

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

STATISZTIKAI ÉS NEMZETGAZDASÁGI
KÖZLEMÉNYEK.

A HAZAI ÁLLAPOTOK ISMERETÉNEK
ELŐMOZDÍTÁSÁRA

KIADJA

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
STATISZTIKAI BIZOTTSÁGA.

SZERKESZTI

HUNFALVY JÁNOS.

3'

HARMADIK KÖTET.

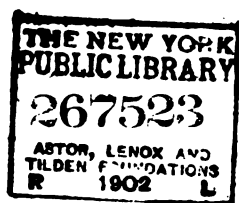
3-4

PESTEN,

EGGENBERGER FERDINÁND MAGYAR AKADÉMIAI KÖNYVÁRUSNÁL.

MDCCCLXVII.

ROY W. B.
ALLEN
V. A. B.

Nyomatott Emich Gusztáv, magy. akad. nyomdásznál, Pesten, 1867.

I.

**MAGYARORSZÁG ÁLLADALMI ÉS ORSZÁGOS
ÚTJAI.**

Fest Vilmostól.

Második közlemény.

A z o r s z á g o s ú t a k.

(Folytatás. Térképpel.)

Azokból, melyeket a Stat. és Nemzetgazd. Közlemények II-dik kötete 161. s köv. lapjain elmondtunk, kivételül azon módosítások, melyek a fenálló országos utak halogatásában a kor igényeihez képest kieszközlendők. Minthogy pedig az országos utak között több oly vonal van, melyek jelentőségöknél és közérdeköknél fogva az államutak közé volnának iktatandók, azért kénytelen vagyok ezekre még egyszer visszatérni, annyival is inkább, mivel ha azon főköslekedési erek azontul is a birodalmi kincstár által fognának kezeltetni és fenntartatni, az ország jól felfogott érdeke azt hozandja magával, hogy azoknak száma, illetőleg kiterjedése az örökös tartományok államutaihoz mérve, megfelelő arányban szaporíttassék.

Ezen viszonyos arány közelebbi megítélésére — a többi közt — legbiztosabb kutforrásul szolgálhatnak a cs. kir. kereskedelmi ministeriumnál összeállított „Statisztikai Közlemények“ melyekből czélunkra a következő adatokat merítjük:

Folyó szám	Országok nevei.	Terület □ szög mértföld- dekben	Az állam utak hossza m. f.-ben	esik egy □ szög m. földre folyó m. f.
1.	Alsó-Ausztria	345	131,08	0,38
2.	Felső-Ausztria	207	93,14	0,45
3.	Salzburg	123	48,11	0,39
4.	Stájerország	385	100,08	0,26
5.	Karinthia	182	65,71	0,36
6.	Krajna	174	71,37	0,41
7.	Partvidék	138	74,85	0,54
8.	Tirol és Vorarlberg . . .	498	169,44	0,34
9.	Csehország	900	522,24	0,58
10.	Morvaország	390	105,44	0,27
11.	Szilézia	89	43,68	0,49
12.	Gácsország és Bukovina .	1554	388,50	0,25
13.	Dalmátország	224	118,75	0,53
14.	Lombardia (1854)	376	376,61	1,00
15.	Velence	417	238,42	0,56
16.	Horvát- és Slavonország .	318	47,81	0,15
17.	Erdélyország	968	173,41	0,18
	Összesen	7283	2763,64	7,14:17=0,4
18.	Magyarország	3951	587,62	0,148
	Összesen	11234	3351,26	

Előbb tehát látni, hogy Lombardiában (midőn még az osztrák birodalomhoz tartozott) legtöbb államot létezett, mert minden négyszög mértföldre jutott egy folyó mértföld; ellenben legkevesebb van Magyarországon, hol egy—egy négyszög mértföldre csak 0,148 folyó mértföld esik, míg Csehországban már 0,58 mértföldet találunk négyszögmértföldenként. A közép számot keresvén föl, kijő, hogy az örökös tartományokban minden térmértföldre esik 0,4 hoszmértföld, tehát háromszor annyi mint Magyarországon, s így látni való, hogy ezen kiosztás mellett az ország tetemesen meg van rövidítve.

Miután azonban a főutak kiterjedése nem csupán az ország nagyságához arányosítandó, hanem azon kívül még a népesség és adóképeség is figyelembe veendő, s miután ez utóbbi két tényező aránylag véve inkább a Lajtán túli tartományok előnyére szolgál, nem kívánok éppen a fennebbi közép arányszámhoz mereven ragaszkodni, hanem a méltányos-

ság határai közt maradván, számunkra körülbelül csak 0,26 hoszmértföldet követeleek egy-egy térmértföldre, mely mérsékelt arányszám államutaink mostani 587 mértföldnyi hosszát mintegy 1030 mértföldre, azaz oly hosszúságra szökkentené föl, melyre az ország a többi tartományokhoz képest joggal számíthat.

Ezen nézetekből kiindulva s számot vetve a fennálló forgalmi viszonyokkal, az államutak módosítása, illetőleg kiegészítésére célzó rövid javaslatomat a következő kísérletben foglalom össze :

A buda-bécsi államut, noha kereskedelmi tekintetben, főleg pedig hadtani szempontból (különösen a szőnyi erődítmények és a komáromi vár miatt) nem csekély jelentőséggel bír, csak annyiban volna még is módosítandó, a mennyiben Oroszvártól fölfelé a forgalom főiránya nem tart Köpcsény és Berg helységeknek, hanem egyenesen Pozsonynak, míg a köpcsén-bergi vonalt csupán a helybeli szekeresek használják. E szerint tehát

Az oroszvár-köpcsén-bergi terjedék az államutak sorából kihagyandó és országos kezelésbe veendő s helyette az

1-szor. Oroszvár-pozsonyi darab veendő állami kezelésbe annyival is inkább, mivel a hozzá kapcsolódó pozsony-haimburgi államut már Wolfsthal előtt ismét a köpcsén-berg-haimburgi vonallal egyesül, s így ez utóbbi tökéletesen pótolva van.

2-szor. A soprony-győri vonal a Dunát és Győr nevezetes kereskedő várost Soprony s közvetve Vas megyével és Stajerszággal, nemkülönben Soprony várossal kötven össze, állami kezelésbe való fölvétele az illető törvényhatóságok, nevezetesen Soprony megye részéről nyomatékosan sürgettetett s azért itt is újra felemlítetik.

3-szor. A szered-galgóczi szakasz, mint kiegészítő egyenes része a diószeg-jablunkai államutnak, mely mostan N. Szombatnak levén vezetve, ott a n. szombat-krakói államutba szakad, s azzal egyesülten nagy kerülőben Galgócznak tart.

4-szer. A németi-korpona-ó-zólyomi vonal

különösen azért, mert a felső vidék, Besztercze s egyéb bánya- városok ipartüzlete s kereskedelme Ó-Zólyomtól lefelé már most is csak a korponai irányt követi, főleg azért, mivel a Selmeczen átvezető krakkói államút — noha jó karban tartatik, nagy s meredek bérceken vonul át Selmeczre, a közlekedést végtelenül nehezítvén ; holott a korponai vonal szintén rendesen ki van építve, de jobbadán róna völgyeket követ, s igen helyesen levén vezetve a teherszállítmányoknak tetemes könnyebbségére van.

5-ször. A s z v e r c s i n o v e c z - s z a k o l c z a - s e i b u s i ut, Trencsén megyében, mivel általa a diószeg-jablunkai ut s Trencsén megye felső része egyenes irányban Seibus és Krakkóval köttetnék össze ; az állami kezelésben álló galicziai út folytatása Krakkóig ki levén már építve.

6-szor. A p e s t - v á c z i darab, mint el nem mellőzhető folytatása a vácz-kassai és vácz-selmeczi államutaknak ; mert az e két uton leérkező számtalan társzekér közönségesen nem állapodik meg Váczon, hanem Pestig folytatja útját ; Váczon pedig csak akkor rakatnak le a terhek, mikor ezek a Dunán szállítandók fel vagy lefelé mint például nyers vas, mely Váczról többnyire a Dunán szállítatik el.

7-szer. A r o s n y ó - i g l ó - k r a k k ó i utvonal, mely Rosnyón a vácz-kassai államútból ágazik ki, s Hnileczen, Iglón, Késmárkon s Ófalun áthaladván, Nedecz mellett pedig az ország határán átlépven, Neumarkon túl a n. szombat-krakkói államutba szakad. Ezen vonal Gömör és Szepes megye gyár-ipar és bánya-vidékét érinti s annál jelentékenyebb, mivel egyszersmind a Sajó, Hernád, Poprád és Dunajecz folyók népes és iparos völgyeit egymással, Gács országgal s Krakkóval kapcsolja össze.

8-szor. A b á r t f a - b á r t f a u j f a l u - o r l i c h i szakasz ; mivel a Zborón átvonuló mostani vonal nyolcz meredek hegyen és rendkívüli hófuvatoknak kitett, életveszélyes magaslatokon vezet keresztül ; ellenben a bártfaújfalú-andrejová-orlichi irányban mindenütt alkalmas völgyben maradván a hegyeket és hófuvatókat elkerüli s legalább is kétezer öllel rövidebb.

Ezen utszakasz áthelyeztetését tárgyzó javaslat már készen van, mely ha helyben hagyatnék :

A bártfa-zboró-orlichi utrész országos kezelésbe visszaadandó.

9-szer. A nyiregyháza-ungvár-leMBERGI ut, mert Szabolcs megyét, a vaspálya által pedig Bihar megyét is Ungvárral és Ung megye szegényebb sorsu felvidékével — a Vrhovinával — nemkülönbén Galicziával s Lemberg fővárosával egyenes irányban kötvén össze, Magyarország legjelentékenyebb utvonalai közé tartozik, s azért Ung megye részéről ezen ut, valamint az irányában levő záhony-csapi Tiszahidnak helyreállítása már több ízben indítványoztatott.

10-szer. A debreczen-n. károly-técsői vonal, mivel hogy Debreczen várost s ennek dús termésű vidékét, valamint az ottani vasutat N. Károly, Szatmárnémeti, Técső és Sziget városokkal s így Szatmár és Máramaros megye főpontjaival kapcsolja össze, viszont pedig a Sziget felőli sószállítást közvetíti Szatmár és Biharba.

11 szer. A katalin-n. bányatiszaujlak-munkács-leMBERGI vonal, mint okszerű folytatása a kolosvársomkút-katalinfalvai államutnak N. bányán át Tiszaujlakig, onnét pedig a kassa-csernoviczi államuttal egyesülten Munkácsig s végre Vereckén át az ország határáig, hol a Lemberg felé vezető galicziai kész úttal egyesül. Ezen vonal által helyrehozatik a közlekedés Erdély és Galiczia, illetőleg Stry városon keresztül haladva Lemberg fővárossal, sőt az imént érintett Debreczen-M. Szigeti ut által, Máramaros megyével is, minek következtében a sziget-kapnikai állami utszakasznak különben is csekély jelentősége még inkább csökkenvén, emez az országos utak közé visszahozható.

12-szer. A pest-szabadkai államut mostani iránya csak Laczházáig volna megtartandó, onnét pedig nem Kunszentmiklóson, Szabadszálláson és Vadkerten át, hanem Kalocsán és Hajóson keresztül Bajának, azután Szabadkán át Ujvidék s végre Péterváranak volna vezetendő; még pedig azon figyelemre méltó okból, mert egy részt a Dunaparton fekvő igen számos és nevezetes helységeket érinti, más

részt pedig tetemes hosszában már kavicsolva van, hátra levő megépítése pedig sokkal kevesebb költséget igényelne, mint a kúnszentmiklósi irány, minthogy a kő és kavics a Dunán olcsóbban szállítható oda, hol szükség lesz rá, ezen előny által már az első építésnél legalább is 4—500000 frt megtakaríthatván.

Ezeknél fogva tehát :

A laczháza-baja-szabadkapétervári irány állami kezelésbe vétetendvén, a még kiépítetlen :

Laczháza-kúnszentmiklós-szabadkai vonal az országosak közé volna sorozandó.

13-szor. A szegszárd-veszprém-sopronyi vonal Veszprém és Pápa városokat érintvén s népes vidékeket hasítván keresztül, annyiival nagyobb figyelmet érdemel, mivel egyszersmind utat nyit egyfelől a lepcsényi, másfelől a sopronyi vasúti állomásokhoz. Ezen vonal tehát szintén az államutak sorába lenne fölveendő, valamint még a következők is :

14-szer A szegszárd-kaposvári mint természet-szerű folytatása az igen fontos kaposvár-nagykanisai államutnak Dombóváron át Szegszárd és Tolna felé, megjegyezvén, hogy ezen út megnyílásával a tolnai Duna-vidék valamint a megye központi s nyugati része N. Kanisával s a tengerparttal közvetlen érintkezésbe jut.

15-ször A győr-kecskeshelyi irány; mert Győr város és vidékének kiváló érdekében áll, minél rövidebb irányban juthatni a kanisai-triesti vaspályához, mire épen a szóban levő utvonallal kínálkozik, miután Keszthelyen a kanisai vasúthoz kapcsolódik s így a kívánt összeköttetést czélszerűen helyre állítja.

16-szor. A szerezd-hodonin(göding)brünni út; mint-hogy a diószegi államut közvetítésével Diószegen a pest-bécsi vasutat kapcsolja össze Nagyszombat, s a ló vaspályája által Pozsony várossal is; de főleg azért, mert N. Szombatból közlekedést nyit több nevezetes helységeken s városokon át egyenesen Morvaország fővárosa felé.

17-szer. Az esztergam-trencsén-hrozenkai vonal, mert Esztergam, Bars, Nyitra és Trencsén megyéket közvetlen kapcsolatba helyezi Esztergam várossal, az ot-

tani Dunával s a nánai vasuti állomással, hova különösen Aranyos- Marót, Kálna, Léva s Selmeczbánya felől tetemes szállítmányok eszközöltetnek.

18-szor. Az ipolyság-szobbi ut, mert Hontmegye ez irányban legegyszerűbben közlekedhetik a szobbi vasuti állomással, hová a felvidékről Ipolyságra leérkező gyártmányok s termékek tetemes számban szállítatnak le.

19-szer. A makó-szolnok-zólyomi vonal. Ezen fontos ut az alföldet, nevezetesen Makó, Vásárhely, Szentés, Kúnszentmárton, Szarvas és Csongrád terménydus határait először a szolnoki vasuti állomással, azután pedig Eger várossal, s feljebb Gömör megye iparos lakosságával hozza közvetlen kapcsolatba, sőt a már fenálló losonc-zólyomi államut által egyenes közlekedést nyitna Zólyom megyébe s ipart üző völgyeibe; végre a Tiszához közel levén az alsó részének építésére való közszállítás sem járna legyőzhetlen akadályokkal.

20-szor. A tiszolcz-szandeczi ut, mely főkép a kassa-oderbergi vasut kiépítése után Gömör megye vas iparosai, valamint Szepes megye északi járásaira nézve is annyiival jelentékenyebb lesz, mivel Gács országban folytatása Uj-szandeczel s onnét tovább Lemberggel is állítja helyre a közlekedést.

21-szer. Az eperjes-lőcsei vonal Csötörtök-helyig, az az a kilátásban levő kassa-oderbergi vaspályáig. Ezen a vonalon már most is élénk forgalom vehető észre, mely nagyobb lendületet nyerend még az említett vasut elkészülte után.

22-szer. A bártfa-szandeczi vonal, azért, hogy Galiczia ez irányban Bártfa várossal, a bártfai fürdővel s egyáltalában Magyarország felvidékével érintkezésbe jusson.

23-szor. A miskolcz-tokaj-kolosvári ut, mely Miskolcztól Tokajon át csak nem Nyíregyházáig már most is jó állapotban van. További irányában több nevezetes várost, mint : Nagy Károlyt, Nyírbátort, sat. kapcsolna össze a már jelenleg is jelentékeny nyíregyházai vasuti állomással, lefelé pedig Erdélylyel illetőleg Kolosvárral.

24-szer. A tokaj-ungvári s ezzel kapcsolatban

25-ször. A S. A. Ujhely-lembergi ut vonalok, melyek nem csak a tokaji Hegyalja bortermesztő vidékének Galicziávali összeköttetésére, valamint az ezen irányban menő gabona és egyéb szállítmányok előmozdítására szolgálnának, hanem Bodrogkőzt S. A. Ujhellyel s Hegyaljával, nem különben Ungvárral is kapcsolnák össze.

26-szor. A debreczen-miskolcz-rózsahegy közlekedés, mely Bihar, Szabolcs s részben Zemplén megyék terménydus rónaságait egyfelől a debreczeni, másfelől a miskolcz-i vasuti indóházszal kapcsolja össze, Miskolczon tul pedig a Sajó völgyét Putnokig követve, azután Bánrévén, Rimaszombaton, Tiszolczon s Szt. Miklóson áthaladva Rózsahegyén a n. szombat-krakkói államutba szakad, s így a különnemű termékekben bővelkedő Tiszavidéket nemcsak Gömör megye gyáriparos völgyeivel, hanem feljebb még Liptó és Árva megyék szegényebb sorsú lakosaival is lehető legrövidebb irányban köti össze, módot nyújtván egyszersmind az általa keresztül hasított vidéknek a tiszavölgyi és a leendő kassa-oderbergi vasutakhoz közvetlenül juthatni.

27-szer. A nagyváradi dévai és

28. A csaba-léva-n. szebeni, valamint:

29. A körösladány-nagyvárad-i vonalok; mert a Maros és a három Körös völgyét metszván keresztül, nem csak a határszéli hegyes és szegényebb vidéket az alföld gazdagabb lapályaival kötik össze, hanem egyszersmind utat nyitnak a dévai vasuti állomás s onnét tovább N. Szeben felé, s így Erdélynek ezen részét érintkezésbe hozzák Bihar és Békés megyével, Csabán túl pedig a tiszavölgyi és a tervezett alföldi vasutak által Szolnok és Szeged városokkal.

30. A kalocsa-debreczeni vonal, mely Kalocsa várost, s az ottani révek közvetítésével Szegszárd környékét, tehát a Dunát a Tiszavidékkel kapcsolná össze s egyszersmind több nevezetes várost, mint Kalocsát, Kecskemét, Kun-Szent-Márton, Szarvas és Debreczent, végül pedig a gyomai és berettyó-ujfalui vasuti állomásokat is érintené.

31. A lugos-pancsovai ut, mint természetszerű folytatása a lugos-n. szebeni államutnak délnyugat felé, melyen Erdély északi része, valamint Krassó és Temes megyék a

határörvidéken át Pancsova és az ottani Dunával közlekedhetnének, a verseczi és kudriczi bortermelő Hegyallya fel és le felé utat nyervén terményei elszállítására.

32. A baja-zombori ut, mely különösen azoknak tenne szolgálatot, kik Bajáról Szabadka mellőzésével egyenesen szándékoznak Zomborba, Ujvidékre, vagy Pétervárra leutazni. A vonal párhuzamosan fut a Dunával s a Ferencz-csatornát is átmetszi, minélfogva a hozzá szükséges kőanyag, más alföldi vonalokhoz képest, kevesebb költséggel volna kiállítható.

Az itt elmondottaknál fogva tehát a következők lennének még, mint jelentékenyebb vonalak, állami kezelésbe veendőek :

Az oroszwár-posonyi, soprony-győri, szered-galgóczi, németi-korpona-zólyomi, szvercsinovecz-seibusi, pest-váczi, rosnyó-igló-krakói, bártfa-andrejova-orlichi, nyiregyháza-ungvár-leMBERGI, debreczen-n.károly-técsői, katalin-tiszaúj-lak-munkács-leMBERGI, laczháza-baja-szabadka-pétervári, szegszárd-sopronyi, szegszárd-kaposvári, győr-keszthelyi, szered-hodonin-brünni, esztergam-trencsén-hrozenkai, ipolyság-szobbi, makó-szolnok-zólyomi, tiszolcz-szandeczai, eperjes-lőcsei, bártfa-szandeczai, miskolcz-tokaj-kolosvári, tokaj-ungvári, s. a. ujhely-leMBERGI, debreczen-miskolcz-rózsahegy, nagyvárad-dévai, csaba-déva-nagyszabai, körösladány-nagyvárad, kalocsa-debreczeni, lugos-pancsovai és baja-zombori.

Ellenben az országos utak sorába visszaveendőek :

Az oroszwár-köpcsén-bergi, németi-selmecezi, bártfa-zboró-orlichi, sziget-kapnikai, laczháza-kúnszentmiklós szabadkai, nem különben - a temesvár-fehértemplomi és az arad-zámi utszakasz.

Az utóbbi két vonal nevezetesen azért, mivel a vasut tözsom-szédságában s azzal párhuzamosan levén vezetve, forgalmi élénksé-géből igen sokat veszítettek, tehát fenntartásuk ezentul országos közérővel is kielégítőleg eszközölhető.

Az előterjesztett viszonyok szoros figyelembe vételével fejlődött országos úthálózatunknak rendezésére czélzó igény-telen javaslatomat az ide csatolt térképen átnézetileg igyekeztem előtűntetni, megjegyezvén, hogy a vastag vonalak a javaslatba fölvett államutakat, a vékonyabbak pedig az országos utakat ábrázolják ; a kész vasutak kettős vonallal, a ter-

vezettek és helybenhagyattak pedig két párhuzamos, de szakadozva pontozott vonallal vannak megjelölve, úgy, a mint azt a térképen látható jelek magyarázata bővebben felvilágosítja.

Ezen térképpél szoros kapcsolatban áll a javaslat alább

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
1	Buda-győri orsz. ut	Pest, Fehér, Komárom, Győr
2	Buda-esztergam-nánai (az esztergam-dorogi ágazattal)	Pest, Esztergam
3	Pest-jászberény-karczagi	Pest, Jászkunckerület, Heves, Szabolcs
4	Pest-debreczeni (a püspök-ladány-berettyó-ujfalui ágaz.)	Pest, Heves, Jászkunckerület, Szabolcs, Bihar, Hajduker.
5	Pest-arad-nagyszabeni	Pest, Jászkunckerület, Csongrád, Békés, Csanád, Arad
6	Pest-szabadkai	Pest, Jászkunckerület, Bács
7	Sóskut-tétényi	Fehérvár
8	Bicske-vál-ercsi (Baracsától Mártonvásárig a buda-gráci államuttal közös)	Fehérvár
9	Bicske-sőredi (a zámoly-fehérvári ágazattal)	Fehérvár
10	Kaposvár-Sz. fehérvár esztergami	Somogy, Veszprém, Fehér, Pest, Komárom, Esztergam
11	Sz.fehérvár dunapentelei (az adonyi ágazattal)	Fehérvármegye
12	Győr-sz.fehérvár.szegszárdi (a czece-földvári ágazattal)	Győr, Komárom, Veszprém, Fehér, Tolna
13	Ószöny-móori	Komárom, Fehér
14	Komárom-budai	Komárom
15	Kócs-esztergami (Tatától Tóvárosig, a komárom-budai orsz. uttal közös)	Komárom
16	Szegszárd-siófoki	Tolna, Somogy, Veszprém
17	Szegszárd-gemenczi	Tolna
18	Dombovár-sásdi	Tolna, Baranya
19	Nagykanizsa-sz.fehérvári	Zala, Somogy
20	Bars-szegszárdi (a bonyhád-váralljai ágazattal)	Somogy, Baranya, Tolna
21	Batina-nagykanizsai (a villányi vasúti állomáshoz vezető ágazattal)	Baranya, Somogy

következő része, mely nemcsak a tárgyalt országos és államutak új megnevezését, irányát, kezdő és végpontjait mutatja táblázatilag, hanem egyszersmind azoknak hosszát egyenként és összefoglalva, nem különben az általuk érintett megyéket és városokat is, úgy mint következik :

Kezdőpontja	Közbeneső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megközelítő hosszát mértföldekben
budai Krisztina város	Bicske, Kócs, Bőny	Szabadhegy	15 ³ / ₈
Ó-Buda	Sz. Endre, Visegrád, Esztergom	Nána	9 ⁹ / ₈
Pest	Süly, Jászberény, Jászapáti, Heves	Karczag	20 ⁴ / ₈
Pest	Czegléd, Szolnok, T. Sz. Miklós, Karczag, Szoboszló	Debreczen	34 ² / ₈
Soroksár	Kecskemét, Csongrád, Szentes, Orosháza, Tótkomlós, Arad, Paulis, Radna, Soborsin	Zám mellett	38 ⁴ / ₈
Laczháza a sós-kuti közbánya	Kunszentmiklós, Izsák, Halas, Hatház	Szabadka Hatházon túl a budaeszéki államut	16 ⁶ / ₈ 1
A. Csuth	Tabajd, Vál, Baracska, Mártonvásár	Ercsi	4 ² / ₈
F. Csuth mel.	Boglár, Csákvár, Csákberény	Sőred	6 ² / ₈
Kaposvár m.	Igal, Szántód, Sz. Fehérvár, Lovasberény, Bicske, Esztergom	Letkés	29 ⁶ / ₈
Sz.fehérvár	Sereglyés, Szolgaegyháza, N. Perkáta	Dunapentele	8 ¹ / ₈
Győr	Mezőörs, Kisbér, Móor, Sz. Fehérvár, Czece, N. Dorog, Karmád	Tolna és Szegszárd közt	27 ² / ₈
Ó-Szőny	Mocsa, Kocs, Dad, Ondód	Móor	5 ⁵ / ₈
Ó-Szőny	Tata, Tóváros, Szőlős	A. Galla m.	3 ¹ / ₈
Kócs	Tata, Tóváros	Almás mel.	2 ⁷ / ₈
Tamási	Ireg, Som, Kiliti	Siófok	5 ⁴ / ₈
Szegszárd	—	Gemenczei P.	2 ² / ₈
Dombóvár	N. Berki, Kapos, Szekeső	Sásd	1 ⁴ / ₈
Galambok	Komár város, Marczali, Öreglak, Lölle	Szántód P.	9 ⁹ / ₈
Istvándi	Szigetvár, Pécz, Pécsvár, Bonyhád	Szegszárd	14 ⁴ / ₈
Batina	Darázs, Baranyavár, Villány, Siklós, Szigetvár, Nagyatád	Iharosberény	25 ³ / ₈

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
22	Várdomb-morágyi	Tolna
23	Pécs-mikolácsi (a gyűd-siklósi ágazattal)	Baranya
24	Pécs-moszlavinai	Baranya
25	Barcs-nagykanizsai	Somogy
26	Bajom-soprony-bécsi (a sümeg-somlóvásárhelyi és a soprony-bécsujvárosi ágazatokkal) (K. Czenktől Sopronyig a győr-sopronyi á. u. közös)	Somogy, Zala, Vas, Soprony
27	Szombathely-kapronczai (a pölöskefő-gelsei és a surd-i-haros-berényi ágazatokkal)	Vas, Zala
28	Zalaegerszeg-letenyei	Zala
29	Kanizsa-kottori-légrádi (az alsó vidoveczy ágazattal)	Zala
30	Csáktornya-kapronczai (a ká-konya-révi ágazattal)	Zala
31	Nagykanizsa-regedei	Zala
32	Draskovecz-regedei	Zala
33	Letenye-ludbergi (Kralovecz mellett a draskovecz-regedei orsz. uttal közös)	Zala
34	Csáktornya-regedei	Zala
35	Belatincez-lövői	Zala
36	Keszthely-regedei (a zalaapáti-gyűlévési ágazattal)	Zala, Vas
37	Zalabér-regedei (a Csurgász-körmendi és őriszentpéter-csákányi ágazatokkal)	Zala, Vas
38	Körmend-regedei (a dőbörfebringi és hidegkut-muraszombati ágazatokkal)	Vas
39	Körmend-burgói (a mindszent-pornói ágazattal)	Vas
40	Komárom-burgói (a magyar szombathely-sz. királyi és vát-köszegi ágazatokkal)	Komárom, Veszprém, Győr, Vas
41	Rábahidvég-sárvári	Vas
42	Veszprém-friedbergi (a pinka-fő-neustifti ágazattal)	Veszprém, Vas

Kezdőpontja	Közbeneső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megköze- litő hossza mértfől- dekben
Várdomb	A. Nána	a morágyi kő- bánya	1 1/2
Pécs	Turony, Harkány	a páli rév	5 1/2
Cserkúti csárda	Pellérd, Baksa, Vaiszló	a vejti rév	5 1/2
Barcs	Szentes, Babócsa, Berzencze, Csicsó	Iharosbe- rénynél	7 1/2
N. Bajom	Mareczi, Keszthely, Sümegh, Sárvár, Sajtóskál, Lövő, K. Czenk, Soprony, Vimpász	Vimpásznál Osztárkor- szágba	31 1/2
Kis Unyom mellett	Rábahidvég, Vasvár, Zala- egerszeg, Nagykanizsa, Súd	Surdon túl Horvátor- szágba	15 1/2
Bak K. Kanizsa	Söjtör, Sz. Győr, Bozsfa Szepetnek, Kottori	Becsehely m. Domboru	4 1/2 3 1/2
A. Pusztako- vecz mel.	Sz. Kereszt, Perlak, A. Vido- vecz	Légrádon túl Horvátor- szágba	5 1/2
Letenye	Rátka, Dobri, A. Lendva, Hidvég	Lendván túl	4 1/2
Draskovecz	A. Kralovecz, Hodosán, Mura- szerdahely, Rác-Kanizsa	Rác-Kanisán túl Stájer- országba	5 1/2
A. Dráva és Hodosán k.	A. Kralovecz, Perlak	Palánkon túl	1 1/2
Zsenkovecz mellett	Sz. György, Sztridó	Safarka mel.	2 1/2
Belatincz Sármellék m.	Dobronok, Caesztreg Zalaapáti, Bak, Lenti, Mura Szombathely	Csesztreg m. Gedericzen túl Stájer- országba	3 1/2 15
Zalabér mel.	Pakód, Zalaegerszeg, Lövő, Óriszentpéter, Sennyeháza, Martyáncz	Mura-Szom- bathely	16 1/2
R. Sz. Mihály	Csörötnek, Sz. Gotthárd, Liba, Hidegkut	Hidegkut m.	7 1/2
Berkifalva mellett	P. Sz. Király, Mindszent, Or- bánfa, Csenes	P. Sz. Mihály	5 1/2
Uj-Szőny	N. Igmánd, K. Bér, Pápa, K. Czel, Sárvár, Vát, Szombat- hely, Sz. Elek	Sz. Eleken túl Stájerorsz.	30 1/2
Rábahidvég mellett	Rum, Ikervár	Sárvár mel.	3 1/2
Városlőd	Devecser, Tüskevár, Rum, Szombathely, F. Ór, Pinkafő	Pinkafőn túl Stájerorsz.	19 1/2

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
43	Keszthely-rumi	Zala, Vas
44	Keszthely-b. füred-veszprém- győri (a gulács-tapolczai, toti-tapolczai, aszófő-tihanyi s a b.fürdői ágazatokkal)	Zala, Veszprém, Győr
45	Kőszeg-harthergi	Vas
46	Győr-kirchschlagi	Soprony, Vas
47	Nagyszentmihály-óvári (a neinhof-mosonyi ágazattal)	Vas, Soprony, Mosony
48	Czenk-schwarzenbachi	Soprony
49	Tét-sopronyi	Győr, Soprony
50	Tét-szombathelyi	Soprony, Vas
51	K. Czell-marczaltői	Veszprém
52	Veszprém-kisczelli	Veszprém
53	Jánosbáza-pápai	Veszprém
54	Szilisárkány-csornai	Soprony
55	Tét-mosonyi	Győr, Mosony
56	Fertő-sz.miklós-pozsonyi	Soprony, Mosony
57	M.Óvár-Willeinsdorfi (a nézi- der-pándorf-brucki ágaz.)	Mosony
58	Széleskut-brucki	Mosony
59	Sircz-ebenfurti	Soprony
60	Oroszvár-haimburgi	Mosony
61	Győr-hédervár-gátai	Győr, Mosony
62	Győr-szeredi	Győr, Posony
63	Komárom-posonyi (a bösi ág.)	Komárom, Posony
64	Komárom-szerdahelyi	Komárom, Posony
65	Komárom-zsolaai (a szénásfa- lu-vihnyei, stubnya-ulman- kai és sz. kereszt-breznici ágazatokkal)	Komárom, Bars, Turóc, Tren- csény
66	Érsekujvár, ar. marót-ebedeczi (az udvard-koltai ágazattal)	Komárom, Bars
67	Érsekujvár-n. tapolcsáni	Nyitra
68	Benedek-szeredi	Bars, Nyitra, Posony
69	Posony-vágúj helyi (a cseklész- diószegi ágazattal)	Posony, Nyitra

Kézdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megköze- litő hossz- mértfől- dekben
Gyöngyösi csárda B. Ederics m.	Karmacs, Szentgrót, Zalabér, Ballavár Szigliget, Köves-Kálta, B. Fü- red, Veszprém, Sz. Király	Kám Győr	4 ¹ / ₂ , 21 ¹ / ₂ ,
Léka.	Borosnyánkő, Tarcsa, F. Ór, Alhó	Alhó mellett	4 ¹ / ₂ ,
Jobbaháza mellett	Mihályi, Csepreg, Kőszeg, Lé- ka, Pörgelin	Pörgelin m.	10 ¹ / ₂ ,
Inczéd	Rohonc, Kőszeg, Lővő, Fertő Sz. Miklós, Sz. János	M. Óvár	13 ¹ / ₂ ,
Czenk Tét	Keresztur, Haracsony Moriczhida, Egyed, Szill, Bé- led, Czirák	Koboldon tul Pinye mellett	3 ¹ / ₂ , 8 ¹ / ₂ ,
Béled Merse Gyepes Jánosháza m. Szilsárhány Tét Valla	Ujhíd, Kemény, A. Szliste Szergény, M. Gencs, Várkessző Noszlop, N. Alásny, Dobrony Kirta, N. Alásny, Dáka — Encse, Lébény Sz. András, Boldogasszony, Barátfalva	Vát mellett Marczaltó m. Pórszálók Pápa előtt Csorna Öttevény m. Zarándfalva mellett	4 ¹ / ₂ , 2 ¹ / ₂ , 3 ¹ / ₂ , 4 ¹ / ₂ , 0 ¹ / ₂ , 4 ¹ / ₂ , 4
M. Óvár mel.	Szolnok, Gállos, Védény, Né- zider	Wilfleinsdorf mellett	7 ¹ / ₂ ,
Vinden mel. Sircz Oroszvár	— K. Márton, K. Hőfőány, Ujfalu Köpcseny	Bruck Ujfalu mel. Köpcsenyen tul	1 2 ¹ / ₂ , 1 ¹ / ₂ ,
Győr	Ujfalu, Hedervár, Halászi, M. Óvár, Hegyeshalom, Zaránd- falva	Gáta	9
Győr és Uj- falu közt Komárom	Szabadi, Medve, Bős, Szerda- hely, Nyék N. Tány, Apáczs Szakálos, Vásárut, Szerdahely, So- morja	Diószeg Posony mel.	8 ¹ / ₂ , 16
Komárom Hetény mel.	Keszegfalva, Guta N. Kálna, Sz. Kereszt, Kör- mőczbánya, Sz. Márton	F. Nyárad Zsolna	5 ¹ / ₂ , 29 ¹ / ₂ ,
Érsekujvárm.	Udvard, Verebély, Ar. Marót	Ebedecz	9 ¹ / ₂ ,
Érsekujvár	Komját, Nyitra, Kajsza, N. Tapolcsán	N. Tapolcsán	9 ¹ / ₂ ,
Benedek	Aranyos Marót, Gimes, Nyitra, Ujlak	Szered	9 ¹ / ₂ ,
Posony	Ivánka, N. Szombat, N. Kesz- tolán, Csejte	Vágújhely	15 ¹ / ₂ ,

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
70	Posony-nádasi	Posony
71	Modor-angeri	Posony
72	Posony-strasznitzi	Posony, Nyitra
73	Püstyén-hohenau (a brezova- welkai ágazattal)	Nyitra, Posony
74	Galgócz-alsókubin-szaibusi	Nyitra, Bars, Turóc, Árva
75	Trencsén-puchói (a nemsova- brumovi ágazattal)	Trencsén
76	Hornján-teplai (a tepliczi ág.)	Trencsén
77	Rajecz-weizskircheni	Trencsén
78	Szomorfalva-kossai (a f.lelőcz- nováki ágazattal)	Nyitra, Trencsén
79	Zsolna-privigyei	Trencsén, Nyitra
80	Predmér-csaccai (a turzofalva- osztraviczai ágazattal)	Trencsén
81	Zsolna-alsókubini	Trencsén, Árva
82	Árva-ujsolli	Árva
83	Sz. Miklós-turdosini (a teplai ágazattal)	Liptó, Árva
84	Sz. Márton-lőcsei (néhány sza- kaszain az illető államutak- kal közös)	Turóc, Liptó, Szepes
85	Breznóbánya-hradeki	Zólyom, Liptó
86	Besztérczebánya-rosnyói	Zólyom, Gömör
87	Breznóbánya-putnoki	Zólyom, Gömör
88	Gács-losoncztiszolczi	Nógrád, Gömör
89	Zólyom-apezi	Zólyom, Hont, Nógrád
90	Zólyom-b.gyarmati	Zólyom, Hont, Nógrád
91	Németi-selmeczbánya-privi- gyei	Hont, Bars, Nyitra
92	B. gyarmat-ipolyság-lévai	Nógrád, Hont
93	Szobb-marianosstrai	Hont
94	Katalin-verőczei	Nógrád
95	Vác-gyöngyösi	Pest, Nógrád, Heves
96	Püstyén-apezi (a szécsen-hu- gyagi ágazattal)	Nógrád
97	Püstyén-salgótarjáni	Nógrád
98	Losoncz-burai	Nógrád, Heves
99	Pétervására-kisterennei	Heves, Nógrád

Kezdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megköze- litő hossza mértfől- dekben
Posony	Récse, Szent György, Modor, Geszte, Somolyán	Nádas	7
Modor	Konyha, Malaczka, Jakabfalva	Magy.falván tul az an- geri vasuti állomás	6 ¹ / ₂
Posony	Lamács, Malaczka, N. Lenárd, Sz. János, Holics	Szakolcán tul	13 ¹ / ₂
Püstyén mel.	Verbo, Brezova, Szenicz, Sasvár, Sz. János	Morvaorsz. Sz. Jánoson t.	13
Galgóc mel.	Nagy Tapolcsán, Zsámbokrét, Oszlán, Privigye, Sz. Márton, A. Kubin	Oszttrákor. Polhorán tul	28 ¹ / ₂
Trencsén m.	Szakál, Pruszká, Lehota	Gácsorsz.	
Hornyán	Teplicz, Tepla	Puchó	6 ¹ / ₂
Rajecz	Domaais, Bellus, Pucho, Lisza	Tepla mellett	2 ¹ / ₂
Szomorfalva	A. Elefánt, Szolcsány, Zliccho, Podhrágy	Lisza tul	6 ¹ / ₂
Zsolna	Bicsicza, Rajecz, Facakó	Morvaorsz.	
Predmér m.	N. Becse, Rovne, Turzófalva, Rakova	Kossa	12 ¹ / ₂
Budatin	Teplicz, Várna, Tyerhova	Gajdel mel.	5 ¹ / ₂
Lokcza	Bzeza, Novoti	Csacza	6 ¹ / ₂
Sz. Miklós	Szelnicz, Zuberecz	Párnicza	5 ¹ / ₂
Szucsán	Rózsahegy, Tepla, Sz. Miklós, Hibbe, Poprád	Novotia tul	3 ¹ / ₂
Valaszka	F. és A. Bocza	Trsztenna	6 ¹ / ₂
Besztercze- bánya	Tótlipce, Breznóbánya, Zavadka, Vereskő, Telgárt, Dobsina	Mahalfalva	10 ¹ / ₂
Breznóbánya	Tiszolcz, Ratkó, Tornalja	Kir. Lehota	4 ¹ / ₂
Gács	Kalnó, Poltai, Kokova, Kle- nócz	N. Veszverés	15 ¹ / ₂
Dobronyiva	TótPelsőcz, Csab, B. Gyarmat	Putnok előtt	11 ¹ / ₂
Tótpelsőcz	Lest, Kékkő, Záhora	Nyustya	6 ¹ / ₂
Németi	Sz. Antal, Selmezbánya, Sz. Kereszt, Handlova	Szirák	11 ¹ / ₂
B. Gyarmat	Ipolyság, Szántó, Csánk	B. Gyarmat	6 ¹ / ₂
Szobb	—	Privigye	8 ¹ / ₂
Katalin mel.	—	Léva	6 ¹ / ₂
Vác	Csővár, Szirák, Apcz	Marianosztra	0 ¹ / ₂
Püstyén mel.	Szécsény, F. Told, A. Told	Verőcze	0 ¹ / ₂
Püstyén mel.	Ságh, Ujfalu	Pata	7 ¹ / ₂
Harasztipusz- ta mellett	Salgótarján, Pásztó, Gyön- gyös, Heves	Szarvas Gede	5 ¹ / ₂
Pétervására	Nádújfalu	Andrásfalva	3 ¹ / ₂
		Bura, tiszai kikötő	17 ¹ / ₂
		Kis Terenne	3 ¹ / ₂

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
100	Ajnácskő-rimaszombati (a fü- leki és pülfalvai ágazattal)	Gömör
101	Debreczen-eger-rozsnói (a poroszló-mezőkövesd-ándor- noki ágazattal)	Szabolcs, Heves, Borsod, Gö- mör
102	Miskolcz-debreczeni	Borsod, Szabolcs
103	Monosbél-vadnai	Borsod
104	Putnok-poprádi	Gömör
105	Rosnyó-tiszolci (a csetnek- pelsőczi ágazattal)	Gömör
106	Rosnyó-eperjesi	Gömör, Szepes, Sáros
107	Torna-rimaszombati	Torna, Gömör
108	Torna-miskolci	Torna, Borsod
109	Szikszó-lőcsei (a buzita-bu- zinkai ágazattal)	Abauj, Szepes
110	Kassa-lőcsei	Abauj, Szepes
111	Müllenbach-tátrafüredi	Szepes
112	Eperjes-szandeczi	Sáros, Szepes
113	Bártfa-tarnovi	Sáros
114	Eperjes-sztrapkói	Sáros, Zemplén
115	Eperjes-újhelyi	Sáros, Zemplén
116	Kassa-lembergi	Abauj, Zemplén
117	Kassa-újhelyi (a csány-cnyicz- kei és a pálháza-gönczi ág.)	Abauj, Zemplén
118	Kassa-tokaji (a n. kőr-encsi ágazattal)	Abauj, Zemplén
119	Kisvárdá-jásliaknai (a mezőla- borcz-palotai ágazattal)	Szabolcs, Zemplén
120	Homonna-bereznai	Zemplén, Ungh
121	Ungvár-falkusi	Ungh, Zemplén
122	Újhely-deregyői	Zemplén
123	Kir.helmecz-ungvári	Zemplén, Ungh
124	Ungvár-verecskai	Ungh, Bereg
125	Beregszász-lónyai	Bereg
126	Csap-munkácsi	Ungh, Bereg
127	Tokaj-beregszászi	Zemplén, Szabolcs, Szatmár, Bereg
128	Nyirbátor-tiszaújlaki	Szatmár
129	Nyirbátor-beregszászi	Szatmár, Bereg

Kezdőpontja	Közbeső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megköze- litő hossz- mértföl- dekben
Ajnácskő	Várgede	Rimaszombat	5 ¹ / ₂
Ujváros	Tiszafüred, Poroszló, Maklár, Eger, Nádasd, Várkony	Bánréve	23 ³ / ₄
Csaba előtt (Göröm- bölly)	Csege, Csát, Szalonta	Hortobágy	8
Monosbél m.	Apátfalva, Dédes	Vadna mel.	4 ¹ / ₂
Harkács m.	Licze, Jolsva, N. Rőcze	Murány	5 ³ / ₄
Rosnyó	Csetnek	Jolsva	4 ¹ / ₂
Krasznahor- ka Váralja	Szomolnok, Remete, Gölnicz, Margitfalva	Eperjes mel.	9 ¹ / ₂
Szén mellett	Józsafo, Agtelek	Sztárnya	8 ¹ / ₂
Torna	Szilás, Szendrő, Edelény	Sajó Sz. Péter	7 ³ / ₄
Szikszó	Szepsi, A. Metzenzéf, Szomol- nok, Remete, Igló	Lőcse mellett	14 ¹ / ₂
Kassa	Hámor, Krompach, Szepes- Olaszi	Szepesváralj.	7 ³ / ₄
Müllenbach előtt	—	Tátrafüred	1 ¹ / ₂
Eperjes	K. Szeben, Héthárs, Palocsa, Ó Lubló	Ó Lubló mel.	8 ¹ / ₂
Bártfa mel.	Hosszurét, Zboró, Komlósa	Kónieczna m.	4 ¹ / ₂
Lipnik	Giralt, Krucsó	Turány	3 ¹ / ₂
Kapi	Hanusfalva, Csaklyó	Csemernye	4 ¹ / ₂
Böd	Varannó, Homonna, Szinna	Or. Ruszkán tul	12 ³ / ₄
Bárcza mel.	Zsadány, Hollóháza	S. A. Ujhely	9
Hidasnémeti	Vizsoly, Szántó, Tály, Mád	A zombori csárdánál	6 ³ / ₄
Kisvárd	Kir. Helmezz, Vásárhely, N. Mihály, Homonna, Mezöla- borcz	Csertesen tul	19 ³ / ₄
Sztakcsin	Ladomér, Ublya	Kis Berezna	3 ³ / ₄
Ungvár	N. Kapos, Butka	Falkus	5 ³ / ₄
Borsi mellett	Cséke, Abara, Kis Ráska	Deregnő	4 ³ / ₄
K. Helmezz	Lelesz	N. Kapos m.	2 ¹ / ₂
Perecsény m.	Ó Szemere, Paszika, Ploszkó	Polena	5 ³ / ₄
Jánosi	N. Begány. Zapszony, Ha- rangláb	N. Lónya m.	4 ³ / ₄
Csap	Dobrony, Csomonya	Munkács	6
Rakamaz	Bogdány, Vásáros-Namény, Surány	Beregszász	11 ¹ / ₂
Nyirbátor	Máté Szalka, Fehér Gyarmat, Sunkád	Tiszabecs	9 ¹ / ₂
Fehérgyarm.	K. Ár, Tivadar, Tarpa	Surány mel.	2 ⁵ / ₄

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
180	Szatmárnémeti-fehégyarmati	Szatmár
181	Tiszaújlak-kolosvári	Szatmár, Közép-Szolnok
182	Halmi-huszt	Ugocsa
183	Tiszaújlak-huszt	Ugocsa
184	Munkács-vrchovinai	Bereg, Marmaros
185	Huszt-vrchovinai	Marmaros
186	Sziget-vrchovinai (a taraczköz- técsei ágazattal)	Marmaros
187	Sziget-borsai (a szacsal-romu- lui ágazattal)	Marmaros
188	Sziget-nagybányai	Marmaros, Kővárvid., Szatmár
189	Kapnik-dési	Kővárvidék
140	Kapnikbánya-magy. láposi	Kővárvidék
141	N. somkut-magy. láposi	Kővárvidék
142	Monosztor-f. bányai	Kővárvidék, Szatmár
143	Szatmárnémeti-nagybányai	Szatmár
144	Técső-zsibói	Szatmár, Közép Szolnok
145	Szatmárnémeti-n. somkúti	Szatmár
146	Zilah-nagybányai	Közép Szolnok, Kővárvidék
147	Zilah-dési	Közép Szolnok
148	Szamosudvarhely-gaurai	Közép Szolnok, Kővárvidék
149	A. Szopor-szilágycsehi	Közép Szolnok
150	Tasnád-debreczeni	Közép Szolnok, Szatmár, Bihar
151	Tasnád-nagyvárad	Középszolnok, Bihar
152	Élesd-margittai	Bihar
153	Nagyvárad-nagykárolyi	Bihar
154	Saránd-ziláhi	Bihar, Kraszna
155	Szilágysomlyó-bánffyhungyadi	Kraszna
156	Debreczen-ungvári	Bihar, Hajdukerület, Szabolcs
157	Szolnok-besenszög-egri	Heves
158	Török sz. miklós-tiszafüredi	Heves, Jászkunkerület
159	Szolnok-csabai	Heves, Békés
160	Orosháza-mezőtúri	Békés, Heves

Kezdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megközelítő hossz- mértföldekben.
Szatm. németi	Sima, Jánk	N. Szekeres mellett	4 $\frac{1}{2}$
Tiszabecs	Méhtelek, Szatmárnémeti, A. és F. Szopor, N. Dersida	Bádon	15 $\frac{1}{2}$
Nevetlenfalva mellett	Fekete Ardó, Feketeháza, Verőcze	Veresmart m.	3 $\frac{1}{2}$
Tiszaújlak	N. Szöllős	Veresmart	3
F. Karasztó	Bilke, Zádnya, Rókamező	Szolyma	7 $\frac{1}{2}$
Huszt	A. Bisztra, Ökörmező, Felső Bisztra	Toronyán tul	10 $\frac{1}{2}$
M. Sziget	Szlatina, Taraczköz, Kőkényes, Királymező, Szinevér	Ökörmező	17 $\frac{1}{2}$
Farkasrév	Bárczanfalva, Szurdok, Szacsal	Mojszin	9 $\frac{1}{2}$
M. Sziget	Farkasrév, Sugatag, Kapnik, Kapnikbánya, Felsőbánya	Nagybánya	9 $\frac{1}{2}$
Kapnikbánya	—	Kapnikbányán tul Erdélybe lép	0 $\frac{1}{2}$
Kapnikbánya mellett	—	Kapnikb. Erdélybe	0 $\frac{1}{2}$
Remete mel.	Kovács, Szurdok, Csomafalva	Csornafalván t. Erdélybe	2 $\frac{1}{2}$
Monostor	Váad, Kovács, Kaplnok	Szürgyefalu	1 $\frac{1}{2}$
Szat. németi	Ombod, Lipó, Remetemező	N. Sikálló m.	5 $\frac{1}{2}$
Avasujváros	Szinyérváralja, Erdőszada, Gardánfalva, Széplak	Zsibó	9 $\frac{1}{2}$
Erdőszada	Hosszufalva	N. Somkut	2 $\frac{1}{2}$
Zilah	Göresön, Szilágycseh, Benedekfalva, Czikó, N. Nyires	N. Somkut	7 $\frac{1}{2}$
Vártelek m.	Nyírséd, Páptelek	Zsibón tul	2 $\frac{1}{2}$
Szamosudvarhely	K. Goroszló, Naprád, Dióspatak	Gaura	2 $\frac{1}{2}$
A. Szopor	Korond, Bogdánd, Hadad	Szilágyszeg	3 $\frac{1}{2}$
Tasnád	Szántó, Endréd, Vasad	Mihályfalva	4 $\frac{1}{2}$
Tasnád	Usztató, Margitta, Terebes, Sárszeg, Hegyköz, Kovácsi	Bihar	8 $\frac{1}{2}$
A. Lugos	Czigányfalva, Hagymádfalva	Csanálos m.	3
Püspöki	Bihar, Székelyhid, Erkeserő	Er Semjén	6 $\frac{1}{2}$
Saránd mel.	N. Léta, Székelyhid, Margitta, Széplak, Nagyfalva	Szil. Somlyó	13
Varsolcz	Kraszna, Csicsér	Csucs mel.	4 $\frac{1}{2}$
Debreczen	Hatház, N. Kálló, Téth	Székely	9
Szolnok	Besenszög, Pély	Tarna	6
T. Sz. Miklós mellett	Fegyvernek, Kunhegyes, Madaras	Mihály	8
a hajlati csárda mellett	Szarvas, Kondoros		9
Orosháza	Szarvas	M...	6

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
161	Orosháza-halasi	Békés, Csongrád, Jász-kun-ker.
162	Halas-csongrádi	Jász-kun-kerület, Csongrád
163	Kecskemét-gyöngyös-rima- szombati (a recske-batkai ágazattal)	Pest, Jász-kun-kerület, Heves
164	Csongrád-szegedi	Csongrád
165	Apatin-nagyvárad (a gyula- kétégyházi ágazattal)	Bács, Csongrád, Bihar
166	Szeged-újvidéki	Csongrád, Bács, határőrvidék
167	Makó-debreczeni (a békésgyu- lai ágazattal)	Csongrád, Békés
168	Makó-mezőhegyesi	Csanád
169	Nagyvárad-belényesi	Bihar
170	N. Szalonta-hidasteleki	Bihar
171	Butyin-nagyvárad	Arad, Bihar
172	Belényes-aradi	Bihar, Arad
173	Butyin-aradi (a világos paulisi ágazattal)	Arad
174	Csúcs-kapruczai	Arad
175	Arad-abrúdbányai	Zaránd
176	Törökanizsa-nagyszébeni	Bács, Torontál, Temes, Krassó
177	Szőregi	Torontál
178	Nagyfalu temesvári	Temes
179	Temesvár-lippai	Temes
180	Lippa-lugosi	Temes, Krassó
181	Zabálcs-lugosi	Krassó
182	Temesvár-soborsini (a birksai ágazattal)	Temes, Krassó
183	Kosova-karánsebesi (a lun- kány-smelczy és zsidóvár- lugosi ágazatokkal)	Krassó
184	Lugos-temesvári	Krassó, Temes
185	Lugos-oraviczai	Krassó
186	Ezeres-oraviczai	Krassó
187	Bogán-karánsebesi	Krassó
188	Versecz-schönthali	Temes, Krassó
189	Oravicza-moldovai (a mako- vistye-rakásdai ágazattal)	Krassó
190	Oravicza-fehértemplomi	Krassó

Kezdőpontja	Közhecső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megközelítő hossz. mértőföldekben
a. derekegyházi kastély mellett	Mindszent, K. Telek, Majsa	Halas	9 ¹ / ₂
Majsa	Félegyháza	Csongrád m.	6
Kecskemét	N. Körös, Czepléd, Jászberény, Árokszállás, Gyöngyös	Pétervására	21 ¹ / ₂
Csongrád m. Apatin mel.	Mindszent, P. Sövényháza, Zombor, Szabadka, Szeged, H. m. Váshely, Orosháza, Csaba, Sarkad	Szeged, N. Szalonta mellett	6 ¹ / ₂ , 34 ¹ / ₂
Horgosnál	Mártonyos, Ó Kanizsa, Zenta, Ada, Ó Becse, Temerin	Ujvidék m.	14 ¹ / ₂
Makó mellett	Tót Komlós, Csaba, Békés	Körösladány	12 ¹ / ₂
Makó mellett	Palota	Mezőhegyes	4 ¹ / ₂
Harangmező	Hidastelek	Robogány-lazur	3 ¹ / ₂
N. Szalonta Butyin	Tulka, Tenke, Mocsár, Boros Sebes, Béel, Tenke, Nyárszeg	Hidastelek m. Less	4 ¹ / ₂ , 11 ¹ / ₂
Pokola	Ujlak, Olcsa, Koraj, Csernő, Pankota	Muszka	9
Butyin	Selingyia, Muszka, Világos, Ujpanát	Mikalaka, Arad mel.	11 ¹ / ₂
Józsáshely m. Brad	Garaboncz, Szlatina, Gros Kristyor, Mihályfalva, Bucsess	Kapruca, Bucsessen tul	4 ¹ / ₂ , 3 ¹ / ₂
Tör. Kanizsa	Oroszlámos, Perjámos, Ujarad, Lippa, Birkis	Pozsegán tul	27
Szőreg	—	a szőregi vas- úti állomás	0 ¹ / ₂
Nagyfalu	Varjas, Sz. András	a sz. andrási csárda m.	5 ¹ / ₂
Temesvár	Fibis, Allios	Ujfal mel.	6 ¹ / ₂
Lippa	Sistarovecz, Székás, Balincz, N. Kostély	Kis Kostély	6 ¹ / ₂
Zabálos	Bruznik, Barra, Fadinák	Balincz	3 ¹ / ₂
Kiszetó mel.	Bálinez, Rakita, Faeset, Kápolnás, Valemáre	Valemárentul	8
Kossova	Kurtya, Nadrág, Zaidóvár, Turkova, Pestyere	Mácsova mel.	12
Lugos	Szinaszeg, Buziás	Tör. Szákos m.	5 ¹ / ₂
Lugos mellett	Ezeres, Bogaán, D.	Kákova	10
Ezeres	Kálnik, Lupák, Zsa	Székás mel.	4 ¹ / ₂
Ezeres	Palán, Delinest, V.	Zsuppa mel.	4
Kudricz	M.	Stájerdorfon	6
Német Oravicza	Staj.	tul	6
Ol. Oravicza	Német	Smoldován	6
	Nikolína	Balinczen t.	1 ¹ / ₂

Folyó szám	Neve az országos utnak	Neve azon megyéknek, hol az ut keresztül vonul
191	Strázsa-mehádia	Krassó
192	Temesvár-wolfsbergi	Temes, Krassó
193	Temesvár-fehértemplomi (a zsebely-csákovai ágazattal)	Temes
194	Zsidovin-ujvidéki (a birda-voj- teki ágazattal)	Temes, Torontál, Bács (határ- őrvidék)
195	Arad-titeli	Torontál
196	N. Becskerek-n. kikiindai	Torontál
197	Palánka-pétervárad	Bács
198	Palánka-szegedi	Bács
199	Palánka-zombori	Bács

Folyó szám	Neve az államutnak	Neve azon megyéknek, me- lyeken az ut keresztül vonul
I	Buda-bécsi	Pest, Esztergom, Komárom, Győr, Mosony, Posony
II	Buda-grácz	Pest, Fehér, Veszprém, Zala, Vas
III	Buda-eszéki	Fehér, Tolna, Baranya
IV	Pest-duklai	Pest, Heves, Borsod, Abaúj, Sáros
V	Pest-vác-kassai	Pest, Nógrád, Gömör, Abaúj, Torna
VI	Pest-pétervárad	Pest, Jászkun-kerület, Bács
VII	Mohács-varasdi	Baranya, Somogy, Zala
VIII	Fridő-varasdi	Zala
IX	Szegszárd-veszprém-sopronyi	Tolna, Veszprém, Somogy Soprony
X	Szegszárd-kaposvári	Tolna, Somogy
XI	Barcs-kaposvár-boglári	Somogy
XII	Tapolcza-nagykanizsai	Zala

Kezdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	Megközelítő hossz. mértföldekben
Strázsa mel.	Jám, Nikolinez, Makovistye, Német és Oláh Szászka	Stancsilovai csárda m.	6
Temesvár	Tör. Szákos, Rittberg, Zsidovin, Bogsán, Kölnik, Resicza	Franzdorfontul	13 $\frac{1}{2}$
Temesvár	Saág, Zsebely, Detta, Versecz	Strázsa előtt	12
Gertenyes	Moriczföld, Detta, Módos, N. Becakerek, Aradác	Ujvidék mel.	18 $\frac{1}{2}$
Perjámos	Lovrin, Zsámboly, N. Becskerek, Ecska	Écskán tul a határörvid.	13 $\frac{1}{2}$
Sz. Mihály m.	Melencze	Beodra	4 $\frac{3}{4}$
Ó Palánka	Glózsán, Ó és Uj Futak	Ujvidék	5 $\frac{3}{4}$
Glózsán	Kulpin, N. Kér	Sz. Tamás	4 $\frac{1}{2}$
Ópalánkai kikötő	Sztapár, Hodzság	Zombor	8
Összesen			1701 $\frac{1}{2}$

Kezdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	hossza mértföldekben
Buda	Táth, Ó Szöny, Győr, Mosony, Oroszvár, Posony	Posonyon tul az orsz. határa	26 $\frac{1}{2}$
Buda	Martonvásár, Székesfehérvár, Veszprém, Tapolca, Vasvár, Körmend, Radafalva	Radafalván t. az orsz. határa	37 $\frac{1}{2}$
Érd mellett	Adony, Földvár, Tolna, Szegszárd, Mohács, Baranyavár	Eszék	30 $\frac{1}{2}$
Pest	Gödöllő, Hatvan, Gyöngyös, Miskolcz, Kassa, Eperjes, Bártfa	F. Komárnikon tul az orsz. hat.	51 $\frac{1}{2}$
Pest	Vác, B. Gyarmat, Losonez, Rimaszombat, Rosnyó, Torna, Szepi	Kassa	36 $\frac{1}{2}$
Pest	Soroksár, Kalocsa, Baja, Szekesbáthya, Ujvidék	Ujvidék	42 $\frac{1}{2}$
Mohács	Pécs, Kaposvár, N. Kér, Letenye, Csáktornyai	Csáktornyai	30
Ternovecz m.	Nedelcz	Nedelcz	1 $\frac{1}{2}$
Szegszárd	Högyész, Veszprém, Pápa	Pápa	26
Högyész	Dombóvár	Dombóvár m.	6 $\frac{1}{2}$
Bárcs	M. J. ...	...	14 $\frac{1}{2}$
Tapolca	Keszthely, Balaton	Balaton	9 $\frac{1}{2}$

Folyó szám	Neve az államutnak	Neve azon megyéknek, me- lyeken az ut keresztül vonul
XIII XIV XV	Győr-kecskeshelyi Győr-sopronyi Posony-varasdi	Győr, Veszprém, Zala Győr, Soprony Posony, Mosony, Soprony Vas, Zala
XVI	Szered-hodonin-brünni	Posony, Nyitra
XVII	Diószeg-jablunkai	Posony, Nyitra, Trencsén
XVIII	Csacza-szaibusi	Trencsén
XIX	Nagyszombat-krakkói	Posony, Nyitra, Bars, Hont, Zólyom, Liptó, Arva
XX XXI XXII	Nyitra-tornóczyi Komárom-érsékújvári Esztergam-trencsén-hrozenkai	Nyitra Komárom, Nyitra Esztergam, Bars, Nyitra, Trencsén
XXIII XXIV	Ipolyság-Szobbi Vác-zólyomi	Hont Nógrád, Hont, Zólyom
XXV	Makó-szolnok-zólyomi	Csanád, Csongrád, Jászkunke- rület, Heves, Nógrád, Gö- mör, Zólyom
XXVI	Tiszolcz-szandeczai	Gömör, Szepes
XXVII XXVIII XXIX XXX	Rozsnyó-krakkói Eperjes löcsei Bártfa-szandeczai Kassa-csernoviczi	Gömör, Szepes Sáros, Szepes Sáros Abaúj, Zemplén, Ung, Bereg, Ugocsa, Marmaros
XXXI XXXII	Sziget-kirlibábai Miskolcz-tokaj-kolosvári	Marmaros Borsod, Zemplén, Szabolcs, Szatmár, Közép-Szolnok, Kraszna
XXXIII XXXIV XXXV XXXVI	Tokaj-ungvári S. a. ujhely-dukla Nyíregyháza-lembergi Lemberg-kolosvári	Zemplén, Ung Zemplén, Sáros Szabolcs, Ung Bereg, Ugocsa, Kővárvidék
XXXVII XXXVIII	Debreczen-miskolcz-rózsa- hegyi Debreczen temesvári	Bihar, Szabolcs, Borsod, Gö- mör, Liptó Bihar, Arad, Temes
XXXIX	Debreczen-técsői	Bihar, Szatmár, Marmaros
XL	Nagyvárad-kolosvári	Bihar

Kezdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	hossza mértföldekben
Győr	Tét, Pápa, Devecser	Tapolcza	13 $\frac{1}{2}$
Győr	Csorna, Kapuvár, F. Sz. Miklós	Soprony	11 $\frac{3}{4}$
Soprony	Köpcsén, Soprony, Kőszeg, Szombathely, Körmend, A. Lendva, Csáktornya	Nedelicz	82
Szered	Szenicze, Holics	Hodoninon túl Morvába	9 $\frac{1}{2}$
Diószeg	Szered, Püstyén, Trencsén, Illava, Zsolna, Csacza	Szvercsinovezen túl Szileziába	27 $\frac{3}{4}$
Szvercsinovecz	Skalicz	Skaliczon túl	1 $\frac{1}{2}$
N. Szombat	Galgócz, Nyitra, Léva, Selmeczbánya, Besztercezbánya, Rózahegy, Alsókubin	Potvilken túl Gácsorsz.	39 $\frac{1}{2}$
Nyitra	Csabaj	Tornócz	2 $\frac{1}{2}$
Komárom	Ó Gyalla	Ersekújvár	4 $\frac{1}{2}$
Esztergam	Nagykálma, Ar. Marót, Trenesen	Dietrom mel.	22 $\frac{1}{4}$
Ipolyság	Mikola, Letkés	Szobb	5 $\frac{1}{2}$
Rétság mel.	Ipolyság, Németi, Korpona, Dobronyiva	Zólyom	12 $\frac{1}{2}$
Makó	Szolnok, Eger, Losonc	Zólyom	46 $\frac{1}{2}$
Tiszolcz mel.	Murány, Poprád, Késmárk, Lubló	Mnisek	14 $\frac{1}{2}$
Rozsnyó	Igló, Késmárk, Béla, Ófala	Nedecz mel.	14 $\frac{1}{2}$
Eperjes	Bertótfalva, Szepesváralja	Csőtörtőkhely	9
Bártfa	Sárpatak, Rakító, Tarnó	Musinka mel.	2 $\frac{1}{2}$
Kassa mellett	Gálszécs, N. Mihály, Ungvár, Munkács, T. Ujlak, Huszt Sziget	Körösmezőn t.	44 $\frac{1}{2}$
Trebusa mel.	Bisztra, Visó, Borsa	Kirlibába	15 $\frac{1}{2}$
Zsólcz	Tokaj, Nyíregyháza, Nagykároly, Tasnád, Szilágysémlő	Ziláln túl	32 $\frac{3}{4}$
B. Keresztur	S. a. Ujhely, K. Helmech	Csáp	10 $\frac{1}{2}$
S. a. Ujhely	Gálszécs, Varanno, Sztropko	Szvidnik	15
Nyíregyháza	Bogdány, Ungvár, Berezna	Uzsokon túl	24 $\frac{1}{2}$
Vereckén túl	Beregszász, Tiszaújfal, Halmi, Nagybánya, N. Somkut	K. Nyírcsen t. Erdélybe	33
Gácsorsz.	Miskolcz, Rimaszombat, Szentmiklós	Rózahegy	35
Debreczen	Ber. Ujfalu, Nagyvárad, Nagyszalonta	Temesvár	—
Debreczen	Vámospircs, N. Károly, Szentmármémeti, Ávass	Técső mellett	—
Nagyvárad	Mezőtelegd, Elead, Iketető	—	—

Folyó szám	Neve az államutnak	Neve azon megyéknek, me- lyeken az ut keresztül vonul
XLI	Nagyvárad-dévai	Bihar, Zaránd
XLII	Csaba-déva-nagyszebeni	Békés, Arad, Zaránd
XLIII	Szeged-aradi	Torontál, Arad
XLIV	Szeged-temesvári	Csongrád, Torontál, Temes
XLV	Temesvár-nagyszebeni	Temesvár, Krassó
XLVI	Lugos-orsovai	Krassó
XLVII	Lugos-versecz-pancsovai	Krassó, Temes
XLVIII	Bezsdán-n. kikinda-lovrini	Bács, Torontál
XLIX	Baja-zombori	Bács
L	Kalocsa-debreczeni	Jászkunkertület, Pest, Békés,
LI	Körösladány-nagyvárad	Bihar, Heves Békés, Bihar

Ezekből látni való, hogy az új uthálózatba fölvetett országos utak száma 199, az államutaké pedig 51, tehát mindkettő összevéve 250; továbbá kiderül, hogy az indítványozott országos utak összes hossza . . . 1701 $\frac{7}{8}$ mérföld az államutaké . . . 1032 $\frac{1}{8}$ „

s így összesen 2734 m. f.

Szembe állítván ezen vonalokat a mostan fennállókkal, kitűnik, hogy amazok száma . . . 258 ezeké pedig . . . 30

összesen 288

levén, a javaslatba foglaltaké . . . 38-czal csekélyebb ugyan, de hossza a régiéknél annyival nagyobb, mivel azonos irányú vonalok a lehetőségig egybe olvasztattak.

Innét van, hogy midőn a jelenlegi országos és államutak hossza csak : $1750\frac{7}{8} + 587\frac{5}{8} = 2338\frac{4}{8}$ mértföldre terjed, a javaslat szerinti utak együt-

tes hossza . . . 2734 „

az az . . . 395 $\frac{4}{8}$

mértfölddel többre rúg.

Kézdőpontja	Közbeeső nevezetesebb helyek	Végpontja	hossza mértföldekben
Nagyvárad	Harengmező, Belényes	Csucs	15 $\frac{1}{2}$,
Csaba	Gyula, Butyin, Körösbánya	Boitzán tul	25 $\frac{1}{2}$,
Kis Zombor	Makó, Nagylak, Pécska	Arad	9 $\frac{1}{2}$,
Szeged	N. Sz. Miklós, Lovrin, Bilet	Temesvár	14 $\frac{1}{2}$,
Temesvár	Rékás, Lugos, Facset, Kosiva	Kosoviczán t.	14 $\frac{1}{2}$,
Lugos	Szakul, Zsupa	Zsupán tul	5
Lugos	M. Szákos, Vermes, Zsidovin, Kudricz, Verseez	Ulma mellett	14
a kis közszeg- batai ki- kötő	Bezdan, Zombor, Ó Becse, Török Becse, N. Kikinda,	Lovrin	23
Baja	Vaskut, Gákova	Zombor	6 $\frac{1}{2}$,
Foktő Kaló- csa mellett	Keeskemét, Szarvas, Körösladány	Ber. Ujfalu	32 $\frac{1}{2}$,
Körösladány	Okány, Harsány	Nagyvárad	9 $\frac{1}{2}$,
		összesen	1032 $\frac{1}{2}$,

A két osztályzatokat egymástól elkülönítvén, lesz az országosak hossza : $1750\frac{7}{8} - 1701\frac{7}{8} = 49$ mértfölddel kisebb, ellenben az államutaké :

$1032\frac{1}{2} - 587\frac{3}{8} = 444\frac{1}{8}$ mértfölddel nagyobb mint a mostaniak hossza.

Miután ezen számok egybevetéséből látjuk, hogy az új hálózat mintegy $395\frac{1}{2}$ mértfölddel több utat foglalal magában, e részben pedig biztosan feltehető, hogy ugyanannyi csinálattal sokkal szaporodott az uthálózat, önkényt azon kérdés merül fel, vagyon mennyivel fognak növekedni az együttes költségek, melyek, az új javaslatot véve alapul — a még csinálattal utak és utrészletek teljes megépítésére szükségesek?

A feleletet szolgáltatják az értekezésem kezdetén fejlesztett költségelések, melyek szerint 633 mértföld tökéletes helyreállítására mintegy 35,500,000 frt igényeltetik; s miután ehhez most még 395 mértföld hozzá járul, ennek költsége a következő aránylatból található :

$$633 : 395 = 35,500,000 : x\text{-hez a miből}$$

$$x = \frac{395 \cdot 35,500,000}{633} = 20,900,000 \text{ frt.}$$

Az államutak tárgyalásánál azonkívül meg volt mutatva, hogy a még csinálatlan $91\frac{3}{4}$ mértföld körülbelül 7.300,000 frtba kerülend; ha tehát e három tétel egybe foglaltatik, a következő eredményre jutunk:

1-ször. A mostani állapot szerint természetes karban létező 633 mfd. út igényelni fog.	35.500,000 frt
2 szor. Az ujonnan hozzá járuló 395 mértföld	20.900,000 frt.
s végre 3-szor. A $91\frac{3}{4}$ mértföld hosszú csinálatlan államutak	7.300,000 frt.
tehát az $1119\frac{3}{4}$ m. f. összesen:	63.700,000 frt.

Azon esetben, hogyha a főközlekedések jövőre is a birodalom közös ügyei közt foglalnának helyet, magától értetetik, hogy e roppant költség fedezéséhez az állami kincstár köteles volna aránylagos részlettel hozzájárulni. Ezen részlet igen jelentékennyé válnék, ha az új javaslathoz képest szaporítatnának az államutak, mert csinálatlan szakaszaiknak hossza ekkor körülbelül 259 m.fdel növekednék, mely a már fenálló s szinte még természetes állapotú 91 m. fdel együtt kerék számmal 350 mfdre menne, az ország terhére ellenben 1119 — 350 azaz 769 m.fld maradna.

Ha e két szám közt a 63700000 frt aránylagosan elosztatik,

az állami kincstárt közelítőleg illetné	20.00,000 frt.
az országot pedig	43700,000 frt.

Azonban fel nem tehető, hogy állam utaink ezentúl is birodalmi kezelésben maradjanak, hanem inkább hihető, hogy azok ismét az ország teendői közé vissza fognak helyeztetni.

Ekkor az állami és országos utak közt eddigelé volt különbség magától elenyészvén, magunk erejére leszünk ugyan utalva, de a dolog lényege nem fog in ultima analysi valami aggasztó változáson keresztül menni, különösen azért nem, mert a mostani rendszer mellett Magyarország egyetemes adózó lakossága épen úgy járul a többi tartományok államutaihoz, mint ezek viszont a mieinkhez, csupán azon figyelemre méltó különbséggel, hogy a Lajtán túl aránylag sokkal több államút léteztvén, a kölcsönös hozzájárulásban Magyarország nyilván túl van terhelve.

Ellenben megszűnvn e tekintetben a viszonyos állapot, megszűnik a kölcsönös hozzájárulás is, az ebből eredő megtakarítás pedig az országban marad, saját utaink czélszerű beruházására levén fordítható.

A mi végre az új úthálózatba fölvett állam és országutaknak egyes megyékre eső kiterjedését illeti, e részben a következő átnézet szolgál felvilágosításul:

Az új hálózatba fölvett országos- és államiutaknak hossza, megyék szerint kimutatva.

Folyó szám	A megye vagy kerület neve	A javaslat szerinti		
		országos	állami	Összes
		utaknak		
		hossza mértföldekben		
1	Abaúj	31	18 ³ / ₄	49 ³ / ₄
2	Arad	85 ³ / ₄	26 ³ / ₄	62 ³ / ₄
3	Arva	16 ³ / ₄	9 ³ / ₄	26
4	Bács	50	43	93
5	Baranya	32 ³ / ₄	19 ³ / ₄	52
6	Bars	28 ³ / ₄	15 ³ / ₄	43 ³ / ₄
7	Békés	31 ³ / ₄	15 ³ / ₄	47 ³ / ₄
8	Bereg	19 ³ / ₄	20 ³ / ₄	40 ³ / ₄
9	Bihar	60 ³ / ₄	59 ³ / ₄	120 ³ / ₄
10	Borsod	24 ³ / ₄	17 ³ / ₄	42
11	Csanád	12 ³ / ₄	7 ³ / ₄	20
12	Csongrád	33 ³ / ₄	7 ³ / ₄	40 ³ / ₄
13	Esztergom	7 ³ / ₄	6	13 ³ / ₄
14	Fehér	48 ³ / ₄	17 ³ / ₄	66 ³ / ₄
15	Gömör	40 ³ / ₄	36 ³ / ₄	75 ³ / ₄
16	Győr	20 ³ / ₄	11 ³ / ₄	32 ³ / ₄
17	Hajdú kerület	3 ³ / ₄	0 ³ / ₄	4 ³ / ₄
18	Heves	55 ³ / ₄	29 ³ / ₄	84 ³ / ₄
19	Hont	16 ³ / ₄	18 ³ / ₄	34 ³ / ₄
20	Jász-kun kerület	44 ³ / ₄	7 ³ / ₄	51 ³ / ₄
21	Komárom	41 ³ / ₄	10 ³ / ₄	52
22	Közép-Szolnok	27 ³ / ₄	7 ³ / ₄	35
23	Krassó	77 ³ / ₄	19	96 ³ / ₄
24	Kraszna	9 ³ / ₄	4 ³ / ₄	13 ³ / ₄
25	Kővár vidéke	9	5 ³ / ₄	14 ³ / ₄
26	Liptó	10 ³ / ₄	12 ³ / ₄	23
27	Mármaros	47 ³ / ₄	34 ³ / ₄	81 ³ / ₄
28	Mosony	26	11 ³ / ₄	37 ³ / ₄
29	Nógrád	32	20 ³ / ₄	52 ³ / ₄
30	Nyitra	60 ³ / ₄		
31	Pest	51		
32	Posony	50 ³ / ₄		
33	Sáros	19 ³ / ₄		
34	Soprony	38 ³ / ₄		

Folyó szám	A megye vagy kerület neve	A javaslat szerinti		
		országos állami		Összes
		utaknak		
		hossza mértföldekben		
35	Somogy	53 $\frac{1}{2}$	30 $\frac{1}{2}$	83 $\frac{1}{2}$
36	Szatmár	36 $\frac{1}{2}$	29 $\frac{1}{2}$	66
37	Szabolcs	26 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	48 $\frac{1}{2}$
38	Szepes	19 $\frac{1}{2}$	25 $\frac{1}{2}$	45 $\frac{1}{2}$
39	Temes	60 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$	85
40	Tolna	15 $\frac{1}{2}$	25 $\frac{1}{2}$	40 $\frac{1}{2}$
41	Torna	5	3 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$
42	Torontál	38 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	60 $\frac{1}{2}$
43	Trencsén	35 $\frac{1}{2}$	26 $\frac{1}{2}$	61 $\frac{1}{2}$
44	Turóc	15 $\frac{1}{2}$	—	15 $\frac{1}{2}$
45	Ung	10	24 $\frac{1}{2}$	34 $\frac{1}{2}$
46	Ugocsa	4	11 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{2}$
47	Vas	87 $\frac{1}{2}$	19 $\frac{1}{2}$	107 $\frac{1}{2}$
48	Veszprém	33 $\frac{1}{2}$	26 $\frac{1}{2}$	60 $\frac{1}{2}$
49	Zala	79 $\frac{1}{2}$	38 $\frac{1}{2}$	118 $\frac{1}{2}$
50	Zaránd	5 $\frac{1}{2}$	10	15 $\frac{1}{2}$
51	Zemplén	44 $\frac{1}{2}$	34 $\frac{1}{2}$	78 $\frac{1}{2}$
52	Zólyom	16	15 $\frac{1}{2}$	31 $\frac{1}{2}$
Összesen		1701 $\frac{1}{2}$	1032 $\frac{1}{2}$	2734

Ebből látni való, hogy a többi közt Bihar megyére nagy kiterjedéséhez képest 120% m. föld esik, holott a kis Torna megye csak 8 $\frac{1}{2}$ mértfölddel bír; s így látni való az is, hogy az egyes megyék területei, a mennyire lehetett, figyelembe vannak véve az utak ezen új rendezésénél.

Mind ezek után kénytelen vagyok még egyszer bevallani, hogy a fennebbiekben első és szerény kísérletként indítványozott javaslat, kétségtelenül, sok hiányban szenved s mint egyes ember gyarló erejéből eredő mű a tökély jellegét korántsem viselheti magán, hanem végleges megállapodásáig mindenesetre még lényeges javításokra kell, hogy keresztül vezettség, főképen azon esetben, ha az országos gazdasági egyesület hazánk vasuti kérdését fejtegető két emlékirata nem marad pusztá holt betű, hanem valószínű fognak mind azon nagyszámu vaspályák, melyek ezen jeles emlékiratokban hazánk kereskedelme s jobblétének előmozdítására ritka alapossággal terveztettek. —

Idáig érkezvén, legyen szabad még egy rövid pillantást országos utaink mostani állapotára vetni, s ebből következtetést vonva a jövőre különösen azon kérdést megpendíteni, ha vajjon a jelenleg gyakorlatban álló utépitési és fenntartási rendszer további alkalmazásától várhatók-e oly előnyök és eredmények, hogy annak ezentuli fennmaradása óhajtandó, avagy nem volna-e czélszerűbb, helyette más eszközhöz folyamodni, hogy közlekedéseink gyorsabb haladásában megfelelőbb siker biztosíttassék?

Ha a multa tekintünk vissza, általában tapasztaljuk, hogy országos utaink állapota, némely megyéket kivéve, inkább rosszabb lett, de semmikép sem jobb, mint volt 1848 előtt, s aggodalommal látjuk, miként a pályáiban tengődő utcsinálás nálunk,—a helyett, hogy a mai kor igényeihez képest fejlődött volna, mindinkább hanyatlott az ország anyagi jóléte s vagyonosodásának nyilvános hátrányára.

Ezen szánandó hátramaradásnak egyik oka abban rejlik ugyan, hogy a természet maga igen mostohán bánt nálunk azon anyagi kellékek felosztásával, melyek jó utak életbe léptetésére föltétlenül megkívántatnak; — de lényegébe hatván a dolognak, az sem tagadható, hogy a bajnak má s befolyásosabb kútfője mélyebben gyökeredzik s leginkább azon rendszerben rejlik, mely az országos utügynek kezelésében maiglan is mérvadó.

A fennálló utasítások szerint a közmunka kezelése, illetőleg ellenörködésére, s így maga az utcsinálásra is első vonalban a kerületi szolgabírák, ezek után pedig a megyék vannak hivatva. Ámde a szolgabírák ezer meg ezer közigazgatási s törvénykezési ügyekkel annyira el vannak foglalva hogy az utcsinálásra, még ha különben értenének is hozzá és az idevágó szaktudománnyal s tapasztalattal bírnának is, annyi időt szentelni nem képesek, mint a mennyit ezek munkával s fáradsággal járó feladat sikeres teljesítéségképen szentelni kell.

A megyékben székelő mérnökök is dőleges állásra vannak szorítva, miután leg csak abban áll : hogy az évenként közérőről a megyei főkimutatást szerkeszt.

összeírása alapján az évi munka-előirányzatot, illetőleg költségvetést összeállítják; hogy a munkaköteles helységek közt az útszakaszokat kiosztják s ehhez képest a munka-feladatokat papirosan kiszabják; hogy az előforduló új építkezések s javításokról tervek és költségvetéseket készítenek s végül a közerővel eszközölt uti munkát az illető szolgabírákkal helyszíniileg megvizsgálják s átveszik. — Így tehát a szakértők, ezen utolsó functiót kivéve, leginkább csak számtalan, meddő szoba-munkára, nem pedig, mint a dolog természete kívánná, gyakorlati működésre vannak utalva.

Könnyen érthető, hogy az útmunka kezelésének ilyen czélelles, mondhatni fonák felosztása mellett országos utakon valami fényes eredményt kivívni eddigelé nem sikerülhetett s mind addig sikerülni nem is fog, míg ezen senyvedő állapoton gyökeresen orvosolva nem leend.

Mindezekhez járul még más főakadály, s ez : a jelen korszellemmel többé meg nem férő ingyenesen közmunka rendszere, mely Magyarhonban, fájdalom, még mind ez ideig épességben maradt, s teljes gyakorlatban van daczára annak, hogy a nép nyomasztó s aránytalanul felosztott terhét mélyen érzi s általános idegenkedéssel viseltetik a közmunka ingyen teljesítése iránt.

Igaz ugyan, hogy a régiek, nevezetesen a rómaiak hasonló rendszer mellett bámulatos műveket nagyszerű hidakat, utakat, vízvezetékeket és még romjaikban is csodálatra méltó emlékszerű építményeket hoztak létre; úgy de, nem kell itt szem előtt tévesztetni azt, hogy ezen nagyszerű művek egy részt légiói, más részt meghódított tartományok népei, s a hatalmas Róma jármát nyögte rabszolgák veritékéből eredtek, mint valóságos kényszer munkák, a milyenek csak kényuralom alatt kedvelhetők, de az új kor intézményeivel karöltve járó jog-egyenlőség elvével többé meg nem férnek.

Innét van, hogy ha egyéb feudális viszonyokkal a kényszermunka mégis átszállott a későbbi korszakra, Europa mivel nemzetei az elavult rendszer árnyoldalain okulva, azt nem csak régen eltörölték már, hanem a legszebb sikerrel más, korszerűbb intézményeket fogadtak el s léptettek életbe, a melyek most példák gyanánt szolgálván, bennünket meg-

győzhetnek arról, hogy az ingyenes közmunka feláldozása, ha okszerű intézkedéssel pótoltatik, Magyarországon is igen tövös hatást fogna közlekedési eszközeink fejlődésére gyakorolni.

Hogy azonban e fontos kérdésben tisztán lássunk s ehhez képest elfogulatlanul ítélhessünk, szükség, hogy mindennek előtt az országos közmunka ügyében fennálló utasítás lényegével ismerkedjünk meg s egyszersmind annak gyakorlati alkalmazása közben évek óta tett tapasztalatokhoz tájékozás végett folyamodjunk.

Az országos közmunka alatt oly szolgálmányok értetnek, melyek a közmunkára kötelezettek egyéni kárpótlása nélkül rend szerint országos közlekedési célokra, jelesen az ország és részben az álladalmi utakra fordittatnak.

Ezen közmunka kétféle :

1. Igás munka, mely igavonó szarvasmarha és lovak erejével szolgáltatik.

2. Kézi vagy gyalog munka, mely emberi erővel végeztetik. Az igás munka jellege az, hogy vonó állaton alapszik; a kézi munkáé pedig, hogy személyhez van kötve.

Közmunkára rendszerint az ország minden lakosa köteles; nevezetesen :

Vonó-állatoknak tulajdonosai igás munka teljesítésére kötelezvék; kik igavonó állatokkal nem birnak, kézi munkát tartoznak végezni. Szolgáltatik pedig minden egyes vonó állat után évenként két igás napszám, minél fogva minden egyes vonó állat egyes vagy kettős fogatban, mint rendesen használatni szokott, közmunkára évenként kétszer kiállítandó.

Minden házbirtokos, tekintet nélkül arra, egy vagy több ház birtokosa-e, évenként hat kézi napszám szolgál; idegen házakban lakó egyének három kézi szolgálására kötelesek. Családtagok, akár önjelölten, rendszerint mind két esetben évenként három szolgálhatnak.

Ezen kötelezettség alól fel vannak

A tizenhat évet még be nem töltött
már túlhaladt lakosai az országnak

azon szegődött szolgák, kik szolgálataikat teljesen másnak adják rendelkezés alá;

az országban törvényesen elismert minden vallásfelekezetek papi személyei;

a cs. k. katonaság;

az álladalmi tisztviselők és szolgák;

a cs. k. pénzügyőrök;

a népiskolákban alkalmazott tanítók;

a cs. k. hadsereg mindennemű fogatai;

a cs. k. póstafogatok; végre

a papi személyek azon fogatai, melyeket fiókközségekben előforduló egyházi teendők teljesítésére használnak. —

Az országos közmunka minden évben Augustushó folyamában községenként (vagy is inkább személyenként) iratik össze az illető járásbeli szolgabírák vagy helyetteseik, szabad kir. városokban pedig a városi tanács által.

A szolgabírák készítik a községenként felvett összeírásai kimutatásokból a járási kimutatást; ezekből készítetnek a megyei számvívő s a mérnöki hivatal közbenjöttével a megyei táblázatok, míg ezen utóbbiakból az országos építészeti igazgatóság az országos kimutatást állítja össze.

Közmunkatartozását rendszerint mindenkitartozik leszolgálni; kész pénzzeli megváltása azonban bizonyos föltételek alatt megengedtetik.

Ezen megváltásról szintén állíttatnak össze járási, megyei s országos kimutatások.

Közmunkára kiki tulajdon költségén s azon eszközökkel és szerszámokkal köteles kiállani, melyekkel saját munkáit végezni szokta.

Az idő pedig, melyet a közmunkát teljesítő jövet és menet eltölt, illetőségébe rendszerint beszámítatik, jelesen ha a munkahely a munkaköteles lakhelyétől szekérre nézve egy, kézi munkásokra nézve fél mértföldnél távolabbra esik.

Gazdasági tekinteteknél fogva a sürgős mezei munkák tartama alatt a közmunka leszolgálása nem követeltethetik.

A természetbeni közmunka rendszerint azon közigazgatási évben leszolgáltatandó, a melyre összeíratott. Mulasztás esetében az illető munkakötelezett a megállapított váltásági ár

háromszoros összegében marasztaltatik el; ha pedig ezen birságot fizetni nem képes, az elmulasztott munkát természetben háromszorosan teljesíteni köteles.

Egyébiránt nem tűrhető, hogy munkaképes férfiak helyett, gyermekek, nők és aggasztjánok használtassanak a közmunka teljesítésére.

Az országos közmunka, az annak megváltása folytán bevett pénzeszletek, továbbá a fennérített birságokból nyert pénzek s végre az országos utvonalok mentén létező némely hidak vámjövédelme képezik tehát az országos építő alapot.

Az ennek terhére eső uti munkálatokról s ez utóbbiak mi módoni fedezéséről a megyei közönségek a melléjük rendelt építésziti közegek közbenjárásával előleges évi költségvetést készítenek, a következőkre figyelmeztvén :

- a) mennyi az összeirt kézi és írás napok száma;
- b) hány napszamból áll az államutakra, és
- c) az országos utakra igényelt természetbeni közmunka; mely munka mennyiség ennél fogva természetben fenn-tartandó;
- d) hány közmunka-napszám lesz megváltható;
- e) hány közmunka napszám fog valószínűleg megváltatni;
- f) mely összeget képez ennél fogva a közmunkaváltás-gi pénz;
- g) mekkora az álladalmi utakon felhasználandó közmunka értéke;
- h) hány mértföldhosszuságúak a megye területén levő s vámolható álladalmi utak és hidak; s végre
- i) mily nagy a megyére nézve megállapított váltási ár?

A ki figyelemmel kísérte az imént elmondottakat, azonnal észreveheti, hogy az ingyenes közmunka ügye végtelen bonyodalomban szenved, s azért gyakorlati alkalmazásában is birhatlan nehézségekkel küszködik. De nem is a legigazságosabb alapra lévén fektetve, hanem a legkétszertesebb, hogy a dolgozó nép általános ellenszere ellenében is megvalósul.

Mily nagyot munkát okozhat ez az okoz a többi közt már csak a megyéknek évenkénti költségvetésének összeírása? mely mindamellett még mázsa károsítanak be az összeírási táblázatban mind hiányos, mind hibás, s a közegek előjárói s a

többi lakosok érdeke közös levén, amazok nemcsak hogy nem akadályozzák, hanem még előmozdítják a módot, mely alatt a község a közmunka alól legügyesebben kivonhatja magát, jelesen akkor, midőn a szolgabírák, számtalan hivatalos teendőik miatt, a helyszíntre személyesen megjelenni akadályoztatnak. — E mellett az összeírásoknak a központban való rendezése és egybefoglalása, valamint több hatóságon keresztül menő tárgyalása húzamos időt kíván meg, az összeírások tehát későn érkeznek vissza a megyékbe; a munka feladatok pedig sokszor Junius előtt nem állapíthatók meg; a tetteges végrehajtás szinte elkésik s így minden rendszeres munka és kezelés meghiusulván, az év lefolytával néha a szolgalmányok fele sincs bevégezve.

Más baj az, hogy a mezei munkák közben nem köteleztethetnek a közmunkások akkor megjelenni, mikor a legszükségesebb volna, de különben sem jelennek meg pontosan; így különösen a kavicsolási munkák legczélszerűbben nedves őszi időben eszközöltetnek, ilyenkor azonban a többnyire silányul ruházott közmunkások irtóznak a hely színére kimenni, hanem inkább otthon maradnak a fűtött szobában, a szűken kimért uti személyzet pedig kénytelen számtalan járásokat eredmény nélkül tenni, ez által saját hivatásától tökéletesen elvonatván.

Máskor meg töméntelen közmunkás jelen meg egyszerre, s ekkor a munka tetszésük szerint folyik, mert sem beokult utkaparók, sem rendszeres felügyelők kellő számban nincsenek s nem is lehetnek azért, mivel az országos építőalap leginkább csak nyers erőből áll, csekély pénztára ellenben majd nem mivelteti, amíg különben is csekély munkatartásban nem csoda, hogy a munka nélkül.

Fokozzák a veszteséget még számtalan más visszaható nézve napi élések, melyek a közmunka erő hová fordítására általában rendben vannak. — Itt például butorok szállítására használtatik ezen erő, ott a megyeházákba havat kihordani, és viszonytűzi fát oda szállítani kénytelen, itt valamelyik uti biztonságát szántóföldjeit mivelteti vele, ott egy befolyásos rokon szerződésileg elvállalt kincstári szőlő- vagy gabna-szállítmányokat.

eszközöltet általa; itt ügyes ürügy alatt (a mint ez 1848 előtt is történt) magán építkezésre, ott falusi utak tatározására fecséreltetik el az országos közérő, a dolog nem vétetvén az illetők részéről szigorúan azért, mert csak ingyen munkáról van szó, mely, okoskodásuk szerint, az országnak amugy sem kerül semmibe; de fokozza a kárt elvégre még az is, hogy a közmunka-köteles nagy ellenszenvvel viseltetvén az ingyen munka iránt, ennek elkerülése végett minden módot és cselt követ el, annál is inkább, mivel őt ezen törekvésében esetleges körülmények is segítik, alkalom nem hiányozván arra, hogy majd templom-építés, majd folyó- vagy patakszabályozás, majd marha és tűzvész tekintetéből, hol egyes községek, hol egész vidékek a közmunka alól fölmentetnek, nem is tekintva azt, hogy mennyire függ a munka teljesítés a végrehajtó közegek egyéni erélyességétől, e tekintetben számos példa tényleg felhozathatván, hogy miglen némely járások lerovják a szolgálatot, addig mások egy vagy két, sőt több évi tartozásokkal következetes adósai maradnak az országos építő alapnak.

Hozzá járul még azon sajnos tapasztalás, hogy itt ott éppen az előkelők és vagyonosabbak a helyett, hogy jó példával mennének elő, sok esetben nem róvják le a munka feladatokat, hanem azokkal hátralékban maradnak, minden büntetés és kellemetlen következés nélkül. Ezen mulasztás s még inkább a hanyag községek tétlensége a szorgalmatosak között is ragályos nyavalyaként elharapózik, azokat lehangolja, s elvégre is az erkölcsiség sülyedésének örvénye felé vezet, a nép pedig a helyett, hogy üdvös munkásságra serkentetnék, inkább csak azon törekszik, hogy miként lehessen munkatartozása alól legügyesebben menekülni, s e cél elérésére folytonos harcza állítja magával a végrehajtó hatalmat.

De ha végképpen meggondoljuk, hogy a munkások a munkahelytől sokszor távol lakván, kétféle módon, sőt több mértföldre utazni kénytelenek; hogy csak a legkevesebb alkalommal csak a munkásokra nézve felelő nyomaték van, mivel a jövet s menetet azoknak is a tartozásának kell számítani, az országos építő alapnak minden esetre is el kell látni; ha megfontoljuk, hogy a közmunkák csak a szerszá-

mokkal birnak, melyekkel jó munkát, jelesen a kő és kavics fejtésnél, teljesíteni nem képesek, hogy nem ritkán csak fiúk, leányok, vagy gyenge aggastyánok, és azok is csak délelőtti 10—11 órakor jelennek meg, délutáni 3—4 óra tájban már ismét haza sietvén; hogy számos megyében, kő hiány miatt, csinált utak még nem létezvén, a közérő legfeljebb a töltéseken támadó gödrök és kátyúk kiegyengetésére, kerékvágányok behuzására, utárkok készítésére s több e féle sisiphusi munkákra elfecséreltetik; ha továbbá el nem felejtjük, hogy az utbiztosok utasításilag felvannak hatalmazva bizonyos mennyiségű igásert hivatalos utazásaikra felhasználni, és sokan közülük e cím alatt a közert ugyancsak kizsákmányolják; ha végül figyelemre vesszük, hogy a gyalog és igás napszámok közti arány némely vidéken oly annyira kedvezőtlen, hogy azoknak czélszerű és kimerítőlegese felhasználása lehetetlenné válik, ha mindezeket, mondom, mérlegbe vetjük, nem lehet el nem hinnünk, hogy a természetben teljesítendő közmunka fennállásáig közlekedési eszközeink, — fájdalom a haza anyagi érdeke s jólétének érzékeny kárára — tökélyre emelkedni csakugyan nem fognak.

De nem felelhet meg ezen rendszer a mai kor igényeinek — a mint említve volt — még azért sem, mert a közmunka tartozás nem levén igazságos alapra fektetve, aránytalanul nehezedik az ország egyes polgáira.

Igy például egy 100,000 forint értékű ház tulajdonosa, az utasítás szerint csak hat gyalog napszámmal járul a közmunkához, járul épen úgy mint egy 200 frt értékű házzal bíró zsellér, egy féltelkes gazda pedig, kinek összes telki birtoka két három ezer forintot, silány vidéken csak 6—700 forintot vagy ennyit sem ér, a maga négy ökre után nyolcz igás napszámot tartozik dolgozni.

Szint ily kirívó aránytalanságot mutat az egy telkes gazda és nagyobb földbirtokos közti összehasonlítás; mert a tapasztalás szerint például egy a legelő illetőséggel együtt mintegy 30 hold földdel bíró telkes gazda, belterjes gazdaságához, csak nem kivétel nélkül négy igavonó állattal van ellátva, míg egy nagyobb, mondjuk 1000 hold földbirtokosa csak min-

den 100 hold föld és rét után tart egy négy ígás marhából álló fogatot.

A harmincz holdas földbirtok tehát nyolcz ígás napszámmal, ellenben az 1000 holdas birtok csak 8×10 az az 80 ily napszámmal járul a közlekedési teherhez, következőképen a 34-szer nagyobb birtok nem visel, a mint az osztóigazság magával hozná, 34-szer, hanem csak 10-szer nagyobb terhet; ezen különbség pedig a szerint növekedik, a mint a földbirtok nagyobbodik.

A közmunka fősúlya, mint ezt már eddigelő is láttuk, igavonó állatra van vetve, miből önként következik, hogy a nemzet azon osztályai, melyek vonó állatokat tartani kénytelenek, legsúlyosabban érzik a közmunka terhét; már pedig Magyarország kiválólág földmivelő ország lévén, önként következik az is, miként ezen teher leginkább csak a földbirtokost, más szóval a földmivelőt sújtja, tekintet nélkül arra, hogy a nemzeti gazdaságnak éppen ezen legjelentékenyebb ága „a földmivelés“ ily nyomás alatt sinlődven, nem emelkedhetik fel azon állásra, melyet honunk anyagi érdekeinek előmozdítására elfoglalni kellene.

Ellenben mily elenyésző parányisággal járulnak, a jelen gyakorlat szerint, a közlekedések előállításához mind azon tényezők, melyek esetleg vonó állatokkal ugyan nem, de másként annál nagyobb vagyonnal bírnak s a jó utak előnyeit éppen úgy, sőt sokkal nagyobb mérvben élvezik, mint a földmivelő osztály?

Igy nevezetesen a gazdag tőkepénzesek, vagyonos háziurak, s nagyban üzérkedő kereskedők, kik ezrekre menő jövedelmeik daczára csak hat, illetőleg három gyalog napszámmal, tehát éppen csak annyival járulnak a közmunkához, mint a legszegényebb zsellér; így a sok kézműves, iparos és gyárosok, de különösen az országban létező vaspálya, gőzhajózási társulatok s más oly vállalatok, melyeknek élete és fölvirágzása első vonalban csak jól rendezett s jó karban álló utaktól várhat állandó lendületet.

Mindezek bizonyára inkább csak hiréről ismerik a munkát, terhéhez azonban alig járulnak valamivel ez az, a mi az igazság és egyenjoguság elvébe!

nest-ütközvén, az ingyenes közmunka iránt általános idegenkedést gerjeszt mind azoknál, kik ama kiváltságosak irányában tulterhelve tulajdonképen a jármot húzni kárhoztattak.

Annyi hiánya és árnyoldalai a fennálló rendszernek parancsolólag követelik, miszerint a közterhek ezen neme valahára okszerű s a mai korszellemmel megférő de egyszerű-mind igazságos alapra állított intézménynyel fölcseréltessek.

Mint minden más közteher felosztásánál, úgy itt is csak azon fölvéhez kellene ragaszkodni, hogy a haszon arányában történjék a hozzájárulás, hogy tehát mindenki azon arányban járuljon az országos utak készítéséhez is, amelyben azokból hasznot huz.

„Ezen elv szerint“ — így szól Lónyay Menyhért, Hazánk anyagi érdekei című jeles munkájában, az országos vonalak az egész nemzetnek hasznára levén, viselje az orsz. utak költségeit az egész ország. Az által, ha valamely országban a fővonalok tökéletes utakká láttatnak el, nyer az ország minden tagja, mert az egész nemzet tényező ereje, nemzeti gazdagsága növekszik, mi a nemzetnek minden tagjaira üdvös befolyással van. Hasznosak az országos utak a kereskedő osztálynak, mert jó közlekedési eszközök nélkül virágzó kereskedelem nem is létezhetik, nyer az ipartűző és gyáros osztály, mert ipara vagy gyára feldolgozásához szükséges nyers anyagokat s termékeket a természet helyéről az elkészítés helyére rendszeresen szállítani kell; de az elkészített árukat, eladhatás végett, az ország minden vidékeibe ismét szét kell küldeni; nyer a földmivelő osztály, mert termékeit csak úgy adhatja el jó áron, ha a közlekedési eszközök által kereskedelem, gyár és műipar virágzó állapotra emelkednek, és ha termékeinek árában, a tökéletesült közlekedési eszközök által a szállítási költség mindinkább kisebbedik; de végre nyer, úgy mond befejezésül a fentisztelt szerző, a tőkepénzes osztály, mely tőkéit csak úgy jövedelmeztesíti biztosan, ha a nemzet mind kereskedési, mind mű és gyáripari tekintetben emelkedésben van, és minden lakosok, kik utazásnál a tökéletesített utaknak kényelmeiben részesülnek.“

Mind ezeket figyelembe véve igénytelen nézeteim sze-

rint legigazságosabb s egyszersmind legsikeresebb is volna, hogy ha mindenki vagyona, illetőleg jövedelme arányában kész pénzzel járulna a közlekedési teherhez, mi végből a törvényhozás útján megállapítandó egyenes adó annyival volna pótolandó, a mennyi országos utaink folytatólagos kiépítésére s ápolására az évi előirányzat, illetőleg költségvetés szerint szükségeltetni fogna. — Mihelyt tehát az egyenes adó s az évi szükséglet meg volna határozva, egyuttal tudva lenne azon pótlék is, mely az országos utak szükségleteire az illető évben minden adó forint után megkívántatnék.

De ez ismét egy új neme volna a sok adónak s nem vagyunk-e már különben is elárasztva számtalan megadóztatással? fognak sokan felkiáltani!

Igaz, s magam is bevallom, miszerint az imént megpendített eszme életbeléptetése az amugyis már tulcsigázott közadót még néhány millióval szaporítaná, de nem szabadulna-e egyidejűleg az ország egy oly nyomasztó teher alól, mely a nemzet bizonyos osztályaira, nevezetesen a földművelőre most sulyosan nehezedik? s nem volna-e az oly adó, mely utaink javítására beruháztatván, a helyett hogy más adók módjára a külföldre vándorolna, egy fillérig az országban maradna, új életet szerezvén a most pangó pénzforgalomnak kiváltképen a dolgozó szegényebb osztályok között?

Egyébiránt nem is volna ezen ráfizetés oly nyomasztó és elviselhetlen, mint első pillanatra látszik, sőt merem állítani, hogy azokra nézve, kik a közmunkai szolgálatban jelenleg szerfelett igénybe vétetnek, a készpénzbeni fizetés inkább nyereség volna s valóságos könnyebbség mintsem új terhelés.

Ezen állításom helyes voltát igazolandó hivatkozom a következő táblás kimutatásra, mely részint az országos építészeti igazgatóságnál szerzett adatok, részint a megyei mérnökök szíves közlései alapján készült.

1865.

Folyó szám	Megye, kerület, város	Közmunka erő			váltási ára egy			A váltáság		
		két	egy	kézi	két	egy	kézi	pénz összesen		
					fogatu ígás					
		fogatu ígás			napazámnak					
		napszámokban			fr.	kr.	fr.		kr.	frt
1	Abauj . . .	18,903	732	57,252	1 15	—	40	25	36,314	26
2	Arad . . .	36,291	1 360	124,308	1 12	—	65	30	78,822	32
3	Arva . . .	11,606	7,640	28,875	1 56	—	94	31	34,238	21
4	Bács Bodrog	65,363	2,138	195,879	1 15	—	65	30	135,320	85
5	Baranya . .	51,444	—	109,764	2 38	—	—	47	174,025	30
6	Bars . . .	19,348	558	49,383	—	76	45	22	25,819	84
7	Békés . . .	16,740	74	93,018	1 05	0	70	30	45,531	20
8	Bereg . . .	16,420	8	65,142	—	94	60	26	32,376	52
9	Bihar . . .	45,271	120	259,596	1 05	—	40	30	125,461	35
10	Borsod . . .	20,544	656	73,848	1 06	—	56	24	39,867	52
11	Csanád . . .	11,909	—	46,617	1 43	—	(72)	36	33,811	99
12	Csongrád . .	13,187	—	59,208	1 16	—	—	28	31,743	29
13	Esztergom . .	8,634	656	24,627	1 27	—	67	36	20,270	42
14	Fehér . . .	28,319	392	71,316	1 40	—	70	35	64,881	60
15	Gömör és Kis Hont . . .	23,705	546	63,936	1 10	—	73	27	43,736	80
16	Győr . . .	13,343	548	39,006	1 38	—	87	36	32,932	26
17	Hajdu kerület	7,006	4	39,702	—	90	—	60	18,218	40
18	Heves és Külső Szolnok . .	39,378	628	152,985	2 25	—	90	32	138,120	90
19	Hont . . .	14,537	1,066	38,778	—	90	0	60	23,029	62
20	Jász, N. és K. Kunság . . .	27,446	—	113,817	—	66	—	26	47,706	78
21	Komárom . .	23,773	30	50,307	1 20	—	90	34	59,922	78
22	Kővárvidék . .	6,106	—	35,775	1 50	—	—	30	19,891	50
23	Közép Szolnok	12,547	—	58,893	—	90	—	30	28,960	20
24	Krassó . . .	35,361	216	160,578	—	95	0	63	77,085	09
25	Kraszna . . .	3,440	—	31,521	—	90	—	30	12,552	30
26	Liptó . . .	13,118	—	33,519	—	84	—	20	17,722	92
27	Marmaros . .	20,467	472	121,314	—	99	—	66	52,115	49
28	Mosony . . .	17,488	1,114	36,075	2	—	1	33	45,4	6 37
29	N. Kikindai ke- rület . . .	11,777	—	25,683	1 90	—	—	44	33,676	82
30	Nógrád . . .	24,659	1,624	86,778	1 38	—	54	30	60,989	78
31	Nyitra . . .	47,264	—	161,367	1 68	—	—	32	131,040	96
32	Pest-Pilis-Solt	66,693	—	220,785	1 40	—	—	32	164,021	40
33	Posony . . .	40,740	444	1 6,992	1 24	0	82	26	78,699	6
34	Sáros . . .	17,785	814	54,363	—	90	0	60	27,911	13
35	Somogy . . .	43,255	172	71,922	1 40	—	70	29	81,534	78
36	Soprony . . .	27,872	3,306	79,785	1 65	—	90	34	76,911	10
37	Szabolcs . . .	25,173	224	96,390	1 05	—	70	30	55,56	—
38	Szatmár . . .	26,576	220	87,508	1 90	1	27	45	90,3	—
39	Szepes . . .	17,373	2,040	59,898	1 35	—	80	27	41,3	—
40	Temes . . .	51,814	2,648	261,597	1 15	—	80	32	163,600	—

1865.

Mennyi készpénz szükségeltetnék oly eredmény elérésére, minő a közmunka erővel eszközöltetik		Egy 500 holdas birtokok szerű mivélésére sat. hány ígás marba igényeltetik	Egy telkes gazda hány marhát tart gazdasági czéljaira	Mennyi egyenes adót fizet körülbelöl			
				egy 500 hold. birtok		egy egész telkes gazda	
frt	kr			frt	kr	frt	kr
27,000	—	16	4	400	—	30	—
70,000	—	28	6	750	—	80	—
26,000	—	50	6	177	—	12	—
120,000	—	50	6	—	—	—	—
174,000	—	62	4	400	—	26	—
25,000	—	50	2	—	—	24	—
45,000	—	24	6	420	—	42	—
26,000	—	36	4	275	—	6	—
74,000	—	64	6	242	—	28	—
30,000	—	36	4	450	—	32	—
33,000	—	—	—	—	—	—	—
32,000	—	—	—	—	—	45	—
15,000	—	25	4	60	—	30	—
48,000	—	26	6	377	—	35	—
33,000	—	20	4	137	—	17	—
24,000	—	26	6	416	—	34	—
12,000	—	—	—	—	—	—	—
119,000	—	20	4	750	—	90	—
20,000	—	26	4	500	—	16	—
40,000	—	30	6	530	—	85	—
30,000	—	40	4	610	—	40	—
12,000	—	—	—	—	—	—	—
21,000	—	—	—	—	—	—	—
40,000	—	60	6	818	—	25	—
9,000	—	—	—	—	—	—	—
12,000	—	20	4	190	—	4	—
40,000	—	34	4	200	—	19	—
39,000	—	26	4	360	—	80	—
22,000	—	—	—	—	—	—	—
48,000	—	18	4	300	—	30	—
66,000	—	40	4	500	—	35	—
75,000	—	25	4	199	—	16	—
40,000	—	20	4	—	—	—	—
24,000	—	32	4	550	—	35	—
70,000	—	40	4	290	—	—	—
60,000	—	60	6	350	—	18	—
40,000	—	18	4	500	—	40	—
90,000	—	24	4	275	—	35	—
36,000	—	—	—	—	—	—	—
128,000	—	—	6	500	—	32	—

Folyó szám	Megye, kerület, város	Közmunka erő			váltási ára egy			A váltáság- pénz		
		két	egy	kézi	két	egy	kézi	összesen		
		fogatu ígás			fogatu ígás					
		napszámokban			napszámnak					
				fr.	kr.	fr.	kr.	kr.	fr.	k
41	Tolna . . .	33,753	154	107,238	1 08	0	72	30	68,735	52
42	Torna . . .	3,840	56	8,199	— 90	—	45	38	6,596	82
43	Torontál . .	60,809	1,698	153,954	1 90	1	27	44	185,833	32
44	Trencsén . .	21,063	—	98,871	1 38	—	(69)	24	52,795	98
45	Turóc . . .	7,666	26	14,631	— 75	0	50	24	9,273	94
46	Ugoesa . . .	6,027	—	25,941	1 25	—	—	30	15,316	05
47	Ung	10,732	20	47,180	1 08	0	60	24	22,913	76
48	Vas	40,758	6,616	119,804	1 68	—	96	30	110,616	0
49	Veszprém . .	32,133	72	76,788	2 04	1	28	33	90,983	52
50	Zala	39,301	4,602	188,336	2 60	1	50	42	167,186	72
51	Zaránd . . .	7,991	4	34,092	1 20	—	60	37	22,206	64
52	Zemplén . .	86,464	238	104,208	1 35	0	90	25	75,492	60
53	Zólyom . . .	8,724	266	31,857	1 12	—	66	30	19,503	54
54	Bakabánya .	228	18	1,683	— 90	—	45	30	718	20
55	Bártfa . . .	236	4	2,886	— 60	0	40	24	835	84
56	Bazin	154	18	2,517	2 0	1	—	25	955	25
57	Bélabánya .	46	—	486	— 90	—	—	30	187	20
58	Beszterczeb.	188	—	4,980	1 50	—	—	27	1,826	60
59	Breznóbánya	1,954	6	7,251	1 35	—	68	36	4,253	42
60	Buda	416	192	17,445	2 18	1	10	38	7,747	18
61	Debreczen . .	1,386	384	15,711	1 05	—	65	30	2,418	20
62	Eperjes . . .	177	8	5,805	1 50	1	0	23	1,608	65
63	Esztergom . .	270	16	4,191	2 25	1	35	52	2,808	42
64	Felsőbánya .	190	18	3,150	— 90	—	45	30	1,124	10
65	Győr	664	110	8,511	2 25	1	35	38	4,876	68
66	Kassa	369	32	6,744	1 35	—	75	30	2,545	35
67	Kecskemét .	4,309	52	21,957	2 25	1	50	54	21,630	03
68	Késmárk . .	192	—	1,869	1 12	—	—	21	607	53
69	Kis Márton .	174	28	1,125	1 20	—	60	21	461	85
70	Kis Szeben .	164	—	2,004	— 90	—	(60)	24	628	56
71	Komárom . .	390	16	6,621	1 90	—	86	45	3,734	21
72	Korpona . .	280	—	2,166	1 20	—	—	24	855	84
73	Körömczbánya	373	14	3,798	— 60	—	45	15	799	80
74	Köszeg . . .	288	22	3,894	2 10	1	05	30	1,796	10
75	Libethánya .	109	6	585	1 20	—	60	30	309	90
76	Lőcse	348	—	2,493	1 50	—	—	26	1,170	18
77	Modor	289	12	3,585	1 50	1	0	27	1,413	45
78	Nagybánya .	267	32	2,847	1 20	0	80	35	1,342	45
79	Nagyszombat	481	—	2,565	1 50	1	0	24	1,337	10
80	Nagyvárad .	390	146	12,177	1 86	—	96	40	5,736	36
81	Ó-Arad . . .	665	12	13,431	1 74	1	20	38	6,275	28
82	Ó-Zólyom . .	136	2	972	— 90	0	60	23	307	16
83	Pécs	462	28	13,200	2 40	1	60	60	9,073	60
84	Pest *) . . .	2,036	1,672	112,161	2 36	1	20	40	51,675	76

*) Az 1864. évi összeírás szerint.

Mennyi kész- pénz szükség- geltenék oly eredmény el- érésére, minő a közmunka erővel eszkö- zöltetik	Egy 500 hol- das birtok ok- szerű mívelé- sére sat. hány ígás marha igényeltetik	Egy telkes gazda hány marhát tart gazdasági céljaira	Mennyi egyenes adót fizet körülbelől			
			egy 500 hold. birtok		egy egész telkes gazda	
			frt	kr	frt	kr
50,000	24	4	—	—	—	—
7,000	—	—	—	—	—	—
139,000	30	6	—	—	—	—
40,000	27	4	260	—	6	—
8,000	—	—	—	—	—	—
12,000	36	4	350	—	6	—
20,000	20	2	340	—	25	—
83,000	26	2	—	—	—	—
69,000	66	6	200	—	14	—
125,000	30	2	350	—	—	—
17,000	—	—	—	—	—	—
60,000	30	6	268	—	8	—
12,000	40	4	412	—	12	—
500	össz.	—	—	—	—	—
550						
600						
120						
1,100	1,402*)	188*)	14,236*)	—	1,107*)	—
2,800	elosztva	—	—	—	—	—
5,200						
1,600	42-vel	42-vel	36 tal	—	36 tal	—
1,100						
1,900	lesz 33	közel 5	395	44	30	75
750						
3,200	—	—	—	—	—	—
1,700						
1,400						
400						
310						
400						
2,500						
570						
520						
1,200						
210						
780						
1,000						
900						
900						
3,800						
4,000						
200						
6,000						
30,000						

*) Ezen össz-
mén

statván. ered-

1865.

Folyó szám	Megye, kerület, város	Közmunka erő			váltási ára egy					A váltáság pénz	
		két	egy	kézi	két	egy	kézi	fogatú ígás	összesen		
					fogatú ígás						
		nap számnak									
		[nap számokban]			fr.	kr				fr.	kr
85	Posony . .	598	298	23,676	2	25	1	50	42	11,736	42
86	Ruszt . .	118	18	765	—	90	—	54	15	230	67
87	Selmeczbánya	150	8	6,954	—	95	—	45	18	1,397	82
88	Soprony . .	1,168	64	8,535	1	72	—	99	30	4,632	82
89	Szabadka . .	1,517	28	22,743	1	50	1	11	30	9,126	40
90	Szokolca . .	408	24	2,733	1	50	—	75	24	1,285	92
91	Szatmár-Né- meti . .	1,318	8	8,871	1	50	1	0	45	5,976	96
92	Szeged . .	4,578	560	35,439	1	02	0	68	27	14,618	89
93	Székesfehérvár	817	2	9,801	1	15	0	77	24	3,293	33
94	Szent-György	130	—	1,635	—	75	—	(35)	30	588	0
95	XVI Szepesi városok . .	2,863	68	15,807	1	10	—	56	26	7,297	20
96	Temesvár . .	471	166	17,307	2	70	1	80	60	11,012	70
97	Trencsén . .	128	—	984	—	98	—	—	24	1,490	56
98	Ujbánya . .	266	12	2,901	—	96	—	54	21	929	37
99	Ujvidék . .	776	764	9,792	1	98	—	92	42	6,352	0
100	Versecz . .	1,810	202	8,547	2	25	1	35	45	8,191	85
101	Zilah . .	606	—	2,994	—	72	—	—	26	1,214	76
102	Zombor . .	2,932	8	9,342	—	90	—	45	30	5,445	0
Összesen		1.370,221	49,280	4.985,482	—	—	—	—	—	3.583,128	76

Ezen kimutatás előadja először a megyék, kerületek és városok megnevezése mellett, azoknak 1865 évben összeirt közmunkaerejét, gyalog, egy és két fogatú ígás nap számban kifejezve; továbbá előtűnteti az egyes megyék, kerületek s városokban 1865 évre megállapított megváltási árát a gyalog, egy és kétfogatú ígás nap számnak; ezekből ki van fejlesztve a közmunkának pénzegyenértéke s a részletes tételek egybefoglalása után az egész országban összeirt gyalog és ígás nap számbok mennyisége s összes pénzértéke a megváltási árak szerint, főeredményül az derülvén ki, hogy az 1865 évben összeirt közérő : 1.370,221 két fogatú, 49,280 egy fogatú és 4.985,482 gyalog nap számbra terjed, s hogy ezeknek a váltás szerinti pénzértéke 3.582,128 frt 26 kra rugott.

1865.

Mennyi készpénz szükségeltetnék oly eredmény elérésére, minő a közmunka erővel eszközöltetik		Egy 500 holdas birtokok szerű művelésére sat. hány ígás marha igényeltetik	Egy telkes gazda hány marhát tart gazdasági céljaira	Mennyi egyenes adót fizet körülbelül			
frt	kr			egy 500 hold. birtok		egy egész telkes gazda	
7,800	—						
160	—						
930	—						
3,100	—						
6,100	—						
880	—						
4,000	—						
9,800	—						
2,200	—						
390	—						
4,900	—						
7,400	—						
1,000	—						
620	—						
4,300	—						
5,490	—						
810	—						
3,640	—						
2.671,730	—						

Azonban köztudomású dolog levén, hogy a közerő rendszerint nem teljesít annyi és oly jó munkát, mint pénzzel fogadott munkások, új kérdés merül fel az iránt, vajjon mennyi készpénz kívántatnék arra, hogy azzal legalább is oly munkaeredmény biztosíttassék, a milyen jelenleg az egyetemes közerő természetbeni felhasználásával eszközöltetik?

Felülnek ezen nagyérdékű kérdésre a megkérdezett megyei mérnökök a részbeni közlései, melyek a fennidézett feladatnak illő kivárában egybefoglaltatván, azt tanusítják, hogy körülbelül csak :

igényeltetnék ugyanazon munkatételre, ehajtva az igen csekélyre szabott meg-
: is 3.583,12² Ft-ba kerül.

Minthogy pedig a többször említett utasítás szerint, a megváltási ár a tényleg divatozó közép napszámnak csak három negyedére szabatik meg, a közérő valóságos értéke nemzet-gazdasági szempontból tekintve nem 3.583,128 frtot, hanem $\frac{4}{3} \times 3.583,128$, az az évenként 4.777,505 forintot tesz s ennél fogva a készpénzzel eszközölhető munka úgy áll a közérővel elérhető eredményhez mint: megfordítva a 2.671,730 : 4.777,505-hez, vagy is hozzávetőleg mint 2 az 1-hez, más szóval : ha az országos utak csinálására a mostani közérő valódi pénzgyenértéke, az az 4.777,505 frt készpénzben volna rendelkezésünkre, azzal kétszer nagyobb munka eredményt vivhatnánk ki annál, mely most a közérő természetbeni felhasználásával felmutatható.

Ez már magában véve nagy nyereség; de lássuk tovább, hogy miként oszolnék el a közmunka fejében kivetendő pótládó az érdeklött közmunkakötelesek között, s vegyük fel példaként a folyó 1866-ik évre kivetett egyenes adót, mely hitelt érdemlő kutforrás szerint Magyarországra nézve 23.983,452 frttal állapított meg. Ha már most minden adó forint után egy krajczár pótlék fizettetnék, a jövedelem tenne 239,834.₅ frtot; s minthogy az egyetemes közérőnek valódi értéke 4777505 frt, tehát minden adó forint után

$\frac{4777,505}{239,834.₅}$ az az igen közel 20 krajczárnyi pótlék szükségeltetnék amaz érték biztosítására.

Igy tehát $20 \times 239,834.₅$ vagy is 4.796,690 frtnyi jövedelemre számíthatván, azzal legalább is kétszer annyi munkát lehetne végrehajtani mint a mennyit most a közérővel eszközölni lehetséges. Hogy pedig ezen adópótlék sem a földművelésre, sem a szegényebb néposztályokra nem volna oly nyomasztó, mint a divatban levő közmunka, erről bizonyosságot tesz az idézett kimutatás utolsó öt rovata, melyekben közelítőleg előadatik, hogy bizonyos területű földbirtok okszerű művelésére s egyéb házi céljaira átlagosan véve hány vonó állat kívántatik, s másrésről mennyi adó nehezedik körülbelül ama birtokra. Az egyik vonalban példaként 500 holdnyi birtok, a másikba egy közönséges telek vétetvén tekintet alá, az derül ki, hogy amaz gazdasági céljaira közép számmal

33, ez pedig 5 vonó állatot szokott tartani, az első átlagosan 395, a második hozzávetőleg 31 frt adót fizetvén. — Így tehát az 500 holdnyi birtok 33 marhája után teljesítendő közmunka fejében tartozik 66, a telkes gazda pedig 10 ígás napszámmal, s minthogy ennek váltási ára, a kimutatás szerint, közép számmal 1 ft 50 kr, valódi értéke tehát $\frac{4}{3} \times 1 \text{ ft } 50$, az az 2 frtra rug, amaz voltaképen $2 \times 66 = 132$ frttal, emez pedig $2 \times 10 = 20$ frttal járul az országos közmunkához. Ha ellenben az imént ajánlott 20 krnyi pótlék készpénzben fizettetnék, az 500 hold földbirtokos 395 frt egyenes adója után 20×395 az az 79 frttal, az egy telkes gazda pedig 31 frt adója után csak 6 frt 20 kral tartoznék az országos közmunkához járulni, s így amannak tartozása mintegy 53 frt, emezé 13 ft 80 kral kevesebbednék.

Hogy itt főleg csak vonó állat utáni tartozás iránt történt meg az összehasonlítás, csupán azon körülménynek kérem tulajdonítani, miszerint a közmunkai teher — mint feljebb láttuk — kiválólag csak vonó állaton alapszik, az az földbirtokon sulyosodik; egyébiránt nem szenved kétséget, hogy a gyalog erő fötényezőjét képező szegényebb sorsu lakosok is a szóban levő adópótlék befizetése mellett, nagy előnyben részesülnének, a mennyiben azok csekély adójuk után amugy is csak igen csekély pótlékkal tartoznának hozzájárulni.

Azon ellenvetés, hogy népünk nem bírná meg a munkatartozás helyetti pénzfizetést, csak rémkép, hiszen az e czim alatti pénzek egyedül csak közutainkra fordítatván, évenként mintegy négy millió nyolcz százezer forint tétetnék forgalomba, ez által pedig azon nem eléggé méltatható nyereség éretnék el, hogy nem csak a szegényebb sorsu lakosságnak bő forrás nyilnék pénzkeresetre, hanem mindenkinek, a ki dolgozni szeret, elég alkalma lenne azt, a mit adópótlékkul befizetett, dus kamatokkal visszaszerezni, a pénzeszközök ezen fölélesztése azonkívül hatalmas ösztönül szolgálna az általános munkásságra, a megkedvelt munkásság pedig a közlekedésiség további elfajulásának gátat vetne a munkának — hanyatlásnak indult közlekedésnek helyetlenné váló fejezetének tökéletesbbitése nem maradna többé a kormány számára áldozathoz való.

Sokan azt is kérték, hogy a közmunka pótléklése a munk-

kabér rendkívüli emelkedését vonandja maga után; ezen ellenvetés szinte alaptalan; — mert a vállalkozási szellem újabb időben nálunk is annyira fejlődött már, hogy bár mi munkára akár hány oly vállalkozó találkozik, ki aránylag igen jutányos áron vállalkozni kész; s így a költségek fokozásától tartani egyáltalán nem lehet az esetre sem, ha a közmunka természetbeni szolgálatát készpénzzeli fizetés váltaná fel, sőt bizony várható, hogy a mint pontos díjazás által a munkásságra való ösztön ébresztetni fog, a munka is mindinkább olcsóbb leend. Igazolja ezt a többi közt azon tény, hogy az ezelőtt természetben teljesített urbéri szolgálatnak megszüntetése, noha ez legalább tizszer nagyobb volt a közmunka tartozásnál, a földmivelésben nem okozott legcsekélyebb zibbadást sem, sőt el kell ismernünk, hogy mezei iparunk sokkal fejlettebb most, mint volt az urbéri viszonyok alatt. Fölhozhatná a közfizetés ellen valaki még az utvámok felállítását mint oly expedienst, mely épen csak azokat terhelné, kik az utak hasznát közvetlenül élvezik, következőleg azon módot nyujtaná, miszerint a hozzájárulás haszonaránylag, tehát a legigazságosabb elv szerint oszolniék el az ország polgárai közt.

De ez megint csak ámitás. Mert nem említvén azon visszásságot, miként ez esetben is a gazdag és szegény az utak használásánál egyaránt terheltetnék, éppen azok, kik a közlekedések legnagyobb hasznát veszik, sőt azokat leginkább rongálják, t. i. a nehéz fuvarosok és teherszállítók, általában nem járulnának semmivel ezen teherhez, mivel kétségtelenül annyi eszük van, hogy a vámot beszámítsák a szállítási árba s így amannak árát csak az eladó és vevő, de leginkább az emésztő közönség fizetné meg.

Harczol az utvámok ellen azon általános tapasztalás, miszerint még a legjártabb utakon sem jövedelmeznek annyit, hogy legalább az utfentartási költségek telnének ki belőlök, csekélyebb forgalom mellett pedig ezen költségek hatod részét sem fedezik, sőt volt reá eset, hogy az 1853-ik évben nálunk is felállítva volt utvámok állami, tehát főutaink sok szakaszán alig hozták be a vámfelügyelet s egyéb kezelési kiadásokra fordított költségeket.

Harczol ellenük különösen az, hogy szállítási árt nagyobb

távolságra felette növelik, következésképen a nemzetközi kereskedelem fejlődését, kivált hazánk irányában annál bizonyosabban meghiusítanak, mivel más államokkal kereskedelmünk csak abban találja főtámaszát, hogy roppant mennyiségű termékeinket minél olcsóbb áron szállíthassuk a külföldre s így az idegenek versenyzését külpiaczokon is mennél könnyebben megbírhassuk.

Szól ellentük azon sok kellemetlenség s idővesztegetés is, melylyel úgy a teherszállítmányok mint utazóknak a sűrűn egymásra következő vámsorompóknál egyaránt küzködniök kell; szólnak végre a vámpénz beszedésével összekötött nehézségek, valamint a vámjövedelem nagy részét elnyelő kezelési költségek, nem is említvén azon általános ellenszenvet, mely különösen Magyarországon az utvámok iránt mindenhol oly feltűnőleg nyilvánul. —

. Mindezeket figyelemmel kísérvén, úgy hiszem, nem marad számunkra sem egyéb választás, mint a közlekedési telernek a honpolgárok közötti igazságos felosztása alapján, más szóval vagy on és jövedelem aránylag készpénzben teremni elő azon tökéletet, melyek közutaink tökéletesbbitése si fenntartására mellözhetlenül székségesek.

Fennebbi fejtegetéseim megmutaták, hogy 4.800,000 frttal a mostani közmunkának mintegy kétszeresét lehetne eredményezni; ennyire pedig számítanunk kell legalább is, hogy ha közutaink szánandó állapotán némiképpen segíteni akarunk.

Jól érzem én is, miként első pillanatra felette nagynak fog látszani ezen költség; azonban mérlegbe vetvén a czélszerűen rendezett s jó karban tartott utakból háramló roppant előnyöket, bizvást elvárhatjuk, hogy a beruházandó költség dusan gyümölcsözve bökamatokkal pótolandja az országnak ebbeli adakozását.

Igazolják ezt jelesen legelső tekintélyeink egyikének jelentős szavai, melyekre, mert a legügyesebb okoskodásnak s okkal meggyőzőbbek, hivatkozni bátorodom.

Lónyay Menyhért ugyan is fennemlített munkájának 122. lapján ezeket hozza fel erre vonatkozólag:

Hozzávátölleg legalább is 25 millió p. forintba lehet ten.

ni azon mennyiséget, mennyit hazánkban, szárazoni szállítás tehet. És ezen mennyiséget fizetik mind a termesztők mind az emésztők. Ezen mennyiséget, mely minden egyes polgárra szétoszlik, mivel nem adó, senki tekintetbe nem veszi. De ha arról volna szó, hogy az ország adja azon mennyiséget adóképen a közlekedési eszközökre, mennyivel azok által kevesebbülni fog a szállítási ár : ezen fizetés ellen, tudom, igen soknak lenne kifogása.“

„Tegyünk“ így szól tovább, egy kis számítást, hogy mennyivel kevesebbédnek a szállítási költség, ha általánosan tökéletesbbitetnének a közlekedési eszközök. Annyi bizonyos, hogy egy tökéletesen készült s fenntartott kőuton a szállítási könnyűség egy nem egészen jól készített ntoni szállítási könnyűséghez (mely osztályba majd minden csinált utaink tartoznak) úgy áll mint 1:2-hez, sőt 3-hoz. — Ismét egy egészen csinálatlan uton kivált rossz időben a szállítási képesség a tökéletes kőutoni szállítási képességhez úgy áll mint 1:4-hez 5-hez*). E szerint lehet tenni, hogy ha hazánkban tökéletes közlekedési eszközei volnának, a most szállított terhek szállítási árának legalább felét, vagy két harmadát meggazdálkodhatnók. És ha közelítőleg ezen szállítási bért 25 millióra vevénk legalább meggazdálkodnék az ország, az az minden polgárok egysége 12—15 millió forintot. Már ha azt mernők javaslatba tenni, hogy adjon az ország a vízi vonalok tökéletesítésére, a vasutak, csatornák felállítására segedelemkép 6—8 milliót, a kőutak építésére 6—7 milliót, ezt mindenki igen soknak, egy igen merész javaslatnak tartaná. Ellenben jelenleg minden legkisebb zugolódás nélkül drágán fizetjük közlekedési eszközeink rosszasságát, nem számítván azon haszonhiányt, mely ugyan ezen okból származik.“

Ezekből meggyőződhetünk, hogy ha kőutaink tökéletesítésére mintegy 4 millió 8 száz ezer forintot javaslatba hozni merészelttem, ez a tulság határától még távol van, és mindamellett képesek lennénk ama költséggel kétszer annyi munkát eszközöltetni, mint a mennyit a közérő természetbeni le-
szolgáltatásával valaha felmutathatunk.

---

*) Ha a szekér a sárban megakad mint egy a végtelenhez.

Valahányszor a polgári társadalom szellemi vagy anyagi fejlődésében rohamos haladást tesz, mindanyiszor tapasztaljuk, hogy az emberi ész merészen gondolt ugrással kibontakozik a megszokott mindennapi nézetek és rögeszmék közönséges ösvényéből, a korszellem szülte új eszmék a régi előítéleteket ilyenkor háttérbe szorítván.

Ily bátor ugrással kell, hogy, ha a közlekedések terén haladni akarunk, valahára mink is kibontakozzunk az ingyen közmunka elavult rendszerében gyökeredző ámitások és megrogzott előítéletek tömkelegéből, sőt kell, hogy minden mulasztást mellőzzünk ezen fontos kérdésben annyival is inkább, mivel annak sikeres megoldására legkedvezőbb kilátás nyílik éppen most, midőn oly hosszú törvényhozási szünet után, az ország törvényhozó testülete ismét együtt ül, s kétségtelenül a közlekedési ügyet is teendő nagy fontosságú tanácskozmányainak tárgyává, a közlekedési ügy éppen azon közérdekű ügyekhez tartozván, melyeknek rendezése sem egyesek nézetétől nem függhet, sem egyes hatóságok szétágazó határozványaira kizárólag nem bízható!

S most legyen szabad igénytelen előadásomat azon őszinte óhajtással befejeznem, vajha országgyűlésünk teméttelen teendői közül a nemzeti gazdaság ezen ágának szentelendő fáradozását is minél fényesebb eredmény kísérje.

II.

JÁSZFÉNSZARU MEZŐVÁROS STATISZTIKAI
LEIRÁSA.

Athanász Szilárd községi orvostól.

Régiségek. Az embernek legősibb maradványa e tájon az úgynevezett Csonthalom. Ez egy régi óriási sirhalom, melyet valószínűleg az ódonkorban véres és nagyszertű csata után halmoztak össze.

Az innen nyugat felé terjedő Hosszuháton pedig számtalan hamuszínű, többnyire 1'' vastagságu agyag cseréptöredékek találhatók, melyek között még ép, de durva készítésű mécstartók, tálkaalaku edények sat. vonják magokra a figyelmet.

Egy más ősrégi maradvány a Csörszárok, mely keletről nyugatra az egész határon átvonul.

A szántóföldeken több római és régi magyar arany-ezüst, bronz és rézpénz találtatott.

Nem felette nagy régiségek az úgynevezett Jászképek, Ezek köből épített négyszögű, 9' magas, hegyes kereszttel díszített téglatetős állványok, oldalukon mélyedéssel ellátva, mely épen alkalmas egy szent kép befogadására.

Ha ideszámítunk még néhány dombot, melyek a régi időben őrhalmok lehettek s a patak mentén fekszenek, a fénszarui régiségek sora be van fejezve.

Történeti visszapillantás. Ha Fénszaru határát észlelő szemmel vizsgáljuk, elkell ismernünk, hogy a letelepedett Jászok ezen helyben erős támpontot találtak. A Zagyva terjedt mocsáiraival ama nyugtalan időkben nem megvetendő védfalat képezett dél, nyugat és éjszak felől

Csak a keleti oldal maradt és maradhatott nyílt, minthogy a szomszédos Jászokkal összeköttetésben volt. Továbbá a vízmentén maig is fennálló őrhalmokat látunk, honnan az örök a tulpartot kémszemlélhették, míg marháik az előttök elterülő nyilasokon legeltek.

Mi történt e kis teleppel a pusztító tatárjárás alatt s mikor vevék föl a keresztény vallást, nem tudjuk. Egyházi hagyományok csak annyit bizonyítanak, hogy a 14-dik század elején a ker. isteni tisztelet ismét diszt nyert, templommal és lelkésszel birt.

A 16-ik században sok község egészen elpusztult, másokat pedig a lakosság hosszabb rövidebb időre elhagyott. Az 1557 évi összeírás szerint a Jászságban 14 helységet találunk, köztük Fénsszarut is, az 1567-iki összeírásban már csak 10-et s Fénsszarut nem. Lehet, hogy a szomszédos Heves megyéhez csatoltatott, de nagyon valószínű, hogy több ideig egészen lakatlan volt. Észrevevesszük t. i. hogy a beköltözött ősök által alapított nagyobb községekben, melyek a török idők alatt kevesebbet szenvedtek, semmi építkezési rendszer nincs; Fénsszaru pedig egyenes széles utcákból áll s egész biztonsággal tudjuk, a beltelket mikor osztották fel s egyik utcza a másik után mikor méretett ki.

A legrégebbi okmány Jászfénsszarun az egyházi anyakönyv 1692-ből. Az ott följegyzett 45 született 900-at alig meghaladó lakosságra mutat. A nevekből pedig kiderül, hogy magyarok és szlávok voltak.

A lakosság száma új telepedőkkel szaporodva 10 év alatt már 2000-re nőtt. 1710 történhetett a templom nagyobbitása, melyért akkori jegyzet szerint a közműves 40 német forintot, az ács pedig a tetőért és tornyocskáért 20 tallért kapott.

Az 1710 uralgott döghalál oly nagy pusztítást okozott, hogy a lelkész csak általában jegyezte: Október 7-én 12, 8-án 17 temettetett el.

1743-ban árpénté be az országban minden lakosaitól megfosztották a földtulajdonukat. Ezzel együtt 219 lélekből, de 1744-ben új lakosok költöztek be, és elmentek a félegyházi pusztára s a szomszédos vidékekre.

Ekkor a község lakossága már 13.000 forintért, és

pedig a belhatárért 9000 s Karapusztáért 40000 forintot fizetvén. A határ felosztatott 225 1/2 kötéltre. Egy kötélt váltáságdija 57 frt. 40 kr. volt. 167 gazda fizette a váltáságdijat. A legnagyobb birtok volt 4 1/2, a legkisebb 1/2 kötélt.

1829-ben építetett a mostani emeletes városház, 1831-ben Fénsszaru mezőváros lett, 1845 nyert országos vásárt. A tagosítás 1854-ik évben a belhatárban, s 1860. a Karapusztán történt.

A város lakosai. Jászfénsszaru város fekszik a Zagyva bal partján, Hatvantól 2, Jászberénytől 3, Pesttől 6, Gyöngyöستől 4 mértföldre. Utczái egyenesek, szélesek, lombos akác sorokkal szegélyezve, melyek mögött az egyszerű, de csinos lakházak egymástól 6—12 öl távolságban fekszenek. A főtéren áll a templom, az emeletes városház, iskolák, a paplak, vendéglő s kitűnőbb lakházak, több kereskedő boltok sat.

A lakosok, bár részenként tót eredetűek, mind magyarajkuak s vallásukra nézve, a zsidókat kivéve, római katolikusok.

A l a

számra nézve		vallásra nézve		származásra nézve						esik egy			lélkés
összes szám		róm. kat.	heber	magyar		új magyar		heber		magy.	heber	új magy.	
lélek	család	lélek		lélek	család	lélek	család	lélek	család	családra			
4370	1068	4264	106	4075	1016	190	31	106	21	4	5	6	2

A mesteremberek osztályozása.

a ezéhek száma	molnár	mészáros	mézes bábos	festő	szabó	szűrszabó	szűcs	csizmadia	kalapos	takács	kőműves	kovács	lakatos	asztalos	kerékgyártó	szíjgyártó	kötöles	legények	tanulók	nem belik
3	1	2	1	1	10	1	6	12	1	18	3	10	2	3	2	1	1	12	13	4

A testi jellegre nézve azt vesszük észre, hogy nincs köztök határozott typus mint például Jászberényben vagy Árokszálláson; hanem a mint a város határa majd száraz majd nedves, dombos vagy lapályos, s a mint lakosai vagy jász vagy magyar, tót vagy német eredetűek, éppen úgy különböznek az arcznak vonásai, a test alkotása és magassága, s bár hiányzik is az általános jelleg, azért mégis erős és jól alkotott az itteni ember.

A lakosok szellemi jellegét különválva leírni nem lehet, minthogy beolvad a Jászok jellegébe.

Az általános foglalkozás a földipar, melyet inkább régi hagyomány szerint űznek.

Vannak kézművesek is, de alárendelt állapotban.

A kereskedelem az 1849-iki év óta mindig szaporábban letelepített zsidók kezében van.

A kereskedelem fő piaczzai Pest, Gyöngyös és Jászberény. Azonkívül van 4 országos vásár.

s. o k.

foglalkozásra nézve										oklevelezett egyén		tanuló ifjúság		
tanuló	kereskedő	szatócs	mesterember	na- gyobb ki- sebb	önálló földbirtó- kos	napszámos	cseléd	cigány ze- nesz	koldus	egyetemi	óvári gazdas. intézet	egyetem	gymnas.	elemi iskola
5	2	20	75	36	273	500	500	12	12	3	1	3	3	388

A művelődésnek jellegei.

elemi iskola		zongorák száma		utolsó posta		évi levélforgalom		tűzolt. fecskendő		biztosítási ügyvéltség		biztosított		szétány		gyümölcskert		nagyobb faült. a tanyákon		Hírlapok											
												földdarab						vallásos		szaklapok		politikai		néplapok		szépirodalmi s humor.		összesen		bány péld.	
1	3	Jász.				2		2						80		5		2		4		5		2		7		46			

N é p s :

1692			1700			1800			1820			1840					
született	meghalt	házasodott pár	született	meghalt	házasodott pár	született	meghalt	házasodott pár	született	meghalt	házasodott pár	született	meghalt	házasodott pár	született		
															fiú	leány	összesen
45	17	7	128	11	21	208	127	36	221	125	57	219	194	33	101	99	20

A hivatal, eg

egyházi személyzet				a világi hatóságnak személyzete										tan kar
plebános	segédlelkész	kántor	harangozó	főbíró	tanácsnok	ezek között					jegyző	írnok	szolga	
						2. bíró	pénztárnok	adószedő	rendőr	telekkönyv vezető				
1	1	1	2	1	12	1	4	1	2	1	2	1	5	4

A birto

A határnak térsége s minémülése								a f ő					
az egész határnak térsége	haszonvehetlen	fekete föld	kötött homok	könnyű homok	futó homok	szikes föld		beltelkek		temetők		faiskola	
								hold	öl	hold	öl	hold	öl
13265	1426	1118	1500	4706	6500	400	100	267	948	10	620	1	645

1. ingat

a városon kívül				a városban															av
utak	hidak		hidak		tér	utca	sétány	templom	városház	iskola épület	lelkészlak	kántorlak	tisztiflak	vendéglő	kórcama	mészárszék	vásárház	vls	
	kő	fa	kő	fa															
8	—	8	—	—	1	12	1	1	1	2	1	1	6	1	2	2	1	1	

2. ingó. a) 1

ló	jármos ökö	tehén	fiatal szarvasmarha	birka	sertés	szamár	kecske	szárnyas baromfi	pénzürték	alapítvány		
										Jászberényi Gymnasium	Helyi Helyi	Helyi
										forint	kr	sz
354	540	700	600	5600	2000	16	2	30000	120000	1694	70	10

A b i r t o

a földnek összes		a szőlőnek	a birtokos száma	A birtok és birtokosok közötti arány									
parcellái				300 holdtól 400 holdig bir	200 holdtól 300 holdig bir	100 holdtól 200 holdig bir	80 holdtól 100 holdig bir	60 holdtól 80 holdig bir	40 holdtól 60 holdig bir	20 holdtól 40 holdig bir	10 holdtól 20 holdig bir	5 holdtól 10 holdig bir	2 holdtól 5 holdig bir
4475	1495	963	1	5	26	4	14	32	87	140	135	50	

3). építmények.

Hl	avárosi épületek	magán épületek	tökéletes uriház	lakházak												az építmények értéke		
	csőszház	a városban kívül	a városban	a tanyákon	emeletes	földszinti	padozattal degenrenda, 2—4 azoban	nagyobb		kisebb	gyújhó	téglaóól		vályogóól	vertfalas		fedett	fuszindely náddal
								falusi ház	rakott			56	775					
														45	726		50	
1	16	6	783	30	1	2	10	45	726	50	4	56	775	5	830	400000 ft.		

lat. b). pénz.

templom pt.		kórház pénztár				árva pénztár				templom építési pénztár				a pénztárakban levő összes tőke			
		kőtelezvény		kész pénz		kőtelezvény		kész pénz		kőtelezvény		kész pénz		kőtelezvény			
		kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt
		6	10527	12	55	86	4277	73	483	78	5100	—	10	46,	827	22	21420

elosztása.

A birtok és birtokos közötti arány						juhász gazda	szidó	
1/2 honing bir	házat vagy házrészat és földet bir	földet ház nélkül bir	igás marhát bir gazda	birkás gazda	500 birkán felül bir		föld	
							birtokos	
							1	
	869	94	298					

B r u t t o

poszonyi mérő							mázsa	mérés		m á z				
9000	20000	13000	6000	8400	810	800	25000	90	210	300	900	1750	1500	5000

ezen kívül még 800 öl fa, 300 véka szikso, 500 mérő gyümölcs.

Jászfényszaru v

[illegible]

e d e l e m.

kéve	máza	akó	máza	d a r a b					máza	forint	A város külön jövedelme					
				nád	gyógyfűvek	bor	gyapjú	szarvasmarha (borjú)			birka (bárány)	sertés (malacz)	szárnyas állat	méz és viasz	a földipar valóságát összesen jövedelme	haszonbérben
30	20000	200	733	100	600	2000	1000	25000	2	210000	5833	50	462	47	6285	97

öltségei.

L e r o v á s												Hátralék				a hadseregben levő katonák											
állami				községi				az egész lerovánnak összege				állami adóban				községi betáblázott adósság				a hátralék egész összege				száma		fejenként és évenként 150 for. munkabéni	
kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	
69,	3239	32	17866	1,	—	—	7788	39	7788	39	25154	40,	3294	49,	7711	—	—	—	—	—	—	—	—	15000	—	—	

ink.

L e f i z e t é s														Hátra- lét	adós- ság
K ö z s e g i															
tisztii fizetésben														állami adóban	2 alapítványokban
cseléd bér															
cseléd ruházat															
napi díj és uti költség															
iroda szükségletek és világítás															
tökök kancája															
építések és javítás															
különféle														a községi lefizetés- nek összege	
00 ₀₀	kr	fr.	kr	fr.	kr	fr.	kr	fr.	kr	fr.	kr	fr.	kr	fr.	kr
6297														7788	
63														39	
452														1942	
—														29 ₅	
74														1799	
50														70	
174															
81															
272															
59															
51															
21															
61															
60															
404															
55															
7788															
39															
1942															
29 ₅															
1799															
70															

ülön jövedelme fedezte.

t e l.

kéve	m á z s a				d a r a b				forint
10000	200	1000	100	50	500	400	1000	15000	92000
nád	gyógyászati növények	dinnye, zöld tök	gyapjú	nyers bőrök	szarvas marha	sertés	birká	származás állat	a kivétel valószínű pénzürtéke

e. l.

Vásár forgalom				
sőr	pálinka	lobány	deszka	gyümölcs
6	150	100	500	500
évenként				
árak				
1000 3000 2000 1000				
árak 72000 forint				

A r á n y

515 ☐	térkép		1 lakházra esik	a földbirtok- ból	h á z i á l l a t o									
5 ₂₂	13	3			8 ₃₁	0 ₃₁	13 ₁₀	0 ₃₁	17 ₁₀	0 ₁₀	15 ₁₀	0 ₁₀	140	5 ₁₀
				100 lakos- ra	1 család- ra	100 lakos- ra	1 család- ra	100 lakos- ra	1 család- ra	100 lakos- ra	1 család- ra	100 lakos- ra	1 család- ra	

A r á n y

Adó és országos közmunka								az összes adóból hátralék nélkül				k											
direct				fogyasz- tási				bélyeg				közmunka				vallásos ügy							
1 családra				1 lélekre				1 családra				1 lélekre				1 családra				1 lélekre			
fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.
14	25	3	48	—	77	—	19	1	81	—	82	—	96	—	23	17	29	4	22	2	88	—	5

6 1. birtok.

a földbir- tok pénz- értékéből		az épüle- tek pénz- értékéből		az állatok pénzérté- kéből		az alapít- vány és deposi- tokból		az egész vagyonból		az egész adókötele- zésekből fixet ren- des adót																	
1 családra 1 lélekre		1 családra 1 lélekre		1 családra 1 lélekre		1 családra 1 lélekre		1 családra 1 lélekre		190 160 120 77 41 20 14 7																	
fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	forinton felül															
702	23	171	62	874	53	91	28	112	36	27	50	20	5	4	90	1217	22	297	48	2	2	2	18	59	144	155	150

2. állami s házi terhek.

f i z e t é s e k								az egész or- szágos és községi fize- tésekben				F o g y a s z t á s							
tanügy		egészségi ügy		összegéből ezeknek		a hus- bólesik						a bor- ból		a pálin- kából		csukor és ká- véből			
1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre	1 családra	1 lélekre				
fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	font	i t o z e		font	lat					
1 68	—	41	—	46	—	11 7	26	1 77	24 55	5 99	120 29	96 22	15 3.	4 21 lat	36				

Az általános állapot részletes értékviszonya.

Cselekvő állapot.		Szenvedő állapot.	
1. földbirtok . . .	750,000 for.	1. alapítványok	for.
2. épületek . . .	400,000 "	a. Jászberényi gymn.	1,69
3. háziállatok . . .	120,000 "	b. Hevesm. gazd. egyl.	10
4. készpénz . . .	30,000 "	2. betáblázott adósság	36,77
Összesen	1.300,000 "	Összesen	38,57

A birtokból esik :

	egy telekre	egy családra	egy lélekre
1. föld . . .	3218 frt 88 kr.	702 frt 24 kr.	171 frt 65
2. épület . . .	1716 " 73 "	374 " 53 "	91 " 53
3. háziállat . . .	515 " 1 "	112 " 36 "	27 " 46
4. pénz . . .	128 " 75 "	28 " 9 "	6 " 87
Összesen	5579 " 37 "	1217 " 22 "	297 " 45

Az adósságból esik :

egy telekre 165 ft 54 kr. egy családra 36 ft 11 kr. egy lélekre 8 ft 82

Az általános jövedelemből esik :

	egy telekre	egy családra	egy lélekre
1. szántóföld . . .	536 frt 47 kr.	117 frt — kr.	28 frt 61
2. rét s nádas . . .	257 " 52 "	56 " 18 "	13 " 74
3. szőlő . . .	17 " 16 "	3 " 74 "	— " 91
4. háziállat . . .	111 " 58 "	24 " 34 "	5 " 94
Összesen	922 " 73 "	201 " 26 "	49 " 20

A kiadásból esik :

	egy telekre	egy családra	egy lélekre
	for. kr.	for. kr.	for.
1. belfogyasztás	527 89	115 16	28
2. bevétel	309 —	67 40	16
	for. kr.	for. kr.	for. kr.
3. adó, a. hátralék	37 76	25 50	2 01
b. folyó adó	65 33	14 25	3 48
c. fogyasztási	3 54	— 76	— 19
d. bélyegadó	6 1	112 64	1 30
4. közmunka	4 36	— 95	—
5. kamat	11 32	2 47	—
Összesen	965 21	210 53	51

A kivitelből esik :

1 telekre 394 for. 84 kr. 1 családra 86 for. 14 kr. 1 lélekre 21 for. 5

A deficitből esik :

1 telekre 42 for. 48 kr. 1 családra 9 for. 27 kr. 1 lélekre 2 for. 26 kr.

Általános mérleg :

általános jövedelem	215,000 for.
kivitel	92,000 „
belfogyasztás	123,000 „
adó s közmunka	27,261 „
bevétel	72,000 „
kamatok	2,639 „
a kiadások összege	224,900 „
ebből a jövedelmet levonván maradt	9,900 „ deficit.

A földbirtok jövedelemből esik a szántóföldekre 57%, a rét és nádasra 27%, a szőlőre 4%, a baromfira 12%; minthogy a szántóföldek jövedelme 125,000 for., a rét s nádas jövedelme 60,000 for., a szőlők jövedelme 4000 for., a baromfi jövedelme 26,000 for., s összesen 215,000 forintot teszen.

A kiadásból esik :

a belfogyasztásra 55%, a bevételre 32%, az összes adóra 12%, a kamatokra 1%, az egész adóból a direct adó 87%, az indirect 13%.

Az egész adó, ennek hátralékából s országos közmunkából esik a hátralékra 32%, a folyó direct adóra 56%, a fogyasztási adóra 3%, a bélyeg adóra 5%, az országos közmunkára 4%.

A község tiszta jövedelme hivatalosan 35,265 forint 92 kr.-ban alapítatott meg, melynek a direct adó 45.30%, az indirect adó 6.62% és így összesen 51.92% teszi; ha pedig, mint szükség, hozzá adjuk az adó hátralékot s az országos közmunka terhet, a fent kitett tiszta jövedelemnek az összes adózás 80.35% teszi.

Ezen kimutásokból kiviláglik, hogy Fénsszaru egyetlen iparága a földmivelés, nem vezet a megkívántatott eredményhez, és a nép ezen állapotnak indokait az adó nagyságában, azután a gabona keletlenségében keresi; de vannak azonkívül is nagyon fontos okok, melyek az itteni földmivelésnek sikerét tetemesen gátolják.

A tagosítás előtt Fénsszaruhoz tartozott még a belhatáron kívül Kara pusztának felértéke, azaz 4871 szőlő, mely majd egészen legelőnek használt, de a legutóbbi évek pusztai részét eladá és így Fénsszaru pusztái földjének harmad részét. A régi időkben a gabona csak földmivelés biztos jövedelmi forrását a mezőgazdaságnak szolgált, azóta szűnt a puszt-

ai legelő elvesztésével s a belhatár végleges elosztás. Most egyedül a földmivelés foglalja el a gazdaságban az helyet.

Ez által Fénaszaru új korszakba lépett. A pásztor emberből lett földmivelő, a régi jövedelem nélkül, és a foglalkozáshoz kívántató gyakorlat s czélszerű eszköz nélkül.

A földnek nagy különfélesége miatt ennek felosztása igen nehéz lévén, az is történt, hogy míg egyik birtokát de jó tagban kapá ki, a másik illetménye egy terjedt homoktábla lett, mely sem szántásra sem legelőül használni nem látszott alkalmasnak, és mégis minden tekintetben a föld minőségére, egyformán mivelik.

Egy másik akadály az, hogy sok tanya igen hosszú méretű, s van dűlő, hol a föld több mind 1000 öl hosszú, tehát egy 5—10 holdas birtok csak 8—16 öl széles, mely rülmény a berendezést nagyon nehezíti.

Egy további akadály az, hogy vagy 20 birtokost kivéve kik rendes tanyaházakat építettek, a többi távolfekvő földről terményét haza hordja. Ez részint régi szokás, részint föld csekélyisége miatt történik, s nagy idő s erő-vesztegetés jár.

Az itteni kedvelt juhászat szinte sok baj okozója. Gyakran szándékosan vagy véletlenül is más földjein legelőre birkafalkák, s ez által rontják a vetést, akadályozzák a terményést s folytonos pörlekedésre adnak alkalmat.

Ilyen körülmények között a földek majdnem mindegyike trágya nélkül s nem ritkán annak természetével ellenkezőleg folytonosan használtatván s így termékenységüket veszítve nem lehet csodálni, hogy a birtok mind kevesebb jövedelmet hoz.

De a jövedelem ezen apadása a kiadások nagyobbik részét is növeli. A régi pásztorkodó ember ruházatra, butorokra úgy szólván mitsem adott ki; most pedig még a szolgáló drága kelméket, selymet stb. nélkülözhetlenné tartja.

A régi időben egy kötél vagy teleknek ára 800—1000 forintot nem múlt felül s most nem kapható 3200 forintot a gabnának ára volt 1 for., most 3 és 4 for., tehát a jövedelmek valódiul nem kevesbedett, hanem nőtt; de a Kara pusztaság

elvesztése, a családok szaporodása, a földbirtok folytonos eldarabolása, a gazdaságnak tökéletlensége, a fényűzés szinte olyan cselekvőtényezők a deficit előidézésénél mint a világkereskedésben mindig hullámozó változások, és a birodalomnak kedvezőtlen anyagi és szellemi helyzete.

Ha más oldalról a fénszarui határnak különféleségét s ennek minőségét tekintetbe vesszük, kénytelenek vagyunk elismerni, hogy ezen négyszög mérföldön a természet maga egy rendezett gazdaságot állított fel. Van fekete föld buza, árpa, tengerire; van kötött homok rozsa, van nagy kiterjedett rét bő takarmányra, van nádas, van futóhomok, mely csak az emberi kézre vár, hogy lombos erdőkkel, gyümölcsös kertekkel díszelgjen, ezenkívül a Zagyvapatak s tavak s ennek televénydus partjai. Itt csak a rendező ész hiányzik. Ha az felébredt, ha minden talaj a maga természete s a tudomány újabb észleleteiből vont tapasztalatok szerint szorgalmasan műveltetik; a baromtenyésztés nem csak szaporodik, de nemesíttetik is; ha hozzá még a méh s a selyemtenyésztés sat. elterjed, ezen határnak — bár milyen merésznek látszatik is ezen állítás — egyáltalában nincs oka a dugzag, de majdnem minden negyedik évben sinlődő alföldet irigyleni. Hisz még a mostani szokott művelés mellett is az 1863-ik évi aszály alatt nem csak maga nem szenvedett semmi hiányt, hanem a szomszédokat is képes volt élelemmel s takarmánnyal ellátni.

III.

ÉSZLELETEK A LÉGTÜNETEK ÉS EGÉSZSÉGÜGY

körében 1865-ik év folytán.

Tormay Károly

szab. kir. Pest város tiszti főorvostól.

A. L e b é s z e t.

Ez idén a kimutatásban a Budán ugy mint Pesten észlelt lebeszeti viszonyok egymás mellé állitattattak, hogy a különbség annál inkább feltűnjék.

A budai observatorium közelebb a Dunához esik és az észlelés a főreáltanodában 120 b. lábnyi magasságban a Duna színe fölött történik, hol nemcsak a Duna által előidézett légvonal, hanem a túlnyomóan uralgó Éjkeleti szelek is nagyobb behatást gyakorolnak; míg a pesti észlelde a Rókus kórházban a Duna folyamától mintegy félórányi távolságban a szelektől ment, hol a homokos rákosi síkság befolyását gyakorolja, s itt nevezetesen a léghévmérsékre és légköri csapadékra nézve minden más készültek nélkül is észrevehető az eltérés; mert nem ritkán történik, hogy a nyár derekán a budai hegyek közt erősen esik, Pesten pedig csak csekély vagy éppen semmi csapadék sincs.

Az eddigi észletek szerint, a jegyzeteket összehasonlítván azt tapasztaljuk :

1-ször. hogy a légnyomás Pesten közönségesen magasabb mint Budán;

2-szor. a légköri hőmérséknél a maximum úgy mint a minimum Pestén nagyobb mint Budán, míg az átlagosnál a különbség csekély ;

3-szor. a párányomat s a légköri nedvességi százalékok csekély eltéréssel összevágának.

1.) L é g n y o m a t pár. von. 0° R. számítva.

A légnyomás a lefolyt évben kevesebbet ingadozott mint az előbbeni években, az évi közép számmal in maximo Budán 336.₉₇, Pestén 38.₆₅, in minimo B. 27.₉₅, Pestén 30.₀₁, a medium B. 32.₇₀, Pestén 33.₇₆ pár. von. számított ki ; egyes hónapokat tekintve a maximum Decemberben 41.₀₉, Budán, 42.₈₃ p.v. P. rugott, míg a minimum Martiusban 24.₁₅, B. és 26.₄₀ Pestén jegyeztetett, a legnagyobb ingadozás Martius, November és December hónapokban 11 pár. von. felül, a legkisebb Julius és Augustus hónapokban.

A lég-hő-mé-r-s-é-k feltűnőbb ingadozást mutatott, az évi közép maxim. $+15.$ ₂₆ Budán, $+18.$ ₂₀ Pestén, a minim. $+5.$ ₂₃ B. — $0.$ ₂₁ Pestén; az évi közép $+10.$ ₀₅ B. és $+8.$ ₈₁ Pestén. A legnagyobb melegség Juliusban volt $+28^{\circ}$ ₄₀ B. és $+30^{\circ}$ ₄₁ Pestén. A legnagyobb hideg volt Februárban -7° ₂₀ B. — 11° ₂ Pestén; nevezetesen, hogy Novemberben a legnagyobb hideg Budán -0° ₂₀; Pestén pedig ugyanezen hónapban $-4.$ ₀ jegyeztetett, holott a havi közép Budán $+4.$ ₁₁ Pestén $+4^{\circ}$ ₉ R-al számított ki.

A párányomás maximumát érte el Juliusban 9.₂₇ Budán, 7.₁₄ Pestén míg a közép B. 5.₅₇, P. 5.₇₄ volt ; a minim. Februárban Budán 1.₀₀, Pestén 0.₃₀, a közép B. 1.₀₃ P. 1.₃₈ az évi közép Budán 2.₉₈, Pestén 3.₆₆ pár. von. számított ki.

A lég-nedvesség in maximo az év első és utolsó három hónapjaiban Budán 100, míg Pestén Juniusban 93, Május 96, Oktob 91 volt, a minimum Aprilben Budán 25, míg Pestén ugyan akkor 26 volt.

O z o n ellenhatása in maxim. többször 9. in minim. 1 az évi közép max. 8.₂₅ m. a medium 4.₄₄.

A z e s ű m e n n y. Budán 184.₄₅, Pestén 132.₇₀ pár. von., a kipárolgás vil elejétől Oktober végéig 365.₉₀ pár. von. rugó 26. száraz 42 számított.

Egészen tiszta nap volt 63, borult 130, felhős 169 é ködös 89.

A szelek iránya: keletről 20, nyugotról 14, délről 59, éjszakeről 126, éjkeletről, 91, éjnyugatról 315, délkeletről 140, délnyugatról 14.

B. Betegesedés Pest városában 1865-ben.

A közegészség állapota, mely már 1864 közepe felé a hagymáz járvány által feltűnőleg megzavartatott, ez idén az év első felében rendkívül rossz volt, miután a hagymáz járvány ez idén érte el tetőpontját és az év második felében csak kezdett apadni a közegészség állapota rendes lenni.

A betegesedés ez évben a az általános betegforgalom tetemesen nagyobb mint a múlt évben, de a beteg nagyobb forgalom csak is a kórházakra, nevezetesen a Rókus kórházra szorítkozott, úgy hogy ezekben 1553-altöbb volt mint 1864-ben.

A kór nem tő az év első felében a kúteges hagymáz járvány uralgása alkalmával különösen magát nem jelenté, és csak is a nyár közepe felé lett csorvás, és a hagymáz ekkor már alhasi lett, ősz végével a tél kezdetén lobos bántalmak túlnymóan mutatkoztak.

A hagymáz nálunk rendes években az általános betegesedésben alárendelt szerepet játszik, úgy hogy ritkán emelkedik 2°/_o-ig, holott a m. 1865-ben az majdnem 5°/_o rugott.

A városkerületi főorvosok által, továbbá a szegény gyermekkórházban járólagosan kezelt betegek száma 27952, a kórházakban pedig 14003 fekvő beteg nyert ápolást, és pedig:

a.) a sz. Rókus hoz címzett közkórházban 10360 beteg ápoltatott, ezek közül halt 1305, ezekből a 137 holtan behozottakat levonván, a halálozási arány 11.27^o/_o;

b.) a szegény gyermek kórházban 462 fekvő beteg gyógykezeltetett, ezek közül halt 38. tehát 8.20^o/_o;

c.) az Izraelita kórházban 690, ezek közül 57 halt=8.11^o/_o;

d.) a kereskedelmi kórházban 228; ezek közül 2 halt,=0.9^o/_o;

c) a városi aggyámolda — Elisabethinumban — 857 beteg közül halt 65, tehát $8\frac{7}{10}\%$;

f) a városi kényszerítő dologházban és fenytő intézetben volt 982 beteg, halt 6, tehát $0\frac{6}{10}\%$;

Hogy a kereskedelmi kórházban csak is $0\frac{9}{10}\%$ -ra rugott a halandóság, nem valami különös, miután itt közönségesen fiatal egyének kisebb testi bajokkal gyógykezeltetnek; így a kényszerítő dologház és fenytő intézetben is, de ez utóbbikból a súlyos betegek a kórházba hozatnak.

Összehasonlítva azonban az utóbb lefolytétet az előbbienekkel, a gyógyulás úgy a halálozási arány is a kórházakban igen kedvező volt, mert az előbbeni és pedig

	1863-ban,	1864-ben,	1865-ben
a Rókus kórházban	12. ₁₀	15. ₂₀	11. ₂₇ ^{0/0}
a gyermekkórházban	10. ₄₀	11. ₂₀	8. ₂₀ n
az Izraelita kórházban	5. ₈	7. ₅	8. ₁₁ n
az aggyámoldában	20. ₄	23. ₉	8. ₇₀ n-al

A gyógyulási arány legkedvezőbb volt Május 55.₃₅ és Juliusban 56.₇₂; legrosszabb Január 43.₇₀, Február 43.₁₀ és Marciusban 46.₄₇^{0/0}-al, és szinte e hónapokban volt a legnagyobb halálozás 7.₁₄—7.₇₁^{0/0}-al, míg a legkisebb Novemberben.

Az egyes kórcsoportozatok százalék szerint következőleg alakulnak.

Agybántalom	1. ₄₁	Hugyszervi bántalmak	0. ₄₅
Gerinczagy és idegbántalom	1. ₈₃	Ivar szervi bántalmak.	25. ₁₈
Érzékszervi bántalmak . .	3. ₃₅	Kötszövet és bőrbántalm.	10. ₇₄
Légzésszervi bántalmak	18. ₃₁	Csont, izület és izom . .	3. ₃₀
Szív edény és mirigy bajok	1. ₂₂	Általános bajok	21. ₃₅
Emésztésszervi bántalmak	12. ₂₃	külső bajok	2. ₉₁ ^{0/0}

Az egyes kórcsoportozatok, összehasonlítva a m. két évet, melyek közt csak némelyeknél mutatkozott ingadozás, következőleg viszonyulnak : 1863

	1863	1864	1865-ben
Légzésszervi bántalmak	21. ₄₅	21. ₄₅	18. ₅₁
Emésztésszervi „ „	15. ₉₄	15. ₉₄	12. ₂₅
Ivarszervi „ „	25. ₁₈	25. ₁₈	14. ₁₈
Bőr és kötszövet bajok	10. ₇₄	10. ₇₄	10. ₇₄
Általános bajok	21. ₃₅	21. ₃₅	21. ₃₅ ^{0/0} -al.

A kórcsoportokban tehát az ingadozás legnagyobb általános bajoknál és ezek között a hagymáznak tulajdonképpen ható volt; ezen elősorolt kórcsoportok 1865-ben egyes hónapokra nézve már sokkal nagyobb ingadozást mutatnak.

A légzésszervi bántalmak legtöbb	24.72	Áprilisben, legkev.	11.21	Ju
az emésztés	"	"	21.16	Junius.
az ivar	"	"	24.60	Május
bőr és kötőszövet	"	"	15.16	Augus.
általános bajok	"	"	36.98	Február.

Ez utóbbi nagyobb ingadozást ez évben a küteges hagymajárvány okozta.

Ha az egyes nevezetesebb népkórokat tekintetbe vesszük s ezeket az általános megbetegedéssel % arányba állítjuk, úgy azok ebben következőleg vettek rész

Légzésszervi hurutos bántal.	köz. 7.50	max. 9.20	Mart. minim. 5.16	Aug
Hőkhurut	"	"	0.38	Ok.
Tüdőlob	"	"	2.27	Máj.
Mellbátyalob	"	"	1.20	Febr.
Tüdővérzés	"	"	0.10	Febr.
Tüdőgümösödés	"	"	9.94	Decem.
Gyomor és bélhurut	"	"	6.61	August
Vérhas	"	"	0.15	August
Vörheny	"	"	0.53	Decem.
Csúz	"	"	2.03	April.
Hagymáz	"	"	4.97	Febr.
Váltóláz	"	"	1.78	Junius

Ezekből kitűnik, hogy a legnagyobb havi ingadozás a hagymáznál fordult elő, mely kór, mint járvány már 1864-ben lépett fel és a m. 1865 február havában érte el tetőpontját, úgy hogy az általános megbetegesedésben Juniusban 15.16, Febr. 15.51, Martius 12.38, April. 10.07, Májusban 3.55, Junius 4.15, Julius 2.08 %-al még mint küteges ragadványos kór, de már August. 1.46 %-al mint közönségesen előforduló alhasi bántalom lépett föl, mint ilyen a rendes százaléki arányban viszonyult a többi hónapokban, mint azt az Erővatos kimutatásban láthatni.

A váltóláz a m. 1865-ben csekély számmal és ingadozással mutatkozott, a többi kórok csekély ingadozással más évekhez hasonlítva aránylag kisebb számmal, miután a hagymáz mint járvány az évben nagyobb százaléki arányban viszonyult az általános megbetegedésben.

Halálozás.

A lefolyt 1865-ik évbéli halálozás már kisebb, és pedig 426-al mint az előbbeni 1864-ben; meghalt pedig összesen 6148 egyén, és pedig 3412 férfi és 2736 nőnemű.

Az életkort tekintve meghalt:

0—1 éves	2101;	30—40 éves	723;	70—80 éves	187.
1—10 "	1112;	40—50 "	644;	80—90 "	40.
10—20 "	238;	50—60 "	403;	90 éven fölül	5.
20—30 "	437;	60—70 "	258		

Egyes hónapokat tekintve meghalt ezek közül $\frac{1}{10}$ -i arányban:

Januárban 8.₈; Aprilben 9.₃; Juliusban 8.₄; Oktoberben 7.₅;
Februárban 8.₄; Májusban 8.₉; Augustus 8.₃; November. 6.₆;
Martiusban 9.₇; Juniusban 8.₈; Septemb. 7.₄; December. 7.₈;

Az ivarra nézve halt 3412 fi és 2736 nőnemű.

A halál okát tekintve:

Holtan született . . .	4.89 ⁰ / ₁₀ ;	Mellhártya és tüdő-	
Született gyöngeségben . . .	4.46 n ;	lobban . . .	4.19 ⁰ / ₁₀ ;
Aggyöngeségben , . .	2.09 n ;	Tüdőgümősödésben	19.42 n ;
Himlőben	0.41 n ;	Bélfodri és hashár-	
Vörhenyben	1.34 n ;	tya gümősödésben	15.15 n ;
Kanyaróban	0.19 n ;	Öngyilkos volt . . .	0.43 n ;
Hökhurutban	1.57 n ;	Agyhüésben . . .	1.49 n ;
Hagymázban	7.66 n ;	Rángásokban . . .	11.58 n ;
Vérhasban	0.06 n ;	Bright kórban . . .	0.53 n ;
Sülyben	0.03 n ;		

Az aránylag legtöbb esetben a halál indoka a tüdő-bélfodri- és hashártya gümősödés, ez után gyermekeknél a rángások és a m. két évben rendkívülileg a hagymáz (mert ebben rendes évben 3 $\frac{0}{10}$ kerül, u. p. 1859-ben halt hagymázban 99; 1862-ben 333; 1863-ban 3 hó alatt 388; 1864 pedig 473), ezután a tüdőlob, hashártya és béllobsat. következik.

A halálozás osztályos kimutatásánál nem csekély jelentőséggel bír a kor, foglalkozás és evvel járó életmód is.

Igy p. meghaltak 1865-ben:

Aggkori gyöngeségben 129, v. is az összes meghaltakhoz 2.09 $\frac{0}{10}$ viszonyultak, volt pedig ezek közt szám szerint művelt osztálybeli 11, kereskedő 16, szabó 4, napszámos 18, szolgál 9, gyámoncz 4, nő 47 sat.

Öngyilkos volt $27=0.43\%$ -al és p. kereskedő 5 számos 9, szolga 3. Itt azonban oly hullák, melyek a nából hozattak, és hol az öngyilkolás bebizonyítható nem számba nem vették.

Hagymázban halt $473=7.66\%$ -al. Volt pedig n osztálybeli 21; kereskedő 9; kézi munkás 81; napsz 231; szolga 21, cseléd 42, gyámonez 3, gyermek 21 s. i. t.

Mellhártya és tüdőlobban $256=4.16\%$ halt velt osztálybeli 7, kereskedő 5, kézműves 18, napsz 188, szolga cseléd 14, gyámonez, 10, nő 13.

Tüdő-bélfodri és hashártya gümősöben $2226=34.6\%$, művelt osztálybeli 50, kereskedő napszámos 294, szolga cseléd 74, gyámonez 31, gyermek 789, foglalkozás nélküli nő 171. s. i. t.

A népesség szaporodása.

Házassult 1458 pár, tehát 162 párral több mint 1864-ben. Volt pedig vallásra nézve róm. kath. 1080, evang. 145, görög nem egyes. 1, izraelita 232.

Született 6691 tehát 82-vel több mint 1864-ben pedig 3462 fi és 3229 leány, ezek közül törvényes házasságból 4289, törvénytelen 2402, tehát ez utóbb 35.66% -al a legtöbb született 619 Aprilben, legkevesebb 504 Decemb. 1864-ben, egy-egy óra csik általjában 557, egy-egy napra született.

Vallástétel szerint volt : 4995 róm. kath., evang. 8 görög nem egyesült és 1127 izraelita.

KIMUTATÁSA

A MAGYARORSZÁGI

ÖSSZES

KÖNYV- ÉS KÖNYOMDÁKNAK.

(Hivatalos közlemény.)

Folyó szám	Az ipar vállalat megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
---------------	---------------------------------	----------------------	-------------------

A b a u j m e g y e .

1	Kő- és könyvnyomda, lito- grafia-, könyv-, mű- és zenejegy keresk.	Werfer Károly özv. Julianna és fia József	Kassa
2	Könyvnyomda	Ellinger	„
3	Kő- és könyvnyomda	Zábráczky János	„

A r a d m e g y e .

4	Könyomda	Pvisl József	Arad
5	Kő- és könyvnyomda	Réthy Lipót	„
6	Könyvnyomda és könyv- keresk.	Goldscheider Henrik	„

B á c s m e g y e .

7	Könyvnyomda	Bittermann Károly	Szabadka
8	Könyvnyomda	„	Zombor
9	Könyvnyomda	ovics Plátó püspök	Ujvidék
10	Könyvnyomda		„
11	Könyomda		„
12	Könyvnyomda	4cz	Baja 6*

84 KÖ- ÉS KÖNYVNYOMDÁK MAGYARORSZÁGBAN.

Folyó szám	Az ipar vállalat megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
13	Könyomda	Medersicsky Ignác	Baja
14	Könyvnyomda	Wagner András	Zombor
15	Könyvnyomda	Schön Jakab	Baja
B a r a n y a megye.			
16	Könyvnyomda	Pécsi püspöki nyomda	Pécs
17	Könyvnyomda	Bittermann Ede	"
18	Könyomda	Hochrein József	"
B a r a s megye.			
19	Könyvnyomda	Cherrier János	Léva
B é k é s megye.			
20	Könyvnyomda és könyvkeresk.	Dobay János	Gyula
B e r e g megye.			
21	Könyvnyomda	Deák György	Beregszász
B i h a r megye.			
22	Könyvnyomda	Tíchy Alajos	Nagyvára
23	Könyomda és könyvkeresk.	Hügel Otto	Nagyvára
24	Könyvnyomda	Debreczen város	Debreczen
25	Könyvnyomda	Okolicsányi és társa	"
25	Könyomda	Moll Gusztáv	"
27	Könyomda	Werfer József	"
B o r s o d megye.			
28	Könyvnyomda	Rácz Ádám	Miskolcz
29	Könyomda	Winter Berthold	"
C s o n g r á d megye.			
30	Kö- és Könyvnyomda úgy könyvkeresk.	Burger Zsigmond	Szeged
31	Könyvnyomda és kölcsönkönyvtár	Bába Imre	"
E s z t e r g o m megye.			
32	Könyvnyomda.	Horák Egyed	Esztergom

Folyó szám	Az ipar vállalat megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
33	Kézi könyomda	esztergomi érseki uro- dalom	Esztergom
F e h é r m e g y e .			
34	Könyvnyomda	Szommer Pálnő	Szőkes fehér- vár
35	Könyomda	Reimann Rezső	"
36	Könyomda	Waldner Mór	"
37	Könyomda	Beck Nándor	"
G ö m ö r m e g y e .			
38	Könyvnyomda	Werfer Károly	Rimaszombat
39	Könyomda	Kilényi János örökösei	Rozsnyó
G y ő r m e g y e .			
40	Könyvnyomda	Sauerwein Győző	Győr
H e v e s m e g y e .			
41	Könyvnyomda	Érseki lyceumi nyomda Eger tulajdona az egri érsekségnek	Eger
42	Érseki lyceumi könyomda	Egri érsekség	"
H o n t m e g y e .			
43	Könyvnyomda	Lorber Ferencz	Selmeczbánya
K o m á r o m m e g y e .			
44	Könyvnyomda	Siegler testvérek	Komárom
K ö z é p S z o l n o k m e g y e .			
45	Könyvnyomda	Dobay Sándor	Zilah
K r a s s ó m e g y e .			
46	Könyvnyomda	Wenczely János	Német Luges
L i p t ó m e g y e .			
47	Kézirati nyomda	Feldmann Adolf	L. szt. Miklós
M á r m a r o s m e g y e .			
48	Könyvnyomda	...s. kir. kincstár	M. Sziget
... m e g y e .			
49	Könyvnyomda	...udor	M. Óvár

86 KÖ- ÉS KÖNYVNYOMDÁK MAGYARORSZÁGBAN.

Folyó szám	Az ipar vállalat megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
Nógrád megye.			
50	Kő és könyvnyomda	Kék László	B. Gyarm.
Nyitra megye.			
51	Könyvnyomda	Siegler testvérek	Nyitra
52	Könyomda	Skarnitzel Ferenc és fia	Szabolcs
53	Kő- és Műnyomda	Siegler testvérek	Nyitra
Pest megye.			
54	Könyvnyomda	Hrobonyi Ludvina	Vác
Pozsony megye.			
55	Könyomda	Schreiber Alajos	Pozsony
56	Könyvnyomda	Sieber Henrik örökösei	Pozsony
57	Könyvnyomda	Wiegand Károly Fri- gyes	"
58	Könyomda	Wiegand Lajos	"
59	Könyomda	Junig W.	"
60	Kő- és könyvnyomda	Winter Zeigmond	Nagyszom.
Sáros megye.			
61	Litografia és könyvnyomda	Stándy Antal	Eperjes
62	Könyomda	m. k. tiszán inneni ke- rületi tábla	"
Sopron megye.			
63	Könyvnyomda	Romvalter Károly	Sopron
64	Könyvnyomda	Reichard Adolf	"
65	Könyvnyomda	Fischel Fülöp	"
66	Könyvnyomda	Stolz Henrik	Kismárton
Szatmár megye.			
67	Kő- és Könyvnyomda	Kovács Márton	Szatmárn meti
68	Kő- és könyvnyomda	Gönyey József	Nagy Káro
Szepes megye.			
69	cs. k. kiváltságos könyv- nyomda	Werthmüller Amália özvegye	Lé

Folyó szám	Az ipar vállalat megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
70	Könyomda	Málik Antal	"
Temes megye.			
71	Könyvnyomda	Hazay M. és fia	Temesvár
72	Kö- és Könyvnyomda	Förk és társa	"
73	Könyvnyomda	Kirchner János Ede	Versecz
74	Kézirati nyomda	Dregits Bálint	Temesvár
Tolna megye.			
75	Könyvnyomda	Ujfalusi Sándor	Szegzárd
Torontál megye.			
76	Kö- és könyvnyomda	Pleisz Pál	Nagybecskerek
Trencsén megye.			
77	Könyomda	Gunsel Lipót	Trencsén
Ungb megye.			
78	Könyvnyomda	Jaeger Károly	Ungvár
Vas megye.			
79	Könyvnyomda	Bertalanfy Imre	Szombathely
80	Fiók- könyvnyomda	"	Kőszeg
Veszprém megye.			
81	Könyomda	Ramazetter Károly	Veszprém
82	Könyvnyomda	ápai ref. iskola	Pápa
Zala megye.			
83	Könyvnyomda	Tahy Gyula	Zalaegerszeg
84	Kö- és könyvnyomda	Marktbreiter Jakab	Nagykanizsa
85	Kö- és könyvnyomda	Vajdics József	"
Zemplén megye.			
86	Könyvnyomda	a Sáros-pataki ref. iskola	Sáros-patak
87	Könyvnyomda	Weisz Mór	S. A. Újbely
Zólyom megye.			
	és könyvkeres.	Machold Fülöp	Besztercebánya

Folyó szám	Az ipar vállalat megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
---------------	---------------------------------	----------------------	-------------------

Buda város

89	Könyvnyomda	a m. kir. egyetem	Buda
90	Könyvnyomda	Bagó Márton	"
91	Könyvnyomda	Lencsó Mária	"
92	Könyvnyomda	Adamasky József	"

Pest város.

93	Könyvnyomda	Bartalics Imre	Pest
94	Könyvnyomda	Bucsánasky Alajos	"
95	Könyvnyomda	Emich Gusztáv	"
96	Könyvnyomda	Leitner és Mandello	"
97	Könyvnyomda	Heckenast Gusztáv	"
98	Könyvnyomda	Herz János	"
99	Könyvnyomda	Noseda Gyula	"
100	Könyvnyomda	Poldini Ede	"
101	Könyvnyomda	Wodianer Fülöp	"
102	Könyvnyomda	Első magyar egyesületi könyvnyomda, Fanda és társai	"
103	Könyvnyomda	Hornvánszky és Humel	"
104	Könyvnyomda	Károlyi István örökösei	"
105	Könyvnyomda	Khór és Wein	"
106	Könyvnyomda	Kertész József	"
107	Könyvnyomda	Kocsy és társa	"
108	Könyvnyomda	Gyurian és Deutsch	"
109	Könyvnyomda	Kertész József	"
110	Könyvnyomda	Deutsch testvérek	"
111	Könyvnyomda	Engel és Mandello	"
112	Könyvnyomda	Frank József	"
113	Könyvnyomda	Hädelmayer G.	"
114	Könyvnyomda	Langer Ede	"
115	Könyvnyomda	Mecz Ferenc	"

Folyó Az ipar vállalat szám megnevezése	A tulajdonos neve	Az üzlet helye
116 Könyomda	Pataky József	Pest
117 Kö- és könyvnyomda	Pollák testvérek	"
118 Könyomda	Rhón és Grund	"
119 Könyomda	Winter Soma	"
120 Könyomda	Dielse Vilmos	"
121 Könyomda	Knopp József	"
122 Könyomda	Boskovics Mór	"
123 Könyomda	Wellisch Lipót	"
124 Könyomda	Friedl Berthold	"
125 Könyomda	Lauffer Ignác	"
126 Könyomda	Danieletto Antal	"

V.

AZ IPAROS NEVELÉS.

(Nemzetgazdasági tanulmány)

Keleti Károlytól.

Rég letűnt a physiokratok korszaka, melyben valódi jövedelmi forrásnak csupán a földet és miveltetését tekintették. Túl vagyunk már azon álhiedolmen, mintha csak is a földmiveltetés termelne új értékeket, minden egyéb foglalkozás pedig csak az eredetileg termelt értékek cseréléséből állna. Napjainkban a pusztán földmivelő (vagy, mert ilyen voltaképpen nem létezik: a kiválólag földmivelő) államot szerencsétlen állapotnak tartják, s habár vanuak, kik némi büszkeséggel tekintenek rosszúl mivelt földbirtokaink nagy terjedelmére, még az ösbüszkeségük is sürűbbnek óhajtanák a népességet, főleg sürgető munka idején; de még akkor is, mikor termésök eladásáról és azon nagy útról van szó, melyet terményöknök meg kell tenni, míg nem piacra kerül, hol vevő azért még se mindig akad.

Korunkban még a „laudatoris temporis acti” se bánnák, ha némi ipart megtudnánk honosítani ott a hol nincs, vagy ápolva növelni azt, a hol zsengéi csiráznak, torjcsztetni s megerősíteni pedig a hol egészszöges gyökereket verni látszott. Hogy a földmiveltetés legerősebb támasza, tökéletesbülésének is leghathatósabb segédszere az ipar, ma már mindenki tudja; mert a természetmvények jó módú fogyasztóját közvetlenül a termelő mellé helyezi. Ha e kettő távol esik egymástól, vagy ha a gazda terménytöbbletével épen külföldre szorul, mint nálunk az ország legnagyobb részében, akkor függővé lesz a külföldi termés, politika-
turától és

jövedelme a nagyszulú termények totemes vitelbére által csökken.

Főlöseges egyébbiránt az ipar ezen, és számos más előnyeit valamely országra s nevezetesen hazánkra nézve hosszasan bizonyíthatni. Ismeri azt, mint említők, ma már mindenki — innen a sokféle törekvés, a számos javaslat és tervezgetés az ipar meghonosítására.

Nem kizárólag a gyáriparról, sőt különösebben se róla van szó, mert fontosabbnak látszik, főleg viszonyaink között a kisebb gyáros, a kézműves állapota, mely a külföld verse nyénél, a gyár túlsúlyánál fogva mind inkább veszélyeztetve lesz. Jobb eszközök, többnyire gépek alakjában, nagyobb tőke és a forgalmi viszonyok bővebb ismerete, a szellemi és nyers munka kifejtésében pedig hasonlíthatatlanul nagyobb erő, ezek azon roppant előnyök, melyekkel a gyáros a kézműves irányában bír, s melyeket nálunk nem a koránsem eléggé meg erősödött belföldi gyáripár, mint inkább a lajtántúli és külföldi gyártulajdonos élvez.

Ha a kézműves ezen létét fenyegető veszélye közben a gyáros irányában egész erélylyel s vállvetve haladni nem iparkodik, az általa régebben birt iparos térről mindinkább leszorúl és a gyármunkások sorába kénytelen vonulni. Ezt pedig megakadályoztatni nem csak neki s osztályfeleinek van érdekében, hanem érdekében van az államnak is, mert a kézműves osztályból alakult régebben az országok egyik legerősebb oszlopa, a polgárság, és most is a középosztály inkább a miveltebb kézművesekből és kisebb iparosokból egészíti ki hadilletékét, mint a gyáripár körül elfoglaltakból, kiknek csekély számú gazdáí a tőke és erő birtokában könnyen az ujabbkorú pénzarisztokratiához sorakoznak, holott csekélyebb keresetű munkásserege balviszonyok között könnyen a proletariatusnak és pauperismusnak hinti el magvait.

Mindamellett más oldalról a gyáripárnak is vannak fontos, megbecsülhetetlen előnyei, és nem szükséges e két ipar nemet ellenségesnek tünetni föl egymás irányában. Tömegesb, olcsóbb gyártást, a technikai találmányok könnyebb alkalmazását, nagyobb mozgató erő fölhasználását mindig csak a gyáripár körében fogunk találhatni. Épen ezért szükséges,

hogy előre törekvő országban mindkettő kellőleg képviselve legyen. S miután nálunk a gyár- és kézműipar ellentéte annyira még ki nem fejtett, mint külföldön, könnyebben eszközölhetjük mindkettő összhangzó előmozdítását. Nem akarjuk ugyanis a gyáripar sokkal nehezebb meghonosítása módjait feszegetni, hanem ez alkalommal inkább a kisebb mivesség emelési módjára szorítkozunk; mert nálunk, fájdalom eddig-olé még igen kevés történt csak az iparosok közötti mivelt-ség emelésére, hasznos ismeretek terjesztésére és társadalmi állásuk javítására; még minden üdvöt a fonák szerkezetű reálistól várunk, pedig az ott megszerezhető ugynevezett reális mivelt-ség tudományos alapnak kevés, valóban iparos életre pedig sok, sok annál inkább, miután csak elméleti ismereteket töm megemészthetetlen arányban a szegény kézmű-vesbe, művességére pedig gyakorlati útmutatással nem szolgál neki. Azért reánk nézve igen tanulságos lesz azon intézmé-nyek tanulmányozása, melyek a műveltebb Európában, ne-vezetesen Németországon a célból létesültek, hogy „okta-tás és buzdítás, példa és minták által az iparosságot kisebb s nagyobb körökben éleszsűk és szilárdítsák.“ Állami, társulati s testü-leti úton egyaránt törekedni kell a magas cél felé, mert az ipart készen átültetni az országba nem lehet. Az ipart tömér-dek gyáraival, ezerféle műhelyeivel s tengernyi képzett mun-kásaival még csak be sem lehet ödesgetni valamely országba. Az ipart és munkáit nevelni kell.

Tekintsünk szét bármely irányban az iparos mivelt kül-földön és bámulnunk kell a számos intézményt, melyek az állam, egyes testületek, vagy éppen egyes honpolgárok által az iparos nevelése terén létesültek. Nem szólunk Angliáról, a mai iparos világ gyári királynéjáról; nem Franciaországról, mely leginkább csak a finomított ipar terén nem enged Ang-liának, mily erőteljesen működik iparos nevelésén mindkettő most is, mint alább fogjuk; — de nézzük Belgiumot, melynek a 40-es években ugyan csak meg kellett feszítenie minden erejét, hogy visszaszerezze a tért, melyet a németalföldi mun-kások századok előtt elfoglaltak volt. de honnan Anglia és Franciaország újabb időkben

kicsiny,

de gazdag országot, mivé fejlődött okszerű intézményei által — s nézzük Németországot, mely minden tekintetben hozzánk közelebb áll, mily diadalmas versenyre kel immár buzgó törekvései folytán Francia- és Angolországgal, noha még fél-századdal ezelőtt úgyszólván semmiféle gyártmánya, sem mér-közhetett a világ két legerősebb iparos nemzetével.

Nem szükséges a külföldet majmolnunk, de ha már szá-zados csapások abban gátoltak, hogy jelenleg vele egyenközü-en haladjunk, annyit meg kell tennünk, hogy működését bármely, itt nevezetesen az iparos téren, figyelemmel kísérjük; az utakat és módokat, melyeken s melyek által annyira ha-ladt, tanulmányozzuk, azon kísérleteket pedig, melyek oda-künn gyakorlatiaknak bizonyultak, a mennyire viszonyaink közt alkalmazhatók, magunk is koczkáztassuk; mert az idő sürget, és nemzeti létünk és fennmaradásunk függ attól, vaj-jon megszerozhetjük-e és korábban szerezhethetjük-e meg a ná-lunk alantabb álló népeknél mind azon ismereteket, melyek-kei a haladtabb külföld bennünket eddig túlszárnyalt.

Az „osztrák iparosok egylete“ „Jahrbuch für In-dustrie und Handel in Österreich“ című év-könyvének második, 1866-diki folyamában „Die Lehrwerk-stätten“ czime alatt egy cikk foglaltatik, adalékul a belga nemzetgazdaság ápolásának történelméhez, mely világosan mutatja, mily bámulatos eredményeket ért el Belgium az ipar terén csupán okszerű tanintézetek létesítése által; s mert meggyőződésünk, hogy hazai ipart mi is csak ez úton fogunk teremthetni, körültekintésünket Európa iparnevelési mozgal-main, e nagyérdekű munkálat kivonatos ismeretetésével kezd-jük meg.

Nem szándékunk a mezőgazdaság körül szükséges in-tézkedéseknél hosszabban időzni, csak azért emeljük ki a Belgiumban tapasztaltakat, mivelhogy velök párhuzamosan van szervezve az iparápolás. Van ugyanis Belgium 28 kerü-lete mindegyikének külön g a z d a s á g i b i z o t t s á g a, mely évenként kétszer ül össze tanácskozásra. Azonkívül az ország 9 tartományában külön, a király által az illető osztálybeliek-ből kinevezett állandó b i z o t t s á g létezik. E bizottság, mely némileg a francia földmivelési kamrákhoz

haszonlító, lefelé a területi bizottságokkal és a lakossággal, felé a hatóságokkal áll folytonos kapcsolatban: tanácskozik a mezőgazdaságban teendő javításokról, örökös a közös eredmények és kísérleti telepek, idegen vetemények beszerzése és elosztása, az állatfajok meghonosítása stb. fölött, és közteszi azon jó hírű évi jelentéseket az ország földműveléséről és a tartomány szükségéről, melyeket Belgium határain kívül is nagy érdeklődéssel olvasnak. Mindez intézkedés a gazdasági felső tanácsban összpontosul, mely tanácsadóul közvetlenül a minisztérium mellé van rendelve. Minden ötödik évben nagyszerű gazdasági és terménykiállítás rendeztetik Brüsszelben, mely alkalommal magas díjakat szednek és osztogatni.

A földműveléshez hasonló módon van, mint említett szervezve az ipar és művesség pártolása is. E közt nagy szerep jut a felügyelőknak, kik rendszeresen utazgatnak bizonyos vidékeket, minden osztálybeli embert meghallgatnak, a viszonyokat, nevezetesen a vidék szükség tanulmányozzák és közvetlenül a helytartónak tesznek jelentést. A helytartók ott egyébiránt nem csupán az adóvetés és behajtás körül fáradoznak, hanem főgondjukat az adóalap megőrzése és tartományuk jóllétének fokozása kapja pezi.

Ipardolgokban a kormány legtekintélyesebb tanácsadója a kereskedelmi tanács (conseil supérieur), melynek egy harmada kinevezett, kétharmada a kereskedelmi kamara választottaiból áll, kik évenként gyülekeznek rövid tanácskozására.

A belga nemzetgazdaság ápolásának egyik legszereplősebb alkotása a művesség gyakorlati megtanulására szánt intézetek. Nevezetesen a hanyatlásnak indult lenipar fölvirágoztatása céljából alakult egy egyesület (association nationale pour le progrès de l'ancienne industrie linière), melynek főadata az országnak leniparban túlsúlyát fenntartani, a lentermelőknek, fonóknak, takácsoknak és kereskedőknek támpontul szolgálni, hasznos ismereteket és jó munkamódot terjesztetni, a tökélyre buzdítani, a törekvéseket díjazni, a tanulmányozni stb. A kü

lőnféle bentermő vidékeken fiókegyletek alakultak, végre a kormány is hozzájárult egy vizsgáló bizottság kinevezése által, melynek 1841-dik évi jelentése alapján foganatosítottak a fonó s szövő népcesség érdekében az alább jelzendő javítások.

A Rogier-féle miniszterium 1847-ben egy kidolgozott nemzetgazdasági tervvel lépett a kamarák elé, megnyerte helyeslésöket és felmillió frank hitelt, melyhez 1848-ban még 2 millió, 1849-ben újra 1 millió járult s a mely összegből 500,000 frank különleg új gépek behozatalára s a meglevők javítására fordított. Egyébiránt a kormány semmit sem tesz egymaga s teljhatalmánál fogva, hanem legtöbbet a magániparra hagy, a melyet csak támogat.

Sok mindenféle intézkedés közül legerőteljesebb, legszerencsésb s legnagyobb horderejű, de a mely bennünket is leginkább érdekelhet, a minta- vagy tanműhelyek (ateliers modèles) berendezése.

A leniparra vonatkozólag a mintaműhelyek feladata volt: kiragadni a takácsokat elszigeteltségökből és merevségökből s őket a munkarendszer helyesebb szervezésére, a munka tökéletesebb technikájára nevelni. Kezdetben csak szükségből mentek az emberek a tanműhelyekbe, de csakhamar belátván, hogy tanításon kívül keresetben is részesülnek, szívesen lemondtak látszólagos függetlenségökről, mely voltaképen csak nyomorgás vala, és ügyes, jól fizetett tagjai lettek e nagy, de természetesen szervezkedett munkásszövetségnek.

A tanműhelyek berendezése egyszerű, korán sem költséges s berendezéskor minden nemű s korú munkás talált bennök oktatást; a munkás-osztályok pedig azért kapták felannyira, mert a legdurvább vásznat szövő takács legnagyobb erőfeszítés mellett alig kereshetett addig 24—28 krt naponként, holott némi oktatás után csakhamar 50—80 krra vitte föl napszámát, újabban pedig ez még magasabbra szökött. E tanműhelyek belszervezete egyszerű, kereskedelmi alapú. Többnyire magán vállalkozó ügye — mi egyúttal elv — s a kormány és község legfeljebb támogatja, mely támogatás fejében bizonyos felügyeleti jogot gyakorol. Joga gyakorlatában leginkább arra ügyel a kormány, hogy az oktató vagy mester a tanuló munkaerejét ki ne bányázzsa, tanulmányai

gyors és mindenoldalú bevégezésében ne gátolhassa azért, mert benne jövődöbeli versenytársától tart. E pont annál fontosabb, mert legtöbb helytt a kezdő iparos sorsa egészen mesterére van bízva, kinek gyakran vajmi kevésé van érdekében, hogy a fiút legegyszerűsebb úton vezesse céljához.

A szükséges tanerők megszerzése a kezdetet mindenütt nagyon megnehezíti. Igy Belgiumban sem volt könnyű a tanműhelyek vezetésére szükséges erőket kiteremteni. Gyakran nem akadt vállalkozó, és bizottság utján kellett a megindításhoz látni. De ez csak kezdetben volt így, csakhamar meggyőződést szereztek az iránt, hogy a tanműhelyek átvétele jó üzlet, s azontúl többé nem hiányzott a kisebb gyáros, mesterember vagy kereskedő, kik a hatóságokkal tanműhelyek felállítása iránt értekeztek. Rendszerint olcsó helyiséget béreltek, gyakran csak félszert vagy raktárt, a munkában jártas s a tanításra alkalmas mestert fogadtak kül- vagy belföldön; ha pedig leányok oktatásáról volt szó, nőtanítót szereztek. E mesterek elosztották az anyagot, segítettek a szerszámok készítésénél, felügyeltek az árú gyártásánál, a kész árút pedig megvizsgálva bírálgatták. Legjobb eredményt természetesen ott értek el, hol a vállalkozó személyesen járt a műhelyben mindennek atána.

Az ily vállalkozó kötelességei rendszerint következők valának :

1.) Illető helyen műhelyt kellett berendeznie s azt bizonyos számú éven át fenntartania ;

2.) bizonyos számú munkást foglalkoztatni, nekik bizonyos napszám minimumát biztosítani; kiképeztetésük után pedig őket megrendelésekkel ellátni ;

3.) idegen munkásokat a mesteren kívül el nem fogadni ;

4.) minden, a hatóság bizonyítványával ellátott munkásnak a tanműhely látogatását megengedni ;

5.) az állam főfelügyeletének magát alávetni ; az államfelügyeletet többnyire egy helyben alakult bizottság gyakorolja, mely e műhely állapota, a munkások száma, bére s kiképzési foka iránt magának folytonos tudomást szerez.

Újabban az ily vállalkozásoktól még azt is követelték, hogy

6.) a tanműhely mellett elemi iskolát tartsanak ;

7.) az általok foglalkoztatott munkások számára kölcsönös segélypénztárt alakítsanak.

Az állam, tartomány, vagy község által nyújtott segélyzet többnyire következőkből állott :

1.) a szükséges helyiség, világítás és fűtés ingyen szolgáltatásából ;

2.) az első felszerelés alkalmával nyújtott készpénzsegélyből ; a felállítandó szövőszékek, a helyiség kiépítése vagy támogatása költségeinek fedezése által ;

3.) a mester évdíjából ;

4.) általános kárpótlásból azon veszteségekért, melyeket a gyáros kezdetben a munkások ügyetlensége által netalán szenved.

Némely helyeken a községek arra is vállalkoztak, hogy a munkásokat kezdetben vagy levesosztás, vagy valami csekély napidíj által segélyzik. Határozott elvek esegélyzésre nézve egyébiránt nem állítottak fel, legczélszerűbbnek találtatván e tekintetben minél inkább a helyi viszonyokat venni számba.

Az első tanműhelyek Belgiumban a lenszövés emelésére voltak szánva s jó eredményeik csakhamar kitűntek. A árú ismét piaczképesé lett, híre nagyobbodott, a tudakolás élénkült, elkelése nőtt, a takácsok jobb keresetre tettek szert s az egész vidék gyarapodott. Miután a népesség bátorsága fel volt költve, újabb javításokhoz fogtak s a szövést a legfinomabb damastok s batistek készítéseig nemesbítették. Nehogy azonban a lakosság csupán a lenüzlet conjuncturáitól legyen függővé, lassan-lassan más iparágakat is honosítottak meg tanműhelyek által. A szövésen kívül javított fonást, himzést, csipkeket, keztülvarrást s egyéb más tökéletesedést, nevezetesen a szegkovácsolás mesterségében stb. is tanítottak. Egészben 1853-ig közel 100 tanműhely volt felállítva.

Mesterekül különféle országokból hoztak munkásokat. Ezek kitanították a fiatalságot, gyakran maguk is letelepedtek s virágzó ipart hoztak létre. Új iparágak meghonosítása körül egyébiránt azon eléggé meg sem becsülhető józan elvből indultak ki, hogy divatárúk készítését csak városok közelében gyakorolták, távolabb vidékeken pedig csak az egy-

szerűbb művességek javítására törekedtek; egyáltalában semmit mesterségesen nem támasztottak és fejlesztettek, mi tartósságot nem ígért.

A tanműhelyek ellenőrzésére mindenütt a kormány által kinevezett helyi bizottságok működtek, élükön egy-egy tekintélyes polgármesterrel. Tagjai váltakoztak a műhelyek vizsgálatában; egy-egy tartomány valamennyi bizottsági tagja fölügyelő alatt áll, ki egyúttal osztályfőnök a tartományi kormánynál s közvetlenül a helytartónak tesz jelentést.

Az ily intézetek áldásos működését könnyű beismerni, de szerveződésüket más országokban, nevezetesen nálunk követni vajmi nehéz volna, ha felszerelésök valami nagy költséggel járna. Szerencsére e fontos pont is ki van tüntetve az im ismertetett munkálatban, és olyan, hogy biztos reményt nyújt a tanműhelyek létesítéséhez, mihelyt illető helyen a kellő akarat fog mutatkozni.

Keleti-Flandriában az ott létező 28 tanműhely összes felállítási költsége 1847-től 1851 végéig kerek számokban következő vala:

helyiségekért	22.000	frt.
szövöszékekért és szerszámokért . .	36.000	„
butorokért	1.000	„
vállalkozóknak nyújtott előlegekért (fentartva a térítést)	60.000	„
Összesen	119.000	frt.

Ez összeghez, mely az előlegek megtérítésével 59.000 frtra fog csökkenni: az állam 70.000, a tartomány 2400, a községek 400, különféle alapítók 3.200 frttal járultak.

A fenntartási költségek ugyanez időben 94.000 frtra rúgtak, és pedig:

helyiségek bére	5.200	frt
vállalkozók kárpótlása s tanárok évdija	60.000	„
tanulók bére, kárpótlásul az első munkálatok veszteségeért	16.000	„
anyagok beszerzése	600	„
kezelési költség	2.200	„
űtítés, világítás stb.	8.200	„
Összesen	92.200	frt.

Ez összeghez járultak : az állam 88.000, a községek 2.800, különféle alapítók 1,400 frttal. A 28 tanműhely felállítása és fenntartása tehát 4 év alatt 211,200 frtra, vagyis a kölcsönök levonásával 151,200 frtra rúgott. A fenntartási költségek évről évre csökkentek és 1853-ban már csak 18.000 frtot tettek. Fölvéve, hogy amaz idő alatt 3779 munkás nyerte kiképzését e tanműhelyekben, fejenként körülbelül 40 frt. esik. Ez áron Belgium oly képzett munkások és intézetek törzsét nyerte, mely az összes iparos életre termékenyítőleg hatott.

És a mi Belgium ezen tanintézeteit minden más, de főleg németországbeli iskoláktól megkülönbözteti, az ama gyakorlati irány, mely rövid idő alatt vezetett szép eredményekhez, s mely innen ugyszólván az egész belga tanrendszerre kihatott. Ellenben a mi iskoláinkban csak elméleti oktatással foglalkoznak s az elméleti tanulástól a gyakorlati képzettséghez való átmenetelre sehol tekintettel nincsenek. A tömeget nemcsak oktatni, de képezni is kell, még pedig képezni: előbb, hogy munkaképes levén keresni s szerezni tudván, ivadékát majd elméletileg is jobban oktattassa. A mit az iparos az iskolában rendszerint tanul, mind az nagyon üdvös és hasznos, de korán sem minden, sőt nem is a legszükségesebb; földolog miudig az marad, hogy a munkás és kézműves birja mesterségét. Ha szakmájában derék, a szükséges ismereteket is könnyebben megszerzi, holott csupán elméleti ismeretek s fogalmak a szakmívelődésnek nem mindig legjobb előkészítői. Angliában s az Egyesült államokban mindig e vélemény uralkodott. Belgiumban is legújabbban azon nézet lett uralkodóvá, hogy az iparos mívelődésre vezető legbiztosabb út az, ha a tanuló egész idejét s erejét igénybe nem vevő elemi oktatásban részesül, melylyel, ha lehet a tanórákon kívül valami kis keresetet nyújtó munka van kapcsolatban. Kora haladtával a munka is mindinkább előtérbe lép, s a tanuló tanműhelybe vagy kereskedői irodába kerül; ezen gyakorlati tevékenységet tekintvén ezentúl főtárgyul, mellette még valamely középtanodát is látogat. Megjegyzendő mindamellett, hogy az iskolai órák mindig a foglalkozása által szabadon maradt időre esnek. Ily nevelés mellett az ifju minde-

nekelőtt szakában lesz erős; gyakorlati marad, szokik a munkához és ahhoz, hogy a munkát kell élete főczéljául tekintenie; azon kis kereset pedig, melyben részesül, korán arra tanítsa, hogy jövőendőbeli jóllétét saját keze munkájától lehet csak várnia. Ez tevékenységet s öntudatot költ az ifjuban s a jellem kifejlése kevésbé marad el a fej képzése mögött, mint az a pusztán elméleti iskolázásnál oly gyakran történik. Három vagy négy a tanműhelyben, irodában és középiskolában töltött oly esztendő után elérkezik aztán az idő, hogy a fiatal ember a művesség mellett maradásra vagy további kiképzésre, öntudattal bírja magát elhatározni.

Hogy a szóban levő oktatási rendszert még inkább méltányolhassuk s az alább részletezendő szaknevelési módokat jobban megítélhessük, szükséges a népiskolákra is egy pillantást vetnünk.

A belga alkotmány nem ismer iskolalátogatási kényszert, de törvényesen meg van alapítva, hogy minden községben, a község költségén, népiskola legyen. Így senki se levén kényszerítve, de mindenkinek alkalma nyilván az iskolázásra, ez alkalmat megragadják, és tapasztaláson alapuló tény, hogy a ki igazán akar tanulni, gyorsabban is tanul. A tanítók egyébkint a tandíjra levén némileg szorulva, saját érdekekben van, hogy helyes, az igényeknek megfelelő tanítás által tanulók számát s vele jövedelmüket szaporítsák, mely okszerű eljárásra azonkívül a magániskolák versenye is buzdítja. A tanórák a nap azon óráira vannak határozva, melyekben a munkával legkevésbé összeütköznek, egyáltalában az elemi oktatásra Belgiumban mindinkább az estveli órák jönnek divatba. A mint a tanfolyamok megnyíltak, leginkább korosabb munkások, sőt mesterek is látogatók, kik szükségét érezték annak, hogy a fiatal korukban elmulasztottakat pótolják. De meglepő is volt a gyorsaság, melylyel csak egy téli időny alatt is, naponként két óra alatt, a szükséges elemi ismereteket megszerezték.

A népiskola tanítóit a községi tanács választja, két évig azonban tanítóképezdében kellett előkészülniök. Lakásuk mellett többnyire kertet is kapnak, hogy gyümölcs- s méhtenyésztés stb. által még melleleg is keressenek valamit, s a lakosság körül is érdemeket szerezzenek. A kerületi felügyelő

évenként kétszer, a tartományi felügyelő egyszer tesz körutat; a kerületi felügyelő évnegyedenként körébe gyűjti a tanítókat, valamint a belügyi miniszter évenként egyszer a tartományi főfelügyelőket. A kerületi gyűlésekben püspökök és lelkészek is megjelennek, hol tanácskozási szavazattal bírnak.

A népesség nagy részénél a népiskola bevégeztével befejeződik elméleti oktatása is, közönséges munkások, kevésbé tehetséges, vagy gyors, habár csekélyebb keresetre sóvárgó egyének a tanműhelyekben töltött idejük alatt, vagy a gyárban s műhelyben folytatott munka mellett is többnyire már látogatták a népiskolát s ezentúl egészen a keresetnek élnek. Azok számára azonban, kik további kiképzésre törekednek, két út nyílik. Egyik a realiskolákon keresztül vezet a gyakorlati életbe, vagy a műegyetembe; a másik pedig a tanműhelyeken keresztül, rajz- vagy ipartanodának egyidőbeli látogatásával, szintén az életbe vagy a polytechnicumba, mint az alábbi összeállításból jobban kitétnik:

I.

1. Munkaiskola és tanműhely (egyidőben népiskola).
2. Reáltanoda
3. Műegyetem

II.

1. Munkaiskola és tanműhely, egyidőben népiskola
2. Tanműhely vagy kereskedői iroda, egyidőben rajz és ipartanoda.
3. Műegyetem.

A II. alatt jelölt út egyébiránt Belgiumban sokkal gyakoribb.

A realiskolák, melyek többnyire a gymnasiumok mellett külön osztályokul lettek szervezve, ott sem bizonyultak gyakorlatiaknak, és pedig szintén kiválólag elméleti jellemők miatt. Amaz iparos országban ugyanis azon meggyőződésben vannak, hogy iskolának, mihelyt alaki elméművelésnél többet akar elérni, karonfogva kell haladnia a gyakorlattal. Tettek is kísérleteket arra nézve, hogy a tanteremmel műhelyt kötöttek össze; de csakhamar meggyőződtek, hogy az egész játékká törpül s a munka általi keresetet tanteremben nem lehet megtanulni.

E szerint a II. alatt vázolt tanfolyam mint általánosabb

lett. A tanuló a középiskola látogatása alatt is munkagyakorlatban marad, mint előbb, midőn a népiskolát látogatta. Inas valamely műhelyben vagy kereskedői irodában, csakhogy munkaideje kissé meg lesz rövidítve, úgy hogy estve még jó erővel jön iskolába s itt némileg összpontosítva megszerzi azon ismereteket, melyeket középiskolákban tanítanak. Miután a tanulók reggeli munkájuk után megkeresték mindennapi kenyeröket, nem is sokat nyom, ha egy-két évvel tovább maradnak e tanfolyamban. Előbb a rajztanodát látogatják s ha ezt bevégezték — körülbelül 17 éves korukban — lépnek a voltaképeni iparfolyamba.

Rajztanodák egész hálózata borítja Belgiumot-, s pedig a legelejétől fogva föl egész a művészetek akadémiájáig tekintélyes festménygyűjteménnyel és nagyszerű időközi kiállításokkal. Már 1840-ben 46 ily iskolája volt Belgiumnak, melyet 700-en látogattak. Jelenleg ez iskolák száma sokkal nagyobb, költségeiket pedig leginkább a községek viselik. A tanítás rendszerint csak télben foly, 5 órától 8-ig estve; a légszeszvélágítás melletti rajzolás semmiféle nehézséggel sem jár; gyakorolják pedig a vonal-, disztimény-, mustarajzolást, a távlatot, a Dupui-féle módszert, minta után rajzolást és mintázást — az illető vidéken leginkább képviselt iparágak igényei szerint. A rajzolás mellett a tanuló többnyire még némi nyelvismereteket is szerez. Építészek, hajóépítők, vésnökök s képfaragók külön szakintézetekben nyerik kiképeztetésöket.

Ha a tanuló körülbelül 14-dik évétől fogva a 17-dikig rajztanulás által izlését mívelte s a conceptio és külső alakítás mesterségét megtanulta, akkor az ipartanodához fordul. Ezen további képezdékben, melyek többnyire községek által alapítva, városi bizottságok által ellenőriztetnek, a tanítás szintén az esti órákban foly. Itt leginkább arra ügyelnek, hogy derék s buzgó tanárok összpontosított alakban adják elő tárgyaikat. E tárgyak számtan, erőműtan, természettan, vegytan, iparos háztartás stb. Az ipar-főiskola bánya- és iparos mérnököknél szánt külön szakosztályaival a harmadik fokot képezi.

A tanműhelyek rendszerét, melyben az iparos nevelés tan legszerencsésebben lett megkísérvve, más országokban is

helylyel-helylyel utánózták. Franciaországban például, ily mintaműhelyek Elzaszon kívül az északnyugati iparos kerületekben, nevezetesen Lille-ben s Rouen-ban és Lyon-ban is vannak. A műrajztanodákat Franciaországban, mióta az 1862-diki londoni világkiállításon az angol ipar művészeti haladását tapasztalták, újjá szervezik, mint alább látni is fogjuk. Németországon erélyesen törekednek arra, hogy az iparos nevelés ügyében Belgium nyomaiba lépjenek, s nevezetesen Würtembergbe, melyet éretn tanlegelőbbet tett s melynek ebbeli intézményeivel még szintén fogunk találkozni. Angolországban a bér magos, a munkás több szabad idővel rendelkezik s azért ott inkább arra szorítottak, hogy a munkásnak olcsó művek kiadása által alkalmat nyujtsanak későbbi kimivelődésére. A hol a gyártelepek oly sűrűn állanak egymás mellett, a hol az ipar oly magos fokra hágott s a voltaképeni gyárrendszer van általában elterjedve, ott tanműhelyek kevésbbé szükségesek. Tudvalevő egyébiránt, mily roppant eredményeket ért el Anglia ipara legújabbban az egész birodalomra terjedő rajztanodák hálózata által.

Az évkönyv idézett cikke, melyet eddig nagyrészt követünk, javaslatlalt is áll elő, mit kelljen Ausztriában tenni, hogy hasonló czélok hasonló sikerrel szintén el legyenek érhetők. Sok becses van e javaslatban, mit mellőzni vagyunk kénytelenek, továbbra is szét kellvén tekintenünk az Európában többhelytt nyilatkozó mozgalmakra, melyek mind az ipar emelésére törekednek.

Hamburgban például létezik egy társulat, mely a művészetek és hasznos iparágak előmozdítását tűzte ki czéljául. E társulat bizottmányt küldött ki kebeléből hogy vizsgálja meg s tanulmányozza, mely intézmények ajánlandók leginkább Hamburg iparának támogatására, s előmozdítására. A bizottmány körültekintvén Európában, becses jelentést dolgozott ki, melyet sajtó utján is közzé tett. Benne mindenek fölött ipariskola és iparos mnzeum alakítását ajánlja s tervezetöket is kidolgozta.

Ez ajánlott terven kívül főszükségnek mondja az ipar-nevelés terén: a benső szerves összefüggést, a tanítás bizonyos tagozatát, a vezérlet egysé-

gét. Minél inkább takarítanak el láb alól mindent, a mi az iparüzést gátolhatná, annál inkább kell talpon lenni az iparosnak is, hogy a hozzá kötött fokozottabb követeléseknek eleget tegyen.

A hamburgi ipartársulat bizottmánya által tervezett és a következőkben ismertetendő ipartanoda céljául az van kitűzve: hogy az iparosnak alkalma legyen azon ismereteket és képességet megszerezni, melyekre hivatásának okszerű betöltése végett szüksége van. E célra három különféle osztályt ajánlanak:

1. Vasárnapi és estvéli iskolát oly tanulók számára, kik a tanításban csak azon hetenkinti néhány órában vehetnek részt, melyeket művességek megtanulása, vagy egyéb foglalkozásuk mellett megtakarítanak.

2. Téli építészeti iskolát építési szakbeliek számára, kik a téli hónapokon át teljes idejüket kizárólag elméleti ismeretek megszerzésére fordíthatják.

3. Naponkinti művészeti iskolát oly fiatalok számára, kik az elemi iskolát már elhagyták és azon helyzetben vannak, hogy mielőtt művességek megtanulására inaszkodnának, egy éven át összes idejüket iparos mivelődésöknek szentelhetik.

Igaz ugyan, hogy a művészeti és iparos nevelés megszerzése a főcél, mit a majdnem egyforma tantárgyak által is elérni iparkodnak, és melyet feljebb a belga mintaműhelyeknél és velők kapcsolatos népiskoláknál is föltaláltunk. De minthogy tekintetbe kell venni az egyesek szakmáját, idejét vagy miveltségi fokát, célszerűnek és ajánlatosnak mutatkozik az említett fölosztás, miért is azt a bizottság jelentése alapján közelebbről is megtekintjük.

I. A vasárnapi és estvéli iskola tantárgyai következők:

1.) Üzleti iratok és iparos könyvvitel (helyesírás, szó- és mondatképzés, levelek, nyugták, szerződések fogalmazása stb.)

2.) Számítan (mathematika).

a) Számítan és algebra (törtszámokkal, betűkkel, 1-es és 2-odfokú egyenletek).

b) Mértan (sík és köbmértan).

8.) Természettan (az általános természettan alapvonalai, melegtan, a hangtan, optika, villanyosság és delejesség alapfogalmai).

4.) Mechanika (elemi gépek, szilárdság, mozgás-nemek, súrlódás, visznyomás, a víz kifolyása, légnyomás, gőzgép).

5.) Vegytan (a szervtelen vegytan alapvonalai, a szerves vegytan néhány fontos ága).

6.) Technologia és szerszámmise.

7.) Nemzetgazdaság.

8.) Szabad kézrajz (egyszerű testi tárgyak, disszíményi tárgyak, alakok, géprészek után stb.).

9.) Mértani rajz és ábrázoló mértan (mértani alakítás, fölmérés és mérték szerinti felrajzolás).

10.) Szakbeli rajzolás fogalmazás- és szerkesztésbeli gyakorlattal (5 osztályban az építészeti művészségek, a voltaképeni műipar, fémmunkások, famunkások és hajóépítészet számára).

11.) Mintázás (agyagból, fából, viaszból).

A tanfolyam három éves. Tanulónak csak 14 évesnél öregebb fiú fogadtatik el, kinek, ha szokásos iskolai ismeretekkel bir, hajlama s rokonai tekintetbevételével, a tanár jelöli ki a hallgatandó tárgyakat. Az iskola 600 tanulóra van tervezve (Nürnbergben s Chemnitzben 1800 tanuló által látogatott iskola van). Minden osztály 35—40 tanulóból áll, az iskolát igazgató vezeti s minden tanulónak hetenkint 6—8 órája van. Az előadási szervezet következő :

	1-ső		2-dik		3-dik	
	é v f o l y a m					
1. ületi iratok stb. . . .	4 oszt.	2 óránként	—	—	—	—
2. matematika	2	" 2	"	4 oszt. 2 ór.	1 oszt. 1 ór.	
3. természettan	—	—	—	2	" 2	—
4. mechanika	—	—	—	—	4	" 2
5. vegytan	—	—	—	—	2	" 2
6. technologia	—	—	—	—	1	" 2
7. nemzetgazdaságtan .	—	—	—	—	1	" 1
8. szabad kézrajz	4	" 4	"	2	" 4	—
9. mértani rajzolás stb. .	2	" 4	"	4	" 4	—
10. szakrajzolás	—	—	—	—	6	" 4
11. mintázás	—	—	—	—	2	" 4
Összesen .	40 óra		36 óra		48 óra.	

Mindössze tehát hetenkint 124 óra.

A vasárnapi és estvéli iskolával kapcsolatban áll egy előkészítő osztály is olyanok számára, kik a szükség-

ges iskolai ismereteket még nem bírják. Ez előkészítő osztályban következő órarendben adatnak elő az illető tantárgyak :

1. német nyelv	2 osztály	2 óránként
2. számtan	2 " "	2 " "
3. mértan	2 " "	2 " "
4. szabad kézirajz	2 " "	2 " "

Összesen 16 óra hetenkint.

II. A téli építészeti iskola tanfolyama 3 éves, a tanítás a novembertől márcziusig számítandó 5 téli hónapban hetenkint 48 órában foly, melyen kívül, egyik tanár főügyelete alatt, 12 heti órában külön írásbeli dolgozatok is készülnek. Tanítványokul oly kezdő építészek vétetnek föl, kik a közönséges iskolai ismereteket bírják ; a kik ezek hiányával vannak, a vasárnapi s estvéli iskolába utasíttatnak. Az iskola 100 tanítványnak van szánva, s az ipariskolai igazgató vezetése alatt áll, alatta szaktanítók működnek.

Előadási szervezete a következő :

	1-ső	2-dik	3-dik
	é v f o l y a m		
1. üzleti fogalmazványok	2 óra	2 óra	2 óra
2. matematika (számtan s algebra, ...	6 " "	8 " "	} 1 " "
mértan	6 " "	3 " "	
3. természettan	2 " "	1 " "	—
4. mechanika	—	—	4 " "
5. szabad kézirajz	8 " "	8 " "	6 " "
6. mértani rajz	8 " "	—	—
7. ábrázoló mértan	—	8 " "	—
8. építészeti rajz	16 " "	16 " "	20 " "
9. építésztan	—	7 " "	7 " "
10. építészeti mintázás	—	—	8 " "

Összesen 48 óra 48 óra 48 óra

Az írásbeli dolgozatok mind a három osztállynál együtt hetenkint 12 órát vesznek igénybe egy tanár felügyelése alatt.

III. A napi művészeti iskola körülbelül oly szervezettü, mint a vasárnapi iskola, szintén oly ifjak számára, kik 14-dik évöket már meghaladták s az előadandó tárgyak fölfogására kellő előismeretekkel bírnak. Tantárgyak a következők : 1.) német nyelv és üzleti styl; 2.) ma-

thematika: a) számtan és algebra (törtszámok, betűszámtan, 1-ső és 2-dik fokú egyenletek, hatványok és gyökök, logarok); b) mértan (sík- és köbmértan); c) háromszögtan (sík háromszögtan); 3.) természettan (általános természettan, melegség, a többi tárgyak alapfogalmai); 4.) vegytan (szervtelen vegytan, a szervesnek csak néhány szakasza); 5.) szabad kézirajz; 7.) mértani rajzolás.

Ugyancsak az említett bizottmányi jelentésben e három ipariskola költségvetésével is találkozunk, melyet következőleg ismertettünk:

	Vasárnapi és estvéli iskola	Nappali mű- veségiskola	Téli építés- eti iskola	Összesen
Főigazgatás, bezárólag hetenkénti 10 óra oktatás	4,000	—	—	8,000
Főigazgatás, bezárólag hetenkénti 6 óra oktatás	—	—	1,000	
Az osztálytanárnak bezárólag hetenkénti 24 óra	—	3,000	—	
Oktatási díj 130 óra 100 frtjával 18 óra s 150 óra	13,000	1,800	6,000	20,800
Helyiség lakbére	5,000	—	—	5,070
Tanesszközök	500	200	300	1,000
Iskolai szolgálta	200	50	150	400
Fűtés, világítás, tisztítás	2,000	150	850	3,000
Összesen	24,700	5,200	8,300	38,200
Jövedelemül számítható				
600 tanulóól 30 frtjával	18,000	—	—	26,500
35 " 100 "	—	3,500	—	
100 " 40 "	—	—	5,000	
Szükséges tehát évi pótlék	6,700	1,700	3,300	11,700

Ezen költségvetés egyes számai és egész öszlete, de még a tanulók remélhető száma is olyan, hogy azt saját viszonyainkra is bátran alkalmazhatjuk, s valóban évi 12,000 frt pótlék oly célok elérésére, minőket a feljebb vázolt tanintézetek maguk elé tűznek, nem oly roppant, hogy annak elnyerhetésére csak valamennyire változott politikai viszonyok közt bátran ne számíthatnánk.

Mielőtt az alapos kutatásnak indult hamburgi társulat művét félre tennők, kénytelenek vagyunk ama másik eszközre is utalnunk, melyet a serénykedő bizottság, mint a hazai művesség emelésére főfontosságul, hatóságának ajánl. E második eszköz mintatárral ellátott iparos muzeum, minő más államokban, nevezetesen Würtembergában, Franciaországban és Angliában régebben, újabban pedig Bécsben létezik.

Noha a szemlélés általi oktatásnak, mint a voltaképeni tanítás kiegészítésének fontosságát az iparos osztályra nézve régóta belátták, mégis hosszú időnek kelle lefolyni, mig nem az 1783-ban Franciaországban alapított *conservatoire des arts et métiers* (művészeti és iparos növelde) alakítása által adott példát más államokban is követték. — Stuttgartban például csak 1850-ben nyitottak minta-raktárt, mely a művesség és kereskedelem királyi központi hatósága alatt állt, és csak az 1851-diki világki állítás birta az angolokat agazdagon fölszerelt *Kensington-muzeum* nak megállapítására. Azon idő óta több helyt is iparkodtak hasonló intézkedések létesítésére, nevezetesen azóta alakult Bécsben is a kormány által bőkezűen ellátott *Kitelsperger* tevékeny vezetése alá állított művészeti és iparos muzeum.

A bizottság által ajánlott hasonló intézet célja volna: létező iparágak emelése, újak élesztése s ez által az elkelés gyarapodása. E célra vezető eszközök volnának nyers anyagoknak, félgyártmányoknak, javított szerszámoknak és különös tekintettel az izlés nemesbitésére — kitűnő ipartermékeknek bemutatása.

Ily iparos muzeumnak következő volna szervezete:

I. Technologiai osztály.

Ebben nyers anyagok, félgyártmányok, szerszámok, minták s több effélék foglaltatnának. A nyers anyagok és félgyártmányok gyűjteménye feldolgozásuk különféle fokaiiban, főleg a megszerezhetőség forrásainak, áruknak s hováfordításuknak megismertetését célozná, a mellett pedig új alkalmazásokat is létesítene. A szerszámok, eszközök és szerszámgépek gyűj-

teménye azon módokkal ismertetné meg az iparost, melyek segédelmével jobban s olcsóbban dolgozhatnak.

II. Műiparos osztály.

Ebben öntvények, lenyomatok, rajzok, fényképek stb. foglaltatnának, szóval mind oly dolgok, melyek iparos tekintetben az ízlés mívelésére s nemesbítésére szolgálnak.

III. Mintatár.

Ez osztályban főleg jó és czélszerű új ipartermékek foglaltatnak. Az iparos itt új szerkezeteket, szép alakokat, anyagoknak új alkalmazását stb. valódi gyártmányokon tanulja s ez által tisztába jön eredménydús új vagy javult eljárás lehetősége iránt. A kereskedelmi osztály ellenben itt új gyártmányokkal s termelési forrásaikkal ismerkedik meg, minden tárgyhöz ára s a gyároknak neve és lakhelye levén mellékelve.

Még egy negyedik osztályt, belföldi ipartermékek állandó tárlatát is tervezte a bizottság, de másutt szerzett tapasztalatok alapján e tervét ismét elejtette. *)

Az intézet vezetése egy igazgató alatt áll, kinek a helybeli s külföldi ipart szigoruan szemmel kell tartani, hogy emennek gyártását amannak is hasznára fordítsa. Az igazgatónak ennél fogva külföldi mintaraktárakkal, iparegyletekkel

---

*) E tapasztalatokat a bizottság Stuttgartban szerezte, hol az iparos muzeumban württembergi ipartermékek kiállítására is létezett egy osztály. Az osztály czélja volt, hogy az idegen vevőket a belföldi termelvényekkel megismertesse s így elkelésüket előmozdítsa. Belföldi gyárosoknak tiltva volt a látogatás, nehogy a kiállított gyártmányok utánzása által versenyt elő idézzenek. Ez osztály nem felelt meg a hozzá kötött reményeknek. Ugyanis a nagyobb s jobb gyárosok közül csak kevesen állították ki gyártmányaikat s leginkább csak kisebb iparosok küldték be termelvényeiket, a jegyzett áraknál többnyire magasabb árt követeltek, vagy hiányos gyártmányuk miatt elkelést nem szereztek. Így a kereskedő ritkán találta azt, a mit keresett, vagy arról győződött meg, hogy régi szerzési helyei olcsóbbak és jobbak is. Ily módon az idegen vevő épen visszás képét nyerte a württembergi iparnak, s az óhajtott eredménynek ép ellenkezője következett be, minél fogva az osztályt ismét megszüntették.

elgondoljuk, mily szükséges a gyárosra nézve minden serkentés, mely új eszmékkel gazdagítja, s mennyire szükséges mai nap még a legügyesebb munkásra nézve is, hogy újat termeljen: akkor el lehet gondolni, mennyire háladatosak a württembergi iparosok oly mintatár iránt, melyet oktatásul és gyártásuk előmozdítására bőven használhatnak.

A mintatárban kiállított gyártmányok és szerszámok körül azon nehézség merül fel, hogy idővel könnyen túlterhelés következik be, mi az átpillantást zavarván, azt eredményezi, hogy gyakran az új és czélszerű a régiebbnek vagy közepszerűnek tömege közül alig tűnik ki, vagy éppen el is vész. Kíváncsinos ezért, hogy éppen ez osztályban minél vigyázóbban járjanak el, csak valóban újat s jót szerezzenek be s minden szerzeménynél tekintettel legyenek a helybeli viszonyokra. Csak rövid ideig értékkel bíró, csupán divatszickek, vagy csak is olcsóság által kitérő tárgyak rendszerint meg nem szerzendők. Helyesnek látszik azonkívül, hogy a minták nagy része, ha céljának megfelelt, adassék el, nehogy néhány év múlva a mintatár régiség- vagy éppen lomtárrá legyen.

Ez okból czélszerű intézkedésül ajánlkozik a technologiai osztály, mely a stuttgarti ipar muzeumnál hiányzik s arra van hivatva, hogy oly tárgyak, melyek a mintaraktárban bevégezték pályafutásukat, ide tétessenek által. Ezért nem is szükség kezdetben az ily technologiai osztályra sok költséget fordítani, mivelhogy egyűjtemények nagy része a mintaraktár tárgyaiból alakúl, csak arra kell ügyelni, hogy csupán oly tárgyak vétessenek fel, melyek tudományos vagy történelmi becsőket megtartsák.

Legfőbb fontosságú egyébiránt egy műiparos osztály alakítása. Ez osztály feladata nem csupán a művészet és műipar folytonos szemmel tartása, hanem szemmel tartása az egész iparvilágnak általában, a mi az izlés művelését s nemesbítését illeti. Kell, hogy bármely iparosnak művészeti tanácscsal szolgáljon, egyszer-mind azonban az iparos tanításra is hasson. Csupán egy szakába vágó metszvény szemlélete által is gyakran becses eszméket szerezhet az ipari művész, s miután mai napság csak oly munka számolhat!

eredményre, mely derék és izletes is, kétszerte fontos oly intézmény, mely ennek nevelésére hatni hivatva van.

A hamburgi mű- és ipartársulat jelentése és javaslata, melyből feljebb oly becses adatokat kölcsönözünk, kiterjed ugyan több németországi intézetre és intézményre, melyek mind a műipar és művesség előmozdítását czélozzák; hasonló, sőt becsesebb ily ismertetést találtunk azonban egy *No e g g e r a t h* Ede Jakak, a briegi tartományi ipariskola igazgatója által közre bocsátott füzetben, mely megjelenését azon körülménynek köszöni, hogy Brieg városa *i p a r h á z a t* (*Gewerb haus*) akarván alapítani, említett szerzőt a végre utaztatá : tanulmányozza közvetlen szemlélet által Németország azon intézményeit, melyek az iparosok érdekeit o k t a t á s és m i n t a r a k t á r a k berendezése által gyámolítani iparkodnak.

Ujra egy példa arra, mennyi mindent tesznek, s mily alaposan fognak hozzá külföldi szomszédaink, hogy a körünkben oly szükségesnek ismert iparnevelési és gyámolítási intézmények legjavát honukba átültessék. Nem szólva Magyarországról, melyben sok százados, úgyszólván ellenséges kormányrendszer az anyagi jóllétet előmozdítandó intézmények életrekelését mintegy már csiráikban is elfojtotta, — magában Ausztriában se találunk valami nagy erőmegfeszítést akár a kormány, akár a mindent absorbeáló birodalmi székváros részéről az újkoru iparnevelő intézmények meghonosítására. Ausztriában ugyan elég jajveszékelést hallunk, hogy az iparos érdekek nincsenek kellőleg óva-védve; de e jajgatás mindig abban központosul : hogy az ipart védni kell, az ipar gyöngé még s a szabad forgalom erősebb lehellete romba dönti, emelj tehát oh kormány védsánczokat, fokozd a vámtételeket, tilalmazd a versenyével bennünket megölő külföld ipartermékei behozatalát; — de, hogy nevelni akarnák az ipart, hogy természetszerűen akarnák megerősíteni s edzés által versenyképessé tenni, arról vajmi ritkán olvasunk valamit az osztrák sajtóban, még kevesebbet hallunk pedig ilyesmit az osztrák kéz- és műipar nagyobb képviselőitől, kik az ily hasznos intézmények által nevelt egyénekből nem mivelt munka-, hanem jövődöbeli versenytársait vélik látni.

Vannak ugyan dicséretes kivételek, s mindnyájuk előtt talán a brünni kereskedelmi kamra területén tapasztalunk ez irányban buzgó törekvéseket. Mielőtt azonban az osztrák vagy éppen hazai iparvilágban széttekintenénk, vegyük szemlélet alá Noeggerath említett munkálata alapján azt, a mit Németországon az iparos mívelődés terén tapasztalunk.

Az iparosság legfőbb emeltyűjének az oktatást és mintagyűjteményeket tekinthetni, s e szerint kell szemügyre venni a németországi intézményeket, melyek részint az ifjuság, részint a meglett korúak számára fenállanak. Ily intézmények közül tán legtöbb eredményt mutat föl a württembergi királyság számára Stuttgartban fenálló központi hatóság az ipar és kereskedelem számára. Ezen, más nagyobb országok kereskedelmi miniszteriumát pótló, de tevékenységében legtöbbjét túlszárnyaló hatóságnak azon tisztán nemzetgazdasági feladat van kitűzve, hogy az ország iparos tevékenységét minden irányban s minden tekintetben előmozdítsa. Részletes feladatai e hatóságnak következők:

1.) kipuhatolni az ország iparos és kereskedelmi osztályának szükségleteit, minden azokat érintő viszonyokról kellő tudomást szerezvén;

2.) az iparos és kereskedelmi osztályt minden tekintetben mivelní s oktatás által gyámolítani;

3.) technikai irodalom terjesztése, új módszerek ismeretése, kiállítások és díjazások által az iparosságra közvetlenül hatni;

4.) valamennyi. az ország iparos és kereskedelmi viszonyaira vonatkozó, a törvényhozás közreműködését igénylő javaslatokat beható vizsgálat alá venni.

E föladatak teljesítése, nevezetesen az ország szükségletei fölismerése végett a belügyi miniszterium alatt álló központi hatóság összeköttetésbe lépett a kerületi hivatalokkal s az ország iparegyleteivel.

Az iparosok míveltségének előmozdítására van a hatóság helyiségeiben:

1.) egy rajz- és mintatanoda rajzművek és gyűjteményével;

- 2.) takácsmester-iskola ;
- 3.) vegytani kísérletintézet műhelylyel ;
- 4.) könyvtár és olvasóterem ;
- 5.) nyilvános felolvasásokra szolgáló terem.

A rajz tanodában az oktatás egy folyvást jelenlevő tanár alatt foly. Az oktatás nincs bizonyos órákhoz kötve, mi az iparosokra nézve igen üdvösnek bizonyult. A rajzminták valamennyi iparágra vonatkozó motivumokkal bővelkednek s e központi gyűjteményből széjjel küldetnek a rajz- és gipszminták vándorló gyűjtemény alakjában az ország valamennyi rajziskolájába.

A takácsmesteriskola célja tanulókat nevelni az ország számos takácsiskolája számára. A tanulók a nap egyik felét a szövőszék mellett töltik (hasonlólag a belga tanműhelyekhez), másik felében elméleti oktatást nyernek. Különösen tehetséges tanulók a francia és angol nyelvet is tanulják és később utazási ösztöndíjakban részesülnek, hogy a külföld módszereit is tanulmányozzák.

A vegytani kísérletintézet alkalmat nyújt az iparosoknak kísérlettevésre, vagy a vegyész általi végrehajtására. Ugyan e vegyész köteles a téli hónapokban nyilvános felolvasásokat tartani az iparosokra nézve legfontosabb vegytani műveletek fölött.

A hatóság könyvtára¹, melyből valamennyi könyv kikölcsönözhető, magában foglal minden tekintélyes művet a természettudományok, technika, építészet és általában a művészetek köréből; kapcsolatban van egy olvasóteremmel, melyben a közönség az egész napon át olvashatja a bel- és külföld legjelesebb lapjait és folyóiratait. E könyvtár hatását emeli a központi hatóság által 6000-nél több példányban kiadott i r l a p („Gewerbeblatt“), melyben minden, a könyvtárba fölvet vagy olvasásra kitett művekre külön rovatban figyelmeltetnek.

Az iparossság előmozdítását igen hathatósan eredményező egyik intézménye a hatóságnak a technológiai mintatár; minőkkel egyébiránt a hamburgi egyesület jelentésében már megismerkedtünk, itt csak annyit jegezvén még meg, hogy benne az iparos szorgalom csak oly

terményei foglaltatnak, melyek nem Würtembergában készültek, különleges célja pedig az, hogy az ország iparosait a külföldi ipar példányaival s mintáival megismertessék. A gyűjtemény évi költsége 30,000 frtra rúg. Vele levelező iroda van kapcsolatban, mely a világ legelőkelőbb iparosaival összeköttetésben lévén, legrövidebb úton értesül minden újabb termelvényről s viszont felvilágosítással szolgál az országbeli iparosoknak.

Hogy időnkint áttekintést lehessen szerezni az ország haladásáról, a központi hatóság koronkint ismétlődő úgynevezett haladási kiállításokat rendez, s bele csak oly tárgyakat bocsát, melyek korábbi kiállításon még nem szerepelvén, az iparnak bizonyos irányban haladását képviselik. Különösen becses termékekért alapos vizsgálat után haladási érmeket osztogatnak.

Azon vállalatok közül, melyekbe a tevékeny, Steinbeis nevű, jóhírű igazgató alatt álló hatóság az iparemelés körül bocsátkozott, kiemelendők: a vándorló tanfolyam iparosok számára a könyvvezetésből; a külföldi kiállítások alkalmával közvetített württembergi iparküldemények; meszerinasok munkái kiállítása; az iparos rajztanodák kiállítása stb.

Ugyan csak ipar érdekében működnek még Stuttgartban a központi hatóság mellett: a vasárnapi ipartanodá inasok és mesterlegények számára; az iparos továbbképzési iskola; a kereskedelmi továbbképzési iskola; és az iparos ilyféle iskola leányok számára.

Bajorországban is szükségét érezték, hogy a különben fejlettebb, leginkább Nürnbergben székelő iparnak szüksége van képviselőkre kifelé és tervszerű gyámmoltásra befelé. Ezt úgy vélték elérhetni, ha külön hivatalnokot jelölnek ki, kinek az ipar képviselője és előmozdítása tüzeti feladatául. Ezen királyi iparbiztos összeköttetésbe lépven az ipar érdekében Nürnbergben máris fenálló állami vagy városi intézetekkel, minők:

- 1.) a királyi műegyetem,
- 2.) „ „ műipartanoda,
- 3.) „ „ ipartanoda,
- 4.) a városi kereskedelmi tanoda,

5.) a vasárnapi kézművesiskola,

6.) az iparegylet,

7.) a munkásképző egylet, mindazon törekvéseket akarja serkenteni s életbe léptetni, melyek célja a kézművest oly ismeretek és tudás birtokába juttatni, hogy általa képesnek érezze magát a gyár- és külföldi ipar versenyét megállhatni.

E célból s azon nézetből indulva, hogy a népiskolában nyert oktatás csak a legszükségesebb elemeket szolgáltatja, s a mesterinasok számára fennálló továbbképzési iskola a mesterség által gyakran megzavart tanidő rövidsége miatt alig hogy fenttarthatja a szerzett ismereteket, külön tanintézetet állít érettebb legények és mesterek számára, mely az elemi iskola ismereteiből kiindulva tudást akar az iparosok közt terjesztetni. E tanoda czime „Technikum“; főtárgyai:

1.) német nyelv, üzleti fogalmazványok és könyvvitel;

2.) gyakorlati számvetés;

3.) elemi mértan;

4.) természettan és eröműtan;

5.) mértani rajz;

6.) mintázás, a stylről és diszitményről szóló oktatással együtt.

A tanítás az esti órákban foly, minden osztálynak körülbelül 40 tanórája jut. A bejárás mindenkinek szabad, senki sem kényszerítették a látogatásra. A mely osztály életbeléptetése után 4 héttel 10 részvevő nélkül marad, az évre megszűnik.

A „Technikumon“ kívül az iparbiztos külön fölolvásokat rendez az iparos közönség számára: technikai tudományokról, nemzetgazdaságról, ország- és népisméből stb.

Egy célba vett ipar- és múzeum létesítésén kívül, minőkkel a fentebbiekben szintén már megismerkedtünk, egyik eredeti és utánzásra méltó intézménye az iparbiztosnak egy iparos tudakozó intézet. Ez intézetben minden iparos megszerezheti a szükséges tudósítást az ipar egyes tárgyai, nevezetesen: új találmányok, nyers termények, gyártmányok, szerzési forrásuk és az áruszállítási viszonyok

stb. fölött. Az iparbiztos e célból naponként (vasár- s ünnepnapokat kivéve) 10—12-ig irodájában található. Hogy a szükséges külső segédeszközökkel bírjon egyes kérdések megfelelésére :

1.) egy kis kézi könyvtárt tart az irodában a legfontosabb technologiai encyclopaediákból, czimkönyvekből, lajstromokból, árjegyzékekből stb. ;

2.) a legfontosabb technikai folyóiratok és lapok gyűjteményét beszerzi ;

3.) a bel- és külföld legfőbb piaczaín ügynöki rendszert léptet életbe, hogy minden újításokról és találmányokról rögtön tudomása legyen ;

4.) időnkint a nagyobb versenypiaczokat és kiállítási helyeket meglátogatja.

Csak tért és időt vesztegetnénk ,ha egyenként elő akarók sorolni azon számos, sok tekintetben azonban egymáshoz hasonlító s a fentebbiekben némileg már vázolt intézményeket, melyek Németországon az iparos nevelés terén mindenütt feltűnedeznek. Nem szoltunk azonban még a voltaképeni kézműves iskolákról, melyek leginkább Poroszországban dívnak, de ott sem felelnek meg hivatásuknak. Rendetlen látogatás és tanerőkben való hiány nem teszik gazdag eredményűekké.

Jobban rendezettek ez iskolák Badenben, hol ipariskola neve alatt ismeretesek. Többnyire községek tartják az állam támogatása mellett. Tanáraik hivatalnokok 500—1,200 frt fizetéssel. A tanítás részint nappal részint estve foly, tekintettel a helyi viszonyokra. Az iskolapénz 1—2 frt közt inog. Az iskolák többnyire 3 s egy előkészítő osztályból állanak; a tanrend következő :

Előkészítő osztály, hetenkint 4 óra : szabad kézrajz, mintázás, mindegyik két-két óra:

I. osztály, hetenkint 12 óra, minden tárgyból kettő : írástan, számtan, mértan, mértani rajz, szabadkézrajz, mintázás ;

II. osztály, hetenkint 12 hasonlóképp beosztott óra : írástan, mértan, technikai természettan, mértani rajz, szak- és diszitmintázás.

III. osztály hetenkint 10 óra, mindemből kettő :

tan és könyvvezetés, technologia, mértani rajz, szak- és diszitményrajz, mintázás.

Az itt-ott nálunk is divó vasárnapi iskolákról főlöszleges említést tennünk. Már azon egy körülmény, hogy hetenkint csak egyszer látogattatnak, arra kárhoztatja, hogy új ismeretek terjesztésére elégtelenek legyenek. E szompontból szerveztettek Németországön, különösen Würtenbergában továbbképző iparos iskolák. Ez intézetek czélja alkalmat nyújtani az iparos osztály tagjainak, hogy a hivatásukban hasznos tantárgyakban tovább haladó oktatást szerezzenek, mint minőt a vasárnapi iskola nyújtani képes. Ez intézetekben a téli félévben csupán tudományokban, a nyári félév alatt rajzban is oktatnak. A tantárgyak választása mindenki szabad akarától függ. Hetenkinti 33 tanóraban, melyek gyakran egy időbe esnek, esti $7\frac{1}{2}$ — $9\frac{1}{2}$ óráig és néhány reggeli órában is tanítanak, következő beosztással:

1.) üzleti iránytan	1 óra	hetenkint
2.) számtan	2 "	"
3.) elemi mértan	2 "	"
4.) ábrázoló mértan	2 "	"
5.) mintázás	2 "	"
6.) diszitményrajzolás	3 "	"
7.) alakrajzolás	3 "	"
8.) mértani rajzolás	1 "	"
9.) iparos rajzolás	8 "	"
10.) géprajzolás	3 "	"
11.) erőműtan és géptan	2 "	"
12.) természettan	2 "	"
13.) vegytani áruisme	2 "	"
14.) vegytani előadások	2 "	"
15.) könyvvezetés	2 "	"
16.) franczia nyelv	1 "	"

Hanyag látogatás és rendetlen magaviselet kizárják az illetőt az oktatásból. Az egész téli folyam tandíja 4 frt, néhány tárgyért a tandíj külön 2—3 frt. Ha az összes tandíj 8 frtot túlhaladna, ennyire mérsékeltek. A helyiséget az állam szolgáltatja, az intézet költségvetésének fődözésére van számítva

tandíjban	1.500 frt.
állampótlék	2.000 "
községi pótlék	2.000 "
Összesen	5.500 frt.

mely csekély összegből száz meg száz iparkodó kézműves nyer szakába való s életre vágó oktatást és szerezheti meg, illetőleg pótolhatja hiányos gyermekkori művelődését.

Egész szemlénkben óvakodtunk a külföldön tapasztalható közöl olyakat külön kiemelni, melyeknek egész vagy némileg idomított áttöltetése hazánkba czélszerűtlennek mutatkoznék. Ezért történt kevesebb említés Francia- és Angolországról, hol az ipar emelésére nagyobbára már csak a művészettel kapcsolatban törekednek.²

Szóltunk ugyan néhány szót ipar- és művészeti muzeumokról, mely kérdés hazánk határain kívül évek óta foglalkoztatja jelenleg is az iparosokat és — a kik s a hol gondjukat viselik — a kormányokat, és ez szülte 1863-ban ama császári rendeletet, mely Bécsben egy művészeti- és ipar-muzeumot alapítá, helyes berendezésének üdvös hatása pedig lajtántúli iparos körökben már is érzik. — De ne gondoljuk, hogy mert fejlett iparunk nincs, a nemesebb ipar s az erre ható eszközök még távol fekszenek tőlünk. Szó sem lehet arról, hogy ha egyszer Magyarország iparos fejlesztéséhez hozzá látnak, hogy ezt csak azon mérvben tehetik, melyben az a külföldön évszázadok s újabban évtizedek alatt történt, s hogy elég, ha csak nyomról nyomra kövessük az idegent, ily gyorsaság mellett haladásunkban mindig egyforma távolban maradván a maga részéről se meg nem állapodó, se nem szünetelő külföldtől! Ha mi tespedésünkben fölserkenve hozzá akarunk látni az ipar terén is az alkotáshoz, annak minden útját módját ismernünk kell s e körütekintetésnek, mely csupán tájékozásul kíván szolgálni, ki kell terjeszkednie a nemesebb és legnemesebb, a művészet általi iparnevelésre is.

De nem is oly távol álló dolog az iparnak művészet általi gyarapítása. Az ízlés nemesbitése ipar és művesség tekintetében egyaránt fontos s a nevelésnek egyik főfeladata. S a mint ezt Angliában érezték az 1851-diki világkiállítás alkalmával, midőn az angol minden nyére büszke lehetett, csak izléses kiállítására névadtott Franciaországgal, Svájc, Belgium s Németország részének nemesb iparával versenyezni, s a mint eszével és törhetlen erélyével a fölismert hiá-

törekedett: úgy viszont Franciaországban az 1862-diki világtárlat alatt lett világossá, mennyit nyoin a latban Anglia rendszeres rajztanítása s a Kensington-muzeum gyűjteményei által eszközölt hatás, s viszont a francziákat birta arra, hogy iparintézményeikben és művészeti oktatásukban lényeges reformokat sürgessenek és foganatosítsanak is.

De Németország, melynek alapos intézkedéseit leginkább a kézműves osztály iparos nevelésében az imént volt alkalmunk megismerni, ugyan ezen Németország is átértézte, hogy általában az ipar, de főleg a műipar náluk a munkások serény törekvéseihez és tehetségéhez aránylag elég magas fokot nem ért s okát abban vélik látni, hogy „a német iparban nem rendelkeznek eléggé iskolázott művészekkel, a műipar találékony rajzoló osztálya, minők Franciaországban a dessinateur-ök náluk nem létezik.

Németországban, mint egyik jobb publicistájok csak a minap is kifejtette, nagyrészt idegen minták után dolgoznak, német stílus nincs s így szabadon lopják a külföldi terméket s nincs törvény, sőt a legtöbb törvényhozás tisztában sincs magában a szellemi tulajdon iránt az eredeti műben. Pedig az iparos szellemi tulajdonával ez szoros kapcsolatban van, s a mint gondoskodásnak szükségét látták a sajtó által sokasított mű utánnyomása iránt, úgy általános kép-, alak- és mintavédelmi törvénynek is helye volna már mai társadalmunkban.

A műipari egyesületek szabad mozgalma, néhol a kormányok által is támogatva, inkább törekszik bármely eszközöknél a műizlés nemesítésére, s az ipar legfőbb képző ereje, maga a képzőművészet. A korábban említett intézetek közül e téren is legtöbb eredményt a nürnbergi műipartanoda mutathat föl, mely „egyik kézzel a művészet eszményi templomát építi, másikat az iparnak nyújtja, csak úgy neveli a történelmi- mint a díszítményfestést, a képfaragót, mintarajzolókat, arany- és ezüstművest, cizinöntőt cserepest, asztalost, stb. — mindnyája ugyanazon tanárok növendéke, bizonyos magaslatig mindnyájan egy iskolai folyamat hallgatnak . . .“

Nem elkülöníteni kell az ipart a művészettől, hanem ösz-

szefforrasztási. Ez elkülönítés hiánya biztosítá Franciaország-
nak ama műipari túlsúlyt, melyre fentebb czéloztunk, s csak
mióta Angliában is ez útra tértek, csak azóta tanúsítanak ter-
melvényei igazi haladást. Ausztriában is ez vezetett az álta-
lunk méltán irigyelhető művészeti s ipar- muzeum alakításá-
hoz; mert szükségét látták annak, hogy az osztrák iparnak is
kezéhez szolgáltatassák mind azon eszközt, mely a műizlés ne-
velése s a műértelem fokozása által képessé tegye — nem a
nagyrészt szűkkeblű s korlátolt látkörű mostani iparosokat, ha-
nem a sarjadzó fiatal nemzedéket a versenyre külszágokkal

Tagadhatlan tény, hogy a műipar legszorosb kapcsolata
a művészettel haladott korunk egyik főfeladata, s e kérdést
iparkodnak megoldani eme muzeumok, melyek egyébiránt
csak akkor működhetnek üdvösen, ha az iparos osztály felé-
jük fordult érdekeltsége, a gyűjtemények minél szabadelvűbb
kezelése által kielégítést is talál tudvágyára nézve. Legfőbb
segédeszköze a muzeumok által nyújtott tárgyak iparos hasz-
nosítására a minél nagyobb körben terjesztett, minél alapo-
sabbban gyakorolt rajztanítás.

Párisban miv elődési kiállítást rendeztek 1865-
ben s ezzel rajzkiállítás is volt összekötve. E kiállítás alkal-
mával kisült, hogy Franciaország rajztanrendszere hibás,
hogy kapkodó, módszernélküli eljárása úgyszólván elvtelen,
hogy a külhatásnak fölládozzák a lényegét, s hogy ha izlés
dolgában klasszikusabb irányba nem térnek, leszorulnak műi-
par dolgában az első helyről, melyet Anglia s Németország
győzelmesen kezd vívni. De miután e kiállítás is komoly
törekvés tanúbizonysága, bizton várható, hogy a közönség,
mihelyt valóban szép alakok, s igazán szép idomok szemléle-
téhez jut, csak úgy fog rajongni értök, mint a kificzamodott
izlés szüleményeiért, és Franciaország művészi ipara is ne-
mesbülni fog. Az említett kiállítás elérte célját, ha utmutató-
ul szolgált az iránt, hová kelljen visszatérni, hogy az iparos
és művesség törekvései új életerős nedvekkel táplálkozzanak
s erőteljesen tüktető életre serkenjenek.

Most Franciaországban is jobban töreked-
nyag rendszeres kezelésére a taneszközök kellő
után. Letesznek már a műipar termékei

hatás vadászásától, mely az iparban s művességben vajmi keveset nyom, s a rajztanításban is inkább az alakok tisztaságát becsülik. Ha pedig a különféle rajztanodák növendéke egyszer az alakok szépségének fölfogásáig emelkedett, a rajztanítás fölczélja el van érve, s hatása bármely iparág vagy kézmű termelvényén rögtön meglátszik.

Roszúl esik visszatérnünk ez általános, leginkább Németországon megpihent szemléből saját hazai viszonyainkhoz. Eddigelé nagyobbára sivar a tér, ugar a föld, melyből a művészet virágait, az ipar gyümölcseit, a művesség kalászeit szedni reméljük. Csak egyes oazisként tűnik fel itt-ott egy-egy nagyobb iparos telep, s a kézművesség számos ága is fonnyadt, habár elszáradtak nem mondhatjuk. — De meg van a tér, csak ültetni, plántálni, ápolni kell, hogy dús lomboszat alatt érett gyümölcsöket is szedhessünk az ipar fájáról.

Sok hiányzik nálunk, de ha megvan az akarat hozzá, a lehetőség is megvan, hogy a hiányzókat pótoljuk. Csak válogassuk meg az eszközöket és menni fog. Habár a kormányok kívül egészen máskép fogják fel föladatukat, s a kis Belgium 155 milliónyi költségvetéséből 50 milliót csupán productiv czélokra fordít, holott nálunk annyi százezer sem kerül hasonló intézményekre, nincs okunk csüggedni. A társulati térnek kívül is nagy a feladata, s e tér előlünk sincs elzárva. A belga tanműhelyeket például kevés bajjal s nem nagy áldozatokkal nálunk is meglehetne honosítani s néhány év alatt hazai leniparunk is azon fokon állhatna, melyen a belgát most irigyeljük. Avagy nincs-e meg nálunk csakúgy a nyers anyag s nem olcsóbban termesztjük-e, mint külföldön? És ha nagyobb lesz utána a tudakozás, nemesebb fajokat is termelhetünk; ha nem a szomszéd örökös tartományokba kell szállítani nyers anyagunkat, a vitelbér is saját javunkra esik, és javunkra esik minden forint, melyet kitanított takácsaink a len- és kender szövése által keresni fognak.

Ne akarjunk Anglia pamutiparával őrült versenyre kelni; de kénytelenek vagyunk-e ezernyi mázsa nyers gyapjunkt a brünni piacra szállítani, mert itthon nem tudjuk elszőni, — nem csupán tökehiányból, nem a munka drága voltánál fogva, hanem iparosaink tehetlensége miatt? És mi akadályoz-

tat abban, hogy ezer meg ezer holdon termesztett kukoriczánk szélhordta leveleit új találmányú papírpéppé őröljük? a tökehiány? de hiszen annyira csak vagyunk, hogy a szükségelt néhány ezer forintot hitel útján is ki bírjuk állítani, hanem ki nem bírjuk állítani a munkást, s ha hozzá találna fogni valamely vállalkozó, idegen munkást tartana jól saját hazánkban, hol ezernyi munkáskéz tudatlansága miatt kereset nélkül fogadja az alamizsnakenyeret — ha aratni, nyomtatni nem mehet a termésnélküli hajdan gazdag vidékre. — Szóljunk-e a vasiparról, melynek hazánk egyik nagy része áldott tanyája? Itt se töke- se közlekedési hiány, se vám, se semmiféle abból, mit mentegetésre felhoznak, nem gátol abban, hogy finomabb gyártmányokkal álljunk ki a sikkra. Csupán az iparos osztály hiányos műveltsége felül is alól is oka annak, hogy az idegenek számára pusztítjuk erdeinket, csak hogy ők jussanak faszén mellett olvasztott s koholt jó minőségű nyers és rúdvashoz; járatlan utakon törjük borzasztó időkben marháinkat: Cseh- s Morvaországba, meg Ausztriába és külföldbe szállítva az anyagot, melynek készítményei ugyanezen úton csak tömérdek költséggel, vámmal stb. terhelve, újra általunk fogyasztók által fizettetnek meg a műveltebb külföldi iparosnak.

De ne vesztgeljünk a nagyobb gyáriparnál, melyet meghonosítani nehezebb, s melynek fölvirágzását a tökehiány, tagadni nem lehet, mégis nagyon akadályoztatja. Tekintsünk szét a kézműves osztályon; művességünk csak van, azt már ellenségünk sem tagadja; de nézzük készítményeit, tekintsünk be csak Pest város fényes boltjaiba, vajjon hány árulja saját készítményű cikkeket s hány üz csak vámszaportó kereskedést, a belföldi fogyasztóra adóul vetván azon összeget, melynek egy részét a vevő megtakaríthatná, más részét az élelmesebb s ügyes kézműves saját műveltsége s szerzett ügyessége ára fejében maga tehetne zsebre. — Ne részletezzük a példákat az egyes művesek osztályozása által, mindenütt van hiány s a jobbak s műveltebbek még mind legritkábbak; pedig a külföld művelési törekvései nagy munkás osztálynak szánvák, és munkás alatt ott értik a mesterembert.

Említettük egyébiránt feljebb a társulati téren lehető működésünket s erre újra vissza kell térnünk, mint az egyedűlre, mely jelenleg munkakörül kínálkozik. Csakhogy e tér nagy, eszközei kifogyhatatlanok, a rajta kivivható eredmények megmérhetetlenek. Hadd lépjen életbe az immár engedélyezett, alapszabályaiban megerősített országos iparegyesület s e tér meg lesz népesítve. De legyen is országos ez egyesület, ne legyen iparos hazánkban, ki hozzá nem járul. Ne várja egy se, hogy az érett gyümölcs rögtön ölébe hull, de ismerje kötelességének, hogy családjáról, unokáiról gondoskodjék és gondoskodik is róluk, midőn általánosa iparos életünk fejlesztésén működik.

A mit az európai különféle iparos törekvésekből feljebb vázoltunk, a mi az ipar előmozdítására többhelyt történik vagy legalább tervben van, mindaz belefér leendő iparegyesületünk alapszabályai keretébe. Igaz, nem fogunk egyszerre muzeumokat állíthatni az ország minden vidékein, nem fogunk ipartanodákat, továbbképzési mesteriskolákat szervezhetni széles ez országban, nem fogjuk behálózhatni az egész hazát derekasan vezetett s szervezett rajziskolákkal; de muzeum helyett állíthatunk megújuló ipartárlatokat, mintatárt rendezhetünk, tanműhelyt alapíthatunk, s a tanintézeteknek szükséges és czélszerűnek tapasztalt alakításához hozzájárulhatunk, létrejöttöket sürgethetjük, s a meglevők okszerűbb szervezését kieszközölhetjük. De ha nem is terjedhet e remélt üdvös működés az egész országra, csak a központon tudjunk elérni minden okszerű igénynek megfelelő iparnövelődét, s az óhajtott miveltség terjedni fog sugáralakban szerte az országban s lesz azon lélekemelő öntudatunk, hogy saját korlátolt erőnkre indítottuk meg azt, mire a boldogabb külföld csak állami segélylyel juthatott.

VI.

A FEKETE TENGERTARTOMÁNYAINAK KERESKEDELMI FONTOSÁGA MAGYAR SZEMPONTBÓL.

KÖZLI

Dr. Konek Sándor.

A geográfiai momentumok némely országban éppoly irányadó befolyással vannak a nemzet összes gazdasági életére, mint némely embernél a természeti hajlamok és képességek annak individualis életirányára, amazok meg emezek is mint természeti tényezők érezhető kihatással vannak egész államok úgy mint külön egyéniségek sorsára.

A jótékony természet kegyes adományai közül azonban egy sem bír határozottabb, a nemzetnek összes culturtörékvéseit inkább szabályzó befolyással, mint a folyamrendszer, jelesen annak üterét képző főfolyam. Ez hazánkra nézve a Duna.

Valamint az emberi hajlamok, physikai és szellemi képességek szunyadozva vagy visszásan kifejtve nem engedik meg a földi rendeltetésnek az emberiség magasztos céljához mért elérését, úgy a még oly pazar kézzel osztogatott erők, vagy éppen nem vagy csak célirányosan nem használnak nem engedik meg a természet kegyeivel élni nem tudnak a hatalom és jólét azon fokára jutni, melyet a fejlődés számára fentartott ugyan, de csak éber, erőfeszítéssel képen járó folytonos küzdelmek magas árán.

A folyam, mely valamely állam testét oly hatalmas mérvben hatja át, mint a Duna hazánkat, természeti menetében félreismerhetlenül jelzi meg az utat, melyet amaz állam gazdasági és forgalmi életének okvetetlenül be kell futnia, ha nem akar természetellenes fejlődési kísérletekben, sikernélküli erőködésben elgyöngülni; ha nem akar sajnos erőpazarlással folytatott egyenetlen küzdés alatt végelesnyulásnak elő menni.

Annál késztehetőbb pedig a parancs az ily módon kitzított irány követésére, minél kecsétehetőbb az eredmény, mely ez uton kiviható. Nincs euopai folyam, melynek torkolatja egy örvendetes kilátásu és nagyszerű jövővel ígérkező forgalmi vidékre oly közvetlenül, oly szembetünőleg utalna, mint a Dunáé, a culturéletnek a nyugatról keletre ezen meghívott természetzerű átültetője.

Ott, keleten nyílnak meg a fekete tenger ázsiai partjain a Pontus hajdani fénykorának alig halavány emlékeivel bíró török tartományok, melyek ha termelő és fogyasztó erői egyaránt megfogyott lakóikkal nem kínálkoznak is közvetlenül előnyös vásárhelyül, mint a mögöttük elterülő gazdag perzsa, arab és kis-ázsiai tartományok felé vezető előcsarnok, mindenestre nagyon is kedves forgalmi piaczul ajánlkoznak. A Dschennik kevésbé ismeretes mai név alatt Pontus vidéke ama békességes harcztér, melyen a nyugati culturállamok gazdasági érdekei szép lelkesedéssel és dicséretes bátorsággal megmérkőznek az annyi természeti előnyök által kedvezőbb helyzetbe jutott oroszbirodalom féltékeny igyekvéseivel. Ezen téren az ausztriai és azokkal a magyar forgalmi érdekek is a nagyszerű szerep helyett, melyet józan kereskedelmi politika számukra kétségkívül biztosított volna, jelenleg csak felette szerény szerepet játszanak, pedig e téren kell gazdasági életünk gyorsabb fejlődésének egyik tényezőjét keresnünk, e téren kell a magyar nemzetnek is a többi ott meghonosodott kereskedő népek közt biztos állomást elfoglalnia, hogy terményeinek keletet szerezzen.

Ily foglalás azonban korántsem merő ábrándok, vagy pusztá képzelődés útján, hanem egyedül a concret viszonyok kellő méltánylása folytán remélhető. Mindenek előtte szük-

séges a pontusi tartományok sajátsterü szükségleteit, az e vidéken mutatkozó forgalmi és közlekedési állapotokat, az ottani kereskedelmi üzletnek sajátlagos igényeit alaposan tanulmányozni, csak úgy levén lehetséges a siker némi reményével célt érni.

Dr. Dorn Sándor, ki 1863-ban a konstantinápolyi kiállításon Ausztria részéről mint tudósító tevékeny részt vett, ez alkalommal a kereskedés érdekében a Pontus vidékét bejárta, a szükséges adatokat személyes tudakolódás útján összegyűjtötte, ott szerzett tapasztalatainak eredményeit több rendű consularis tudósításokkal kiegészítve az „Oestert. Revue“ legközelebbi (1868-ik szeptember hóra szőlő) füzetében teszi közzé.

A szerző ezen értekezésében legelőbb a Pontus-vidéket föld- és néprajzi tekintetben ismerteti meg, majd az egyes főhelyek fogyasztási képessége, forgalmi, és közlekedési eszközeiről többféle adatokat közöl, végre a forgalmi pontok kereskedelmi üzletét terjedelmesebben ecseteli, mindenütt Ausztriának eddigi részesülését vevén vizsgálóra s annak emelésére szolgáló intézményeket hozván javaslatba.

Eszakavatott cikkben több oly figyelmeztetés foglaltatván, mely nekünk is kedves újmutatásul szolgálhat, azt főpontjaiban és csak annyiban fogom megismertetni, a mennyiben ránk nézve is tanulságos.

Két tengerparti hely kiváló figyelmet igényel, az egyik Szamszun, melyből jobbra a kisázsiai forgalom indul ki egyfelől Szivason át Koniahig, másfelől Diarbekir és Moszulon át egész Baghdaddig; a másik Trapezunt, melyből kiágadzik a mindenesetre fontosabb perzsiai forgalom egyrészt török birtokon át Erzerum és Bajeszi den keresztül Täbris, illetőleg Teheran felé, másrészt orosz területen Ponti kikötőből Tiflisz és Erivanon a szintén Täbris és onnan a végállomás, Teheran felé.

Franciaországnak figyelme csak a keleti katonai hadi alkalmával fordult az anatóliai kereskedelem felé, de azóta rendkívüli erélyt fejtett ki, hogy kereskedelmi supremáciát szerezzen az oroszok ellen. Az oroszok elleni irányzott törekvései nem maradtak eredménytelenül, míg az oroszok a keleti irányban franczia lobogó alatt egyedül egyenlőtlenül állt meg.

s z u n kikötőjében, 1863-ban a francia hajók száma, valamint az azok segélyével eszközölt be- és kivitel tetemesen meghaladta a többi vele versenyző nemzetekét, jelesen Ausztriáét, melynek a közforgalombani részesülése époly arányban csökkent, mint a francia befolyás emelkedett, míg egyrészt 1856-ban még 72 ausztriai gőzös fordult meg a szóban forgó kikötőben, 1863-ban már csak 26 gőzös az osztrák lobogó alatt fordult elő, és hasonló arányban a be és kivitt árúk mennyiségére is kétségtelenül észlelhető, hogy mennyire sikerült a francia „messageries imperiales”-társulatnak a töle annyival távolabb fekvő vidéken a jóval közelebb eső ausztriai, orosz, török gőzhajózást felülszárnyalni; egyedül a készpénz küldeményekre nézve a Lloyd gőzöseibe helyezettetni szokott nagyobb bizalomnál fogva nem tapasztalható ezen felülkerekedés, mint ez a következő, az a 1863-ki évre vonatkozó kimutatásból világosan tűnik ki; esett t. i.

	a bevitelben		a kivitelben	
	gőzös árú-érték pénzküld.		árú-érték pénzküld.	
francia lobogóra	55.	1.900,000 ft. 271.800 ft.	1.861,700	205.000
török	43.	1.702,400 „ 207,200 „	978,950	470,600
orosz	36.	1.935,400 „ 167.300 „	921,600	93,900
ausztriai	16.	1.828,500 „ 324.300 „	736.700	223,400

Mily tekintélyes és folytonos fejlődésnek induló S z a m s z u n -nak évi forgalma, következő összeállításból tűnik ki; a be és kivitt árúkat a készpénzszállítmányokkal egybefoglalva találjuk, hogy

	a bevitel ft érték	a kivitel ft érték	az összforgalom ft érték
1859.	3.083,235	4.125,063	7.208,298.
1860.	3.970,649	6.585,059	10.555,708.
1861.	4.506,185	5.334,852	9.840,987.
1862.	5.874,688	6.558,811	12.433,499.
1863.	8 209,412	7.373,383	15. 582,795.

A kiviteli cikkek közt különösen szerepelnek a dohány, melyből egy-egy évben 60—65000 mázsára jobbadán Oroszországba vitetik, továbbá buza és tengeri évenként 150—200.000. b. mérő; pamut, mely csak ujabbán nagyobb lendületet vőn, kivált pedig selyem, melyből, ha mindjárt az utóbbi időben a hernyókórság folytán tetemesen kevesebb kerül ki, mint ez előtt, hol évenként 160—170000 oka gubó szállit-

tatott ki felé, még jelenleg is 1.200,000 frt értékben vitetik ki és pedig csaknem kizárólag Franciaországba; azonkívül még gyapju és bőrök jelenkeznek a kiviteli lajstromokon, míg másrészt a bevitelben cukor, szeszes italokon és vajon kívül csak iparczikkek fordulnak elő, névszerint vas és aczél gyártmányok, gyapot- és gyapjukelmék, papir, üveg és apró árúk név alatti készítmények; csak az utóbb nevezett cikkeknek részesül Ausztria jelentékenyebb mérvben.

Szamszunnál jóval nagyobb fontossággal bír a perzsiai forgalom kulcsául tekinthető Trapezunt, melynek népessége 1831 óta 16—17000-től 43—44000-re emelkedvén, azzal a forgalom is oly fejlődést vőn, hogy a 4500 kötegből, mennyire az 1831-ik évi bevétel rugott, 1860 körül már 62000 köteg lőn, és az akkoron kivitelre került 2800 köteg helyébe több mint 3000 köteg jutott, olyformán, hogy a mai bevétel többre már mint 30 millió forintra a kivitel szintén 12 és több millióra rúg.

Itt még inkább mutatkozik egyfelől Franciaországnak évről évre növekedő befolyása, másfelől az ausztriai részesülésnek hason megfordított aránybani csökkenése; továbbá a pályatörő francia nép részéről e forgalomban különösen az egyik másik tárgynál oly eljárásra akadunk, mely nekünk leginkább szolgálhatna mintául az uttörés nehéz, de hálás mesterségében. Hogy csakugyan az orosz még gyorsabb arányban emelkedő befolyás mellett a francia is növekedésben, az ausztriai ellenben a török befolyással együtt hanyatlásban van, már a gőzösök számából is kitűnik, melyek a nevezett lobogók alatt Trapezuntban kikötnek, mire nézve csak ezt jegyezzük meg, hogy az angol és olasz gőzösök csak szállítmánnyal, az osztrák Lloyd gőzösei gyakran a nélkül is keresik fel a nevezett kikötőt; és hogy itt is nagyobb bizalom létezvén a Lloyd társulat járművei iránt, a pénzállítmányok nagyobbbrészt azok segélyével eszközöltet kikötött gőzösök száma volt

			1859.	1860.	1861.	1862.	1863.
ausztriai lobogó alatt	.	.	51	52	45	33	26
orosz	"	"	26	32	23	46	70
francia	"	"	50	52	48	50	53
török	"	"	40	47	41	29	32
angol	"	"	7	2	4	16	4
olasz	"	"	—	—	—	—	16
együtt			174	185	161	174	201

A fő kiviteli tárgyak: a selyem és perzsiai dohány (tömbeki); az előbbiből évenként 4—6 millió forint értékben, jobbára megint Franciaország és csak csekély részben Angol- meg Németország felé, az utóbbiból 1—1.200,000 frtnyi értékkel; azonfelül még gyapju, bőrök, nagy kendők és a műfának többféle nemei, melyek nagyjából szintén Franciaország felé veszik útjokat, és mily tekintélyes a kivitel, főleg oda érte a pénzszállítványokat is, következő egybeállításból tűnik ki:

volt 1859-ben az összes kivitel	18.082,000 forint
1860-ban " " "	19.489,000 "
1861-ben " " "	20.968,000 "
1862-ben " " "	23.400,000 "

A bevitelben kiválólág a pamutárúk szerepelnek, miután az egész perzsa lakóság, mint keleten egyáltalán, csak pamut-készítményekkel él, az egész bevitelnek kétharmad, ha nem épen $\frac{3}{4}$ -ed részét ennél fogva a gyapotszövetek képezik, évenként 77—80,000 köteg, és ebben Albion iparos népe már annyira meghódította a piacot, hogy itt, valamint a Levantében egyáltalában, csaknem kizárólag a brit gyártmány uralg; egyedül a ritka szorgalmu, mindenben előre törekvő svájci nép itt is sikerrel folytatja az annyira egyenlőtlen versenyt a hódító angollal, úgy hogy az egész bevitt pamutárú készletből 75% Angolhonra, 20% Helvetiára, és 5% a szintén méhszorgalmú Szász királyságra számítható. Tehát egy continentalis ország képes versenybe bocsátkozni egy annyi eszközök felett rendelkező hatalmas szigetországgal, mennyi tanulság fekszik ebben!

De más czikkekre nézve megint Franciaország mutatja, hogy mennyit nem tehet a szilárd akarat, kitartás és eszélyes felhasználása a kínálkozó kedvező viszonyoknak. A c z u k o r-szükséglet előbb az angolok által fedeztetett, honnan évenként

mintegy 5000 láda cukor ment Trapezunt kikötőjébe; innen tíz év előtt a *Messageries impériales* egyik lelkes, buzgó ügynöke a délfraanciaországi cukorgyárosokat e körülményre figyelmeztetvén, 1858-ban az első szállítmány indíttatott oda (2000 mázsa), de világos veszteség mellett; az említett fáradhatlan ügynöknek azonban sikerült a gyárosok ezen kísérlet után beállott idegenkedését szerencsésen legyőzni, és további áldozatokra serkenteni: az előbbi küldők ennél fogva megújították az első kísérletet, kezdték az angol mintákat tanulmányozni és utánozni, a forgalmat minden telhető módon istápolni, és 1863-ig sikerült az angol cukor-importeuröket végképen háttérbe szorítani, úgy hogy az angolországbóli cukor-behozatal voltaképen megszűnt, ellenben a francia cukorból az 1863-ki év első felében már több mint 2 millió kilogramme vagy 40,000 mázsa szállíttatott be, sőt ugyanazon évnek egész behozatala nyilván 60 s több ezer mázsára rughatott. Világos tanúsága annak, hogy minden új üzleti ágnál legelőbb a mindenkor kínálkozó nehézségeket, idegenkedést férfias kitartással le kell győzni, mire rövid idő alatt az előbbi veszteséget dusan helyre pótló lendület bőven julalmazza meg a kezdetben hozott áldozatokat.

Egy másik beviteli czikkre nézve mi a francziák fenebbi példáján okulhatnánk, s ez a bor. — E vidéken, valamint a háta mögötti gazdag keleten leginkább a könnyű veres borok kerestetnek, melyekkel jelenleg egyedül Franciaország kedveskedik, pedig illetékes férfiak és Dorn állítása szerint, *bordeauxi* czég alatt oly silány termelények, hogy e téren a francia borkereskedők még jóval könnyebben lennének leszoríthatók, mint ez a francia cukoriparosoknak az angol kereskedők irányában oly rövid idő alatt sikerült, holott e termelényre nézve minden áldozat nélkül megtehető az első kísérlet. Igaz ugyan, hogy még a francia termelők is jelenben csak szerény adagokkal kénytelenek beérni, miután a hely és vidékbeli fogyasztás még igen zsenge, a messze utra való szállítás pedig a mostani közlekedési nehézségek mellett felette költséges, de ez utóbbi tekintetben legujabban erőly fejtetik ki, angol és francia buzditások oly lendü

kölcsönöznek a közlekedés könnyebbítésére irányzott

véseknek, hogy hamarább, mint sem gondolhatni, az egész forgalmi élete e vidéknek teljes átalakulást fog venni, akkor pedig a borok is eddig nem sejtett keletre fognak számolhatni. Ezen bizton várható átalakulás leginkább azon nemzet javára lesz, melynek sikerülend ügyes előőrsei által időközben tetemes foglalatásokat venni.

Nincs kétség benne, hogy a sikeres térfoglalásnak egyik fő feltétele a kereskedelmi érdekek kellő képviseltetésnek, mire elsővonalon a kormány a consularis ügynek megfelelőbb szervezése által hivatva volna ugyan, mindazon által a magán tevékenységnek is igen szép mező nyílik, jelesen szaktavatott, szemes, ügyszerető és buzgó ügynökök kirendelése útján; e tekintetben különösen a magyar közép-dunai gőzhajózási társulatnak kedves alkalom kínálkozik oly hódítmányokra, melyek sikeres közreműködés folytán valamint hazai őstermelésünk közjára, ugy magának a társulatnak saját önhasznára szolgálhatnának.

Vannak különben más egyéb beviteli czikkek, melyekre hazánk iparosai megkísérthetnék a versenyt és pedig a valószínű siker reményével, mint névszerint a vas- és tüveg árúk, a rézgyártmányok, jelesen a gyufaárúk, jöllehet, hogy Ausztria még e czikkekre is bizván régi suprematiájában nemcsak angol és francia, hanem még belga és svédországi iparosok által is a nyeregből lassankint kiemeltetik, pedig ezen és még egyéb beviteli árukat egybefoglalva a trapezunti behozatal csupán kereskedelmi portékákban :

1859-ben	85.900,000	forintra	rugott
1860-ban	37.000,000	"	"
1861-ben	22.000,000	"	"
1863-ben	23.000,000	"	"

ugy, hogy e kikötőnek egy évi összforgalma 46—56 millió forintra becsülhető.

Azon kiváló fontosságnál fogva, melylyel a perzsiai kereskedés bir, a török és orosz hatalom egymással vetélykednek az egyik a transitó forgalomnak saját birtokán át megtartására, a másik a maga területeire való áttérelésére, az egyik és másik részen nevezetes közbeeső forgalmi állomások vannak, mint az évi 5 millió forintra menő helybeli forgalommal és

tetemes átszállítási üzlettel dicsekvő Erszerum és Bajeszid török földön, valamint az orosz kormány által minden áron pártolt, már is évi 7. mill. forintra menő forgalommal bíró Poti és Tiflis, Erivan és Nachitschevan muszka földön.

Míg az orosz gőzhajózási és a „Nadesda“ című keresk. és biztosító társulat minden fontosabb forgalmi helyen ügynökségeket tart, az orosz kabinet pedig mindent elkövet az europa-perzsiai kereskedés maga birtokán át való élesztésére, Ausztria részéről még consulokról sincsen gondoskodva, ennél kevesebb történt ausztriai érdekekben tevékeny kereskedelmi czégek ottani meghonosítására.

A legnagyobb akadály azonban, hogy ama főtér, mely a pontusi tartományok forgalmi kiaknázására egyedüli csatornánk, a Duna még oly csekély figyelemben részesül. Bontoux szerint, ki a Dunát különös tanulmány tárgyául vette (Oest. Revue 1866. Aug. füz.) az utolsó 16 éven át t. i. 1849—1864-ig a Dunafolyamra és minden mellékvizére az egész birodalom területén új építkezések fejében nem több mint 14.302000 ft, vagy átlag évenként mintegy 894,000 ft. fordított, mihez ha még az átmérőleg évenként 588000 frtyi fentartási költség számíttatik 1.482000 forint az egész öszlet, mely az oly terjedt dunai folyamvidékre fordítatik egy-egy évben!

De mily gyöngye is a Dunán és mellékviz ein a belárúforgalom és még mily jóval csekélyebb Ausztriának részesülése a szulínai torkolatján át folyó hajózásban! Bontoux az összes belárúforgalmat, de mindent bővenszámítva, 2.200.000 tonnára vagyis 44 mill. mázsára véli tehetni, miben aligha nem előbb a valóságon túl ment, mint hogy a mögött maradt, pedig mi ezen mennyiség, midőn példaképen az Elba folyamnak csak egy pár mértföldre terjedő ausztriai szász határán évi 10 és több millió mázsányi árú mozgalom mutatkozik? Még sajnosabb, mert folytonos csökkenést tanúsító, a szulínai hajómozgalomban való részünk, pedig az a szulínai hajózat a Duna tengerhajózási miségének tulajdonképi fele. A dunai torkolatokon át a fekete tengerbe :

	hajó egyáltalán	tonna- szám	közölök gőzös
1861-ben	3,084	450,770	239.
1862-ben	3,015	450,114	208.
1863-ban	3,099	519,332	254.
1864-ben	3,448	585,894	189.
1865-ben	2,676	442,229	197.

Az utolsó 1865-ik évi hajózásban az egyes lobogók, te
kintve külön külön a vitorla- és gőzhajózást, következő hajó-
számmal és tonna térfogattal találtnak képviselve :

	vitorlahajózásban		gőzhajózásb.		együttesen	
	hajó	tonna	hajó	tonna	hajó	tonna
görög lobogó alatt . .	1,067	145,096	4	292	1,071	145,388
olasz " " . .	254	65,415	—	—	254	65,415
angol " " . .	180	52,316	33	11,839	213	64,155
ausztriai lobogó alatt	128	32,354	82	23,007	210	55,361
török " "	470	40,626	3	650	473	41,276
orosz " "	110	11,882	35	4,053	145	15,935
francia " "	6	1,425	40	12,828	46	14,248
jóniai " "	111	12,902	—	—	111	12,902
norvégiai " "	23	6,424	—	—	23	6,425
dunafejedelemségi lob. al.	47	5,508	—	—	47	5,508
porosz lobogó alatt . .	16	4,637	—	—	16	4,637
meklenburgi lobogó alatt	15	3,680	—	—	15	3,680
szamoszi " "	25	3,206	—	—	25	3,206
hannoverai " "	8	1,162	—	—	8	1,162
hollandiai " "	5	715	—	—	5	715
oldenburgi " "	4	627	—	—	4	627
svéd " "	3	623	—	—	2	623
szerb " "	5	363	—	—	5	363
portugalli " "	1	230	—	—	1	230
banzavárosi " "	1	215	—	—	1	215
amerikai " "	1	159	—	—	1	159
összesen	2,479	389,565	197	52,664	2,676	442,229

Hogy mennyire száll alá évről évre az arányosztalék ,
mely az ausztriai lobogónak e forgalomból jut , nem csak a
legközelebb megelőzőtt évvel való egybevetésből tűnik ki , hol
még 236 ausztriai hajó 65,220 tonnával ment át a dunai tor-
kolatokon, hanem ez még inkább szembe szökik , ha egész
1847-ig visszamegyünk és a korábbi évtizedekben volt arány
viszonyt a mostanival egybevetjük, így ezen torkolati hajó-
mozgalomból esett és pedig

	a vitorla- hajózásban		a gőz- hajózásban		Egyáltalán	
	a hajó- számb. nákb.	ton- nákb.	a hajó- számb. nákb.	ton- nákb.	a hajó- számb. nákb.	ton- nákb.
1847—56. átlag évenként	7. ^o / ₁₀₀	9. ^o / ₁₀₀	95. ^o / ₁₀₀	96. ^o / ₁₀₀	9. ^o / ₁₀₀	12. ^o / ₁₀₀
1857—60 „ „	5. ^o / ₁₀₀	8. ^o / ₁₀₀	69. ^o / ₁₀₀	82. ^o / ₁₀₀	9. ^o / ₁₀₀	18. ^o / ₁₀₀
1865-ben pedig	5. ^o / ₁₀₀	11. ^o / ₁₀₀	41. ^o / ₁₀₀	43. ^o / ₁₀₀	7. ^o / ₁₀₀	12. ^o / ₁₀₀

Az utolsó évben tehát különösen feltűnő a részülésnek hanyatlása a gőzhajózásnál, míg ezelőtt a szulinaí torkolatot évenként áthaladott gőzösökből 95.º/₁₀₀ az ausztriai lobogóra esett, azaz 100 azon torkolaton át a fekete tengerre szállt gőzhajó közt több mint 95 ausztriai lobogó alatt ment, a legutolsó évben csak 41—42 száz közül az ausztriai lobogó alatt fordult elő, vagyis világosabban szólva az ausztriai hajók annyival több idegen lobogójú gőzösök által hagyták magokat kiszoríttatni és ha ezen a téren tulszárnyaltatnak nem csak az annyival távolabb Angolhon által, itt legalább némi igazolás van Britországnak ellenállhatatlan tengeri hatalmában, nemcsak Olaszország által, hiszen ez is már rég óta elismert maritim superioritással bír, de még a kis Görögország által is, mely e tekintetben első helyen sorakozik, akkor hogy kívánhatjuk, hogy az oczeani forgalomban egyáltalán Ausztria és vele hazánk eddigi passivitásából kiemelkedjék.

Könnyű bizony Bontoux-nak fenemlített cikkében lelkesen felezzóllalni, hogy a magyar minden erőit fordítsa a társadalmi szabadság kifejtésére és az anyagi érdekek kielégítésére, mivel így saját jólléte és vagyonosságának példájával annál biztosabban sikerülend a határos nemzetségeket, a szerbeket, horvátokat és románokat egyesülésre készíttetni, hiszen ő maga is elismeri, hogy az anyagi érdekekről való gondoskodás, az anyagi jóllét kifejtése csak is úgy elérhető, ha hazánknak egyszer sikerülend mint szabad Magyarország a szabad Ausztriában helyt foglalni, hiszen ez a sarkpont, mely körül mind a specíficus Magyarország, mind az Ausztriai birodalomnak összes gazdasági élete forog, csak rendezve legyenek a közjegi viszonyok, nem ugyan nyomban, nem is oly gyorsan, mint sokan képzelik, de még is biztosan az anyagi kulturhaladások terén is lehet foglalásokat tennünk. — Előbb azonban sok sajjósabb se lesz heggesztendő, sok mu-

lasztás, sokféle hátramaradás helyre lesz hozandó, és minthogy a többi éléhaladt nemzetek a mi kedvünkért nem fognak megállapodni és bennünket bevárni, hanem haladási menetükben feltartóztatlanul ők is előretörnek, a házag annál nehezebb lesz kitöltendő, a köztünk támadó örvény annál nehezebben lesz átugorható, minél több időbe kerül a legelőször is tisztába hozandó közjogi kérdéseknek sikeres megoldása.

Igaz, hogy a hátramaradása öntudatával bíró nemzet, ha egyszer előtte ki van egyengetve a haladási pálya, épen ezen szegénységi önérzetéből meritheti a szükséges erőt megkettőztetett futásra, és azért szükséges önmagunkat és elhagyatottságunkat ismernünk, minél jobban ismerjük valóságos állapotunkat anyagi, szellemi tekintetben, annál több ösztönünk lesz oda jutnunk, hol mások állanak, főleg ha, mint fentebb a francziák részéről láttuk, egyszersmind azon rövidült uttal is megismerkedünk, melyen elmaradt más nemzetnek is rövid idő alatt sikerült a messze célzt elérni.

A Statisztikai Közlemények I—VI. s a Statisztikai
és Nemzetgazdasági Közlemények I. és II. kötetei-
nek tárgyjegyzéke.

- Abaújmegye községei II. 316. l.
Adalékok a népesedési mozgalomhoz I. 286. l. II. 99. l.
Adalék hazánk erdészeti viszonyainak ismertetéséhez I. 115. l.
Adalék az osztrák bányászat ismertetéséhez II. 136. l.
Adalék a békés-bánáti h. h. egyházmegye ismertetéséhez
IV. 226. l.
Adalék a vasutakról V. 309. l.
Adatok Svajczországról V. 312. l.
Adatok az 1863-diki inségről VI. 281. l.
Adatok az északamerikai Egyesült államok viszonyairól VI.
314. l., St. Nemzg. I. 148. l.
Adóhátralékok 1864-ben St. és Nemzg. I. 145. l.
Állam költségvetés 1863-diki közigazgatási évre IV. 124. l.
Alsó-ausztriai escompte társulat 1865-diki jelentéséből St.
Nemzg. II. 135. l.
Anglia népesedési mozgalma II. 131. és 226. l.
Angliába 1843—1861-ig bevitt gyapjú mennyisége II. 311. l.
Angol-osztrák bank 1864-ben St. Nemzg. I. 144. l.
Ausztria államadóssága 1860 végén II. 123. l.
Ausztria és Németország vaspályái II. 148. l.
Ausztria pénzügyei II. 291. l.
Ausztria gabnakereskedése II. 313. l.
Ausztria kereskedelme II. 313. l.
Ausztria répaczukorgyártása IV. 318. l. és St. Nemzg. I. 333. l.
Ausztria külkereskedése VI. 279. l.
Ausztria áruforgalma 1860-ban I. 157. l. és 1864-ben St. Nemzg.
I. 153. l.
Ausztria telegrafvonalai St. Nemzg. I. 159. l.
Ausztria államadósságának kamatai 1865-ben St. Nemzg.
I. 160. l.
Ausztria vasutai St. Nemzg. I. 330. l.
Ausztria és a német vámegelet népének foglalkozása
St. Nemzg. I. 331. l.

- Az állami adósságok növekedése 1865-ben St. Nemzg. II. 160. l.
 Az általános osztrák földhitelintézet VI. 283. l. Stat. Nemzetg.
 I. 139. l.
 Az ausztriai birodalomban I. 312. l.
 Az ausztriai nemzeti bank állása 1864-ben deczember 31-kén
 St. Nemzg. I. 138. l. és 141. l.
- Bács megye népességi viszonyai II. 264. l.
 Bankügy elmélete St. Nemzg. II. 232. l.
 Belgiom vaspályái II. 147. l.
 Belgiom közsene II. 153. l.
 Berliini statistikai seminarium VI. 161. l.
 Berliini bank 1863-diki üzlete VI. 301. l.
 Bécsi leszámítoló bank 1864-ben St. Nemzg. I. 139. l.
 Bécsi hitelintézet mérlege 1864-ben St. Nemzg. I. 140. l.
 Bécsi nemzeti bank VI. 1865-diki zárszámlája St. Nemzg. II. 136. l.
 Bécsi nemzeti bank vagyonállása 1864. VI. 280. l., — 1865 vé-
 gével Stat. Nemzetg. II. 138. l.
 Bécsi nemzeti bank jelzálogi üzlete 1865-ben Stat. Nemzetg.
 II. 139. l.
- Biztosítási adatok II. 157. l.
 Biztosítási ügy Magyarországon III. 249. l.
 Birtokrendezés előhaladása V. 137. l.
 Biztosítási intézetek I. 297. l.
 Biztosítás ügye Németországban I. 139. l.
 Borkereskedésünk III. 230. l.
 Budai királyi műegyetem II. 284. l.
 Budapesti lánczhid társaság II. 229. l. VI. 279. l.
 Budai alagút II. 800. l. VI. 279. l.
 Bünvádi statistikának múltja és jövője hazánkban I. 264. l.
- Cs. kir. szabadalmazott első dunagőzhajózási társaság IV. 59. l.
 Cs. kir. ausztriai hadsereg létszáma 1865-re VI. 296. l.
 Cseh jelzálogi bank 1865-diki kimutatása St. Nemzg. II. 141. l.
- Dán birodalom kiterjedése és népessége VI. 301. l.
 Déli vasúttársaság bevételei VI. 278. l.
 Dohány egyedáruság 1861-diki jövedelme II. 289. l.
 Dohánytermesztés Bajorországban I. 316. l.
 Dohánytermesztés a német vármegye területén St. Nemzetg.
 I. 334. l.
 Duna gőzhajózási társulat IV. 59. l.; 1861. üzlete I. 158. 303.,
 III. 281. l.
 Duna gőzhajózási társulat bevételei VI. 278. l.
 Dunából a Fekete tengerbe szállt hajók St. Nemzg. I. 333. l.

- Egri róm. kath. érseki megye népessége 1861-ben IV. 88. l.
 Egyházmegyék népességi statistikája 1861-ben II. 115. l.
 III. 50. l.
 Egyházmegyei közlemények II. 151. l.
 Egyházi állam St. Nemzg. I. 157. l.
 Egyesült északamerikai államok adósságai VI. 300. l.
 Északamerikai Egyesült államok 1860-diki népszámlálása
 III. 300. l.
 Északamerikai Egyesült államok könyvkereskedése III. 310. l.
 Északamerikai Egyesült államok vasútai St. Nemzg. I. 159. l.
 Elemi tanügy a csanádi r. kath. egyházmegye területén 186 $\frac{1}{2}$ -
 ben St. Nemzg. I. 72. l.
 Elemi tanügy a szepesi r. kath. egyházmegye területén 186 $\frac{1}{2}$ -
 ben St. Nemzg. I. 96. l.
 Elemi tanügy a kalocsai érseki megye területén 186 $\frac{1}{2}$ -ben
 IV. 212. l.
 Elemi tanügy az esztergomi érseki megye területén IV. 275. l.
 Elemi tanügy állása a székesfejérvári püspöki megyében
 186 $\frac{1}{2}$ -ben V. 123. l.
 Elemi tanügy a rozsnyói r. kath. egyházm. területén 186 $\frac{1}{2}$, V. 222. l.
 Elemi tanügy állása az egri érseki megyében 186 $\frac{1}{2}$, V. 101. l.
 Elemi tanügy állása a besztercebányai püspökségi megye te-
 rületén 186 $\frac{1}{2}$, V. 123. l.
 Elemi tanügy a nagyvárad latin szertartású egyházmegye
 gondviselése alatt 186 $\frac{1}{2}$, V. 235. l.
 Elemi tanügy a pécsi r. kath. egyházmegyében 186 $\frac{1}{2}$, VI. 89. l.
 Elemi tanügy a győri r. kath. egyházmegyében 186 $\frac{1}{2}$, VI. 107. l.
 Elemi tanügy a szombathelyi r. kath. egyházmegyében 186 $\frac{1}{2}$,
 VI. 175. l.
 Elemi tanügy a szatmári r. kath. egyházmegyében 186 $\frac{1}{2}$, St.
 Nemzg. I. 172. l.
 Elemi tanügy a váci r. kath. egyházmegye területén 186 $\frac{1}{2}$,
 St. Nemzg. I. 186. l.
 Elemi tanügy a veszprémi egyházmegye területén St. Nemzg.
 II. 44. l.
 Elemi tanügy a borsai r. kath. egyházmegye területén 186 $\frac{1}{2}$,
 VI. 192. l.
 Elemi tanügy a nyitrai r. k. egyházmegyében 186 $\frac{1}{2}$, V. 249. l.
 Első magyar általános biztosító társaság által 1862 és 1863-ban
 fizetett kárösszegek összeállítása VI. 85. l.
 Erdély közigazgatási költségei II. 244. l.
 Erdély nagyfejedelemségbeli magyar és székely bel-
 tisztviselők száma és fizetése II. 291. l.
 Erdélyből St. Nemzg. I. 157. l.
 Erzsébet nyugati vaspályán 1864. VI. 279. l.

- Értékpapírok szaporodása VI. 293. l.
 Európai államok budgetjei III. 260. l.
 Európai államok udvartartási költségei III. 157. l.

Főbb élelmi és tüzelő szerek ára 1862-ben márczius elején III. 159. l.

Földbirtok statistikája Magyarországon, tekintettel Csehország ebbeli törekvéseire St. Nemzg. II. 3. l.

Franciaország buza termése St. Nemzg. I. 157. l.

Franciaország kereskedelmi forgalma St. Nemzg. I. 331. l.

Franciaország pénzügyi és adóztatási statistikája II. 206. l.

Franciaország vaspályái II. 140. l. IV. 314. l.

Franciaország dohányfogyasztása II. 299. l.

Franciaország államadóssága II. 304. l.

Franciaország közséntelegei II. 115. l. VI. 299. l.

Franciaország népszámlálása 1861-ben III. 291. l.

Franciaország bűnvádi statistikája III. 294. l.

Francia bank és fiókintézetei üzlete 1861-ben III. 302. l.

Franciaországban a legújabb fölvetések szerint 1806—1859-ig az élet közepes tartama VI. 299. l.

Franciaország hitelintézetei jelenleg VI. 299. l.

Függelék a pesti egyetemi nyomda alapját tárgyzó értékezéshez III. 143. l.

Gázvilágításra vonatkozó adatok I. 158. l.

Gabnárrak II. 58. l.

Gabnabevétel Triesztbe II. 313. l.

Gabnabevétel Franciaországba II. 313. l.

Gabnaszállítási díjak III. 286. l.

Gabna- és lisztbevétel Nagybritanniába VI. 302. l.

Gépipar nemzeti gazdaságunk újabb fejlődési szakában VI. 250. l.

Gymnasiumaink állása 185 $\frac{1}{4}$ —185 $\frac{3}{4}$ -ig I. 22. l.

Győr megye és Sz. György sz. kir. városok közlései a cs. k. hadseregben szolgáló egyének számáról II. 152. l.

Győri püspöki megyéből I. 310. l.

Hajózási forgalom az osztrák kikötőkben s a hajók teherképessége 1859-ben II. 297. l.

Hazánk fürdőszeti statistikájához St. Nemzg. II. 150. l.

Hazánk területén létesült vasutak ismertetése IV. 108. l.

Hitelintézetek VI. 280. l.

Illavai központi állami börtönben lévő fegyenczek II. 316. l.

Irország népessége 1861-ben II. 306. l.

- Katonai határőrvidék, Horvát- és Slavonorsz. viszonya** III. 281. l.
Kegyes tanfórend statisztikája III. 31. l.
Kimutatás a kármentesített úrbéri telkek és zsellérek számáról III. 146. l.
Kimutatása némely élelmi szernek és tüzelő anyagoknak, melyek Budapesten elfogyasztattak, részben onnan kivittettek St. Nemzetg. II. 150. l.
Kimutatása a földtehermentesítési pénzalapoknak stb. III. 151. l.
Kimutatás a Sopronmegyében létező zsidó népisiskolák állásáról 186 $\frac{1}{2}$ -ban VI. 306. l.
Kivándorlási statisztika St. Nemzg. II. 160. l.
Kőolaj fogyasztás St. Nemzg. I. 159. l.
Korona és kamara jószágok V. 265. l.
Közlemények a hazai bányászat köréből I. 56. l.
Közlemények az egybázmegyék köréből I. 64. l.
Különböző államok jövedelmei, kiadási és adósságai St. Nemzg. I. 152. l.
Különféle bel- és külföldi közlések VI. 284. l.
- Léggöri, betegeskedési, halálozási viszonyok Pesten 1859-ben** II. 31. l.
- Magyarországi takarékpénztárak** I. 89. l., II. 83. l., IV. 24. l. V. 211. l.
Magyarország méstermelése St. Nemzg. I. 158. l.
Magyarország földhitelintézete VI. 281. l. St. Nemzg. I. 332. l.
Magyar kir. kuriának statisztikai működése St. Nemzg. I. 298. l.
Magyar birodalom földterületi és adóviszonyai I. 159. l.
Magyar és Erdély bányászatáról 1847-beu I. 307. l.
Magyarország kiviteli dohánytermelése St. Nemzg. I. 154. l.
Magyarország ösztöndíj-alapítványai 186 $\frac{1}{2}$, St. Nemzg. II. 153. l.
Magyarország állami és országos útjai (térképpel) St. Nemzg. I. 204. l. s II. 161. l.
Magyar megyék kiterjedése, népessége, adózása II. 286. l.
Magyarország közigazgatási költsége II. 289. l.
Magyar nemzeti muzeum vagyonállása II. 300. l.
Magyar tudományos egyetem 186 $\frac{1}{2}$ -diki téli félévben II. 302. l.
- V. 172. l.**
Magyarország gabnaforgalma az 1861-diki évben III. 44. l.
Magyar birodalom népesedési mozgalma III. 65. l.
Magyar korona területének bányászata I. 155. l., III. 161. l.
St. Nemzg. II. 64. l.
Magyar országos és földtehermentesítési pénzalapoknak 1862-diki szükségletei III. 155. l.
Magyar korona területén lévő állami erdőségek III. 287. l.

- Magyarországi közpénztárak költségvetései III. 290. l.
 Magyarország viszonyainak statisztikai vázlata IV. 162. l., V. 3. l.
 Magyarország különböző egyletei IV. 246. l.
 Magyarország törvénykezési jelenlegi statisztikája V. 199. l.
 Magyarország malomipara V. 262. l.
 Magyarországi görög ó-hittűek nemzeti állapotjairól VI. 289. l.
- Nagybritannia vasútai II. 315. l.
 „ népesedése III. 301. l.
 „ költségvetése 1862-ben III. 302. l.
 „ nemzeti vagyona I. 318. l.
 Nagybritannia és Írországban a jövedelmi adó I. 314. l.
 Nagybritannia gyarmatai St. Nemzg. I. 55. l.
 „ gabna termesztése IV. 314. l.
 „ és Franciaország külkereskedése VI. 302. l.
 „ kivitele VI. 304. l.
 „ bányászata St. Nemzg. II. 318. l.
 Nagyobb államok hitelének mértéke VI. 283. l.
 Népeségi mozgalom Pest városában I. 137. l.
 Néhány adat a kereskedelmi és iparkamrák hivatalos jelentéséből I. 153. l.
 Népnevelés ügye Buda városában I. 311. l.
 Német vámegelet 1864-diki jövedelme St. Nemzg. I. 53. l.
 Néhány észrevétel a közvállalatok engedélyezéséről és ellenőrzéséről St. Nemzg. I. 137. l.
 Némely adatok Franciaországból II. 133. l.
 Német vámegelet ezukorgyárai II. 314. l.
 Németország vasútai II. 314. l.
 Népnevelés és tanügy Franciaországban III. 303. l.
 Nemesércz termelése és annak legújabb eredményei III. 312. l.
 Néhány adat a dunántúli megyék nyers természetvényeire nézve III. 314. l.
 Némi adatok Magyarország termesztéseinek ismertetéséhez IV. 75. l.
 Népeségi mozgalmak a helvét hitvallásuak közt 1861-ben V. 280. l.
 Nemzeti bank vagyonállása 1864 okt. 31-én VI. 280. l.
 Nyilvános elemi tanügy Magyarországon a r. kath. érsekségek és püspökségek alatt 186 $\frac{1}{2}$ -ben St. Nemzg. II. 309. l.
- Olasz királyság selyemtenyésztése St. Nemzg. I. 106. l.
 Olasz vámrendszer jelen állapota St. Nemzg. II. 143. l.
 Olasz királyság adóssága II. 53. l.
 Öngyilkossági statistika Franciaországban VI. 297. l.
 Oroszország nemzetgazdászati viszonyairól I. 314. l.

- Oroszország pénzügyi viszonyai St. Nemzg. I. 159. l.
 Oroszország külkereskedése VI. 314. l.
 Osztrák költségvetés 1862-ben I. 259. l.
 „ költségvetés 1864-ben különös tekintettel Magyaror-
 szágra VI. 3. és 206. l.
 Osztrák nemzetgazdasági fejlődés I. Lipót alatt St. Nemzetg.
 I. 110. l.
 Osztrák birodalom czukortermesztéséről és fogyasztásáról
 I. 305. l.
 Osztrák birodalom postai közlekedése St. Nemzg. II. 149. l.
 „ vaspályák II. 150. l. St. Nemzg. II. 142. l.
 „ birodalom répacukor gyáraitól II. 153. l.
 „ nemzeti bank üzlete 1861. II. 297. l.
 „ függő állami adósságok 1862-ben III. 158. l.
 „ birodalmi államí javak III. 284. l.
 „ örökös tartományokban és Magyarországon kamat-
 biztosítás mellett épült vasútak viszonyai az államhoz V. 157. l.
 Osztrák állami vasutársaság bevételei I. 158. l. VI. 278. l.
 „ költségvetés 1865-re VI. 294. l.
- Páris iparstatistikája St. Nemzg. II. 146. l.
 Pannonia második zárszámlája V. 315. l.
 Pest piaci gabnaárak 1863-ban VI. 202. l.
 Pest városának egészségügyi és lebeszeti viszonyai 1864-ben
 St. Nemzg. I. 161. l.
 Pest-Pilis gazdasági viszonyai II. 5. l.
 Pesti kereskedelmi bank II. 254. l.
 Pest sz. kir. városának vagyona II. 274. l.
 Pest előleges költségvetése 1861/-re II. 278. l.
 Pesti nemzeti színház III. 279. l.
 Pesti egyetemi nyomda alapjának költségvetése az 1862-diki
 évre III. 3. l.
 Pesti piaci gabnaforgalma 1861-ben III. 316. l.
 Pesti kereskedelmi kórház és nyugdíjintézet IV. 56. l.
 Pest városa főorvosának észleletei a légútútnak és egészség-
 ügy körében 1863-diki év folytán VI. 3. l.
 Pest városának házadója VI. 290. l.
 Pest városának jövedelmi adója VI. 290. l.
 Poroszország bányatermelése St. Nemzg. I. 158. l.
 Poroszország vaspályái 1860 végén I
 Poroszország állami adóssága II. 81.
 Poroszország szeszgyárai 1865-ben
 Poroszország bortermelése VI. 80.
 Poroszország postaforgalma VI.

Posta Nagybritanniában VI. 303. l.

Postaügy I. 303. l.

Répacukor-termelés VI. 291. l.

R. kath. egyház vagyonáról I. 304. l.

Róma városának népessége I. 315. l.

Statis. bizottság jegyzőkönyveinek kivonata I. 292. l., II. 272. l.
III. 277. l., V. 307. l.

Statistikai kimutatása a magyar-országgyűlés érdekében 1865-
diki összeírt választóknak St. Nemzg. II. 64. l.

Statistikai visszapillantás a magyar tud. egyetemre a legköze-
lebbi lejárt évtizedben I. 237. l.

Statistikai bizottság által megindított népszámlálás I. 3. l.

Stat. kimutatás a német vámegylet köréből St. Nemzg. I. 146. l.

Statistikai jegyzetek Békés-Csaba mezővárosról, különösen az
ottani ágostai hitv. evang. egyházzal V. 300. l.

Statistika fontossága tűzkár ellen biztosító társulatoknál
VI. 71. l.

Személyszabadság Oroszországban II. 304. l.

Szőlőművelés Erdélyben I. 289. l.

Telegraf ügy I. 304., II. 299. l.

Technikai és reál-oktatás ügy hazánkban IV. 93. l.

Tiszai vasút 1861-diki üzlete III. 280. l.

Tiszavölgyi vasút I. 158. l., VI. 278. l. St. Nemzg. I. 137. l.

Trieszt kereskedése gyarmati árukkal 1865. St. Nemzg. II. 143. l.

Toldy Ferencz akad. titoknoktól I. 4. l.

Tudományos intézetek Franciaországban III. 307. l.

Ujabb a magyar birodalom földterületi viszonyairól és egyenes
adójáról I. 106. l.

Ujabb adatok a magyar egyetem életéből III. 270. l.

Ujonevezési vizsgálatra vonatkozó adatok II. 107. l.

Úrbéri rendezés és tagosításának állása Magyarországon St.
Nemzg. I. 5. l.

Vallási és közoktatási költségek Magyarországon III. 157. l.

Vasútak I. 298. l.

Vadászatból eredő összes jövedelem Franciaországban I. 315. l.

I

Dukla

A

7

3~
VII.

A BANKÜGY ELMÉLETE.

II. A Peel-acta. *)

Weninger Vinczétől.

Alig van a bankügy terén intézmény, mely oly hosszan-tartó, nagymérvű és heves vitákat idézett volna elő, mint a Peel-acta. Közel 80 év óta tart a küzdelem az ezen actában foglalt elvek felett, és mindamellett, hogy 1844 óta az addig csak theoriában létezett elvek már gyakorlati alkalmazást is nyertek, távol vagyunk attól, hogy a harcznak vége volna, vagy hogy az ellentétes tanok egyike a másik előtt meghajolnék.

És hogy ezen vita máig sincs befejezve, annak tulajdonítandó: hogy a Peel-acta, melyet az írók legnagyobb részecsak bankintitutiónak, és így hitelintitutiónak tart, egyúttal a pénzrendszerbe is vág, abban két különmemű intézmény elvei összezavarva foglaltatnak.

Meglehet, hogy ezen új szempont, melyből a Peel-actát taglalom, feltűnő leend azok előtt, kik ez actát egyedül csak tekintettel a bankügyre vizsgálták. Azonban minél inkább bocsátkozik bárki ezen intézménynek vizsgálatába, annál inkább győződhetik meg állításom jogosultságáról, sőt mondhatom, hogy csak a fentebbi állítás igazságának felismerésével lesznek érthetők a Peel-acta felett támadt elvi viták.

Megvallom, hogy mindazon iratok, melyek kezeimhez kerültek, és e tárggyal foglalkoznak, ki nem elégítették

*) Az első közlemény a stat. bizottság Nemzetgazdasági és Statisztikai közleményei II. Köt. 232 s. k. lapjain jelent meg.

vágyamat, alapos ismeretet szerezni magamnak a Peel-actáról *); és pedig azért nem, mert legnagyobb részt vagy csak a Peel-acta magyarázatával, vagy az angol bankügy történetével, vagy legfeljebb csak egy bankügyi eszmével foglalkoznak. — A Peel-acta pedig ezek által még nem lesz érthetővé.

Hogy a Peel-actában foglalt elvekkel, és azok ott léteinek okával megismerkedjünk, mélyebbre kell hatolnunk. Szükséges ugyanis, hogy a parlament által létesített bankenquêtes munkálatait vizsgáljuk és tanulmányozzuk. Ezen terjedelmes munkák átdolgozása után jutottam azon nézetekhez, a melyeket fejtegetni szerencsém leend.

Ezen intézményt mélyebben kutatni nemcsak azért volt kíváncsi, mert az a kereskedelem és pénzügy terén nagy angol nemzet által érvényesített, és még jelenleg is használtatik, hanem azért is, mert mindazok, kik a bankügyről nyilatkoznak, szájukban hordják folyvást a Peel-actát; boldog, boldogtalan avval takarózik.

A Peel-acta néhány sora magában foglalja azon elvek alkalmazását, melyeket a bankügyi kérdés végett folyt vitában a győzelmes párt, ennek élén M. Lloyd (később Lord Overstone név alatt ismeretes) vallott.

Lord Overstone főleg az 1840-iki bankenquêtes alkalmazkor tette le alapkövét azon institutiónak, mely 1844-ben törvényerőre jutott, és a mely néhány változtatás mellett ma is fennáll Angliában, Peel-acta név alatt, miután Peel minister annak keresztül vitelésében leginkább fáradozott, és ő alatta emelkedett törvényerőre.

A Peel actának azon czikkei, a melyek elvi kérdések megoldásával foglalkoznak, a következők : **)

Az 1-ső cikkben elhatároztatik, hogy Anglia bankja (Bank of England) két departementbe osztatik. Az egyik a jegy kibocsátó osztály (Issuing department), a másik a közönséges bank üzleti osztály (Banking department). Az új felosztás 1844-nek aug. 31-én vegye kezdetét.

*) A legalaposabb munka, mely a kontinensen a Peel-actáról megjelent, Dr. Wagner Adolf e című munkája : „Die Geld- und Credittheorie der Peel'schen Bankacte (Wien 1862).

**) „Das Actien-Gesellschafts, Bank u. Versicherungswesen in England“ Carl Schwebemayer — Berlin 1857 — a 93. lapon.

A 2-dik cikkelyben elhatározatik, hogy az első §-ban kitűzött napon a jegykibocsátó departementnek átadandó lesz 14 millió livre értékű papírokban, ezek között 11 millió livre államkötelevény, továbbá arany és ezüst annyi, a mennyit a bank-departement nélkülözhet. Az átvett biztosítékért evvel felérő bankjegy adatik a bank-departementnek. A jegykibocsátó osztály csak úgy adhat készből bankjegyet, ha avval felérő bankjegyet kap felcserélés végett, vagy nemes érczet akár rudakban, akár pénzformában.

A 3-ik §-ban elhatározatik, hogy a jegykibocsátó osztály birtokában lévő ezüst nem rúghat többre, mint aranykészlete értékének egy negyedrésze. (Miótán Angliában arany pénzláb van.)

A 4. §-ban az mondatik, hogy Anglia bankja tartozik mindenkor kívánatra egy troy-obon tiszta aranyért 3 livret, 17 shillinget és 9 fillért bankjegyekben adni.

Az 5-ik § értelmében Anglia bankja *) az esetben, ha valamely az országban létező más jegybank bármi oknál fogva a jegyemissióval felhagy, feljogosíttatik saját jegyemissiójának öregbítésére anélkül, hogy azért a jegykibocsátó osztály biztosítékának növelésére köteleztetnék. A jegyemissió nagyobbodására ez esetben $\frac{2}{3}$ -da leendő azon összegnek, a melyet a működni megszűnt jegybank bankjegyekben kibocsájtani feljogosítva volt.

A 6-ik § elrendeli, hogy Anglia bankja hetenkint egyszer a London Gazette című hivatalos lapban közhirrre tegye vagyonállapotát, oly formában, mint az elrendeltetni fog.

A 7-ik § értelmében Anglia bankjának jegyei bélyegmentesek.

A 8-ik §-ban megállapíttatik, hogy Anglia bankjának az állam évenként 180,000 livret fizetend azon költségek megterítéséül, a melyeket a banknak az államadósság kezelése körüli teendői okoznak.

A 9-ik § értelmében azon 180,000 livreből levonásba hozandó lesz azon jövedelem, a melyre a bank szert teendő, ha valamely jegybank megszűnésével saját jegyforgalmát a 14 millión felül fedezés nélkül kiterjesztheti.

A 10-ik §-ban megtiltatik új jegybankok felállítása a brit királyságban.

A 11. § szerint a már létező jegybankok csak a következő pontokban foglalt megszorítások mellett folytathatják a jegyemissiót. A mint egy ily bank részvényeseinek számát hatón fölül szaporítaná, elveszti jogát bankjegyeket kibocsájtani.

A 12. § értelmében oly jegybank, mely jegykibocsátási jogát szerződésileg Anglia bankjára ruházza, vagy pedig ebbeli jogát bármi módon elvesztené, jegykibocsátási jogát többé vissza nem nyerheti.

*) „Anglia bankja” a központi Londonban székelő bank, a jegykiadás szabadságát bírta 65 angol mértföldnyi kerületben London körül. Állambanknak mondható, mert az állammal szoros üzleti összeköttetésben áll.

A 13-dik §. minden jegybankot Britanniában kötelez kimutatni, hogy a jelen törvény keltének napja előtt lefolyt utolsó tizenkét hét alatt, mily terjedelmű volt jegyemissiója. Ezen kimutatás alapján, mely a b é l y e g h i v a t a l elé terjesztendő, engedély fog adatni az illető banknak a kibocsátásra, oly módon, hogy a kibocsájtható bankjegyek é r t é k m a x i m u m a az illető bank által kimutatott jegyforgalom középértékét, átlagát, meg ne haladja.

A 14-ik § szerint, ha a kitűzött 12 heti időközben több bank egybeolvadna, az új banknak oly jegyemissio fog engedményeztetni, mely a volt egyes bankok jegyemissiója középértékének megfelelő.

A 15 § azt határozza, hogy a b é l y e g - h i v a t a l minden jegykibocsátási engedélyt a „L o n d o n G a z e t t e”-ben tartozik közhírré tenni.

A következő cikkek már nem foglalkoznak nagy horderejű elvi kérdésekkel, hanem csak kezelési szabályokkal.

Az 1845-ben a skót és ír bank ügyében hozott törvények (8 és 9 Victor. c. 38 és 97) némileg eltérnek a Peel-actában foglalt határozatoktól.

Az angol bankügy történetét nem szándékom e helyen ismertetni. Erre nézve az európai irodalom számos jeles dolgozatot tud felmutatni *). Itt csak azon kevés adat közlésére szorítkozom, a melyek ismerete nélkül a Peel-acta létesülése, és cikkelyeinek jelentősége érthetetlen maradna.

Nagy-Britanniában az ugynevezett „B a n k o f E n g l a n d”-on kívül még más bankok is bocsájtanak ki bankje

---

*) A fent említett Wagner-féle jeles dolgozaton kívül még a következő munkák ajánlhatók:

a) „Beiträge zur Lehre von den Banken“ von Dr. A. Wagner.

b) „La Question des banques“ par M. L. Wolowski.

c) „Die Geschichte u. Bestimmung der Preise“ von Tooke u. Newmark, deutsch von Dr. Ascher.

d) „H. L. Careys Lehre über Banken u. Geld“ von Dührnig.

e) „Les banques“ . . . par M. Aubry.

f) „Das Actien-Gesellschafts, Bank u. Versicherungswesen in England“ von Schwebemayer.

g) „Bankwesen in Deutschland“ von Tellkamp.

h) Mindannyi kereskedelmi és nemzetgazdasági tankönyvben, Lexiconban, nem említve Hübsch, Hübner . . . régiebb munkákat.

i) A most megjelent „La liberté des banques“ Horn hazánkfiától, mely munka ezen monografiám befejezésekor került kezeimhez.

A közönség tömegesen tódult a bankokhoz ércpénzt követel-
vén jegyciért, és midőn Anglia bankjának érckészle-
te február 25-én 1.272,000 livre-re apadt volt, a kormány a ban-
kot jegyeinek beváltása alól fölmenté, mely rendeletet később
a parlament a bank-restriction-act által jóváhagyott
és megrősített. Anglia bankjának jegyei ekkor
papírpénzzé váltak; megszűntek bankjegyek
lenni.

A többi jegybankra nézve Anglia bankjának jegyei
törvényes pénzzé lettek, és így jegyeiket nem ércpénzzel,
hanem ezen papírpénzzel válták fel.

A francia háboruk alatt az ércpénz nagy mennyiségben
küldetett ki a kontinensre subsidiumok gyanánt, és így a
papírpénznek megszüntetése, illetőleg ércpénzbeli beváltása
teljesen lehetlen lett.

Ezen állapot 24 évig tartott, mely idő alatt Anglia pénz-
rendszere tényleg hatályon kívül volt, és papírpénz szolgált
alapúl.

Ez azon időszak, a melynek viszonyai tévesen magya-
ráztattak meg. Ez időben egyedül csak papírpénz lévén forga-
lomban, az e körül tett tapasztalatok sem az ércpénzrend-
szerre, sem a bankjegyekre át nem ruházhatók. Mondhatni,
hogy az ellenmondások ezen időszaknak következményei.
Miután ezen időben Anglia bankjának jegyei állampapírpénz
szerepére jutottak, sokan már a bankjegyet egyértelműnek te-
kinték a papírpénzzel, holott ép azon időben a magánbankok
állapota minden kételyt e tárgyban cölösztott. Ugyanis a
bankok jegyei hiteljegyek, bankjegyek maradtak, csak hogy
nem ércpénzre szöllohtak, hanem a törvényes országos pa-
pírpénzre, a melylyel kívánatra felcseréltettek. És így az egy
időben létezett két különne mü jegy közötti különbség figyel-
messé tehette volna az illetöket arra, hogy a bankjegy egé-
szen más mint papírpénz, és hogy az egyikről a másakra kö-
vetkeztetni nem lehet.

1819-ben az úgynevezett első Peel-acta azt ren-
delé, hogy Anglia bankja 1823-ban kezdje meg jegyeinek
beváltását ércpénzzel; a bank azonban azt már 1821-nek
május 1-én megkezdé.

Az ércpénzzeli felváltás szünetelése alatt Anglia bankja korlátlanul szaporítá jegyeit, a melyek törvényes pénz gyanánt szolgálván, tulajdonképen a forgalmi pénzt szaporították; a mi nem történhetik, ha felváltható jegyeket bocsátott volna ki. A bank ezen határtalan jegykibocsátási jogát felhasználta nagyobb üzlet által nagy osztalékra szert tenni. A papírpénzt gyártotta nagyban, és alkalmazá a váltó-leszámítolásra.

1802-ben a fedezetlen bankjegy	13.200000	livre-re	rúgott.
1807 " " " "	14.200.000	"	"
1812 " " " "	23.300.000	"	"
1817 " " " "	21.300.000	"	"

Természetes, hogy egyúttal az angol bankjegynek mint törvényes papírpénznek értéke szemközt a nemes ércszel folytonosan apadt úgy, hogy aranyért bankjegyekben :

1809-ben	2 $\frac{1}{2}$ %	agiót kellett fizetni
1810 " "	13 $\frac{1}{2}$ %	" " "
1812 " "	20 $\frac{7}{10}$ %	" " "
1813 " "	22 $\frac{9}{10}$ %	" " "
1814 " "	25 $\frac{1}{10}$ %	" " "

A francia háborúk befejeztével a kereskedés és ipar ismét virágzásnak indult, a pénz Angliába vonult, az agió apadt, és 1821-ben a papírpénz beváltható lett.

Ezen időben a jegybankok úgy voltak szervezve, hogy a jegykibocsátást a jegyek fedezetét illetőleg semmiféle állami ellenőrzés sem létezett, és csak a fizetett bankjegybélyeg után lehetett némileg következtetni arra, hogy mennyi bankjegy van forgalomba hozva a vidéki bankok által.

Az agitatio a jegybankok ellen mindinkább nőtt, és míg az állambank a papírgyártásra felhatalmaztatott, a jegyeit beváltani képtelen lett azért, mert vagyonát kölcsönképen az államnak átengedé, minden zavar a magánbankoknak tulajdonítatott, a melyek mint állítatott: mért.

lül bocsájtják ki jegyeiket, és ezáltal a

kedését, egyáltalában nagy ár

és így krisiseket idéznek elő.

axioma tétetett fel, senki sem gondolt a

bebizonyítani is kellene pozitív adatok

got tárgyalva a legtöbb irónál, a mint

volt, és még jelenleg is leírja. — *Tooke Tamás* azonban, ki eleinte szintén tévedésben volt, nem sajnálta a fáradságot, és statisztikai adatok nyomán az összefüggést keresé a banknak jegyemissiójának terjedelme és az egyidejű árak között. Tanulmányainak eredményét *Newmarch-chel: History of Prices and of the state of the circulation from 1793—1837* című munkában, tette közzé, mely alapos munkát számokkal igazolja, hogy nem a jegyforgalom változása előzte meg a portékák árának változását, hanem éppen megfordítva történt.

Azon időszak, a melyben az állambank jegyei törvényes papírpénz gyanánt tartattak forgalomban, alkalmas volt a pénzrendszerrel illető kérdések tanulmányozására. Mután az állambank volt azon közeg, a melyen át a papírpénz forgalomba jutott, sőt maga a volt bankjegy is papírpénznek deklaráltatott, a közönség nagy része a bankjegy természetét a papírpénzben, és viszont kereste. Elvek, melyek a papírpénzre nézve helyesek, a bankjegyre átruházhatónak tartattak. A pénzrendszer elmélete a bankjegy elméletével összezavartatott. *Overstone* lord igen jól tudta, mit akar. Legkevesebb sem volt szándéka a bankjegy-institutiót Nagy-Britanniában fenntartani, hanem egyezőleg *Ricardó*-val mindig beváltható papírpénzt teremteni, a papírpénz kiadásával pedig az állambankot megbízni. És míg ő a pénzrendszert tartotta szem előtt, addig követőinek nagy tömege vezetőjének elveit a bankügyre mint hitelintitutióra ruházta át, és ennek tulajdonítandó, hogy az 1844-ediki *Peel-acta* a pénzrendszer kérdését összezavarja a banküggyel, mint hitelintitutióval. *Overstone* lord ezt bevallja, mert hiszen még 1858-ban a bankenquêteben kijelenti, hogy a *Peel-acta* nem következetes, és nincsenek abban teljesen keresztülvive az általa vallott tanok.

Az ellenpárt, igénytelen nézetem szerint, nem támadta volt meg alkalmas fegyverrel *Overstone* lordot, minthogy az *Overstonisták* által vallott tanokat nem osztá két részre, a mint azok majd a pénzrendszerre vonatkoznak, majd a bankügyre. A megkülönböztetés hiányában az enquêtek alkalmá-

val is folytonosan összezavartattak az egymástól különböző elvi kérdések.

Lássuk már most Overstone lord tanát ;

A 24 évig tartott papírpénzgazdaság mindenében azon vágyat ébreszté, elejét venni annak , hogy ily pénzrendszeri zavarok ismétlődjenek. Ezen időszakban az állambank igazgatósága is visszaélt hatalmával, a mennyiben a papírpénz mennyiségét tetszés szerint változtatá és üzleteiben felhasználá. Ugyanekkor a magánbankok alapja is helytelennek lett felismerve, mert csak nem volt helyeselhető az, hogy egy 6 tagból álló kereskedelmi társaság kénye kedve szerint hozhasson forgalomba bankjegyet, minden állami ellenőrzés nélkül. Minthogy pedig a papírpénzkorszak végével, sőt még 1840-ig is azon nézet volt tulnyomó, hogy a bankok határtalan jegyemissiója okoz minden zavart : könnyen érthető, hogy nagy volt azok száma, kik az egyik túlzásból, a teljes bank szabadságából a másik túlzásba, t. i. a bank-szabadalomhoz kívántak áttérni. Ezek Overstone lord véleményében képzélék egyesítve látni kedvelt elveiket.

Overstone lord minden fáradozása odairányult, oly pénzjegyet teremteni, mely biztosítékát ne keresse a hitelben, hanem teljesen fedezve legyen nemes érczczel. Ezt elérendő javaslata oda indult, hogy az állambank ne bocsájt hasson ki pénzjegyet, mely ne volna tökéletesen nemes érczczel fedezve. Továbbá állítá, hogy miután a nagy közönség az állambank jegyeit papírpénz gyanánt használja és bírja, nem tekintí azt kereskedelmi hiteljegynek, hanem papírpénznek, és így ennek sajátságait kell alapúl venni, midőn az állambank jegyemissiójáról szólunk. A bank az állam rendelkezése alá bocsájtá vagyonát, és így künnlévő jegyeit még vagyonának értékéig sem bírta nemes érczczel fedezni. Viszsa kellett volna tehát követelni a bankvagyon az államtól, a mi hogy meg ne történjék, Overstone lord így okoskodott :

Nagy-Brittannia belkereskedése és forgalma kétségkívül könnyen eltűr 14 millió livre beválthatlan papírpénzt. Engedtessek meg tehát, a banknak 14 millió livre bankjegyetforgalomba bocsájtani, a mely összegnek fedezeteül szolgáljanak az államnál lévő bankvagyonról szóló államkötelezvények.

Ennél több jegyet azonban a bank ércfedezet nélkül ki ne adhasson. Hogy ez így történjék, Anglia bankja két osztályra szakítasok. Az egyik, a jegykibocsátó osztály tartsa magánál a jegyek biztosítékát, tehát az államkötelevényeket és nemes érczet azon összegben, a mennyivel a bankjegyek összege a 14 milliót meghaladja. A bank másik osztálya tisztán csak közönséges banküzletekkel foglalkozzék, azaz a letéteményi, váltóleszámítolási stb. üzletekkel; ha a banküzleti osztály bankjegyet akar, az 1-ső osztálytól kaphat, azonban csak úgy, ha érte ugyanoly értékű nemes érczet ad. A jegykibocsátó osztály a bankosztálynak azonnal átadja azon 14 millió livre bankjegyet, a melynek fedezetéül az említett államkötelevények szolgáltak. A bankosztály tehát rendelkezhetett:

- a) saját vagyona felett, bankjegyekben átadva;
- b) a nála deponált pénzek felett;
- c) tartalékja felett;

a bankjegyek összegét nem szaporíthatta, mert maga is csak úgy kaphatott az első osztálynál bankjegyet, ha érte aranyat vagy ezüstöt adott.

Az állambanknak jegyei tehát valóságos, folytonosan beváltható, és — 14 millió livre kivételével — teljesen beváltható papírpénzzé változtak Overstone javaslata szerint. Ha az állambank pénzrendszerbeli institúció, úgy Overstone eszméje teljesen helyes, feltéve még, hogy a forgalom az említett 14 millió livre jegyet valóban nem nélkülözheti, és ennek beváltásától tartani nem kell, vagyis, hogy 14 millió livre bankjegy semmi körülmény alatt sem fog a jegykibocsátó osztály pénztáránál bemutatni felváltás végett.

Igen ám, de ezáltal az állambank jegyei megszűntek hiteljegyek lenni, és papírpénzzé lettek valóságban. Ennek tartja azokat maga Overstone lord is, 'ki a banknak jegykibocsátó osztályát a banktól elszakítani, és államintézetnek declaráltatni javaslá. Szintoly értelemben nyilatkozik iskolájának több más tagja, a mint a függelékben olvasható.

És itt áll elénk az első képtelenség, a mely a Peel-actában foglaltatik; t. i. az, hogy egy részvénytársu-

latra bízatik a papírpénz kibocsátása. A dolog annál feltűnőbb, miután Overstone iskolája az, mely azon eszmét szorítá előtérbe, miszerint a pénzverés felségi jog, a melyet az állam másra át nem ruházhat, és miután szerintök a bankjegy azonos a papírpénzzel, a bankjegy kiadását sem lehet szabadon bocsájtani.

Megvallom, hogy Overstone nézeteivel másra jutunk, ha következtetések akarunk lenni, mint a hová ő vezetett. Eszméjét követve a bankjegy kiadását meg kellett volna teljesen szüntetni, azaz megszüntetni mindannyi jegybankot, és egy állampénztárt állítani oly szervezettel, a miután az állambank jegykibocsájtó osztályának adtak. Egy ily intézkedés érthető, és Overstone tanának következetes keresztülvitele lett volna.

Megjegyzem e helyen, hogy egy ily nemű állampapírpénznek nem lehetne más célja, mint a közönségnek kényelem tekintetéből oly pénzjegyet szolgáltatni ki, melylyel könnyebben lehet elbánni, gyorsabban számolni, mint az ércpénzzel, ezáltal az ércpénzt a kopástól megóvni, vagyis az országnak megtakarítani azon veszteséget, melyet a vertpénz a forgalomban szenved, e mellett pedig az illető papírpénz folytonos beválthatását biztosítani.

Egy ily pénztár egyszerű váltóház; institutió, mely a pénzrendszer körébe tartozik, de sem a hitelüggyel sem a banküggyel összeköttetésben nincsen.

És miután ezen institutiót a Peel-acta az állambank keretébe szorítá, mondhatni, hogy a bankügy dolga oly eszmével zavartatott össze, mely tisztán csak a pénzrendszer körébe tartozik.

Mint látni a Peel-acta első czikkelye a most érintett pénzügyi kérdéssel foglalkozik, és a papírpénz kibocsájtását az állambankra ruházza. Azért is mondhatni, a Peel-acta szellemét nem értik azok, a kik abban a bankjegy kibocsájtás szabadalmát keresték és keresik mert:

1-szor. A Peel-acta szerint az állambank nem ki többé bankjegyet, vagyis hiteljegyet, hanem papírpénzt.

2-szor. A bankjegy-kiadás a magánbankok Actában fenntartva, mint azt látni fogjuk.

Overstone lord nézeteit ismerve Anglia bankjairól, azt várná az ember, hogy követve tanát, a Peel-actának tartalmaznia kell oly intézkedést, mely szerint a bankjegykibocsájtás véglegesen megszüntetik Angliában.

És íme a Peel-acta a 10. §-ban eltiltja új bankok felállítását, azonban a régieket meghagyja, és csak annyiban eszközölt módosításokat, a mennyiben a magánbankok jegyemissióját korlátozza, meghatározván azon maximumot, amelyen túl nem mehetnek. Ugyanezen jegybankoknál nem kívántatik a jegyeknek olynemű biztosítéka, mint az állambanknál behozatott. Ebből kitűnik, hogy a magánbankok jegyei hiteljegyeknek meghagyattak.

És épen a magánbankok igényeltek volna új és okszerű rendezést. Midőn 1799—1800-ban (39 és 40 György III. c. 28) azon törvény hozatott, hogy csak oly bank emittálhat jegyeket, a mely legfeljebb 6 részvényesből áll, épen a magánbankok soliditása lett kockára téve, mert a bankjegy üzlet néhány czég kezében maradt.

Jóllehet az 1844-nek szeptember 5-én kelt törvénynek (7 és 8 Vict. c. 113) szellemeik a nyilvánosságnak hódol, igénytelen nézetem szerint a törvényhozás nem gondoskodott arról, hogy a magánbankok a lehető legnagyobb biztosítékot nyújtsák a közönségnek.

Elősegítette volna ezen főczélt a törvényhozás, ha :

1-szor a jegykibocsátást nem hagyta volna kizárólag néhány czég kezei között, hanem nagy részvénytársaságok alakulását engedélyezte volna, a melyek a határtalan felelősség elvének fentartása mellett több garantiát nyújtottak volna, mint a 6 részvényesből álló kis társaságok.

2-szor. Ha ezektől hetenkénti vagyonkimutatás követeltetett volna, mert valóban abból, a mit a fennálló szabályok szerint a magánbankok közhirrre tesznek, t. i. : hogy mennyi értékű bankjegyet hoztak forgalomba, mit sem látni, mire sem lehet következtetni. Hiteles vagyon-kimutatást 6 tagból álló társaság nem adhat, de igenis várható ez nagyobb részvénytársaságoktól.

E helyett a Peel-acta az állambanknak jegykibocsájtási jogát megsemmisíté, és állampapírpénz váltóházzá alakítá át,

a magánjegybankokat pedig szabadon engedé. Ez a második nagy következtetés a Peel-actában. Mert ha igaz az, a mit Overstone állított, hogy t. i. a bankjegy és papírpénz azonos, akkor a magánbankokat is két departementbe kellett volna osztani, és azoknál a jegykibocsájtást ugyanazon szabálynak alávetni, mely az állambanknál alkalmaztatott vagy pedig a egy kibocsájtási jogot a magánbankoktól teljesen elvenni, és az állambankokra ruházni — a mint is Overstone lord az 1858-iki enquéteben nyilatkozott. De ekkor sem jutott volna az állambank a bankjegykibocsájtási szabadalom birtokába, mert a Peel-actában felhozott fedezési mód nem felel meg a banküzlet természetének, hanem az állampapírpénz sajátosságainak. Az utóbbi esetben Anglia területéről a bankjegy nevű hitelpapír kiküszöbölve lett volna.

Es ha a magánbankoknak engedélyezett jegyemissió oly csekély mérvű lenne, hogy szemközt az állambank emissiójával elenyészőnek volna tekinthető: úgy Overstone pártjának elnézését, következtetését meg lehetne bocsájtani. A vidéki bankok jegyforgalma azonban nem megvetendő összeg, mert 1863-ban: az állambank által forgalomba tett bankjegyek értéke 21 millió livre volt, a többi bankok által kibocsájtott jegyek értéke 15 millió livre. Az összes forgalmi bankjegynek 71%-a tehát a többi bankokra esik (magán és jointstocksbankok, skót és írlandi bankok), a mi semmiképen sem mondható elenyésző aránynak.

Ebből látni, hogy a Peel-acta az 1-ső cikkelyben Ricardo tanát a szélsőségig követi, a 11, 12, 13-ik cikkelyben megtagadja. Elismeri ezt maga Overstone lord és mégis annak változatlan meghagyását javasla az 1858-diki enquéte végén.

Ricardo azt állítja, hogy a portékák árának változása a csereeszköz mennyiségétől függ. A mit erre nézve a bullion comitee előtt mondott, teljesen igaz, mert a restriction idősza kora vonatkozott, midőn a bank beválthatlan papírpénzt emittált tetszése szerinti mennyiségben. Ricardo állítása ellen a bank igazgatósága kikelt, sőt maga a nagy közönség is lármázott ellene, de a mi igen természetes volt, mert ha a bank Ricardónak igazat ad, kény-

telen leszállítani hitelezéseit — a mi nem tetszhetett sem a kereskedő világnak, sem a bankrésztvényeseknek, kiknek osztaléka apadt volna. Maga a parlament is elveté Ricardo véleményét, és azon nézet mellett volt, hogy a beválthatlan papírpénz mennyiségét emelni lehet, a nélkül, hogy ez befolyást gyakorolna a forgalmi viszonyokra, és ezáltal nem nagy elismerést aratott az utókornál.

Nemsokára azonban a közvélemény megfordult, és Ricardo nézete nyert túlsúlyt. Mint nemzetgazdasági és politikai elvekkel történni szokott, hogy t. i. : az egyik szélsőség a másikat követi, úgy történt a bullion committee jelentésével is. Most már az árváltozásokat egyedül csak a bankjegyemissiónak tulajdoníták; más befolyást, más okot, más természetes körülményt nem akartak látni, és mint *axioma* lett ismét odaállítva e tétel :

A beválthatlan papírpénznek becse egyedül csak mennyiségétől függ.

És ezen már önmagában is hibás nézet átvitetett később a beváltható bankjegyre és vertpénzre, a miből azután a *Currency-theoria* származott.

Midőn Riccardo a beválthatlan papírpénzről nyilatkozott, legtávolabb sem gondolt a bankjegyre, sőt ezek biztosítását a bankszerű fedezetben kereste. *) Ellenzé mindig az összeköttetést az állam és a bank pénzoperációi között, ebben látta — és teljesen igaza volt — a *restriction-acta* okát. Ha az állam nem adósa a banknak, a bank jegyeinek beváltását soha sem szüntette volna meg.

Hogy az árváltozás számos más körülménytől függ még, nem csak a beválthatlan papírpénz mennyiségétől — azt Austriában, hol 18 év óta papírpénz az értékmérő — mindenki tudja. Szintügy felesleges volna az árfolyamok egybeállításával bebizonyítani akarni, hogy az ezüstagió nemcsak a forgalomba hozott papírpénz mennyiségével változott. Főleg pedig nem áll az, hogy az ezüstagió oly viszonyban emelkedett vagy apadt volna, mint a papírpénz mennyisége.

---

*) Geld u. Credittheorie der Peel'schen Bankacte von Wagner 48. 1.

Ricardo, a kiről tudjuk, hogy nemzetgazdasági nézeteit következetesen a végső határig vezette, azt állítá, hogy valamely ország kereskedelmi mérlegére a pénzmennyiség gyakorol csak befolyást, és a nemesérezeket épen úgy mint a pénzt árúnak nyilvánítá, a szó legszorosabb értelmében, a melyek csak az esetben távoznak vagy inkább vitetnek más országba, ha ott aránylag nagyobb becsben állanak mint honn. Ezen vélemény egyoldalúnak mondható, mert a pénz- és érczrúd épen Angliából több ízben azért vitetett ki nagy mennyiségben, mert a rossz termés okozta hiányt kelle megszerezni a külföldön, mely esetben a gabona mint élelmezési szer megszerzése volt fő cél, a mely a belföldön teljesen hiányzott. Továbbá nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy senki sem kíván és vár oly institutiót, a mely a feltétlenül szükséges anyagok behozatalát lehetlenné tegye azért, hogy a pénz az országban megtartassék. Ez csak olyan kívánság, mintha valakitől azt várnók, hogy éhezzenek és ne adjon ki pénzt. A mi ma egy országból rendkívüli viszonyok miatt kimegyen, más alkalommal majd visszatér. A nép munkássága és a természet működése visszahozandják és kipótolandják

A curency theroria szerint a papírpénzből és nemes érczből egyesített pénzrendszerben a pénzmennyiségnek úgy kell változnia, mintha csak érczpénz volna a csereeszköz.

Azért is, ha valamely jegybank érczalapja kevesbedik, ugyanoly arányban kell. jegyeit a forgalomból vennie, a mily arányban érczkészlete apadt.

Overstone iskolájának ezen tanát vizsgáljuk közelebbről :

Overstone azt tartja, hogy egy oly pénzrendszerben, mely papirospénzből és érczpénzből áll, és a melyben feltételeztetik, hogy a papírpénz érczezel felváltható, tehát névértékét teljesen megtartá, — hogy egy ily pénzrendszerben a két pénznem megszűnik egyenértékű lenni, ha az országból kivitt érczpénzt papírpénzzel cserélnek, mert érczpénz hiányozván, becsé nagyobb lesz a papírpénz.

Ez teljesen igaz, de nem vezet oda, amit Overstone

Igénytelen nézetem szerint a fentebbi állítás a következőket feltételezi :

1-ször. Hogy papírpénz és vertpénz egyenértékben áll. Ez csak úgy történhetik, ha :

- a) A papírpénz mennyisége meg van határozva,
- b) és egyuttal ércpénzzel beváltható.

Az ily papírpénz csak térítvény lehet deponált ércről, és magától érthető, hogy a mint a térítvény segítségével az illető a depositumot kivette, azon jegy többé nem jöhet forgalomba, haesak valaki ismét ugyanannyi nemes ércet nem deponál a pénzváltóháznál.

2-szor. Feltételezi, hogy egyáltalában ott, a hol papírpénz létezik, ennek szaporítása szabadon történhetik. Ez nem áll, mert

a) a papírpénz vagy letéti térítvény, mint azt az első pontban értelmezém, akkor az csak úgy fog szaporodni, ha ugyanannyi nemes érczel több tétetett a pénzváltóházba, mint a mennyivel több letéti jegy forog közkézen ; vagy

b) a papírpénz nem képvisel ércpénzt, akkor ez államkötelevény egy nem kamatozó kölcsönről, a melynek visszafizetése meghatározott vagy bizonytalan időben eszközöltetik. Ott a hol a papírpénz e neme létezik, az csak úgy tarthatja fenn névértékét, ha az ércpénzhez képest csakély mennyiségben van kibocsájtva. — Midőn egy ily országból kereskedelmi conjuncturák miatt a szokottnál több ércpénz vitetik a külföldre, ez sem ok sem alkalom arra, hogy a papírpénz szaporíttassék, vagyis új államadósság csináltassék. Ez nem történt egy államban sem. Ha valahol az efféle papírpénz szaporítatott, ez történt államháztartási czélokból, nem pedig kereskedelmi viszonyok miatt! Sőt ellenkezőleg azt mutatja a tapasztalás az egész világon, hogy a hol agio állt be az ércze, ott azt a papírpénz mérték feletti szaporítása előzte meg!

A currency theoria tehát ábrándképekellen száll a síkra ; mert az, a mitől tart, a pénzrendszerben nem fordul elő

és csak ha mégis úgy történnék — a mint nem történt még soha — találna alkalmazást.

Azon kérdés merül fel előttünk, hogy tehát mint jöhetett ezen theoria szóba, mint juthatott ennek oly nagy szerep Angliában?

A dolog igen egyszerű. — Overstone iskolája a bankjegyet papírpénznek mondja. És ezen hibás véleménynek köszönhető, hogy oly argumentatio, mely a pénzrendszerre vonatkozik, a hiteltheoriába békevertetett és a bankügy kérdésébe zavartatott.

A bankügyre vonatkozó első értekezésemben kifejtém a különbséget, mely a papírpénz és bankjegy között van, és így a t. olvasót oda utalhatom a kérdésre nézve. *) Különben most már alig akadunk az ujabbkori tudományos irodalomban oly munkára, mely a megkülönböztetést nem tenné. Ha a nagy közönség a bankjegy és papírpénz között nálunk sem tesz különbséget — az annak tulajdonítandó, hogy Ausztriának szabadalmazott jegybankja is megszűnt jegybank lenni, és beválthatlan jegyei állampapírpénz gyanánt szerepelnek.

Miután Overstone iskolája a bankjegyet papírpénznek tartá, az eszmelánczolatnál fogva a beválthatlan papírpénzre vonatkozó tant alkalmazva kívánta látni Anglia jegybankjainál.

Overstone tana e két eszme körül forgott :

1. A bankjegy beválthatósága azáltal biztosíttassék, hogy azt érczpénzbeli letételi térítvényyné változtassuk.

2. Ha passiv kereskedés esetében a külföldre érczpénz vagy nemes ércz vándorol, az ne pótoltsassék a forgalomban bankjegy által, máskülönben az érczpénz kivándorol és a bel-földön bankjegy lesz az egyedüli csereeszköz, mely az érczpénz hiánya miatt nem lesz beváltható.

Ezen eszmét főleg az állambanknál iparkodának érvényre emelni, és a gyakorlati életbe átültetni.

Az áringadozásokat egyedül csak a bankjegyemissiónak tulajdoníták; természetes, hogy e szerint az áringado-

*) Nemzetgazdasági és Statisztikai közlemények 1866 II-ik kötet 245 lapon.

zások okozta krisiseket is a jegybankoknak kellett tulajdonítaniok.

Tévedett ez iskola két nagy dologban. Ugyanis azt hitte, hogy a pénz mennyisége hat kiválólag az árakra. Vajjon a francia háború kezdetekor, továbbá a legutóbbi háború alkalmakor az északamerikai államokban sat. az áringadozások Angliában a pénznek mennyisége által okozottak-e? A roppant ingadozást a gyapot árában a jegyforgalom okozá? — 1844 óta, midőn t. i. a Peel-acta létesült, nem látjuk-e mindazt ismétlődni, a mit 1844 előtt sem lehetett megakadályozni, és a mit semmiféle institutió sem képes megszüntetni? És vajjon nem kellett-e épen az Overstone iskolája tanainak ellenére a Peel-actát suspendálni, valahányszor nagy krízis lepte meg Angliát?

Erre a Peel-acta védői azt válaszolandják, miszerint mindamellett, hogy a Peel-acta suspendáltatott, a jegyek beválthatósága nem volt veszélyeztetve. — De épen ez áll ellentük. Ugyanis a Peel-acta suspensiója azt hozza magával, hogy a bank fedezetlen, jobban mondva nem érczczel fedezett bankjegyekben ad előleget a zavarban lévő kereskedőnek — és mindennek daczára a jegy beváltásán nem kételkedik a közönség! mert a tulemissió egy részt nem nagy, más részt bőven van fedezve a bank követelései által. Valahányszor a bankakta suspendáltatik, szaporítottatik a bankjegyek forgalma (ezt ugyan papírpénznek mondják s Peel-isták), tehát épen krízis idején az Overstonék elméletét nem lehet fentartani.

Azonban nem is úgy van a dolog mint a Peel-acta követői mondják. Ha a krízis idején valóban papírpénzt adna a bank, úgy bizonyára mindenki azon lenne, mielőbb a papírpénzt nemes érczczel felváltani. A bank ilyenkor nem ad papírpénzt, hanem bankjegyet, (mert az így kibocsájtott jegyek nem lévén nemes ércz által teljesen fedezve, nem mondhatók egyenlőknek azon jegyekkel, a melyek a Peel-acta értelmében kibocsájtattak) és ezáltal segít a veszély végperczében a hitel terén. Néhány százezer livernyi bankjegyemissió — és mindannyiszor átesett Anglia a krízisen.

Overstone elmélete szerint, a mely a Peel-acta első czikkelyeiben foglaltatik, Anglia bankja egy fillérrel sem emittál-

hatna többet, mint az actában engedtetik, és ezen actának erőben, érvényben tartásával, Anglia egész hitelrendszerét engednék tönkre tétetni 24 óra alatt.

Overstone iskoláját azon körülmény vitte tévutra, hogy Anglia bankjának jegyei a restriction-act következtében kényszerfolyamot nyertek, és így a „bankjegy” — „papírpénznek” declaráltatott.

Hogy ez így történt, nem a bankjegy természetének tulajdonítandó. A mi Anglia bankjával történt, történik minden bankkal, mely az állammal kölcsönügyi operációkba bocsájtkozik. Maradt volna a bank természetszerű állapotban, és be nem következett volna a sok baj. Csak mióta az állam megszűnt Anglia bankjánál keresni menedéket, változtak a viszonyok.

Azóta Angliát kereskedése, iparja, józan és szabadelvű politikája hatalmassá és gazdaggá tévé. Kitünő államháztartása jutalmául az államlitel fénykorát ünnepli. Mig máshol a roppant kiadások fedezése új kölcsönöket, új adónemeket, adóemelés, sat. okoz, addig Anglia rendes évi budgetje az adók leszállítását, eltörlését, és az államadósság törlesztését engedi eszközölni. Anglia oly jövedelmi forrásokat szerzett magának, hogy pénzügyi rendszerét beválthatlan papírpénz kibocsátása által nem kényszerülend veszélyeztetni. De nem is fog oly actióba bocsájtkozni, mely teljesen kimeritené, mely határvonálig a modern állam létének kockáztatása nélkül nem mehet.

Oly viszonyt, a minőben Anglia bankja az állammal van, — nem lehetne bármely országnak ajánlani, mert oly országban, hol a pénzügyek nincsenek virágzó állapotban, a felek egyike okvetlenül áldozatul esnék, úgy mint az osztrák birodalomban történt.

Minél kevésbbé fejlődött ki valamely állam, annál inkább kell figyelemmel lennie azon különbségre, mely a bankjegy és papírpénz között van, és mellőzni oly bankorganizációt, mely mellett a bankjegy papírpénzzé fajúlhat.

Hogy a Peel-actában lévő hibás elmélet nem idéig más bajt, mint azt, hogy felfüggesztetése időnkénti lett, — főleg a rendezett államháztartásnak ké annak, hogy külpolitikája hosszan tartó kime

tól távol tartá Angliát. Mert mindaz, a mit I. Napoleon háborúi óta Anglia viselt, forrásait ki nem meríté.

De nézzük csak Overstone tanának alkalmazását Ausztriában. Itt mi történt?

1862-nek decz. 27-én hozatott azon törvény, mely az osztrák nemzeti banknak viszonyát rendezé.

Ezen törvénnyel közhirrre tétettek a banknak alapszabályai, a melyek III-ik részében a banknak jegy kiadási joga van tárgyalva.

E III. részben a 14. §. mondja, hogy a 200 millió frt összegig kibocsájtott bankjegyek fedezése a bankigazgatóság belátására van bízva, azonfelül minden bankjegy ugyanannyi értékű ezüstpénz vagy színezüst által legyen fedezve. Megjegyzendő, hogy 80 millió azon említett 200 millióból az állam tartozása által lett volna fedezve.

A fedezés e módjában minden rendszert látunk képviselve. Ugyanis ha a 200 millióból az államtartozás levonatik, marad 120 millió forint, a melyet bankszerűleg fedezett a bankigazgatóság — az e felett kibocsájtott összeget — tehát 80 milliót — és a 200 millión felül eső részt azon rendszer szerint, mely a Peel-actában van letéve.

Az osztrák bankacta megújításakor is szóba hozatott a Peel-acta, és ajánlatott is több oldalról. Mint látjuk, az osztrák pénzügyminiszter minden kívánságnak eleget tett, mert az 1862-iki bankactában a bankszerű fedezetből is van valami, a Peel-actából is, de az is benn van a 16. §-ban, hogy ezen bankjegyek elfogadására mindenki köteleztetik.

Lett tehát az osztrák bankból minden, csak tiszta kereskedelmi hitelintitutió nem, és a mi a földolog, meghagyott papírpénz-gyártónak az állam részére — a mint a tapasztalás mutatta.

Nem szükség felemlítenem, hogy az osztrák bankactában lévő elvek — és a banknak valódi kezelése — két különneű dolog. A sors úgy akarta, hogy alig 6 hó alatt beteljesedjék az, a mit a bankügy felett vitt polemiaiban a „Pesti Napló“-ban mondtam volt.

De térjünk vissza a Peel-actában foglalt elvek vitálásához.

Eltételezve attól, hogy a Peel-acta elvi ellenmondásokat tartalmaz, mert az állambank jegyeit papírpénz gyanánt fedeztetni érczczel, a többi bank jegyeinek fedezésével mit sem gondol, így tehát Anglia bankintitutiója okszerű és következetes alagra nincs is fektetve, vizsgáljunk egy új érvet, a melyet a Peel-acta tisztviselői sikra állítanak.

Azt mondják ugyanis, hogy a vidéki bankok csak localis jelentőséggel bírnak, míg Anglia bankja nem csak egész Nagy-Britanniát, hanem, mondhatni, az egész kereskedelmi világot érdekli, és így jegyeinek emissiójában nagyobb óvatosság és szigor szükséges, mint a localis jelentőségű bankoknál.

Ezen állítás teljesen igaz, de abból semmiképen sem következik annak szüksége, a mit a Peel-actába öntöttek.

Anglia bankja világjelentőséggel bír. Ezen bankot meg akarták fosztani jegykibocsájtási jogától, és feloszták két departementra, az egyik semmi egyéb, mint egy közönséges depositbank, a mely a nála deponált pénzeket forgatja, ép úgy, mint a Londonban lévő többi depositbank. Az intézet másik departementja, az úgynevezett jegykibocsátó osztály semmi egyéb mint egy pénzváltóház, a melyre a bankigazgatóság ép úgy semmi befolyással sem bír, mint bárki más, mint csekély magam. E szerint Anglia bankjának jegyei nem is hiteljegyek, a melyeket a bank szükség szerint a hitelközvetítésre felhasználhatna, hanem tisztán papírpénz.

Mintán Overstone iskolája a papírpénz és bankjegy között nem tudott különbséget tenni, oda vitte a dolgot, hogy Anglia bankját, mely jegybank volt, depositbankká alakították át — és egy osztálya, a banknak czége alatt, már most állami papírpénzt bocsájt ki, mert ezen jegyek biztosítéka részint az államnak tartozása, részint nemes ércz.

Ennek elérésére nem volt szükséges oly hosszú utat tenni, és a bankügy elméletébe a pénzrendszert illető elveket keverni. Ha kimondatik, hogy Anglia bankja felhagy a jegyemissióval és az állam egyenértékű nemes érczczel fedezett papírpénzt bocsátand ki, mely 14 millió liverig az állam hittele által tartassék forgalomban, az ezt meghaladó összeg érczczel fog fedeztetni; a provinczialis jegybankok emissiója

pedig bizonyos határok közé fog szoríttatni: úgy egyszerűen mindenkinek érthetőleg lett volna megmondva és elintézve a kérdés. Egy efféle határozatot annál inkább várna az ember az enquêteben mondottak után, miután Overstone iskolája tekintetben több ízben a hamburgi girobankra utalt, mely szintén nem emittál bankjegyet, nem kamatoztatja a depositumokat és közpénztárnoki szerepet visel, a mely szerep Anglia hitel és forgalom mechanizmusában Anglia bankjának is jutott, noha a kettő között még azon különbség forog fenn, hogy Anglia bankja a depositumokat kölcsönüzletekre használja, és forgatja, míg Hamburgban a depositumok holtan maradnak őrizet alatt, és a depositum a folyó számlákon történő átruházások alapját képezi.

Angliának krisisei egytől egyig nem a jegybankok által lettek előidézve, hanem inkább a krisisek ezeket is zavarba ejték, mint akárhány vállalkozót, kereskedőt, iparost és bankárt.

Oly birodalom, mely mint Nagy-Britannia minden világrészszel kereskedelmi és forgalmi összeköttetésben van; a melynek fővárosában a világkereskedelem fonalai egyesülnek, a melynek gyáripárja mindenhol hozatja a nyerstermé- nyeket, és mindenfelé küldi gyártmányait — megérzi a földnek bármely pontján mutatkozó forgalmi és termelési zavarokat. Ez oly természetes dolog, hogy inkább azon kellene csodálkoznia, ha nem így történnék.

Világrendítő események, krisisek a productióban, túltermelés vagy hiány, nagyszerű felfedezések és találmányok, — bárhol forduljanak elő — visszahatnak Angliára.

A ki ezen hatást megakarja előzni, az előbb semmisítse meg Angliában mindazon tényezőket, a melyek Nagy-Britanniát nagygyá tevék, ölje el ezen kereskedelmi nemzetben a vállalkozási szellemet — mert míg ez meg nem történik, addig Angliában időről időre előfordulandnak krisisek.

És vajjon mit értek el a Peel-acta által Angliában? Tudta-e meggátolni az 1847. 1857. 1859. 1862 és 1866-diki krisiseket?

Az első részben szólván a depositbankról, felemlítém azt is, hogy ezen hitelintézetek szintűgy vannak alávetve a

crisisek eshetőségeinek, mint a jegybankok, és hogy szintűgy behatnak a hitelhálózatba mint a jegybankok.

A Peel-acta, mint a bankrendszer kormánya, Angliában a bankjegy nevű hitelpapírt eltávolítani szándékozott, és elfeledé, hogy a veszélyesség tekintetében avval egyenlő, más hitelpapírokat kelle meghagynia.

Ha meghagyatik a bankjegynek azon szerep, a mely a forgalomban megilleti, ha annak elfogadására senki sem köteleztetik, ha nem használtatik fel a jegybank állami czélokra, ha nem alakittatik át állampapír-pénzgyárrá, ha nyilvánosság és állami ellenőrzés fogják az emissió túlterjesztését megakadályozni: abban semmi veszély nem fog rejleni a közönségre nézve, a pénzrendszert pedig legtávolabbról sem fogja érinteni.

A pénzrendszert nem illetheti a bankjegy, ha meghagyatik a természetének megfelelő körben t. i. a hitelügyi operatiókban, elfogadásra senki se köteleztetés és fulánkja ki lesz tépve. E fulánkot különben a kormányok maguk kívánják megtartani, hogy adandó alkalommal felhasználhassák, és hogy pénzzavarukban eszközük legyen.

A tényekre és a Peel-acta elveire fektetett következtetés mutatja, hogy:

1-ször. Ezen bankakta távol van attól bankjegy monopoliumot létesíteni Anglia bankja részére, sőt éppen ellenkezőleg Anglia bankját bankjegyemissiótól megfosztá és a provinczialis bankoknak meghagyta a jegyemissió jogát. Azért is mondhatni, hogy mindazok, kik az egy bankrendszer védelmében a Peel-actára hivatkoznak, a Peel-actát soha alaposan nem tanulmányozták, és Overstone iskolájának tanát, a bank enquêtebeli dolgozatokat nem ismerik.

2-szor. Overstone iskolája nem is iparkodott oda, bankjegykiadási szabadalmat létesíteni a jövőben Anglia bankja részére, hanem a bankjegy nevű hitelpapírt teljesen megszüntetni, és helyébe c' pénzjegyet tenni, mely ércz pénz-térítvő az állam pénzváltóhivatalában legyen mecs.

Overstone tanának ez az iránya, kimondta, a mint az a mellékelt banl

vasható. Így tehát azok is tévuton vannak, a kik azt állítják, hogy Anglia bankügye a jegybankszabadság felé indul.

A bankenquètei munkákból kitűnik továbbá, hogy Overstone iskolája legkevésbé sem lépett síkra a központi bank javára és a vidéki bankok ellen. Ellenkezőleg, Overstone iskolája a központi bank jegyemissiója ellen kelt ki, egyáltalában a bankjegy-institutió ellen: míg az ellenpárt a bankjegy-institutiót egész általánosságban védte és a központi bank részére is megtartani fáradozott. Nem arról volt szó, hogy bankjegyszabadság-e, vagy bankszabadság? , hanem legyen-e jegybank vagy nem! Így áll a thesis!

És mi lett az eredmény?

A központi bank veszté el a jegykibocsájtási jogot, nem pedig a vidéki bankok.

És ezen tény igazolja azt, hogy maga Peel az egész támadást a központi bank ellen fordítá; mert a bank-acta megszünteti a központi bank jegyemissióját.

Az 1858-diki bankenquèteben azon kérdést intézték lord Overstone-hoz: tanácskozott-e a bankacta ügyében Peel-lel. Erre azt felelé, hogy a miniszterrel nem is szóllott volt, hanem azt tartja, Peel-t 1840-ben lett nyilatkozatai a bizottság körében győzték meg tanának helyességéről és bírták arra, tanát az 1844-diki új bank-actában a központi bank jegyemissiójánál alkalmazni.

Peel-nek nyilatkozata a parlament előtt a bankügyről, azon nézet körül forgott, miszerint a „bankjegy papírpénz“, és mindamellét, hogy Overstone tanát a központi bank irányában érvényesíté, a vidéki jegybankok szervezeténél elejté, úgy látszik, azon nézetből indulva ki, hogy ezek localis jelentőséggel bírnak.

Lássuk már most a localis jelentőség értelmét.

A vidéki bankok mindegyike saját közönségével bírt, jegyei ezen körön kívül nem igen terjedtek, és e körben a követelések és tartozások kiegyenlítésére szolgáltak. A vidéki bankok bankjegyei a szó teljes értelmében hiteljegyek voltak, a közvetítő bank által garantírozva. Általuk a conto corrente felszámítás eszközöltetett az illető vidéken, és

pedig az irás mellőzésével. A kézműves például a földmivelőnek oly időben is dolgozott, a bankjegybenei kielégítés mellett, midőn a földmivelő jövedelméből még nem fizethetett volna. A helyett, hogy a kézművessel lépett volna hitelüzleti összeköttetésbe a földmivelő, bankja közvetítéséhez fordult. Az bizonyos, hogy a bank a hitelközvetítés e nemében csak úgy működhetett sikerrel, ha :

a) A hitelközvetítést csak ott teljesíté (azaz bankjegyeit adá), a hol az illető fél erre méltó volt, azaz erkölcsi és anyagi garantiát nyújtott ;

b) a bank elegendő pénzzel bírt, hogy bankjegyeit szükség esetében rövid idő alatt beválthatta.

Ha tehát a hitelközvetítés a józan üzleti szabályok határai között maradt, nem volt mitől tartani, a jegyek megmaradtak a forgalomban. A mint azonban ezen határon a bank átlépett, vagy pedig rendkívüli események, kereskedelmi viszonyok a bankjegyeket tömegesen a pénztárhoz hajták felváltás végett, a zavar bekövetkezhetett. E zavar ilyenkor az illető bank üzleti körén ki nem terjedt.

E veszély azonban nemcsak a jegybankot fenyegeti, abnormalis viszonyok között, hanem szintoly mértékben a depositbankot, a melytől ha tömegesen vissza követeltetnek a betételek, a melyeket ez kölcsönben kiadott, a depositbank is zavarba jövend, a mint az 1866-ban is történt Angliában. Ugyde ez által a pénzrendszer, a mely a bankjeggyel nincs összefügnésben, — legkevésbbé sem érintetik. — A Peel-acta e szerint azt igazolja, hogy Peel legkevésbbé sem képzelheté magának, miszerint a hitelközvetítés okozta crisis és veszély egyáltalában kiirtható, és a bankjegy institutió megszüntetésével elenyészik, — hanem hogy a veszély alább száll, ha a bankjegyemissió a vidéki bankoknál egy bizonyos maximumon túl nem mehet. — A bankjegyemissió oktan kezelésétől csak a központi banknál tartott Peel, a mely szer ~~non~~ localis, hanem országos jelentőséggel bír, ~~mint~~ és fővárosi bankok számlái ott összepontosulnak. . .

És abban mutatkozik a nagy tévedés, hivé, miszerint ha a központi banktól ~~elvessz~~

tás jogát, megóvta a crisisek befolyásától és egyúttal képtelené teszi a hitelközvetítést mértéken felül kiterjeszteni.

Mindkét várakozás nem teljesült, mindkét nézetével csalódott; a mint azt a tapasztalás igazolja.

A különbség csak az, hogy „Anglia bankja” az 1844-diki bankacta előtt mint jegybank vett részt a crisisekben, azóta pedig mint „depositbank”.

Lássuk a dolgot közelebbről. A Peel-acta óta a központi bank depositbank. Ezen banknál birja a nagy kereskedelmi világ egy része tartalékját, ezen letétek, valamint a bank saját vagyona azon alap, a melyből kölcsönöket nyújt a bank a kereskedelmi világ más részének.

Krisis esetében a betétek vissza kéretnek, a mi a bankot kényszeríti, kölcsönüzletét megszorítani; lejáró kölcsönöket beszedni, újakat nem adni. De éppen az ily válság idején fordul hozzá a pénzvilág segélyért, és a központi bank mit sem tehet, mert bankjegyet nem adhat, magának sem lévén, és így midőn a közhitel támogatására leginkább volna szükség, nem lehet közvetítő. Ez csak annál inkább fokozza a crisist, a depositumok mindinkább visszavétetnek, Anglia egész hitelgépezete kezd ingadozni, — és ott van a jegyemittáló osztály arany és ezüstkészletével, ott ülnek a pénzeszládákon — de segíteni nem szabad!

Ekkor hallatszík a megváltó szó! A kormány *suspendálja* a bankactát, a bankosztály kap 1—2 millió liver bankjegyet a másik osztálytól, és megszűnik a rémülés, a bizalom helyre áll, mert tudja a közönség, hogy a bank most már segíthet, közvetíthet; azonban míg ez következik, számos életre való ház megbukik, a melyen a közbizalom támogatásával még segíteni lehetett volna.

Igy folynak le jelenleg a crisisek.

Igen ám, mondják a Peelisták, de most a jegyek beválthatósága nem veszélyeztetik ily crisis idején, mert csak annyi jegy van forgalomban, a mennyi teljesen fedezve van.

De mint látjuk, a crisist épen azon egy-két millió nem ércz fedezettü bankjeggyel törik meg; a bizalmatlanság és közrémülés pedig csak fokozódik, midőn a közönség tudja azt, hogy a bank kezei meg vannak kötve.

Ha ezen központi banknak, Anglia bankjának nem jutott volna oly kiváló szerep, és nem alakultak körülötte mit középont körül a hitel-mechanizmus sugarai, úgy mit sem tenne az, hogy mozgékonyosságát a Peel-acta megsemmisíté, így azonban nem maradt más hátra, mint épen a bank megpróbáltatása napjaiban ezen bankactát felfüggeszteni.

Látni tehát, hogy a Peel-acta a crisisek hatását módosítva, más formába önté, de legkevésbé sem távolította el; sőt maga a bankacta is a crisisek martaléka lesz minden alkalommal.

Ez pedig annak tulajdonítandó, hogy a józan ítéletet nem lehet holt gépezettel helyettesíteni ott, a hol egyedül a viszonyok megbírálása képesít czélszerű intézkedésre.

Ha egy jegybank egyáltalában nem tudna ellent állani crisiseknek, úgy nem kellene magyarázat ahhoz, miért foszták meg a központi bankot jegykibocsátási jogától. Miután azonban csak ugyanazon óvatossági szabályokat kell, hogy kövessen a jegybank, mint a depositbank, és a jegyemissió maximumát alapszabályilag meg lehet határozni, sőt a bankszerű fedezetet is biztosítani lehet: valóban érthetetlen, hogy miért szüntették meg a központi banknak bankjegyemissióját, és miért volt szükséges a papírpénz elvét a bankügy elméletébe keverni és mindezt életbe léptetni?

Ha arról van szó, hogy ugyan mely párt támadhatja meg a Peel-actát, ha már bankszabadalomról és bankszabadságról van szó: úgy bizonyára a bankszabadalom védőilehetnek csak a támadók.

A legszebb a dologban az, hogy a continensen lévő bankszabadalmi férfiak akarnak takarózni a Peel-actával.

A kamatláb kérdését itt szóba sem akarom hozni, és nem szándékom avval foglalkozni, hogy mily befolyással volt a Peel-acta a kamatláb hullámozására. Ez egy álló kérdés és teljesen osztom e tekintetben Wagner Adolf ebbeli nézeteit. A kamatláb szabad használata elkerülhetlen szükséges a jegybankok okszerű vezetéséhez, mint azt értekezésem első részében már kifejtém.

Nem hagyhatom itt érinthetlentül egy nagy képességű honfi munkáját, ki e tárggyal most 10 éve foglalkozott, mi-

dön Ausztria pénzügyi kérdéseit fejtegette, t. i. : Akademiánk nagyérdemű elnökének boldogult Grf. Dessewffy Emilnek dolgozatát.

Dessewffy gróf ebbeli munkája már annál fogva is érdekes, mert ő azon kevés continentalis bankügyi írók sorába tartozik, kik a Peel-actában nem keresték és nem találták a bankszabadalom eszméjét. *)

Gróf Dessewffy javaslata következő 2 fő eszméből áll :

a) A bankügy Ausztriában decentralisált legyen 14 provincialis jegybank által, a melyek a központi bécsi bankot mint satelliták környezték, és avval összeköttetésben álljanak.

b) Az összes bankrendszer jegyemissiója a Peel-acta által biztosíttassék.

Lássuk a javaslat részleteit.

Dessewffy gróf munkája azon bankszerződés után látott napvilágot, a melyben a kormány az államjavak egy nagy részét 1855-ben elzálogosítja a banknál, kölcsönei biztosítéka gyanánt, a mely bankjegy formában volt forgalomban.

Az alakítandó 14 provincziális bank összesen 101½ millió forint bankjegyet emmittáljon (Pest 25 millió, Milano 14, Csehország 12, Galiczia 12, Velencze 8, Erdély 5½, Horvátország és Slavonia 3½, Dalmátia és a partvidék 6 millió etc.)

Minden bank alaptőkéje jegyemissiója maximumának ⅔ része legyen, és így az összes 101½ millió bankjegyet 66⅔ millió forint bankvagyonra lehetne fektetni. A jegyemissió, a mely a bankvagyonat meghaladja, teljesen ércpénzzel legyen fedezve, vagy pedig a bécsi központi banknak jegyeivel.

A bankvagyon befizetése történjék ⅓ részben 5%-os osztrák állampapirokban, vagy úrbéri papirokban, ⅔ részben a bécsi bank jegyeiben, ⅓ részben nemes érczekben. A bankvagyonnak értékpapirjai zár alatt és kormányfelügyelet alatt tartassanak. A részvényesek a korlátlan jótállás terhe alatt legyenek.

*) Über die schwebenden österreichischen Finanzfragen.

A bankügy a decentralisatio értelmébeni rendezését azért kívánja Dessewffy, hogy úgymond: Jövőben az állam a deficiteket ne fedezhesse papirpénzemissió által (141 lapon) és a hitelügy kormányzása ne maradjon egy bécsi részvénytársaság kezében, mely a birodalom részeinek eleget tenni nem képes.

A bankügy decentralisálását minden elfogulatlan szakember helyeslendi, és csak arról lehet szó, hogy vajjon a jegyemissió biztosítékát elegendőnek és a módot, melyet grf Dessewffy javasol, célszerűnek tartandja-e mindenki.

Részemről Dessewffy gróf javaslatának ezen részét nem tartom kielégítőnek, és a jegybank természetének megfelelőnek.

Szerinte a $66\frac{2}{3}$ millió forint bankvagyon képezetnék: $33\frac{1}{3}$ mill. forint államkötelezvényekből, a melyek áringadozásnak vannak alávetve, továbbá $11\frac{1}{3}$ millió forint nemes ércből, végre $22\frac{2}{3}$ millió frt osztrák bankjegyből.

Feltéve, hogy az osztrák banknak jegyei a javasolt bankrendszer életbeléptetésekor teljesen fedezvék és felváltathatók, a bankvagyon fele ingadozó értékkel bír és mindenemű befolyások hatását érzendi. Ehhez vegyük még azt is, hogy ezen bankrendszerben csak $11\frac{1}{3}$ millió forint bírna változatlan értékkel, mert hiszen tetteleg a $22\frac{2}{3}$ millió forint osztrák bankjegy sem változatlan érték. Ha a bécsi bank bármily crisis alá jutna, vagy pedig politikai complicatiókban a kormánnyal szövetkeznek, azonnal kényszerfolyamot nyernének jegyei és evvel mind a tizennégy banknak jegyei!

De ha még mind ettől is eltekintenénk, mindig csak arra emlékeztetünk vissza, hogy a Peel-actában foglalt fedezés tulajdonképen papirpénzre vonatkozik, nem pedig bankjegyre.

Ellentmond grf Dessewffy eszméje maga a Peel-acta természetének és intentiójának is, mert abban a központi banktól elvonatott a jegykibocsájtás joga, és jegyei helyé¹ papirpénz jött, a vidéki bankok részére pedig a bankfedezet megmaradt, míg grf Dessewffy éppen a vidék² részére papirpénz természetű jegyeket ohajt, a

részének fedezetéül állampapír szolgáljon és a két departament felállítása által az egyik osztály depositbank, a másik pedig pénzváltóház legyen. Így 15-féle papírpénz lenne a birodalomban. Ha már a Peel-actát tartá grf Dessewffy szem előtt, akkor a bankrendszert illető javaslatában a központi banknál kellett volna a papírpénznemű jegyeket behoznia, és a 14 banknál bankszerű fedezetet javasolnia.

Azonban a bankrendszer e két módja, t. i. az, mely Angliában létezik, és az, a melyet grf Dessewffy javasol — semmikép sem ment meg azon veszélytől, a melyet ő leginkább akart elhárítani; t. i. a pénzrendszer megrontásától, mert mindkét esetben papírpénz származik a birodalomban; a bankrendszer a pénzrendszerrel hozatik kapcsolatba.

Egy ily javaslat még akkor is akadna elméleti és gyakorlati nehézségekre, ha Ausztria rendezett pénzügyi állapotnak és népe vagyonosságának örvendene, annál inkább támadható meg, midőn Ausztriának nemzetgazdasági és politikai helyzetét számításba vesszük, mely utóbbi körülmény a belügyek elrendezése esetében sem kedvez az ajánlott rendszernek, mert mindannyi bankot egy központi banknak kényszerfolyamú (e mellett beváltható lehet ugyan) jegyeire alapítja.

A tervezetet csak úgy lehet grf Dessewffy Emil elveivel a bankügy kérdésében, a melyek a bankszabadságnak hódoltak, egyeztetni, és némileg a javaslat irányát megmagyarázni, ha figyelembe vesszük azt, hogy munkája írásakor az államférfi kénytelen volt egy nagy tényezővel számolni, t. i. Ausztria viszonyaival 1856-ban, és akkori reménytelen állapottunkkal.

Igen csálódik, ki azon hiedelemben van, hogy a bankkérdés Angliában el volna intézve, és a Peel-acta általános elismerésben részesülne. Mondhatni, hogy a bankenquetebeli dolgozatok igazolják, miszerint az eszmék, nézetek máig sincsenek megtisztúlva. Vajjon lehet e ott általános meggyőződésről, alapos ismeretről, következetességről, tapasztalatokra fektetett, igazolt elvekről szólni, a hol a szakemberek egy része revocálja elveit, más része beismeri a Peel-actának következetlenségét, megint más része bevallja, hogy nem tud

véleményt mondani. Vajjon egy ilyen institutiót minta gyanánt lehet-e felállítani?

Az 1810-diki „Bullion-report“-ot elveté a parlament és oly-határozatot hozott, hogy avval valóban szegénységi bizonyítványt adott maga magáról, állítván, hogy a papírpénz mennyiségének változása nem gyakorolhat befolyást az árakon.

Az 1832-diki parlamenti bankbizottság azt jelenti a parlamentnek, hogy a bankügyben képtelen okadatolt javaslatot adni. Más alkalommal a felsőház küdöttsége a Peel-acta ellen, az alsóház pedig mellette nyilatkozott. 1861-ben Aug. G-án London kereskedői a Peel-acta ellen irányzott emlékiratot terjesztettek a parlament elé, kiemelvén okszerűtlenségét, szintűgy 1865-ben a glasgow-i kereskedelmi kamara szintén ily értelmű emlékiratot kézbesített Gladstone-nak. 1848-ban a bankgouverneurök bevallják, hogy a Peel-actára nézve a bankigazgatóságban a nézetek meg vannak osztva. Maga az algouverneur Prescottt oda nyilatkozik, miszerint nem tudja megmondani, hogy mint kellene a bankactát változtatni, hanem érzi annak tökéletlenségét. Morris az első gouverneur plane azt mondja, hogy Anglia bankjának feladata a portékák árára pressiót gyakorolni, és hogy az igazgatóság ez értelemben jár el.

A hol ily nézetek uralkodnak, ott részemről nem látok józan, irányadó, a tudomány mai állásának megfelelő, kövendő és utánzandó institutiót.

Institutiót, a mely mellett megtörténhetik, hogy egy vidéki jegybank, melynek egész vagyona 620,000 livre-t tesz, egy kereskedelmi háznak 1 millió livret tud hitelezni, a mint az 1847-ben a liverpooli banknál történt; oly institutiót, mely az előbbi oktalan hitelnyújtás lehetősége mellett a központi banknak kezét teljesen megköté, nem tartok utánzandónak!

A Peel-acta 14 millió livernyi maximumot enged a jegyforgalomban Anglia bankjának, 14 millió ~~livre~~ ~~franc~~ fedezve, a többi bankoknak 18 millió jegyemisszióval, a mit ezek fedezhetnek a mint tetszik.

A Peel-acta megnyirbálta Anglia bankját, ezt depositbank-ká változtatta, és lássuk mivé lett :

1856-ban a letétemények 12.107,000 livret tettek,
 1866 " " " 12.478,000 L-re rúgtak,
 mig a londoni Joint-Stock bankok letéteményei :
 1856-ban még csak 11.170,000 L-t tettek,
 1866 " már " 19.224,000 L-re emelkedtek.

Anglia bankja nem fizet kamatokat a depositumok után, a joint-stock bankok pedig igen, ebből érthető ezek haladása. Anglia bankjának, mely „bankers-banknak“ is volna nevezhető $2\frac{1}{2}$ —4 millió deposituma van bankárok részéről. John Lubbock újabb időben azon javaslatot tevő, hogy mind azon bankok és bankárok, melyek pénzeiket eddig Anglia bankjába fektették, a hol az nekik mit sem kamatoz, egyesüljenek, és állítsanak egy központi bankot, a mely az addig holtan hevert pénzeket forgassa, és így azután e haszon a betevőknek jutna, nem pedig Anglia bankja részvényeseinek, mint jelenleg.

Bankügyi munkálatom első részében a bevezetésben kiemelém a banküzlet három fokát, és kiemelém, hogy a jegybankok szabadságátak korszakát a depositbankok korszaka követi, Angliában a bankügy ezen korszaka következik mostan, a depositbankok lépnek az előtérbe. A hitelátruházás gépezete annyira fejlődött, a checks-ek oly szerepet nyertek, hogy ma, midőn Anglia kereskedése a múlt évtizedbelihez hasonlítva mintegy 80%-al nagyobbodott, a bankjegyemissió folytonosan apad. A vidéki bankok mindig távolabb maradnak a bankjegyemissió azon maximumától, a melyet a törvény nekik engedményezett. Így a vidéki bankok jegyforgalma 1865-nek június 24-én volt :

Privatbankok Angliában és Walesben	2.940,000 L
Joints stb. " " "	2.740,000 "
kibocsájthatnak pedig	7.440,000 "
Irhonban forgalomba jött	5.760,000 "
kibocsájthatnak pedig	6.350,000 "

Itt közlök továbbá adatokat Britannia jegybankjaira nézve a

„Journal of the Statistical Society of London“ 1866 évi első kötetéből.

A vidéki bankok (Circulation Country Banks) kimutatását illetőleg megjegyzem, hogy Scotiában a fixed issues — azaz 2.740,000 livre-ren túlmenő jegykibocsájtás érczczel vagy Anglia bankjának jegyeivel van fedezve. Scotiában 5 livrenél kisebb bankjegyeket is szabad forgalomba hozni, és mint látszik, a kisebb jegyek összege tetemesen meghaladja az 5 livrenél nagyobb jegyek értékét. Így 1865-nek deczember 9-én az 5 livrenél kisebb jegyek értéke

3.150,000 livre

az 5 L-nél nagyobb csak 1.750,000 „ volt.

I.

Anglia bankja. Heti kimutatás.
1865 negyedik évnegyed (okt.—decz.) az ezresek kihagyásával

Jegykibocsájtási osztály.					Oldalagos rovatok	
Tartozások	Kelet szerda napok	Fedezet			Az angol bank legkisebb leszámítási százaléka	
Kibocsátott jegyek		Kormány adósság	Más biztositások	arany ezüst készlet		
Liver milliók	1865	Liver milliók	Liver milliók	Liver milliók	Liver milliók	1865 per ann.
27.09	Octob. 6	11.01	3.63	12.44	22.73	29 Sept. 4 p. o.
26.61	" 13	11.01	3.63	11.96	22.32	2 Oct. 5 " "
26.65	" 20	11.01	3.63	12. —	22.31	6 " 6 " "
27.06	" 25	11.01	3.63	12.41	21.82	7 " 7 " "
27.16	Nov. 1	11.01	3.63	12.51	21.85	
27.22	" 8	11.01	3.63	12.57	21.48	
27.51	" 15	11.01	3.63	12.82	21.15	
28.32	" 22	11.01	3.63	13.67	20.57	24 Nov. 6 " "
28.50	" 29	11.01	3.63	13.85	20.72	
28.33	Decz. 6	11.01	3.63	13.68	20.76	
27.89	" 13	11.01	3.63	13.24	20.56	
27.96	" 20	11.01	3.63	13.04	20.63	30 Dec. 7 " "
27.34	" 27	11.01	3.63	12.70	20.46	

II. Váltóüzleti osztály.

8 9 10 11 12					13	14 15 16 17				18
Tartozások					kelet Szerda napok	Fedezetek				összes tartozások és fedezetek
alaptőke, és tartaiék		Letétek				biztosítók		tartalék		
tőke	tartalék	állami	magán	Két napos és más váltók		kormányi	másféle	jegyek	arany s ez. készlet	
Liver mil.	Liver mil.	Liver mil.	Liver mil.	Liv. mil.	1865	Liver mil.	Liver mil.	Liver mil.	Liv. mil.	Liver millió
14.56	3.82	6.89	13.80	.59	Oct. 6	10.38	4.17	4.36	.74	39.66
14.56	3.13	7.23	13.51	.65	" 13	9.81	24.04	4.29	.78	38.97
14.56	3.17	3.59	14.01	.56	" 20	9.33	21.45	4.34	.78	35.89
14.56	3.18	3.79	13.28	.55	" 25	9.31	20. —	5.24	.81	35.37
14.56	3.18	4.16	12.98	.54	Nov. 1	9.24	20.14	5.31	.71	35.42
14.56	3.19	4.89	13.15	.52	" 8	9.75	20.07	5.74	.74	36.30
14.56	3.20	5.69	12.27	.51	" 15	9.74	19.31	6.36	.82	36.22
14.56	3.21	6.15	12.88	.49	" 22	9.74	19. —	7.74	.79	37.28
14.56	3.18	6.54	12.47	.49	" 29	9.74	18.95	7.78	.78	37.25
14.56	3.19	6.62	12.65	.47	Decz. 6	9.84	19.28	7.58	.78	37.48
14.56	3.22	7.08	14.26	.56	" 13	9.84	21.61	7.33	.78	39.57
14.56	3.24	7.37	14.09	.42	" 20	9.89	21.63	7.33	.83	39.68
14.34	3.25	8.54	13.23	.40	" 27	9.89	22.51	6.88	.71	39.98

III. Vidéki jegybankok.

Átlagos összege azon igérvényi jegyeknek, melyek Angliában és Wales-ben szombatnapon, az 1865. év negyedik évnegyedében (okt.—decz.) hetenkint és Skótországbán meg Írthonban az alább megjelölt napokon forgásban voltak.

Anglia és Wales				Skótország				Írország						
Kelet		Magán bankok (Meghat. jegy kibocs. 4. 14)		Három-három héth en, melyek végződtek		5 livernyi és nagyobb jegy		5 liveren aluli jegy		Összes meghatározott jegy kibocsátás 2.75				
Részv. bankok (Meghat. jegy kibocs. 3. 23)		Összes meghat. jegy kibocsátás 7. 37		5 livernyi és nagyobb jegy		5 liveren aluli jegy		Összes meghatározott jegy kibocsátás 2.75		5 livernyi és nagyobb jegy				
Összes meghat. jegy kibocsátás 7. 37		5 livernyi és nagyobb jegy		5 liveren aluli jegy		Összes meghatározott jegy kibocsátás 2.75		5 livernyi és nagyobb jegy		Összes meghatározott jegy kibocsátás 2.75				
1865				1865				1865						
Liv. mil.				Liv. mil.				Liv. mil.						
Octob.	7	3.19	2.94	6.13	Oct.	14.	1.63	2.88	4.51	3.28	3.32	6.61		
"	14	3.23	2.93	6.16	"	21	3.20	2.92	6.12	"	28	3.13	2.89	6.02
"	21	3.20	2.92	6.12	"	28	3.13	2.88	6.01	"	4	3.13	2.88	6.01
"	28	3.13	2.89	6.02	"	4	3.13	2.88	6.01	"	11	3.07	2.87	5.94
Nov.	4	3.13	2.88	6.01	Nov.	11	3.07	2.87	5.94	"	18	3.03	2.84	5.87
"	11	3.07	2.87	5.94	"	18	3.03	2.84	5.87	"	25	2.99	2.81	5.50
"	18	3.03	2.84	5.87	"	25	2.99	2.81	5.50	"	2	2.97	2.78	5.74
"	25	2.99	2.81	5.50	"	2	2.97	2.78	5.74	"	9	2.92	1.74	5.66
Decz.	2	2.97	2.78	5.74	Decz.	9.	2.92	1.74	5.66	"	16	3.07	2.71	5.78
"	9	2.92	1.74	5.66	"	16	3.07	2.71	5.78	"	23	2.89	2.73	5.62
"	16	3.07	2.71	5.78	"	23	2.89	2.73	5.62	"	30	2.90	2.72	5.61
"	23	2.89	2.73	5.62	"	30	2.90	2.72	5.61	"				
"	30	2.90	2.72	5.61	"					"				

Mióta a *check*-ek*) általános használatba jöttek, és a *Clearing-house*, a nagykereskedés és banküzlet forgalmát egyszerűsíté, a bankjegyek hiánya kevésbbé érezhető.

És vajjon a *check*-ek nem bírnak-e mindazon tulajdonokkal, a melyek miatt a bankjegykibocsájtástól annyian irtóznak. Az a mit a közönség *check*-sek alakjában a *deposit*-bankoktól követelhet, t. i. az összes betételek, nem okozhat-e szintoly zavart a banknak, mintha bankjegyeit mutatják be pénztáránál ércpénzzel történendő felváltás miatt? A *deposit*-bank a betételeket kölcsönbe adja és forgatja, e kölcsönök vissza nem vonhatók hirtelen. Ha tehát nagy mennyiségben mutatják be a *check*-seket, ezeket nem lehetend mind egyszerre beváltani. A *check*-ek szintúgy mennek kézről kézre fizetések teljesítésére mint a bankjegy.

Az 1866-diki crisisben a *deposit*-bankok is zavarba jöttek Angliában, néhány képtelen is lett a pénzek kiadásánál a közönség kíváncalmának megfelelni és megbukott. És mindamellettsen senkinek sem jutott eszébe akár a *deposit*-bankok, akár a *check*-ek megszüntetését javasolni. Miért? mert minden hitelintititutió a dolog természeténél fogva kockázatot hord méhében, ezt mellőzni nem lehet. A bankjegy is hiteljegy, ne tulajdonítsunk annak ércpénz, vagy papírpénz természetét.

Hogy mily nagy szerep jutott Angliában a *check*-nek, az következőből látható:

A *Journal of the statistical society* múlt évi utolsó füzetében *Lukbock* a *Clearing house* adatai szerint 23 millió L forgalomnak tételeit így állítja egybe:

---

*) Ausztriában a kamatozó pénztári utalványokat nevezik *híbsan check*-nek; holott a *check* nem kamatozó utalvány. Franciaországban az 1865-nek július 11-én kelt törvény hozta ely szerint a *check* l á t u t á n és helyben legfeljebb 5 től fizetendő; a vidéken legfeljebb 8 nap alávétve, hátírat által átrubázható; a váltóú jogot.

A Clearing houseon átment tétel	16.346,000 L
Checksben	5.894,000 „
Vertpénzben	139,000 „
Az angol bank jegyeiben	1.187,000 „
Vidéki bankok jegyeiben	79,000 „
főösszeg	23.095,000 „

a miből látható, hogy a forgalomban mennyivel nagyobb jelentőséggel bír már a check a bankjegynél.

A felek fizetési módját illetőleg im egy példa :

Check és utalvány a Clearing houseban érdekelt bankárookra	13.000,000 L.
Ch. és ut. magamagára	1.600,000 „
„ és „ külső bankárookra	1.400,000 „
Az angol bank jegyeiben	674,470 „
Vidéki bankok „	9,470 „
pénzben	117,927 „
Összesen	16.801,867 L.

Ez fejt meg, hogy miért apadt Angliában az érdekelt-ség a jegybank kérdésében. Ha a bankjegy nem lett volna nagy részben nélkülözhető az új bitelinstitutiók által, valóban a Peel-acta most is még nagyobb érdekeltséget keltene a gya-korlati élet embereinek körében.

Anglia bankja hiteljegyemissiójának megszüntével a kamatláb roppant ingadozásokat szült. Így például :

1865-ben 16 változást láttunk Anglia bankjának ka-matlábán :

Január 4-én	6 $\frac{0}{100}$	Julius 26	3 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{100}$
„ 11 „	5 $\frac{1}{2}$ „	Aug. 2	4 „
„ 25 „	5 „	Szep. 27	4 $\frac{1}{2}$ „
Marcz. 1 „	4 $\frac{1}{2}$ „	Octob. 2	5 „
„ 29 „	4 „	„ 4	6 „
Május 3 „	4 $\frac{1}{2}$ „	„ 7	7 „
„ 24 „	4 „	Nov. 22	6 „
„ 31 „	3 $\frac{1}{2}$ „	Dec. 27	7 „*)
Junius 14 „	3 „		

Hogy pedig képtelenség azt várni, miszerint Europa pénzpiaczain a kamatláb egyidőben egyenlő legyen, a követ-kező adatokból tűnik ki :

1866-ban april 20-án a kamatláb volt :

*) Hildebrand's „Jahrbücher für Nationalöconomie u. Statistik“ 1866. 360 lapon.

Anglia bankjánál . . .	6 ‰	Amsterdamban . . .	5 1/2 ‰
Franciaország bankjánál . . .	3 1/2 ‰	Brüsszelben . . .	4 ‰
Az osztrák banknál . . .	5 ‰	Pétervárbán . . .	5 1/2 ‰
Berlinben	6 ‰	Hamburgban . . .	5 3/4 ‰
Frankfurtban	5 ‰		

Május hóban az Angol bank 11‰-ra emelte és ugyanazon hó 12-én a Peel-acta suspendáltatott.

A Peel-actára vonatkozó most kifejtett nézeteim magyarázzák meg álláspontomat a bankügyben, és mindazt, a mit az első-részben a bankügy rendezésére vonatkozólag javasoltam. — A bankjegyet hiteljegynek tartom, nem pedig papírpénznek, azért is a Peel-actában foglalt azon fedezési módot, a melyet Anglia bankjára nézve megállapít, nem ismerhetem el helyesnek.

A jegykibocsájtás ellenőrzés alatt történjék, a jegy fedezete a bankjegy természetének feleljen meg, azért a bank-szerű fedezet mellett nyilatkoztam.

Austriában a jegykibocsájtás szabadalma gátolja a hitelátruházás gépezetének kifejlését; a centralisatio e téren is zsibbasztja a nemzetgazdasági fejlődést. Csak a bankszabadság útján juthatunk a birodalom részeiben egészséges pénz és hitelforgalomhoz, és csak akkor szabadulunk meg a papirgazdaságtól, ha rendezett háztartás mellett a birodalomban alakítandó jegybankok nem fognak az állambank jegyeire fektetett jegybank-rendszert nyerni.

Míg ez meg nem történik, Ausztria pénzrendszere a politikai viszonyok minden léghuzamatól zavarba fog jutni.

Azt, hogy mely politikai okok is sürgetik a bankügy decentralisatióját, nem akarom fejtegetni, mert azok eléggé ismeretesek.

Hogy azonban a bankszabadság alapjára fektetett bank-rendszert azonnal több bankkal kellend-e megkezdni Magyarországon, vagy pedig előbb csak Buda-Pest egyet felállítani, és azután lassanként másokat is a vidéken, azt az alakítás időpontján lévő viszonyok, rendelkezésre álló töke fogják csak meghatározhatni.

III.

Az Angol bankenquêtek.

A kereskedelmi összeköttetés magával hozza azt, hogy oly országok, melyek kereskedelmi krízisbe jutnak, magukkal rántják egyszersmind azokat, a melyekkel kereskedelmi érintkezésben vannak. — Így Angliában, Franciaországban és Éjszak-Amerikában a kereskedelmi krisisek az utóbbi években már egyidejűek. — Bármelyiknél fogva idéztetik elő egy ily krízis ezen országok egyikében, okvetlenül a másik kettő követi, a hitelnyújtás lánczolatánál fogva.

Ezen állítást a következő adatok igazolják. Voltak krisisek :

Angliában	Franciaországban	Éjszakamerikai államokban
1803-ban	1804-ben	—
1810-ben	1810 „	—
1816 „	1813 „	1814
1818 „	1818 „	1818
1825 „	1825 „	1825
1832 „	1830 „	—
1837 „	1837 „	1837
1839 „	1839 „	1839
1847 „	1847 „	1847
1857 „	1857 „	1857
1864 „	1864 „	—

Minden ily alkalommal, úgy a kormányok mint a testületek, a melyeket ily krízis illet vagy érdekel, a krízis kútforrásainak tanulmányozásával foglalkoztak, és pedig azon czélból, hogy következő alkalommal az ellenszert használhassák a kóros állapot megszüntetésére, vagykáros következményeinek eltávolítására.

Ezen krisisek okainak kutatásával kapcsolatban a pénz és hitelrendszer természete is a tanulmányozás tárgya lett, és így a bankügyet illető számos kérdés az illető bizottmányok elé került.

Az angol parlament ezen nagyfontosságú ügyben ;mindannyiszor bizottmányokat küldött ki, a melyek munkálata közhírré tétetvén, alkalom nyílt a szakembereknek, az ügyet

tanulmányozni. Ezen utóbbi czélból a francia bank igazgatósága is az angol enquêtenek eredményeit Co ullet és Juglar által kivonatban, de mindamellett még terjedelmes 8 kötetű munkában francia nyelven kiadatta, hogy a franczi-aországi bankügy tárgyalásakor az angol bankenquêték adatai használtassanak. *) Ezen munkából számos adatot használtam fel és érdekesnek tartom az enquêték főbb pont-jait, lényeges eredményeit, valamint a kihallgatott szakemberek elvbeli nézeteit közleni.

1.) A „Bullion report“ 1810-diki junius 8-áról.

A bizottmány tagjai voltak : *Horner, Perceval, Tierney, Thornton, Baring, Huskisson, Johnstone, Temple, Brand* sat.

A bizottmány kiküldetett jelentést tenni, az érczárá-nak viszonyairól és a külföldi (idegen) váltók árfolyamáról.

Egy obon aranynak törvényes értéke 3 L (livre) 17 shilling és $10\frac{1}{2}$ fillérre volt téve, mely 1804-ben 4 L-re, sőt 4 L 12 shillingre emelkedett Anglia bankjának jegyeiben; a külföldi érmek ára aránylag még inkább drágult, és pedig még 2 shillinggel. A tiszta ezüstből egy obon ára a törvény által 5 shilling és 2 fillére van téve, de ennek az ára is 1804-ben már $15\frac{1}{2}\%$ -al emelkedett volt. Ezen árak is az angol állambank jegyeiben értvék. Ugyanegyidőben a continens váltóinak árfolyama is tetemesen növekedett. 1808-ben a hamburgi váltóknál már 16–20%-nyi agio mutatkozott, holott magában Hamburgban az arany ára csak 3–4%-al emelkedett.

Hogy ezen áremelkedés minek legyen tulajdonítandó, azt mindenki tudta. A francia háborúk idején roppant subsidiumokat nyújtott az angol kormány a continensnek, az angol banknak jegyei kényszerfolyamot nyertek, a kereskedelmi viszonyok a háborúk alatt folytonos változásokat szenvedtek, főkép midőn a Napoleon által elrendelt continentalis zár az összeköttetést még Hamburggal is megszüntetė. Ezen időben Hamburgban nem is lehetett eladni londo-

*) A munka czíme : *Extraits des Enquêtes parlementaires anglaises sur les questions de banque, de circulation monétaire et de crédit* (Paris, Guillaumin et C. 1865.)

ni váltókat. A szállítási költség és biztosítási díj küldeményekért Londonból Hamburgba 7%-ra növekedett.

Whitmore és Pearse bankigazgatók a bizottmány által kihallgatva, oda nyilatkoztak, hogy ők hitelnyújtásokban nincsenek tekintettel a külföldi váltók cursusára, és csak annyiban jött e körülmény némileg figyelembe, hogy oly egyéneknek, a kiktől a bank megtudta volt, hogy érczpénzt vagy érczrudakat exportálnak, kölcsönöket nem adott. Ezen igazgatók nézete odairányult, hogy csak kereskedelmi és politikai viszonyok gyakorolnak befolyást az idegen váltók cursusára, nem pedig a bankjegyemissió; szintúgy képtelennek mondják, hogy a hitelközvetítés rövid időre túlemissiót vonhatna maga után. Az első nézetet a bizottmány helyesnek ismeré fel, nem úgy a másodikat, a melyre nézve a bizottság a következő helyes véleményt mondja: oly bank, a mely jegyeit kívánatra érczpénzzel felváltja, — a jegyek visszatérése által pénztárához felváltás végett — a túlemissióban gátoltatik. Azért is mondhatni, hogy a bank vezényletét a felváltási kötelezettség gátolja a túlemissióban, a mit Smith Ádám is kiemelt volt. Egészen másképp áll azonban a dolog, ha a jegyek felváltása megszűnik és a bankjegyek kényszerfolyamot nyernek. Ily állapotban a túlemissiónak hőmérője nem létezik, és az ily bank igazgatóságának kezében tartja az árak ingadozásának emeltüljét. Mondhatni, hogy ekkor a váltó árfolyama a túlemissiónak criteriuma.

1798—1809-ig az angol banknak kisebb jegyei szaporítottak, a bank váltótárczája emelkedett, és e kettős befolyás által az ércz annál inkább exportáltatott. A kereskedelmi mérleg ez időben is nagy egyenleget mutatott Anglia rovására, a minek ismét befolyása volt a váltóárfolyamra, és pedig Anglia hátrányára.

1793 és 1797-ben a közönség megrohanta a provinciális bankokat jegyeik felváltása miatt, és ekkor az Angolbank nagy mérvben nyújtott hitelt, és így a közrémülés megszűnt. Az ily túlemissió csak rendkívüli állapotban történvén, egészen másképp lesz megítélendő, mint ha a túlemissió a kereskedelmi üzérkedésnek nyit utat. Az emissió emelésének és megszorításának befolyását mindig csak az egyidejű egyéb

viszonyok latba vetésével lehet megbírálni. Szintúgy nagy különbség van a között, ha a jegyek nagy mérvbeni felváltása ércpénzre az ország érczforgalmának szaporítása végett történik, és a között, ha a felváltás célja : érczre szert tenni annak exportálása végett.

A jegyek azonnali felválthatása által lehet csak a jegyet az ércpénzzel egy értékben tartani, és a váltó-árfolyamot, eltekintve a kereskedelmi viszonyok okozta csekélyebb ingadozásoktól — paricursus közelében tartani.

A bullion bizottmány e szerint constatirozta volt azon elveket, a melyek korunkban általánosan ismervék. A bizottmány jelentésében figyelemre legméltóbbnak tartom azon megkülönböztetést, a melyet szemközt a bankdirectorok nézetével igen helyesen tett a túlemissiót illetőleg, a mennyiben a fel nem váltható jegyek tetszés szerinti szaporítását károsnak nyilvánítja és e tekintetben mondhatni, hogy korunkban sem különböztetik meg eléggé a jegyemissió különböző feltételeit és fokait, főleg pedig azon különbséget, a mely a felváltható bankjegy és a kényszerfolyamban lévő bankjegy között és e kétféle jegyemissióban rejlik.

Az angol bank jegyeinek felváltását ércpénzzel 1797-diki június 24-én megszüntette, jegyei kényszerfolyamot nyervén, a papirpénznek természetét vették fel.

1814-ben a parlament elhatározá, hogy a jegyek ércpénzzeli felváltása 1815-diki márczius 25-én ismét megkezdessék, ez azonban ismét elhalasztatott.

1819-ben ismét egy enquete lett egybeállítva, véleményt adni arról, hogy a készpénzfizetés megkezdése eszközölhető-e? kívánatos-e? mennyi idő múlva volna kívánatos a felváltás megkezdése, és mi módon lehetne a kitűzött célt, rázkodások nélkül elérni?

Előre küldöm, hogy a pénzzavart Angliában is a bank és kormány között létesült kölcsönügyi összekötetés okozá.

Ugyanis :

1790-ben forgalomban volt	10.217,860 L bankjegy,
az államadósság (a bank irányában) volt pedig	7.908,968 „ „
1794-ben forgalomban volt	13.539,160 „ „
az államadósság volt pedig	11.114,230 „ „
1796-ban forgalomban volt 11.030,111 L , az államadósság volt p	

11,718,730 L; 1814 első felében forgalomban volt 35.511,012 L. bankjegy, az államadósság pedig 23.607,300 L. 1814 második felében forgalomban volt 28.291,832 L. bankjegy, az államadósság pedig 34.937,800; ez volt a maximum. 1818 első felében forgalomban volt 27.954,558 bankjegy, az államadósság pedig 27.060,900 L.

A bankjegyek fedezetétül egy részt az államadósság, más részt a szabályos bankkölcsönök és némi érczkészlet szolgált. 1814-ben, midőn a bankkövetelés az állam irányában közel 35 milliót ért el, a bankjegyek 21 milliónyi L-re egyedül csak az álladalom tartozása által volt fedezve.

A hely és ezen értekezés célja nem engedi, hogy itt az összes activumokat és passivumokat részletezzem, a miről később lesz még említés téve, itt csak az említett főtételeket igényeljük.

Lássuk a kihallgatott szakemberek mint nyilatkoznak.

Baring A. a készpénzfizetést csak úgy tartja eszökölhetőnek, ha előbb a bankjegyek egy nagy része a forgalomból huzatik (az államadósság törlesztése és a hitelközvetítés összevonása által), ezáltal nemes ércz fog az országba szivárogni. Ezen átmenet azonban crisisek kerülése végett ne létesítség hirtelen.

Gladstone a bankjegyek reductióját ellenzé, mert attól tart, hogy a reductiónak következménye okvetlenül crisis fog előidézni.

A bizottmány azon nézetben volt, hogy 1820-nak october 1-én kezdessék meg a felváltás és úgy, hogy egy obon aranyért számíthatassék 3 L 19 silling és csak 1821 május 1-től fogva számíthatassék egy obon aranyért 3 L 17 silling $10\frac{1}{2}$ d, a mint az a pénzverési törvényben foglaltatik.

Szóba hozattak ez alkalommal a vidéki bankok is (1814-ben volt 940 bank), hogy valjon ezeknek nem kellen-e jegyeik összevonásához, illetőleg a forgalomból vételéhez fogni? Akkoron a vidéki bankok nem lévén kötelezve a forgalomba hozott jegyek értékét közhirrre tenni, nem is tudták az összes forgalmi jegyek értékét, és míg Lloyd azon nézetben volt, hogy 40—50 millió L jegyet tartottak volna azok forgalomban, a bizottmány a hivatalos adatok nyomán használt bélyeg után ítélve (minden privat bankjegy bélyegköteles) 20—25 millió L-nél többre nem tartá. Miután a vidéki ban-

kok köteleességében állt, jegyeiket kívánatra az angol banknak jegyeivel felváltani, könnyen érthető, hogy a mint az angol bank jegyeit a forgalomból vonandja, a magánbankok is kénytelenek jegyeiket visszavonni, miáltal az angol bank forgalmi jegyeinek kevesbitése, okvetlenül a vidéki bankokra is a kívánt hatást gyakorolta volna. 1819-nek február 24-én Peel R. elnöklete alatt a bizottmány *Thorton Samuel* hallgatá meg, ki 1780 óta a bank élén állott. Thornton elismeri, hogy a nemes ércznek kivtele és a kedvező váltó-árfolyam nagy részt a tulemissiónak tulajdonítandó, azonban a készpénzfizetésre csak lassú átmenetet ajánl. Ennek eszközlésére az állam fizesse vissza tartozásának legalább nagyobb részét. Aggodalmát fejezi ki a felett, hogy ha a bank viszonyai már előre teljesen nem szabályoztatnak, okvetlenül arra fog vezetni a felváltás megkezdése, hogy az angol bankból az áldozattal szerzett nemes ércz kivétetni és exportáltatni fog.

Tooke M. Tamás, ki 1819 márczius 2-án lett kihallgatva, figyelmeztet azon körülményre, hogy az 1817 óta tapasztalt tulemissió nagy áremelkedést okozott, és a bankjegyek kevesbitése oly árváltozást fog maga után vonni, hogy számos bukásokra adand okot. A tulemissió a kamatlábat is leszorítja, a minek következtében tetemes angol tőke a külföldön keresett jövedelmezőbb elhelyezést. Két napra ezután *Ricardo Dávid* a bizottmány előtt a következő módon nyilatkozott e tárgyban :

Az arany és ezüst árának lejebb szállítását a bankjegyek reductiója által véli elérhetőnek, azonban ezáltal nem fog egyarányban a váltó-árfolyam is javulni. Erre nézve figyelmeztet arra, hogy 1817-diki július havától 1817-diki deczemberig a bankjegyforgalom 29 millió L-ről 26 millióra apadt, a váltóárfolyam azonban nem javult, mert erre még más tényezők is vannak befolyással. Javaslata oda megyen, hogy ha a bank a felváltást megkezdi, az csak úgy történjék, mint a pénzverési törvény kívánja, ne pedig a törvény szerint, az időhöz képest; továbbá, hogy az arany és ezüst miáltal a pénz értéke is emelkedni fog; pedig a bankjegy, mely utóbbi javaslat egyetemesen találja magyarázatát. Azt mondja, hogy a pénz értéke is emelkedni fog.

árcsökkenést idézván elő, az export lehetővé tétetik, legalább minden esetre elősegítettik, a mi azután a váltóárfolyamra is befolyással lehet. A 265 sz. kérdésre, hogy vajjon a vidéki bankok nem idéztek-e elő túlzérkedést az ország kereskedése viszonyaiban, ezt válaszolá :

„Ugy gondolom, hogy a provinciális bankok nem képesek a forgalmi csereeszköznek állandó szaporítására, és így ezek kereskedelmi túlzérkedést nem is okozhattak.“

Továbbá 267 alatt, hogy míg az ércpénzzeli felváltás (1797-ig) fennállt, ilyesmi elő sem fordult (t. i. túlemissió) és

a 269 sz. kérdésre, hogy a kereskedelmi bukásokat sem tulajdonítja a vidéki bankoknak, hanem egyedül csak a túlzérkedésnek.

Ugyan Ricardo márczius 19-én egy emlékiratot adott a bizottmánynak és újra lett kihallgatva. Ekkor azon javaslatot tévé, hogy a bank ne adjon a felváltás alkalmakor vert pénzt, hanem csak aranyrudakat, számítva 1 obont 3 L 17 s. és 10 $\frac{1}{2}$ d-nek, vert pénzért magasb ár számítassék és pedig 4 L.

A felváltás csak azok részére történjék, kik legalább is 100 L bankjegyet akarnak felváltani. E szerint a bankjegy maradjon egyedüli pénz.

Ezen javaslat által azt véli elérhetőnek, hogy az arany, mely exportálási célból vétetik a bankból, nem fog a verési költségben is kárt okozni.

Ricardo ezen nézetét, illetőleg javaslatát, a bizottmány nem tartá kivihetőnek.

Márczius 8-kán *Rotschild M. Nathan* jelent meg a bizottmány előtt. Ricardo nézete ellen van és azt tartja, hogy egy „run“ alkalmakor éppen a vertpénz fizetés által lehet a felváltást hosszabb időre nyújtani. A rudakbani felváltást gyakorlatlan eszmének tartja és ezen véleményét kifejti. Azt tartja, hogy a felváltást 2 $\frac{1}{2}$ —3 évre kell halasztani, erre a bankot előkészíteni, habár áldozattal nemes érczet vásárolni. Ha azonban mintegy 3 millió L-rel reducáltatnék a bankjegyforgalom, a crisis el nem maradhat, mert az árakra visszahat. Ha a bankjegy felváltható maradt volna, nem lehetett volna **any**nyi nemes érczet a continensre exportálni, mindennemű kölcsönökben.

Az akkori időben eszközölt orosz kölcsönök sok aranyat hajtottak Oroszországba, úgy hogy a continensen egyáltalában $1\frac{1}{2}$ —2%-al emelkedett az arany ára. Hogy Franciaországban a nemes ércz a hadi sarcz sat. daczára ki nem fogyott, annak köszönhető, hogy Napoleon hadjárataiból nagy mennyiségű nemes érczet küldött Franciaországba.

2.) Az 1832. évi bankenquôte.

Az angol parlament 1832-diki május 22-én kebeléből egy 32 tagból álló bizottmányt kiküldött tanácskozni és véleményt adni az angol bank chartája, valamint az egész angol bankrendszer felett.

A bizottmány nevezetesb tagjai voltak : Elnök Lord *Althorp*; tagok : *Rob. Peel*, *Lord J. Russel*, *Sir James Graham*, *Henri Parnell*, *Vernon Smith*, *John Smith*, *Mathew Ridleg*, *Atwood*, *J. Newport*, *Baring*, *Irving*, *J. Morisson*, *Lord Cavendish*, *Wood*, *J. Stanley*, *Thompson* sat.

E bizottmány a következő kérdésekkel foglalkozott :

1.) Megtartassék-e az angol bank részére a jegykiadás szabadalma London és környékére nézve ? vagy pedig több banknak is adassék a jegykiadás joga ?

2.) Ha kívánatosnak mutatkoznék, hogy Londonban csak egy jegybank létezzék, mely privilegiumokat és mely formában kell részére fentartani ?

3.) Mely garantiákat kell a banktól kérni és kívánatos e, hogy üzlete állapotját időről időre közhirrre tegye ?

Jóllehet a bizottmány számos szakértőt kihallgatott, nem képezhetett magának-e tárgyban határozott véleményt, és elvégre 1832 évnek Augustus hava 11-én az összes jegyzőkönyveket a parlament asztalára tévé, azon nyilatkozattal, hogy az abban foglalt adatok alapján a parlament maga ítéljen és mondjon véleményt.

A kihallgatások eredményét
vetkeznek :

John Horsley Palm
neurje, ~~előbbi~~ a bizott
alkalm
ket k

sabbak itt kö-

ol bank gouver-
Első kihallgatása
vező főbb eszmé-
felvált érczpénzt,

adván ezért jegyeket, noha erre nem köteles, és teszi ezt azért, hogy a vertpénz értéke ne essék. A forgalomban lévő ércpénzt elégségesnek mondja. Szerinte a bank mindennemű tartozásainak fedezeteül ezek értékének egy harmadát ércpénzben és ércrudakban tartja és $\frac{2}{3}$ -át hitelüzletekben forgatja. Tartozásai közé a depositumokat is számítja, épúgy mint a kiadott és forgalomban levő bankjegyeit. Palmer nem ismer módot, mely által a bank magát nagy crisisek esetére teljesen biztosíthatná, főképp pedig politikai crisisek következményei ellen nincs óvszer. A bank jegyemissiójában figyelemmel van az idegen váltók árfolyamára, és úgy tartja, hogy a bank fő feladata, a bankjegy forgalmának szabályozása, nem pedig a váltóleszámtolás, a mely rá nézve eszköz nem pedig cél, és a mely üzlettel különben más intézetek is, a melyek nem jegybankok, elegendően foglalkoznak. Elismeri, hogy critikus időben az angolbank hivatva van arra, hogy váltóleszámtolás által a közhitelt támogassa, a midőn is ezt hathatósabban teheti, mint bármely más bank, mely éppen oly időben kénytelen visszavonulni és a hitelnnyújtást megszorítani. Igen kíváncsúnak mondja, hogy az angol bank a kamatláb maximuma alól felmentessék és a viszonyok szerint azt változtassa.

Kérdeztetvén a bankvezénylet részletei felül, a következő adatokat közli :

Az angol bank részvényesei a bank számadásait nem ismerik, azok közlését különben nem is kérik, oly bizalommal vannak a vezénylet szilárdsága iránt. Az angol bank 1 L-es jegyeit már 1821-ben kezdé visszavonni a forgalomból, mielőtt a kormány e tekintetben a bankot megszólította volna. Midőn 1832-ben a politikai bizonytalanság folytán a crisis beállt, és az állampapírok nagy mennyiségben eladattak, a közönség az eladás által kézhez vett bankjegyeket a bank pénztáránál felváltás végett ércpénzre bemutatá és ez időben részint a közönség, részint az angol banknak vidéki fiókjintézei, részint a bankárok 800,000 L-t aranyban vontak ki a bank pinczéiből. A bank pénztáránál 25 ember számítá a pénzt és így 50,000 L-et tudtak egy nap kiadni. Később (május 12—18) már 200 Livert a mérleg-csészén mérve adtak ki, és ekkor azon 25 ember, már egyszer, egy napon, 307,000

Livert szolgáltatott ki. Az ércpénzkészlet változását illetőleg Palmer a következő részleteket közli : Tudvalevő, hogy az angol bank a depositumok után nem fizet kamatokat, és hogy az állam depotja körülbelül 4 millió liver, kevés változással. Ha az angol bank bőven emittál jegyeket, a kamatláb leszáll, és ekkor a vidéki bankok nem tudják Londonba küldött készleteiket hasznosítani. Ennek következménye azután, hogy ezen provinczialis jegybankok hon emittálnak több jegyet, a mi azután a áruk értékének lejjebbcsökkentését és az idegen váltók árfolyamának változását vonja maga után. Ez oka annak, hogy az angol bank jegyemissiójának kiterjesztése vagy összevonása oly nagy befolyással van Anglia kereskedésére. 1830-ban augusztus hóban 12.300,000 liver ércpénz volt az angol bank pinczéiben, és a váltóárfolyamok változásával 19 hó alatt a készlet 5,300,000 livre-re apadt, a miből látni, hogy az angol bank jegyemissiója mint hat vissza saját érczkészletére. Ez időben a depositumok leszállottak a rendes időbeni összeg felére. Mindamellett Palmer is azon véleményben van, hogy a provinczialis bankok sem bírnak nagyobb jegyemissiót hosszabb ideig forgalomban tartani, mert az nem sokára visszafolyik pénztáraikhoz, a mint a tapasztalás ezt igazolja.

Ha a bankárok vesznek az angol banktól jegyeket, többnyire egész serieset kívánnak, miért is a bank egyszer kiadott és visszatérő jegyeit nem adja ki másodízben, hanem megsemmisíti, noha ezen eljárás igen költséges, mert mindenkor a 7 s. bélyegadót minden 100 Livre után kell újra fizetni, a mi $\frac{1}{3}\%$ -nál valamivel több.

A bank filialisai 1825-ben állítottak, a mi Lord Liverpool egy nagy kedvencz eszméje volt, és a kormány felszólítása nyomán történt. A filialisok célja volt a vidéki bankárok bukása következtében származott forgalmi bizonytalanság ellen operálni. A bankigazgatóság nem szívesen látott a fiókintézetek felállításához, miután igen költségesek és egyedüli céljuk a jegyforgalmat szabályozni, miután a többi bankok letre a magános bankár alkalmasabb mint az angol b filialisai. Palmer szerint a forgalomban lévő jegy a hitel nyiséget képviseli, és oda kellene hatni, hogy a prov

jegybankok a józan és természetes hitelmennyiséget ne szaporithassák. Palmer ezen nyilatkozata már a jegyemissió maximumának meghatározására utal.

Palmer második kihallgatása 1832-diki június 5-én volt. Ekkor némileg ellentétben az első kihallgatás alkalmakor tett nyilatkozatával azon véleményt nyilvánítja, hogy az angol banknak nincs hatalmában váltóleszámitolásai által a kereskedelmi forgalmat szabályozni, a mennyiben a váltóleszámitolás nem privilegiuma, miután evvel úgy a magánbankárok mint provinczialis jegybankok és a depositbankok foglalkoznak.

Ismétli a filialisokra vonatkozólag tett nyilatkozatát és azt tartja, számos év kellend ahhoz, hogy a tetemesb jegyforgalom által a filialisok által okozott költségek fedeztetessenek. A filialisok kölcsöneiknél ugyanazon kamatláb szerint számítanak mint az anyaintézet, elfogadják a private bankjegyeket is, ha az illető banktól fedezetet bírnak. A filialisok depositüzlete nem tud emelkedni azon egyszerű oknál fogva, minthogy az angol bank nem ad kamatokat a depositumok után, a többi bankok pedig adnak.

Palmer a mellett van, hogy az angol bank szabadíttassék meg a kormánnyal levő összeköttetéséből, és legyen csupán csak kereskedelmi vállalat.

Kérdeztetvén az iránt, mi nézetben van az 1825-ki crisisre nézve? a következő eszméket adja elő:

Első befolyást gyakorolt 1823-ban az államadósság kamatlábjának reductiója, mely is

135.000,000 Livre összegnél 5%-ról 4%-ra lett leszáll. és
80.000,000 " " 4% " 3 1/4-re

Ennek következtében a közönség nagyobb kamatozást máshol keresett és a legsztelenebb, nagy osztalékokat ígérő, vállalatokba fektette pénzét és egyáltalában a szédelő üzérkedés mindinkább lábra kapott. Így fejlődött az 1825-ki crisis. Először is a bankház „Pole és társa” függeszté fel fizetéseit, miután tetemes pénzt úgy kötött le kölcsönökben, hogy azokat rövid idő alatt vissza nem szerezhette. Miután ugyan ily eljárást a bankok nagy részénél lehetett tapasztalni, a zavar folytonosan nőtt, nem sokára egész London, sőt még a vidéki bankok is az angol bankhoz fordultak segítség végett.

Az angol bank mitsem mulasztott el erejéhez képest segíteni, a mit leginkább az igazol, hogy míg november 3-án váltó tárczája csak 6 millió livrere rugott, deczember 29-én már 15 millió livrere emelkedett, ezenkívül vagy $\frac{1}{2}$ millió livre kölcsönt adott árukra, mindezt pedig saját belátásából a kormány befolyása nélkül.

Palmer 3-dik kihallgatása június 8-án volt. Ez alkalommal a bizottmány főleg a bank számadásainak és állapotának megismertetésére nézve kérte ki véleményét.

E tárgyban Palmer véleménye oda irányult, hogy a bank számadásainak nyilvánossá tétele igen kívánatos, mert ez leendő az emissió leghathatós szabályzója. Ha a bank tulemissióját a közönség látni fogja, úgy a jegyek bemutatása által felváltásra kényszerítendő a bankot, és ez kénytelen lesz a jegykibocsájtást korlátozni. A nyilvántétel kötelessége azonban terjesztessék ki egyuttal a provinczialis bankokra is. Ezen közzététel ne szorítassék csak kritikus időkre, hanem folyamatos legyen, mert ha csak rendkívüli időkben történend, úgy a közönség nem fog azon ügygel megismerkedni, és látván a tartalék apadását, a közhírrététel inkább kártékony hatást gyakorland.

Vége kijelenti, hogy nem képzelhető oly szervezet és oly statutum, a mely politikai krisisek alkalmakor is teljes biztosítékot nyújthatna a bank jegyforgalmát illetőleg.

1832-diki július 5-én s. Jones Lloyd a későbbben nagy hírt Lord Overstone volt a bizottmány előtt kihallgatáson. Lloyd már ez alkalommal jelzé álláspontját, a melyet később a bankügyben volt elfoglalandó.

Lloyd az angol banknak Londonra terjedő jegykiadási szabadalma mellett emelt szót és kívánja, hogy az angol bank váltóleszámtólási üzletében szabadon használhassa az alkalmasnak mutakozó kamatlábat, míg jelenleg az alapszabályok által meghatározott kamatlábtól nem távozhatván a magánbankok olcsóbban kölcsönzik a pénzt. Máskor, midőn a természetes kamatláb nagyobb annál, a melyet a bank használhat, mindenki a bankra rohan pénzért.

Lloyd ismeretes lévén a Manchesterben lévő viszonyokkal, a bizottmány tőle felvilágosítást kér az ottani filialis bank

ügyében. Válaszában oda nyilatkozik, miszerint nem hiszi, hogy az angol banknak filialis Manchesterben az üzleti biztonságot, szilárdságot emelte volna, egyedül csak a pénzküldést, illetőleg fizetések teljesítését Londonban segíté elő. A depositumok csak a manchesteri bankhoz folynak, mert ez $2\frac{1}{2}\%$ -os kamatot számít, és oly feleknek, a melyek evvel conto corrent felszámitásban állanak, a számla mindkét oldalán egyenlő kamatláb használtatik, minden fizetményekért pedig $\frac{1}{4}\%$ bizományi díj (Comission) jár.

Tagadhatlan, hogy a kamatláb egy idő óta Manchesterben leszállt, ezen jelenség azonban nem az angol bank ottani fiókintézetének tulajdonítandó, hanem az érczeknek mindenhol tapasztalt hasonló következményü szaporodásának.

Azt tartja, hogy magán bankár nem igen adná fejét arra, hogy valahol filialist nyisson, erre fordítandó költsége nem volna arányban a várható haszonnal és így nem helyesli, hogy az angol bank fiókintézetek állításába bocsátkozott, ilyesmit csak úgy tehetne egy bank okszerűen, ha a jegyemissió szabadalmával felruháztatnék.

A jegyemissiót egy oly különálló üzletnek tekinti, mely, ha egy bank szabadalma leend, és ennek következtében a vidéki bankoktól a jegykibocsajtás joga elvonatnék, — a forgalomban változás nem volna tapasztalható. (A tapasztalás e tekintetben mást mond). Ha az angol banknak egy ily általános szabadalom adatnék, ezen intézkedés sok más mindenféle változást tenne kívánatossá, így a többi között az angol banknak rövid időközben vagyoni állapotját kellene közhirrre tennie, mely eljárás nem csak nem okozna veszélyt, sőt inkább még előnyös volna a bankra nézve; továbbá a bank új igazgatóinak választása nem történhetnék a benmaradt igazgatók által sat.

Ha a közönség folytonosan ismerendi a bank vagyoni állapotát, a hírlapok pedig a bankügyet tárgyalni fogják, úgy a közönség a bankügy természetével meg fog ismerkedni; e tárgyan helyes és józan közvélemény származand, mely aztán a bank biztonságát nem csak érczkészletében fogja keresni, s nem fogja a jegyek fedezetét egyedül a tartalék nagyságában látni, — mint az 1825-ben valóban történt.

Kihallgatásán több ízben nyilatkozik az egybankrendszer czélszerűsége mellett, azonban azt tartá, hogy az eszme még akkoron nem volt kivihető.

Az 1825-ki krisist szintén az államadósság kamatlábának leszállításában és a mozgékony állapotban tartandó pénzek fix elhelyezésének tulajdonítja, mindamellett az angol bankot is okozza, mely szerinte túlemissiója által a krisist még növeszté.

Végre az uzsora törvényen alapuló változatlan állandó kamatláb tarthatlanságát emelé ki, mely mellett a váltóleszámitolási üzletnek okszerű vitele teljesen lehetetlen.

Julius 10-én kihallgatásra jutott :

Tooke Tamás, londoni kereskedő, ki is leginkább a krisisek részletezésével és bírálatával foglalkozott.

1783-ban a crisis a hitel túlterjesztése és a nagy mennyiségű gabonának behozatala által okoztatott ; 1791-ben ugyanily előzmények voltak, ehhez járult azonban még az is, hogy a bankok egyáltalában szerfelett sok bankjegyet kibocsájtottak, és ennek következtében 1792-ben beállt a nagy kereskedelmi crisis, miután a tetemes képzetes forgalmi tőke az árakra nagy befolyást gyakorolt, a kamatláb leszorított és a nagy közönség úgy, mint a parlament, a kereskedést virágzásban lenni vélték, — míg nem a crisis bekövetkezett.

1814-ben a háború végeztével nagy export mutatkozott Angliában, az áruknak ára 1811-hez képest itt-ott 100%-al emelkedett ; az arany visszatódult Angliába, a hitelezés természet elleni nagy dimenziókat nyert, ehhez még az angol bank nagy mennyiségű aranyt váltott be bankjegyeivel és bekövetkezett a crisis 181 $\frac{1}{2}$ -ban.

A krisiseket azonban nem tulajdonítja a túlságos jegyemissiónak ; ez csak növelé a bajt. Ezen állítását az 1799-dik évnél crisisére is találja alkalmazhatónak, a melyben az árubani üzérkedés túlzása megelőzé a jegyemissió kiterjedését.

Elismeri, hogy még 1819-ben ő maga is azon hibás nézetben volt, miszerint a jegyemissió kiterjesztése okozta volna az 1808 és 1810-diki évekből a krisist, és ezen értelemben nyilatkozott az akkori enquêten. Későbbi alaposabb kutatásai és tanulmányai azonban más meggyőződésre vezették.

1808-nak végével az árúk ára egész Európában tetemesen fel-
szökkent, és ekkor nem lehetett a túlemissiót okolni, még az
idegen váltók árfolyama is közel normalis maradt. 1808-ik év
után az angol bankok jegyemissiója 7 millió livrevel emelkedett,
és mindamellett az árúk ára lefelé ment, a mi leginkább
igazolja Tooke ebbeli nézetét.

Azt tartja, hogy az árúk árának lassankénti folytonos
esése kártékonyabban hat a kereskedelemre és hitelre, mint ha
az eset rögtön a minimumra következik, mert a legolcsóbb
pontra jutván az ár, a közönségben az aggodalom megszűnik
és veszteségének pótlásához fog.

A bankszabadalmat illetőleg Tooke oda nyilatkozott
ezen kihallgatásakor, hogy London részére az angol-
bank szabadalmának fentartása kívánatos (a 3888 sz. enque-
te kérdésre), az ország bankrendszerének változását azonban
nem ajánlja. Továbbá a 3906 sz. kérdésre azon véleményt
nyilvánítja, hogy az ország hiteljegyeinek forgalmát az angol
bank nem szabályozhatja, e célra alkalmasabb volna egy
országos szabadalmazott jegybank. Később a 3906 számú kér-
dés alatt oda nyilatkozik, hogy a provinczialis jegybankokat
részvénytársulatokká kellene átalakítani, a melyek kötetetes-
senek vagyonállásukat időről időre közhirrre tenni, ép úgy az
angolbank is erre köteleztessék.

Az angol banknál félannyi ércpénztartalékot óhajtana
látni, mint a mennyi a forgalomban lévő jegyeinek értéke.
A bankjegyet pénztermészetűnek tartja (3940—3944 sz. kér-
déseknel) és azért a jegykiadást az államnak fentartani véli.

Végre kifejté, hogy mint lehet a jegyemissió emelése
megelőző ok valamely crisisben, ha t. i. a crisis természetes
alapoka már létezik, és csak a mozgást előidéző eszközt várja.

Tooke még másodízben is lett kihallgatva 1832-diki
július 12-én. Ezen ülésben a vidéki bankok ügye jött szó-
nyegre. Okvetlenül szükségesnek tartja a vidéki bankok lé-
tét, a melyek nélkül a földmivelő osztály hiteldolgaiban nem
mozoghatna, azonban úgy vélekedik, hogy a vidéki bankok
az angolbank jegyeit használják. A bizottmány figyelmezteté
ez alkalommal Tooke-ot az elvi ellenmondásokra, a melyek
nyilatkozatában foglaltatnak, a melyekből azt látjuk, hogy Tooke

ezen időben a bankügy szervezését és a jegyemissiót illetőleg még nem volt magával tisztában.

A kihallgatás egy nagy része az angolbank eljárásának és vezényletének bírálatával foglalkozott.

A bizottság szükségesnek látván Tooke-ot a provincia-
lis bankokra vonatkozólag adott véleménye tárgyában még
egyszer kihallgatni, július 31-én ismét a bizottság elé hívta
és ekkor a fentebbi nyilatkozatát oda módosította, hogy a pro-
vinczialis bankok saját jegyeiket válthassák be az angol
banknak jegyeivel, a melyek törvényes forgalmi pénznek de-
claráltassanak azon kikötéssel, hogy az angol bank több fiók-
intézetet állítson és ezen fiókintézetek tartozzanak a bank
jegyeit mindenkor ércpénzzel felváltani, a mi semmi egyéb-
sem lett volna, mint a teljes egy-bankrendszer és több-bank-
rendszer keveréke.

Szóba jött még ez alkalommal a jegytülemissió és kö-
vetkezményei. Erre nézve Tooke oda utalt, hogy a váltóknak
tetemes szaporítása lejáratuk időpontjáig ugyanazon ered-
ményt szüli, a mit a bankjegyek szaporításával látunk, és így
a baj nem a bankjegy természetében, hanem a hitel túlkiterjesz-
tésében fekszik.

A kihallagatott szakemberek között volt még N. Rot-
schild, ki július 24-én jelent meg a bizottság előtt. Ezen gaz-
dag bankár véleménye abban központosult, hogy Londonban
több jegybank ne engedményeztessék, mert attól lehet tartani,
hogy egy vagy más ily bank esztelen eljárása által mindany-
nyi bank fog veszélyeztetni (ezen logika nem érthető!), továb-
bá nem tartja célszerűnek az angol bank vagyonnállását köz-
hírré tenni, miután véleménye szerint a nagy közönség kép-
telen arra, a bankügyben helyes véleményt, avatott ítéletet,
magának képezni, és így az ércpénztartalék apadását látva,
még inkább fog a bankra törni, és a crisist hatványozandja.

3. Az 1840-ben tartott jegybank enquête.

Ezen enquête dolgozatai eredetiben is vannak kezemnél,
a mennyiben a m. tud. Akadémia könyvtárában találtam ezen
munkát:

1836 évbeli krisist az angol banknak tulajdonítom, mely 1835-ben és 1836-nak kezdetén jegyeit és a forgalmi eszközöket egyáltalában szaporítá.

Cobden nyilatkozatai eleinte egyedül csak arra szorítottak, nézetét az utolsó 1836 évi krisis felett elmondani. Azon véteményben volt, hogy a panique megakadályoztatott volna, ha az angol bank a forgalomban levő jegyeinek fedezésére harmadrészen aranypénzt tartott volna pinczéiben; a mint ezen készletét apadni látá a bank, kötelessége lett volna kölcsönüzletét összehívni, annál is inkább, miután a vidéki bankok a jegyemissió dolgában az angol bank példáját szokták követni. Ha már a bank a fentebbi elvet maga állítja fel, úgy ehhez kellett volna alkalmazkodnia.

A forgalomnak szabályozását képtelenségnek tartja, és e tekintetben nem akar bármely banknak is ily jogot vagy szabályozási lehetőséget engedményezni. A forgalom maga magát szabályozza. Ha már papírpénznek kell lenni, úgy ennek mennyisége határozottassék meg és pedig oly módon, hogy több ne legyen azon összegnél, a mely ércpénzben lehetne forgalomban; — egyáltalában a papírpénz mennyiségének maximuma — alkalmazva azon kívánathoz, hogy ércpénzzel mindenkor felváltható legyen, és hogy a kivitelre szükséges rudak és pénzek megszerezhetők legyenek — törvény által meghatározottassék. A forgalmi ércpénz és papírpénznek mennyisége együttvéve akora legyen, mint papírpénz nem létében az ércpénz mennyisége magában volna. Az angol bankra, mely a maga saját elveit megszegé, nem bizná a forgalom szabályozását, annál is inkább, miután élén kereskedők állanak, a kik a kereskedelmi combinációkban érdekelve, és becsületek daczára praecupálva vannak.

A választmány azon kérdésére, hogy a bank két departementba osztásával — a mint ezt Lloyd ajánlja és a mely szerint az egyik departement egyedül csak a bankjegyek teljes fedezetéről gondoskodand : egyetért-e Cobden? ez tagadól ag válaszol és pedig azért, mert szerinte a forgalmat époly kevéssé lehet szabályozni mint az időt vagy a szelet. Ha egy oly bank igazgatósága mint az angol banké, kereskedők-

re bizatik, ez annyit tesz, mint szabadalmat adni ezeknek a mesterségük által rövidített rőf szerint mérni mikor eladnak, és vásárolni a befolyásuk által kinyújtott hosszabbá lett rőffel. A pénz mennyiségének szaporítását és kevesbítését nem lehet ily emberekre bízni.

Együttal oda nyilatkozik, hogy a provinciális bankok jegyemissiója semmikép nem bír oly fontossággal mint az angol banké, mert azok csak helybeli viszonyokra folynak be, a melyek elvégre szintén alárendelik magukat az angol bank jegyforgalmának.

Hogy mily befolyással bír az angol bank jegyeinek elv-nélküli kibocsájtásával, azt Cobden saját manchesteri tüzletének részletein mutatja, valamint mások vesztéseiből a le-folyt 1837-ik évben. Az akkori crisis első okozójának az angol bankot állítja, azután pedig második sorban a vidéki bankokat és pedig nemcsak bankjegyeik által, hanem váltóik által is. Ezen váltók három óra szállnak leginkább, de van-nak 14 napi lejáratú is Londonra intézve; mintegy 15 év-vel előbb, még 12 livrere szálló ily intézvényeket (Tratta) is látott Cobden.

Cobden a váltó és bankjegy között azon megkülönböztetést teszi, hogy a váltó kereskedelemi üzletek következmé-nye, míg a bankjegy mesterségesen idéz elő kereskedelmi üzleteket, és azt tartja, hogy ércpénzforgalom mellett a vál-tók csak a kereskedésnek terjedése arányában szaporodhat-nak. (Cobden ezen nézetének ellent mond az 1857-ki crisis Hamburgban, hol papírpénz nincs és a váltók époly célból szaporítottak mint Angliában a bankjegy). Sőt az 560 sz kérdés alatt oda mutat Hamburgra, Gibráltára és Bázélre, a hol ércpénzforgalom lévén oly árváltozásokat nem lehet elő-idézni. Cobden e nézetét a hamburgi crisis később 1857 megczáfolá.

G r a h a m azonban Cobdent arra figyelmezteté, hogy a váltók is készpénz helyett szerepelnek a forgalomban, és hogy e szerint csak azon különbség van a váltó és más hitelpapir között, hogy a lejáratú terminusok különböznek. Maga az angol bank a 21 nap után fizetendő éa a fiókintézetei által intézett jegyeket a pénzforgalmi eszközökhöz sorolja, a mi-

ből szintén kitűnik, hogy nemcsak a vertpénz és a bankjegy szerepel a forgalomban pénz gyanánt. Ennélfogva a vidéki bankok által kiállított, 14 nap múlva lejáró, utalványokat is a pénzforgalom eszközei közé kell sorolni.

Julius 17-én Samuel Jones Lloyd hallgattatott ki a bizottmány előtt.

Ezen, Londonban és Manchesterben működő, bankár is azon nézetben van, hogy 1833 óta úgy az angol bank mint a provincialis bankok nem fektették jegyemissiójukat okszerű alagra. Az érczpenzforgalom maga magát szabályozza, nem úgy a papirpenzforgalom, a melyet bizonyos törvények alá kell helyezni. Habár a papirforgalom kényelmes és gazdaságosabb, figyelni kell arra, hogy ugyanazon állapotban tartassék, mintha csak érczpenzforgana; az érczpenz bevitele és kivitele egyedül szabályozván az érczpenzforgalmat, a papirpenzforgalmat is ehhez kell viszonyítani. Forgalom alatt vagy helyesebben forgalmi csereeszköz alatt Lloyd a vertpénzt és a látra fizetendő hiteljegyeket érti, a mely utóbbiakat a közönség papirpénznek is nevez. (különös definitio!)

A forgalomhoz akkoron csak a bankon kívül lévő bankjegyeket számíták, holott Lloyd nézete szerint a tartalékban lévő, a banknál maradt jegyeket is kellene számítani, a mint az inkább kiviláglanék, ha a bank két departementra osztatnék, mert az ily tartalék ép oly természetű mint azon pénz vagy papir, a mely a magánkereskedő szekrényében foglaltatik, és a melyet bármikor forgalomba hozatván az árúk árának változását előidézhetheti.

Lloyd azonban ellenkező nézetben van Cobdennel a banknál lévő depositumok dolgában, ezeket ő nem számítja a forgalomhoz.

Ennek okadatolását a következő eszmékkal kísérti meg. A forgalmi eszköz tulajdonképen az ércz, mely a mindenféle csereüzleteknél mértékegységül szolgál. A csereeszköz mennyisége állandó viszonyok között állandó marad. A mint azonban a kereskedelmi viszonyok változnak, a szükségelt csereeszköz mennyiségében is változás észlelhető, de mindannyiszor egyedül csak az ércz vagy ezt helyettesítő és az előbbivel egyenértékű pénzjegy jön számításba, és az említett

kelléknek sem az őrzött depositumok sem pedig a váltók nem felelven meg, ezek mértékegységül sem szolgálhatnak. Hivatkozik e tekintetben a francia-enquete hasonnemű nyilatkozatára.

Visszatérőleg a jegyemissióra, oda nyilatkozik, hogy a papir forgalomnak (Papier Circulation) az ércspénz fluctuatiót (fluctuations of the bullion) kell követni, más különben a jegybankok üzlete kártékonyan fog hatni és árváltozásokat fog előidézni. A mint a banknak ércspénzreservája apad, ugyanazon mértékben jegyeit is a forgalomból kellene visszavonnia; ez nem történt 1833-ban és 1839-nek végén.

Véleménye szerint csak az angolbank ércztartalékját vessik igénybe, ha ércz exportáltatik, míg a provinciális bankok érczpénzét csak a localis szükséglet fedezésére szokták kivenni. Ezen kétes feltevésre fekteti Lloyd következtetéseit, midőn a 2679 sz. alatti kérdésre adott válaszában azt mondja: „it is upon that assumption, that all our reasonings must be founded; and unless that be correct, it is impossible to reason the matter at all!“

1838-ban April hóban a pénztárkészlet érczben 10 $\frac{1}{4}$ millió livert tett, míg a forgalomban az angol bank közel 19 millió liver értékű jegyet hagyott; 1839-nek szeptember havában az érczkészlet 2.816,000 livrere apadt, a jegyek összege pedig még 17.916,000 livert tett. Ezen adatok mutatják, mily elvénkül vezényeltetett az angolbank. E mellett az összes bankjegy forgalom, együvé véve az angol bank és provinciális bankok jegyforgalmát:

1838-ban April havában 29.911,000 livrere rúgott

1839 „ szeptem. „ 29.044,000 „ „

Azt tartja Lloyd, hogy a mint az angolbank a krisis kezdetét tapasztalja, szükséges, hogy jegyeinek visszavonása által a váltóárfolyamra hasson. Továbbá hibáztatja a provinciális bankok oly szervezetét, mely szerint azok nem köteleztetnek jegyeikért egy meghatározott viszony szerint érczkészletet tartani.

Az angol banknak két departement-ra oszlását elkerülhetlenül szükségesnek tartja (2832—2736 számú kérdésben) Oly jegyek kiadása, a melyek azután érték mérő gyanánt

szerepelnek, szabadalom : pénzek készítésére; ezen jegyeknek forgalomba hozása, a banküzlet teendője. Hogy ezen két teendő egy kézbe van adva, ez okozza a zavart, mert ezáltal a hitelüzletekkel az országnak pénzforgalmi eszköze folytonosan kapcsolatban áll.

Feladatnak tekinti, hogy a jegyforgalom maximuma meghatározottassék, és a forgalom eszközeit oly állapotban kell tartanunk, hogy egy részt gátoltassék az ércznek kivitele külföldi értékek megszerzésére, és másrészt az ily vásárlások inkább a belföldi gyártmányok feleslegével fizettessenek ki. Ily pressiót még akkor is kívánatosnak tart Lloyd, ha gabonának behozatala szükségesnek mutatkozik. Ezen szabályozást oly rendszer által ohajtaná gyakorolni, mely magától működik (self acting). Erre Robert Peel kérdezi, mint hiszi ezt Lloyd kivihetőnek? a mire válasza abban állt, hogy a kitűzött czélt három módon véli elérhetőnek; u. m.:

a) csak ércpénz forgalom által a bankjegyek megszüntetvén;

b) oly módon, mint azt Hamburgban látni, hogy minden bankjegy ugyanoly értékű ércpénz által fedezve legyen, ekkor a jegy tisztán csak letéti igazolvány (ugy látszik L. nem tudta, hogy Hamburgban nem volt jegybank);

c) ez által, hogy az állam egy meghatározott változatlan mennyiségű bankjegyet saját jótállása mellett kibocsájtani enged, minden e felett kibocsájtott bankjegy teljesen fedezve legyen a bank pinczéiben lévő ugyanannyi arany által. Ez az önszabályzó fedezés módja.

(Ki ne látná már az eddig mondottakban a Peel-acta szellemét!)

Julius 21-én ismét Lloyd-ra került a sor.

Kihallgatása kezdetén a közhitel támogatásáról értekezett, és azon véleményt fejtegeté, hogy a bank a jegykibocsájtás által nem teremt új tőkét, hanem a hitelt terjeszti ki, és e tekintetben Ricardóra és Tooke-ra hivatkozik. Továbbá azt mondja, hogy az esetben, ha az ércpénz nagyobb mennyiségben kivetetik, a banknak ellenmütételt kell életbe léptetnie azáltal, hogy bankjegyeit a forgalomból vonja és kölcsöneinél magasb kamatlábat használ, miáltal az impor-

tot nehezíti, a kereskedőktől elvonatván a pénz és hitel. Angliában állandó kamatlábat nem lehet fentartani, kereskedelmi forgalma, nagyszerű vállalatai, az egybegyűlt nagy tőkék hullámszája, nem engedik a kamatláb megszorítását.

Hibásnak tartja azon nézetet, hogy a forgalmi eszközök mennyiségét az árakhoz kell alkalmazni, a mint Gurney, Burgess, Brodie s több mások nyilatkoznak. Angliában általánosan volt elterjedve azon nézet, hogy a gabonárák emelkedésével a provinczialis jegybankok az emissiót növelik.

Hogy egy banknak depositumai jól kezeltesse, szükséges annak helyes megbírálása, mennyit lehessen azokból kölcsönökben elhelyezni? és mi módon? Az 1832-ik évben a bank ezen feltevésnek megfelelt.

Lloyd kikél a bankszabadság azon módja ellen, mely szerint jegybankok a jegyemissió nagyságában keresik a versenyt. Hivatkozik e tekintetben a francia kamara bizottságának hasonló nyilatkozatára, Gautier-ra, az amerikai bankok történetére és viszonyára, Hamilton-ra s. a. t., kik mind azon értelemben nyilatkoztak, miszerint a szabad verseny a bankjegyek kiadásában a legnagyobb veszéllyel jár. Idézi több szakember munkáiból az erre vonatkozó tételöket.

Lloyd szerint sem a bankvagyon nagysága, sem a bankvagyon időnkénti megismertetése nem biztosíthatja a jegyek beválthatását, ez csak az emissió szabályozása és alkalmazása által az ércpénzhez lesz elérhető.

Lord Liverpool 1826-ban a bankügy javítása tekintetében három dolgot ajánlott: a) a kisebb bankjegyek eltörlését; b) fiókinézetek felállítását az angol bank részéről; c) a jegybankokat részvénytársaságokká átalakítani. Mindezt azonban Lloyd nem tartá elegendőnek a currency-t biztosítani az ország részére. 1832-ben a harmadrészbéli fedezet lett a banknak ajánlva, a mit ez azonban nem tartott meg és a mit Lloyd különben is tarthatatlan képtelenségnek nyilvánított, a mi is leveléből M. S. B. Smith-hez kitűnik.

A bizottmány figyelmezteti Lloydot, hogy a bankszabadság mellett is számos egyén nyilatkozott és pedig tevékenyek, miért nem bocsájtkozik L. ezek czálfolásába? Így a skót bankrendszer általános elismerésben részesül. Lloyd a

skót bankokat mint deposit és leszámítoló bankokat kitűnőeknek mondja, és szerinte mint ilyeneknek köszöni Skótiá felvirágzását, nem pedig jegyemissiójuknak, mint Ádám Smith és Walter Scott állíták.

Az előadás folytán M. Websterre a nagyhírű amerikai senatorra is hivatkozik, ki 1838 márczius 12-én tartott beszédében szintén oda nyilatkozott, hogy a bankjegynek beválthatósága még nem garantia a túlemissióra nézve, mert a két állapot igen jól létezhetik ugyanazon egy időben. Azért is ő maga (Loyd) az 1819. törvényt, mely a jegyek beváltásának biztosítását tartá szem előtt, nem tartja elegendőnek. A manchesteri kereskedelmi kamara e tekintetbeni jelentésére és elnökének Smith-nek nyilatkozatára nem épít. Ez ugyanis azt állítja, hogy 1836—7-ben az árúk árcsése annak tulajdonítandó, hogy a forgalmi eszközök mérték felett kevesebültek.

Ezen állítással szemközt áll azon tény, hogy :

1834-nek	April	havában	a forgalmi bankjegy értéke volt	29,220,000	livre
1835	"	"	"	"	"
1836	"	"	"	"	"
"	"	december	"	"	"

a mi semmiképen sem egyezne Smith állításával. Megjegyzendő itt, hogy az említett időben az érczpenz nagy mennyiségben lett exportálva és így az összes forgalmi eszköz mennyisége valóban apadt volt.

A manchesteri kereskedelmi kamarának egybeállításait az árakra nézve nem akarja Lloyd alapul venni, hanem szemközt ezekkel Tooke megbízható munkáira utal (2947 sz. felelet). Az áringadozást majd az áru természete, majd a forgalmi eszköz természete okozza, mely megkülönböztetést sokan figyelembe sem veszik. Az árak akkor is változhatnak, ha egyedül csak ércz a forgalmi eszköz, ekkor egyedül csak a természetes és okadatolt befolyás alatt állanak, míg ha a forgalmi eszköz nem állandósított, az említett befolyáson kívül még ezen körülmény is okoz áringadozást.

Smith Ádámot elismeri nagy tehetségnek, azonban a tudomány azóta annyira haladt, a tapasztalás annyi tanuságos adatot szolgáltatott, hogy Smith nézetei szerinte elévültek (2967. sz. f.).

Ha bármely oknál fogva az országból 6 millió liver

értékű arany exportáltak, Lloyd véleménye szerint ugyan 6 millió liverrel kellene a bankjegyek összegét is reducálni.

Lássuk Lloyd nyilatkozatait a július 23-án tartott bizottmányi ülésben.

Eliaméri L. hogy az általa kifejtett bankrendszer mellett egyetlen egy bank adhatna csak bankjegyet; a fennálló több jegyemittáló bank mellett az eseme kivihetetlen (3022. 3023 felelet) mert a provinciaális bankok fentartása mellett, ha minden bank a kívánt reductiót, tekintettel az angol bankból kivett érczre létesítené, a reductió többszöröztetnék.

Ezután a depositumok magyaristatására tért a bizottság. Ez alkalommal némi szenvedélyesség mutatkozott, úgy a bizottság kérdéseiben mint pedig Lloyd feleleteiben, úgy hogy a tárgyalás a heves vita formáját ölté magára. Ugyanest és pedig talán még nagyobb mértékben látni a július 24-én tartott ülés jegyző könyvéből, hol a depositum és bankjegy közötti különbség fejtegettetett. Ez nap a bizottság tagjai példakban mutatták Lloydnak, hogy nem minden bankjegyemissió szaporítja a forgalmi eszközöket, mert a kiadott jegyet ismét mint depositumot is lehet a banktól venni, annélkül, hogy forgalomba jönné, ha t. i. azon a bank által áruba bocsájtott értékpapirokat vesz az illető és a bankjegy esáltal ismét a bankhoz vándorol.

Lloyd utolsó kihallgatása július 31-én volt. Ezen ülésben a bizottság leginkább a forgalmi eszköz mennyiségének változását és ezen változás összefüggését az utolsó évtizedben volt krisisekkel vizsgálta. 1830-ban a francia forradalom, Belgium ügye, azonkívül mintegy 15 millió livre értékű gabonának behozatala, 150 millió livre állampapirnak convertálása egybeműködött és még sem származott kereskedelmi crisis, noha akkor sem létezett a Lloyd által ajánlott jegykiadási rendszer, kérdé tehát a bizottság, mint egyeztethető ezen tény Lloyd elveivel, a currency theoriával? A nagy érczexport meg volt, annyi kedvezőtlen körülmény egybeműködött mint soha ezelőtt, a mit Lloyd is bevall, mint egyeztethető ez Lloyd currency theoriájával? Lloyd erre azt mondja, hogy a crisis kikerülését ő nem az angol bank által követett 1819-ki actának tulajdonítja, hanem egyedül azon nem az actában

rejlő eljárásának, miszerint a bank azon időben jegyforgalmát leszállítá, a mi épen az általa ajánlott rendszernek elve.

1836-nak május. az ércztartalék 11.418,000 L. a jegyforg. 21.078,000 L volt

„ „ aug. „ 11.109,000 „ „ 21.082,000 „

„ „ nov. „ 7.329,000 „ „ 19,300,000 „

(Ebből látni, hogy az angolbank a bankjegy reductiójában nem követte a Lloyd által képviselt tant, és még se következett be crisis).

Ha a bankjegy beváltás útján tér vissza a bankhoz, úgy a bankjegy semmisítették meg; ha depositumokat vesz vissza a közönség, úgy a bank annyi értéket adjon el tárczájából; ezt ajánlja Lloyd.

Minthogy pedig a provinczialis bankok jegyeiket az angolbanknak jegyeivel válthatják be, látni való, hogy tulajdonképen az angol banktól követeltetik érczexportálás esetében a nemes ércz, jegyeinek beváltása által a pénztárnál.

És ámbátor az 1830—1840 évtized kereskedelmi crisi-sei közepette a jegyforgalom nagyságában az eltérések csak csekélyek voltak u. m.

400000—700000 livre, mindazon által a bank eljárásában nagy hibát lát, a mennyiben az ércztartalékjának kisebbedésével nem apasztá e g y a r á n y b a n jegyforgalmát.

A bizottságnak ez évi ülészakában T Tooke is több ízben lett kihallgatva. Lássuk e tekintély nyilatkozatait.

Az 1840-diki július 8-án tartott ülés eredménye.

Tooke, Merac-nak segítségével, az árak ingadozását állítá volt össze, és ebbeli munkájából kitűnik, hogy több nagy fontosságú kereskedelmi cikk (gyapot, selyem, vászon . . .) 25°/_o—50°/_o-al esett árban, ezen változást azonban nem tulajdonítja az angol banknak, administratiójának, sem pedig a forgalmi pénznek. 1836-ban az árak ismét tetemesen emelkedtek, a mit megint nem a bankrendszer, hanem az Amerikának nyújtott tetemes hitel okozott, miáltal az áruk keresettebbek, az ár pedig magasabb lett, a mit a pénzpiacz engedékenysége is elősegített. Forgalmi eszköz (Circulating medium) alatt mindazt érti, a minek segítségével birtok, érték átruházások eszközölhetők, e mellett pedig kézen forognak a nélkül, hogy az átruházás írásbeli nyilatkozattal vagy aláírással lenne kapcsolatban. Ily „circula-

ting medium" a vertpénz, a bankjegy, a check, a váltó egy tekintetben, sőt még az egyszerű hitel, a mennyiben ennek segítségével eladások és vételök történnek.

(E szerint Tooke a „forgalmi eszköz“-t a legtágabb értelemben veszi.)

A depositumokat a bank átruházható tartozásainak (transferable debts) nevezi.

Pénznek tekinti: a vertpénzt, bankjegyeket és checkeket, a váltót nem nevezi pénznek, mert a megnevezés rá névre nincs elfogadva, noha egy 24 óra alatt fizetendő váltó mintoly természetű mint a check, és csak a lejárat időbeni különbség jön itt figyelembe. Ez különben csak osztályozási nézetkülönbséget okozhat, mert az árak, tárgyak árára a forgalmi eszközök közül egyik sem gyakorol nagyobb befolyást mint a másik. Az árakra nincsenek a forgalmi eszközök befolyással — Tooke szerint — mert ezek egyedül csak előállítási költségük szerint változnak, és azon viszony szerint, a melyben egy vagy más vidék azon tárgybeli szükséglete fedezve van, végre a fogyasztó anyagi és pénzügyi viszonyai szerint.

(Tooke ezen utóbbi nézete inkább azt mutatja, hogy a pénzforgalom van befolyással.)

Tooke azt állítja, hogy a forgalmi eszközök mennyisége inkább következménye, nem pedig megelőző oka az árváltozásnak. Ha csak ércpénzforgalom van, vagy pedig oly jegyek forognak közkezen, a melyek ércpénzzel mindenkor beválthatók, a forgalmi eszközök nem gyakorolnak befolyást az árakra; ha azonban be nem váltható papírpénz a forgalmi eszköz, úgy igen természetes, hogy az ily forgalmi eszköz a tárgyak árára is befolyással leend.

Az árváltozás lényeges okának Tooke a kereslet és kínálat közötti viszonyt tekinti, azon arányt, a melyben a készlet valamely szükségletet fedez. Az 1840 augusztus 4-én tartott kihallgatás eredménye: Az 1833—1837 években volt árváltozások magyarázatánál Tooke a bizottságot azon körülményre figyelmezteté, hogy 1835-diki február havában általánosan 16%-al magasb árak léteztek, míg a bank jegyforgalom 1833 február hava óta nem változott emli-

tést érdemlő viszonyban. 1833-han az angolbank jegyforgalma 18.318,000 livre volt, 1835-nek február havában 18.099,000 livre, a miből kitűnik, hogy az áremelkedés okát nem lehetett a jegyemissióban keresni.

Külömben Tooke igen helyesen teszi azon megjegyzést, miszerint az árváltozások vizsgálatához nem lehet bármily áruczikket választani, hanem csak azokat, a melyek a kereskedelmi forgalomban nagy tételekben fordulnak elő. Oly áruczikk, melyek forgalmi értéke például 10—20 ezer livret alig ér el évenként, nem irányadók. Tooke maga következőket : a gyapot, gyapjú, selyem, len és vasczikkeknek árváltozásaira fekteti.

Szintűgy néhány napig tartó nagy áremelkedés, vagy árcsökkenés nem lehet irányadó. Hogy az árcsökkenés természetes oknak és pedig a czikk nagyobbnemnyiségbeni behozatalának volt tulajdonítandó 1833—36-ban, a következő táblázatból tűnik ki :

Behozatal Angliában érték szerint.

Év	Gyapot	Gyapjú	Selyem	len	indigó	téa
1833	303,6 m. l.	38 m. l.	3,0 m. l.	126,5 m. l.	6,6 m. l.	31,7
1834	326,8 „	46 „ „	3,8 „ „	88,0 „ „	4,1 „ „	33,6
1835	363,7 „	42 „ „	3,9 „ „	83,2 „ „	4,1 „ „	44,3
1836	406,9 „	64 „ „	4,8 „ „	151,6 „ „	7,7 „ „	49,3

Hogy a kereskedésnek ily nagy mérvű emelkedésével a hitelüzletek s a speculatio is nagy mérvben növekedtek, az könnyen érthető. Az éjszakamerikai egyesült államok elnöke is 1837-nek szeptember 4-én olvasott üzenetében a Congressushoz így magyarázza az azon időbeli kereskedelmi krisist. Azon államokban a bevétel és kivétel 1824-től kezdve 1830-ig inkább apadt és csak hullámozást mutatott, míg 1830 kezdve 1837 tetemes emelkedés volt látható, mert a bevétel 103 millió dollárról 1831-ben 189 mill. d. emelkedett 1836-ban; a kivétel pedig 81 millió dollárról 128 $\frac{2}{3}$ millió dollár értékre emelkedett. Ezen nagy növekedés közepette a gyár-
iparosok azon reményben voltak, hogy ez mindig így fog menni : a hitelezés mindig nagyobb dimenziókat nyert, nagy töké-

fordítottak az ipar kiterjesztésére és ezáltal a gyártmányok nagyobb mennyiségben készültek mint szükséglet volt, a mi- nek következése az árak esése lett és ezáltal származott zava- rok. Így volt ez Angliában is, Amerikában is. Bekövetkezett tehát a tultermelés minden következményeivel, annélkül, hogy a forgalmi eszközök erre befolytak volna. A hitel kiter- jesztése csak következménye volt a speculatióknak áremel- kedésre.

Egyáltalában a bank csak akkor nyer befolyást a for- galomra, ha depositumait teljesen visszafizette, ezen időpontig a depositumok kisebb nagyobb mérvbeni kivitele magában is befoly a forgalomra, ez pedig a bank intentióival összhang- zó, de ellenkező is lehet, azonban semmiképen sem áll a bank- igazgatóság hatalmában. Nem kell külömben elfelejtkezni ar- ról sem, hogy a legtöbb kereskedelmi üzletben a bankjegy közvetítése nem igen szerepel.

Hanem igenis gyakorolt befolyást 1835-ben a bank hi- telnyújtása által, a rábizott depositumok ki- kölcsönzése által nagyobb mérvben. És e te- kintetben szól Tooke a kamatláb változásai mellett, kijelent- vén, hogy a bank a kamatlábnak emelése által a hitelközvetít- és túlterjesztését gátolhatja. Ugyanis, ha a bank első rendű czégeknek drágítja a kölcsönt, annál inkább fog a kamatláb más körökben emelkedni és így a hitelüzletek túlterjeszkedé- se gátoltatni.

Az 1840 ik év Aug. 5-én volt bizottsági ki- hallgatás eredménye.

A bizottság az ülés kezdetén Tooke nézeteit kívánta tudni az 1835 évet megelőző időszak kereskedelmi viszo- nyai felett. Jóllehet a kihallgatás ezen része is sok érdekest tartalmaz, ezen résszel még sem foglalkozhatunk, mert igen távol vezetne.

Tooke azon nézetben volt, hogy a bank egyedül csak váltótárczája által hathatna a pénzforgalmi állapotra, noha ez maga még nem okozhatja az ércpénznek bejöttét vagy kimenetelét. Ezt jól kell megkülönböztetni a jegyemis- siótól, miután a kölcsönök a depositumokból adatnak, és így a váltótárcza tulajdonképen azt mutatja, hogy mennyire segíti

elő a bank a forgalmat hitelnyújtása illetőleg kölcsönei által.

Megkérdesztetvén véleményeért Lloyd currency theoriája felett, oda nyilatkozik, hogy egy oly rendszertől, mely szerint a bankjegyforgalom mindenkor az érczpénzforgalomhoz arányosítassék, már azért sem vár jót, mert ezáltal a kamatláb szükség felett gyakran és tetemes változásoknak lesz alávetve.

Evvel szemközt ő egyedül csak a jegyek beváltóságát kívánja biztosítva látni, ha a bank elegendő érczpénzkészletet tart, képes leend kötelezettségeinek eleget tenni, és a kamatláb nem fog oly tetemesen ingadozni, mint ha Lloyd ur propositiója jutna érvényre és alkalmazásba és ezáltal egyuttal nem volna oly érczalap szükséges, mint a minőt Lloyd két departement-rendszere igényel.

A banknak okszerű vezetésével az érczkivitel ellen is hathatna a fentemlített módon. Ily eljárásnak köszöné a bank a mindenesetre legveszélyesb 1832-diki krízisben az érczpénznek visszafolyását pénztárába, noha 6 millió livre érczpénzt vontak ki a krízis kezdetén a bankból; ugyanezt tapasztaltuk 1838-ban és 1839-ben. A bankigazgatóság a kamatláb emelése által hasson a pénzpiacra, és a cél el leend érve a nélkül, hogy a jegyforgalom mesterséges uton változtassék. Az érczpénznek időnkénti kimenetét az országból gátolni nem lehet, mert vannak esetleges fizetések a külföldre, a melyeket csak érczpénzben lehet teljesíteni.

Az angolbank figyelme csak a pénz értékének változására lehet irányozva, ennek mértéke pedig a kamatláb — nem pedig a forgalmi eszközök mennyiségére (without affecting the circulation in amount). A kamatláb emelése által a váltók árfolyamára is befolyást gyakorland a bank.

Azonban a bank akkor lépjen ki szenvedőleges állapotból, ha azt látja, hogy érczpénzkészlete nagyobb mértékben vonatik ki kezeiből, a minek megszorítására a hitelnyújtást (váltóleszámitolást) is leszállítani kellend, ha a krízis nag érczexporttal jár, és a bank ércztartalékja fenyegető mérvű

apad. A kellő időpontnak meghatározása, hogy mikor kellessék egy vagy más módhoz nyúlni az ércpénz kifolyásának meggátolására, ezt általános szabályokhoz kötni nem lehet, hanem a bankigazgatóság tapintatára kell bízni. Ugy hiszi azonban, hogy a mint a bank ércztartalékja 10 millió livrere apadt, a bank váltótárczájának értékesítéséhez és egyébbb követeléseinek folyóvá tételéhez lásson, mert így aztán a pénzpiacra nyomást fog gyakorolni, és ennek következtében az ércpénz ismét az országba vonuland.

4.) Az 1848-dik évbéli enquête.

Mint tudva van 1847-ben Angliát ismét egy nagy kereskedelmi krízis lepte meg. 1848-ban a parlament egy enquête-t alakított, vizsgálendő, hogy mily befolyással volt a krízisre a bankügy.

A kihallgatott szakértők egyhangúlag oda nyilatkoztak, hogy az 1847-ki krízis természetes következménye az 1846 ki évben volt csekély termésnek, a melyet külföldről kelle pótolni, és ezért nagy fizetéseket teljesíteni oda. Közreműködött a krízis növelésében : a gyapot hiánya; tetemes tőkének a vasutépítésekre fordítása; a hitelnek túlfeszítése, főkép a kelettel való kereskedésben.

A bankgouverneur és algouverneur azt állítják, hogy a bank nem járt el úgy annak idején, mint kellett volna, mert még 1846-nak őszidején kellett volna nyomást gyakorolnia a pénzforgalomra, a mi nem történt, miután a bankigazgatóság kezei megkötvék.

Több bizottsági tag azon véleményt támogatja, miszerint az 1844-diki Peel-acta egy oly administratív gépezetet alkotott, mely a bankot minden felelősségtől az ország irányában felmenti. Mások véleménye oda irányult, hogy a krízis kitörésekor 4 millió livrere több bankjegy volt a közönség kezében, mint a mennyire valóban szüksége lett volna.

A nagy izgatottság csak october 25-én kezdett csökkenni, midőn a kormány a Peel-acta felfüggesztését elrendelé.

Az enquête jelentése szerint az 1844. Peel actára vonat-

kozólag a vélemények ugyan eltérők, azonban mindamellett annak fentartását ajánlja.

1848-ban márczius 7-én a bizottság Baring elnöklete alatt kihallgatá :

James Morris bankgouverneurt és
J. James Prescottt algouverneurt.

Ezen két szakember véleménye a következő elvek körül egyesült :

1844-ben augusztus 1-én az első bankkimutatás tétetett közhirrre, megfelelőleg az 1844-dik évi Peel-actának. Ekkor a kamatláb $2\frac{1}{2}\%$ -ra esett (ennél kisebb kamatlábat a bank soha sem használt.). A bank a kamatlábat azért szállítá le oly feltűnő viszonyban, mert a természetes kamatláb ily csekély lett. Addig, míg a bank kamatlába kölcsöneinél a törvény értelmében változatlan volt, és mindannyiszor, hogy a természetes országos kamatláb kisebbé vált : a bank nem tudá pénzét állandó magas kamatlába szerint elhelyezni, és nem maradt más teendője, mint értékpapirokat vásárolni. Ilyen viszonyok között t. i., ha pénzbőségben van, az értékpapírok ára is nagyobb lévén, a bank kénytelen volt drágán vásárolni. Midőn pedig az általános kamatláb nagyobb volt, mint a bank állandó és változatlan kamatlába, mindenki a bankhoz fordult kölcsön végett, a minek a bank csak úgy tehetett eleget, ha értékpapirjait a börzén eladá, a mi a pénzviszonyok természete szerint ekkor kisebb árral történt, mint a melyen a papir vásároltatott. Így a bank az általános kamatláb változásai alatt saját állandó kamatlábával folyvást veszteségeket szenvedett. Ezt mellőzendő, a bank a Peel-acta alapján azonnal követte az általános kamatlábat, és ez $2\frac{1}{2}\%$ -nál maradt 1845-diki october 16-áig, midőn 3% -ra emelé azt.

1847-ben január 14-én a kamatláb $3\frac{1}{2}\%$ -ra emelkedett, ekkor az ércpénzkészlet 13.949,000 liverre ment, a tartalék 7.269,000 liverre, az escompte 7.624,000 L. Január 21-én kamatláb 4% -ra emeltetett. April 8-án az ércpénzké már 9.867,000 liverre apadt, a tartalék pedig 3.464,000 re, a kamatláb ekkor 5% -ra vitetett. April hó 15-én

tartalék már 3.342,116 livrero fogyott, elhatároztatott a váltótárczát kissebbíteni, noha a kamatláb csak 5% körül járt.

October 25-én a tartalék már csak 1.994,900 L volt, a kamatláb pedig 8%. A bankaktát a kormány erre felfüggesztette. Az angol bank tetemes mértékben fáradozott a hitelviszonynak fentartásán, úgy a bankoknak és közváltóknak mint magánosoknak nagy mérvben adott kölcsönöket, t. i. mintegy $2\frac{1}{2}$ millió livret, a mi a rendes kölcsön üzleteken kívül történt.

A két gouverneur bevallá (2651 sz. kérdés), hogy a pénzforgalmat illetőleg a Peel-acta óta nem érzik magukat felelősnek, miután erre nézve az acta maga egy önkormányzati mechanizmus.

A bankdepartement két kötelességet ró a bankhormányzatra, u. m. egyrészt a közönséget kielégíteni, másrészt pedig a bankrészvényesekre is gondolni. Ezeknek a mennyire lehet nagy osztalékot kellett biztosítani, a közönségnek pedig előnyöket nyújtani, mely két feladat azonban nincs egymással ellentétben.

A krízisre visszatérőleg e két kormányzó azon nézetet nyilvánítá, hogy nem kellett volna a bankaktát suspendálni, a nagy félelem szünőben volt már. April hóban a pénzszűke okozott krízist, miután az ország élelmezése végett sok nemes ércz vitetett a külföldre. Ugyanezen időben fizeté a bank részvényeseinek az osztalékot, a mely mindig a tartalék című tétel rovásából menjen, és a közönség, mely nem ismeri a bank számításainak mechanizmusát, megijedt azon, midőn csak 3 milliót látott a tartalékban a bank kimutatása szerint. Az élelmezésre 9 millió livre vitetett ki, mintegy 40 millió livre a kereskedéstől vonatott el más czélokra; ebből pénz krízis származott.

Teljesen más természetű volt a kereskedelmi krízis ősszel, october hóban. Kezdődött ez több kereskedőház — és pedig gabnakereskedő, bukásával. A gabona ára, mely 120 silingre emelkedett volt, a nagy import következtében majd felére esett. Ezen bukások több banknak bukását vonták maguk után (Bank of Liverpool, Liverpool banking Company, North and South Wales banking

Company, Union bank of Newcastle sat.) A bankot mindenki igénybe vette, ott keresett biztosítékot, az angol bank jegyeit a közönség elzárá, a pénz forgalom apadt... mindez okozá a krisist — a bankakta nézetők szerint erre nem gyakorolt befolyást.

A bankkormányzók véleménye szerint a bankakta teljesen megfelelt a várakozásnak, a mennyiben az ércpénz kevesbülésével a bankjegyek is a forgalomból jöttek és a jegyek beváltása teljesen biztosítva volt. A forgalomban lévő 22 millió livre bankjegyből 14 millió értékpapírok által volt fedezve, 8 millió pedig ércpénz által. A bankjegyek visszajötte, a beváltás útján, a forgalmi eszközöket kevesbíté és így a váltó árfolyam javult.

A bankkormányzó még 1844-ben ajánlá, hogy az ezüstre nagyobb figyelemmel legyenek az ércztartalék képzésénél, miután épen az ezüst azon ércz, a melyet fizetéseknel a kontinensen leginkább használhat az angol kereskedő. Ezt annál inkább javaslá a banknak, miután Angliában (akkoron) nagy mennyiségű ezüst hozatott Amerikából és Chinából, a melyet, ha nem vesz át a bank, exportáltatik a kontinensre.

Morris azt javaslá Peelnek, hogy a tartalék egy harmada ezüst legyen, ő azonban csak egy ötödrészt ajánlott parlamenti beszédében, miáltal az ércztartalék $\frac{4}{5}$ arany marad.

A bankkormányzók az 1844-ik bankactának azon részét is, mely a vidéki bankokra vonatkozik, jótékony hatásúnak mondják.

Meggyőződésük, hogy nem lehet oly törvényt alkotni, a melyet minden körülmény között és így általános rémülés esetében is fentartani lehetne. Mindamellet azonban nem javasolják, hogy egy oly törvény alkottassék, a mely a kormányt felhatalmazza a bankakta felfüggesztésére. Ugyanis, nézetük szerint, nem lehet azt előre megítélni, hogy mily viszonyok között függeszthesse fel a kormány a bankaktát, és így attól lehet tartani, hogy a felfüggesztés vagy nem alkalmas időben történend, mikor egy ily heroikus mód tán felesleges is volt, vagy pedig oly időpontra fog hasznatni, a midőn a következményei már kifejlődtek. Tanácsosbnak tartják vény felfüggesztésére törvényt nem alkotni, a dolgo'

magára hagyni, és ha rendkívüli viszonyok a suspensiót kívánatosnak fogják mutatni, úgy azután a kormány felelőssége mellett az úgy is megtörténhetik.

A bankjegyek szaporításával nem hiszik a közrézműlést megszüntethetni, mert ez maga magától szűnik meg.

Hogy a kormány a kamatlábat 8°/_o-ra határozá october hóban, ezt csak annyiban tartják aggasztónak, hogy ez által praecedens eset létesült, a mely a kormányt jövő alkalommal hasonló eljárásra indíthatná. A jelen esetben a kormány eljárása indokolt volt, miután a continensen ugyanazon időben már 7°/_o-on állt a váltóleszámitolási kamatláb.

Ugyan 1847-ben a kormány deficiency bill-jeire előleget vett a banktól. Némelyek azt állítják, hogy a bank ezen kölcsönei által is némileg zavarba jött volna. A kihallgatottak tagadják, hogy ezen kölcsönök elvileg zavart okozhatnak, miután minden 3 hó lejáratával szokott a kormány ily előleget kérni, és a bankigazgatóság erre el van készülve, eladván értékpapirokat a pénz beszerzése végett. 1847-diki april havában ezen kölcsönök 3¹/₄ millió livre-re rúgtak; azonban october hónapban nem volt a banknál D. Bill.

Ugyan 1847-diki april havában az angol bank a skót bankokat is segíté, és pedig 200,000 livre előleget adott egy Joint-Stock banknak, a melynek azonkívül 60,000 liver váltót leszámított, szintűgy egy más skót banknak 100,000 livre előlegeztetett. Ennél több azonban Skócia részéről nem kéretett.

Az elnök azon kérdésére, hogy vajjon nem volna-e jobb, ha a bank, a kamatláb emelése helyett, a váltóknál egy bizonyos időhöz kötné a leszámítolásra elfogadást. Morris ellenkező nézetet nyilvánít, mert ezáltal a kereskedelem nehezítették, a menyiben a váltóüzletnek a közforgalomban a bank által megszabott lejáratú időhöz kellene magát alkalmaznia, a mi nem megyen. Evvel szemközt a krisis alkalmával követett eljárást ajánlja, a mely abban áll, hogy a kamatláb módosíttassék a váltó lejáratú idejéhez képest, miáltal a cél el lesz érve.

A bankkormányzók azt állítják, hogy nem a depositu-

mok kivétele hozza zavarba a bankot, hanem a kért kölcsönök nagy mennyisége és összege. Ilyenkor a bank tartalékjának emelése végett tetemes áldozatokat hoz a közügynek, eladván értékpapírokat a legrosszabb, a legkedvezőtlenebb árfolyammal.

A mint a bank a kamatlábat emeli, az országba vonja a külföldi pénzt. Prescott azonban eltérőleg Morris-tól azt véli, hogy ilyenkor nem a külföldi pénz jön Angliába, hanem a külföldön elhelyezett angol pénz.

Hogy a hitelüzlet összevonassék, a bank oda utasítá fiókintézeteit, a hitelnynyújtást az eddigi összeg felére reducálni, a mi azonban kimélettel foganosított, és csak rövid ideig tartott.

Az angol banknak liverpooli fiókintézete által 1846-diki october 31-től 1847-diki augustus 7-ig 2.680,177 liver értékű arany küldetett Amerikába; magánosok által közel 800,000 liver; Londonból is mintegy 400,000 L. úgy, hogy körülbelül 4.000,000 L exportáltatott ez időben Amerikába.

A tárgyalás folytatott 1848-ban márczius 10-én. Morris a bank állapotának közlését czélszerűnek tartja, mert a bankingazgatóságot ezáltal kényszerítik óvatosnak lenni.

A banknál többnyire 2—3 millió livre álladalmi pénz van deponálva, a melyet a bank forgat és így kamatokra szert tesz. A mint a fedezetlen jegyemissió 14 milliót meghalad, a bank nyeresiményében az állam is részesül.

Már 1844 előtt az angol bank több Joint-stock bankkal szerződött, és abban állapotnak meg, hogy az angol bank hitelt nyit az illető J. St. banknak, azért pedig ez csak az angolbank jegyeit használja. Minden más jegybanknak az angol bank nem nyújt segítséget, kölcsönt.

A bank egészen szabadon függetlenül határozza meg a kamatlábat. Rendesen 95 napi lejáratú váltókat számítol, gyakran 6 haviakat is, jön 10 napi is a tárczába.

Azonkívül, hogy váltót leszámítol a bank, saját ér papirjait is kölcsönbe adja. Így p. o. 300,000 névén vret Consolban adott jegy bankárnak, ki azon papibörzén eladta, ez úton pénzt szerzett és tartozásánál napján a papírokat ismét vissza vásárlá és a bank

1847-ben szept. 18 án 17.932,000 livre bankjegy volt forgal.

"	"	octob. 10-én	20.833,000	"	"	"	"
"	"	" 23 "	20.318,000	"	"	"	"

A bankjegy-összeg tehát nem nagy ingadozást mutat.

Prescott azt mondja, hogy nem tudja, miben és mint kellene a Peel-actán változtatni, csak azt tudja és érzi, hogy az jelenleg nem tökéletes.

Az 1848-diki márczius 14-én történt kihallgatáson Morris bemutatá az 1847 évi szept. 15 — october 25-ig tett rendkívüli előlegeknek és kölcsönöknek jegyzékét, a melyek 2.255,000 L. összeget mutatnak. Ugyanily célból october 26-tól november 16-áig 950,000 Livert adott az angol bank.

Morris és Prescott állítják, hogy a forgalmi eszközök 1844-ki acta által úgy reducáltatnak, mintha a forgalmi pénz csak ércpénz volna.

Az 1844-ki akta szerint Britannia összes jegybankjai legfőlebb 32 millió Livre bankjegyet hozhatnak forgalomba váltótárczájuk alapján, és pedig az angol bank (Bank of England) 14 millió livret, a többi angolországi jegybank 18 millió livret.

Az angol bank 2 departementre való osztása által a bank-departement ugyanoly természetű lett, mint minden más depositbank, mert jegyemissió őt nem illeti, és azért kezelésében is ugyanazon szabályok alá esik. Felemlítendő még, hogy a bank ugy nevezett post bills utalványai 1 millió livre körül forognak, az ily jegyekkel a többi bank nem bir.

Azáltal, hogy az angol államadósságok kamatai az angol bank által fizettetnek ki, a bank tartalékja látszólag nagy változásoknak van alávetve. T. i. az angol bank az államtól bírván depositumokat, ezek rovására teljesíti a kormány részére a kamatfizetéseket, és miután az állam deposituma szintűgy kezeltetik mint a többi depositum, könnyen érthető, hogy a tartalékban lesz a fizetésekre készen tartott összeg foglalta. Minden kamatfizetés idején nagy apadást látni a tartalék körül, így 1847-ben April havában is, a mit a közönség hibásan más okoknak tulajdonított.

Hogy sok angolországi bank nem kezeltetik ugy mint

kellene, hogy nincs intézkedésükben okszerűség, az kitűnik a Liverpooi királyi bank eljárásából, mely 620,000 livre saját alaptőkével bír, és egy kereskedőnek, egy személynek 250,000 L hitelezett.

A bankakta nem állapított meg — Morris nézete szerint — más szabályokat, mint a melyek minden banknál okszerű vezetés mellett alkalmaztatni fognak — az 1844-ki akta nélkül. Már az 1819-ki akta állapította meg az elveket, melyek határozott formába öntettek az 1844-ki akta által.

Hogy mily váltóárfolyam változások fordultak elő az 1847-diki october napjaiban, a következő adatokból látható.

1 Liver-ért october 2-án Londonban adtak 25 frank 40 cent. párisi váltóban; okt. 9-kén ugyancsak egy livreért 25., october 16-án 50., frankot, mindenhol 4 napra lát után fizetendő váltót értve. Az árfolyam tehát már a kormány rendeletének megjelenése előtt változott.

Akár beföldi használatra, akár külföldre vitel végett vónassék ki az ércpénz a bankból, ennek egyaránt kell óvatosságnak lennie és ellene működnie. A különbség a két esetben csak az, hogy míg a belföldi használatra irányzott érczkivárat csak rövid ideig tart, a külföldre vitel hosszabb ideig tartó érczkeresletet okoz.

Ha a Joint-Stock bankok a Clearing House-ba bocsáttatnának, a bankjegyforgalmat leszállítani lehetne, és pedig mintegy $\frac{1}{2}$ millió livrevel. A London és Westminster bank Londonban 150,000 livrevel többet kénytelen tartalékol tartani a miatt, mert a Clearing House-ba nincs bemenete.

Ezen bankon kívül még 4 más Joint-Stock bank volt Londonban.

A két bankkormányzó a 3274—3280 sz. alatti kérdésekre nyíltan bevallja, hogy a bank szükségesnek tartja az áruk árára befolyást gyakorolni, és a cikkek olcsó árában látnak legtöbb biztosítékot! A bizottság tehát azon észrevételt intézte a két úrhoz, hogy a szerint az aranyt visszavonandók Angliába, Angl
kell tenni? A bizottság adak
hogy az angol bank hitelme
Anglia az értékpapírokon

veszteséget szenvedett; — hogy egy ily bankoperáció által a bank 9 millió livre aranyat vonzott Angliába! Ehhez még talán ugyan vagy 80—100 millió L. veszteség járul más tárgyaknál, czikkeknél. Morris erre azon véleményt nyilvánítja, hogy egy oly árcsökkenés általános lévén az országban, a viszony az egyesek között nem igen változik — ellenben a közönség összesen nem szenvedett veszteséget. Különben a kereskedelmi bilanz maga magától tér vissza a rendes határok közé, az egyik állítás a 3310 számú kérdésre, míg a 3313 sz. alatt Morris azt állítja, hogy a mint a kereskedelmi mérleg Angliára nézve passiv, az onnét ered, mert Anglia exportja, áruinak drágasága, magas ára miatt, nem éri el az importot és így az export nagyobbítására kell hatni, a mi úgy történhetik csak, ha az árak leszorítatnak, és ezen eredményre a banknak befolyása által akar Morris hatni,— a mit 3317 sz. alatt világosan kimond. Elismeri továbbá Morris, hogy egy ily elv mellett szűnetel a munka és számos (azonban szerinte csak a túlzott) vállalat jut tönkre; elismeri, hogy ez a currency theoria következménye; mindazonáltal véli, hogyha bármely más elvnek hódolunk, a krízis még nagyobb lesz.

Ezen a kereskedelem ipar és földmívelésre oly veszteséges év a bankra nézve igen kedvező volt, mert a használt nagy kamatláb (adott kölcsöneinél) nagy osztalékot teremtett részvényeseinek.

Az angol bank a jegykiadás szabadalmán kívül London és környékére nézve, még két kedvezményben részesül, t. i. hogy az állampénztárt kezeli, és hogy részvényesei csak a bankvagyon összegéig kezeshetnek, nem határtalanul mint más bankok részvényesei.

A bizottság constatirozá, hogy a krízis Londonban és Lancashire-ben, a hol egyedül csak az angol bank jegyei forognak, volt tetemes, míg máshol, a hol a vidéki bankok jegyei vannak forgalomban, krízis vagy nem is volt, vagy csekély mérvben.

A 3415 sz. kérdésben a bizottság kérdi Morrist, hogy vajjon a nagyobbodó termelés nem idéz-e elő nagyobb munkásságot? Morris ezt elismeré, de egyuttal kéri a bizottságot,

hogy ne bocsájtkozzék, ily elméleti tárgyalásokba, miután ő mint bankkormányzó csak szakát illető kérdések vitatásába kész ereszkedni.

A bizottságot továbbá figyelmezteté, hogy egyáltalában illeténél nagyobb fontosságot tulajdonítanak a bank által használt kamatláb változásainak.

A bizottság továbbá kérdi, hogy vajjon a bank vezérelveei szerint ez a fogyasztásra is akar-e hatni? Erre Prescott azon véleményben van, hogy néha a rendes pénzforgalom érdekében szükséges, hogy a közönség a külföldi cikkek fogyasztásától tartózkodjék. Erre a bizottság azon helyes észrevételt teszi, hogy e szerint ha az ország élelmi cikkek hiányában van, ezek behozatalát is nehezíteni kell — erre Morris megjegyzé, hogy az érczpénznek kivitele által az élelmi szerek ára leszáll és azon iparcikkek ára is, a melyeket a kivitelre használhatni.

Morris jelentése szerint a bankigazgatóságban a nézetek az 1844-dik évi akta tárgyában megosztva vannak.

A bizottság ezuttal felemlíti azt is, hogy 1844-ben a kormány a parlamentben kiemelé, hogy mily előny volna az a közönségre nézve, ha a vidéki bankok jegykiadási jogukról lemondanának. Néhány jegybank tette is ezt, és lemondott erről az angolbank részére, és a helyett, hogy az 1% kártalanítást elfogadta volna, azon kedvezményt kérte magának a banktól, hogy a kölcsönügyi összeköttetésében a bankkal egy meghatározott összegig kisebb kamatlábat élvezzen a szokottnál vagyis a piaczi árnál. Az angolbank ezt megigéré, azonban szavát nem tartotta, a mit Wright Nottinghamból a bizottság előtt be is vallott. És ez másokkal is így történt.

A márczius 21-ki bizottsági ülésben Morris azt jelenti, hogy a bank pénztárnokának alapos számításai szerint Angliában 40—60 millió livre értékű arany érczpénz van forgalomban, míg az ezüstpénz 12 millió livrere rúghat. Egyuttal egy táblázatot is előterjesztett, a melyből kitűnik, hogy a bank kisebb nagyobb bankjegyeiből mennyi van forgalomban és mennyi idő múlva tér vissza átlagosan a bank pénztárához. Ezen táblázatból kitűnik, hogy minél nagyobb a bank jegy értéke, annál rövidebb ideig marad forgalomban,

hogy míg az 5 L. jegy átlagosan 74 nap múlva tér vissza, addig az 1000 L. jegy már 7 nap múlva a bankhoz visszatér. Krisis idején a forgalmat még gyorsabbnak találták.

As 1847-ki krisis alkalmával a közönség kezeiben lévő bankjegy mennyiség nem változott egyaránt a nemes ércszel, ezt a bizottság több havi és napi adatokkal bizonyítja. Morris elismeri, hogy a jegyek nagyobb mérvben kevesebbítették mint az ércs, és beismeri, hogy az 1844-ki bankakta segítségével a bankjegyforgalom nem változott azon arányban, mint ha csak ércspénzforgalommal bírna az ország, a mit az actával a currency theoria elérni akart. A bizottság erre azt kérdi Morristól, ha ez áll, a mit a számok igazolnak, a mit Morris is beismer, úgy hát mire való az acta? Morris nézete szerint a jegyek beválthatóságát biztosítani volt a főcél; a bankdepartement eljárását szabályozni — nem lehetett az acta feladatja.

(Azok kik ezen aktát teremték pedig épen azt állíták, hogy főcsélja oda hatni, hogy a vegyes forgalmi eszköz úgy változzék mintha csak nemes ércs forogna.)

A 3542—48 sz. kérdéseknél Morris bevallja, hogy a bankigazgatóság ellenkezőleg a bankakta szellemével jár el gyakran, a mely szemrehányás nem csak az angol bankot illeti, hanem Anglia jegybankjait egyáltalában. Másrésről egyuttal elismeri, hogy az angolbank saját hitelüzleteiben nem áll mások befolyása alatt, és így saját eljárásáért másokat nem tehet felelőssé.

Kijelenti Morris, hogy a váltólesszámítolásnál nincsenek arra tekintettel, hogy mily üzletre lett az fektetve, mint származott az, — egyedül csak a biztonság az, a mit szem előtt tartanak.

A bizottság figyelmezteti Morris urat azon következtetésre, hogy Lancashire-ben, hol csak az angol bank jegyei forognak, és a melynek üzletemberei egészen az angolbanknak karjaiba vetették magukat, miért használ ott magasb kamatlábat mint Londonban? mint történik az, hogy ugyanazon bankár, kinek filialisa Lancashireben van, ott magasb kamatokat fizet mint Londonban?

Ezen eljárást azért látja Morris okadatolva, mert ha Lan-

cashire-ben a pénz drágább mint Londonban, a filialis sem használhat kisebb kamatlábat a vidékbelinél, máskülönben versenyt kezdene.

Morris véleménye az 1844-ki bankakta tárgyában a következőben öszpontosul :

Már az 1819-ki évi akta tartalmazá magában a helyes bankrendszer elveit, a melyek a bankjegyek beválthatóságát garantírozzák. Azonban ezen törvény nagyon szabad tért engedett a bankoknak és ezek kelleténél több jegyet bocsájtottak ki, ez szükségessé tévé, ezen jegyemissiót megszüntetett határok közé szorítani, a mi az 1844-ki aktában foglaltatik, és mi által a jegyek beválthatósága biztosítva van. Az angol bank jegyemissiója is meghatározott, 1824 és 25-ben, midőn az angol bank jegyeit visszavonta, a vidéki bankok a támadt űrt jegyeikkel, többemissió által betölték, és a hatás, a melyet az angolbank elérni akart, megsemmisített.

Az angolbank az államadósság kamatait fizeti, a mire nézve az állam gondoskodik arról, hogy depositumai, a melyek a bankban vannak, elegendők legyenek. A bank ezen depositumokat kamatozás és jövedelmeztetés végett kölcsönbe adja, azon feltét alatt, hogy az államadósságbeli kamatok fizetése napján a pénztárba visszakertüljenek, a mi megtörténik rendszeren. A bankból kimenő pénz állampapírok kamatai után nem sokára nagy részt visszatér és pedig a közönség mint depositumokat fekteti a bankba; a bankárok pedig egyszerűen számláikra átiratják. Morris azon véleményben van, hogy ezen kamatok fizetésére, — noha a pénz rövid időre rá csak ismét a bankhoz visszatér, — még sem lehet, ideiglenesen sem, bankjegyeket emittálni, mert ezek fedezete hiányoznék. Prescott ez ügyben egyedül csak a bankszabályok megsértésétől tartana, a mi azután más esetekben is könnyitené az eltérést a szabályoktól.

Előadva az 1844-ki akta hatásait, azt állítja, hogy krízis esetében a pénzrendszer érdekében, a bank kénytelen nagy áldozatokat róni a közönségre és maga is elviselni.

Prescott az 1844-ik aktában egy paizst lát, mely a kot megvédi a kölcsönvevők tolakodásától, másrésről a bankvezényletet megóvjá a haszonlesés ingerétől,

nyiben épen krízis idején, midőn legnagyobb a pénskereslet, a tartalékot vissza kell tartania, nem pedig az olyankor használni szokott nagy kamatláb mellett kölcsönbe adni.

A krízis alkalmával 1847-ben, egy vidéki Joint-Stock banknak 768,000 livret adott kölcsön az angol bank. Tevé pedig ezt — mint állítják — azért, mert ha azon vidéki bank megbukik, azon vidék teljes bányáipara szűnetelésre lett volna kárhoztatva.

A mint october 23-án az acta felfüggesztetett, a közadóság papirjai azonnal 42.269,000 livre értékkel emelkedtek, a vasuti részvények pedig több mint 3 millióval.

A felfüggesztés november 23-án vonatott vissza, Morris véleménye szerint a fogyasztás nagyobbodására nagy befolyással volt a vasuti és bánya munkáknál foglalkozóknak kedvező anyagi helyzete, miáltal a külföldi cikkek behozatala nagyobbodott; ezen tartozást a külföldre meg kellvén fizetni, erre vagy ércspénz vagy gyártmány szükséges, a nagyobb fogyasztást pedig ez esetben nem ellensúlyozá kivitel-képes ipar, mert a vasútépítés nem állít elő exportálható javakat.

Az 1847-ik év őszén augusztus 8-án először Sanderson M., később azután de még october 1-seje előtt több tekintélyes cég, mint Reid, Jrving & Co, Cockerell & Co, Lyalls & Co, a melyek Kelet-Indiával voltak kereskedelmi összekötetésben, megszüntették fizetéseiket.

A krízis tetőpontjára érvén, a bank elnökei naponta tanácskoztak Lord J. Russell-el.

1848-ik május 8-án jött kihallgatásra Jones Lloyd bankár, ki Manchesterben és Londonban tartott bankházat és a ki tulajdonképen az 1844-ki bankakta nemtője volt. Tagadhatatlan, hogy nagy ügyességgel és logikával védte az 1844-ki aktát.

A krízist azon nagy, sőt túlzott vállalkozási szellemnek tulajdonítja, a mely akkor a vasút építés körül tapasztaltatott. Az ezen vállalatok részére igénybe vett tőke jóval meghaladta az ország erre fordítható vagyonát. Ehhez járult szerinte, nagy mértékben a gabona és burgona hiány, a melynek megszerzésére a külföldről vagy 30 millió livre volt szükséges; továbbá a vasut építésnél jó fizetéssel foglalkoztatva volt

munkások fogyasztási képessége, a mennyiben ez külföldi cikkekre irányult, miután mindez érczkivített idézett elő.

Lloyd erősen állítja, hogy ha az 1844-diki akta nem létezendett, akkor a krízis még nagyobb lett volna, mert ezen akta lehetlenné teszi, hogy a bankigazgatóság a jegyemissiót túlterjessze, és bankjegyeiben a kiszabott határon túl kölcsönöket adhasson. A bankigazgatóságnak nem lévén befolyása a jegyemissióra, a jegyek beválthatását nem kockáztathatta, és így nem kellett attól tartani, hogy a krízishez még a népnek ebbeli aggodalma is járulhatna. A bankdepartement a jegyemissióval nem lévén összeköttetésben, eljárásának bírálatánál a jegyemissiótól eltekinteni kell. Azért is mindazt, mit az akta a jegykiadásra vonatkozólag tartalmaz, teljesen jónak ismeri fel. A bank departementot nem lehet úgy szervezni, hogy ez maga magát szabályozza. Az angol bank ezen departementja e tekintetben egy színvonalon áll a többi depositbankkal, csakhogy tetemes vagyona, állása, helyzete a kormányhoz, a többinél nagyobb szerepre hívták. Hibáztatja a bank igazgatóságot, hogy 1844 év elején oktalan eljárásával maga segíté elé a krízist, a mennyiben a hitelnyújtásban nem ismert határt, és a helyett hogy kölcsöneit összebb vonta volna, a leszámítolási kamatlábat pedig érezhetőn emelte volna, a vidéki bankokkal versenyzett a kölcsönnyújtásban és azután midőn hirtelen visszavonulni kényszerült, látván, hogy tartalékja 8 millióról 2-re apadt, a visszahatás nem maradhatott el.

Azáltal, hogy a bank a közönséggel tudatá, miszerint tovább már nem segítheti az üzletvilágot, beállt a rémülés. Lloyd nincs azon nézetben, hogy a rémülést az állampapír kamatjainak fizetése következtében apadó tartalék látványa okozta volna, hanem inkább a bankigazgatóság fonák eljárása a hitelnyújtásban. Az ugyanazon évnek őszével volt krízist a tetemes bukások okozák és az üzérkedés határtalanságának lehetett köszönni.

Jóllehet a bankvezénylet nem úgy járt el az év első hónapjaiban mint kellett volna, Lloyd hiszi, hogy az 1844 akta mégis tetemesen lezállítja a rossz következmények sokát, mert a bankigazgatóság egyedül csak tartalékjára volt kénytelen figyelni, és így jobban feltűnt úgy előtte mint a k

ség előtt a kölcsönadás lehetőségének fogyása, a mi azután minden érdekelt körben visszavonulást és óvatosságot okozott. Ha az összes bankalap együtt lett volna ez időben, mint 1844 előtt, okvetlenül nem volt volna lehető oly kitűnően megkülönböztetni a jegyek fedezetét a depositumoktól, és más résről a jegykiadás határtalansága mellett a bankigazgatóság valószínűleg a hitelnyújtásban még tovább menendett, a mi a krízis nagyságát csak fokozta volna, mert erőlyesebb és hathatósabb eszközök használatára utalta volna a bankot. Jelenleg a belkereskedés által igényelt érczkészlet másképen kívántatik, mint a mit a külföld igényel, a mit szintén előnynek tart Jones Lloyd.

Miután rémtűlés idején a személyes hitel teljesen megszűnik, azt tartja Lloyd, hogy jól tevő a kormány, midőn az acta felfüggesztése által az actióba lépett és ily rendkívüli eszköz használata alatt a megtört bizalmat ismét feleleveníté. Azonban a kormánynak ily jogot „törvény útján“ nem adna, miután általa elbizakodás származnék a közönségben, mely ezen suspensióra építene.

Hogy vajjon ezen suspensió elkerülhetlenül szükséges volt-e, azt senkisé nem tudhatja, miután nem tudni, hogy nélküle mint folyt volna a dolog.

A suspensió hatása teljesen megfelelt a várakozásnak, a mire főké az intézkedés meglepő szokatlansága volt befolyással.

Hogy mennyire fordult a közönség nyereszkeskedési vágya a vasutakhoz, kitűnik abból, hogy a vidéken és a magánbankároknál a krízist megelőző időben mintegy 20%-al apadt a depositumok mennyisége.

Tagadhatlan, hogy a bank az ily krízisből bántatlanul szabadúl, míg ellenben a közönségre az országos pénzrendszernek érdekében nagy áldozatokat ró, ezt azonban kikertülni semmiféle bankrendszerrel nem lehet.

A mennyire a bankigazgatóság eljárása, az első negyedévben rosزالandó, annyira dicséretes volt fellépése az év végén a nagy krízis alkalmakor.

Lloyd rosزالja, hogy a két departement ugyanazon egy épületben van, sőt azt tartja, hogy a jegyemissió osztá-

ly a banktól elszakadhatna és a kormány által kezelt jegyfelváltóház lehetne. (Itt van a papírpénz a maga valóságában.)

Ellenzi a kérdőnek azon véleményét, miszerint az állam kamatfizetésekor a bank jegykibocsátását kiterjeszthetné az 1844-ki határain túl, miután ezek, mint a tapasztalás tanítja, rövid idő alatt mint depositumok a bank pénztárához visszatérnek, ily eljárás mellett pedig nem leendvén szükség a kamatfizetésre a tartalékokat használni, ennek apadása nem fog bekövetkezni, és így a közönségben aggodalmakat sem fognak költeni. Ellenzi a jegyemissió túlterjesztését Lloyd azért, mert a mint egyszer a bankakta nagy eszméje specialis esetekre nézve elvesztené érvényét, a circulatio törvényei megszegve lesznek. A kérdő azonban erre megjegyzi, hogy épen a kamatfizetés által jön nagyobb forgalmi eszköz mennyiség a közönség kezébe, és változást szenved a circulatio. Lloyd evvel szemközt azon érvel lép fel, hogy a circulatiohoz számítja a depositumokat is, és úgy mindegy akár a közönség kezében jár az illető forgalmi eszköz, akár a bank depositumaként szerepel, — ez mit sem változtat a circulatio nagyságán.

A depositumokhoz Lloyd mindazt számítja, a mi vásárlási képességet ad a közönségnek, e szerint a valósággal forgalomban levő pénzhez és jegyekhez a depositumok minden nemét számítja, habár ezek csak a folyó számlák egyenlegét képviselnék is.

Visszatérőleg a bankigazgatóság eljárásának bírálgatására, azt tartja, hogy 1844-nek tavaszán sem önzésből hibázott az, hanem azáltal, hogy a kölcsönkérők pressiójának engedett és nem állt ellen.

Az 1844-diki bankaktát változatlanul megtartani ajánlja, miután szervezete a bajt kisebb körre szorítja, nemhogy elősegítené. Crisisek mindig fognak előfordulni, azokat semmiféle bankrendszer sem képes paralizálni, azonban az 1844-ki akta a circulatiót biztosítja és, a mi a fődolog, a jegyek beváltathatóságát nem kockáztatá. A rémület nem hallgat az észnek járására, nem is lehet oly általános szabályt kipuhatolni, mely minden körülmény között legjobb gyógyszer lehetne a krízis ellen. A mi ma használ, más alkalommal árt hat. A kormány

feladata, a körülmények szerint kívánatosnak és alkalmasnak mutatkozó óvszert alkalmazni.

Az 1848-ki május 12-én Tooke Tamás lett kihallgatva. Ezen szakértő, ki a Peel-acta ellenszói között első helyen állt, az 1847-ki krisist ugyanazon okoknak tulajdonítja, mint az előtte kihallgatott tagok, azonban azonkívül még a bankaktát is okozza. Szerinte már 1845-ben mutatkozott, hogy a vasútépítésbeni szédelés rossz véget fog érni, mert a szabad forgalomnak szánt tőkét építményekbe fektette, és megfosztá a kereskedelmet eszközeitől. A kitörést az asszaly érlelte, továbbá a mindennemű nyersanyagok hiánya, melyek a gyár-
iparban igényeltetnek. Amerika nem adhatott gyapotot, és ezáltal a gyárnokoknak nem maradt más menekvés mint vagy méregdrágán vásárolni nyers anyagot, vagy pedig a gyártást tetemesen kisebb mennyiségre szorítani.

Mindesen egybeműködő kártékony tényező azonban még nem létesíthetett volna oly krisist, ha az 1844-ki bankakta nem létezik, mely a bankot 2 departementre szakítja és a tartalékot illetőleg oly kemény rendszabályokat tartalmaz. Míg a jegy kibocsátó osztályban volt $6\frac{1}{4}$ millió livre értékű nemes ércs holtan tétlenül, addig a bankigazgatóság a hitelüzletben a kamatlábat kimélet nélkül felcsigásta. Míg 6%-os kamatláb elegendő lett volna, a bank 10%-ot javasolt, és csak a kormány beavatkozása folytán szállítottatott le 8%-ra, a mint a bank gouverneur vallomásaiból kiderül.

Megjegyezi továbbá, hogy a bankaktának lehetett köszönni azt, hogy a skót mint az irhoni bankok oly tetemes érczkészletet voltak kénytelenek tartani, a mit csak az angolhoni bankból szereztek, és így ennek tartalékát csökkentették, a melyben a bankakta megjelenéseig azon érczkészlet tartatott. Modhatni, hogy ezen körülmény maga mintegy 2 millió livret vont ki az angolországi bankból, és hogy mily fontossággal bír egy ily nagy érczkészlet, azt a krízis alkalmakor leginkább lehet megítélni. Ezen összeg csatolva a bankból kifolyt érczpénzhez elegendő lett volna kiegyenlíteni a kereskedelmi mérleg különbségét. Azok, kik a jegyemissiót egy bizonyos határhoz akarják kötni, és a kik a pénzforgalom mintája gyanánt csakis az érczpénzforgalmat tekintik, elfelejt-

keztek arról nyilatkozni, hogy mily formákban engedtéssék meg a hitelnyújtás, vagy hogy bármely formában volna az megengedhető?

A jegyemissió határait megtartani lehetlen. Minél nagyobb lesz a határnál az ellentállás, annál nagyobb a visszahatás, és csak a fizetések általános felfüggesztése által volna elérhető.

Jelen krízis alkalmakor nem a jegyek beválthatóságán kételkedett a közönség, hanem a bank hitelének közvetítését kérte. A közönség egyáltalában még sohasem vonta kétségbe az angolországi bank fizetési képességét, és midőn aranyat vett ki onnét jegyeiért, az mindenkor a kereskedelmi mérleg kiegyenlítésére igényeltetett, a mit a belszükséglet kíván a banktól, az nem sokat nyom. Épen az 1844-ik acta által jöttünk annyira, hogy ha a közönség bankjegyeket kér, ugyanaz mintha aranyat kérne.

Az aranyat a provinciában is kívánták a kisebb forgalomban. A banknak nincs befolyása az árakra, hanem igenis a hitelüzletre.

Nagy hibának tartja Tooke, hogy a suspensió alkalmakor a kormány a kamatlábat meghatározó, mintha az lenne legképebb a kamatlábnak meghatározására. Egyáltalában a banknál a kamatláb folytonos és gyakori változtatása ártalmas a kereskedésnek, miután mindenki a bankra tekint. A banknak kétféle osztályozása pedig magával hozza a kamatlábnak rögtöni változásait. Szintoly nagy hiba volt az, hogy a bank a kamatlábat oly tetemesen leszállítá ($2\frac{1}{2}\%$), a mi csak azért történt, hogy versenyezhesen a váltóleszámitolási üzletben, — 4% alá nem kellett volna mennie.

Szemközt az 1844-ki bankaktával azt óhajtotta volna, hogy a bank köteleztessék legalább akkora ércztartalékot tartani, mint a mennyire krízis idején az alap leszállani szokott. Tartassék tehát 10—12 milliónyi ércztartalék, az mindenkor elegendő lesz. Hogy ezt képeznie nem leendő nehéz, az Palmer vallomásaiból (1840-ki enquéte) tűnik ki. Az ércz kifolyásától nem tart, mert a mint a kereskedelmi mér van egyenlítve, a mihez az arany szükségeltetik, a megszűnik, mire különben a kamatláb emelése által

tend hatni (4 és 6% között), a mint a tartalék 12 millió livre-re lesszállt.

Miután rendes viszonyok között a tartalék 18 millió livre körül forog, szerinte nem lehet attól tartani, hogy 6 millió livre alá jutand „drain” esetén, 12 millió livre arannyal a kereskedelmi mérleg a legkedvesőtlenebb viszonyok közt kiegyenlíthető.

A bank kiadott jegyei és egyéb kötelezettségei között nem tévesen nagy különbséget, sőt többnyire a forgalomban levő jegyek értéke a passivumok között másodrangú helyen áll. Látható volt ez a vidéki bankoknál, a melyek az előbbi időben buktak volt, miután jegyeik csak 7—8%-ot tettek tartozásaikból.

Az 1844-k-i akta azon téves nézetből indul ki, hogy a bankok tetszésük szerint emíthetnek bankjegyet. Ez nem áll, mert a jegyemissió tisztán csak a helyi szükséglettől függ, különösen a kiskereskedéstől.

1844 óta sokkal több bankbukás fordult elő, mint 1825-től 1844-ig.

Kinyilatkoztatja, hogy nem barátja azon bankszabadságnak, mely rendszer gyanánt érvényesítettett Amerikában. A jegykiadás az állam felügyelete alatt történjék és kis jegyekre, a melyek kis összegre szóllanak, soha ki ne terjesztessék.

Hibának mondja, hogy az angolbankot nem hagyták közönséges jegybanknak. Évtizedeken át ezen bank az országos kereskedelem alapjául szolgált, mert rugékony hitellel bírt, az 1844-k-i akta által ezen sajátságát elveszté és lett belőle közönséges depositbank.

Idézi a franczia banknak jegyforgalmát, mely volt :

1845	marcius	25-én	256	mil. frank,	az érczkészlet	266	m. frank
	decsemb.	26-án	269 1/2	"	"	187	"
1846	"	26-án	259 1/2	"	"	72	"
1847	márcs.	25-én	249 1/2	"	"	79 1/2	"

a bank pedig a kamatlábat 4% és 5% között tartotta, az érczpénz kifolyás magától megszűnt, sőt az ércz rövid idő múlva a bank pinczéibe visszatért.

Nem lehet, a bankkormányzatot mára mint a bankigazgatóság eszélyességére fektetni.

Ismétli az 1840-ki enquêtaban már felemlített nózetet, miszerint csak a közönség kezén levő bankjegyet tekinti forgalmi eszköznek, nem pedig azt is, a mit a bank ládáiban tart.

Az árak története azt mutatja, hogy a jegyforgalom és portékák ára nincsenek egymással oly összeköttetésben, mint másrésről állíták, és semmiképen sem előző meg eddig a jegyforgalomban a változást az árakban, hanem éppen ellenkezőleg.

Mindazon röpiratok, a melyek 1844 előtt a banknak két departementre osztásáról szóltak, elmélkedésükben a bankjegyek csak azon részét tekinték forgalmi eszköznek, mely a közönség birtokában van, és csak ennek tulajdonítottak befolyást az árak változására.

A heti bankkimutatásokat illetőleg azon nézetben van, hogy azoknak hasznát vehetni a rémülés növesztésére, elegendőnek itéli a negyedévi kimutatásokat. A kereskedő, ki távol országból hozott terményeket, nem alapíthatja számításait a bank jelen kimutatására. Ki tudja, mint lesz az akkoron, midőn a portéka megérkezik és fizetésre kerülend a sor? A kimutatás segítségével a bankkezelést lehet bírálat alá venni, azonban arra kereskedelmi combinatiót fektetni nem lehet.

Rosszalja, hogy a bank kölcsöneinél a kamatláb oly tetemesen változik és a piaczi kamatláb után igazodik.

A lefolyt évben a vidéki bankok úgy segítettek magokon, midőn a törvényt szabta jegyemissión túlmenniök nem lehetett, hogy cheques-eket adtak ki.

Constatírozza továbbá, hogy 1842—47-ig 10 millió livre jött az országba.

Hogy mily befolyást gyakorolt a kamatláb mérték-telen emelése, kitűnik abból, hogy az élelmi czikk-behozatala Lancashire, Warwickshire, és Dorsetshire grófságokba azonnal apadt, mert a nek oly drága pénz mellett nem maradt haszna.

Számtalan bukás azáltal idéztetett elő, hogy a kereskedő tetemes gabonakészletet szerzett, az idő

változott, javult, jobb termés mutatkozott és az árak annyira estek, hogy nagy veszteségek szármastak.

Kétségbe vonja továbbá, hogy a bank nagyobb mennyiségű értékpapírt eladhatott volna a krízis idején a börzén anélkül, hogy az eladás feltűnt és nagy árcsökkenést előidézett volna.

Midőn 1825-ben a krízis alkalmakor a bank több jegyet kibocsátott és a hitelt támogatta, az arany rövid idő alatt pénzébe visszatért; egy év alatt egy millióról ismét 10 millióra emelkedett.

A felsőház is küldött ki egy bizottságot 1848-ban a bankügy viszonyainak megvitatására.

A bizottság előtt Morris, Prescott, Lloyd, Normann, Tooke, Ashborton . . . . lettek kihallgatva, és ezek itt hasonlóképen nyilatkoztak mint az alsóház bizottmánya előtt és így csak néhány különvéleményt fogok még felemlíteni, a mely a kihallgatásnál szönyegre került.

Morris és Prescott bankkormányzók a váltókat forgalmi segédeszközöknek tekintik, a melyek ha megszűnnének, bankjegyekkel lennének pótlandók.

Igen helyes megjegyzést idéz az elnök Huskisson-tól, ki azt állítja, hogy krízis idején azon arany, a melyet bankjegyek beváltása által a bankpénztárból von ki a közönség, nem lép forgalomba a kilépett bankjegy helyére, hanem a közreműködés közepette a ládákban elrejtve elzárva tartatik. Morris azon véleménynyel válaszol, hogy épen a forgalom megszorítása által, a mit a bankakta előidézt, a váltóárfolyam emelkedik, és a külföldről az arany behozatik, azonban belátja, hogy ilyenkor a kormány intervenciója a leghatalmasabb eszköz (239 sz. válasz.). Ugy tartja azonban, hogy ezen egy körülmény még nem ad okot az acta megszüntetésére, miután ily rendkívüli eset, mint egy krízis, minden bankrendszernél rendkívüli eszközök használatára kényszerít.

A bank leszámítolási üzletében osztályozza váltóit, és pedig úgy a névaláíró biztonsága, mint pedig a váltó lejáratára szerint. A bank tárczájában nagyobb részt első rangú váltók

találtnak. 1844-ig azonban ily osztályozás nem történt, a kamatláb ugyanaz volt mindennemű váltóra nézve.

Azóta a kamatláb változtatik egyrészt az általános kamatlábhoz mérve, másrészt a bank tartalékjára tekintve.

Ugyanezen bizottmány előtt *Normann* oda nyilatkozik, hogy az 1844-ki bankakta szerinte az 1847-ki krisist tavasszal növelte sőt kitörését siettette; azonban octoberben már nem volt befolyással. Hibáztatja a bankigazgatóságot, hogy a kamatláb emelésével oly soká késett, a mi ha előbb történik, az aprilisi krisis nem lett volna oly terjedelmes. Más helyen ismét azt mondja, hogy a bank helyzete is nagy aggodalmat szült a közönségben (2694 sz. válasz.). Kétségbe vonja, hogy a bank rendes körülmények között befolyást birna gyakorolni az általános kamatláb állására.

Tooke ezen bizottság előtt is azon véleményét védi, miszerint a jegyek beválthatásának biztosítására nem volt szükség a megszorító Peel-actára; a jegyek beválthatósága nem compromittáltatott 1825, 1838 és 1839-ben sem.

Ashborton a francia bank működését adván elő, kiemeli, hogy ezen bank váltóleszámitolásoknál fősúlyt fektet arra, hogy azok kereskedelmi üzletekből származottak legyenek, és ezeknek mindenkor elsőbbséget ad nagy speculánsok és börzeemberek váltói felett.

5.) Az 1857-ki *bankenquète*.

Kihallgattatott *Weguelin* bankigazgató. Az általa nyilvánított fő elvek és nézetek a következő sorokban foglaltatnak. Anglia bankjának kormányzata kell, hogy figyelemmel legyen mindazon viszonyokra, a melyek a birodalom kereskedésére, hitelére és pénzforgalmára befolyást gyakorolnak. Anglia bankjának tartaléka, a birodalom bankjainak tartalékából áll, és tartalékjának kezelése sokkal nehezebb, mint egy más banknál szokott lenni. Azt tartja, hogy a bankok a legjobb utat, a legczélszerűbb módot követik ügyeik kezelése körül az általános kereskedelmi hitel fentartására, a mitől ha nének, alatta épűgy szenvedne a közönség mint a bank

A banknak kötelezettségeit a depositumok és bankjegyek képezik, és jöllehet e két tartozásának

sára egyaránt szolgál a bank vagyona és tartalékja, az 1844-ki akta szelleme és formája a bankjegyek biztosítását állítja az előtérbe.

Az ország forgalmi pénze nem bír más feladattal, mint a mindennapi csereüzlet végrehajtásánál eszköz gyanánt szolgálni, azért is mennyisége ne legyen nagyobb az üzleteknél szükségelt pénsmennyiségnél. Ezen forgalmi pénz holt vagyon, nem productiv. Minél tökéletesb valamely országban a felosztási rendszer, annál több forgalmi pénzt lehet megtakarítani és productiv tőkévé változtatni, illetőleg annak használni.

A kereskedés a külfölddel időről időre nagyobb mennyiségű forgalmi pénzt igényel a számlák kiegyenlítése végett, minél inkább vonja vissza a bank a forgalmi pénzt, annál nagyobb mértékben fog hiánya éreztetni oly időben, midőn arra legnagyobb szükség volna.

A forgalmi pénznek visszavonása a hitelnyújtás lecsökkentésével járván, a bankok kénytelenek lesznek tartalékjaikat bővíteni, mely művelet által ismét a forgalmi pénznek egy része a közönségtől elvonatik.

A forgalmi pénznek mennyisége közel állandó, a mennyiben a forgalom nagysága nem oly tetemesen ingadozik és változik. Ezen szükséglet nem alkalmazza magát a külföldi váltók árfolyamához vagy Anglia bankjának tartalékjához, hanem a forgalomhoz.

A nagy kereskedés üzletei checksek által intéztetnek el, vagy pedig a követelések átruházásával egy bankról a másikra. A bankjegyek itt csak igen csekély mennyiségben fordulnak elő. A bankjegy inkább a nagy közönség kezében forog a napi kiadások fedezésére. A bankjegyforgalom negyedévenként legfeljebb $2\frac{1}{2}$ millió livre ingadozást mutat, legnagyobb 3 hétre az állampapírok kamatjainak fizetése megtörténte után; — mint tudva van az államadósság kamatai a bank pénztáránál fizettetnek.

Azt tartja, hogy rendkívüli körülmények alatt, ha például háború vagy rossz termés miatt az ércpénz a külföldre vitetik, és a belforgalom pénzhiányt érez, okadatolva leendő, kisebb összegről szóló bankjegyet (1 és 2 L-ben) kiadni, és a kifolyt pénzt így ideiglenesen pótolni. Így segített a bank

1825-ben a forgalom nehézségein 1 és 2 livres bankjegyet adván ki.

Valamely ország forgalmi pénzének mennyisége nemcsak üzleteinek nagyságától függ, hanem még az áruknak árától is, a melynek emelkedésével több forgalmi eszközre szorulnak. Az a pénz, mely a bankok pénztárában őriztetik, nem része a forgalomnak, és semmiképen sem függ a bankok akaratától tetszésük szerint szaporítani a forgalmi bankjegy mennyiségét.

Ha a Joint-Stock bankok korszakát vizsgáljuk, azt látni, hogy

1831-ben	hét	ily jegybank
1832 "	tíz	" "
1833 "	tizenkét	" "
1834 "	öt	" "
1835 "	harminczöt	" "
1835 "	hét	" "

összesen 76 ily bank alakult, oly időben, midőn a jegykibocsátás nem volt korlátok közé szorítva, és mi volt az eredmény?

1833-ban, szeptember hóban az összes jegyforgalom volt . . . . . L. 36.168,806
ebből Anglia bankjára esett . . . . . " 19.014,000
1837-ik év deczember havában Britanniában az összes jegyforgalom volt . . . . . " 36.163,896
ebből Anglia bankjára jött . . . . . " 17.176,500
a miből kitétnik, hogy az időközben alakult 76 új banknak felállítása sem gyakorolt befolyást a jegyforgalomra.

Ha azonban az egymásután következő évekből szeptember hó jegyforgalma vizsgálatik, azt látni,

hogy 1834-ben a jegyforgalom	76,168,806	livresrel nagyságát mutatja
" 1835 "	68,168,806	" "
" 1836 "	1.168,168,806	" "
" 1837 "	1.168,168,806	ezekbe bevonás az eredeti 76-ban.

Mindenek között az 1837-ik évnek jegyforgalmához vannak viszonyítva.

A jegyforgalom különben a kereskedelem, kereskedelem ipar fejlődésével szorosan nagyságát mutatja és pedig tornalapszerűen.

Azt tartja, hogy a bank értékpapirjainak (Effekten) eladása által nem fog szükségképen a jegyforgalom csökkenni, mert ha ezek vásárolhatása végett a közönség a banknál lévő depositumokat kivessi, úgy csak a bank számodásaiban mutatkozik változás, a mennyiben az illető pénz a papírok eladása után már nem idegen-rábizott depositum, hanem a birtokában volt értékpapírok helyettese, a mely felett, a bankigazgatóság rendelkezhet.

Mint látni egy ily műtét által a forgalmi eszközök azon része, mely a közönség kezeiben volt, — nem kevesbedett. Azért is azon véleményben van, hogy nem változtak az 1844-ki akta által azon elvek, melyek a jegyforgalmat 1844 előtt szabályozták. Ha kedvezőtlen váltóárfolyam miatt a bankigazgatóság a forgalmi eszközök kevesbítésén fáradozik a jegyek visszavétele által, a közönség úgy segít magán, hogy a depositumokat visszavonja és nagyobb mértékben kér kölcsönöket a származott hészagok betöltése végett. Ezáltal tehát a bank nagyobb aranyszükségletet okoz a belforgalomra nézve.

Weguelin további előadásában azon nézetét fejtegeti, miszerint a banknak elosztása két departementba tulajdonképen semmi egyéb, mint a főkönyvében lévő számlák elrendezése. Semmiképen sem osztja azok nézetét, a kik a pénzjegyek kiadását az állam által eszközöltetni kívánják oly módon, hogy a bank egy pénzváltóházat alakítson, a melyben minden forgalomba hozott pénzjegyért ugyanannyi arany letéve legyen. Egy ily pénzváltóház költségei terhet rónának az államra jövedelem nélkül, míg jelenleg már Anglia bankja maga 180,000 livret fizet jogáért évenként az államnak. Egy másik nagy baj az volna, hogy a mostan forgalomban lévő mindenféle jegyeket ugyanannyi arany által kellene pótolni, és ezáltal a nemzeti tőkepénz egy nagy része elesnék, mert forgalmi eszközzé válnék.

A kérdő bizottság figyelmezteté Weguelint a banküzletben lévő verseny által származó előnyökre, a melyek a közönségnek jutnak, szintűgy azon körülményre, hogy Skótiában a bankok a depositumok után kamatokat fizetnek, hogy a betevőktől folyó számlájukon nem számítanak fel a bankok

jutalékot maguknak sat, a mi Angliában nem az eset, a mely tények előnyét Weguelin kétségbe vonhatlannak vallja.

Anglia bankjának számodása 1857-diki május 9-én a következő volt :

I.

Jegykibocsátó osztály.

forgalomban levő bankjegy	L 23.567,845	Államtartozás .	L. 11.015,000
		Értékpapírok .	" 3.459,900
		Arany . . .	" 9.092,945
	<u>L 23.567,845</u>		<u>L 23.567,845</u>

II.

Banküzleti osztály.

Alaptőke	L 14.553,000	Értékpapírok . .	L. 10.303,338
Betételek	L 3.328,676	Tárca (váltók) . .	L 18.630,357
Államkövetelések .	L 5.163,146	bankjegyek . . .	L 4.226,355
Folyó számlák . .	L 10.081,864	arany ezüst . . .	L 715,182
hétnapra szóló pénze- gyek	L 749,046		
	<u>L 33.875,732</u>		<u>L 33.875,732</u>

E számodásból kitűnik, hogy a 23 millió livre bankjegyekből tulajdonképen csak 19 millió L. forgott a közönség kezén, miután a többi a bank tartalékjában van és így az I alatti számla nem adja tulajdonképen a jegyemissióból származó kötelezettség képét, a mit Weguelin elismer.

Szemközt a fentebbi számodással, az azokban foglalt adatok egy más formába önthetők, mely :

Mérleg számla.

Alaptőke	L 14.553,000	Államtartozás . .	L 11.045,000
Betételek	" 3.328,676	Értékpapírok . .	" 13.763,738
Államkövetelése .	" 5.163,146	Váltótárca . . .	" 18.630,357
folyó számlák . .	" 10.081,864	Pénztár {4.866,590}	
bankjegyek . . .	" 19.341,490	{4.941.537}	
hétnapos utalványok	" 749,046	vagyis arany ezüst	" 9.808,127
	<u>L 53.217,222</u>		<u>L 53.217,222</u>

Ezen egybeállítás megfelelőne az 1844-ki aktát megelőző korszakban használt felszámítási rendszernek, r felosztás 2 departementra még nem létezett.

A jelen felosztás szerint a bankosztály tartalékjában 4.226,355 L bankjegy fordul elő, mely tulajdonképen aranypénst képvisel, mert bármikor az 1-ső osztályban aranypénzzel felváltható, — mely megkülönböztetés azonban a nagy közönség ítélő tehetségét nem érinti. Mindamellett Weguelin azt tartja, hogy az eddig megszokott formákat, mely szerint két számlában ecseteltetik a bank állása, nem óhajtja megváltoztatva látni, azaz nem kívánja egy számlában látni mindannyi tételt.

Elismeri, hogy a bankaktában egy végtelen nagy következetlenség rejlik, a mennyiben Anglia bankjának jegyemissióját mindenféle gondolható biztosítékkal környezte, míg a többi akkor létezett 300 magánbankot, mely szám 1858-ben ugyan már apadt — mindezen biztosíték — nyújtása alól felmentette. Az akkori 300 bank között 208 magánbank (nem részvényekre fektetett bank) volt, melyekből 8 megszűnt jegyet kibocsájtani és Anglia bankjával egyenkedett, 21 megbukott és 22 vagy egyszerűen megszűnt vagy más bankkal egyesült.

Hogy a bankakta oly engedékenységet és elnézést tanúsít a magánbankok irányában, azt Weguelin annak tulajdonítja, miszerint Peel bizonyára attól tartott, hogy máskülönben a parlament visszautasítja az actát, és mert hihetőleg azon reményben volt, miszerint a következő tíz év alatt a magánjegybankok, ha nem is egészen, legalább nagy részt absorbeáltatni fognak a nagy bank által, — mely utóbbi várakozása azonban nem teljesült.

A bizottság constatirozza azon tényt, hogy a vidéki és a magánbankok jegyemissiója folytonosan apad, míg a részvényekre fektetett jegybankok jegyemissiója nem változik, a mi is ezen utóbbi intézetek előnyösb voltát igazolja. Ezen utolsó állítás igazsága mellett még az is szól, hogy csak egyetlen egy részvénybank engedte át jegyemissióját Anglia bankjának.

Hogy a Peel-acta a magánbankok megszüntetését óhajtja elérni, kitérnik abból, hogy több esetben a jegyemissió megszüntetésére kényszeríti a bankárt, a jegyemissió felvétele és kiterjesztése pedig semmi feltét alatt sem érhető el. Weguelin vallomása szerint elismeri, hogy azon hézagot, mely valamely

vidéki bank jegyemissiójának megszűnése által származik, Anglia bankja nem képes pótolni, mert működése nem hat be a népnek minden rétegébe. Ugy tartja azonban, hogy habár általában az üzletek számának nagyságával és kiterjedésével a bankjegyek szaporodása is jár, vannak viszonyok, amelyek között a jegyek szaporodása nem tart arányt. Így tudvalévő, hogy Angliában a felszámítási rendszer annyira kifejtett és ezáltal a jegyek forgalma oly gyorsaságot nyert, hogy a jelen nagyobb üzletek lefejtése sem igényel több bankjegyet, mint azelőtt.

Anglia bankjának feljegyzése szerint a 10 livre bankjegy darabja :

1729-ben	286	napig maradt forgalomban
1818-ban	187	"
1857-ben	58	"

Később azon véleményt nyilvánítja, hogy a bankjegyek szaporítása a nagyobbodó üzletforgalom következménye, és hogy a speculatiót nem a jegyemissió segíti elő, hanem a tőkék kikölcsozése, a mi abból is kitűnik, hogy a speculációk korszakában nem a bankjegy szaporodik, hanem a bank váltótárczája növekedik.

A skót és irlandi bankok a törvény által kiszabott jegyemissió határán túl is adhatnak még ki jegyeket, ha ezeket ugyanannyi ércpénzzel fedezik.

Anglia gyarmataiban a jegybankok rendszere nem alapszik a Peel-actán, hanem a Lord Althorpe által készült szabályzaton, mely szerint a jegyeknél az ismert bankfedezés van használatban, azon kikötéssel, hogy a jegyek egyharmadával felérő ércpénz tartassék mindenkor készlet gyanánt. Ezen bankok kötelesek havonként egyszer vagyonállapotukat közhirrre tenni.

Weguelin azt tartja, hogy a kamatláb emelése által a bank csak igen csekély mértékben hat a váltóárfolyamra. A hatás sokkal nagyobb volna, ha a bank ilyenkor leszámítolásra csak rövidebb lejáratú váltókat fogadna el, — mint Franciaország bankja teszi, és a mint Anglia bankja a legjobb sikerrel tette.

1857-ben Anglia bankja az addig megszűnt

kok jegyei helyett 475,000 livret bocsátott ki saját jegyeiből és esután 2%-os fizetett évenként az angol kormánynak. Végre a Peel-actának megtartását ajánlja, valamint azt, hogy a vidéki bankoknál is ugyanazon rendszer alkalmazassék mint Anglia bankjánál.

Lord Overstone (Lloyd) kihallgatása 1857-ben a bankügyi bizottmányban.

Mint az előbbi enquetekből látható, az 1844-diki év bankaktája Anglia bankjára nézve Lord Overstone eszméit tartalmazza, a mint azokat az 1840-ki évben tartott bizottmági ülésekben kifejté. Ennélfogva kiváló érdekekkel bír, lord Overstone nézetét a Peel-actáról későbbi években hallani.

Az első kihallgatáson, mely július 7-én volt, kijelenti, miszerint a tett tapasztalatok meggyőzték elveinek helyességéről, a melyek súlypontja azon állításban egyesül, a „papírpénz mennyiségét úgy változtatni, mint az ércpénz mennyisége változik,” a melyet a Peel-acta sarkkövének mond, és a melyből a banknak két osztályra szakítása önként következik. Nem ismétlem a már ismert védelmi fegyvereket. Ez alkalommal egyuttal elleneinek támadására is válaszol.

Igy a jegykiadás jogát az államnak kívánván fentartani, még Tooke irataiban is keres állításainak védelmére érveket. Tooke ugyanis egy helyen azt mondja, miszerint igen csodálik azon, hogy az állam fentartja magának a pénzverési jogot, mely pénz belértékket bír, míg a papírpénz készítést, mely szerint értéktelen papírdarabot nagy értékkel lehet forgalomba bocsájtani, szabadon engedi. (Az idézett nyilatkozat, noha Tooke-tól ered, hibás, mert papírpénznek kiadására nem hatalmazá fel az állam a bankokat, hanem csak bankjegyek kibocsátására. Hogy mily lényeges különbség van a bankjegy és papírpénz között, azt értekezésem első részében a bankügyről kifejtettem.) Tagadja Overstone, hogy az aranyproductio, mely az utolsó két évtizedben oly roppantul növekedett, befolyással lett volna, a bank tartalékjára. Állítja, hogy a kamatlábnak megszorítása, állandósítása a banknál, nem bír értelemmel, miután a kamatláb a pénznek árát képviseli, mely tagadhatlanul változik, és így a kamatlábat sem lehet okszerűleg megkötni. (Ebben teljesen igaza van Overstone-

nak, de evvel nem czáfolta még meg Newmarch és Mill azon állításait, hogy a banknak 2 departementba osztása által a bank kelleténél nagyobb ingadozást okozott a kamatláb körül).

Számos adatot idéz az angol pénzpiacz adataiból, hogy 1844 előtt is nagy ingadozás mutatkozott a kamatlábban.

A mellett nyilatkozik, hogy a magánbankoktól vonassék el a jegyemissió joga, mert ez ellenkezik a Peelacta eszméjével. — Más helyen (3687 sz. kérdésre) oda nyilatkozik, miszerint nem tartja elégségesnek, ha a kormány a magán bankoktól garantiát kér a jegyemissió körül, csak teljes megszüntetésük által volna elég téve a bankakta eszméinek. — Egyúttal oda nyilatkozik, hogy a némelyek által kívánt 14.000,000 livretől 16.000,000 L-re jegyemissió kiterjesztés nem ajánlható, mert ez által az érczalapnak 2 millióval való csökkenését vonná maga után, noha azt tartja, hogy az Angliában érvényesített jegyemissiói rendszer az egyedüli helyes, nem tartja szükségesnek, hogy az Irlandra és Skotíára is kiterjesztessék, tekintve az ottani viszonyokat.

A „tőke“ fogalmát úgy magyarázza, hogy tőke mind az, a mi a kereskedés tárgya! A pénz nem tőke (3744 sz. kérdésben). — A 3799 sz. kérdésben azon véleményre fejezi ki, hogy a pénznek mennyisége alig van befolyással a tárgyak árára.

Overstone lord második kihallgatása július 5-én volt. Ez alkalommal azt állítja, hogy a jegyemissió osztályából kiadott összes bankjegy forgalomban levőnek tekintendő, akár közkézen forogjon, akár a bank másik osztályának tartalékjában legyen az téve. Az angolbanknak jegyei mindenkire nézve törvényes fizetési eszközt (legal tender) képeznek, kivéve magát a bankot, a mely köteles azt kívánatra arannyal beváltani. A bankjegyek kiadása nem az angol bankgouverneur és a banktársulat belátásától függ, a jövedelem, mely a bankjegyek kiadásából folyik, az államé, e szerint „a bankjegykibocsátás nem adatott szabadsálgyanánt Anglia bankjának, hanem a bank egye-

dül csak a kormány megbízását és rendeleteit teljesíti." (3971 és 3972 sz. kérdésekben.)

A bankaktát roppant hiányosnak mondja a vidéki bankokra nézve; míg Anglia bankjánál ok-szerű rendszert alkotott, addig a fedezet biztonság dolgában mire sem kötelezi a vidéki bankokat, egyedül csak a jegy-emissió maximumát határozta meg.

Tagadja, hogy a Peelacta készítésében részt vett volna, egészen R. Peelnek köszönhetni az 1844-ki bankaktát, mi által határtalanul lekötés Peeli magára Angliát.

A bankjegyekből 14.000,000 L. érték nincs ércszel fedezve, tehát Anglia bankjának összes bankjegyei be sem válthatók, a minek magyarázata Overstone szerint abban fekszik, hogy a forgalom a csereeszköz mennyiségének oly mérvbeni reductióját el nem viselheti, és mielőtt ezen állapot bekövetkeznék a forgalomban maradt pénznek becsé annyira emelkedend, hogy ezen áremelkedés folytán a külföldről pénz fog özönlenni az országba.

Graham azon kérdéssel fordult Overstonehoz, hogy vajjon mi nézetben van a vidéki bankok részvényeseinek korlátlan jótállása iránt?

Overstone úgy tartja, hogy midőn a kormány ezeket a korlátlan felelősség alól felmentené, a bank hitelezőit a biztosíték egy nemétől megfosztja. Ha azonban a korlátlan felelősség számos oly vállalatra nézve megszűnt, mely közel rokonságban áll a bankokkal, — úgy nem látja át, miért tartassék fen a felelősség e neme a bankokra nézve. A mi azonban a jegy emittáló bankokat illeti, ezekre nézve a korlátlan felelősséget fentartatni ohajtani (4134 sz. kérdésben), a mi különben a források bősége miatt Anglia bankjánál nem volt szükséges. Végre kíváncsi tartja, hogy Anglia bankjának jegyei Skótiában és Írlandban is „legal tender“-nek ismertessenek el.

Julius 14-kén újra kihallgattatván Overstone, fejtegeti azon különbséget, mely a banknak 2 departementja között van, és hogy a jegy kibocsátó osztály semmikép sem vezényeltetik a bankigazgatóság belátása szerint, hanem az 1844-diki aktában foglalt me-

chanismus szerint, a mely a banküzlettel semmi összefüggésben sincs, és bármikor az állam kezelése alá jöhet, annélkül, hogy más mint névváltozás volna érezhető.

6) Az 1858-diki bankenquâte jelentése.

A kiküldött bizottság 1858 július 1-én keltezett jelentésében 82 pontban adja elő azon tényeket, a melyekkel kihallgatások útján megismerkedett, és azon nézeteket, a melyekben a bizottság megállapodott.

A kereskedés 1848 óta addig nem ismert terjedelmet nyert, mert évi kivitele 10 év alatt 60 millió livrerről 112 millióra növekedett. Továbbá 1851—1857-ig Európába hozatott Californiából és Ausztráliából mintegy 130 millió livre értékű arany, a melyből a kereskedés más világrészekbe $22\frac{1}{2}$ millió livert küldött és így Europa érczkészlete $107\frac{1}{2}$ millióval növekedett volna. Számításba veendő azonban, hogy ugyanezen időben ezüst kivetített Ázsiába, és pedig 56,676,000 livre, míg ezen érczből csak mintegy 27 millió livre érték lett behozva, és így Európa érczkészlete ezen időszakban 80 millió livrevel növekedett. Angliában az aranyforgalom mintegy 50 millió livrere emelkedett.

A bankjegyekből már kisebb mennyiség elégít ki jelenleg. 1854 június 8. óta a Joint Stocks bankok is a Clearing-house-ban intézhetik el számadásaikat, miáltal tetemes megtakarítás lehetséges a forgalmi eszközök mennyiségében.

A bankokban lévő depositumok nagy mértékben szaporodnak. London kilencz depositbankjában 43 millió livre van deponálva, míg 1849-ben még csak 8.850,774 livrere rúgtak a depositumok. Ugyanez történt a vidéki bankok a mi azt igazolja, hogy a felszámítási rendszer egyszerű által tetemes forgalmi csereeszköz megkíméltetett, a vehető forgalmi tőkepénzzé vált.

Ezen körülménynek tulajdonítandó, hogy 2%-ra leszállt, evvel azután a vállalkozás szelleven 1857-ben új krízis tört ki, a melyet leginkái bankok bukása (magában New-Yorkban 62 szüntette meg készpénzfizetéseit) indított.

1857. november 12-én az angol kormány kénytelenített a Peellactát suspendálni, a minek következtében a törvény által kiszabott jegyemisszió határát november 13-án átlépte és november 30-ig naponta átlag 488,000 livre jegyet emittált. A legnagyobb emisszió november 20-án volt 928,000 liverrel. A kamatláb 10%-ra emeltetett.

A jelentésben a krízis részletei bőven előadottnak és a bizottság a krízist a hitel túlterjesztésének és oktalan vállalkozásoknak tulajdonítja.

Együttal jelentést tesz a bizottság, hogy a bankigazgatóság az 1844-diki bankakta mellett nyilatkozik és maga a bizottság is azon véleményt nyilvánítja, miszerint ezen bankakta által a kitűzött cél elértetett, a jegyek beválthatósága nem lévén kockáztatva.

A mennyiben azonban rendkívüli esetben az akta felfüggesztése elkerülhetlenül szükséges lett, erre nézve, egy külön törvénynek alkotását nem ajánlják, miután egy ily törvény felfüggesztése a kormány felelőssége által is elérhető.

VIII.

PÁRHUZAM

egyfelől a magyar koronai birodalom, másfelől az ausztriai német, lengyel és cseh koronai országok közt, területi, népességi, had- és pénzügyi tekintetben.

Irta FÉNYES ELEK, m. akadémiai tag.

ELŐSZÓ.

A mostani alkotmányos kiegyezkedési vitákban, némely bécsi lapok a „paritas” elvére nézve a magyar korona törvényes jogát nem tudván elokoskodni, a száraz és gyakorlati tényekhez folyamodtak, s azt állíták, hogy a magyar koronai birodalom a német-lengyel-cseh koronai országok irányában a teljes „paritas” elvét nem veheti igénybe, mert gyakorlatilag és tényileg minden tekintetben gyengébb.

Ez alaptalan állításuk, fájdalom, még értelmes és jó magyar hazafiakat is tévútra vezetett; s nem rég egy előkelő magyar lapban magunk olvastuk azon állítást: „hogy a magyar birodalom tértárgyságra nézve csaknem olyan nagy, mint összesen a német-lengyel-cseh koronai országok,” holott ellenkezőleg a magyar birodalom nem csaknem, hanem jóval nagyobb, mint az összes német-lengyel-cseh országok területe, úgy hogy a megmaradt felesleg egy Csehország kitelnék. Továbbá a 65-ös közösülés ülésében egy különben jeles és buzgó hazafi azért meg a bizottság javaslatát, mert úgymond annak

sával a democratia jövődjé mellett a magyar koronai birodalomnak buknia kell, miután ez 13 millió népséggel áll ellenében a német-lengyel-cseh koronai országok 22 millióra menő népességének. Pedig a viszony nem úgy áll mint 13 a 22-höz, hanem mint 14 a 17-hez, s az érdemes képviselő úr fentebbi mondatában a német-lengyel-cseh koronai országok népességét 5 millióval tette többre, mint valóban van, a magyar birodalom népességét ismét 1 millióval tette kevesebbre.

E kis munkácskának célja tehát megmutatni, hogy a magyar birodalom a tökéletes „paritas” elvét még akkor is igénybe vehetné és követelhetné, ha a „Corpus Juris”-t ma megégetnék; mert az on 4 fő tényezőre nézve, melyek minden állam erejét teszik, értem a területet, a népességet, a haderőt és a pénzügyi, kettőre, tudniillik a területre és katonaságra nézve a magyar birodalom múlja felül a német-lengyel-cseh koronai országokat; kettőre pedig, ú. m. a népességre és jövedelemre nézve amaz országok múlják fel a magyar birodalmat, csak hogy e két tényező csupán ideiglenes, annyira, hogy ha a magyar birodalom önállóságát és önkormányzatát visszanyerheti, 24—25 év múlva e két tényezőre nézve is a többi örökös tartományokat nem csak elérheti, hanem felül is haladhatja.

De lássuk az összehasonlítást egyenként :

I.

Párhuzam egyfelől a magyar koronai birodalom, másfelől az ausztriai német-, lengyel- és cseh koronai országok közt területi tekintetben.

Azon országsoportozatok közt, melyek az ausztriai uralkodóház birtokát képezik, első helyen áll a magyar koronai birodalom, még pedig mind területi, mind népességi, valamint had és pénzügyi szempontból tekintve is. Sőt térságra nézve az összes német-, lengyel- és cseh koronai országokat egy maga felülmúlja, mint a következőkből kitétszik.

A szoros értelemben vett Magyarország tértagsága geogr.

□ mértföldben . . . . . 3,896.₃₁ □ mfd.

A magyar katonai végvidék (német-bánsági, illir-bánsági, román-bánsági ezredek és a csajkás zászlóalj

területe . . . . . 198.₇₀ "

Az egyesített Erdély . . . . . 997.₃₁ "

Fiume, vidékével együtt *) . . . . . 6.₃₀ "

Magyarország összesen 5,099.₂₄ "

A magyar koronához tartoznak még Horvátország, Szlavonia és Dalmátia **) társ országok következő területtel.

Polgári Horvátország . . . . . 172.₇₇ □ mfd.

Horvát végvidék . . . . . 288.₁₀ "

Horvátország összesen 460.₈₇ "

Polgári Szlavonia . . . . . 172.₁₁ "

Szlavoniai végvidék . . . . . 205.₉₀ "

Szlavonia összesen 378.₄ "

Dalmátia . . . . . 232.₃₆ "

Vagyis a 3 társország összesen . . . . . 1,071.₂₇ "

Az egész magyar koronai birodalom tesz tehát :

Magyarország . . . . . 5,099.₂₄ "

Társ országok . . . . . 1,071.₂₇ "

Összesen 6,170.₅₁ "

Lássuk már most egyenként a többi ország csoportozatokat.

Az ausztriai német országcsoporthoz következő tartományok tartoznak :

Alsó-Ausztria . . . . . 360.₁₈ □ mfd.

Felső-Ausztria . . . . . 217.₇₀ "

Salzburg hercegség . . . . . 130.₁₃ "

Tirol, fejedelmi grófság, Vorarlberggel együtt . . . . . 532.₆₈ "

Stájerország . . . . . 407.₈₁ "

Karinthia hercegség . . . . . 184.₄₃ "

Krajna hercegség . . . . . 181.₁₂ "

Izstriai örgrófság (Görz és Gradiskai örgrófsággal és

Trieszt vidékével) . . . . . 145.₁₀ "

Ausztriai német tartományok 2,159.₅₉ "

*) Fiume, jelenleg tettelesen Horvátországhoz van ugyan kapcsolva, de az 1807. 4-dik törvénycikkénél fogva Magyarország kiegészítő része levén, Magyarországgal együtt vettük fel.

**) Dalmátia a koronázási hitlevél következtében mint magyar koronai ország visszakapcsolandó lett volna, mi azonban bár eddig még nem történt, mindaz által a párhuzamban a magyar koronához tartozó társországokhoz tartosik,

A Cseh koronához tartoznak.

Cs. ország	943. ₇₀ □ mfd.
Morva örgrófság	403. ₇₇ "
Szilézia hercegség	93. ₈₀ "

Cseh koronai országok összesen . . 1440.₉₇ "

Végre a hajdani Lengyelország részei az ausztriai ház birtokában következők :

Galiczia és Lodomeria a krakkói hercegséggel együtt	1425. ₇₈ □ mfd
Bukovina hercegség	189. ₈₁ "

Lengyel tartományok összesen . . 1615.₈₁ "

A különböző országcsoporthoz tehát tértárgyságra nézve így következők :

I. Magyar koronai birodalom	6170. ₈₁ □ mfd
II. Ausztriai német tartományok	2159. ₈₉ "
III. Lengyel tartományok	1615. ₈₁ "
IV. Cseh koronai országok	1440. ₉₇ "

Az ausztriai ház összes birtoka . . 11,886.₈₁ "

Ezekből világos, hogy az ausztriai uralkodó ház birtokában tértárgyságra nézve a magyar koronai birodalom nem csak legnagyobb, hanem a többi 3 országcsoporthoz, melyek összesen 5216.₁₇ □ mérföldet tesznek, még 954.₈₄ □ mérfölddel mulja felül.

Sőt a magyar koronai birodalom az európai államszerkezetben is a nagyobb államok közé sorozható, mert ez az 1866-ki hadjárat előtt az első rangú hatalmasságot Poroszországot 5094.₉₂ □ mérföld területével 1075.₈₉ □ mérfölddel halalta meg ; s miután Porsország az említett győztes hadjárat következtében, Holstein, Schleswig, Lauenburg hercegségeket, a hannoverai királyságot, Kurhessent, a hesseni és bajor részeket, s Frankfurt szabad birodalmi várost magába olvasztotta, 1316.₇₈ □ mérfölddel gyarapodott ugyan, s jelenleg az összes porosz birodalom 6411.₈₇ □ mérföldet tesz, még is ez új kiterjedésben is csak 241.₁₆ □ mérfölddel nagyobb a magyar koronai birodalomnál.

Igy szintén a magyar birodalom területre nézve felül mulja a világhatalmasság Nagy-Britanniának európai birtokát, mely 5716 □ mérföldre, s az ujonnan alakult olasz királyság területét, mely 5126 □ mérföldre rúg.

A terület nagysága magában véve ugyan nem nagy fon-

tossággal bír, miután látjuk, hogy Svédország Norvégiával együtt nagyobb Franciaországánál, még is ehhez képest mindég gyenge ország marad. Itt a terület haszonvehetősége a döntő pont, de e szempontot az ausztriai ház birtokára alkalmazván, Magyarország ismét első helyen áll, mert ez a természet különféle ajándékaival aránylag még jobban meg van áldva, mint az ausztriai német-lengyel és cseh koronai országok, bár ezek is különféle termékekkel gazdagon el vannak látva, úgyhogy bátran elmondhatjuk, hogy az ausztriai ház birodalmában a természet mindent, de az emberek, vagy is inkább a kormány nagyon keveset tett.

Igy először is a matematikai éghajlatra nézve, mely a növényzetre és tenyésztetre oly nagy befolyással bír, aránylag legkedvezőbb fekvése van a magyar koronai birodalomnak, mert éghajlati tekintetben az ausztriai ház birtokán 3 külön vidékeket lehetvén megkülönböztetni, ezekből a déli vidék alá, mely a 42-ik foktól a 46-fokig terjed, s hol nemcsak a szőlő és tengeri díszlik, hanem helyenként a déli gyümölcs és olajfa is jól tenyészik, a magyar koronai országokból legnagyobb terület esik, miután Dalmátiát, Szlavoniát és Horvátországot, Baranya, Bács megyéket, a Bánságot és Erdély legdélibb részét foglalván magában, közel 2000 □ mérföldre vagyis az egész területnek egy harmadára terjed, holott az ausztriai német tartományokból csak Tirol déli része, Isztria egészen, s Karinthiának és Krajnának déli hajlata tartozik e déli vidékhez, azaz összesen mintegy 300 □ mfd esik a meleg éghajlat alá.

Ellenben az északi vidék, hol már bor és tengeri nem terem, s mely a 49—51 fokig terjed, főleg a lengyel és cseh koronai országokat foglalja magában, és pedig egész Galiciát Bukovina déli része nélkül, egész Sziléziát és Cseh országot s Morvaországnak nagyobb részét, vagy is 2700 □ mérföldet, holott ez északi vidékből Magyarországnak csupán északi csucsa tartozik, mintegy 600 □ mérfölddel kiterjedéssel, a többi itt nem említett tartományok és részek a 46—49 fok közt a mérsékelt közép éghajlati körbe sorozhatók, de a magyar koronai országok részéről is bizony mutatkozik, mert míg e közép vidék alá eső részeket

csak Erdélynek egy kis részén s Magyarországon a Bakony közepén van egy kis terület, hol a tengeri és szőlő meg nem érik, akkor egész Felső-Ausztria, egész Salzburg, Tirolnak, Stájerországnak, Karinthiának északi részei, bár a mérsékelt közép vidék alá esnek, még is a tengeri és bortermesztést a magas hegyek által okozott zordonabb éghajlat miatt nélkülözni kénytelenek.

A terület kisebb nagyobb hasonvethetősége továbbá sokat függ az orográfiai viszonyoktól, vagy is attól, hogy a föld színét rónaság foglalja-e el, mely a gabonatermelésnek és marhatenyésztésnek hazája szokott lenni; vagy termékeny völgyekkel változó dombok és középhegyek borítják el, melyek ismét a gabonatermelésen kívül bort, gyümölcsöt, nemcsak érczeket s hasznos ásványokat szolgáltatnak; vagy éppen magas bércek által borítottak, melyek főleg erdőségek és kopár sziklák által tűnnek ki, hasonvethetőségi tekintetben az utolsó helyen állanak. És ily orográfiai szempontból ismét a magyar kőszíni birodalomnak kell adnunk az elsőséget miután ennek 6170 □ mérföldnyi területéből a rónaság 1625, a dombos vidék 3415, a bérczes vidék 1130 □ mérföldet foglal el; míg a német-lengyel-cseh koronai országok 5216 □ mérföldnyi területében a rónaság 1164, a dombos vidék 2472, s a leghasználatlanabb bérczes vidék 1580 □ mérföldet tesz ki.

A magyar rónaságon közben közben vannak ugyan homokos területek, pl. a Duna és Tisza közt, a Nyírségen, a Dunántúli kerületben, de általában kevés homokbucskás vidék leszámításával a rónaság mindenütt termékeny, sőt a Tisza völgye oly gazdag talajjal bír, hogy ehhez hasonlót egész Európában alig találni, s a bánási, tiszavölgyi, s fehérmegyei sulyos tisztabuzát, és az úgy nevezett tót rozsot, mely kitűnő szép és sulyos, s mely a pozsony és nyitramegyei gazdag rónaságon (Mátyus földje) terem, a külföldön igen ismerik. Már a galicziai nagy rónaság termékeny ugyan, de még is talaja a tiszavölgyivel nem vetekedhetik; e mellett Galiczia közepén elszórva szintén találtnak homokos és mocsáros területek; az ausztriai német tartományok s Morvaország rónaságai pedig a Hanna földet s a Morva mezejét kivéve inkább

kopár mint termékeny területek, sőt Wels és Németujhely vidékén valódi sivatagok.

Mi a dombos és középhegyi vidékeket illeti : ezek mind a magyar koronai birodalomban, mind a német-lengyel-cseh koronai országokban különféle termékekkel gazdagon el vannak látva. Mint tudjuk, e dombos és középhegyi vidékeknek fő termékei, a különféle gabnafajokon kívül, melyek termesztése már kisebb terjedelemben üzetik mint a rónaságon, és e termés inkább csak a belazükséget elégíti ki : nemes érczek és különböző hasznos ásványok, gyógyvizek, bor és tölgyes és cserfa erdőségek, melyek makkon és gubacson, s tüzelő fán kívül mü- és szerszámfákat, hordódongákat, hajóépítési fákat szolgáltatnak, s a külkereskedésnek is nevezetes czikkeit képezik.

Az előszámlált fő termékek közt van egy pár termék, melyekre nézve a német-lengyel-cseh koronai országok dombos és középhegyi vidékei fölülmulják a magyar koronai birodalom ugyan ily nemű vidékeit ; de az összes termékeket vevén fel, s ezeket tévén egymás közt hasonlításba, egészben a magyar koronai birodalomnak ismét elsőséget kell adnunk a német-lengyel-cseh koronai országok felett.

Igy például a r a n y ásatott a magyar koronai birodalomban 1862-ben 6083 márka (az anya Magyarországon 1899, Erdélyben 4184 márka), holott a lengyel és cseh koronai országokban e nemes ércz teljesen hiányzik ; a német tartományokban ásatik ugyan, de csekély mennyiségben, mert 1862-ben összesen csak 76 márka, és pedig Salzburg herczegségben 61, Tirol grófságban 15 márka. Ezek szerint a magyar koronai birodalomban ásatott aranynak értéke a mondott évben 2.307,138 forintot tett ki, ellenben a német tartományokban ugyan ennek értéke csupán 28,794 forintra rúgott.

E z ü s t r e nézve a magyar tartományok, különösen a szoros értelemben vett Magyarország szintén oly érezhető tulnyomósággal bir ugyan, annyira, hogy több mint fele az ausztriai ház birtokában termelt ezüstnek hazánk bányáiból kerül ki ; de egy uttal Csehországban hatalmas vetélytársa van. Így az 1862-ki évben a magyar birodalom adott 63,675 márka ezüstöt (Magyarország 58,197, Erdély 5478 márkát)

1.608,912 forint értékben ; s ugyan akkor Csehország 47,478, Tirol 1173, Salzburg 242 márkát adott összesen 1.220,869 forint értékben.

A r é z termelést úgy szólván maga a magyar koronai birodalom szolgáltatja az ausztriai ház összes birtokán. Így az 1862-ki évet vévén fel, míg Csehország csak 31 másszerezet, a német tartományok (Tirol 3487, Salzburg 2248, Krajna hercegség 75) 5810 , a lengyel tartományok (Bukovina) 968 másszát szolgáltatottak ; a magyar birodalom 37,257 másszerezet állított elő, mely mennyiségben maga az anya Magyarország 33,056, Erdély 3257, Katonai Végvidék 944 másszával vett részt, összesen 2.350,678 forint értékben.

A mezőgazdaságra és a műiparra annyira szükséges nyers vas termelése mind a 4 országcsoportozásban erősen van képviselve, s ez aránylag még leggyengébb a lengyel országcsoportozásban vagy is Galiciában és Bukovinában, hol 1862-ben csak 106,838 mássza nyers vas termeltetett. Ezen aránylag csekély termelés itt annak tulajdonítható, mert a vaskövek csekély ércztartalommal bírnak, ezenkívül a víz szűke, az üzleti tőke és könnyű közlekedés hiánya is nagyban akadályozzák a vas termelést.

Ellenben a cseh koronai országoknak mindegyikében gazdag vasércz rétegek vonulnak el s mivel itt a vaskövek tartalmasabbak, a napszám is olcsó, a kőszénbányák közel vannak, s az üzleti tőke is nagyobb : tehát itt a nyers vas termelése igen jelentékeny. Így 1862-ben 1.808,660 másszára ment ez, mely summából Csehországra 1.090,546, Morvaországra 619,551, Sziléziára 98,563 mássza esett.

Azonban a német tartományok e tekintetben a cseh koronai országokat még fölülmulják. Különösen Stájerországnak kimeríthetlen vaskő telepei vannak, s ezek értékét még a minőség is neveli, miután a stájer vas Európában a legjobbak közé tartozik, s csak a svéd vasat mondhatjuk vetélytársának. A német tartományokban, szintén a mondott 1862-ben 2.647,864 másszára ment a nyers vas termelés, s e mennyiségből esett Stájerországra 1,384,506, Karinthiára 951,527, Krajnára 120,434, Alsó-Ausztriára 70,450, Salzburgra 67,869 Tirolra 53,078 mássza.

Az eddig előszámlált értékesebb ásványok közt csak a vas az, melynek termelésében a magyar koronai birodalom nemhogy tulsúlylyal szerepelne a többi 3 országcsoporthoz felett, hanem egyenként is a német és cseh koronai csoportozat után következik, miután az 1862-ki évben a nyers vas termelés csak 1.756,266 mázsára rúgott, mely mennyiségből az anya Magyarországra 1.574,219, Erdélyre 84,958, a magyar katonai Végvidékre 84,356, Horvátországra 12,733 mázsa esett. Azonban meg kell jegyeznünk, hogy Magyarországnak e tekintetbeni hátramaradása nem a természet fukarsága, hanem a mostoha nemzetgazdasági viszonyok által okoztatik, mert ellenkezőleg a természet oly gazdag vasércz telepekkel áldotta meg, hogy kedvezőbb nemzetgazdasági viszonyok közt egy maga több vasat termelhetne, mint a többi 3 országcsoporthoz összesen. Különösen Felső Magyarország s jelesen Szepes, Gömör, Liptó, Torna, Abauj vármegyék vasérczekkel dúsan el vannak látva. Gömör vármegyében Dobsinától nyugot felé oly hatalmas rétegek húzódnak le, hogy az itt felhalmozódott vaskő mennyiség 200 millió mázsára becsültek, míg az évi termelés 800,000 mázsára rúg. Ugyancsak Gömörben Nagy-Röcze és Jolsva közt valamint Rákos helység mellett négy helyen hatalmas telepzetek vonulnak el, melyek 10—15 ölnyi szélességben igen becses barna vasköveket tartalmaznak, úgyhogy a jelenleg 400,000 mázsa nyers vasra szükségelt érczanyag évekre van biztosítva. Jolsva és Csetnek közt, továbbá Rozsnyótól északnyugotra be, Szepes vármegyébe hasonló gazdag vastelepek terülnek el. Bihar és Arad vármegyében a természet mind vaskőről mind erdősegekről és széntelepekről oly pazarul gondoskodott, hogy az egész birodalmi szükséglet nagyobb részt innen fedezhető lenne, s a most létező 8 nagyobb vastelep 393,000 hold erdő felett rendelkezik és jelen szerkezetük szerint már 300,000 mázsa nyersvasat, korszerű átalakítás és üzletörlett ötször annyit szolgáltatathatnának, holott 134,000 mázsára ment a termelés. A temesi bányalése hasonlóul nagyszerű jövőnek néz elibe, nésű mágnes, barna- és vörös vaskövekben, nésűgekben és köszénben egyaránt gazdag vidék.

kincseit kizsákmányolni, hatalmas testületek vállalták magukra. Így a szászokai, dognácskai, bogasáni, resiczai, aninai és stájerdorfi műtelepek az államvasuttságságnak; a nadrági kohók a zsidóvári bányatársulatnak; a ruszkai, ruszkieczai és lunkányi bányák s műtelepek egy főurakból és tőkepénzesekből álló társulatnak jutottak birtokába, s már eddig is nagy-szerű átalakítások történtek. Szóval, bizvást állíthatjuk, hogy Magyarország Erdélyt is ide értve kedvezőbb politikai és nemzetgazdasági körülmények közt, a nyers vas termelésben is a többi 3 országcsoporthozat kévés év múlva nem csak utólérheti, hanem mint más nemes érczekben és hasznos ásványokban fölül is mulhatja.

A k ő s z é n termelésére nézve, mely a virágzó gyár és műiparnak egyik nélkülözhetlen feltétele, éppen azon eset fordul elő, mint a nyers vas termelésénél, hogy tudnillik a magyar koronai birodalom, nem hogy túlsúlyllyal lenne a többi 3 országcsoporthozat felett, hanem inkább egyenként véve is csak a harmadik helyet foglalja el, és csak Galícia e tekintetben szegényebb nálánál, mely hasonló mostoha nemzetgazdasági viszonyok közt tengődik. De e sajnos ténynek nem oka az, hogy a természet e részben is nem áldotta volna meg a magyar koronai birodalmat, sőt inkább az egész Kárpát heglánczolat, Dunántul az elszigetelt pécsi, vértesi, lajtai hegliségek is oly kimeríthetlen kőszéntelepek lelhelye, hogy maga Magyarország egész Európát képes lenne kőszénnel ellátni. Hanem a kormány ferde és igazságtalan politikája beközvetkeztében a gyár és műipar Magyarországon nem fejlődhetvén ki; a vaspályák is részint ferde irányban, részint fukarul engedélyeztetvén, minek egyik bizonyosága az, hogy az ausztriai ház birtokán egyedül Erdélyország az, mely mind-egdig egyetlen egy vaspályát sem mutathat fel: igen természetesen az következett be, hogy a kőszén nem lehetvén eladni, a gazdag széntelepek műveletlenül hevernek, sőt több kőszénbányák művelése, melyek már kiaknázás alatt voltak, mint a pécsi kőszénbányászat kerületében tapasztaljuk, ismét félbenhagyatott.

Ezek szerint a kőszén termelése azon mértékben emelkedik vagy fogy, a minő mértékben valamely országban a

gyár- és műipar virágzásában vagy apadóban van. Innen az ausztriai ház birtokában a kőszénbányászat legjobban virágzik a cseh koronai országokban, melyekben a gyáripár otthonos és csak ezután következnek a német tartományok, majd a magyar koronai birodalom, s legutolsó helyen áll az iparszegény lengyel országcsoporthoz vagy is Galiczia és Bukovina.

Név szerint az 1862-ik évet vevén fel, a kőszéntermelés tett :

Cseh koronai országokban 58.399,392 mázsát, melyből 40.798,207 mássa fekete, 17.601,085 barna kőszén.

Német tartományokban 17.946,961 mázsát, melyből 991,775 fekete, 16.955,186 barna kőszén.

Magyar koronai birodalom 13.513,584 mázsát, melyből 6.649,077 mássa fekete, 6.864,507 barna kőszén.

Lengyel országcsoporthozban 2.428,933 mázsát, melyből 2.191,130 mássa fekete, 237,793 barna kőszén.

Részletesen pedig a kimutatás így következik :

Csehország ad . . .	25.513,894	mássa fekete,	16.404,665	m. barna kőszén		
Morvaország . . .	4.291,964	" "	1.192,630	" "	" "	" "
Szilézia . . .	10.992,349	" "	3,790	" "	" "	" "
Cseh koron. orsz.	40.798,207	" "	17.601,085	" "	" "	" "
A.-Ausztia . . .	5,515	" "	2.585,109	" "	" "	" "
F.-Ausztia . . .	928,607	" "	1.738,161	" "	" "	" "
Stájerorsz. . .	57,653	" "	9.840,532	" "	" "	" "
Karinthia . . .	—	" "	1,477,586	" "	" "	" "
Krajna . . .	—	" "	949,948	" "	" "	" "
Istria . . .	—	" "	266,439	" "	" "	" "
Tirol . . .	—	" "	97,411	" "	" "	" "
Német tartom. . .	991,775	" "	16.955,186	" "	" "	" "
Magyarország . .	6.649,077	" "	6.485,897	" "	" "	" "
Erdély . . .	—	" "	25,014	" "	" "	" "
Horvátország . .	—	" "	53,071	" "	" "	" "
Végvidék . . .	—	" "	141,531	" "	" "	" "
Dalmátia . . .	—	" "	159,994	" "	" "	" "
Magyar birod. . .	6.649,077	" "	6.864,508	" "	" "	" "

Galiczia vagy is a lengyel csoportozat 2.191.140 mássa fekete, 237,793 mássa barna szenet.

Megjegyzendő, hogy a kőszén piaci ára az egyes országokban, s egyes termelési helyeken nagyon különböző, hanem a fekete kőszén mint becsesebb átmérőleg másfél any-

nyival értékesebb és drágább mint a barna kőszén. A fekete kőszénfajok közt Magyarországon az oravicziai dicsértetik leginkább. Azt is meg kell említenünk, hogy az itt országonként elősorolt termelés az 1862-ik évre az újabb statisztikai munkákban, s jelesül Konek statistikájában is kevesebbre van téve; hanem én az egyes bányakapitányságok jelentései-ből szerkesztettem össze a fentebbi kimutatást, s ezt hitelesebbnek tartom.

Ha a kőszén termelésében a cseh koronai országok lépnek első helyre, a k o n y h a s ó termelésére nézve, mely nélkül sem kenyér, sem étel nem iszik, baromtenyésztés nem virágozhat, s mely azonkívül, hogy a gyár és műiparban is hatalmas szerepet visz, mint állami monopolium minden közvetett adók közt legtöbb tiszta jövedelmet szolgáltat az államnak : ismét a magyar koronai birodalom foglalja el az öt illető első helyet; s a cseh koronai országok e tekintetben nemcsak legutolsók, hanem a konyhasó termelését sóbányák hiányában teljesen nélkülözni kénytelenek.

Ellenben a magyar koronai birodalmat és pedig mind az anya Magyarországot, mint különösen Erdélyt a természet oly kimeríthetlen sórétgekkel áldotta meg, hogy egy maga a kis Erdély egész Európát elláthatná sóval, s hozzá hasonló sógazdag ország az egész szárazföldön nem található.

Igy például a geologiailag kipuhatolt kősómenynyiség következőleg oszlik fel az egyes országcsoporthozatokra :

Német tartományokban 776 millió mázsá. Ebből ad Hall 35, Hallstein 200, Aussee 109, Hallstadt 417, Ischl 15 millió mázsát.

Lengyel tartományokban 343 millió mázsá. Ebből ad Vieliczka 221, Bochnia 26, Keleti Galiczia 96 millió mázsát.

Magyar birodalomban 68,149 millió mázsá. Ebből ad az anya Magyarországon Sóvár 50, Mármaros 1149, Erdélyben Vizakna 19,150, Parajd 17,010, Dézsakna 14,440 Torda 14,200, Marosujvár 2150 millió mázsát. Ily viszonyú sógazdaság valóban páratlan az egész Continensen.

Minthogy azonban a só termelés állami monopolium, a

sóbányákban annyi kő vagy fűt vagy iparüzleti só termel-
tik, melyet kényelmesen értékesíteni lehet.

Nevezetesen az 1862-ik évben a só termelés az egyes
országcsoporthoz tartozókban következő volt :

Német tartományokban :	kősó	—	fűtsó	—	iparüzleti só	
Felső-Ausztria	6935	—	943,126	—	62,261	mázsa
Stájerország	2594	—	181,440	—	9,861	"
Tirol	3347	—	226,717	—	41,163	"
Salzburg	1028	—	265,599	—	5,840	"
Összesen	13,904	—	1,616,912	—	121,125	"
Lengyel tartományok	1.357,848	—	608,051	—	202,796	"

Magyar birodalom :

Magyarország . .	1.063,356	—	130,134	—	91,019	"
Erdély	1.011,713	—	—	—	41,754	"
Összesen .	2.075,069	—	130,134	—	132,762	"

Ezekon kívül tengri só is termeltetik, és pedig
1862-ben a német csoportozathoz tartozó Isztriában 408,772,
s a magyar koronai társországban Dalmátiában 144,983
mázsa.

A többi ásványok és savak nem bírván oly nagy fon-
tossággal mint az előbb említettek, ezek közt párhuzamot
nem vonunk, csak annyit jegyzünk meg, hogy ezekre nézve
egy némelyik cikkben majd a német- vagy lengyel vagy
cseh koronai országok járnak elől, majd a magyar koronai
birodalom mulja felül azokat.

Igy például a higany és ólom termelésében Kraj-
na és Karinthia, tehát a német országcsoporthoz, az ón ter-
melésében Csehország, a horgany fémében és kénben
Galiczia; ellenben szín és nyers piskolt, valamint
piskolt-ércz, ugy szintén nikelfém és nikel-
ércz termelésére nézve a magyar koronai birodalom foglalja
el az első helyet, azon megjegyzéssel, hogy a fenemlített többi
ásványok termeléséhez is nem csekély mennyiséggel járul.
Például a higany termeléséhez 1862-ben 522 mázsával (Kraj-
nában hol legtöbb s Magyarországon kívül egyedül termelte-
tik 2891 mázsa), az ólom termeléséhez 22,339 mázsával (Ka-
rinthiában ugyanakkor 62,736 mázsa, Csehországban 8857
mázsa), a kén termeléséhez 1763 mázsával (Galiczia 22,71

m.) járult. Ezenkívül salétromból és szókából minden országcsoporthozat közt legtöbbet termelt. A föld vagy kőolaj (petroleum) gyártása újabb időben eddig nem ismert kiterjedést nyert, főleg Galiciában, hol 1862-ben 20 petroleum gyár 30,000, s Erdélyben, hol 10,000 másza állíttatott ki. De Máramaros, Krassó, Ung, Zala vármegyékben, továbbá Horvátországban Kőrös, és Szlavóniában Pozsega vármegyékben is fedeztettek fel naphta telepek, s Krassó megyében Oravicán már is jeles petroleum olaj gyártatik.

Az ásványvizekre nézve, melyek némileg az ásványi termékek közé sorolhatók, a magyar korona országai a többi országcsoporthozatokat ismét jóval felülhaladják, mert ezekben már is 163 fürdőhely, és 786 oly gyógykút és ásványforrás számítatik, melyek vegytanilag megvizsgáltattak, és mennyi forrás még egészen ismeretlen! A legnevezetesebb gyógyfürdők: Buda, Mehadia, melyet már a rómaiak használtak, Szliács, Szklenó, Vichnye, Koritnica, Parád, Bártfa, Tátrakesd, Szobráncz, Teplicz, Pöstyén, B.-Füred, Harkány; Erdélyben; Borszék, Előpatak, Radna, Korond, Homoród, Kovászna; Horvátországban: Toplika, Stubicza, Topuszkó; Szlavóniában: Daruvár, Lipnik, mely jódtartalomra nézve egész Európában elsőnek mondatik. Már a cseh koronai országok nem annyira gazdagok ásványvizekben, de ellenkezőleg különösen Csehországnak van néhány gyógyfürdője, mint: Carlsbad, Teplicz, Marienbad, Franzensbad, melyek a pülnai, saidschiczi, sedliczi keserűforrásokkal együtt egész Európában ismeretesek. A cseh koronai országok után a némettartományok következnek: Baden, Pyravart, Ischl, Gastein, Hall, Gleichenberg, Rohics nevezetesebb gyógyfürdőkkel. Végre a lengyel országcsoporthozat jön, mely ásványvizekre nézve mindenik közt legszegényebb.

A magyar birodalom területén tehát a középhegyi vidékek különféle termékekkel, mindent összevéve még jobban meg vannak áldva a természet által mint a többi 3 országcsoporthozat ugyan ily nemű vidékei. Ugyan ezt mondhatjuk a dombos vidékekről és síkságokról is. Így általában a dombos vidékek fő termékei a szőlő s az ebből készített bor, továbbá a cser és tölgy erdőségek, pedig mind a

két főtermékre nézve a magyar koronai birodalom messze tulszárnyalja a német-lengyel és cseh koronai országokat.

Különösen mi a bortermesztést illeti, akár a mennyiséget, akár a minőséget tekintsük, Magyarország egész Európában Franciaország után mindjárt következik; holott a lengyel Galicziában meg nem érik a szőlő; a cseh koronai tartományok közt ugyanaz az eset Sziléziában, Csehország legnagyobb részében, úgyhogy itt összesen csak 4447 holdnyi szőlőültetvény található, melynél egy maga Buda városa többet bír. A cseh tartományok közt csupán Morvaország déli része dicsekedhetik terjedelmesebb szőlőültetvényekkel, mint alább meglátandjuk. Már a német tartományok több bortermesztenek, de Felső-Ausztriában, Salzburgban, Karinthiában a hideg éghajlat miatt szintén nem érik meg a szőlő, s Alsó-Ausztria, Stájerország, Tirol, Isztria, Krajna bortermesztése a birodalom bortermesztésével egybeazonlítva, még is törpe eredményt mutat.

Nevezetesen a szőlőültetvények a különböző ország-csoportozatokban, következő terjedelemmel bírnak.

Sziléziában nincsenek.		
Csehországban	4,447	hold
Morvaországban	47,894	"
<hr/>		
Cseh koronai országokban .	52,341	"
Alsó-Ausztriában	78,814	"
Stájerországban	54,655	"
Tirolban	47,894	"
Krajnában	16,768	"
Isztriában	32,197	"
<hr/>		
Német tartományokban .	230,228	"

Ellenben :

Az anya Magyarországon .	504,776	"
Erdélyben	46,909	"
Végvidéken	49,611	"
Horvátországban és Szlavoniában	57,124	"
Dalmátiában	120,078	"
<hr/>		
Magyar koron. birodalomban	776,578	"

Tehát a magyar koronai országokban csak nem három annyi szőlő találtatik, mint a német- lengyel- cseh koronai országokban összesen. De a magyar bortermesztés nemcsak mennyiség, hanem minőség tekintetéből is túlnyomó, mert bár A.-Ausztriában, Stájerországban, Tirolban s némileg Morvaországban is vannak jeles minőségű borok, de a magyarországiakkal, melyek részint kövér, édes assaborok (tokaji, ménesi, ruszti, karloviczi), részint színre fehérek és zamatos szeszes italok (mint : somlyai, badacsonyi, neuzemélyi, érmeleki, magyaráti szerednyei, varbócsi, pencsi, szadai, csömöri, köbányai, stb.), részint tűzes s a francia legnemesebb borokkal versenyző, vörös borok (villányi, szegesárdi, budai, vintói stb.) nem vetekedhetnek.

És éppen így vagyunk a keményfa erdőségekkel is, melyekkel a magyar birodalom dombos vidékei különösen bővelkednek, s melyek makkon, gubacson kívül mindenféle hajó-, szerszám és műfákat, s különösen hordódongákat oly mennyiségben szolgáltatnak, hogy a kivitel jelenleg nemcsak Franciaországba, hanem Angliába is évről évre növekedik, s a fa az az egyik főcikk, melyvel külföldre jelentékeny activ kereskedés folytathatik. Ily erdőségekben gazdagok Horvátország, Zala, Vas, Veszprém, Somogy, Baranya, Krassó vármegyék, de különösen Szlavonia, úgyhogy a szlavoniai név alatt kivitetni szokott hordódonga még Angliába is, hol azelőtt kevésbé volt ismeretes, évről évre emelkedik.

Igy az Angliába való kivitel tett :

1861-ben	1.069,000	darabot	1864-ben	3.388,000	darabot
1862-ben	957,000	darabot	1865-ben	4.157.000	darabot
1863-ban	2.279,000	darabot			

S ugyan ez utóbbi évben a Franciaországba tett kivitel 12.000,000 darabra rugott.

A kemény és lágyfa erdőségek pedig együtt a különböző országcsoportokban következő tért foglaltak el :

Galicziában	3.468,591	holdat
Bukovinában	420,648	"
Lengyel tartományokban .	3.889,239	"

Csehországban	2.313,143	"
Morvában	1.007,418	"
Sziléziában	274,532	"
Cseh koronai országokban	3.595,093	"
Tirolban	1.480,674	"
Stájerországban	1.754,732	"
Karinthiában	727,429	"
Krajnában	705,828	"
Salsburgban	400,953	"
F.-Ausztriában	670,749	"
A.-Ausztriában	1.270,166	"
Isztriában	317,133	"
Német tartományokban .	7.327,964	"
As anya Magyarországon	8.417,913	"
Erdélyben	3.563,484	"
Végvidéken	1.627,677	"
Horvátországban és Szla-		
voníában	1.253,589	"
Dalmátiában	475,938	"
Magyar birodalomban . .	15.338,601	"

Tehát a magyar koronai birodalomnak egy magának több erdősége van mint a többi német-lengyel-cseh koronai országoknak összesen.

Mi a rónaságok termékeit illeti, ezek közt a legelső helyet a tiszta búza és a dohány foglalják el. Amaz a kiviteli kereskedésnek legfőbb czikke, melyért sok pengő pénz jön be, mi nálunk, kik e tekintetben igen szegények vagyunk, nagyon jelentékeny körülmény; a második termék pedig állammonopolium tárgya lévén, a kincstárt több mint 30 millió tiszta jövedelemmel gyarapítja.

És e két fontos termékre nézve, megint Magyarország játsza a főszerepet, hol különösen a Tisza völgye a bu nézve gazdag talajjal bír, úgy hogy midőn a német-¹ cseh koronai országok összesen 19.345,200 mérő² ki, akkor a magyar koronai birodalom hivatalos¹ 27.922,000 mérőt szolgáltat, melynek egy har buza, részint liszt alakban külföldre vitetik.

A dohánytermesztés pedig csaknem kirekesztőleg a magyar koronai birodalomban divatozik, mert az 1864-dik évben egy maga 800,000 mássát adott a királyi kincstárnak 8.634,000 forint beváltási díjért, míg Galícia csupán 100,000 mássát 1.025,000 forint és Tirol 700 mássát, 126,000 forint értékben; a többi országok és tartományok egészen nélkülözvén e fontos növény termesztését. Pedig ugyanazon évben a belföldi dohány a külföldön vásárlott 146,508 mássa dohánynyal együtt 61.960,280 forint nyers jövedelmet adott az államnak, mely summából 30.210,456 forint a beváltásra és vételre, gyártásra, fuvarra stb. leszámítatván, tiszta jövedelmül még 31.749,824 forint maradt.

A mondottakból világos, hogy a magyar birodalom területe nem csak tértagságra nézve felülmúlja a német-lengyel-cseh koronai országok összes területét, hanem e terület egyzsersmind gazdagabban meg van áldva a természet által és így haszonvehetőbb; s hogy e haszonvehetőségből semmi se hiányozzék, a jóságos természet még a termékek értékesítésére szükséges víziutakkal vagy hajózható folyamokkal is jobban ellátta, mint a következőkből kitetszik:

Hajózható folyamok:

A német tartományokban:

1. A Duna a bajor szélektől Magyarország határáig 49 mérföldnyi hosszúságban.

2. Az Inn, 19 $\frac{1}{2}$ mfd. hossz.

3. A Traun, 9 $\frac{1}{4}$ mfd. hossz.

4. Az Enns, 3 mfd. hossz.

5. Dráva, Willachtól Horvátország széléig 21 mfd. hossz.

6. Mura, Magyarország határáig 30 mfd. hossz.

7. Száva, Horvátországig 9 $\frac{1}{2}$ mfd.

Összesen a német tartományokban 141 $\frac{3}{4}$ mérföld víziút, melyből gőzhajók csak a Dnát járhatják 49 mfd. hosszúságban.

A cseh koronai országokban:

1. Moldva 42 mfd. hosszúságban

1. Elbe, 14 mfd. hossz.

Összesen 56 mfdnyi víziút, melyből gőzhajók csak az Elbét járják 14 mfd. hossz.

A lengyel tartományokban :

1. Visztula, 48 mfd. hossz.
2. Dunajecz, 5 mfd. hossz.
3. Szan, 31 mfd. hossz.
4. Dniester, 64 mfd. hossz.

Összesen 148 mérföldnyi víziut, de ezt gőzösök nem használják.

A magyar koronai birodalomban :

1. Duna, Dévénytől Orsováig 127 mérföldnyi hosszúságban.
2. Dráva, 36 $\frac{1}{2}$ mfd. hossz.
3. Mura, 6 mfd. hossz.
4. Száva, 87 mfd. hossz.
9. Kulpa, 18 mfd. hossz.
10. Tisza, 108 mfd. hossz.
11. Maros, 65 mfd. hossz.
12. Vágh, 32 mfd. hossz.
13. Béga, 36 mfd. hossz.
14. Temes, 14 mfd. hossz.

Összesen van tehát a kisebb, s tutajokkal hajózható folyókat nem számítva, 529 $\frac{1}{2}$ mérföldnyi víziut, melyből gőzösök járnak az egész Dunát, Szávát Sziszekig, Drávát Eszékig, Tiszát fel Vásáros-Naményig, a Marost Aradig, összesen 302 mérföldnyi hosszúságban. Továbbá Morva vizét, mely Magyarország és Alsó-Ausztria s Morvaország közt határfolyó, s mely 17 mérföldre hajózható, egyik országcsoporthoz sem számítottuk.

II.

Párhuzam egyfelől a magyar koronai birodalom, másfelől az ausztriai német-lengyel-cseh koronai országok közt népességi tekintetben.

Az ausztriai ház birtokában levő országcsoporthozatok alaperejének második fő tényezője a lakosok száma, vagyis a népesség, melyet az 1857-ki országos összeírás után adunk elő, minthogy azóta újabb hiteles összeírás nem történt.

Ez összeírás szerint tehát a népesség a külön országcsoporthozatokban így áll :

Galiciában és Lodomeriában, Krakkó hercegséggegyütt	1.597,470	léték
Bukovinában	456,920	"

Lengyel tartományokban . . .	5.054,390	"
------------------------------	-----------	---

Csehországban	4.705,525	"
Morvaországban	1.867,094	"
Szilóziában	443,912	"

Cseh koronai tartom.	7.916,531	"
------------------------------	-----------	---

Alsó-Ausztriában	1.681,697	"
Felső-Ausztriában	707,450	"
Salzburgban	146,769	"
Stájerországban	1.056,773	"
Tirolban	851,016	"
Karinthiában	332,456	"
Krajnában	451,941	"
Isztriában	520,978	"

Német tartományokban	5.719,080	"
------------------------------	-----------	---

Az anya Magyarországon . . .	9.890,436	"
Erdélyben	1.923,592	"

Magyar végvidéken (illir bán-sá- gi, román - bán-sági, német bán-sági végezredekben és a csajkások zászlóaljában) . . .	283,124	"
--	---------	---

Magyarországon	12.097,152	"
Fiumében és volt kerületében . .	43,468	"

Összesen Magyarországon . . .	12.140,620	"
-------------------------------	------------	---

Társ országokban		
Polgári Szlavóniában	342,528	"
Katonai végvidéken	250,120	"
Szlavóniában	592,648	"

Polgári Horvátországban	506,520	"
Katonai Végvidéken	528,725	"
Horvátországban	1.035,245	"

Dalmátországban	404,499	"
---------------------------	---------	---

A három társországban	2.032,392	"
-------------------------------	-----------	---

Az összes magyar koronai birod.	14.173,012	"
---------------------------------	------------	---

Ezekből láthatjuk, hogy a nem magyar országcsoporthozatok közt legtöbb népességgel bír a cseh királyság, és csak ez után következnek a német tartományok; legkisebb pedig a lengyel csoportozat; hanem a magyar koronai birodalom egyenként minden országcsoporthozatot jóval felülhalad, s még a legnépesebb cseh királyságot is kétszeresen felülmúlja. Ha azonban a német-lengyel-cseh koronai országok népességét összeadjuk, ez 17.820,001 lélekre menvén, 3.646,989 lakossal haladná meg a Sz. István birodalmának népességét; csak hogy azon sajnos körülményt, hogy a magyar birodalom dacára annak, hogy területére nézve jóval nagyobb, mint az összes német-lengyel-cseh országcsoporthozatok, úgy hogy a feleslegről még egy Csehország kitelnék; s dacára annak, hogy e nagyobb terület még természeti kincsekkel is jobban meg van áldva; még is a népességben néhány millióval a mondott összes országcsoporthozatok mögött marad, egyenesen az osztrák kormány századok óta folytatott mostoha kormányzatának tulajdonítható, mely megfoghatlan szűkkeblűséggel és igazolatlan féltékenységgel mindig útjában állott annak, hogy a magyar koronai országokban a gazdasági s a mű- és gyáripár felvirágozhassék, az ország természeti gazdagsága felhasználhassék, s ez által a jólét, a vagyonosodás, s ennek következtében a népesedés is normalis úton gyarapodhassék. De ha a magyar koronai birodalomnak, a százados törvények értelmében önállósága s önkormányzata visszaadatik, prófétai tehetség sem kell hozzá, hogy itt a lakosok száma 10—20 év alatt a német-lengyel-cseh koronai országok népességét nem csak elérendi, hanem túl is fogja haladni; mert ha a természettől nem oly gazdagon ellátott Csehországban egy □ mért-földön 4,985 ember most is élélhet, bizony ennyi belterjes népesség a termékenyebb magyar birodalomban sem lehetetlen; s ha ez eset bekövetkeznék, akkor a mostani 14.173,012 lakos helyett 30.757,450 főnyi népességet mutathatna fel.

Az ausztriai ház birodalma, mint tudjuk nem csak közjogilag és történetileg külön államokból alakult össze, hanem az egyes országcsoporthozatokban is különféle nemzetiségek játszáák a fő szerepet, miért is a birodalom viszonyainak megitélésében a különféle nemzetiségek s ezek egymásközi arányá-

nak kipuhatolása egyik legfontosabb nélkülözhetlen szempont. Az 1851-ki országos összeírás megkísérlötte ugyan a különböz országok népességét nemzetiségek szerint is kimutatni, de ez összeírás ellen általános lön a panasz, hogy az a német elom részére nagy részhajlással van összeállítva, s e részhajlás sok helyen nagyon világosan ki vala mutatva.

Ez okból az 1857-ki országos összeírás már nem vette fel a nemzetiségeket, de az egyes községek ebbeli kimutatásai meg vannak, melyeket azonban a kormány nem tartá czélszerűeknek közleni, hanem mi e községi kimutatások nyomán igyekszendünk az egyes nemzetiségeket minden részhajlás nélkül összeállítani.

Ezek szerint tehát az egyes országcsoportozatokban számszerint következöleg állanak a nemzetiségek :

Galicziában.

Lengyel . . .	2.339,064 lélek	Német . . .	83,009 lélek.
Ruthen . . .	2.172,246 „	Örmény . . .	3,160 „
		Összesen . .	4.597,470 „

Itt, valamint a többi országokra nézve is ki kell emelnünk, hogy a zsidók, kik saját élő nyelvvel nem birnak, külön nemzetiségeknek nem vétettek fel, hanem a többi nemzetiségekhez soroztattak a hol laknak. Továbbá a fentebbi kimutatásból világos, hogy a lengyelek és ruthenek csaknem egyenlő számmal vannak, de mind a két nemzetiség a nagy szláv fajhoz tartozik ; s azon élénk versenyzést, melyet a két nemzetiség közt, fájdalommal tapasztalunk, inkább a vallás idézi elő, miután a lengyelek a romai katolikus, a ruthenek ellenben az egyesült görög hitű egyház hivei. Tehát Galiczia csaknem kizárólag szláv eredetű országnak mondathatik. A németek az egész országban szétszórva laknak, részint tiszta német községekben, részint vegyesen, s nagyobb részben II. József császár alatt telepítettek ide. Tisztán laknak Hohenbach, Schönanger, Deutsch-Ranischan, Mokratni, Wiesenbergr, Zboiska, Romanovka, Josefov, Antonin, Oberwiesbergen, Unterbergen, Kaltwasser, Signiofka, Rehfeld, Mühlbach, Lindenfeld, Reichenbach, Dornfeld, Chrusno, Falkenstein, Einsiedl, Josephsberg Königsau, Ebenau, Vorderberg,

Brandorf, Weissenberg, Ottenhausen, Schönthal, Rottenhau, Schumlau, Berdibrau, Kleindorf, Moosberg, Rosenberg, Unter- és Ober-Engelsbrunn, Makov, Falkenberg, Segenthal Obersdorf, Steinfels, Annaberg és Felicienthal községekben. Ezenkívül vegyesen még több faluban, s elszórva mint mesteremberek, kereskedők, hivatalnokok városokban is laknak, de számuk összesen is csak 83,000 lélekre rúg. Megjegyzendő végre, hogy a nemesség, és a nagyobb birtokos osztály igen túlnyomólag a lengyel nemzetiséghez tartozik, miért is a lengyelek mind birtoki mind értelmi mind történelmi szempontból Galicziában tulsulylyal bírnak.

Bukovinában.

Ruthen	251,392 lélek	Lengyel	4,335 lélek
Román	160,417 "	Örmény	2,224 "
Német	26,587 "	Tót	1,837 "
Magyar	7,128 "	Összesen	456,920 "

A herczegség nagyobb nyugoti felét a ruthenek, keleti felét a románok vagy oláhok lakják. Ezeken kívül egész községekben laknak még a németek, magyarok, tótok; de a lengyelek és örmények csak elszórva találhatók. A ruthenekhez számítottuk a lipponókat is, kik valódi nagyoroszok, s Klimoncz, Fontinalba és Lipovani helységeket foglalták el. A magyarok II. József alatt telepedtek ide a székely földről, s a Szucsava völgyében 6 helységök van, ú. m. Andrásfalva, Fogadjisten (oláhu: Jakobastie), Hadikfalva, Józseffalva, Laudonfalva, Istensegits. Németek tisztán csak Neu-Jezkany, Carlsberg, Fürstenthal, Eisenau, Lichtenberg, Alt- und Neu-Hütte, Plesek és Franzthal községekben laknak. A tótok gyarmata: Czudiul.

A lengyel tartományokban összesen.

Lengyel	2,343,399 lélek	Magyar	7,128 lélek
Ruthen	2,426,638 "	Örmény	5,384 "
Román	160,417 "	Tót	1,837 "
Német	109,587 "	Összesen	5,054,390 "

Csehországban.

Cseh	2,820,293 lélek
Német	1,885,232 "
Összesen	4,705,525 "

Nemzetiséget illetőleg tehát Csehországban a cseh elem abszolút többséggel bír. Ugyanis a csehek az ország közepét, továbbá keleti és déli részét foglalták el, úgy mindazáltal, hogy a csehlakta föld itt-ott jelentékeny német szigetekről van átszaggatva. Ellenben a németek az ország végső határszélein laknak tömegestül, főleg Szász és Bajorországok szomszédságában, úgy hogy a csehek a többi szlávokkal csak a Morvaország felé eső keskeny területen keresztül függnek össze.

Morvaországban.

Cseh	1.327,596 lélek
Német	589,498 „
<hr/>	
Összesen	1.867,094 „

Ebből látható, hogy a cseh elem itt aránylag erősebb mint Csehországban, miután a németek egy harmadát sem képezik az összes népességnek. Különböztetendő, hogy a csehek közt eredetre nézve horvátok is vannak, kik podluzsákoknak, továbbá tótok, kik majd oláhoknak (a Beczva körül), majd zalcsákoknak, kopanicsároknak, paztekároknak, neveztetnek. De ezek az oláhok össze nem tévesztendők a magyarországi és erdélyi oláhokkal, kik román fajtából valók, holott a morvaországi oláhok szláv eredetűek.

Sziléziában.

Német	203,473 lélek
Lengyel	146,878 „
Cseh	93,561 „
<hr/>	
Összesen	443,912 „

E herczegségben tehát a német elem a szláv elemmel igen egyensúlyban áll, csak hogy itt már a szláv elemben nem a cseh, hanem a lengyel nemzetiség játsza a fő szerepet.

A cseh koronai országokban.

Cseh	4.241,450 lélek
Német	2.628,203 „
Lengyel	146,878 „
<hr/>	
Összesen	7.016,531 „

E szerint a cseh koronai országokban a cseh elem bír absolut többséggel, míg a német elem az összes népességnek több mint harmadát képezi.

Alsó-Ausztriában.

Német	1.662,603 lélek
Cseh	12,328 „
Horvát	6,766 „
Összesen	1.681,697 „

Megjegyzendő, hogy Bécsben minden nemzetiségből vannak rendes lakosok, melyek csak a birodalomban találtnak. Így magyar is van több ezer; még több szláv, aztán olasz, stb. De ezek a község által számszerint nem tétetvén ki, önkényileg e számot mi sem akartuk meghatározni; s a fentebb kitett csehek Csehország szélén, a horvátok pedig a Morva mezején egész községekben laknak.

Felső-Ausztriában.

Német	707,450 lélek
-----------------	---------------

Salzburgban.

Német	146,769 lélek
-----------------	---------------

Stájerországban.

Német	692,770 lélek
Vindus vagy Szlovén	361,003 „
Összesen	1.056,773 „

Megjegyzendő, hogy a németek lakhelyei az ország közepén és északi részekén vannak; ellenben a vindusok, vagy szlovénok az ország déli részét foglalták el.

Karinthiában.

Német	224,743 lélek
Vindus	107,713 „
Összesen	332,456 „

Krajnában.

Vindus	394,308 lélek
Német	39,120 „
Horvát	18,513 „
Összesen	451,941 „

Istriában.

Vindus	313,935 lélek
Horvát	185,893 „
Olasz	54,692 „
Német	16,458 „
Összesen	520,978 „

Tehát a német tartományok közt Istriában és Krajnában nem a német, hanem a szláv elem bír többséggel.

Tirolban és Vorarlbergben.

Német	526,684 lélek
Olasz	324,332 „
Összesen	851,016 „

A német tartományokban tehát:

Német	4.016.597 lélek	Cseh	12,328 lélek
Vindus vagy Szlovén	1.179,959 „	Olasz	379,024 „
Horvát	161,172 „	Összesen	5.749,080 „

A szláv fajokat pedig össze vevén, ezek tesznek 1,353,459 főt, vagy is az egész összegnek nem egészen $\frac{1}{4}$ -ed részét.

A német-lengyel-cseh koronai országok népessége pedig nemzetiségek szerint következő:

Német	6.754,387 lélek	Tót	1,837 lélek
Cseh	4.253,778 „	Olasz	379,024 „
Lengyel	2.490,277 „	Román	160,417 „
Ruthen	2.426,638 „	Magyar	7,128 „
Vindus vagy Szlovén	1.179,959 „	Örmény	5,384 „
Horvát	161,172 „	Összesen	17.820,001 „

Vagy is egyenként véve a nemzetiségeket, aránylag a német elem legtöbb ugyan, a nélkül, hogy abszolút többséggel bírna a többi nemzetiségek irányában; de ha a szláv fajokat, u. m. a cseheket, lengyeleket, rutheneket, szlovénokat horvátokat, tótokat egy nemzetiségnek vesszük, ezek összesen 10.513,661 főre menvén, ezek képeznék az abszolút többséget.

Miő más arányok vannak az ausztriai ház birodalma másik felében vagy is a magyar koronai országokban a különböző nemzetiségek közt, kitűnik a következőkből:

Az egyesített Magyarországnak, ide értve Erdélyt, a

magyar Végvidéket, Fiumét és a Magyar Tengerpartot, volt az 1857-ki országos összeírás szerint :

12.248,042 lakos , melyből 6.150,259 magyar , 2.247,263 román, 1.505,368 tót, 1.202,211 német, 455,047 szerb, 391,458 ruthén, 170,100 horvát, 56,926 sokác, 44,707 vindus, 12,048 bolgár, 9,472 olasz, 3,183 görög.

És pedig egyenként :

A z a n y a M a g y a r o r s z á g b a n : 5.466,239 magyar, 1.500,347 tót, 1.051,076 román, 1.016,629 német, 391,458 ruthén, 311,371 szerb, 122,928 horvát, 56,926 sokác, 44,707 vindus, 12,048 bolgár, 2,244 görög. Összesen 9.975,978 lakos.

H a a s z l á v f a j o k a t , u . m . a t ó t o k a t , r u t h e n e k e t , s z e r b e k e t , s o k a c z o k a t , h o r v á t o k a t , v i n d u s o k a t , b o l g á r o k a t ö s s z e a d j u k , u g y a s z l á v e l e m t e n n e 2.439,785 főt, vagyis felényit sem mint a magyar elem egy maga ; az összes népességnek pedig egy negyedére sem rúg fel.

E r d é l y b e n : 673,918 magyar, 1.091,772 román, 153,989 német, 949 görög. Összesen 1.920,618 lakos.

M a g y a r V é g v i d é k e n : 10,102 magyar, 143,676 szerb, 104,416 román, 31,083 német, 5,021 tót, 2,354 horvát. Összesen 296,651 lakos.

F i u m é b a n é s M a g y a r T e n g e r p a r t o n : 9.472 olasz, 44,818 horvát, 510 német. Összesen 54,800 lakos.

T á r s o r s z á g o k b a n (Szlavonia, Horvátország, Dalmatia) : 1.100,490 horvát, 546,993 szerb, 288,467 szlapon, 21,698 olasz, 17,507 német, 5,400 tót, 4,886 magyar, 1,886 clementinus. Összesen 1.987,327 lakos.

Egyenként :

S z l a v o n i a : 288,467 szlapon, 201,055 szerb, 15,701 német, 5,400 tót, 4,886 magyar, 1,886 clementinus. Összesen 517,395 lakos.

H o r v á t o r s z á g : 800,016 horvát, 263,611 szerb, 1,906 német. Összesen 1.065,433 lakos.

D a l m a t i a : 300,474 horvát, 82,327 szerb, 21,698 olasz. Összesen 404,499 lakos.

Egyesített Magyarország . . . 12.248,042 lakos

Társországok . . . . . 1.987,327 „

Magyar birodalom . . . . . 14.235,369 „

A társországokban a szlaponok a szerbektől nem nyelvre, hanem vallásra nézve különböznek, amazok a r. katolikus, a szerbek pedig a keleti nem egyesült görög egyházhoz tartozván. Magyarok 4 egész községben laktak, u. m. Rétfalun, Haraszton, Sz.-Lászlóban és Kórógyon, kik csaknem

mind reformatus vallásnak s maradékai azon magyaroknak, kik hajdan a Drávántúli kerületet (Valpó, Szerém, Verőcze és Posega vármegyét) egészen lakták, de a török alatt egészen kipusztulván, szerbek által váltattak fel, s az anya Magyarországhoz tartozó drávántúli kerület is hibásan Szlavonia nevet vett fel, mely név alatt hajdan a mostani Horvátország értetett. T o t o k, mint gyarmatok laknak következő helységeken: Miljevcze, Joannisberg, Ó-Pasua. N é m e t e k 12 helységben telepedtek le mint gyarmatosok. De legnevezetesebb népecske nemcsak Szlavoniában, hanem az egész magyar koronai birodalomban a c l e m e n t i n u s o k, kik csupán a péterváradi végezeredben 2 helységben ú. m. Hertkovczén és Nikinczén laknak, a 14-ik században Albaniából költöztek be a szerbországi hegyek közé Clementin vezérök alatt, s ezeknek egy része ismét 1337-ben mostani helyére Magyarországra vándorolt. Saját nyelvvel birnak, melyet sem a szláv, sem a magyar, sem a román vagy német nem ért, s hihetőleg ez lehetett a régi illir nyelv.

Az o l a s z o k a legfontosabb tengerparti városokban és szigeteken laknak, például Arbe, Zara, Sebenico, Trau, Spalato, Lesina, Curzola, Raguza városokban és szigeteken. A m o r l á k o k a horvátok egyik fajtát képezik s mintegy 140,000-en vannak. E nyers de erős szláv faj csak az ország északkeleti részét foglalta el a zarai és spalatói egyházmegyében, saját tájbeszéddel, szokással és erkölcsökkel bír. Végre megjegyzendő, hogy Dalmatiában az 526 lélekre menő zsidók az olaszokhoz számíttattak ugyan, de Spanyolországból költözvén be, magok közt most is spanyolul beszélnek.

Tehát a hármastársországban a nem szláv nemzetiségek csak 51,377 lélekre menvén, a szláv fajra 1.925,950 fő marad, mely summát ha a magyarországi szlávokhoz (2.635,654 lélek) hozzá adjuk, világos, hogy a magyar koronai országokban csak 4.561,604 szláv elem lakik, melynél a magyar elem még 1.588,655 lélekkel erősebb.

Az ausztriai ház birodalma mindkét felének nemzetiségeit részletesen előadván, tegyük már egy összehasonlítást.

Mi a két nemzetiséget, t. i. a magyar és német elemet

illeti, láthatjuk, hogy a birodalom nyugati felében vagyis a német-lengyel-cseh koronai országokban a német; más részről a magyar koronai birodalomban a magyar elem csaknem egyenlő számban találatik, úgy hogy a német elem csupán 500,000 lélekkel haladja meg a magyart, de a nagy különbség abban mutatkozik, hogy míg Magyarországon, mely egy törvényhozótestület alatt van egyesítve, a magyar elem minden más nemzetiségek irányában abszolút többséggel bír (6.150,599 magyar 6.097,783 nem magyar ellenében); akkor a német-lengyel-cseh koronai országokban, melyek szintén egy birodalmi tanács alatt állanak, a német elem a többi nemzetiségek irányában jelentékeny kisebbségben marad (6.754,387 német 11.065,614 nem német ellenében), úgy hogy, ha a szláv nemzetiségeket mind összeadjuk, s ezeket egy elemnek vesszük, ez elem 10.513,661 főre rúgván, teszi a német-lengyel-cseh koronai országokban az abszolút többséget, holott a magyar koronai birodalomban még ha a külön törvényhozással bíró és saját szláv nyelvükön kormányzott társországok szlávjait is a magyarországi szlávokhoz hozzáadjuk, ez összes szláv elem még több mint $1\frac{1}{4}$ millió fővel marad gyengébb a magyarnál. S hogy a többi főbb nemzetiségek mint a román és a német még gyengébbek, említünk sem szükséges.

E számokra alapított tényből, több czáfolhatlan következtetéseket vonhatunk le.

Először is bizonyos, hogy Magyarországon a magyar nemzetiség minden más nemzetiségek közt nagy túlsúlylyal bírván, ha az országnak most kellene is nevet adni, más néven nem nevezethetnék el, mint jelenleg van elnevezve; s azon nemzet, mely államilag ezen országot lakja és bírja, legigazságosabban csak a fő nemzetiségtől nyerhetné nevét még akkor is, ha történetileg és közjogilag már századok óta így nem nevezetett volna.

Másodszor. Nagyon alaptalan jövendülés az, mit egy szerb ajku képviselő a magyar országgyűlésen nyilvánított, mintha jöhetne idő, miszerint ezen, a más nemzetiségekből való képviselők képezhetnék a többséget, miután mint láttuk, a magyar egy maga még 100,000 fővel haladja meg a többi

összes nemzetiségeket, nem is említvén azt, hogy a fő és közép birtokos osztály és az értelmiség, melyek köréből kerülnek ki a képviselők, a magyar elemnél még a számarányon felül is erősebben vannak képviselve, mint a többi nemzetiségeknél.

Harmadszor. Ha némely bécsi német s némely prágai szláv lapok a magyar népet, mely hasábjában minden más nemzetiségek felett abszolút többségben van, más nemzetiségek elnyomásával vádolják azért, mert nyelvét hivatalos nyelvnek tette: akkor e vád kétszeresen sújtja magokat a vádaskodó németeket, kik a német-lengyel-cseh koronai országokban szintén a német nyelvet használtatják hivatalos nyelvtől, holott ők a többi nemzetiségek ellenében nem hogy többségben lennének, sőt abszolút kisebbségben vannak és csakély különbséggel mintegy harmadát tessik a német-lengyel-cseh koronai országok összes népességének. Igazató vádaskodás helyett tehát szebb és tanácsosabb lenne, ha a bécsi német lapok saját házaik előtt sepernék a szemetet, s ha előbb maguk alkalmaznák más nemzetiségek irányában az igazságot, a méltányosságot, vagy nagylelkűséget, vagy akárhogy nevezzük ezt, és csak azután terjesztenék ki figyelmüket a magyar nemzetre.

Negyedszer. Az ausztriai ház birodalmának mindkét felében az egyensúly és hasonlatosság a magyar és német elem közt csak akkor állana be, ha a német-lengyel-cseh koronai országokban is legalább a túlnyomólag szláv Galiczia oly viszonyba lépne a német-cseh országcsoporthoz, mint a minő viszonyban vannak tetteleg a társországok Magyarországhoz, melyek saját önkormányzattal s törvényhozással bírván, mind a közigazgatás, mind a törvénykezés terén, mind az iskolákban (itt természetesen kiveszszük a katonai végvidékeket és Dalmatiát, hol még mindég a német nyelv uralg) saját horvát szerb nyelvöket használják; mi ellen a magyaroknak nem hogy kifogása lenne, sőt örömmel tekinti azt, s ha országgyűlésük azon állapotra vergődhetik, hogy törvényt is hozhat, a Magyarországon lakó nem magyar nemzetiségeknek hasonlóul kész megadni mind azt, mi öngyilkosság nélkül teljesíthető; holott legközelebb a németek azt is teljes

erejükből ellenesték, hogy Csehország fővárosában a prágai egyetemen a szláv nyelv a némettel egyenjogu legyen.

Ötödször. A fentebb részletesen elősorolt számokból az is kitünik, miszerint Rieger csehországi képviselőnek azon kérkedő nyilatkozata, mintha az ausztriai ház birodalmának sorsa csak a benlakó szláv nemzetiségek akarától függne, ha nem több, legalább is nevetséges; miután először az összes szláv fajok felét sem teszik az összes népességnek; másodszor pedig jól tudjuk, hogy az itteni szláv nemzetiségek épen nem nagy barátjai az orosz által támogatott pánszláv uralkodónak, legalább a szabadságért lángoló hős lengyelekről s a magyarországi tótokról bizvást állíthatjuk ezt, s véleményünk szerint a tatárt és angolt hamarabb lehetne egybeforrasztani, mint a szláv fajhoz tartozó lengyelt az oroszsal.

Jegyzet. Ha valaki azon adatokat a nemzetiségekről, melyeket az 1844-ik évben megjelent Statisztikámban közlöttem, a mostani kimutatással összehasonlítja; mindjárt észreveszi, hogy e kimutatás szerint a tótok, ruthenek, románok számai apadtak, a magyarok, németek, szerbek pedig kisebb nagyobb részben gyarapodtak. E tüneményt onnan kell megmagyarázni, hogy e 25 évi időszakban a Kárpátok hegyes vidékeinek lakói, tehát a tótok, ruthenek, románok tetemesen megfogyatkoztak, holott a rónaságok és dombos vidékek lakói és így főleg a magyarok, a szerbek, s a németek jelentékeny szaporuságot mutatnak. De a németek közt is csak a rónaságokon lakók nevedtek, mert az ország nyugoti határszélén, valamint Erdélyben inkább apadtak. És ez apadást és gyarapodást az 1857-ki országos összeírásból vármegyék szerint kimutattam az 1861-ben megjelent „Magyar elem” czimű röpiratomban, miért is az olvasót, ki részletesebb tudomást kíván szerezni, oda utasítom.

III.

Párhuzam egyfelől a magyar koronai birodalom, másfelől a német-lengyel-cseh koronai országok közt hadügyi tekintetben.

Az ausztriai ház birodalmának száraz hadereje tett 1866-ik évben :

Gyalogságból: 80 ezred sorgyalogot, 14 ezred végőrt, 1 zászlóalj végőrt, 1 ezred vadászt, 32 zászlóalj vadászt.

Lovasságból: 12 ezred vasast, 2 ezred dragonyost, 14 ezred huszárt, 13 ezred uhlanust.

Tüzérségből: 12 ezred tüzért, 1 ezred tengerparti tüzért, 1 ezred röppentyűst.

Genie-hadból: 2 ezred genie-t, 6 zászlóalj pionniert.

Ezekhez járult 10 század betegőr, 48 szekeres század, 10 ezred csendőr.

A sorgyalog, végőr, vadász ezredek és zászlóaljoknak mindenike bir meghatározott hadpótló kerülettel, valamint a lovasezredek is az egyes országok contingenseiből vétetnek, s így ezekre nézve meg lehet határozni, hogy mindegyik ország-csoportozat mennyi katonaságot állít ki, s így a közt is lehet párhuzamot vonni, hogy a birodalom mind két fele mennyi haderővel járul a közös védelemre, mely a *pragmatica sanctió*ban nyert kifejezést. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a tüzérség és a genie csapatok, valamint a szekeres hadosztály közösen állíttatván ki a birodalom mind két fele által, e tekintetben az összehasonlítás nem létesíthető.

Mielőtt azonban az egyes ország-csoportozatok által kiállított gyalogságot és lovasságot részletesen előadnók, szükséges az egyes ezredek, zászlóaljak és lovasszázadok létszámát is megismertetni, a mint az háború esetére meg van határozva, miután béke lábón az ezredek és századok legénysége csaknem minden évben nagyon változó.

Háború esetére minden gyalogszázad (kompánia) a sorgyalogságnál 186, a végvidéki katonaságnál 215 főt számlál. Ily 6 gyalogszázad képez egy zászlóaljat, 4, ily zászlóalj egy ezred-sorgyalogságot. A végvidéki ezredeknel azonban csak 2 tábori és 1 tartalék zászlóalj van, tehát összesen egy végőrezred 3 zászlóaljból áll, de szintén hat századával, hanem a tiroli vadászezred 8 zászlóaljból tétetik össze, azonban egy zászlóalj csak 3 századot foglal magában, holott az önálló vadász zászlóaljak egyenként 6 századot számlálnak.

E szerint egy sorgyalog zászlóalj = 1116, egy végvidéki zászlóalj = 1290, egy tiroli vadász zászlóalj = 930, egy

önálló vadász zászlóalj = 1116 fő, tehát egy sorgyalog ezred 4 zászlóaljával = 4464, egy végőr ezred 3 zászlóaljával = 3870, a tiroli vadászvezred 8 zászlóaljával = 7440, 32 önálló vadász zászlóalj egyenként 1116 fő.

Vagy is :

80 sorgyalog ezred	=	357,120 fő
14 végőrezred és 1 zászlóalj	=	55,470 „
1 vadászvezred és 32 zászlóalj	=	43,152 „
<hr/>		
Gyalogság összesen	=	455,742 „

A lovasezredek általában 5 lovasszázadból (Escadron) tételnek össze, a különbség csak az, hogy a nehéz lovasezredeknel (vasasok és dragonyosok) a lovasszázadok legénységben gyengébbek, mert csak 150 főből állanak, míg a könnyű lovasezredek (huszárok és uhlanusok) lovasszázadai 218 legényt számlálnak. E szerint egy nehéz lovasezred 750, egy könnyű lovasezred 1090 főt számítván :

12 vasas ezred	=	9000 fő
2 dragon ezred	=	1500 „
14 huszár ezred	=	15,260 „
13 uhlanus ezred	=	24,170 „
<hr/>		
Lovasság összesen	=	39,930 „

Ismétlés :

Gyalogság	=	455,742 fő
Lovasság	=	39,930 „
Tüzérség (12 tábori, 1 tengerparti, 1 röppentyüs ezred)	=	50,300 „
Genie had (2 ezred és 6 pionier zászlóalj)	=	14,028 „
Szekerész had (48 század)	=	22,670 „
Rendőrség 10 ezred	=	10,500 „
Betegőr (10 század)	=	2,858 „
<hr/>		
Összes száraz haderő	=	596,028 „

Lássuk már most, hogy mindegyik országcsoporthoz mennyi ezredet és zászlóaljat állít ki, és minő létszámmal :

A). Csah koronai országok.

Gyalogság.

- 1-ső sz. sorgyalopezred. Tulajdon.: Ferencz József Ó Felsége. Sötétvörös hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Troppau.**
3. sz. gyalopezred. Tulajdon. örökre : Károly főherczeg †. Égszínkék hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : **Kremsier.**
8. sz. sorgyalopezred. Tulajdon. : Lajos főherczeg. Füzöld hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Brünn.**
11. sz. sorgyalopezred. Tulajdon. : Albert szász koronaherczeg. Setétkék hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Pisek.**
16. sz. sorgyalopezred. Tulajdon. : b. Wernhardt altábornagy. Kénsárga hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Budweis.** 1866-ban még olasz ezred volt.
18. sz. sorgyalopezred. Tulajdon. : Constantin orosz nagyherczeg. Sötétvörös hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : **Königgrätz.**
21. sz. gyalopezred. Tulajdon. : báró Reischach altábornagy. Tengerzöld hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Csaslau.**
26. sz. Tulajdon. : Mihály orosz nagyherczeg. Papagályzöld hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Lobosicz.** 1866-ban még olasz ezred volt.
28. sz. sorgy. ezr. Tulajdon. Benedek Lajos, tábornagy. Füzöld hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : **Prága.**
35. sz. sorgy. ezr. Tulajdon. : b. Khevenhüller, tábornagy. Rákvörös hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : **Pilsen.**
36. sz. sorgy. ezr. Tulajdon. : gr. Degenfeld tábornagy. Halványvörös hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : **Jungbunzlau.**
38. sz. sorgy. Tulajdon. gróf Haugvitz altábornagy. Rózsaszín hajtóka, fehér gomb. **Chrudim.** Még 1866-ban olasz ezred volt.
42. sorgy. ezr. Tulajdon. : V. György hannoverai király. Na-

rancsszin hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : T h e r e -
s i e n s t a d t.

45. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Zsigmond főherczeg. Skarlátszin
hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : P r á g a.
54. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : b. Grueber altábornagy. Alma-
zöld hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : O l m ü c z.
73. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gróf Mensdorf altábornagy. Cse-
reszneszín hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : E g e r,
Csehországban.
74. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gróf Nobili tábornagy. Buza-
vörös hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : G i t s c h i n.
75. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gróf Creneville altábornagy. Vilá-
goskék hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : N e u h a u s.
Összesen 18 sorgyalozred = 80,352 legénységgel.

Vadászok.

1. sz. vadász zászlóaly.	Tartalékállomás :	K a a d e n
2. sz.	" "	Neu-Kollin.
4. sz.	" "	Schönberg.
5. sz.	" "	Magy.-Brod.
6. sz.	" "	Krumau.
13. sz.	" "	Kaaden.
14. sz.	" "	Új-Kollin.
16. sz.	" "	Schönberg.
17. sz.	" "	Magy.-Brod.
18. sz.	" "	Krumau.
25. sz.	" "	Karthaus.
31. sz.	" "	Königgrätz.
32. sz.	" "	Königgrätz.

Összesen 13 vadászzászlóaly = 14,508 legénységgel.

1. sz. vasasezr. Tulajd. : Ferencz József Ó Felsége.
3. sz. vasasezr. Tulajd. : János szász király.
6. sz. vasasezr. Tulajd. : Sándor, hesseni herczeg, altbn.
7. sz. vasasezr. Tulajd. : Wilmos braunschweigi herczeg.
8. sz. vasasezr. Tulajd. : . . . . .
12. sz. vasasezr. Tulajd. : gróf Toldy-Horváth, altábornagy.

1. sz. dragonyos ezred. Tulajd. örökre : Eugen savoyeni hg.

6. sz. uhl.ezr. Tulajd. : Ferencz József Ő Felsége.

8. sz. uhl.ezr. Tulajd. : Miksa főherczeg és mexicói császár
ő felsége.

9. sz. uhl.ezr. Tulajd. : hg. Lichtenstein, lovassági vezér.

Összesen 6 vasas, 1 dragonyos, 3 uhlanus ezred 8520
legénységgel.

Vagy is a cseh koronai országok állítanak 18
sorgyalog ezredet 80,352, 13 vadász zászlóaljat 14,508, össze-
sen 94,860 gyalogot; továbbá 6 vasas, 1 dragonyos, 3 uhla-
nus ezredet, azaz 8520 lovas, összesen gyalogságot és lovas-
ságot 103,380 embert a tűzérekén és techikus hadcsapatokon
kívül.

B). Lengyel tartományok.

Gyalogság.

9. sz. sorgyezr. Tulajd. : gróf Hartmann tábornagy. Al-
mazöld hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : S t r y.

10. sz. sorgyezr. Tulajd. : gróf Mazzuchelli, tábornagy.
Papagályzöld hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely :
P r z e m y s l.

15. sz. sorgyezr. Tulajd. : Adolf nassaui herczeg. Buzavörös
hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : T a r n o p o l.

20. sz. sorgyezr. Tulajd. . . . Rákvörös hajtóka, fehér gomb.
Hadpótló hely : N e u - S a n d e z.

24. sz. sorgyezr. Tulajd. : Lajos pármái herczeg. Setétkék
hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : K o l o m e a.

30. sz. sorgyezr. Tulajd. : b. Martini. altábornagy. Csukaszín
hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : L e m b e r g.

40. sz. sorgyezr. Tulajd. : b. Rossbach, tábornagy. Vilá-
goskék hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : R z e z s o v.

41. sz. sorgyezr. Tulajd. : b. Kellner altábornagy. Kénsárga
hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : C z e r n o v i c z.

55. sz. sorgyezr. Tulajd. : b. Bianchi, altábornagy. Vörösbar-
na hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : B r e z a n.

56. sz. sorgyezr. Tulajd. : b. Gorizutti altábornagy. Setétzöld
hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely : W a d o v i c e.

57. sz. sorgyezr. Tulajd. ; Frigyes, meklenburgi nagyherczeg.

Halványvörös hajtóka, sárga gomb. Hadpótló hely :
Tarnov.

58. sz. sorgyezr. Tulajd. István, főherczeg. Fekete hajtóka,
fehér gomb. Hadpótló hely : Stanislaw.

77. sz. sorgyezr. Tulajd. : Károly toscanai nagyherczeg. Cse-
resznyeszín hajtóka, fehér gomb. Hadpótló hely : Sam-
bor.

Összesen 13 sorgyalog ezred = 58,032 legénynyel *).

Vadászok.

12. sz. vadász zászlóalj. Tartalékállomás : Przemyśl.

22. sz. „ „ „ Przemyśl.

24. sz. „ „ „ Tarnov.

30. sz. „ „ „ Wieliczka.

Összesen 4 vadász zászlóalj = 4464 legénynyel.

Lovasság.

9. sz. vasaszezr. Tulajd. : gróf Stadion, lovassági vezér.

11. sz. vasaszezr. Tulajd. : Ferencz József Ő Felsége.

1. sz. uhlezer. Tulajd. : gróf Civallart, lovassági vezér.

2. sz. uhlezer. Tulajd. : hg Schwarzenberg Károly örökre †.

3. sz. uhl. ezred. Örökös tulajdonos : Károly főherczeg. †

4. sz. uhlanus ezred. Tulajd. : Ferencz József Ő Felsége.

7. sz. uhl. ezr. Tulajd. : Károly Lajos főhg, altábornagy.

10. sz. uhl. ezr. Tulajd. : gr. Clam-Gallas, lovassági vezér.

---

*) Velence elvesztésével 7 olasz sorgyalogezred megürülván, ezek iránt ideiglenesen oly intézkedés tétetett, hogy a 13. és 80-ik számú gyalog ezredet Magyarország a 16, 26, 38 és 45 sz. alattiak Csehország, a 79 számút Stájerország állítsa ki. Így lett a 37 magyar sorgyalogezredből 39. Azonban Ő Felsége f. é. jan. 24-kén kelt legmagasabb rendeleténél fogva ez ügy véglegesen úgy döntetett el, hogy Magyarország 4 ezredet veszen által és pedig a 16, 26, 38 és 79 szám alattiakat, Szombathely, Esztergom, Kecskemét, Nyiregyháza hadpótló helyekkel. Hármát ismét Galiczia állítand 13, 45 és 80 szám alatt, Krakkó, Sanok és Zloczov hadpótló helyekkel. És így már most 41 magyar sorgyalogezred létezik 39 német-lengyel-cseh ezred ellenében. Továbbá 2 magyar gyalogezrednek hadpótló helye változást szenvedett : az egyiké Nagy-Kikindáról Nagy Beeskerekre, a másiké Verscezről Lugosra tétetvén át.

13. sz. uhl. czr. Tulajd.: Lajos, szicíliai herceg.

Összesen 2 vasas és 7 uhlanus ezred = 9,130 lovassal

Vagyis a lengyel tartományok állítanak 13 sor gyalog ezredet 58,032, 4 vadász zászlóaljat 4,464, összesen 62,496 gyalogot; továbbá 2 vasas, 7 uhlanus ezredet, azaz 9,130 lovas, összesen gyalogságot és lovasságot 71,626 embert a tűzérekén és technikus csapatokon kívül.

C) Német tartományok.

Gyalogság.

4. sz. sorgyalogezred. Hoch- und Deutschmeister. Tulajdon. Vilmos főherceg. Égszín hajtóka, sárga gomb. Hadpótlóhely: Bécs.
  7. sz. sorgyalogezred. Tulajd.: b. Maroicsics, altábornagy. Setétbarna hajtóka, fehér gomb. Hadpótlóhely: Klagenfurt.
  14. sz. sorgyalogezr. Tulajd.: III. Lajos hesseni nagyherceg. Fekete hajtóka, sárga gomb. Hadpótlóhely: Linz.
  17. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: h. Hohenlohe, tábornok. Vörös hajtóka, fehér gomb. Hadpótlóhely: Laibach.
  22. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: gr. Wimpfen, tábornok. Világos sárga hajtóka, fehér gomb. Hadpótlóhely: Triest.
  27. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: I. Lipót, belga király. Világossárga hajtóka, sárga gomb. Hadpótlóhely: Grätz.
  47. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: Hartung Ernő, altábornok. Setétzöld hajtóka, fehér gomb. Hadpótlóhely: Marburg.
  49. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: báró Hess, tábornok. Csukaszín hajtóka, fehér gomb. Hadpótlóhely: St. Pölten.
  57. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: Reiner főherceg, altábornagy. Narancs szín hajt., sárga gomb. Hadpótlóh.: Salzburg.
  79. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: Frank Károly, altábornok. Tengerzöld hajtóka, fehér gomb. Hadpótlóhely: Judenburg.
- 1866-ban még olasz ezred volt.
- Összesen 10 sorgyalog ezred = 44,640 legénnyel.

Vadászok.

Tirol vadász ezred. Tulajdonos: Ferencz József Ő Felsége.
Hadpótlóhely s tartalék állomás: Innsbruck.

3. sz. vadász zászlóalj. Tartalékállomás : Freistadt.			
7. sz.	"	"	Laibach.
8. sz.	"	"	Villach.
9. sz.	"	"	Leoben.
10. sz.	"	"	Langenlois.
11. sz.	"	"	Bruck a Muram.
15. sz.	"	"	Freistadt.
19. sz.	"	"	Laibach.
20. sz.	"	"	Leoben.
21. sz.	"	"	Langenlois.
26. sz.	"	"	Villach.
27. sz.	"	"	Bruck a Muram.

Összesen 1 vadász ezred, 12 vadász zászlóalj = 20,832 legénnyel.

Lovasság.

2. sz. vasas ezred. Tulajdonos : gr. Wrangel tábornagy.
 4. sz. vasas ezred. Tulajd. : Ferdinánd császár, ő felsége.
 5. sz. vasas ezred. Tulajd. : örökre I. Miklós orosz czár †.
 10. sz. vasas ezred. Tulajd. : Lajos, bajor király.
 2. sz. dragonyos ezred. Tulajd. : örökre hg Windischgrätz †.

Összesen 4 vasas, 1 dragonyos ezred = 3,750 lovas.

Vagyis az ausztriai német tartományok állítanak 10 sorgyalog ezredet 44,640, 1 vadász ezredet, 12 vadász zászlóaljt 20,832 legénnyel, azaz 65,472 gyalogot; továbbá 4 vasas, 1 dragonyos ezredet, azaz 3,750 lovas; összesen gyalogságot és lovasságot 69,222 fegyverest, a tüzéreknek és technikai csapatoknak kívül.

D) Magyar birodalom.

Gyalogság.

Jegyzet. A magyar sorgyalog ezredek egyenruhája abban különbözik a német-lengyel-cseh ezredekétől, hogy ezek kék pantallont és német topánkát viselnek, holott a magyar sorgyalog ezredek kék magyar nadrágot és bakkancsot hordanak; valamint a magyar birodalmi végörök is, csak-

hogy az utóbbiak fehér kabát helyett, mely általában a sorgyalog ezredek viselete, barna kabátot viselnek.

2. sz. sorgyalog ezred. Örökös tulajd. : I. Sándor orosz czár †.
Világossárga hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : F o g a r a s.
5. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : hg Liechtenstein Ede, altbn. Rózsavörös hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : S z a t h m á r.
6. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gr. Coronini, tábornok. Rózsavörös hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : U j v i d é k.
12. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Vilmos főherceg, altbn. Setétbarna hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : K o m á r o m.
13. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : b. Bamberg József, altbn. Vörös hajt., sárga gomb. Hadpótlóhely : P e s t. 1866-ban még olasz ezred volt.
19. sz. sorgy. ezr. Tulajdonos : Rudolf, koronaherceg. Égszín hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : G y ő r.
23. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : báró Airoldi, altbn. Cseresnyeszín hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : Z o m b o r.
25. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : báró Mamula, altbn. Tengerzöld hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : L o s o n c z.
29. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gr. Thun, altbn. Világoskék hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : N a g y - K i k i n d a.
31. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Frigyes, meklenburgi nagyherceg. Sárga hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : O r l á t.
32. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Ferencz főhg, modenai fejedelem. Égszín hajt., sárga gomb. Hadpótlóhely : B u d a.
33. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gr. Gyulay Ferencz, tábornok. Setétkék hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : A r a d.
34. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : volt I. Vilmos porosz király. Buzavörös hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : K a s s a.
37. sz. sorgy. ezr. Tulajdonos : József főherceg. Skarlátszín hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : N a g y v á r a d.
39. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Dom Miguel †. Skarlátszín hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : D e b r e c z e n.
43. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : báró Aleman, altbn. Cseresnyeszín hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : V e r s e c z.
44. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Albert főherceg, tbn. Buzavörös hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : K a p o s v á r.

46. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Bernhard szász meiningeni fejed.
Papagájzöld hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : Sz e g e d.
48. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Ernő főherczeg, altbn. Setétzöld
hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : N a g y - K a n i z s a.
50. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Frigyes Vilmos, badeni nagyfejed.
Papagájzöld hajt., fehér gomb. Hadpótlóhely : G y u l a -
F e h é r v á r.
51. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Károly Ferdinánd főhg, lovas vez.
Setétkék hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : K o l o z s v á r.
52. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Ferencz Károly főherczeg, altbn.
Sötétvörös hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : P é c s.
53. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Lipót Lajos főherczeg, altáborn.
Setétvörös hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : Z á g r á b.
60. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Váza Gusztáv herczeg, altáborn.
Setétzöld hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : E g e r.
61. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Miklós, orosz korona örökös. Fű-
zöld hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : A r a d i v á r.
62. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Henrik főherczeg, altáborn. Fűzöld
hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : M a r o s - V á s á r h e l y.
63. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : III. Vilmos, hollandi király. Na-
rancsszín hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : B e s z t e r c z e.
64. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Károly szász-weimari fejedelem.
Narancsszín hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : D é v a.
65. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Lajos Victor főherczeg, ezredes.
Halaványvörös hajt., sárga gomb. Hadpótl. : M u n k á c s.
66. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : IV. Ferdinánd toskánai nagyfejed.
Halaványvörös hajt., fehér gomb. Hadpótl. : U n g v á r.
67. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : Schmerling József, altáborn. Rák-
vörös hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : E p e r j e s.
68. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : báró Steininger altáborn. Vörös-
barna hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : S z o l n o k.
69. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : gr. Jellachich György, altbn. Csu-
kaszín hajt., fehér gomb. Hadpótlóh. : S z. F e h é r v á r.
70. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : báró Nagy László, altbn. Tenger-
zöld hajtóka, sárga gomb. Hadpótlóhely : B e s z t e r c z e -
b á n y a.
71. sz. sorgy. ezr. Tulajd. : II. Lipót, toskánai nagyfejedelem.
Rákvörös hajt., sárga gomb. Hadpótlóh. : T r e n e s é n.

72. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: báró Ramming, altáborn. Világos-kék hajt., sárga gomb. Hadpótlóh.: Pozsony.
76. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: báró Paumgarten, altáborn. Csukaszín hajt., sárga gomb. Hadpótlóh.: Sopron.
78. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: báró Sokosevics József, altáborn. Vörösbarna hajt., fehér gomb. Hadpótlóh.: Eszék.
80. sz. sorgy. ezr. Tulajd.: Vilmos schleswig-holsteini herczeg. Skarlátzsin hajt., fehér gomb. Hadpótlóh.: Tata. 1866-ban még olasz ezred volt.
- Összesen 39 sorgyalog ezred = 174,096 legény.

Vadászok.

23. sz. vadász zászlóalj. Tartalék állomás: Erzsébetváros.
28. sz. vadász zászlóalj. Tart. állomás: Fogaras.
29. sz. vadász zászlóalj. Tart. állomás: Besztercebánya.
- Összesen 3 vadász zászlóalj = 3,348 vadász.

Végőrezdek.

1. sz. végőrezred. Neve: Likkai. Ezredkar: Gospics. Sárga hajtóka, sárga gomb.
2. sz. végőrezred. Neve: Ottocsáni. Ezredkar: Ottocsán. Sárga hajtóka, fehér gomb.
3. sz. végőrezred. Neve: Ogulini. Ezredkar: Ogulin. Narancsszín hajtóka, sárga gomb.
4. sz. végőrezred. Neve: Szluini. Ezredkar: Károlyváros. Narancsszín hajtóka, fehér gomb.
5. sz. végőrezred. Neve: Varasd-Körösi. Ezredkar: Bellovár. Rákvörös hajtóka, sárga gomb.
6. sz. végőrezred. Neve: Varasd-Sz. Györgyi. Ezredkar: Bellovár. Rákvörös hajtóka, fehér gomb.
7. sz. végőrezred. Neve: Brodi. Ezredkar: Vinkovcse. Halványvörös hajtóka, fehér gomb.
8. sz. végőrezred. Neve: Gradiskai. Ezredkar: Uj-Gradiska. Halványvörös hajtóka, sárga gomb.
9. sz. végőrezred. Neve: Pétervárad. Ezredkar: Mitrovicz. Csukaszín hajtóka, sárga gomb.
10. sz. végőrezred. Neve: Elsőbáni. Ezredkar: Glina. Vörös hajtóka, sárga gomb.

11. sz. végőrezred. Neve : Második báni. Ezredkar :
Petrinia. Vörös hajtóka, fehér gomb.
12. sz. végőrezred. Neve : Német-bánsági. Ezredkar :
Páncsova. Égszínkék hajtóka, fehér gomb.
13. sz. végőrezred. Neve : Román-bánsági. Ezredkar :
Karansebes. Csukaszín hajtóka, fehér gomb.
14. sz. végőrezred. Neve Szerb-bánsági. Ezredkar :
Fehértemplom. Égszín hajtóka, sárga gomb.
1. sz. végőr zászlóalj. Neve : Titeli. Ezredkar : Titel.

E zászlóalj ezelőtt csajkások zászlóaljának nevezett, s a zászlóalj egyenruhája most is olyan mint a hidasoké volt, t. i. kék kabát vörös hajtókával, s kék pantallon.

Összesen 14 végezred, 1 végzászlóalj = 55,470 végőr.

Lovasság.

1. sz. huszárezred. Tulajd. : Császári Királyi Ő Felsége Ferencz József. Sötétkék attila és nadrág, sárga gomb, füzöld posztós kucsma.
2. sz. huszárezred. Tulajd. : Miklós, orosz nagyherczeg. Világoskék attila és nadrág, sárga gomb, fehér posztós kucsma.
3. sz. huszárezred. Tulajd. : Károly bajor királyi herczeg. Setétkék attila és nadrág, sárga gomb, fehér posztós kucsma.
4. sz. huszárezred. Tulajd. : Cseh Victor, altábornagy. Világoskék attila és nadrág, fehér gomb, vörös posztós kucsma.
5. sz. huszárezred. Tulajd. : örök időre gróf Radeczky József tábornagy †. Setétkék attila és nadrág, fehér gomb, vörös posztós kucsma.
6. huszárezred. Tulajdonos : I Vilmos württembergi király. Világoskék attila és nadrág, sárga gomb, vörös posztós kucsma.
7. sz. huszárezred. Tulajd. : Frigyes Károly porosz királyi herczeg. Világoskék attila és nadrág, fehér gomb, füzöld posztós kucsma.
8. sz. huszárezred : Tulajd. : I. Frigyes, Hessenkasseli nagy-

- fejedelem. Setétkék attila és nadrág, fehér gomb, vörös posztós kucsma.
9. sz. huszárezred. Tulajd. : herczeg Lichtenstein Ferencz lovasvezér. Setétkék attila és nadrág, fehér gomb, fehér posztós kucsma.
10. sz. huszárezred. Tulajdonos : örök időre III. Frigyes Vilmos porosz király †. Világoskék attila és nadrág, sárga gomb, füzöld posztós kucsma.
11. sz. huszárezred. Tulajd. : Sándor, württembergi herczeg. Setétkék attila és fehér gomb, füzöld posztós kucsma.
12. sz. huszárezred. Tulajd. : gróf Haller Ferencz, lovasvezér. Világoskék attila és nadrág, fehér gomb, fehér posztós kucsma.
13. huszárezred. Neve J á s z k u n - e z r e d. Tulajd. : herczeg Lichtenstein Frigyes lovasvezér. Setétkék attila és nadrág, fehér gomb, setétkék posztós kucsma.
14. sz. huszárezred. Tulajd. : gróf Pálffy Móríc, altábornagy Világoskék attila, vörös nadrág, sárga gomb, vörös posztós kucsma.
5. sz. uhlanus ezred. Tulajd. : Walmoden, lovasvezér 1849-ben banderialis huszárezred volt.
11. sz. uhlanusezred. Tulajd. : II. Sándor orosz czár. Ezelőtt olasz ezred volt.
- 12 uhlanusezred. Tulajdonos : II. Ferencz, a két Sicilia királya.

Összesen 14 huszár, 3 uhlanus ezred = 18,530.

Vagy is a magyar koronai birodalom állít 39 sorgyalogezredet 174,096, 3 vadász zászlóalj 3348, 14 végőr ezredet és 1 zászlóalj 55470, összesen 232,914 gyalogot; továbbá 14 huszár, 3 uhlanus ezredet, azaz 18,530 lovas, összesen gyalogságot és lovasságot 251,444 embert a tűzéreken, technikai csapatokon és szekereszeken kívül, kik a birodalom mind két fele által vegyesen állíttatván ki, közöttük párhuzamot vonni nem lehet.

J e g y z e t. A dec. 28-ki cs. k. nyíltparancs szerint a végezredek 1867 febr. 1-től fogva új szervezetet nyernek, s ezentúl 4 zászlóaljból tétetnek össze, de ezek jövődjére nem

6 kompániára mint eddig, hanem csak 4 kompániára oszlanak, azonban a kompániák legénységben erősebbek lesznek, egyik egyik 215 helyett 258 emberből állván. Jövendőre tehát egy végezred nem 3870, hanem 4128 főből álland. Továbbá megjegyzendő, hogy a fenelősorolt 14 végezredből 8 ezredet Horvátország, 3 ezredet Szlavonia, 3 ezredet és 1 zászlóaljat az anya Magyarország ad.

Összehasonlítása az ausztriai ház birodalma mindkét fele haderejének.

Fegyvernemek	magyar koronai birodalom	német-lengyel-cseh koronai országek	Összesen
Sorgyalogezred	39	41	80
Végezred	14	nincs	14
Végzászlóalj	1	nincs	1
Vadász ezred	nincs	1	1
Vadászzászlóalj	3	29	32
Vasasvezred	nincs	12	12
Dragonyos vezred	nincs	2	2
Huszár vezred	14	nincs	14
Uhlanus vezred	3	10	10
Sorgyalog katona	174,096	183,024	357,120
Végőr	55,470	nincs	55,470
Vadász	3,348	32,364	35,712
Vasas lovas	nincs	9000	9000
Dragonyos	nincs	1500	1500
Huszár	15,260	nincs	15,260
Uhlanus	3,270	10,900	14,170
Gyalogság összesen	232,914	222,828	455,742
Lovasság összesen	18,530	21,400	39,930
Gyalogság és lovasság össz.	251,444	244,228	495,672
Tüzérezred	közös	közös	13
Röppentyüs ezr.	"	"	1
Genie ezr.	"	"	2
Pionnier zászlóaly	"	"	6
Szekerész század	"	"	48
Tüzérek	"	"	50,300
Genie katonaság	"	"	14,028
Szekerészek	"	"	22,670
Rendőr	"	"	10,500
Betegőr 10 század	"	"	2858

A mondottakból tehát kitűnik, hogy a magyar koronai birodalom a német-lengyel-cseh koronai országokat nemcsak területre nézve haladja felül, úgyhogy a feleslegből még egy Csehország kitelnék, hanem katonaságot is többet állít 7216 emberrel.

Ugyan ezt mondhatjuk a hajóhadról, melyhez a tengerész katonákat és matrózokat, kik összesen 13,911 főre mennek, $\frac{2}{3}$ -ad részben a magyar koronához tartozó Dalmátia állítja ki, $\frac{1}{3}$ -da pedig Isztriából és a német tartományokból kerül ki. És éppen ez oknál fogva Dalmátia sem a gyalogsághoz sem a lovassághoz nem állít continenst, mint a fentebbi részletekből láthattuk.

Külömben a hajóhad Velence elvészése után gyökeres átváltozáson menvén keresztül, a szolgálatban levő hadi hajók, gőzösök, páncélos fregátok, vitorlás hajók számáról még most biztos kimutatást nem adhatunk.

IV.

Párhuzam egyfelől a magyar koronai birodalom, másfelől a német-lengyel-cseh koronai országok közt pénzügyi tekintetben.

A magyar koronai birodalom közjövödelmét a német-lengyel-cseh koronai országok közjövödelmével összehasonlítani legérdekesebb s jelenleg legszükségesebb ugyan, de egyszersmind legnehezebb feladat.

Ugyanis azon hivatalos pénzügyminiszteri előterjesztések, melyek évenként az egész birodalom kiadásaira és bevételeire vonatkoznak, az egész birodalmat különböztetés nélkül magukban foglalják; e mellett csak fő summákban tétetnek ki, a valóságos jövedelmek részletei pedig a nagy közönség előtt titkok s én csak egy évi bevétel részletéhez is, mely az 1863 decz. 1-től 1864 oct. utolsó napjáig fekvő időszakot foglalja magában, csak nagy fáradsággal juthattam, holott a különböző bevételek tételeit jövőre csak úgy határozhatnók meg szabatosan, ha több évek valóságos jövedelmei állanának szemünk előtt, s ezekből vonhatnók le az átmérőleges összeget.

De nehéz feladat ez azért is, mert a birodalmi pénzügyi-

nak eddigi központosított kezelése miatt igen sok jövedelem-ág számíttatik A.-Ausztia jövedelméhez, hol Bécs a birodalom fővárosa fekszik, holott e jövedelmek vagy egészen vagy nagyobb részben Magyarországból kerülnek ki, s e rovat alá kellett volna őket sorozni a részletes kimutatásban, mi ellenkezőleg történt. Például a tiszai vasutársaság vonala egészen Magyarország területén vonúl el; a dunai első szab. gőzhajó, s az államvasút részvénytársulatok, jövedelmök legnagyobb részét a magyar birodalom területéről huzzák, és még is jövedelmi egész adójok A.-Ausztia rovata alá soroztatott, mert est Bécsben fizetik le, sőt az ezután járó községi adó is Bécs városának fizettetik, Magyarország s különösen a magyar testvér főváros Budapest érezhető hátrányára és károsítására.

Hasonló fonák eljárás mutatkozik a határvámnál, melynek jövedelme nem helyesen osztatik fel az egyes országoknál miután a határvámhivataloknál megvámolt portékák és terményektől fizetendő illetőség egészen az illető országnak számíttatik, holott e portékáknak és terményeknek más országok is fogyasztói. Így a kis Ausztriára, hol Bécs fekszik, 3.939,830 forint tiszta jövedelem rovatott fel a vámjövedelemből, míg a 6000 □ mérföldnyi s 14 millió lakost számoló magyar birodalomnak csak 1.649,928 forint jutott, egyszerűen azért, mert a portékák nagy része Bécsben vámmoltatik meg, holott ugyan ezen portékák nagyobb részben a magyar birodalomban fogyasztatnak el.

A dohányjövedelem kimutatásánál szintén furcsa eljárást tapasztaltunk, melynél leginkább Magyarország van sujtva. Ugyanis az államkincstár, az itt vásároltatni szokott mintegy 800,000 mázsa dohány beváltási értékét egészen Magyarország terhére rója fel, s azt az itt bejött nyers dohány jövedelemből egészen levonja, minek természetesen az a következtése, hogy Magyarországnak alig jut valami tiszta dohányjövedelem, vagy is nem lenne több mint 936,721 forint tiszta dohányjövedelem, holott a jóval kisebb Erdély már 1.582,441, Horvátország s Szlavonia 1.193,368, az anya Magyarországnál 10 ezer kisebb Stájerország pedig 2.380,000 dohányjövedelmet mutat ki.

Ezen anomalia onnan veszi származását, hogy a Magyarországon beváltott dohány értéke, mely pedig mint monopolium tárgya a német-lengyel-cseh koronai országokban is fogyasztatik, egészen a Magyarországon eladott dohány és szivar jövedelméből vonatik le, a helyett, hogy a beváltott 800,000 mázsa dohány ára a többi német-lengyel-cseh koronai országokra az ottan bevett dohány jövedelem arányához képest felosztatnék és a bejött jövedelemből levonatnék, minek következtében igen természetesen, azon országokban, melyek dohányt nem termesztének, csak eladnak, igen tetemes dohányjövedelem jön ki, míg Magyarországon alig marad valami. Már es okból Magyarországra 4—5 millió forinttal kevesebb jövedelem esik az osztrák finanszminiszterium kimutatása szerint, mint valóban jönne; s ha a többi fennemlített anomáliákat is hozzáadjuk, biztosan lehet állítani, hogy a magyar koronai birodalom államjövedelme sok millióval többre megy, mint a mennyire az évi államjövedelem az alább elősorolandó részletes kimutatás szerint tesz.

De lássuk már most részletesen előbb a magyar koronai birodalom, aztán a német-lengyel-cseh koronai országok államjövedelmét, a különböző bevételek rovatai szerint, úgy mint ezek az 1863 nov. 1.—1864 oct. 31 napjáig valósággal bevétettek, s aztán tegyünk egy összehasonlítást a birodalom mind két fele közt.

A magyar koronai birodalom évi jövedelme.

I. Az anya Magyarországon.

a) Államjavakból.

Jövedelmi forrás	nyers bevétel	kiadás	tiszta jövedelem
Kincstári uradalmak . . .	4.041,170 ft.	2.189,560 f.	1.851,610 forint
Kincstári erdőségek . . .	3.134,643 ft.	2.376,638 f.	758,005 "
Kincst. erd. banknál zál.	119,226 ft.		119,226 "
Bányászat	9.378,234 ft.	9.145,588 f.	232,646 "
Gyárok (vas-papiros-gyár nyomda	2.929,600 ft.	2.642,276 f.	287,324 "
Összesen	19.602,873 ft.	16.354,062 f.	3.248,811 "

Megjegyzendő, hogy a bécsi nemzeti banknak a magyar koronai és kincstári uradalmakból több uradalmak adatait hypothékául oly formán, hogy ezek jövedelmeit mind addig

huzhatja, míg a kormány a banknál tett adósságát ki nem fizeti. Ez urodalmakból tehát már $186\frac{3}{4}$ -ben 1.612,881 ft. tiszta jövedelmet huzott a bank az erdőségeken kívül, úgy-hogy magának a kincstárnak, terjedelmes urodalmaiból jó-val kevesebb jövedelem jutott. Névszerint a bank kezelése alatt következő urodalmak voltak az említett $186\frac{3}{4}$ -ben és pedig következő tiszta jövedelemmel az erdőségeket is ide számítva: Ó-Buda és Visegrád (79,177 ft. tiszta jövedelemmel), Diós-Győr 24,401 ft., Ménés és Sz.-Anna 65,277 ft., Pécska és Kovácsháza 632,121 ft., Tokaj 20,917 ft., Szolnok 44,231 ft., Sz.-András 67,521 ft., Nagy-Becskerek 55,508 ft., Csatád 101,308 ft., Denta 75,546 ft., Facset 9874 ft., Lippa 26,269 ft., Lugos 30,585 ft., Rékas 44,124 ft., Szörög 75,673 ft., Apatin 31,324 ft., Baracska 11,289 ft., Kula 110,726 ft., Palánka 57,363 ft., Ó-Sztapár 152,726 forint tiszta jövedelemmel.

A kincstár saját használatában levő urodalmak és részfőzők: Szolnok a hidvámval együtt 34,373 ft. tiszta jövedelemmel, Mező-Túr 1095 ft., Tótvár (deficitje volt 7058 ft.), Esztró 162 ft., Ávas 96 f., Nagy és Kis Bajom 825 ft., Csege, Ároktő, Eszlár 153 ft., Hradek 4634, Lykava 19,319 ft., Árva 14,077 ft., Nagy-Csömöte és Söpte 74 ft., Keczer-Peklin (2866 f. deficit), Sóvár (1733 deficit), Vörösvágási opálbánya 9242 ft., Ungvár 3037 ft., Huszt 3874 ft., Körösmező 3477 ft., Rahó (230 ft. def.), Vissó (6554 f. def.), Königsfeld (2109 ft. deficit), Tisza-Ujlak 1071 ft., Szigeth 37,778 ft., Almás (1018 ft. deficit), Tiszai koronai kerület 69,600 ft., Nagy-Kikinda 82,290 ft., Ferencz-csatorna 95,370 forint tiszta jövedelemmel.

Az állam erdőségei közül legtöbb tiszta jövedelmet adott: Mármaros 158,000 ft., Hradek és Lykava 126,600 ft., Bánsági 150,000 ft., Ungvár 35,000 ft., Keczer-Peklin és Sóvár 13,000 ft.

Bányász urodalmak: Zólyom, Lipcse, Revistye, Szászkeő, Siglisberg, Besztercebánya, Tiszolcz, Szomolnok, Aranyidka, Nagybánya,

Oláh-Lápos, melyek azonban nagy részben deficitet mutattak ki.

b) Egyenes adónemekből.

Adónemek	nyers bevétel	kiadás	tiszta jövedelem
Földadó	—	—	19.341,183 forint.
Házbéradó	—	—	1.460,668 "
Házostályadó	—	—	1.049,655 "
Személyes és kereseti adó	—	—	3.560,600 "
Jövedelmi adó	—	—	1.856,393 "
Pótlék az egyenes adó- nemekhez	—	—	3.668,338 "
Összesen	30.936,797	—	30.936,797 "

c) Közvetett adóból.

Adónemek	nyers bevétel	kiadás	tiszta jövedelem
Só	9.795,727	1.284,912	8.510,815 forint
Dohány	11.865,886	10.929,165	936,721 "
Határ vám	1.441,387	214,947	1.226,440 "
Bélyeg	3.650,250	48,227	3.602,023 "
Taksa	5.671,230	94,430	5.576,800 "
Útvám	432,597	2,800	429,797 "
Összesen	32.857,077	12.574,481	20.282,596 "

d.) Fogyasztási adóból.

Adótárgyak	nyers bevétel	kiadás	tiszta jövedelem
Pálinka	6.010,000	328,472	11.538,348 ft.
Bor	2.164,000		
Sör	858,000		
Hús	1.543,000		
Czukor	1.178,000		
Különféle	113,820		
Összesen	11.866,820	328,472	11.538,348 ft.

e) Különfélékből.

Tárgy	nyers bevétel	kiadás	tiszta jövedelem
Posta	3.335,900	2.445,038	890,862 forint
Lotto	2.003,860	1.263,871	739,989 "
Értékhiteljesítés (Punzirung)	31,179	13,082	21,097 "
Elkobzott jószágok és kö- telezvények	600,658	388,628	212,030 "
Összesen	5.974,597	4.110,619	1.863,978 "

Az elkobzott javak következőleg jövedelmeztek : F.-Vany 2576 ft., Herencsény föld után 2825, erdő után 663 ft., Dánfalva-Koltó föld után 23,713, erdő után 109 ft., Nyíres-Garbonác föld után 5564, erdő után 127 ft. (adósság fekszik rajta 70000 ft.), Somodor föld után 16,603, erdő után 88 ft., Siklós föld után 27,318, erdő után 7720 ft., Ellemér föld után 49,888 ft., Itebe föld után 145,226 forint. E két utóbbi jöszághoz, mely néhai Kiss Ernő tábornoké volt, még 383,617 ft. földtehermentesítési activ kötelezvény is tartozik, de adósság is van 830,000 forint; Beregszó 1431 forint tiszta jövedelemmel. Általjában a szántóföldek és rétek adtak 509,829 ft., az erdők 25,415 ft., az activ kötelezvények 65,914 forint jövedelmet. Ellenben kiadás a földekre 206,607 ft., erdőkre 15,336 ft., kamatokra a passiv kötelezvényektől 166,685, összesen 388,628 forint kiadás, melyet levonván a 600,658 forintra menő nyers bevételekből, marad tiszta jövedelem 212,030 forint.

Visszaidőzés.

Bevételi czimek	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Államjavak	19.602,873	16.354,062	3.248,811 forint
Egyenes adónemek	30.936,797	—	30.936,797 „
Közvetett adónemek	32.957,077	12.574,481	20.282,596 „
Fogyasztási adó	11.866,820	328,472	11.538,348 „
Különfélékből	5.974,597	4.110,619	1.863,978 „
Az anya Magyarország	101.238,164	33.367,634	67.870,530 „

II. Erdélyországban.

a) Államjavakból.

Jövedelem forrás	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jöved.
Kincstári urodalmak	59,035	28,414	30,609 forint
Erdőségek	165,710	152,398	13,312 „
Bányászat	1.495,414	1.101,973	90,441 „
Vasgyárak	741,106	686,260	54,846 „
Összesen	2.461,283	2.272,075	189,208 „

Az erdélyi kincstári urodalmak következőleg jövedelmeztek : Dézs 6147 ft., Déva 23922 ft., Krakkó (1872 ft. deficit), Pócostelke, Vizakna, A.-Ráros, Varagya

malom 4803 ft., Kolos, Torda 2576 f., Dézsakna, Misz-Mogyorós, Görgény Sz.Imre, Kötke, Bóerfalva, Mikola, Magyar-Lápos, Oláh-Lápos, Tőkés 1292 f., Maros-Ujvár, Marosportó, A.-Varagya, Szacsal, Csopák, Péterfalva 3772 forint.

b) Egyenes adónemekből

Adónemek	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Földadó	1.129,995	—	1.129,995 forint
Házbéradó	105,700	—	105,700 "
Házosztályadó	187,800	—	187,800 "
Személyes és kereti adó	1.350,000	—	1.350,000 "
Jövedelmi adó	205,125	—	205,125 "
Pótlék az egyenes ad.	317,867	—	317,867 "
Összesen	3.596,487	—	3.596,487 "

c) Közvetett adóból.

Adónemek	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Só	3.373,380	896,556	2.176,824 forint
Dohány	1.856,826	274,385	1.582,441 "
Határ vám	262,046	82,388	179,658 "
Bélyeg	429,110	4,430	424,680 "
Taksa	530,555	8,150	522,405 "
Útvám	141,600	1,600	140,000 "
Összesen	6.593,517	1.067,509	5.326,008 "

d) Fogyasztási adóból.

Adótárgy	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Pálinka	1.610,000	11,295	2.057,555 forint
Bor	140,000		
Sör	67,000		
Hús	220,000		
Különféle	1,850		
Összesen	2.608,850	11,295	2.057,555 forint

e) Különfélékből.

Jövedelem tárgy	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Posta	492,240	472,172	20,068 forint
Lotto	410,670	261,423	149,247 "
Értékhitelesítés (Punzirung)	7000	2,200	4,800 "
Összesen	909,910	735,795	174,115 "

Visszaidézés.

Bevételi czímek	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Államjavak	2.461,283	2.272,075	189,208 forint
Egyenes adó	3.596,487	—	3.596,487 „
Közzvetett adó	6.593,517	1.067,509	5.526,008 „
Fogyasztási adó	2.068,850	11,295	2.057,555 „
Különféle	909,910	735,795	174,115 „
Erdélyország	15.630,047	4.086,674	11.543,373 „

III. Végvidéken.

Adótárgy	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Egyenes adó	2.337,436	0	2.337,436 forint
Közzvetett adó	179,528	0	179,528 „
Végvidéki alap	114,372	0	114,372 „
Különféle	1.520,154	0	1.520,154 „
Végvidék	4.151,490	0	4.151,490 „

IV. Horvátországban és Szlavóniában és Fiumében.

a) Államjavakból.

Jövedelem forrás	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Kincstári uradalmak	31,679	22,796	8,883 forint
Erdőségek	188,670	82,300	106,370 „
Összesen	220,349	105,096	115,253 „

Horvátországban szintén van kincstári bányászat, névszerint a radobjai kénbánya, de ez 186 $\frac{3}{4}$ -ben csak deficitet mutatott ki. A horvátországi kincstári uradalmak pedig következők: Fuccine, Verbovszko, Hrelin, Vinodol és Buccari.

b) Egyenes adónemekből.

Adónem	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Földadó	1.386,478	0	1.386,478 forint
Házbéradó	129,273	0	129,273 „
Házosztályadó	112,822	0	112,822 „
Személyes és kereseti adó	282,800	0	282,800 „
Jövedelmi adó	168,045	0	168,045 „
Pótlék az egyenes adóhoz	203,014	0	203,014 „
Összesen	2.282,432	0	2.282,432 „

c) Közvetett adóból.

Adótárgy	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Só	1.401,300	81,480	1.319,820 forint
Dohány	1.660,900	467,532	1.193,368 „
Határvám	377,800	133,770	243,830 „
Bélyeg	370,880	3,370	367,510 „
Taksa	318,050	4,500	313,550 „
Útvám	80,450	5,555	74,895 „
Összesen	4.209,180	696,207	3.512,973 „

d) Fogyasztási adóból.

Adótárgy	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Pálinka	120,000	1,840	
Sör	60,000		
Bor	153,456		
Különféle	1,840		
Összesen .	335,296	1,840	333,456 forint

e) Különfélékből.

Jövedelmi forrás	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Posta	447,200	474,366	deficit—67,166 ft.
Lotto	290,350	180,380	109,970
Összesen .	737,750	654,746	83,004 ft

Visszaidőzés.

Államjavak	220,349	105,096	115,253 ft.
Egyenes adó	2.282,432	0	2.282,432 „
Közvetett adó	4.209,180	696,207	3.512,973 „
Fogyasztási adó	335,296	1,840	333,456 „
Különféle	737,750	654,746	83,004 „
Horvátország Szlavonia és Fiume	7.785,007	1.457,889	6.327,118 „

A magyar koronai birodalom évi tiszta jövedelme tárgyak szerint.

	Magyarorsz.	Erdély	Hor. s Szl.	Végvidék	Összesen
Urodalmak	1.851,610	30,609	8,883	—	1.891,102 ft.
Erdőségek	877,231	13,312	106,370	—	996,913 „
Bányászat	232,646	90,441	0	—	323,087 „
Gyárak	287,324	54,846	0	0	342,070 „
Földadó	19.341,153	1.429,995	2.282,432	2.337,436	25.391,016 „
Házbéradó	1.460,658	105,700	129,273	0	1.695,631 „

	Magyarorsz.	Erdély	Hor. s Szl.	Végvidék	Összesen
Házostad.	1.049,655	187,800	112,822	0	1.350,277 ft
Személyes					
és ker. adó	3.560,600	1.350,000	282,800	0	5.193,400 „
Jöv. adó .	1.856,393	205,125	168,045	0	2.229,563 „
Pótlék az					
egy. ad.	3.668,338	317,867	203,019	0	4.189,219 „
Só . .	8.510,815	2.476,824	1.319,820	0	12.307,459 „
Dohány .	936,721	1.582,441	1.193,368	0	3.712,530 „
Határ vám	1.226,440	179,658	243,830	0	1.649,928 „
Útvám .	429,797	140,000	74,895	0	644,692 „
Bélyeg .	3.602,023	424,680	367,510	0	4.394,213 „
Taksa .	6.576,800	522,405	313,550	0	6.412,755 „
Közv. adó				178,528	179,528 „
Végv. alap				114,372	114,372 „
Fogy. ad.	11.538,348	2.057,555	333,456	0	13.929,359 „
Posta .	890,862	20,068	0	0	910,930 „
Lotto .	739,989	149,247	109,970	0	999,206 „
Érték hite-					
lesítés .	21,097	4,800	0	0	25,897 „
Elkob. jav.	212,030	0	0	0	212,030 „
Végv. egy.	0	0	0	1.510,154	1.520,154 „
Összesen	67.970,530	11.543,373	6.327,118	4.151,490	89.892,511 „

Visszaidézés a tiszta jövedelemre.

Ország	Államjav.	Egyenes adó	Közvetett adó	Fogyaszt. adó	Különféle	Összesen
Magy. orsz.	3.248,811	30.936,797	20.282,596	11.538,348	1.863,978	67.870,530 ft.
Erdély .	109,208	3.596,487	5.526,008	2.057,555	174,115	11.543,373 „
Végvidék .	114,372	2.337,436	179,528	0	1.520,154	4.151,490 „
Horvátorszá. s Szlav. és						
Fiume .	115,253	2.282,432	3.512,973	333,456	83,001	6.327,118 „
Magy. bir.	3.667,644	39.153,152	29.501,105	13.929,359	3.641,251	89.892,511 „

Visszaidézés az egész jövedelemre.

Ország	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Magyarország. .	101,238,161	33.367,631	67.870,530 forint
Erdély . .	15.630,047	4.086,647	11.543,373 „
Végvidék . .	4.151,490		4.151,490 „
Horvát és Szlav.	7.785,007	1.457,889	6.327,118 „
Magyar birod.	128.804,708	38.912,197	89.892,511 „

c) Közvetett adóból.

Adótárgy	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Só	1.401,300	81,480	1.319,820 forint
Dohány	1.660,900	467,532	1.193,368 „
Határvám	377,600	133,770	243,830 „
Bélyeg	370,880	3,370	367,510 „
Taksó	318,050	4,500	313,550 „
Útvám	80,450	5,555	74,895 „
Összesen	4.209,180	696,207	3.512,973 „

d) Fogyasztási adóból.

Adótárgy	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Pálinka	120,000	1,840	333,456 forint
Sör	60,000		
Bor	153,456		
Különféle	1,840		
Összesen .	335,296	1,840	333,456 forint

e) Különfélékből.

Jövedelmi forrás	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Posta	447,200	474,366	deficit—67,166 ft.
Lotto	290,350	180,380	109,970
Összesen .	737,750	654,746	83,004 ft.

Visszaidézés.

Államjavak	220,349	105,096	115,253 ft.
Egyenes adó	2.282,432	0	2.282,432 „
Közvetett adó	4.209,180	696,207	3.512,973 „
Fogyasztási adó	335,296	1,840	333,456 „
Különféle	737,750	654,746	83,004 „
Horvátország Szlavonia és Fiume	7.785,007	1.457,889	6.327,118 „

A magyar koronai birodalom évi tiszta jövedelme tárgyak szerint.

	Magyarorsz.	Erdély	Hor. s Szl.	Végvidék	Összesen
Urodalmak	1.851,610	30,609	8,883	—	1.891,102 ft.
Erdőségek	877,231	13,312	106,370	—	996,913 „
Bányászat	232,646	90,441	0	—	323,087 „
Gyárak	287,324	54,846	0	0	342,070 „
Földadó	19.341,153	1.429,995	2.282,432	2.337,436	25.391,016 „
Házbéradó	1.460,658	105,700	129,273	0	1.695,631 „

	Magyarorsz.	Erdély	Hor. s Szl.	Végvidék	Összesen
Házostad.	1.049,655	187,800	112,822	0	1.350,277 ft
Személyes és ker. adó	3.560,600	1.350,000	282,800	0	5.193,400 „
Jöv. adó .	1.856,393	205,125	163,045	0	2.229,563 „
Pótlék az egy. ad.	3.668,338	317,867	203,019	0	4.189,219 „
Só . .	8.510,815	2.476,824	1.319,820	0	12.307,459 „
Dohány .	936,721	1.582,441	1.193,368	0	3.712,530 „
Határ vám	1.226,440	179,658	243,830	0	1.649,928 „
Útvám .	429,797	140,000	74,895	0	644,692 „
Bélyeg .	3.602,023	424,680	367,510	0	4.394,213 „
Taksa .	6.576,800	522,405	313,550	0	6.412,755 „
Közv. adó				178,528	179,528 „
Végv. alap				114,372	114,372 „
Fogy. ad.	11.538,348	2.057,555	333,456	0	13.929,359 „
Posta .	890,862	20.068	0	0	910,930 „
Lotto .	739,989	149,247	109,970	0	999,206 „
Érték hitelesítés .	21,097	4,800	0	0	25,897 „
Elkob. jav.	212,030	0	0	0	212,030 „
Végv. egy.	0	0	0	1.510,154	1.520,154 „
Összesen	67.870,530	11.513,373	6.327,118	4.151,490	89.892,511 „

Visszaidézés a tiszta jövedelemre.

Ország	Államjav.	Egyenes adó	Közzvetett adó	Fogyaszt. adó	Különféle	Összesen
Magy.orsz.	3.248,811	30.936,797	20.282,596	11.538,348	1.863,978	67.870,530 ft.
Erdély .	109,208	3.596,487	5.526,008	2.057,555	174,115	11.543,373 „
Végvidék .	114,372	2.337,436	179,528	0	1.520,154	4.151,490 „
Horvátorsz. s Szlav. és Fiume .	115,253	2.282,432	3.512,973	333,456	83,001	6.327,118 „
Magy. bir.	3.667,614	39.153,152	29.501,105	13.929,359	3.641,251	89.892,511 „

Visszaidézés az egész jövedelemre.

Ország	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Magyarország. .	101,238,161	33.367,631	67.870,530 forint
Erdély . .	15.630,047	4.086,647	11.543,373 „
Végvidék . .	4.151,490		4.151,490 „
Horvát és Szlav.	7.785,007	1.457,889	6.327,118 „
Magyar birod.	128.804,708	38.912,197	89.892,511 „

A német-lengyel-cseh koronai országok évi jövedelme.

a) Államjavakból.

Jövedelmi forrás	Nyers bevétel	Kiadás	Tiszta jövedelem
Uradalmak	1.035,964	745,290	290,674 forint
Erdőségek	2.150,446	1.384,155	766,291 "
Bányászat	15.654,850	15.121,268	533,582 "
Gyárak	10.354,257	9.443,605	910,652 "
Összesen	29.195,517	26.694,318	2.501,199 "

b) Egyenes adóból.

Adónem	Nyers bevétel	Kiad.	Tiszta jövedelem
Földadó	38.796,704	0	38.796,704 forint
Házbéradó	9.966,858	0	9.966,858 "
Házosztályadó	6.220,577	0	6.220,577 "
Kereseti adó	5.644,680	0	5.644,680 "
Jövedelmi adó	16.445,912	0	16.455,912 "
Pótlék az egyenes adóhoz	8.260,034	0	8.260,034 "
Összesen	85.344,765	0	85.344,765 "

c) Közvetett adóból.

Adónemek	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Só	24.801,790	4.574,569	20.227,921 forint
Dohány	41.153,789	17.870,064	23.283,720 "
Határvám	12.680,958	1.607,782	11.073,176 "
Útvám	2.764,382	28,893	2.735,489 "
Bélyeg	13.232,260	243,607	12.988,653 "
Taksa	16.377,214	222,323	16.154,891 "
Összesen	111.010,388	24.157,238	86.463,850 "

d) Fogyasztási adóból.

Pálinka, bor, sör, cukor, hus 43.163,447 1.725,836 41.437,611 forint

e) Különfélékből.

Posta	11.475,568	8.630,841	2.804,727 forint
Lotto	13.757,400	8.707,072	5.050,328 "
Értékhiteljesítés	125,265	24,096	101,169 "
Összesen	25.358,233	17.402,009	7.956,224 "

Visszaidézés.

	Nyers jövedelem	Kiadás	Tiszta jövedelem
Államjavak . . .	29.195,417	26.694,318	2.501,099 forint
Egyenes adó . . .	85.354,765	0	85.314,765 "
Közvetett adó . . .	111.010,388	24.157,238	86.853,150 "
Fogyasztási adó . . .	43.163,447	1.725,836	41.437,611 "
Különféle . . .	25.358,233	17.402,009	7.956,224 "
Összesen .	294.072,250	69.979,401	224.092,849 "

Az ausztriai német-lengyel-cseh koronai országok 224,092,849 forintra menő tiszta jövedelmében azonban ben van foglalva Dalmátia jövedelme is 3.546,298 forinttal, mint-hogy tetteleg az örökös német tartományokhoz van kapcsolva; de szabad reménylenünk, hogy az alkotmányos kiegyezkedés esetére a koronázási hitlevél értelmében a magyar koronához mint társország vissza fog kapcsoltatni, s azért jövedelme is a német-lengyel-cseh koronai országok jövedelméből levonandó, s a magyar koronai birodalom jövedelméhez csatolandó.

Ily kiigazítás mellett tiszta jövedelme lett a német-lengyel-cseh tartományoknak 220.546,551 forint, a magyar birodalmé pedig 93.438,809 forint.

Azonban e summák sem egészen tiszta jövedelmek még, mert hár ezekből a termelési, gyártási és eladási költségek már levonvák, de fenmaradtak még az adó behajtására és kezelésére szükséges közegek költségei, minő közegek például a különböző adóhivatalok, a pénzügyhatóságok és a pénzügy-örök. Pedig e közegek költségei még szép summára mennek, u. m.

Az adóhivatalok	3.406,600 forint
Pénzügyhatós. .	4.230,000 "
Pénzügyörökség .	4.441,000 "
Összesen	12.077,600 "

költséget vesznek igénybe.

E summából pedig esik az ausztriai német-lengyel-cseh koronai országokra 9.252,128 forint, a magyar koronai birodalomra 2,825,472 forint.

Névszerint : Magyarországra esik	2.181,588 forint
Erdélyre . . . „	348,638 „
Horvátországra „	189,512 „
Dalmátia . . . „	105,734 „
Összesen . . . „	2.825,472 „

Levonván tehát mindennemű kiadásokat a jövedelemből valóságos tiszta jövedelem esik :

A német-lengyel-cseh koronai országokra	211.204,423 forint
A magyar koronai országokra	90,613,337 „
Az ausztriai ház összes birtokára	301.907,760 „

A magyar birodalom tiszta jövedelme az egyes országok szerint így oszlik fel.

Magyarország	65.686,943 forint.
Erdély	11.194,735 „
Végvidék	4.151,490 „
Horvátorsz. és Szlavonia	6.137,606 „
Dalmátia	3.440,564 „
Összesen	90.613,337 „

E szerint az ausztriai ház birtokának összes jövedelméhez a német-lengyel-cseh koronai országok 69.⁹⁸⁸%, a magyar birodalom pedig 30.⁰¹²%-el vagy százalékkal járulnak. És dig egyenként :

Az anya Magyarország	21. ⁷¹¹ %
Erdély	3. ⁷²⁰ %
Végvidék	1. ³⁷¹ %
Horvátorsz. és Szlavonia	3. ⁰¹⁸ %
Dalmátia	1. ¹⁴⁰ % százalékkal

Itt meg kell jegyeznünk, hogy a pénzügyminiszter 1866 ki államköltségvetésében, tiszta jövedelmül csak 290.243,0 forint vétetett fel 1867-re az egész birodalomra; de a minis-
teri előterjesztés kifejezi, hogy ez évre kevesebb jövedelmű (11 millióval kevesebb mint volt 1863³/₄-ben) azért vett mert Magyarországnak nagyobb részében a tavalyi fagy mi-
még most is inség uralkodik, a cseh koronai országokat j-
dig, melyek aránylag legnagyobb adóképesseggel bírna-
szintén a tavalyi hadjárat sujtotta, melynek szomorú köv-
kezményeit hihetöleg még ez évben is megérzendik. Ez ok-
nál fogva az egész birodalom átméröleges tiszta jövedelme
fentebb kitett summában meglehetősen híven van megallaj-
va, s e summát az osztzkodásnál biztosabban lehet követ

Ezek előrebocsátása után már most méltán kérdezhetjük, hogy ha az alkotmányos kiegyezkedés sikerülend, valljon a magyar országgyűlés minő terheket vállalhat magára és mennyit a közös költségekből a legigazságosabb és legméltányosabb arányban.

De ennek meghatározása végett előbb szükséges a kulcsot megállapítani, melynek alapján Magyarország a maga illetőségét a közös költségekhez meghatározhassa.

Szerény véleményünk szerint a közös költségek terheinek viselésére kulcsul sem a területet, sem a népességet nem vehetjük fel, mert a századok óta folytatott szegényítési rendszer mellett nálunk sem a gazdaság sem az ipar nem fejlődhetett ki, valamint a népesség sem szaporodhatott a maga természetes útján. Így tehát egyedül igazságos és méltányos kulcs csak a tiszta jövedelem lehet, mit a birodalom mind két fele felmutathat, s ha e kulcs szerint mi magyarok területünkhöz képest kevesebb tiszta jövedelemmel járulhatunk, ennek a többi tartományok vették hasznát.

A tiszta jövedelmet tehát kulcsul felvevén, lássuk, hogy e szerint a magyar birodalom minő arányban, és mennyi summával járulhat az ugy nevezett közös költségekhez.

E közös költségek két cathegóriára oszthatók fel. Az elsőhöz azon költségek tartoznak, melyek a *pragmatica* sanctióból származó közös ügyekből keletkeznek, s melyek közösöknek a 65-ös országos bizottmány által is elismertettek. Ilyenek cs. k. udvartartás, a külügyi miniszterium, a száraz hadsereg és hajóhad költségei. A második cathegóriába azon költségek sorozhatók, melyeket mi jogilag közösöknek el nem ismerhetünk, minők például az államadosságok, melyek nem csak nélkülünk hanem ellenünk halmozattak fel; azonban melyekhez járulni a magyar országgyűlés a méltányosságig már 1861-ben s most ismételve késznek nyilatkozott, hogy ez óriási államteher sulya alatt a többi német-lengyel-cseh koronai országok össze ne roskadjanak.

Ily körülírás mellett a közösen fedezendő költségek, az 1867-ki államköltségvetés szerint következő summára menének :

Udvartartás	5.065,000 forint
Külügyi minisztérium	2.356,840*) „
Száraz hadsereg	73.453,000 „
Hajóhad	7.700,000 „
Közös ügyekből	88.579,840 „
Államadósságok kamata	130.812,000 „
Adósságtörlesztés	18.758,000 „
Közösen fedezendő	228.149,840 „

A fentebbi közös költségekből a tiszta jövedelem s nyához képest, kerek számmal esnék.

A német-lengyel-cseh koronai országokra 159.670,000 f. 70

A magyar birodalomra . . . . . 68.430,000 f. 30

A fennmaradt 49,840 forint kitérülendő levén.

Ily formán a közösen fedezendő költségek quotáját meghatározván, ugyan lássuk már, hogy a közös költség „quotáján felül maradt summát eddig a magyar birodalomra költék-e el, mint kellett volna, vagy ebben mások is osztoztak elég méltánytalanul.

A közös költségi summa, mint fentebb láttuk, teszi 68.430,000 forintot, a tiszta jövedelme pedig a magyar birodalomnak 90.613,337 forintra rugván, világos, hogy a fölteget, vagy is 22.183,337 forintot egészen a bel költséggel kellett volna fordítani.

Már pedig az 1867-ki államköltségvetés szerint :

Magyarország szükségére engedélyezettett	11.936,000 forint
Erdélyország részére	3.000,000
Horvátországra, Szlavoniára, és Fiumére	1.600,000
Dalmátországra	905,279

Az egész birodalomra . 17.441,179

J e g y z e t. A katonai Végvidék polgári költsége itt nem vétet fel, mert ennek tiszta jövedelme is minden nemű költség levonásával kitéve. Továbbá Dalmátia évi költségvetése részletesen így áll :

*) J e g y z e t. A külügyminisztérium költségei a költségvetés 2.220,360 forintra tétetnek, s a többi saját jövedelméből telik ki. Névrint magára a minisztérium személyzetére, az orientalis akadémiára e 578,650 ft., a küludvaroknál levő követségi személyzetre 1.246,950 f. Consulságokra 537,240 forint.

Közigazgatás	356,568	forint
Törvénysszéki szolgálat . . .	248,687	"
Cultus és iskola	149,499	"
Jótékony intézetek	63,234	"
Utakra , ...	58,465	"
Vízépítés	24,912	"
Erdőültetés	1,964	"
Selyemtenyésztés	1,500	"
Gyapottenyésztés	600	"
Összesen	906,279	"

Tehát a magyar birodalom belső saját költségeire a folyó évi államköltségvetés szerint is 4.72,058 forinttal kevesebb adatik, mint kellene. És ez így ment már 18 év óta folyvást, csupán a közös gazdálkodás miatt. Pedig még meg kell jegyeznünk, hogy e summa, melyet tölünk a német-lengyel-cseh koronai országok évenként elvonnak, valósággal jóval többre rug, mert a magyar, az erdélyi és horvát cancelláriák költségvetésében ott látjuk az egyházakra és iskolákra adott költségeket is, melyek nem az állam jövedelméből fedeztetnek, s mi sem soroztuk az egyházi és iskolai alapok jövedelmeit a közjövedelmekhez.

Tehát az innen eredő jövedelmek mind a méltánytalanul visszatartott 4.742,058 forinthez csatlandók. Tehát nem áll az öreg „P r e s s e” szemrehányása, mintha a német-lengyel-cseh koronai országok tartanának bennünket; sőt inkább megfordítva ők a gazdagabbak vesznek el tölünk évenként több mint 6.000,000 forintot, s maguk belszükségeire fordítják.

Tehát felelős önkormányzat jön el a te országod! Legyen vége a közös gazdálkodásnak, mely nekünk milliókba kerül! Dixi et salvavi animam meam.

E G Y V E L E G.

A német vasutak 1866—67-ben. E cím alatt a Bécében megjelenő „Volkawirth“ írja: A Németországban (beszárólag Schleswiget s Ausztria német tartományait) létező vasutak hossza $2489\frac{1}{4}$ mértföld 24 államban. Ezekből Poroszországra (beszárólag az annektált területeket) 1175, Ausztriára, a nem német területeket kivéve 417, Bajorországra $339\frac{2}{3}$, Szászországra a közzénvasutak nélkül $115\frac{1}{10}$ (ezekkel együtt $123\frac{1}{10}$), Badenre $96\frac{1}{2}$, Württembergre $81\frac{1}{2}$, Hessen-Darmstadra $42\frac{1}{2}$, Meklenburg-Schwerinre $42\frac{1}{4}$, Luxemburg- és Limburgra 31, Braunschweigra $26\frac{1}{2}$, Anhalt-ra $22\frac{1}{4}$, Szász-Meiningre 13, Szász-Köburg-Gothára $12\frac{1}{2}$, Szász-Weimárra 12, Szász-Altenburgra 8, a hanzavárosokra 8, Odenburgra 6, két Reussra 4, Schaumburg-Lippére 3, mértföld. A nem német Ausztriában (Velenczét kivéve) 1866-ban csak a leemberg-csernoviczi nyitott meg 35 mföld hosszában. Az egész birodalomban ez idő szerint körülbelül 864 mföld. van forgalomban, melyből 407 Németországon kívül fekszik és 30 mföld. csak lövónatú vasut. A német vasutegylet területe 1866 végével 2894 mértföldre terjedt.

A német vasutak közül $1565\frac{1}{2}$ mf. magán, 928 $\frac{1}{2}$ állami vasut. A német-osztrák magánvasutak, körülbelül 2013 mf. 70 részvénytársulat birtokában vannak (tavaly csak 67.) Köztük a forgalom hosszát tekintve első helyen állnak: az osztrák déli vaspálya $232\frac{1}{2}$ mf., az osztrák államvasut 183 mf., a bajor keleti pályák $83\frac{1}{2}$ mf. és a Ferdinánd császár északi pálya $82\frac{1}{2}$ mf. Ezek után következik 6 pálya 70—80 mf. között, köztük a tiszai vaspálya és az Erzsébet császárné-pálya, kettő 40—50 mf., hat 30—40, tíz 20—30, tizenegy 10—20, nyolcz 5—10, tizenhat 1—5, végre 5 pálya, mely nem is 1 mf. hosszú.

Valamennyi német s osztrák vasuton 1865 végével 4865 mozdony működött, és pedig 3262 magán- és 1603 állami pályákon. Ezek közül az osztrák déli pálya 451, Poroszország 426, az osztrák államvasutársaság 325, a Ferdinánd császár északi pálya 216, az Erzsébet császárné-pálya 100 mozdonyt birt. E mozdonyok eredetét illetőleg 483-at vagyis tizedrészeket külföldi (209-et angol, 167-et belga, 82-öt francia, 25-öt amerikai) gyárak készítettek, a többi német gyárakból került, melyek közül Borsig gyára Berlinben a legtöbbet szállította t. i. 1537-et, vagyis az összes mozdonyok majd harmadrészét. Az államterületek szerint 1730 Poroszországban, 897 Ausztriában, 655 Württembergben s Badenben, 469 Bajorországban, 228 Hannoverában, 192 Szászországban, 79 Hessenben készült.

Mindaz osztrák és német vasutak forgalma 89.300.000 személyre és 1,179 millió mázsa árúra terjedt, összes jövedelmök pedig 168 millió tallérra rúgott. Ebből az államvasutakra esik 34 millió személy 352 millió mázsa

és 52 millió tallér, a magántársulatokra 55 $\frac{1}{4}$ m. személy 827 m. mázsa és 116 m. tallér.

A magánpályák közül 18-an 2 milliónál többet s hárman épen 10 millió tallérnál többet jövedelmeztek. Az osztrák déli vasut 15.233,562 tallért, az osztrák államvaspálya 12.842,587 t. a ferdinánd cs. éjsz. pálya 10.496,233 tallért jövedelmezett.

Az osztrák hitelintézet f. é. ápril 24-én tartá meg közgyűlését. Az e közgyűlésen fölolvassott évi jelentésből kitűnik, hogy az intézet jövedelme 1866-ban 5.425,556 ftra rugott; ebből évdíjakra, üzleti költségre és adóra eselik 1.523,469 frt. A folyó üzlet eredménye tehát, mellőzve az intézet értékpapír birtokából folyt nyereseményét, szenvedett kárait és a törlesztéseket, 7, $\frac{1}{2}$ %. Alexandriában az intézet ottani fiókjánál 1.258,636 frtot vesztett, mindössze épen 1.700,000 frtra mondják e veszteséget; hivatalnoki csalásból 164,215 frt kára lett. Hasonlólag veszteség érte a hitelintézetet a „Nuova” című biztosító intézetnél, eladott bécs-újhelyi gépgyáránál úgy, hogy összes nyers jövedelme a jelentés szerint 1.739,512 ftra csökken, és a tartalék alap 710,488 frtot kénytelen volt pótolni, csakhogy az alapszábályilag megállapított 5 %-nyi kamat ki legyen fizethető.

Összehasonlítva némely fűtelt az 1865 és 1866-diki forgalomból ezek ekként állanak :

	üzletforgalom		díjilleték, kamat	
	1866-ban	1865-ban képest	1866 ban	1865-hez képest
bizományi üzlet	647,067,000	+52.168,000 ft	1.054,387	92,579 ft.
váltó „	193,769,000	+1.878,000 „	1.015,986	53,513 „
előleg „	40.227,000			282,323 „
árúkból elől. „	33,921			228,632 „
forgatmányi „	352.591,000	— 183,383,000 „		

Az 1866-diki év végével 20,136 db. pénztári jegy volt forgalomban 18.066,800 frt értékben (1865-ben 23,048 db. = 14.653,600 frt.) A pénztári forgalom 1866-ban volt 986 millió, 1865-ben pedig 1,097 millió frt.

Az értékkészlet állampapírokból 2.498,167, földtehermentesítési kötelezvényekben 4.533,076, iparpapírokból 12.700,670, elsőbbségi kötvényekben 733,576, elsőbbségi sorsjegyekben 1.399,296, Rudolf-vasut 400,501, összesen 19.761,121 frt, a tavalihoz képest tehát 2 millió frt csökkenés mutatkozik.

A hitelintézet mérlege 1866-ra következőleg áll :

	Activum	frt.	kr.
visszavásárolt 50,000 db. intézeti részv. 200 ftjával		10.000,000	—
tulajdon értékek		19.767,121	71 $\frac{1}{2}$
tárca		32.757,699	51 $\frac{1}{2}$
pénztári készletek		3.250,557	2 $\frac{1}{2}$
előlegek értékpapírokra		6.998,561	59
„ árukra		1.820,229	71 $\frac{1}{2}$
lettár		125.768	75
		20*	

	frt	kr.
ingatlanok	2,539,452	82
árak	3,299,162	54
adósok	70,211,621	44
Összesen	150,770,178	13 1/2

P a s s i v u m	frt	kr.
részvénytőke	60,000,000	—
hátralékos osztalék	27,017	—
forgalomban acceptek	21,066,831	12
tartaléktőke :		
Általános 75 §.	809,485 ft. 75 1/2	
külön	1,524,329 „ 34	
	2,333,815 9 1/2	

kamatozó betétek

Bécsben	9,166,544 „ 29	
Pesten	4,634,300 „ —	
Prágában	6,469,400 „ —	
Brünnben	2,238,919 „ 16	
Lembergben	2,169,000 „	
Triesztben	2,221,876 „	
	26,949,039 45	
hitelezők	38,603,962 82	
nyeremény kiegyenlítés	1,789,512 65	
	150,770,178 ft 13 1/2	

A bécsi zálogkölcson — társulat 1866-dik évi üzleti jelentéséből kitűnik, hogy ez intézet a lefolyt évben 690,277 zálogra (értékpapir, ékszer, árak stb.) erejéig adott kölcsön. A kiváltott zálogok összege 5 18,259 db, a visszafizetett kölcsönök összege 22,207,227 ft. Az év befejezésével 6,166,413 frtnyi kölcsön maradt 211,223 zálogon. A zálogkölcsonüzlet nyers jövedelme csupán Bécsben 380,593 ft, a troppai, krakói, lengyeli, prágai, és bünni fiókintézeteket beleszámítva 651,811 ft volt ; a tiszta jövedelem 266,230 ft. A befizetett 3,600,000 frtnyi részvénytőkére eső 6%-nyi kamat, vagyis 216,000 ft levonása után, 30,000 db. részvényre 1 ft 20 kr. esik részvényenként osztalékkul. Az igazgatók és választmányi tagok díjptólkaira 4,492 ft. fordított, 4,131 ft pedig a folyó évrre lett átvive.

A német szárazföldi gáztársulat Dessauban 1866-diki évi igen érdekes jelentéséből némi áttekintését nyerhetni az általa életbe léptetett gázintézetek termelési s fogyasztási nagyságáról. Ugyanis :

	termelt angol köblábat	táplált lángot
a frankfurti (Oder m.) intézet .	26.135,320	9.491
a mülhlheimi (Ruhr. m) . .	11.961,600	5.434
a postdami	29.169,400	9.664
a dessani	6.276,480	3.725
a luckenwaldei	7.886,200	4.013
a gladbach-rheydti	29.305,100	11.990
a hagen-herdeki	19.666,100	5.998
a varsói	76.580,600	18.281
az erfurti	17.443,100	6.603
a krakó-podgorzei	15.432,000	4.662
a nordhauseni	8.351,163	4.305
a lemergeri	16.550,200	5.527
a gothai	10.289,578	5.188
Összesen	274.999,846	91.881
1865-ben volt	251.809,047	87,771
a növekedés	23.190,799 (9,31%)	7.110 (8,10%)

Éjszak-Amerika népesedéséről és halálozási viszonyairól
 érdekes, habár nem épen legmegbízhatóbb adatokat közöl Brown S. az 1860-ki népszámlálás után „Insurance Record”-ban, melyből következők kiemelendők ;

Könnyebb összehasonlítás végett az összes államok földrajzi helyzetök és éghajlati viszonyaik szerint 9 kerületre osztattak, belefoglalva az éjszak-atlantiakat s le egészen a délkeletet is a mexikói öböl mellett. Az összes lakosság :

fehér férfi	13.844,000	színes férfi	2.217,000
„ nő	13.113,000	„ nő	2.226,000

Összesen 26.957,000 4.413,000 mindössze 31.000,000.

A színes lakosság leginkább Dél-Karolina, Georgia, Florida és Alabama államokban találhatók, hol is szám szerint majdnem egyenlő a fehérekkel, Mississippi-, Louisiana-, Arkansas- és Texasban több mint három negyeddél meghaladja emezt. A népesedés szaporodása mindegyik kerületben tetemes volt ; az utóbbi 10 év alatt 35 1/2%-ot tett, legmagasabbra azonban Kalifornia, Oregon, Új-Mexikó stb. ujjonnan mivel területain rúgott, hol a lakosság 225%-kal szaporodott.

Érdekes a korbeosztás. Miután a kivándorlás többnyire középkorú férfiakra szorítkozik, kik szülőiket vagy gyermekeiket visszahagyják, az általuk elhagyott területeken föltűnő túlsúlya látszik a korai és késői koraknak. A 20 évtől 40-ig terjedő katonai korra Dr. Jarwis a loyális államokban 3.606,000-et, a konföderáltakban 825,000-et vesz föl.

A kivándorlási jelentések 1820—60-ig 5 millió idegent mutatnak ki, kik az Egyesült-Államokba vándoroltak ; köztük 2.751,000-et N.-Britan-

niából s Írhonból, 1.486,000-et Németországból, azonkívül pedig az 1860-ki számlálás 4.132,000 az országban lakó idegeneket mutat ki.

A halálzási viszonyok megállapítására Dr. Jarwis az 1850 és 1860-ki népszámlálásból egy halálzási táblázatot állított össze a fehér és színes népességre, férfiakra és nőkre, éjszaki és déli államokra nézve. A gyermekek hiányának az adatok nagy hézagossága miatt; az említett 10 évre valamennyi korosztályra 60 évig nagyobb halandóság mutatkozik, mint ugyanazon időben Angliában.

Brown nem tudja, mely alapon járt el Jarwis s nem is bízik tökéletesen adataiban. Szerintük a halandóság 70 éves középkor mellett (Angliában 6 $\frac{1}{2}$ %) a férfi lakosságra nézve éjszaken alig 4%, délen 5%, a színesekre nézve ott 5%, itt azonban közel 6%. 80 éves középkor mellett meghalt (Angliában 14 $\frac{1}{2}$ %) a férfiak közül éjszaken 6 $\frac{1}{2}$ %, délen 6 $\frac{3}{4}$ %, a színesek közül éjszaken 6 $\frac{1}{2}$ %, délen 6 $\frac{1}{2}$ %. A nőkre nézve majdnem ugyanazon viszonyok mutatkoztak. A 10- és 20 évesek közül 0 $\frac{1}{2}$ %, 20–30 év között 2%, 30–40 év között 1 $\frac{1}{2}$ % van kimutatva.

Az angol bányamunkások élettartamáról érdekes adatokat közöl a „Chronicle“ Dr. Farr e, az angol királyi társaság tagjának jelentése után. Szerző az 1861-diki népszámláláskor életben volt bányamunkások számát veszi számadása alapjául. A halálesetek száma az e csélra 1860 61 és 62-ben vezetett lajstromokból látható.

Az 5 évből szerzett számok átlagából kitűnik, hogy Staffordshireben 10,000 bányamunkás közül 20 éves korukban 1343-an haltak el, mielőtt 30-dik évöket elérték volna; 40 éves korban csak 7377-en maradtak, 50 évesek csak 5928-an, 60 éves csak 4052. Tehát 5948 bányamunkás halt el 10,000 közül, mielőtt 60-dik évét elérte volna, Durham és Northumberland járásában 10,000 bányamunkás közül, kik 20 évesek, 9,347 éri el a 30-dik évkort; 40 éves 8,530 lesz, 50 éves csak 7,492, 60 éves épen csak 6155. A kora halálzás tehát 3845 egyénre terjedett. A kornwalli járásban 20 éves 10,000 bányamunkás közül csak 4,011 éri el a 60 dik évet és Tydvil járásban ugyancsak 10,000 bányamunkás közül 6523 halt el a 60-dik év előtt. E számokból látható, hogy az életkor átlaga a staffordshirei bányamunkásoknál 33 év, a durhami és northumberlandiaknál 42, Kornwallban 35 és Déliwalesben csak 31 év. A két utóbbi vidéken a legtöbb bányamunkás mellbetegségben halt el.

A HARMADIK KÖTET TARTALMA.

	Lap
I. Magyarország álladalmi és országos útjai. (Második Közlemény) <i>Fest Vilmostól</i>	3
II. Jászfényszaru mezőváros statisztikai leírása, <i>Athandasz Szilárd</i> köz- ségi orvostól	68
III. Észleletek a légútjaink és egészségügy körében. 1865-ben. Dr. <i>Tormay Károlytól</i>	76
IV. Kimutatása a magyarországi összes könyv- és könyvnyomdáknak .	83
V. Az iparos nevelés. <i>Keleti Károlytól</i>	90
VI. A fekete tenger tartományainak kereskedelmi fontossága magyar szempontból. Dr. <i>Konek Sándortól</i>	127
Tárgyjegyzéke a Stat. Közlemények I—VI. s a Stat. és Nemzetgazda- sági Közlemények I. és II. kötetének	137
VIII. A bankügy elmélete. Második közlemény : a Peel-acta. <i>Wenin- ger Vinczélől</i>	145
VIII. Párhuzam egyfelől a magyar koronai birodalom, másfelől az ausztriai német, lengyel és cseh koronai országok közt. <i>Fényes Elektől</i>	244
Egyveleg : a német vasutak 1865 és 1866-ban	306
az osztrák hitelintézet	307
a bécsi zálogkölcson társulat	308
a német szárazföldi gáztársulat Dessauban	308
Éjszak-Amerika népesedéséről és halálózási viszonyairól .	309
Az angol bányamunkások élettartama	310

STATISZTIKAI ÉS NEMZETGAZDASÁGI
KÖZLEMÉNYEK.

A HAZAI ÁLLAPOTOK ISMERETÉNEK

ELŐMOZDÍTÁSÁRA

KIADJA

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

STATISZTIKAI BIZOTTSÁGA.

SZERKESZTI

HUNFALVY JÁNOS.

1/2

NEGYESDIK KÖTET.

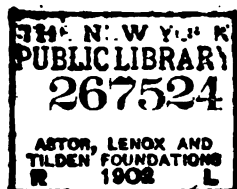

PESTEN,

EGGENBERGER FERDINÁND MAGYAR AKADEMIAI KÖNYVÁRUSNÁL.

MDCCCLXVII. 1

PEST,

NYOMATOTT EMICH GUSZTÁV MAGY. AKAD. KÖNYVTOMDÁSZNÁL.

1867.

I.

ADATOK ERDÉLY VISZONYAIRÓL

KÜLÖNÖS TEKINTETTEL

AZ ADÓZÁSI RENDSZERRE.

Gróf Bethlen Farkastól.

Jelen értekezésem feladatául tűztem ki, az erdélyi adórendszer koronkénti fejlődésének tárgyalását, valamint annak kimutatását, miként emelkedett az fokonként 1849-dik évi állásától jelenlegi fejlődéséig, továbbá a közvetlen és közvetett adó-jövedelmek kimutatása és földerítése által az 1849-ik év előtt és után országunk adóképeségi erejéről felvilágosítást szolgáltatni.

Ösztönzött pedig leginkább erre azon lényeges ok, hogy Erdélyország adózási viszonyainak kimutatása mindeddig oly nagyon eltérőn és hiányosan jelent meg. Őszintén be kell valanom, hogy hiányoktól jelen egybeállításom sem leend ment, figyelmem azonban oda irányult, hogy adataimat a leghitelesebb forrásokból merítsem : ú. m. a kormány által eddig közölt, de már jelenleg megszüntetett „Statistische Tafeln“, Czoernig s Bielcz e nemű műveikből, az 1860-iki rendkívüli, valamint az 1862 és 1865-ikbeli Reichsrathokba beadott jövedelem és költségvetésekből, úgy szintén a kataszter által kiadott kimutatásokból és az 1857-iki népszámlálásból. — Tagadhatatlan azonban, hogy mind ezen munkálatok sem érik el a bizonyosságnak és a tökéletes kiszámításnak tetőfokát, de más, célra vezető, adataink nem lévén, az egyes s talán nem épen felette lényeges hibákat kénytelenek vagyunk eltűrni.

Az I. II. és III.-dik táblázat az 1840-dik évi közvetlen adó mindennemű nemeinek részletes kimutatását tünteti fel. E kimutatások azon okból vannak latin nyelven szerkesztet-

I. T á b l a. 1840-dik

	Agrorum Capacitatis								
	I-mae Classis			II-dae Classis			III-tiae Classis		
	Cubuli a 20 *) xr			Cubuli a 16 xr			Cubuli a 12 xr		
		Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr
Comitatum . . .	^{3/4} 244,791	81,597	10	^{3/4} 163,348	42,226	8	^{3/4} 132,137	26,427	24
Partium Reapplicatarum	—	—	—	^{3/4} 13,049	3,479	44	^{3/4} 58,305	11,643	—
Sedium Siculicalium .	^{3/4} 24,740	8,246	50	^{3/4} 25,532	6,808	14	^{3/4} 44,051	8,810	21
Sedium Saxonicalium	200,218	66,739	20	^{3/4} 199,701	53,253	42	^{3/4} 79,170	15,834	7
Districtus Fogaras .	—	—	—	—	—	—	^{3/4} 18,783	3,756	43
Locorum Taxalium .	^{3/4} 6,337	1,779	10	^{3/4} 12,781	3,408	—	—	—	—
Huc accedit quantum normale militum limitan. anno 1790 praescriptum cum quanto pagorum alsó és felső Borgo die 16. Xbris anno 1785 dictae Militiae limitan. cessorum . . .	18,440	6,146	40	31,285	8,342	40	^{3/4} 64,292	12,858	33
Summa	493,507	164,509	10	410,697	117,519	22	^{3/4} 396,739	79,360	7

*) Egy erdélyi köből 128 itcze, egy erdélyi veder 16 itcze.

ve, minthogy ez akkoron általánosan divó nyelv volt, s a táblázatokat is eredetiben bemutatni száudékom.

évi adó kirovás.

Agrorum Capacitatis						Foeni			Vini		
IV-tae Classis Cubuli a 8 xr			Summa Cubulor Taxarum			Currus a 4 xr			Urnae a 3 xr		
	Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr
48,477	6,163	36	^{5/8} 583,753	156,714	18	^{5/8} 551,531	36,768	41	619,011	32,452	5
34,056	4,510	50	105,470	19,693	34	^{2/4} 99,705	6,647	2	^{1/6} 168,865	8,443	15
66,252	8,833	36	160,577	32,699	31	74,206	1,917	6	65,823	3,291	9
^{2/4} 7,517	1,002	20	^{2/4} 486,607	136,829	29	^{1/4} 418,177	27,808	31	^{2/6} 794,616	39,732	30
^{1/4} 13,728	1,830	30	^{1/6} 32,512	5,587	12	^{2/4} 22,724	1,514	59	—	—	—
^{3/4} 462	61	42	^{2/4} 18,581	5,249	16	17,975	1,198	20	61,818	3,092	16
^{1/4} 70,277	9,370	22	^{2/4} 184,295	36,718	15	^{2/4} 97,277	6,485	10	23,294	1,164	42
240,771	32,102	56	^{2/4} 1,571,791	393,491	35	^{2/4} 1,281,897	85,459	52	1,763,519	88,175	57

II. Tábla 1840-dik

	Bovae Equi et Equae			Vaccas			Juvenci, Juven- cae et Hinnuli		
	Numer.	a 24 xr		Numer.	a 20 xr		Numer.	a 15 xr	
		Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr
Comitatum	49,839	19,935	36	56,337	18,779	—	20,717	5,179	15
Partium Reappl.	14,534	5,813	36	14,379	4,951	40	5,012	1,253	—
Sedium Siculic.	13,084	5,233	36	7,658	2,552	40	10,829	2,707	15
Sedium Saxonie.	104,485	41,791	—	35,596	11,865	20	20,638	5,159	30
Distr. Fogaras	5,889	2,355	36	4,168	1,489	20	2,411	602	45
Locorum Taxal	1,975	790	—	1,631	543	40	187	46	45
Milit. Limit. .	42,181	16,864	24	20,926	6,975	20	9,973	2,493	15
Summa	231,967	92,786	48	141,495	47,165	—	69,767	17,441	45

III. Tábla. 1840-dik

	Disunita- rum Famili- arum	Quaevis Fa- milia a 3 xris taxanda facit	S u			
			Patrum et Matr respectu a cap			
			Patrum ab 18 xr			
	Nro	Rft	xr	Nro	Rft	xr
Comitatum	43,888	2,191	24	27,855	8,356	—
Partium Reapplicatarum	9,771	488	33	6,737	2,921	—
Sedium Siculicalium	2,825	141	15	10,733	3,219	—
Sedium Saxonicalium	40,477	2,023	51	10,979	3,293	—
Districtus Fogaras	5,909	295	27	842	252	—
Locorum Taxalium	240	12	—	940	282	—
Summa	103,110	5,155	30	58,086	17,425	—
Milit. Limit.	1,715	85	48	—	—	—
Summa	104,825	5,241	18	58,086	17,425	—

F o l

	Proventuum privatorum				Capitis	
	Lucrum deductis expensis totaliter inferendum		Taxa de singulo Rfloreño lucrato a 6 xr		Civica	
	Rft	xr	Rft	xr	Rft	xr
	71,671	20	7,167	8	199,844	8
	35,049	10	3,504	55	57,710	8
	21,669	35	2,166	57 1/2	64,383	30
	95,661	10	9,566	7	291,630	8
	4,099	20	409	56	16,288	1
	7,800	20	780	2	32,133	—
	235,950	55	23,595	5 1/2	661,938	58
	25,211	15	2,521	7 1/2	—	—
	261,162	10	26,116	13	661,938	58

évi adó kirovás.

Oves		Caprae		Porci		Apum Alvearia		Summa					
a 3 xr		Num.	a 3 xr		Num.	a 5 xr		Num.	a 3 xr		Peco- rum	Taxarum	
Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr		Rft.	xr
5,450	42	5,683	284	9	44,559	3,713	15	2,736	136	48	288,885	53,478	45
420	12	1,705	85	15	4,299	358	15	678	33	54	49,511	12,923	52
501	57	873	43	39	6,547	545	35	92	4	36	49,122	11,589	18
2,132	39	7,818	390	54	26,059	2,171	35	4,581	229	3	241,830	63,743	1
222	9	1,152	22	36	5,523	460	15	246	12	8	23,432	5,164	59
15	15	10	—	30	68	5	40	81	4	3	4,257	1,405	53
2,428	6	6,828	341	24	19,999	1,666	35	5,978	298	54	154,427	31,067	58
11,171	—	23,369	1,168	27	107,054	8,921	10	14,392	719	36	811,464	179,373	40

évi adó kimutatás.

marissimus 1840											
Familias exerto Taxa exemtorum			Masculini sexus a 18 xr			Foeminini sexus a 12 xr			Summa Protectionale taxatorum		
Matrum a 12 xr											
Nro	Rft	xr	Nro	Rft	xr	Nro	Rft	xr	Nro	Rft	xr
2,190	483	—	7,632	2,289	36	1,588	317	36	39,265	11,401	42
1,065	213	—	1,491	447	18	425	85	—	9,718	2,766	24
1,532	306	24	2,206	661	48	378	75	—	14,849	4,263	42
5,878	1,175	36	11,260	3,378	—	9,716	1,776	—	37,835	9,790	18
284	56	48	474	142	12	367	73	24	1,967	525	—
462	92	24	1,225	367	30	1,391	278	12	4,018	1,020	6
11,411	2,282	12	24,288	7,286	24	13,864	2,772	48	107,649	29,767	12
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11,411	2,282	12	24,288	7,286	24	13,864	2,772	48	107,649	29,767	12

t a t á s.

Domorum		Anni 1840		
in Civitatibus				
Rft	xr	Rft	xr	
—	—	497,826	50	vagyis osztr. értékben 1.549,212 frt 43 kr.
—	—	111,689	2	
—	—	123,341	19	
9,342	41	588,532	37 1/2	
—	—	29,440	7	
1,774	22	46,653	24	
11,117	3	1.397,483	19 1/2	
—	—	77,957	12 1/2	
11,117	8	1.475,440	32	

helységek felmérését bízta; ezek először egyes helységek határait geometrice felmérték, s csak ezután dülönként, mely dülönkénti felmérésben ki voltak jelölve a szántók, kaszálók, legelők, erdők, szőlők, folyók, terméketlen részek és utak, s ezek egybeállításából eredtek az úgynevezett Croquis-k vagyis egyes helységek határainak térképei. — Ezen munkálatot követte a helység határának dülönkénti, egyes birtokos által bírt egyes résznek (parcelláknak) lánczczaal való felmérése. — A lánczczaal való mérést helységonként egy-egy ki-nevezett bizottmány vezette egy munkavezetővel, kire a mé-rés volt bízva. A bizottmánynak kötelessége volt ügyelni a munkavezetőre, hogy helyesen és igazságosan mérjen (meg-jegyzendő, hogy a bizottmány tagjai a legtöbb helyeken oly egyénekből állottak, kik a méréshez nem értettek, valamint maga az ügyvezető sem értett többet az igazi lánczméréshez) és hogy az egyes földrészek a valódi tulajdonos részére iras-sanak fel. — Most jelenben folynak, s nagyobb részben már be is végződtek, az egyes felszóllalások következtében, a tör-tént hibák kiigazításai.

T á b l a.

szerint a visszakapcsolt részekkel.

		Egyre-másra egy boldankint jövedelem conv. pénzben		Az összes tisztja jövedelem conv. pénzben		Az összes tisztja jövedelem osztr. ért.	
Hold	öl	Rft	kr	Rft	kr	Rft	kr
K e s z á l ó k.							
1.899,347	$\frac{1}{2}$ 1294	2	$\frac{1}{4}$ 45	5.246,772	18	5.509,110	$\frac{3}{4}$ 91
L e g e l ő k							
1.164,407	$\frac{3}{4}$ 12	—	$\frac{1}{8}$ 31	607,177	42	637,536	$\frac{3}{4}$ 58
N á d a s o k							
4,837	283	1	41	8,389	25	8,808	$\frac{1}{4}$ 88
T e r m ő f ő l d ö s s z e s e n							
9.985,967	$\frac{1}{4}$ 560	1	$\frac{1}{4}$ 21	13.634,490	49	14.316,215	$\frac{1}{4}$ 35

Az V-dik táblázat az 1857-dik évben történt népszámlálás következtében a megyénkénti vallások szerinti egyéb állítás következménye. (Az összeírás kerületenként mer végbe, minthogy a megyék azon időben eltöröltettek.) Em táblázatot illetőleg megjegyzendő, hogy a római katolikusok csakély számu szászok kivételével mind magyarok; szintén magyarok a helvét hitvallásnak és unitariusok is; görög egyesültek és nem egyesültek pedig mind románok. — Az ágostai vallásnak közül 18,600-at kivéve, kik magyarok és 900 szerbet, a többi mind szász. — Az örmények általán véve mind római katolikusok. A cigányok nincsenek külön hitfelekezet szerint felszámítva, habár létszámuk 60-

V-dik

Erdély népessége megyénként az 1857-beli nép összeírás

Magyar megyék	Helysége száma	Terület □ mfl.	Róm.kath.	Gr. kath.	Görög nem egyes.
1. Felső Fehérmege	69	31.51	4,570	7,609	25,63
2. Alsó Fehérmege	205	83.76	7,678	68,578	104,08
3. Küllő megye	112	28.03	3,565	33,238	18,38
4. Tordamege	178	87.07	6,515	60,873	33,53
5. Kolozsmege	212	89.33	12,747	83,640	22,35
6. Dobokamege	161	45.31	1,838	57,799	18,27
7. Belsőszolnokmege	199	60.66	5,162	75,184	18,03
8. Hunyadmege	351	114.81	4,692	41,300	120,10
9. Fogaras vidék	64	32.92	1,544	19,983	34,45
10. Naszod	46	53.17	1,047	35,271	6,56
Összesen	1,598	626.59	49,388	483,475	401,92
Székely föld					
1. Udvarhelyszék	129	47.32	31,732	1,996	1,93
2. Háromszék	101	54.32	37,254	2,203	13,69
3. Csíkszék	72	81.61	81,031	14,307	3
4. Marosszék	128	25.87	14,047	12,916	5,22
5. Aranyosszék	22	6.35	800	5,738	3,23
Összesen	452	215.47	164,864	37,160	24,12
Szász föld					
1. Szebenzék	56	42.10	4,481	9,146	49,30
2. Segesvárszék	17	10.06	916	234	8,37
3. Brassó vidék	42	32.64	4,523	2,352	52,60
4. Medgyesszék	27	11.81	831	7,784	7,15
5. Besztercze vidék	24	13.01	804	2,502	67
6. Szászsebeszék	12	5.87	256	183	14,77
7. Nagysinkszék	22	11.61	139	1,290	9,08

70 ezer közötti; ezek csaknem minden bevett valláshoz tartoznak, kivéven az ágostai és a Mozes vallást, legnagyobb részint azonban a görög egyesült és nem egyesült vallások követői.

A mi az idegenek rovatát illeti, az egyrészt a megyékben és székekben megtelepedteket, de nem az ott születetteket foglalja magában; másrészt pedig kivált az on czélra használtatott fel, hogy a szász földön a magyarokat minél csekélyebb számban tüntesse fel; mert azokat ott az idegenek rovatába sorolták; szülő községeikben pedig mint ott nem lévöket végképen kihagyták.

T á b l a.

szerint, valamint a területe és a helységek száma.

Lutheran.	Reformat.	Unitar.	Izraelita	Örmény	Idegen	Összesen
5,712	8,603	2,302	266	4	787	55,484
5,102	14,860	809	1,557	113	5,096	207,880
11,662	13,944	3,518	1,060	784	1,399	88,052
5,771	25,522	3,932	910	316	2,931	140,342
7,242	36,230	1,533	1,204	152	6,312	171,910
3,970	13,066	162	2,189	197	1,003	98,502
691	14,618	45	4,209	2,376	3,005	123,331
161	4,311	28	473	31	2,110	173,209
1,868	929	9	341	10	4,824	63,963
81	22	2	268	43	1,176	44,772
42,263	182,105	12,340	12,477	4,026	29,146	1,167,145
147	31,919	20,260	91	57	1,135	89,280
132	48,078	4,500	187	6	1,203	107,259
39	107	5	11	1,598	1,681	98,817
267	41,458	5,498	810	41	3,062	86,320
12	4,001	4,568	5	1	542	18,908
595	128,566	34,791	1,104	1,703	7,623	400,534
26,960	400	16	14	139	8,674	99,136
13,422	116	5	12	5	1,523	24,612
39,296	902	13	60	18	6,490	106,254
19,026	220	9	65	7	1,307	36,403
19,953	372	10	83	—	1,470	25,872
3,299	19	—	5	2	963	19,500
11,990	18	1	6	6	284	22,819

Magyar megyék	Helysé- gek száma	Terület	Róm.kath.	Gr. kath.	Gör- nei egye-
8. Szerdahelyszék .	11	3.95	156	460	15,
9. Köhalomsszék .	19	11.24	356	2,360	6,
10. Ujgyhásszék .	12	5.21	91	1,229	5,
12. Szászvárosszék .	16	7.9	1,481	3,468	12,
Összesen	258	155.43	14,034	31,108	181.
A Magyar föld . .	1,593	626.59	49,388	483,475	401,
Székely föld . . .	452	215.47	164,864	37,160	24,
Szász föld . . .	258	155.43	14,034	31,108	181,
Főösszeg	2,308	997.51	228,286	551,743	608,

A VI, VII, VIII, és IX-ik táblázatok az erdélyi különböző adók, jövedelmek és kiadások kimutatásai.

Három időszakot azon okból vettem fel: mivel az 18-iki rendszer a forradalom előtti országjövödelmeket s kiadásokat adja; az 1856-iki pedig azon időszakot tünteti fel,

VI-dik Tábla. Direct adók.

F ö l d a d ó.						
Év	10%-nyi Föld adó	Hadi Pótlék	Országos Pótlék	Összesen	Földteh. mentes. Pótlék	Főösszeg
1840	595,483	—	—	595,483	—	595,48
1856	1,379,649	—	68,982	1,448,631	220,744	1,669,37
1862	1,437,565	239,594	86,253	1,763,412	898,478	2,661,89
H á z a d ó.						
1840	—	—	—	—	—	—
1856	217,092	—	10,855	227,947	34,735	262,68
1862	213,400	106,700	12,804	332,904	133,375	466,27
J ö v e d e l m i a d ó						
1840	—	—	—	—	—	—
1856	213,528	—	10,676	224,204	31,164	255,36
1862	216,600	43,320	12,996	272,916	135,375	408,29
F e j a d ó.						
1840	953,729	ezen összeg minden direct adó a föld adón kívül				
1856	1,715,141	—	85,757	1,800,898	274,423	2,075,32
1862	1,660,000	—	99,600	1,759,600	1,037,500	2,797,50
Ö s s z e s e n a						
Év	Tiszta adók	Hadi Pótlékok	országos Pótlékok	A három összeg összesen	Földteher mentes. Pótlékok	A fő összeg
1840	1,549,211	—	—	1,549,211	—	1,549,21
1856	3,525,410	—	176,270	3,701,680	564,066	4,265,74
1862	3,527,565	399,614	211,654	4,188,832	2,204,728	6,333,56

Lutheran.	Reformat.	Unitar.	Israelita	Örmény	Idegen	Összesen
3,303	22	7	—	6	347	19,631
10,669	915	15	—	2	352	21,294
8,713	2	—	—	—	81	11,084
1,159	871	22	28	5	822	19,916
153,020	3,857	98	273	190	22,315	406,521
42,268	132,105	12,840	12,477	4,026	29,146	1.167,145
595	128,566	34,791	1,101	7,703	7,623	400,531
153,020	3,857	98	273	190	22,315	406,521
195,880	264,528	47,229	13,854	5,919	59,084	1.974,530

midőn már a jelen adó-rendszer életbe lépett, a földterületek azonban csak bévallások alapján adóztattak meg; végre az 1862-ik évit, mikor ez a katastralis felmérések nyomán állapított meg.

VII. Tábla.

Év	Fogyasztási adó			Vám jövedelem		
	Összes bevétel	kezelési költség	tiszta jövedelem	Összes bevétel	kezelési költség	tiszta jövedelem
1840	—	—	—	44,855	57,391	13,536
1856	1.188,615	6,553	1.182,062	400,470	71,591	328,879
1862	1.950.000	11,400	1.938,600	215.410	89,510	125,900
S ó			Dohány			
1840	2.746,675	291,211	2.452,134	—	—	—
1856	3.649,316	641,741	3.007,605	1.547,779	837,618	710,131
1862	3,152,627	900,137	2.252,490	1.866,980	164,073	1.702,907
Bélyeg adó			Díjak és illetékek			
1840	—	—	—	3,416	524	2,992
1856	315,937	9,100	306,837	500,740	1,034	499,706
1862	344,000	600	343,400	490,550	750	489,800
Lotteria			Posta			
1840	148,804	90,301	58,503	53,487	50,668	2,819
1856	350,613	266,982	83,631	251,402	332,007	77,605
1862	530,690	339,419	191,271	417.190	463,400	46,210
Utvám			Marad összesen			
1840	—	—	—	2.997,237	493,125	2.504,112
1856	134,554	14,380	120,174	8.343,456	2181,036	6.161,420
1862	800,000	6,600	73,400	9.047,447	1975,889	7.071,568

VIII-dik Tábla. Álladalmi javak.

Álladalmi jóságok és javak jövedelmei				Összesen		
Év	Brutto jövedelem	kezelési költség	Tiszta jövedelem	Bevétel összesen	kezelési költség	Tiszta jövedelem
1840	269,187	107,177	161,960	4.970,211	4.572,469	397,742 kár
1856	80,502	31,119	49,382	4.571,429	4.698,377	126,948
1862	247,955	186,158	61,800	6.500,926	6.092,173	408,753
Bányák és uradalmak jövedelmei				Különböző jövedelmek		
1840	2.873,892	2.360,734	113,158 kár	38,010	—	38,010
1856	2.923,780	3.143,422	219,642	129,478	—	129,478
1862	3.599,346	3.494,343	105,003	22,381	—	22,381
Pénzverés				Fösszeg		
1840	2.327,182	2.204,558	122,624	5.008,221	4.572,469	435,752
1856	1.567,147	1.524,186	42,961	4.700,907	4.698,377	2,530
1862	2.653,626	2.411,677	241,948	6.523,307	6.092,173	431,134

IX-dik Tábla.

Az összes bevételből az összes kezelési költséget levon marad tiszta jövedelem.

A direct adókban				Az indirect adókban		
Év	Jövede- lem	kezelési költség	Marad	Jövede- lem	kezelési költség	Marad
1840	1.549,211	—	1.549,211	2.997,287	493,126	2.504,161
1856	4.265,746	—	4.265,746	8.342,466	2.181,036	6.161,430
1862	6.333,560	—	6.333,560	9.047,447	1.975,889	7.071,558
Álladalmi jövedelmekben				A különböző jövedelmekben		
1840	4.970,211	4.572,469	397,742 kár	38,010	—	38,010
1856	4.571,429	4.698,377	126,948	129,478	—	129,478
1862	6.500,926	6.092,173	408,753	22,381	—	22,381
FÖsszeg				NB. Megjegyzendő, hogy 1859-ben 1.032,591 mássa s vágtak a 1860-még többet, s m is a brutto jövedelem csak 3.152,627 frt, a kiadás pedig 900,137 frt volt, ámbár egy mássa sónak ára 4 frt 60 kr volt. Ez onnan van, hogy a só körüli kezelés egészben E délyre háromlott, de a bevétel nem. Magyarország felé körülbelül 400,00 mássa só szállítatott ki.		
1840	9.554,669	5.065,594	4.489,075			
1856	17.309,109	6.879,413	10.429,696			
1862	21.904,314	8.068,062	13.836,252			
O r s z á g o s k i a d á s o k.						
Év	Közigazg. kiadás	Törv.széki kiadás	Financziái kiadás	Összes kiadás	Összes bevétel	Összesen marad
1840	426,118	23,131	801,491	1.250,740	4.489,075	3.238,335
1856	3.596,360	639,109	1.631,229	5.866,698	10.429,696	4.562,998
1862	4.233,860	681,900	1.241,040	6.156,800	13.836,252	7.679,452

Ha az Erdélyországi adórendszer koronkénti fejlődését az 1849-ik év óta figyelemmel óhajtjuk kísérni mindenek előtt szükséges, hogy előbb országunk adózási állapotának eseményeit az általános adózás behozataláig, valamint annak további egybefüggő fejlődését a jelenkorig feltüntessük; minek elérésére a közvetlen adókat és közvetett jövedelmeket (a fiscus jövedelmeit, a régálékat) könnyebb áttekintés végett jó eleve el kell különítnünk s alább szintén ezeket külön fejezetben tárgyalva előadnunk.

A.) A k ö z v e t l e n a d ó k.

Az 1848-ik évben fenállott közvetlen adókról, valamint az azok kivételénél figyelembe vett irányadásról teljes felvilágosítást nyújt az 1816-ik évben a 213-ik igazgatási szám alatt kiadott táblázat; mely szerint akkor Erdélyországban következő adók voltak gyakorlatban:

a.) A f ö l d a d ó (Die Appertinential Taxe.)

1. Egy hold — egy köblös szántóföldért fizetendő volt (egy erdélyi köből = 128 itcze.)

I-ső osztályu földért	—	—	23	krajczár p. p.
II-ik " " " "	—	—	16	" " " "
III-ik " " " "	—	—	12	" " " "
IV-ik " " " "	—	—	8	" " " "

Itt azonban mindenek előtt meg kell jegyeznünk, hogy a nemesi majorságtól nem fizettetett adó, továbbá:

a.) hogy az 1769 iki november 3-áról kelt legfelsőbb rendelet értelmében: az addig szokásban volt bevetési adónak a földmivelés buzdítására történt megszüntetésével határoztatott, hogy minden szántó föld terület három nyomásra osztassék, nem tekintve arra, vajjon egészen bevetetett-e, vagy pedig egyáltalán bevetetlen maradt, az előírt adózás alapján földadózás alá vettetett.

b.) Hogy megtiltatott, miként a szántóföldek rétekké alakitassanak át.

c.) Hogy valamennyi templomi javadalmak s az illető egyházak földrészelei adómentesek maradjanak.

d.) Hogy a 6 rénes forintot meghaladó birtok-adó 8, 14, 17, 20, 23, 26 és 29 rénes forintig összesen a fej-adó rovátába számítandó pótlékot nyerjen; még pedig az örökös földmiveseknél (jobbágy telkeknél) 20 krajczárt, a házlók és lakóknál 22 krajczárt, valamint a szellőreknél mindenkülömbőség nélkül 15 krajczárt.

2-szor. Egy rendes urbéri forduló szénát termő réttől mely harmincz katona részletet, vagy is 3 mászát tégyon mindenütt egyaránt 4 xr fizetessék; azonban növekedés es tében az egyenmérték szintén négy osztályban alapítassék meg. Fizetendő volt tehát :

I. osztályu egy holdnyi (1600 □ ölet számítva) réttől

		5 szeke	szénáért	20 k
II	osztályu egyhold réttől	4	"	16 "
III	" " "	3	"	12 "
IV	" " "	2	"	8 "

Itt ismét meg kell jegyeznünk :

a) hogyha földmérés által kísérlet utján bebizonyult, hogy félszekér szénánál kevesebb, vagy pedig az I-ső osztályba kevesebb mint $\frac{3}{100}$ hold és a II-ik osztályban kevesebb mint $\frac{3}{60}$ hold, valamint a III-ik osztályban kevesebb mint $\frac{3}{60}$ hold s végre a IV-ik osztályban mint $\frac{3}{40}$ holdnyi eltérés van a valótól; miután ezen számításba fél krajczárnál kevesebb nem esett, az adózó kezében adó nélkül maradt.

b) A réteket szántó földekké átalakítani minden birtokosnak szabadságában állott, ily esetben azonban az utóbbiért meghatározott illeték fizettetett.

c) Valamennyi templomi rét és egyházi földrészletel adómentesek maradtak.

3-szor. A szőlő holdja egy nyolczadrészeért, vagy pedig szőlővé átalakított egy nyolczad holdnyi földterület után következőleg számíttatott :

I-ső osztályu 20 akós (akóját 3 krajczárral számítva) fizet 6 rénes forintot.

II-ik osztályos	16 akós	—	—	—	48 krajczár
III-ik	"	12	"	—	46 "
IV-ik	"	8	"	—	34 "

adó fejében.

Azonban még az alább elősorolandó megjegyzések is érvényben állottak :

a). egy akónál csekélyebb mennyiségért nem fizettetett adó ;

b). A szőlők az azokra kivetett adó megcsonkításával sem szántó földekké sem pedig rétekké át nem alakíttathattak.

c) Minden egy nyolczad hold területű szőlő, nem tekintve azt; vajjon határain belül létezik-e miveletlen föld, — gyümölcsös- kaszáló vagy szántó föld, megadóztatás alá esett.

b.) Magán-jövedelmi adók.

A magánjövedelmek czíme alatt a pálinka-, serfőzés, száraz és vízimalmok valamint a veteményes kertek foglaltattak; ugy szintén a nemesek — polgárok vagy községek és nemesek által kibérelt haszonélvezetek, és pedig oly értelemben, hogy a kiadások levonása után minden forint (tisztá nyereség) készpénztől hat krajczár az az 10°/o volt fizetendő.

A pálinka főzőknél általában dívó volt a nyereséget (a jövedelmet) a pálinka üst alkata szerént akként számítani, hogy azok férősege minden akójától 6 krajczár fizettetett: itt azonban 5 pinten alóli hézag figyelembe nem vétetett.

A mi a haszonbéri jövedelmeket illeti, azok a legfelsőbb helyről adott szabályokra utalvák, mely azoknak lelkiismeretes kivetése után az azokért járandó mennyiséget meghatározza.

C.) Marha adók.

Ezekért járandó illeték a következő volt :

1).	Egy ökör vagy lóért	24 xr.
2).	" tehénért	10 "
3).	" borju vagy csikóért	15 "
4).	" ürü- juh vagy kecskéért	3 "
5).	" sertésért	5 "
6).	" köpü méhtől	3 "

A borjak és csikókból egyedül olyanok estek adóztatás alá, melyek egy évesnél idősebbek valának. Az ürük- juhok-kecskék és sertéseknek, melyekért adózni kellett, szintén leg- alább egy éveseknek kelle lenniök. Továbbá az ipar buzdítá-

sa tekintetéből elhatározatott, hogy a tenyésztő, habár a
nál több méhköpű birtokában volt is, csupán csak 10-ért ad-
tatott meg; ezen adónemet 1848 előtt a nemesek nem
dosták.

d.) Védelmi adók.

Védelmi adó fejében a férfiak 18, a nők 12 krajcár
kénytelenítették fizetni. Ezen adózás neme alá estek:

1.) Oly nem nemes férfiak és nők, kik az akkor fe-
lő szabályok értelmében, a vagyontalanok osztályába sa-
tattak. Megjegyzendő azonban, hogy ilyenek ha egyszer
gyonhoz jutottak, adómentességi kedvezményben többé
részesültek.

2.) Tizenöt éven felüli fiúk és leányok, valamint a
ga vagy cseléd nép is; ellenben oly nőtlenek, kik nyu-
jakat élveztek, házakat birtak és gazdaságot vittek, 1
évtől kezdve a család sorába számítottak s ekként adóztat-
mint azok; olyanok azonban, kik ez eseten kívül állottak
ha még szolgálati idejüket másutt töltötték, csak is 2
évöktől fogva lettek alávetve a fejadó fizetésének. A ke-
kedők és iparosok árvái, kik helyett az üzletet mások ke-
ték, mint az előjog tulajdonosai, minden kor különbség-
kül a polgári adót fizetni kötelesek voltak.

3.) A nemesi szabad telkeken lakó curialisták, k
azok élelemmel s ruházattal elláttak és sem a helységt
valamint annak határain belül mit sem birtokoltak.

4.) A görög nem egyesült vallásu törvényesen kiren
és működő lelkészek.

5.) A praedicatorok, a befogadott és számba vett e
házak szolgálói és iskolatanítói.

6.) Templom területén lakó oly kántorok, kik saját
gatlan vagyonnal nem bírtak.

7.) A Ferenczrendiek jogkezelői, szűkebb értelem-
véve ha nem voltak valamely szabad királyi város polgá-
rjai.

8.) Uj jövevények, kik valamely császári tartomány-
az országba betelepédtek három évig, s ismét mások, kik a
rök tartományokból betelepédtek öt évig; azonban az idő-
folyása után vagyonukhoz aránylag megadóztattak.

9.) Zaránd megye Halmágy uradalmához tartozó görög nem egyesült papság.

10.) Bármily valláson lévő új házaspár összekelése első évében.

11.) Nyugdíj nélkül hazabocsátott rokkantak, ugyasintén a három rendbeli hadszegődést kiszolgált katonák. Ellenben oly harcosok, kik a rokkant-garassal (patental Invaliden) bocsáttattak el, egész életükön át sem védelmi, sem pedig fejadót fizetni nem tartoztak. Más tartománybeli katonák, kik a rokkant garast szintén élvezték, letelepedésüktől számítva öt évig védelmi s jövedelmi adó mentesek voltak, azonban az öt év lefolyása után (a fejadót kivéve) szintén adózás alá estek, ép úgy mint a többi adókötelezettek.

A tényleg szolgálatban lévő katonák nejei a védelmi s fejadó alól föl voltak mentve, azonban vagyonukhoz aránylag a közönséges adót meg kellett fizetniök.

e.) F e j a d ó.

A fejadó kötelesek a védelmi vagy polgári adózástól vagy pedig minkét adónemtől mentes egyének a következő fokozatba tartoztak :

1.) Szabad földmivelők és oly nemesek, kik adózásra nézve amazokkal egy osztályba estek, négy forintot fizettek. Megjegyzem, hogy ezen adót a birtoktalan nemesek is fizették; visszaélésképpen pedig kiterjesztetett az igen sok birtokos egyházhelyi nemesre is.

2.) Oly lakók, kik nemes telkeken és szabad községek házaiban tartózkodtak, három rénes forintot fizettek.

3.) Zsellérek, kik földes uraik iránt levoltak kötve, úgy jobbágyok is 2 rénes forintot fizettek.

4.) Valódi bányászok — szénégetők és aranymosók egy rénes forintot fizettek.

5.) Hajósok, kik üzletüket folytatták, előbbi foglalkosukrai tekintet nélkül, harmincz krajczárt fizettek.

6.) Izraeliták, kiknek sehol letelepedési helyük nem volt, ott hol ideiglenesen tartózkodtak, 6 rénes forintot fizettek.

Ellenben a megtelepült izraeliták azon város polgárjait adóját fizetni tartoztak, melynek állandó lakói valának.

Végül az özvegyek azon fejadó felét fizették, melynek férjök adózni tartozott.

f) A polgári kereskedelmi és iparüzleti adó.

A polgárok-kereskedők és iparosokra kivetett adón az országok szerint különbözött; azonban az illető vagyon arányára tekintettel, köteles lehetett több vagy kevesebb adót hordozni; csak hogy az kevesebb nem lehetett a városok által szabott minimumnál és nem nagyobb a maximumnál. Illető adózók egy bizonyos helyre kivetett adómennyiséget az illető összeg szerint vagyon viszonyi tekintettel, a helység adómennyiségétől független nagyságban is szabad volt kivetni, csak hogy a fenálló minimum és maximum az adó meg ne sértessék.

Soroztattak pedig :

I-ször a polgári adó első osztályába évenkénti 10 frttal következő szabad királyi városok : Szeged, Erzsébetváros, Szamosújvár.

II-ik osztályba évenkénti 8 frttal : Kolosvár, Segesvári és Medgyes.

III-ik osztályba évenként 7 frttal : Maros-Vásárhely, Beszterce és Szászsebes.

IV-ik osztályba évenkénti 6 frttal Károlyfejérvár szabad királyi város, valamint Nagy Enyed, Déés, Thorda szabadalmi, Zilah, Fogaras, Vizakna, Abrudbánya és Szászrégen mezővárosok.

Minden polgári adónem alá eső adózók elmaradt özvegyei, a fentebb elősorolt adóösszegnek csupán felét tartoztak leróni, valamint azonfelül még vagyonuk arányára osztályoztattak, vagyis föld-jövedelmi és marha adónak is tartoztak vetve; ez esetben azonban a vagyon szerzési képességére szintén figyelemmel voltak.

Minthogy azonban kisebb mezővárosok és falvak szintén voltak kereskedők, valamint iparűzők is, ezekre alább elősorolandó rendeletek szólltak.

1.) Ezekre nézve a hat forintnyi személyadó mind

hely különbség nélkül érvényre emeltetett, ezek azonban a kereskedés s az ipar üzlet által élvezendő saját előnyükre, a magánjövendelmi adót csupán azon eshetőségre tartoztak fizetni, ha egyszersmind, mint valamely város polgárai, abban a fejadó fizetése alá is estek.

2.) Hogy oly kereskedők, kik több városban és vásáron nyilvános bódéval birtak, a polgári adót valamennyiért tartoztak fizetni. Hasonló rendszabály állott azon polgárookra nézve is, kik több városban vagyoni és polgári jogot élveztek.

g.) Az opilionen (legeltetési) adó.

Az opilionen (legeltetési adó), mely az Erdélyből a török tartományokba legeltetés végett kihajtatni szokott marhától követeltetett, következőleg volt fizetendő :

Egy-egy ökör- bival- ló és szamár után . .	12	kr.	p. p.
" " tehén után	10	"	"
" " csikó	7 $\frac{1}{2}$	"	"
" " sertés	2 $\frac{1}{2}$	"	"
" " juh- ürü- kecske és bak után . . .	1 $\frac{1}{2}$	"	"

miáltal a marha tulajdonosok barmaiknak vámmentes ki és behajtására szabadalmat nyertek, valamint a legelő termékek (fiatal marhák- gypju- vaj- sajt satb.) behozatalára is.

h.) A sydoxial adó.

Ezen illeték állandó adójáruléka volt a görög nem egyesült püspökségnek — consistoriumának satb., — melyet még ma is minden óhitű család 3 pgő krajczárral megváltani tartozik.

Az ily rendszer mellett Erdély országba behozott közvetlen adók teljes összege, a h.) alatt felhozott pótlék kivételével, három részre osztatott fel, úgy mint a katonai adóra $\frac{60}{80}$, vagy is 75% -al, a tartományi adóra $\frac{7}{80}$, vagy is $8\frac{1}{2}\%$ -al, s végre a házadóra $\frac{13}{80}$, vagy is az egész adóösszet $16\frac{1}{2}\%$ -al.

A katonai adó, mint a kormány és rendek közmegegyezésével megállapított államadó az Erdélyországra esendő hadsereg tartalék élelmezésére szolgált. A tartományi adó minden forint katonai adó után járandó 7 xnyi

toldalékból állott; az eredeti katonai adóból, mely az erdélyi királyi kancellária s a kormánytanács költségeinek fedezésére, valamint a magyar nemes testőrség fenntartásának megkívántó járulékaire, továbbá a végvidéki katonaság, vasutegységek, intézmények, utak, hidak s végre számos tanító- nevelő intézetek és képezdék fenntartására határoztatott. Végül a házadó egy forint katonai adó után 18 kr járulékból állott. Teljes egészben véve a magyar és székely hatóságok költségeinek fedezésére, részben pedig a szász hatóságokra, valamint továbbá a tanácsházak- utak- hidak és fegyházak felépítése és berendezésébe fektetett.

Az adó kivétel minden adózónak saját kiszámítása s önkényes bevallása nyomán történt, a politikai hatóságok (rectificator commissariusok) évenként megtartott igazolás után. Azoknak beszédése az illető királyi adószedők kötelese ségében állott, a Szebenben székelő császári királyi főkományszéki igazgatóságnak országos adókezelési hatóságát átvizsgált s hitelesített adózási táblázatok alapján, s ugyanolyan felállított tartományi pénztárba szállíttatott be, melynek egyik fiók osztálya Kolosváron létezett.

Ilyen volt az 1849-ik év előtt Erdély adórendszere kezelése. Midőn 1849-ik évi szeptember 21-ről kelt intézményszerint az új provisorius politikai beosztás behoztatott, mely szerint az ország 6 katonai kerületre, 31 járásra s minden járás több aljárásra osztatott bék; minden járásban egy császári királyi adóhivatal, egy adószedő, egy ellenőr, több hivatalnok (így p. o. egyedül a szebeni járásban két adóhivatal volt felállítva, melynek köteleességében állott az adóbeszedés elintézni, valamint a kerületi parancsnok mellé rendelt adófelügyelők segítségével, ugyancsak a főtartományi ügynökség felügyelete alatt az adókivetésnél is felügyelni. Az adó kivétési alapszabályokban azon különbséget, illetőleg nagyságot tekintve, azon egyedüli (habár minden esetre felette lényeges változás történt, hogy az addig adómentes nemesi javadalmak s a földbirtokosok is az életbe léptetett rendszabályok alapján adózás alá hajtattak.

Az 1850-ik évi márczius 4-éről kelt legfelsőbb rendelet következtében életbe léptetett birtokadó provisorius

rium behozatalával az adókievetés mértékén előlegesen semmi változás nem történt. Ezen provisorium létrehozatala az adóigazgatásban azon lényeges befolyást gyakorolta, miszerint a főkormányshéki bizottság a birtok adó provisorium működésének vezetésére szállított fel, és a Szebenben életbe léptetendő országos adóbizottság alakítására. Ekkor már a közvetlen adó kezelés is a császári királyi országos pénzügy igazgatóság királyi kincstárához történt át.

És már ezen időben a közvetlen adó elkülönítése több rendbeli csoportozatokban tűnik fel, úgy mint föld-személykereset és jövedelmi adó cím alatt; a midőn egyszersmind az addig szokásos felosztás: a katonai, országos és házi adó végképpen elenyészett s azzal együtt az adókievetésnél és számításnál is azon lényeges változtatás jött létre, miszerint az országkormányzati költségek fedezése, valamint a hadi pénztárhoz utalt katonai költsékezekből fennmaradt tiszta hátralékok törtettek át azon célból, hogy az egyesített összbizodalom központi használatára fordíttassanak.

Az épület adó.

Erdélyország közvetlen megadóztatása alapja felette nagy terjedelmet nyert az 1850-ik évi november 2-án kibocsátott legfelsőbb rendelet folytán, s az 1851-ik február 1-én kelt kormányhirdetménnyel, a birtok adó által megállapított elveken behozott épület (házbér és házosztály adó életbe léptetésével. E szerint miden zárt vagy nyílt helyen álló laképület, vagy a házbér és a jövedelem, vagy pedig az osztályozás után, épület adó alá esik. Ezekből csupán azon épületek, melyek az állam tulajdonát képezik, továbbá az egyházak s egyéb az isteni tisztelet tartására szolgáló helyek (épületek), tanodák s más nyilvános nevelő vagy jótékonyági épületek, valamint a katonai laktanyák és kórodák szenvednek kivételt, az utóbbiak azonban csak azon esetben, hogyha kibérelt helyiségekben léteznek.

A házbér jövedelme szerint az épületek azon városokban rovattak megadóval, hol a használat fő súlyát különösen a kibérlésre lehet fektetni, kezdetben ilyenekül azonnal kijelöltettek Kolosvár, Szeben, később Maros-Vásár-

hely is odaszámíttatott. A hásbérjövédelmet magok a lakosok minden évben írásban följegyezve tartostak bevallani, melyből 3%, mint épület fenntartási költség leaszámíttatik és a fennmaradt 12% adózás alá vettetik. Itt azonban megjegyzendő, miként tekintetbe nem vétetik: vajjon a tulajdonos a kényelmére tartja-e fenn az épületet, vagy pedig mások bérbe adja azt. Adó megszüntetésének csak azon esetben helye, ha az épület teljesen haszon vehetlenné válik.

Minden épület, mely a hásbéradónak alá nem vette a házaszály-adó kötelezettsége alá esett, minék megírására alábbi kimutatás szerint tizenkét osztályba sorolták.

Osztály	pengő pénzben		ezen osztályokba soroltatnak épületek		
	ft	kr	emelet nélkül		emelettel
			ha azokban lakrészek foglaltatnak		
I.	30	—	—	—	30 — 35
II.	25	—	30	—	28 vagy 29
III.	20	—	28	vagy 29	25 — 27
IV.	16	—	25	—	22 — 24
V.	12	—	22	—	19 — 21
VI.	8	—	19	—	15 — 18
VII.	6	—	15	—	10 — 14
VIII.	4	—	10	—	8 vagy 9
IX.	3	—	8	—	6 vagy 7
X.	2	—	6	—	— — —
XI.	1	—	4	—	— — —
XII. a)	—	45	3	—	— — —
" b)	—	30	2	—	— — —
" c)	—	15	1	—	— — —

Mindazon épületeknél, melyekben 35 lakosztálynál több létezik, az emelet nélkülinél 5 lakosztályra egy forintot számítva, az emeletes épületeknél pedig 2 pfrtal fölebb emeltett az adó. Az osztályozás alá nem soroltattak azon épületek, melyekben lakosztályok nem léteztek, mint p. o. istállócsűr és minden épületnél azon részek, melyek nem lakóhelyek voltak számlázva, u. m. konyha, pincze, padlás, valamint iskola, hivatali helyiség stb.

Ezen osztályozás a politikai és adóhivatali egyének szerzett bizottság kezelése alá tartozott.

Bizonyos időre adómentességnek következő esetekben volt helye.

a.) Ha valamely épület egészben ujjal állíttatott föl oly telken, hol ez előtt ház nem létezett, s oly városokban, hol a házbér adó életbe lépett: 10 évi adómentességet élvezett.

b.) Habár ezelőtt az épület fenállott is, ezt azonban veszélyes volta miatt kellett lerombolni s ismét újra fölépíteni: 8 éven át adómentessé lett, és végre

c.) Ha valamely már eddig is fenállott épület, egy mindaddig beépítetlen telken való terjeszkedés, vagy pedig új emelet felrakása által olyképen nagyíttatott meg, hogy ezáltal új adóköteles tárgy jött létre, ez is szintén 8 éven át adómentessé lön; azonban csak is azon épület részre, mely újonnan fölépítettett.

Ezen bizonyos időhöz kötött adómentesség a megnevezett városokon kívül még a többi királyi városokra is terjesztetett a fönnebb elősorolt esetekben; ellenben vidéken mezővárosokban és falvakban) adómentességnek helye semmiféle építményekre nézve sem létezett.

A j ö v e d e l m i a d ó.

Az 1851-ik évi deczember 30-áról kelt legfelsőbb határozat folytán a császári katonai és polgári kormányzásának 1852-ik évi február 1-ső hirdetménye által a jövedelmi adó mindennemű jövedelem forrás és kereset módra nézve, mely a birtok- marha és házadónak alá nincs vetve, behozatott Erdélybe, s már 1852 évi közigazgatási év kezdetével életbe is lépett.

Az adóköteles jövedelem az alább megnevezett három osztályba soroltatott:

I-ső O s z t á l y. Az eddig adómentes birtok és földjöveldelmek s a földesuri jogositványok u. m.

a.) az erdők jövedelmei;

b.) a hegyvámok jövedelme s a hegyjogositványok, valamint a volt jobbágyságok még most is évenként álló adományai;

c.) a regáljog jövedelme. Ezen osztályba soroltattak továbbá:

d.) a gyárak, kereskedelmi vállalatok s iparüzletek jövedelmei, valamint az ügyvédek, mérnökök, orvosok és szü-

lések keresményei, ugyasintén a magánoktatások, üzletkövetítések, helyettesítések s a sereg ellátására vállalkozók.

e.) a bányák- huták jövedelme, s végre

f.) a bérlők nyeresége a javakból.

II-ik osztály a következő jövedelmi nemekből állott :

a.) a járóvány személyes pótlékok, minden városi, községi vagy magán hivatalnokok és szolgák fenálló rendes fizetése, akár készpénzben, akár pedig termény járulékban szolgáltatott legyen ki ;

b.) a hivatalnokok, tisztek, szolgák vagy azok özvegyeinek nyugdíjaik, nyugpénzeik vagy kegyadományaik.

c.) azon jövedelmek, melyek az alapítványok — kolostorok s egyházi rendeknek az államkincstárából — nyilvános alaptól vagy a községektől azok fenntartására kiszolgáltatottak, leginkább pedig az egyházi személyek és testületek oly jövedelmei, melyek nem realis vagyon birtokából erednek, vagy pedig nem házbér és évjárulékokból állanak ;

d.) végre a gondoskodási és életbiztosítási intézetekbe fektetett tőke után járandó évi illeték.

III-ik O s z t á l y kölcsönzési és adósságkövetelési bérrek és a bér élvezetet helyettesítő tartás-díj, a mennyiben már ezek a második osztályba nem soroltattak volna.

Jövedelmi adómentességet élveztek a következők :

a.) az első osztályban azon foglalkozási s iparüzleti jövedelem, mely a polgári és fejadó által csupán 4 frtal, vagy pedig ennél is kevesebbel rovatott meg.

b.) a második osztályban oly jövedelem, mely 600 pfrtot meg nem halad. A tetteleges szolgálatban lévő tisztek és katonák jövedelmei (fizetései) ; — az iskolák, árvaházak és egyéb jótékonyági intézetek fenntartására kiszabott díjak, továbbá a tanítás-nevelés vagy pedig kórápolással foglalkozó szerzetek, — a hivatalnokok és szolgák terhelt díjai, mint p. szállás-pénz stb.

c.) a harmadik osztályban a takarékpénztári betétek jövedelme, továbbá bér és évjáruléki díjak, ha az utóbbiak az egyén többi összes jövedelmeivel 300 frtnál csekélyebb összeget képeznek.

A jövedelmi adó mérséklése előfordul a takarékpénztárak

pénztárak, továbbá a gondoskodási és életbiztosítási intézeteknél, ha ezáltal az intézetek jövedelmei oly szorult állapotba jutnának, hogy a kamatoztatók biztosított részleteit és kamatait a társulatok fedezni képtelenek volnának.

Az első és harmadik osztályban az adókimvetés alapjául az adóköteles saját bevallása vétetik fel, mely eljárásnál az utolsó három évi tiszta jövedelem, vagy legalább a leendő adóévben remélhető nyereség, bérleteknél a bérletösszeg, s végre a harmadik osztályban a tőke és a kamatláb vétetik fel irányadóul.

A második osztályban a pénztárhivatal, vagy azon kötelezett egyén, ki az évdíj kifizetését teljesíti, terjeszti fel az adómenyniséget, s egyedül magán szolgálatoknál köteles az illető fizetési mennyiséget bejelenteni.

Az adó mértékét illetőleg : az adó I és III osztályban a jövedelem 5%-ával számíttatik. A II osztályban a 601—1000 forintig terjedő díjaknál az adóilleték évenként 1%, ezután minden 1000 frtnál ismét csak 1%-al emelkedik, az első ezer forint százalékának olyképi hozzá számításával, hogy a 3000 forint adóilleték az első ezertől 1%, a másodiktól 2%, a harmadiktól 3%-al számíttassék, és azon korlátoltsággal, hogy 9000 frtől fölfelé az adókimvetés a 10%-ot meg nem haladhatja.

Ezen jövedelmi adóba a fej, polgári és haszonadó együtt véve beszámíttatik, valamint a bánya és huta-üzletből is a hegy-robot leszámíttatik, úgy azonban, hogy ezen egyedül az érintett levonások után fenmaradt többlet vettetik a jövedelmi adózás kötelezettségei alá. Ha valamely II-ik osztályu fizetés szolgálati, vagy zálogkötelezettségnek volna alávetve, a jövedelmi adó csupán azon mennyiség-részletre terjedhet ki, mely az évenként fizetendő összeg levonása után fenmarad.

A földbirtok-adó, a birtokadó- provisorium munkálatai szerint.

Az 1850-ik évi márczius 4-éről kelt legfelsőbb rendelet alapján s a csász. kir. katonai és polgári kormányzóságnak 1850-ik évi April 2-kán kelt hirdetménye szerint, miként már érintve volt, a birtokadó provisorium Erdélyországba való behozatala elhatározott.

E szerint ugyanazon alapokon, melyeken a magyar korona többi országaiba az állandó kataszter behozatott, Erdélyhonban szintén ilyen természetű megadóztatási rendszernek kellett létrejönnie, melynek iránya volt a közös terheknek minden földbirtokosra egyenlő arányban történendő felosztása.

Ily alapok gyanánt a következők vétettek fel:

1.) A birtokadó a termelő földterületen a tiszta jövedelem százaléka szerint állapíttatik meg.

2.) Az épületek tiszta jövedelme oly városokban, melyekben a házak nagyobb részeit bérbeadóknak tekinthetők a házbér jövedelem alapján fog eszközésbe vétetni; más helyeken ellenben, minden egyes ház lakosátálya szerint bizonyos meghatározott pótléknak vették alá. Az urbéri telkeké, a minden helységben (a birtokosok nagy részétől gyakorlat) módszerint tiszta jövedelem, a földterület lehetőleg pontos felmérése, a termény termésmények értékének az 1851. évi folyó árakhoz képest való meghatározása, valamint nyers jövedelmekből eszközendő ki.

3.) A tiszta jövedelem kitudásánál az egyes, adó és esendő tárgyakra nehezendő terhek s kötelezettségek, habb figyelem nélkül hagyattak is, mind a mellett, a mennyiben teleknek elválaszthatlan alkatrészeit s a telek-jövedelem tulajdonképeni haszonélvezetét képezik, az adó kivételénél tekintetbe fognak vétetni.

Ellenben és különösen nem csupán egyes országrészekben, hanem minden község, valamint minden művelési ágban s annak fokozataiban a folytonos jövedelemre nézve kevező vagy pedig hátrányos befolyást gyakorló viszonyok szigoruan tekintetbe fognak vétetni, úgy szintén a szorgalom s ipar-kímélet szempontjából az egyes földbirtokosok által földművelés előmozdítására befektetett tőkék, valamint a szokásos földműveléstől eltérőleg gyakorolt gazdálkodási rendszer figyelem nélkül hagyatik, — mi által a birtokadó provisorium működési folyama alatt a földművelési nemből semmiféle változás tekintetbe nem vétetik.

Az első rendű fölemelések a községek kivonatainak alapján készültek. úgy szintén a kormánytól kirendelt bizottság által vizsgáltattak és állapíttattak meg.

Azon községeknek és földbirtokosoknak, a melyek és a kik a jövedelem kieszközlése s annak megállapítása által anyagi érdekeiket túlterhelve érezték, jogukban állott felszólalni; ellenvetésük megvizsgáltatott, s ha az alaposnak tűnt fel, az arra rendelt segély eszközök igénybe vétettek.

Felette sajnos, hogy ámbár a katasztralis munkálat mind ez ideig egyedüli méltányos rendszernek, vagyis alapnak mondható az adóztatásra nézve, s a hova csak behozatott, áldás követte nyomait; Erdélyhonban azonban ellenkezőleg áll a dolog, hol tapintat nélkül, igazságtalanul s önkényűleg hozatott bé, miért is a legnagyobb mérvbeni elégtelenséget idézte elő. — Ezen munkálat leglényegesebb hiányai :

a.) hogy az egyes földrészetek lánczczal s ahoz nemértők által mérettek fel; azaz : nem szakértő mérnökök működése alapján, miért is a helységenként lánczczal fölmért földrészetek az ily eljárásban tudatlan — ügynevezett ügyvezetők s bizottmányi tagok által — hajtván végre, az adó alapjául hibás adatokat szolgáltatottak. Ezen bizottmányi férfiak (Ausschussmänner) fő feladatául s kötelességéül volt kitűzve, hogy az egyes földrészetek területei a mérnöki fölmérés alapján, a mérnökileg fölvett területtel összhangzók legyenek, mind a mellett szabadságukban állott a művelés alatti földekben 5%, a legelőkhöz 8% különbséget akadályul nem tekinteni, hanem több vagy kevesebb különbséget az egyes földrészetekbe aránylag be lehetett osztaniok; vagyis : ha a mérnök valamely határban a művelés alatti területet 3,150 holdnak, a legelőt pedig 1,080 holdnak találta, az ügyvezető és a bizottmányi tagok azonban az első 3,000, az utóbbit pedig 1,000, s így összesen 4,000 holdnak fedezték fel, már ekkor a kettő közötti különbséget, a 230 holdat az egyes földrészetek között aránylag be kellett osztani. S ha ezen eljárásnak csupán csak azon következménye lett volna, hogy ezen 230 hold beosztása az egyes birtokosokra nézve mily káros kifolyásává vált, azon esetre ehhez hasonló körülmény megemlítésre sem volna méltó; de ezen csak képzeletben létező 230 hold föld után ép úgy kellett s maig is kell a jövedelmi adót pótlékaival együtt fizetni, mint az után, mi valóságban létezik, s így, ha egy birtokosnak három dűlőben va-

lóságban csak 300 hold földje van, nem a 300-tól, hanem 315 hold után fizeti az adót, mi évenként jelentékeny különbséget tüntet föl, s ha a föld első osztályu, tizennégy forintnál többre megy. — Ha mind ehhez azon lehetőséget föltételezzük, hogy a tudatlan vagy pedig rosszakaratu ügyvezetők — miként számos példa volt rá — a bizottmányi férfiakkal olykor többet, máskor kevesebbet osztottak be, csak hogy munkálatuk a fösszeggel összevágjon: ily méltatlan terhet akárhány birtokos kénytelen tűrni, mire csaknem minden helységben elég bő adataink vannak.

b.) Leglényegesebb hiba az adónak oly nagy mérvbeni megszorodása, mely körülményt ha figyelemmel szemügyre vesszük: a túlcaigázott számítást lehetlen fel nem ösmerünk; mert ha a Bánát legdúsabb vidékeinek magaszaporodását tekintjük, úgy találjuk, hogy ott a legmagasb nyert termény (Natural-Ertrag) 1,600 □ öl hold után a tiszta búsnál 18 mérő, vagyis 6 magaszaporodás, a kukoricánál pedig 23 mérő vagyis 61 $\frac{1}{3}$ magaszaporodás létezik; ehhez hasonló a Szerémség és Bácska termése is; Erdélyországban ellenben a legdúsabbban termő helyeken is, mint Enyed-, Radnóth-, Alvincz- és Tordas határaiban, a buzatermésnél 18 mérő van egy holdra felvéve, a kukoricánál azonban több mint a gazdaság Bánátban; így például Radnóthon és Enyeden 24 mérő vagyis 64 szem, Alvinczen és Tordason 25—26 mérő, azaz 66 $\frac{2}{3}$ vagy 69 $\frac{1}{3}$ magaszaporodás. Már pedig hogy Erdélyországnak ép oly termékeny földje legyen, mint a Bánát legkitünőbb részeinek — az ellenkezőt állítani feleslegesnek tartom.

c.) Nagy és főhiba még a csaknem az egész országban oly kevésre számított művelési % (Abszugs-Procent); s ez valóban igen lényeges hiba, minthogy az ország viszonyainak egyáltalában nem felel meg, és sokkal többbe kerül a művelés, mint a mennyi százalékot levonnak arra; mert földjeinket — a trágyát s az adót leszámítva — 40—50%-kal, valamint szőlőinket 60—65%-kal sehol meg nem művelik, úgy szintén kaszálóinkat 25%-al le nem vágják s nem gyűjtik fel.

d.) Továbbá nagy hiba az osztályozás (Classification) is. Az osztályozásnál elkövetett hiba annyival súlyosabb, mi-

vel ennek alapján adózunk. — Történt pedig ez leginkább a szakavatatlan, tudatlan bizottmányi tagok téves eljárása folytán, kik az osztályozáshoz nem értvén, azt az ügyvezető kényének engedék át, ki ismét nem ösmervén a határt, vagy pedig gyakori esetben konok szándéktól vezéreltetve, a legméltánytalanabb osztályzást vitte végbe.

e.) Lényeges hiba végre, a helységek közötti arányosítás; s hogy ez oly gyarló s hiányos, a lehető legrosszabb eljárás természetes következményének mondható; mely abból állott, hogy a katasztralis főbizottmány kiszemelte az országokban az úgynevezett alaphelységeket (Basis-Gemeinden), melyekhez bizonyos számú községek tartoztak; ezek után a becsülő biztosoknak meghagyta, hogy a kitűzött alaphelységekben a tiszta jövedelem nem a hely színén kiszámított, de a felsőbb helyről meghatározott összeg alapján vettessék ki, vagyis ehhez kell arányosítani az odatartozó helységeket, azon megjegyzéssel, hogy a különbség ne legyen nagy.

A fennebb elősorolt lényeges hibákat tekintetbe véve, a katasztralis munkálatok leendő helyességére s megjavítására nézve a gyökeres átvizsgálás elkerülhetlenné válik.

Miután a birtokadó-provisorium tagjai a birtok-jövedelmi fölemeléseket s az egyes földbirtokok osztályozását s helyrajzi megjelölését befejezték volna, az 1854-dik évi szeptember 27-éről kelt legfelsőbb rendelet folytán a birtokadó behozatala Erdélyországba az 1855-dik közigazgatási évre a birtokadó provisorium megállapítása nyomán, azonban még is előbb érvényben volt adózási viszonyok, különösen a személyes kereset-adó magasságának figyelembe vételével, a földadó provisorium fölemelése által létrehozott tiszta jövedelem 10%-jával határozott meg.

Ellenben az Erdélyországban addig fenállott közvetlen adók, melyek egyidejűleg megszüntettek, névleg ezek: a földadó, a külföldön lévő marhák adója, magánjövedelmi illetékek s az erdő termelvényeiből befolyt jövedelmi adók.

A birtokadó behozatalának segélyére ezen új rendszer alapján, a császári királyi országos pénzügyigazgatóság országadóbizottsága által, az egyes községekre eső összegek az

egyen. hatóságoknál vannak az az előbbi hatóságok adós maradt okmányai által az ország minden egyes községeire vonatkozó kivétel és az arról járó 10⁰,-nyi illeték mindegyik község alkalmasságai szerint eszkalálva kiki. s az illetékváltásoknak külön társas alapján ezek szintűgy. s mint a községi alkalmasságok gondoskodni kötelesek az hogy a birtokos megfizethető földbirtoka gyökerez az társas birtokok és a földi követelése mindannyiszor birtokosoktól személyi terhelje.

A mint a katasztrális munkálatok egyes helységek befolyásának ezen illetékesség (provisorium) is azin helységekben megáll szintűgy. a katasztrális adófizetés szigorú s jelenleg már csak a felszólítás (reclamatio) egyezése van hátra.

A birtokadónak bebiztosítása s a földbirtokadó provisoriumának felmérése által tekintetbe nem véve a még kereset nem volt s minden erejűkkel megfizetett községi s megyei reclamatiokat: feler katasztrális Erdélyország közvetlen megfizetésének viszonyai eddigge bizonyos fejező pontok voltak s abban a már fentebb említett állami s községi s az azok engedelmyeit számla nem véve, egész mai napig annál nagyobb átalakítás nem jött létre.

Végre meg kell még jegyezni, hogy a tiszta jövedelmek fizetése 10⁰,- alól körül miként az Auszriához esat több tartományokban úgy szinten Erdélyben is adópótlék léteztek s léteznek, még pedig a földterhermentesítésre s az ország az okmányokra nézve, nem különbséggel: az 1852-évi nem a nemű pótlék nem létezett, azután pedig az alá először: minden évről évre növekedett.

	ország s az öködre	Ellátóhermentesítésre	Összesen
Évek	konventió s pénzben krajczár		
1852.	0.	—	3.
1853.	3.	0.	9.
1854.	4.25	0.75	11.
1855.	4.25	10.75	15.
1856.	5.0	16.0	21.
1857.	6.5	18.5	25.
1858.	8.0	19.0	22.
1859.	12	37.5	41.7

		krajczár.
1862-ben a földadónál a pótlék 1 frt után volt	—	85 $\frac{1}{6}$ $\frac{0}{0}$
" a házbéradónál	" " " " "	118 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
" a jövedelmi ad.	" " " " "	88 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
" a fejadónál	" " " " "	68 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
Mert a hadi pótlék volt	16 $\frac{2}{3}$ $\frac{0}{0}$ a földadónál	
" " " "	50— $\frac{0}{0}$ a házadónál	
" " " "	20— $\frac{0}{0}$ a jövedelem adónál	
Mindennemű adónál pedig	6— $\frac{0}{0}$ országos szükségre	
" " " "	62 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ a földtehermentesítésre;	
1863-ban a földadónál a pótlék 1 frt után volt	109 $\frac{3}{10}$ $\frac{0}{0}$	
" " házadónál	" " " " "	176— $\frac{0}{0}$
" " jövedelem adónál	" " " " "	116— $\frac{0}{0}$
Mert a hadipótlék volt	33 $\frac{4}{10}$ $\frac{0}{0}$ a földadónál	
" " " "	100— $\frac{0}{0}$ a házadónál	
" " " "	40— $\frac{0}{0}$ a jövedelemadónál	
Mindennemű adónál	6— $\frac{0}{0}$ országos szükségre	
" " " "	70— $\frac{0}{0}$ földtehermentesítésre.	

Végre szükségesnek látom, miután épen kezeim közt van, az erdélyi birtokviszonyoknak megismertetése céljául mind azon egyéneket, egyházakat és községeket, a kik s a melyek egyes megyékben — a szászföldet s Naszódvidékét kivéve — 25 forint föld és házadót minden pótlék nélkül fizetnek, kimutatni, melyet is az ide mellékelt X táblázat tüntet fel.

X-d i k T á b l a

	Szám	Magyar		Román		Szász		Összesen	
		Rft	kr	Rft	kr	Rft	kr	Rft	kr
A római kath. püspökség	1	1,669	03	—	—	—	—	—	—
A fehérvári káptalan	1	543	33	—	—	—	—	—	—
seminarium	1	922	18	—	—	—	—	—	—
Római kath. egyházak	10	250	—	—	—	—	—	3,027	64
Görög kath. érsekség	1	—	—	921	6	—	—	—	—
seminarium	1	—	—	287	75	—	—	—	—
egyházak	10	—	—	1,122	55	—	—	2,231	36
Ev. reform. egyház	1	789	—	—	—	—	—	—	—
Nagynyedí tanoda	1	325	—	—	—	—	—	—	—
Kolozsvári	1	3	—	—	—	—	—	—	—
Ev. reform. egyházak	1	245	—	—	—	—	—	3,604	62
Unitárius status	1	50	—	—	—	—	—	—	—
egyházak	1	66	—	—	—	—	—	941	16
Ev. luth. szássa nemzet	1	—	—	—	—	1,730	27	—	—
egyházak	1	—	—	—	—	194	4	1,924	31
Községek és városok	340	—	—	—	—	—	—	26,533	14
A birtokosság száma	1,744	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen		2,161	231	1,122	231	1,924	31	265,460	23

	Birtokos	Egyház	Község	Összesen
1000 fton o. é. felül fizetnek föld és házaadót	34	1	—	35
900 " " " " " " " "	6	1	—	7
800 " " " " " " " "	4	—	—	4
700 " " " " " " " "	13	—	—	13
600 " " " " " " " "	16	—	3	19
500 " " " " " " " "	19	1	—	20
400 " " " " " " " "	23	1	1	25
300 " " " " " " " "	33	—	3	36
200 " " " " " " " "	74	1	7	82
100 " " " " " " " "	203	—	45	248
90 " " " " " " " "	48	1	6	55
80 " " " " " " " "	54	1	9	64
70 g " " " " " " " "	81	3	18	102
60 " " " " " " " "	118	1	29	147
50 " " " " " " " "	151	4	40	195
40 " " " " " " " "	192	8	65	265
30 " " " " " " " "	334	26	77	437
25 " " " " " " " "	341	22	44	407
Összesen	1,744	71	346	2,161

Megyéenként a 25 frton felül menő föld és házaadót fizetők száma és adóösszege.

	Birtokosság	Egyházak	Községek	Összesen	Fizetnek összesen	
					Rft	kr
Felső-Fehér megye . .	91	1	31	123	12,592	93
Alsó-Fehér " . .	249	16	52	317	39,990	26
Thorda " . .	327	20	39	386	47,147	72
Kolozs " . .	315	8	29	352	43,755	11
Doboka " . .	174	—	6	180	19,110	71
Belső-Szolnok " . .	138	3	10	151	14,669	13
Küküllő " . .	197	6	45	248	24,890	72
Hunyad " . .	181	1	52	234	25,283	93
Fogaras vidék	14	2	37	53	6,829	4
Udvarhely szék	75	1	31	107	5,706	28
Három szék	134	6	3	143	8,464	77
Csik szék	21	1	4	26	2,707	57
Maros szék	144	6	7	157	11,749	33
Aranyos szék :	35	—	—	35	2,262	68
Összesen	2,095	71	316	2,512	265,460	23

A 25 frtos adófizetők számkülönbsége azon okból ered, hogy egy-egy birtokos több megyébe fizet többet mint 25 frtot.

II.

A NÉPOKTATÁS ÜGYE A MAGYAR KORONA TERÜLETÉN.

Konek Sándortól.

Az elemi oktatás a magyar korona területén koránt sincs oly kedvezőtlen helyzetben, mint az általán el van hirtesztve, e tekintetben is mondhatnók, hogy jobbak vagyunk mint a milyen a hírünk. A bécsi statist. központi bizottság 1864-ben új mintázatok szerint vétetvén fel a népoktatás ügyét, ugyanez évre a birodalom minden részeiből a kívánt adatok folytak be, egyedül az erdélyhoni evang. iskoláktól maradtak el, mi annál sajnosabb, minthogy ezen, habár az összbirodalom irányában csekély, rész még is az egész képet töredékessé teszi. Annál örvendetesebb, hogy a többi magyar részek a kívánt adatokat készségesen beszolgáltatták, ha mindjárt nem minden felvett mozzanatra uézve teljes kiterjedésben.

Ezen adatok folytán a legközelebb megjelent statist. évkönyben az összes birodalmi népiskolák számadatilag megismertetvék. Ez adatok után a magyar koronai terület az elemi iskolákat illetőleg sok tekintetben meghaladja a többi társországokat, a népoktatás ügye nálunk akár az elemi tanodák általános vagy viszonylagos számát, akár a tanodákat tényleg látogató gyermekeknek a tankötelesekhez számarányát vesszük, jóval kedvezőbb karban van, mint a birodalom másik részében. De bármi kecsegtetőnek lássék is ez, nem tartozunk azok közzé, kik csak a kedvezőtlen adatok ellen gyanakodnak, azokat bonczkés alá venni és ellenkező érvekkel kiforgatni törekedvén, a kecsegtetőket ellenben minden megfontolás nélkül acceptálják, miért a hivatalosan közlött, jóllehet reánk nézve kedvező adatokat részrehajlatlan bírálat alá fogjuk vonni, és azokat valódi értékekre visszavezetni, nem

lehetvén politikai ujjaszületésünk küszöbén veszedelmesebb ellonunk, mint az önámítás és abból származó elbizakodás.

Az egész ausztriai birodalomban 1864-ben, oda nem értve Lombard-Velenezét, 29,192 népiskola számíthatott, miből 14,642 a magyar korona területére, és csak 14,550 a birodalom többi tartományaira esett. Tekintve a területi és népeségi viszonyokat, melyek szerint a mondott évben

a magy. kor. terület	5,853	□ mfdel és 14.830,154 főnyi népességgel birt
a birod. többirészei	5,453	" " " 19.602,736 " " "
az egész birodalom:	11,306	" " " 34.432,890 " " "
	egy □ mfdre	egy iskola
	jött	
a magyar. korona területén	2,50	iskola és 1,013 lélekre
a birodalom többirészeiben	2,06	" " 1,347 "
az egész birodalomban	2,56	" " 1,179 "

Ennek folytán tekintve a népszámot, mint ez irányban egyedül helyes fokmérőt, a magyar terület jóval gazdagabban van ellátva elemi iskolákkal, mint a birodalom nem magyar részei, nálunk 1013, amott csak 1347 lakóra számíthatván egy elemi tanoda, holott a magyar tartománybeli kimutatásból még az erdélyhoni evang. néptanodák kimaradtak, melyeknek hozzászámításával még kedvezőbbre ütne ki az arány; sőt a szorosan vett Magyarország a néptanodák általános és viszonylagos népszámát illetőleg még örvendetesb arányt tanúsít, ugyanis Magyarország 3896 □ mfdnyi területén 1864-ben 11,452 népiskola volt, tehát minde n □ mfdön 2,94 (vagy közel három) néptanoda volt található, és tekintve ugyanazon évben 10.684,354 főre menő népességét, már minden 932 lakóra jutott egy falusi iskola.

Magyarországnak a néptanodák létszáma iránti kedvezőbb állapota mellett *) azon észlelet is tanuskodni látszik, hogy nálunk az utolsó évtizedben a népiskolák jóval nagyobb mérvben szaporodtak, mint a birodalom többi részeiben, így

*) Szerző, úgy látszik, nem vette tekintetbe azt, hogy nálunk felekezeti tekintetben nagyobb tarkaság van, s azért több népiskola is létezik.

Magyarországban az iskolák - a német nyelv tartományokban			
	létszáma	növekedés	növekedés
volt 1851-ben	8,083	—	—
" 1857-ben	8,870	+ 9,7%	+ 5,7%
" 1864-ben	11,152	+29,1%	+ 4,3%
együtt		+38,8%	+10,8%

Ha mindjárt a növekvés nálunk nagyrészt a feljegyzéseknek évről évre emelkedő nagyobb pontosságából kimagyarázható, még is egyedül ezen tényezőnek legkevésbbé sem tulajdonítható, alig levón feltehető, hogy az utolsó évben háromszor vagy négyszer nagyobb figyelemmel és pontossággal történt volna a feljegyzés, mint a legközelebb megelőző 7 évi időszakban, miért kétségbe nem vonható tény, hogy Magyarországnak népiskolái számára nézve az utolsó évtizedben őrvendetes gyarapodást nyertek.

Ha a népoktatással foglalkozó tanintézeteket tovább elemezzük, azt tapasztaljuk, hogy az u. n. fő és példány, valamint a plébániai főtanodákra nézve sem áll hátrább a magyar korona-terület vagy éppen a szorosan vett Magyarország a többi birodalom mögött, sőt e tekintetben is határozott túlsúllyal birunk, egyedül a falusi néptanodákra nézve tapasztalható, hogy a többi tartományokban aránylag több nem szerint elkülönbözött iskola van, mint a magyar tartományokban, noha e tekintetben Ausztriában egyáltalán még elég sajnos arány észlelhető, mint ez legjobban az elesett Velencei tartomány hasonviszonyával való párhuzamból kitűnik. Így a falusi iskolák közt volt

	fi.	leány gyermekek számára	vegyes.
Magyar tartományokban	3,6%	3,3%	92,6%
a többi "	5,1 "	5,1 "	89,4 "
az eles. Lomb. Velenczében	74,6 "	25,6 "	1,6 "

Hogy az elemi tanodákkal egybekapcsolt iskomesterképző intézetekből és a két nembeli ifjúság részére fenálló ipariskolákból aránylag kevesebb jut a Magyar tartományoknak, talán az által helyre pótoltatik, hogy az itt nagyobb számmal levő példány és főelemi iskolák teljesítik a mesterképzés tisztét, de hogy a vasárnap és ismétlési iskolákra nézve oly annyira elmaradtunk a többi tartományok mögött, miszerint ott csaknem háromszor annyi ismétlési iskola számítatik, mint

nálunk, mindenesetre sajnos tapasztalás, mely arra mutat, hogy ott ezen vasárnapi iskolákban, hol az első oktatás hézagai helyesebben kipótoltatnak mint nálunk, az első tanítás célszerűbb folytatása által a szerzett első kiképezés helyesebben folytonosságban tartatik, mint ez nálunk történik.

Sajnos, hogy a magyar tartományok részéről nem adtak be a kívánt feleletek azon némely igen fontos kérdésekre, melyek a közp. statist. bizottmány részéről e tekintetben eléjükbe szabattak, és melyek leginkább jellemzik a népis-kolák hatályosságát, hogy hánynál t. i. az oktatás az egész éven át foly és pedig egész, vagy csak félnapi oktatás mellett, hánynál pedig terjed az csak félévi folyamra és pedig szintén hol egész- hol csak félnapi oktatás mellett; Magyarországról csak az utolsó rovatra történt az adatközlés (1092); továbbá nem lön kimutatva, hogy hány néptanodával van összekötve a gyümölcsfa-, méh- vagy selyembogár-tenyésztésben való oktatás, mi szintén igen tanulságos körülmény. Végre az iskolaépületek iránt előszabott rovatok sem töltettek ki. Úgy hogy ezen mozzanatra is a kívánt adatok egészen elmaradtak. Ezt előrebocsátva lássuk már most a néptanodák osztályozását a magyar és nem magyar tartományokban :

		a magyar tartom.	a többi tartom.	az egész birodal.
fő és példány elemi tanodák	figyermekekre alááltanod.	27	102	129
	" a nélkül	315	115	430
	leányok számára . .	168	82	256
	vegyesek	224	78	302
	együtt	734	383	1,117
bővített elemi isko- lák (plébániai főtá- nodák	figyermekekre . . .	165	47	212
	leányok számára . .	174	41	215
	vegyesek	1,068	120	1,188
	együtt	1,407	208	1,615
elemi vagy falusi iskolák	figyermekek részére .	407	626	1,033
	leányok részére . .	450	655	1,105
	vegyesek	10,514	10,995	21,539
	együtt	11,401	12,276	23,677
meg nem alapított (szükségbeli) iskola . .		1,100	1,683	2,783
összesen		14,642	14,550	29,192

Ezen elemi iskolákkal egybe van kapcsolva továbbá :

	magy. tartom.	a többi tart.	az egész birod.
iskolamestereket képző intézet	35	58	93
ipariskola leányok számára	217	1,255	1,472
„ fiúk számára	283	99	382
vasárnapi s ismétlési iskola	4,048	11,704	15,752
gyümölcsfa-tenyésztési iskola	—	2,777	—
méh-tenyésztési iskola	—	352	—
selyem-tenyésztési iskola	—	169	—

Tekintve a népiskolák látogatását, ha merőben a közlött adatokat vennők kiindulási pontul, a magyar tartományok jóval kedvezőbb viszonynak örvendezhetnének, mint a birodalom többi részei, miután ezen adatok folytán nálunk a tanköteles korban levő gyermekek közül 8 perccenttel több látogatná az iskolát, mint a német-szláv tartományokban, ugyanis a szóban levő hivatalos közlemény szerint volt 1864-ben :

	iskola köteles g y e r m e k	iskol. járt v. a tanköteles gyerm. közt valóban iskolá- ba járt
a magyar tartományokban	1.312,384	1.088,678 82.,%
a birodalom többi részeiben	2.218,184	1.657,639 74.,%
az egész birodalomban	3.530,568	2.746,317 77.,%
szorosan vett Magyarországon	1.026,538	901,794 87.,%

Még kedvezőbb a viszony, ha az iskolás gyermekek a nem szerint elkülönítve, jelesen ha a finembeli gyermekek vétetnek figyelembe, mert akkor épen több mint 10%-al több a magyartartománybeli figyermekek közül látogatván a tanodát, mint a többi örökös tartományokban, ugyanis a mon-
dott adatok nyomán 1864-ben számíttatott :

	tanköteles figyermekek	iskolás	arány viszony	tanköteles leány	iskolás	arány- sát
a magyar tartom.	700,640	610,984	87.,%	611,744	477,691	78.,%
a birod. többi ré- seiben	1.143,681	877,181	76.,%	1.074,500	780,458	72.,%
az egész birodal.	1.844,324	1.488,165	80.,%	1.686,244	1.258,153	74.,%
szor. vett Magyar- országban	539,059	498,546	92.,%	487,479	403,248	82.,%

Tehát mindenben a magyar tartományok, de kivált a szorosan vett Magyarország, különös kedvező viszonyt tün-
tetnek fel, de ez csak látszólagos ; nekünk jelenleg , midőn a

népoktatás körüli reformkérdés is a magyar kormánytól várja szerencsés megoldását, nem szabad magunkat családásoknak átengedni, nem szabad még az osztrák statist. hivatal részéről nyújtott adatok által sem hagyni magunkat tévedésbe vezetetni. — A kedvező eredmény, melyre a fenebb közlött adatok vezetnek, egészen más alakot ölt magára, ha a tanköteles korban levő gyermekek számát szigorúbb vizsgálat alá vonva, a közlött adatokat ez irányban bonczkés alá vesszük.

Az ausztriai birodalomban a tanköteles életkor 6—12 évre terjed; nyilván a magyar tartománybeli kimutatásokban nem ily hosszúra nyúló korszak vétetett a tényező meghatározásának alapjául, különben jóval többre ütött volna ki a tanköteles gyermekek száma, mint valóban felvétetett, mert ha felteszszük, hogy nálunk is a tanköteles gyermekek ugyanazon arányban vannak az általános népszámhoz, mint a többi örökös tartományokban, akkor a magyar korona területén nem 1.312,384, hanem 1.678,133 iskolaköteles gyermek számítottatnék, tehát 365,747-el több mint hivatalosan felvétetett, és akkor természetesen az iskolában talált gyermekekhez való arányuk is annyival rosszabbul, t. i. 82., helyett csak 64.7%, tehát 18.3%-al kevesebb, és akkor már nálunk nem több, hanem épen 10%-al kevesebb gyermek látogatja a tanodát, mint a többi örökös tartományokban.

De még e viszony sem felel meg voltaképen a valónak, minthogy közfudomás szerint a magyar tartományokban a gyermekkor egyáltalán jóval magasabb arányban van képviselve, mint a birodalom többi részeiben, így ha csak az 1857-dik évi összeírás eredményét vesszszük kiindulásunk pontjául, a 6—12-ki évben állók létszámát jóval magasabbnak találjuk, mint a mennyi a fenebbi közlésben az 1864-dik évre felvétetett, találtatott t. i. az 1857-ki népszámláláskor a magyar korona tartományaiban :

tanköteles figyermek	802,493	tehát	101,853-al több
„ leány	912,725	„	300,981-el több
együtt :	1.715,218	„	402,834-el több.

Ha már ezen számot összevetjük az iskolában valóban találattal, akkor nem 82., hanem csak 63.4%-ja a tanképeseknek valóságosan járja az iskolát, tehát majd 20%-al rosszabb.

az arány, és különösen feltűnő a különbség a nőnembeli ifjúságra nézve, mert a fenebbi adatok szerint a gyermekek 87.2%, az 1857-ki számlálás szerint csak 76.1%, a leányok ama forrás szerint 78.1, emez után csak 52.3%-ja valóban látogatja az iskolát, és már a mindeennapi tapasztalás szerint is ezen utóbbi arány jóval közelebb látszik állani a valóhoz, mint az előbbi, a köztapasztalás által legkevésbé sem igazolt kecsegtető viszonylat. Nyilván az adatokat szolgáltató közlegek nem törődtek azzal, hogy a tanköteles leányok számát megfelelőleg kipuhatolják; nem is lehet ez feladatuk az iskolai hatóságoknak, ez csak a népszámlálás fonálán constálható.

Sőt még ezen aránynál sem állapodhatunk meg teljes megnyugtatóssal; mert ha egyáltalán a népszám a magyar tartományokban 1857 óta növekedett, pedig feltéve, hogy a mostani népessége a magyar korona területének 14.830,154 főre rúg, csakugyan 12.1%-nyi növekvés állott be, akkor bizonyosan a tanköteles korban levő gyermekek száma is ha nem nagyobb, bizonyosan hasonarányban emelkedett, és akkor 1864-ben nem 1.312,384 tanköteles gyermek lehetett, hanem legalább 1.838,940, és így ha ezen sommát egybevetjük az iskolában találtak számával, akkor csak 59.2% valóban járta az iskolát, vagy majd 24%-al kevesebb mint a fenebbi hivatalos adatok szerint, és több mint 15%-al kevesebb mint a többi örökös tartományokban.

Ha ilyképen megrostáljuk a hivatalos közleményt, természetesen egészen más eredmények kerülnek színre, míg t. i. a reánk nézve kecsegtető hivatalos adatok után nálunk a tanköteles gyermekeknek több mint $\frac{4}{5}$ -öd része valóssággal részesülne az elemi oktatásban, a statist. bonczkés alól kikerülő adatok szerint azoknak nem egészen $\frac{2}{5}$ -öde vesz abban részt, vagyis nem $\frac{1}{5}$, hanem több mint $\frac{2}{5}$ -öd része (40.9%) a magyar ifjúságnak elemi oktatás nélkül van. *)

---

*) Igaz, hogy némely osztrákbírodalmi tartományban ennél is jóval mostohább arány létezik, így péld. 1864-ben Galicziában csak 27, Dalmatiában 21, sőt Bukovinában épen csak 13—14 száz tanköteles gyermek közül valóságosan látogatta az iskolát.

Hasonló, habár nem oly nagy mértékben megesőkken a szorosan vett Magyarországra a fenebbi számadásokból kiderülő kedvezőbb számviszony, miután az 1857-ki népszámláláskor a tanköteles korban levő gyermekekből 636,974, a leányokból 646,655, együttesen tehát 1.283,629 számíttatván, ezen egybevetett számok az iskolás gyermekek számával általában 70.₃%-ot, jelosen a finemre 78.₃, a nőnembeli gyermekekre 62.₃%-ot eredményeznek, természetes, hogy még ezen arányszázalék is tetemesen alább száll, a mint Magyarország-nak innen 1857-től egész 1864-ig tehát 7 éven át úgy általán, mint a tanköteles gyermekekben nyert népszaporodását vesszük szemügyre; noha nem tagadható, hogy a magyar korona tartományai közt a szorosabb értelemben vett Magyarországnak ezen is, mint sok más tekintetben a legkedvezőbb viszonyok észlelhetők.

Más európai államokban észlelhető hasonlóságokkal csak akkor lehetséges lenne a teljesen megnyugtató párhuzam, ha mindenütt a tanköteles koru élettartam törvényhozásilag egyformán lenne megszabva, de ez nincs úgy, számos államban, mint pl. Brit, Belgországnak stb. a tankényszer nem létezvén, erről törvényhozásilag nincs is gondoskodva, de hol a kényszer fenáll is, a tanköteles életkor különbözőképen szokott meghatározatni. Így péld. Württembergiában vagy Dán királyságban az a 7-ik évtől egész 14-ig, sőt Poroszországban, Szász királyságban és legtöbb német államban az 5-ki évtől egész a 14-kig terjed, míg másfelül, péld. Spanyolhonban csak 6—9 évre terjeszkedik. Jóval alkalmasabb fokmérőül látszik ajánlkozni az arányviszony, melylyel az iskolában valósgosan járó gyermekek az összes népességhez aránylanak, minthogy e tekintetben csakugyan némi egyenlőség mutatkozik, mely azon viszony megbírlására szolgálhat vezérfonalul, minden különbség arra mutatván, vajjon minden ezer lakó után több vagy kevesebb iskolás gyermek számíttatik-e. — A tényleges népesség vétetvén alapul az egész ausztriai birodalomban 1864-ben 1000 lakóra 79 iskolás gyermek számíttatott; midőn legtöbb német államban 150—160, sőt a Szász királyságban, Baden herczegségben, a két Hessiában 170—173 iskolás gyermek számíttatik minden 1000 lakó után, ennél-

fogva arányilag még egyszer annyi mint Ausztriában, sőt az e tekintetben eszményképül koránt sem szolgálható Brit és Franciaországban is jóval kedvezőbb arány létezik, mindkettőben 1000 lakóra 115 tanodai növendék számíttatván.

Hogy ezen vezérfonal felvétele mellett a magyar korona tartományaiban kedvezőtlenebb viszony mutatkozik, mint a birodalom másik részében, t. i. 73 ezer közül 85 irányában, épen ezen sinórmérték helyessége mellett látszik szólni: de ezen vezérfonal szerint is a szorosan vett Magyarország kedvezőbb állásban van, itt is 1000 lakóra 84 tanonc esvén.

Tekintve az elemi tanodákban működő tanerőket, miután a tanítók nagyobb-kis számától némileg függ a népfelnevelés, nem lesz érdektelen e tekintetben is a magyar tartományok között rövidebb pársonalt húzni; a tanítók száma meglehetősen oszlik; 1865-be

	a magyar tartományokban	a többi tartományokban	összesen
igazgatók	317	719	1,036
fő (igazgató) tanítók	—	255	255
hitoktatók	8,547	10,798	19,345
tanítók főiskoláknál	1,593	1,481	3,074
„ falusi iskoláknál	9,432	10,776	20,198
segédtanítók	4,200	7,049	11,249
együtt	24,079	31,078	55,157
fő- és segédtanító nők	621	2,446	3,067
összesen	24,700	33,524	58,224

Ezen általános szám után minden tanodára a magyar tartományokban 1,7, a többiekben 2,3 tanító közleg esik. De ha eltekintve a hitoktatóktól a többi tanítószemélyzetet vesszük szemügyre, első pillanatra szembeszökik a nagy különbség a fő és közönséges falusi iskolák közt, így számíttatott 1864-ben

	a magyar tart.	a többi tartom.	összesen
a főiskolákban, főtanító	1,593	1,481	3,074
„ segédtanító	266	1,313	1,579
összesen	1,859 vagy 2.	2,794 vagy 7.	4,653

	a magyar tart.	a többi tartom.	összesen
a falusi iskolákban, főtanító .	9,422	10,776	20,198
" " segédtanító	3,934	5,736	9,670
összesen	13,356 vagy 1.,	16,512 vagy 1.,	29,868

Tekintve a tanítók egyházi vagy világi állapotát, azt találjuk, hogy a birodalom nem magyar részében aránylag jóval több világi foglalkodik a népoktatással, mint a magyar korona területén, különösen amott nem csak a segéd-, hanem a főtanítók közt a világiak jelentékenyebb mérvben képviselvék, midőn emitt csak a tanító segédek jobbra világi állapotnak, így volt :

	a magy. tartom.			a többi részekben			az egész birodalom.		
	világi pap	szerzetes	világi	világi pap	szerzetes	világi	világi pap	szerzetes	világi
hitoktató	8,238	309	—	9,797	1,001	—	18,035	1,310	—
igazgató és									
főtanító	3,505	144	7,683	1,030	215	11,986	4,535	359	19,669
segédtanító	9	6	4,185	33	16	7,000	42	22	11,185
együtt	11,752	459	11,808	10,360	1,232	18,986	22,612	1,681	30,854
vagyis	49.%,	1.,	49.,	31.,	4.,	61.,	41.,	3.,	56.,

Míg tehát az egyesített ausztriai államban 56%, sőt a nyugotlajthai tartományokban 61 százaléka, vagy több mint $\frac{3}{5}$ -öd része a népoktatással foglalkodóknak világiak, a magyar korona területén nem egészen fele a tanító személyzetnek világi állapota.

Az ismétlési iskolák és a tanítóképző intézetek látogatásában már nagyon is szembetűnő a nyugotlajthai tartományok felülkerekedése, ugyanis a mondott 1864-ki évben volt

	a magyar tartományokban	a többi tartom.	összesen
az ismétlési iskolákba finővendék	121,609	352,555	474,164
" " " leány "	113,449	302,316	415,765
együtt	235,058	654,871	889,929
a képezdékben fi és nőnővendék	943	2,209	3,152

KONK SÁNDOR.

Tekintve a tanítási nyelvet, számítottatott 1864-ben :

	szorosan vett Magyarország	magyar korona terül.	a többi nemzet magy. tart.	összesen
szlovák nyelvvel	2,803	3,818	4,259	8,071
német	1,106	1,202	6,229	7,431
magyar	5,231	3,506	1	8,507
oláh	1,215	2,744	16	2,739
olasz	—	—	290	290
egyéb	1,097	1,372	3,056	4,428
Összesen	11,452	14,642	14,550	29,193

A magyar tartományokban levő vegyes oktatásnyelvű tanodák közt van :

német, magyar	émet, oláh	6
német, magyar, szláv	sláv, olasz	2
magyar, szláv	magyar, szerb	7
német, szerb	magyar, oláh	41
német, szláv	émet, horvát	

A magyar területen a magyar nyelvű nyelvvel oktatási közlő

inodák száma tehát, melyek-
lag, hol csak vegyesen más
máztatik 6558.

III.

A NÉPOKTATÁS POROSZORSZÁGBAN.

Hunfalvy Jánostól.

Thilo, a berlini kir. néptanító-képezde igazgatója, a porosz népiskola-ügyet történelmileg és statisztikailag tárgyaló könyvet adott ki, *) melyből a következő kivonatot közöljük.

Poroszország népiskoláiról az első hivatalos stat. kimutatás 1821-ben készült s 1819-re vonatkozik. Szerinte voltak :

I. Városi iskolák.

	evang.	r. kath.	együtt
Porosz tartományban	255	49	304
Pozen "	108	107	213
Brandenburgban a) Berlinben	101	1	102
b) a tartományban	286	3	289
Pommeránia tartományban	144	1	145
Szilézia "	190	145	335
Szász "	367	24	391
Vesztfália "	120	166	286
Rajnai "	127	270	397
Összesen	1,696	766	2,462

II. Falusi iskolák.

Porosz tartományban	2,635	524	3,159
Pozen "	455	309	764
Brandenburg "	2,517	11	2,528
Pommeránia "	2,021	—	2,021
Szilézia "	1,671	1,133	2,804
Szász "	2,170	124	2,294
Vesztfália "	622	801	1,423
Rajnai "	718	1,912	2,630
Összesen	12,809	4,814	17,623

*) Preussisches Volksschulwesen nach Geschichte und Statistik, von W. Thilo, Gotha, 1867.

A egújabb stat. kimutatások, melyek hivatalosan közzétették, az 1859-től 1861-ig való időszakra vonatkoznak; az összes elemi iskolákra terjednek ki, beleértvén a polgáriskolákat, több lánytanodákat s egyéb középtanodákat; de a gymnasiumok, progymnasiumok, reáltanodák, felsőbb polgáriskolák s hasonló intézetek, melyek elbocsátási és elmeneteli vizsgálatokra feljogosítvák, el vannak mellőzve.

Az itt tárgyalandó tanintézetek vagy nyilvánosak vagy magánosak. Nyilvános iskolák azok, melyek fentartására az illető városok vagy testületek törvényesen lekötelezték; ezek fentartására ily törvények általánosra nézve a nyilvános iskolákra szakadnak. A zsidó iskolákra szakadnak. A különböző vallásu gyermekeknek tetemes számot teszben levő gyermekekre nézve is közös költségen e levők kevesen vannak, az illeték magok kötelesek gyertodni.

Az említett hivatalos kimutatás szerint 1861 végén a nyilvános elemi iskolák, az osztályok és tanítók száma ez volt: (A. a városi, B. a falusi, C. az összes iskolákat jelenti).

Nyilvános elemi iskolák.

Tartomány	evangelikus				katholikus				zsidó			
	szám	osztály	tanító	tanítónő	szám	osztály	tanító	tanítónő	szám	osztály	tanító	tanítónő
Porosz	A. 269	857	798	77	80	204	160	47	8	13	13	—
	B. 3,328	3,629	3,613	5	924	964	963	3	—	—	—	—
	C. 3,597	4,486	4,411	82	1,004	1,168	1,123	50	8	13	13	—
Pozen	A. 150	353	346	8	140	300	298	1	78	137	136	—
	B. 723	733	732	—	1,057	1,089	1,078	—	—	—	—	—
	C. 873	1,086	1,078	8	1,197	1,389	1,376	1	78	137	136	—

Tartomány		evangelikus				katholikus				zsidó			
		szám	osztály	tanító	tanítónő	szám	osztály	tanító	tanítónő	szám	osztály	tanító	tanítónő
Brandenburg	A.	377	1,886	1,723	84	21	60	34	21	6	22	33	1
	B.	2,566	3,248	2,822	3	9	12	11	—	—	—	—	—
	C.	2,943	5,134	4,544	87	30	72	45	21	6	22	33	1
Pommernia	A.	154	918	892	79	4	5	5	—	6	12	11	—
	B.	2,361	2,559	2,486	32	15	18	15	—	—	—	—	—
	C.	2,515	3,477	3,378	111	19	23	20	—	6	12	11	—
Szilézia	A.	201	794	729	7	163	559	515	42	2	8	11	2
	B.	2,012	2,649	2,197	27	1,494	2,204	2,116	—	—	—	—	—
	C.	2,213	3,443	2,926	34	1,657	2,763	2,631	42	2	8	11	2
Szász	A.	308	1,546	1,484	37	28	62	50	16	2	2	2	—
	B.	2,295	2,716	2,603	—	150	155	155	1	1	1	1	—
	C.	2,603	4,262	4,087	37	178	217	205	17	3	3	3	—
Rajnai	A.	265	624	601	20	377	1,138	730	428	19	21	21	—
	B.	744	886	876	3	2,479	3,367	2,977	389	11	11	11	—
	C.	1,009	1,510	1,477	23	2,856	4,505	3,707	817	30	32	32	—
Veszfália	A.	117	371	324	33	145	369	213	161	6	8	6	—
	B.	670	1,019	798	16	887	1,094	869	212	—	—	—	—
	C.	787	1,390	1,122	49	1,032	1,463	1,082	373	6	8	6	—
Hohen-zollern	A.	—	—	—	—	7	19	19	—	2	2	2	—
	B.	—	—	—	—	102	139	139	—	—	—	—	—
	C.	—	—	—	—	109	158	158	—	2	2	2	—
Összesen	A.	1,841	7,349	6,896	345	965	2,716	2,024	716	129	225	235	3
	B.	14,699	17,439	16,127	86	7,117	9,042	8,323	605	12	12	12	—
	C.	16,540	24,788	23,023	431	8,082	11,758	10,347	1,321	111	237	247	3

Tehát Poroszországban 1861 végén volt :

a várososokban : 2,935 nyilvános elemi iskola, 10,290 osztálylyal, 9,155 tanítóval és 1,064 tanítónővel ;

a falvakban : 21,828 iskola, 26,493 osztálylyal, 24,462 tanítóval és 691 tanítónővel ; együtt :

RUFALVY JÁNOS.

4,763 iskola, 36,783 osztály, 33,617 tanító, 1,755 tanítónő összesen 35,372 tanító.

A tanítók és tanítónők együttes száma 1,411-el kisebb, mint az osztályok száma, mivel némely helyek üresedésben voltak, és a helyettes tanítók nem vétettek számba.

Az összes számból több mint $\frac{2}{3}$ az evang., nem egészen $\frac{1}{3}$ a kath., s $\frac{1}{17}$ a zsidó iskolákra esik.

A falusi nyilvános elemi iskolák száma hétszer nagyobb, mint a városiaké, jóllehet a falusi lakosok száma csak kétszer akkora mint a városiaké, amaz t. i. 12.865,368, emez pedig 5.611, és van, mivel a felsőbb tanintézetek, melyek csaknem kizárólag a városokban vannak és ba sok gyermek jár, itt elmaradnak a városiaké is legnagyobb részben nyilvános elemi iskolákban, (2,935 iskola a 10,290 falusi iskoláig többnyire egyosztályúak).

II. Az engedélyezett magániskolák száma 1861 végén ez volt :

Porosz tart.	235 isk. 400 osztály	Szállás	183 isk. 400 osztály
Pozen "	112 " 212 "	Szász	63 " 103 "
Brandenburg		Rajnai	275 " 540 "
a) Berlin	108 " 626 "	Vesztfália	195 " 252 "
b) tartom.	88 " 150 "	Hohenzollern	2 " 2 "
Pommeránia	173 " 261 "	Összesen	1,434 " 2,944 "

Egybevéve a magániskolákat egyre alig esik több mint 2 osztály. Berlinben más viszony van; ott t. i. 108 iskola volt 626 osztálylyal, tehát egy-egy iskolára majdnem 6 osztály esett. 1861-től 1865-ig a magániskolák száma Berlinben 108-ról 118-ra szaporodott. Ezekből volt :

8 felsőbb fiúiskola	6—10 osztálylyal,
17 közép "	4—12 "
10 elemi "	1—8 "
34 felsőbb lányiskola	2—12 "
22 közép "	3—8 "
18 elemi "	2—7 "

Az 1434 magániskolából 1,124 városokban van, ezek közül 709 evang., 241 kath., 174 zsidó; 310 magániskola

falu helyen van, és pedig 169 evang., 107 kath., 34 zsidó. A városi magániskolákban 74,142, a falusiakban 9,879 tanítvány járt, tehát a magánintézetek növendékeinek összes száma 1861 végén 84,021 volt.

Az említett évben Poroszország népessége 18.476.500 lelket tett. Mindazon gyermekek, kik az 5-dik éves kort meghaladták, egészen a betöltött 14-dik évig, iskolára köteleztetnek; az 5—14 éves, iskolaköteles gyermekek száma 3.090,294-re rúgott, tehát az összes népességnek majdnem 17%-át tette. A nyilvános elemi iskolákba valósággal 2.875,836 gyermek járt, s így 100 iskolaköteles gyermek közül 93—94 a nyilvános elemi iskolákat látogatta. Brandenburgban Berlinnel együtt aránylag kevesebb gyermek jár a nyilvános elemi iskolákba, mert Berlinben mintegy 20 felsőbb iskola s 118 magán tanintézet van.

Nyilvános iskolákba 2.875,836, magániskolákba pedig 84,021 gyermek jár, tehát együtt 2.959,857 gyermekről van kimutatva, hogy oktatásban részesül, 130,437 gyermekről nincsen az kimutatva. Ámde ha meggondoljuk, hogy Poroszországban körülbelül 250 felsőbb iskola (gymnasium, progymnasium, reáliskola, felsőbb polgáriskola) van, melyeknek alsó s részint előkészítő osztályaiban igen sok iskolaköteles (5—14) éves gyermek van, s hogy némely fiúk és lányok külön házi tanítók által neveltetnek, meg kell vallanunk, hogy Poroszországban már-már csakugyan minden iskolázható gyermek részesül oktatásban.

III. A következő egybeállításból az iskolaköteles és iskolás gyermekek számát tartományok és felekezetek szerint láthatjuk.

Az iskolaköteles és iskolába járó gyermekek száma.

Tartomány	az iskolaköteles gyermekek száma	ezekből nyilvános elemi iskolába jár					Összesen	%
		evangelikus	katholikus	zsidó	eltérő felekezetű			
Porosz	A. 90,621	49,849	17,896	3,681	253	71,679	91—92	
	B. 363,353	254,326	89,176	1,024	726	345,252		
	C. 453,974	304,175	107,072	4,705	979	416,931		

lo- y	az iskola- köteles gyermek száma	ezekből nyilvános elemi iskolába jár					Összesen	%
		evangeli- kus	katholikus	zsidó	eltérő fele- kezeti			
Pozen	A.	171,619	23,114	227,902	10,459	70	61,545	
	B.	161,726	52,801	103,501	672	65	156,939	93—94
	C.	233,196	75,915	131,403	11,031	133	218,484	
Branden- burg	A.	196,550	120,047	3,738	2,296	186	126,267	
	B.	230,825	225,149	984	437	579	227,149	82—83
	C.	427,375	345,196	4,722	2,733	765	353,416	
Pommé- ránia	A.	66,329	65,599	344	1,606	418	57,967	
	B.	173,798	164,224	1,016	324	1158	167,363	92—94
	C.	2		1,360	1,930	1576	225,330	
Szilézia	A.			46,108	2,715	411	100,361	
	B.			14,612	647	838	418,863	93—94
	C.	uo,		50,720	3,362	1249	519,224	
Szász	A.	129,405	1	4,448	644	652	121,923	
	B.	232,969		15,531	53	106	228,050	96—97
	C.	362,374		19,979	697	758	349,973	
Rajnai	A.	183,149		93,157	1,671	309	164,791	
	B.	364,709		35,004	2,606	303	356,119	95
	C.	547,85		38,161	4,277	512	520,904	
Vesztfá- lia	A.	70,036		35,226	589	25	65,200	
	B.	198,813		35,144	588	91	196,156	97—98
	C.	268,849		10,370	1,177	116	261,356	
Hohen- zollern	A.	1,573	29	1,333	122	—	1,484	
	B.	8,745	30	8,685	19	—	8,734	99
	C.	10,318	50	10,018	141	—	10,218	
Összesen	A.	922,946	505,058	240,152	23,783	2224	771,217	
	B.	2,167,348	1,270,830	823,653	6,270	3866	2,104,619	93—94
	C.	3,090,294	1,775,888	1,063,805	30,053	6090	2,875,836	

IV. Érdekesekek továbbá azon adatok, melyek a nép-
tanítók fizetéseit nyilvános népoktatás költ-
ségeit tárgyzazzák.

A tanítók fizetése három forrásból fedeztetnek : a tan-
pénzekből, az állandó alapítványokból s a községek szolgál-
tatásaiból, s végre az állami pénztár járulékából.

A tanítók fizetése számára került :

		a tanpén- zekből	közs. s egyéb szolgáltatá- sokból	az ál- lami pénztárból	összes fizetés	egy-egy tanítóra átl. esik
		tallér	tallér	tallér	tallér	tallér
Porosz tartomány	A.	88,467	192,310	13,006	293,673	268
	B.	73,752	606,037	51,810	731,599	160
	C.	162,209	798,247	64,816	1,025,272	182
Pozen	A.	17,163	137,428	21,782	176,373	224
	B.	124	246,092	13,724	259,940	144
	C.	17,287	383,620	35,506	436,313	167

		a tanpén- zekből tallér	közs. s egyéb szolgáltató- sokból tallér	az ál- lami pénztárból tallér	összes fizetés tallér	egy-egy tanítóra átl.esik tallér
Brandenburg tart.	{A.	182,823	347,661	52,854	583,338	308
	{B.	237,983	316,250	28,612	582,845	206
	{C.	420,806	663,911	81,466	1,166,183	247
Pommeránia "	{A.	92,285	166,684	6,589	265,558	269
	{B.	137,561	218,574	11,741	367,876	145
	{C.	229,846	385,258	18,330	633,434	180
Szilézia "	{A.	121,040	231,508	8,224	360,772	276
	{B.	261,552	504,556	20,316	786,424	158
	{C.	382,592	736,064	28,540	1,147,196	203
Szász "	{A.	205,133	228,196	15,366	448,695	281
	{B.	184,058	440,471	25,393	649,912	235
	{C.	389,191	668,667	40,749	1,098,607	253
Rajnai "	{A.	225,791	309,428	6,219	541,438	300
	{B.	266,111	542,746	22,894	831,751	195
	{C.	491,902	852,174	29,113	1,373,189	227
Vesztfália "	{A.	80,442	115,037	10,870	206,349	280
	{B.	140,693	197,080	18,908	362,681	191
	{C.	227,135	312,117	29,778	569,030	216
Együtt .	{A.	1,013,134	1,728,152	184,910	2,876,196	281
	{B.	1,307,834	3,071,806	193,388	4,573,028	181
	{C.	2,820,968	4,799,958	328,298	7,449,224	210

E szerint a tanítók és tanítónők fizetéseinek összege a régi 8 porosz tartományban, a városokban 2.876,196, a vidéken 4.573,028, együtt 7.449,224 tallért, vagyis 11.173,836 fítot tesz. Ez összegből esik :

a tanpénzekre . . . . . 2.320,068 tallér = 31.16%
a községek szolgáltatásaira . . . . . 4.709,958 " = 64.41%
az állam járulékaire . . . . . 328,298 " = 4.40%

Különösen Berlin iskolaügyi érdekesek. Ott 1861 végén 21 nyilvános községi iskola volt 200 osztálylyal, 1864 végén pedig 31 iskola és 300 osztály volt. Azonkívül még 37 magán elemi iskolában is oktattatnak gyermekek a község rovására. A 31 községi iskolánál alkalmazva van : 31 főtanító, 252 osztálytanító, 16 tanítónő, együtt 299 tanító és tanítónő. A 283 tanítónak összes évi fizetése 158,800 tallér, a 16 tanítónő együtt 4,800 tallért kap. Átlagosan egy-egy tanító fizetése 420, egy-egy tanítónőé 300 tallér. Különösen pedig :

4 főtanítónak rendszeres fizetése egyenként 800 tallér

7	"	"	"	"	850	"
10	"	"	"	"	800	"
10	"	"	"	"	750	"
18 osztálytanítónak	"	"	"	"	750	"
12	"	"	"	"	700	"
26	"	"	"	"	650	"
17	"	"	"	"	600	"
26	"	"	"	"	500	"
65	"	"	"	"	450	"
93	"	"	"	"	400	"

1864 jan. 1-jén rendszeresítettett újabban az osztálytanítók fizetése, úgy hogy a legkisebb fizetés 400 tallér, azon fizetés az első 3 év után 450, a második 3 év után 500, a harmadik 3 év után 600 tallerra emeltetik. Azután 14 szolgálati év lejártá után 650, 19 év után 700, s végre a kitöltött 24-ik szolgálati év után 750 tallért kapnak az illetők. 1865-ben a városi tanács jelentése szerint az elemi tanítók fizetésére 191,772, egyéb szolgáltatások fejében (tanácsközök, fűtés, világítás, iskolaköteles gyermekek elhelyezése magán intézetekben stb.) 103,505, összesen 295,277 tallért fordítottak. A jövedelem fekvő birtokból, tőkealapítványokból, haszonvételekből, más pénztárakból és a tanpénzekből összesen 50,025 tallérra rúgott, tehát a város részéről 245,252 tallérral kellett a tanítási költségek fedezéséhez járulni; a város költségén 34,403 gyermek oktattatott, s így a városi pótlék minden gyermekért több mint 7 tallért tett.

A magán intézetekben alkalmazott tanítók jövedelme szabatosan meg nem mutatható. Berlinben 300 és 700 tallér között változik. A Berlinben létező 118 magán intézetben összesen körülbelül 634 tanító s 345 tanítónő van alkalmazva, ezeknek összes évi fizetése legalább 284,000 tallérra tehető.

A nyilvános iskolákban alkalmazott tanítók fizetésének öregbítéséről mind a királyi mind a városi hatóságok folyvást gondoskodnak. Például 1859-től 1861-ig a 8 tartományban a községek részéről 319,449, a kormány részéről 25,587, összesen 345,036 tallér fordítottatott a fizetések emelésére.

Ugyancsak 1859-től 1861-ig az elemi iskolák fentartására, új építkezésekre, nagyobbításokra és tatarozásokra fordítottatott :

	az illető kötele- zettek részéről	az állami pénz- tárból építkezésekre	együtt
Porosz tartomány . .	970,155 tallér	59,973 tallér	1.030,128 tallér
Pozen " . .	438,617 "	19,786 "	458,403 "
Brandenburg tartomány	915,086 "	85,791 "	1.000,877 "
Pommeránia "	387,379 "	33,195 "	420,574 "
Szilézia "	852,893 "	33,618 "	886,511 "
Szász "	757,959 "	55,753 "	813,712 "
Rajnai "	1.895,968 "	39,263 "	1.935,231 "
Vesztfália "	810,470 "	4,511 "	814,981 "
Összesen	7.028.527 "	331,890 "	7.360,417 "

E szerint minden évben átlagosan 2.453,472 tallér fordítottatott azon célokra, s így a nyilvános elemi oktatásra fordított költség ez :

a tanítók fizetéseire	7.449,224 tallér
egyéb szükségletekre	2.453,472 "
Együtt . .	9.902,696 "

Ez összes költségből az állami pénztár járulékaira 438,928 tallér vagyis 4.43% esik, a többi pedig a tanpénzekre s az illető kötelezettek szolgáltatásaira.

A nyugdíj-, özvegy- és árva-pénztárak még Poroszországban is aránylag új intézetek s elégtelenek. A néptanítók nyugdíj-pénztárainak összes vagyona 1861-ben még csak 30,652, évi bevételeik kamatokból s az illetők befizetéseiből 7,955 tallért tettek. A nyugdíjas tanítók száma 220 volt, kik összesen 6,204 tallért kaptak, tehát egyre körülbelül csak 28 tallér esett. A tanítók özvegyei és árvái gyámolítására keletkezett pénztárak vagyonállása, jövedelme stb. ez volt :

HUNFALVY JÁNOS.

Tartomány	vagyonállás	évi bevétel kamatokból s befizetésekből	a tanítók szá- ma, kiknek ös- vegyei és árvái gyámoltatnak	a segélyek összege	átlagosan egyik tanító ös- vegyére és ár- vára
	tallér	tallér		tallér	tallér
Porosz . . .	235,857	20,684	687	10,715	15
Pozen . . .	109,854	9,397	274	3,567	13
Brandenburg .	241,032	20,716	874	16,215	18
Pommeránia .	112,378	10,814	310	3,279	10
Szilézia . . .	197,191	20,002	924	16,300	17
Szász . . .	291,456	20,002	2,326	12,010	5
Rajnai . . .	342,294	20,002	383	10,410	27
Vesztfália . .	142,096	20,002	323	6,876	21
Összesen	1.682,158	1	6,017	79,372	13

Az 1866-diki állami költségvetés szerint az elemi oktatásra 583,214 tallér számlázott, melyből 103,391 tallérral több mint 1861-ben.

A néptanító-képezde 1861-ben az állami pénztárból 164,673 tallér fordított, melyből 238,138 tallér rendelkezett. A képezdek saját jövedelme 104,997 tallér, tehát a rájuk fordított összes költség 343,130 tallér, ebből 157,701 tallér a tanítók fizetésére s 185,429 egyéb kiadásokra költetik. Jelenleg 55 néptanító-képezde van, t. i. Porosz tartományban 7 evang. s 2 kath., Pozenben 3 evang. s 3 kath., Pommerániában 6 evang., Sziléziában 5 evang. 4 kath., Brandenburgban 6 evang., Szász tartományban 8 evang. 1 kath., Vesztfáliában 2 evang. s 4 kath., Rajnai tartományban 2 evang. s 2 kath. A képezdek növendékei átlagos száma 3,110.

A népoktatás eredményeit a következőkből ítélhetjük meg: Az 186 $\frac{3}{4}$ -diki újonczozás alkalmával tapasztaltatott hogy:

Porosz tartományban a kiállítottnak közül 20% nem volt iskolás;					
Pozen	"	"	6 $\frac{1}{2}$ %	"	"
Szilézia	"	"	6	"	"
Pommeránia	"	"	6	"	"
Rajnai	"	"	4	"	"
Brandenburg	"	"	3 $\frac{1}{2}$	"	"
Vesztfália	"	"	2 $\frac{1}{2}$	"	"
Szász	"	"	1	"	"

Az 186 $\frac{4}{5}$ -diki újoncsozás alkalmával 100 kiállított újoncz közül iskolai oktatás nélkül volt :

Posenben	16. ₉₀	Rajnai tartományban	1. ₁₃
Porosz tartományban	16. ₈₄	Vesztfáliában	1. ₀₃
Sziléziában	3. ₇₈	Brandenburgban	0. ₉₈
Pommerániában	1. ₄₇	Szász tartományban	0. ₁₉
Berlinben egy sem.			

Ha ezen adatokkal Magyarország népnevelési ügyét összehasonlítjuk, valóban szomorú eredményekre jutunk. Szomorú jelenség már az, hogy a nálunk létező népiskolák, az iskolázható és tetteleg iskolába járó gyermekek számáról sincsen biztos tudomásunk. Azon közegek és hatóságok, melyekre a népoktatás közvetlen vezetése és igazgatása bízva van, többnyire igen kedvező színben tüntetik fel a dolgot, s részint nem képesek, részint nem is akarják a valóságot híven felmutató adatokat beszolgáltatni. Mellőzve azt, hogy a népoktatás köre nálunk általán véve igen szűk, s hogy tartalma éppen nem felel meg korunk kívánalmainak, csak a merő számokat akarjuk összehasonlítani. A magyar birodalom népessége 1857-ben 14.173,012 lelket tett, 1861-re legalább 14.500,000 lelket kell felvennünk. Ha az iskolázható gyermekek arányszámát oly nagyra tesszük, mint Poroszországban, akkor az iskolázható gyermekek száma a magyar birodalomban 2.450,500-ra ment volna, s ezeknek majdnem fele r. katolikus. *Barsi József* úr a 17 r. kath. egyházmegyéből beküldött adatokat lelkiismeretesen feldolgozó és egybeállító*); kimutatásai szerint 186 $\frac{0}{1}$ -ben a r. kathol. elemi iskolákba csak 500,455 gyermek járt. Már pedig tudjuk, hogy ezek között nem kathol. gyermekek is vannak, de ha ezeket számba nem vesszük is, mégis úgy találjuk, hogy körülbelül 724,793 kath. gyermek az 5—14 évesek közül nem járt iskolába! De nálunk csak a 6—12 éves gyermekek tekintetnek iskolaköteleseknek, ezek pedig az 1857-diki népszámlálás szerint az összes népességnek 13.₄ százalékát teszik. Ha ezen arányszámot vesszük alapul, úgy találjuk,

*) L. Stat. és Nemzetg. Közlemények II. köt. 309. l.

HUNFALVY JÁNOS.

1 iskolázható r. kath. gyermekek száma 1861-ben körülbelül 924,000-et tett; tehát 423,545 iskolázható gyermek nem járt nyilvános iskolába, azaz 45. százalék nyilvános oktatás nélkül maradt.

A bécsi stat. bizottság által kiadott „Évkönyv“ legújabb folyama 1864-ből közli a népoktatásra vonatkozó adatokat. Ezek szerint a magyar birodalomban, az erdélyi számon kívül, 1,096,169 gyermek járt a nyilvános alreál és kolákba. A magyar birodalom népessége 1864-ben

10	a fentebbi arányszámhoz ké-
pest a -12 e	ama 2.015,900, vagy az er-
rdélyi százszok	erek számban véve 2 millió.
Tehát 1864-ben 1	mek, vagyis az iskolázható
gyermekek 45% ne	ános iskolába. Látjuk, hogy
1861-től 1864-ig nem	enetel történt! Ha az otthon
s magán intézetekbe	és a felsőbb tanintézetek alsó,
előkészítő oszt	rmekekre 10 százalékot re-
sztünk, mégis	éka az iskolázható
gyermekeknek mi	oktatás nélkül ma-
rad!	rad! Nem csuda azután, hogy pl. az 1863-ban kiállított
újonczok közül Magyarországbán 78, Horvát-Tótországban 90,	
Erdélyben 91 százalék nem tudott írni; nem csuda, hogy a	
koldusok, csavargók, tolvajok, zsidványok száma irtózatosan	
szaporodik! — Nálunk 1848 előtt vajmi kevés gondot fordí-	
tottak a népoktatás terjesztésére és javítására; de a pusztá szá-	
mok mutatják, hogy 1850 s a concordatum óta sem javult a	
népoktatás ügye. Már pedig kellő népoktatás nélkül nincs	
szellemi és anyagi gyarapodás, nem gyarapodik a nemzet	
értelmisége, műveltsége, morális nyomatéka és vagyonossága.	

IV.

A BUDAI KIR. MAGYAR MŰEGYETEM TÖRTÉNETI ÉS STATISZTIKAI SZEMPONTBÓL.

Dr. Gerlóczy Gyula tanártól.

Dr. Kautz Gyula mint műegyetemi tanár az 1861-diki „Statistikai Közlemények“ II-dik kötetében a budai kir. magyar műegyetem történetét, még jelenleg is, fájdalom, fennálló szervezetét, az 185 $\frac{1}{2}$ -diki iskolai évtől 186 $\frac{6}{7}$ -ig bezárólag terjedő statisztika számviszonyait adta elő. Lássuk már most annak állapotát 186 $\frac{1}{2}$ -től egészen 186 $\frac{6}{7}$ -ig.

A változások, melyeken azon időszak alatt az intézet átment, s melyeket alább részletezünk, lényegesen döntő befolyást nem gyakoroltak rá. Az intézet még mindig Budavárban az egyetemi nyomda épületének egyik felében létezik; a várban lakó 25 hallgató kedvéért 230-nak kell naponként, sokszor kétszer is, a hegyet megmásznia, és ez utóbbiakból Pesten lakó felének évenként 17 ftnyi hidvámmal adóznia; a műegyetemi polgárok még mindig 5 kis tanterem (inkább szoba), 3 sötét rajzterem s egy kis földszinti sötét mintázószoba szűk falai közé vannak szorítva; a 8 gyűjteménytár csekély évi javadalmazás miatt még mindig nem képes az elméleti oktatást kellőleg támogatni, miután 20 éven át az évi dotáción kívül különösen ezekre fordított költség alig éri el az összeget, melyet a bécsi műegyetem könyvtára és szertáraitra évenként utalványoznak az állampénztárból; a kormány által papíron elfogadott szakosztályi rendszer mellett a tanártestület nagy része még mindig annyira túl van terhelve, hogy a né-

mely tanszékhez csatolt tudományokat más műegyetemeknél 2—4 tanár látja el; az oklevelek kiadásának jogát, a tanártestület nyomós sürgetései dacára még mindig kénytelen nélkülözni; és végre Magyarország egyetlen műegyetemének tanárai még mindig csak szellemi táplálkozásra utaltatnak, holott tanári fizetésükből, létük veszélyeztetése nélkül, egy könyvet is alig képesek megvenni.

Mindezekből következtetnünk kell, hogy a technikai tanügy közgazdasági jelentőségét hazánkban még nem méltányolják s még nem ismerik fel; hogy a valódi jólétért lelkesülő értelmiség kis mérvben van meg nálunk s az ipari míveltség háttérbe szoríttatik és elhanyagoltatik; pedig egészséges közgazdaság, tartós független nemzeti lét csak a műipar alapjain fejlődhetik ki. Mindezeknél fogva szükséges, hogy a mindig utoljára, sőt egészen elhagyott közoktatást, mint legfőbb érdekelt, már csak alkotmányos szabadságunk biztosítása végett is, az ország maga vegye ápoló kezébe, s hogy a közoktatás élére oly emelkedett szellemű férfiak álljanak, a kik megérteni képesek, hogy Magyarország, mely a középkor vad küzdelmeiben megmentette nemzeti becsületét és a nyugat civilizációjának védbástyájául szolgált, a XIX-dik században csak szelleme és míveltsége által foglalhatja el az európai népek között öt megillető helyet, és vívhatja ki magának a nemzetközi versenyben az elismerést, virágzó fennmaradása iránt érdekeltséget, sőt a nemzetközi forgalomból kifejlődött solidaritásnál fogva, minden igazságos ügyének egész Európa által védelmezését is. Szükséges, hogy a közoktatás élére oly férfiak álljanak, kik a tudomány terjesztéséhez nélkülözhetetlen bármi nagy áldozatoktól sem rettenvén vissza, felfoghatják, hogy a mely ember a tudmánynak él, annak a tudományból tisztességesen meg is kell élhetnie.

Ezen előleges megjegyzések után térjünk át különösen 1) a budai Józsefműegyetem tanári személyzetének, 2) taneszközeinek, 3) a műegyetemi hallgatóknak számviszonyaira.

I. A tanszemélyzet.

Az 186 $\frac{1}{2}$ -diki iskolai évtől 186 $\frac{5}{6}$ -diki évig bezárólag, az intézetnél alkalmazva volt :

Tanárszemélyzet	186 $\frac{1}{2}$	186 $\frac{1}{2}$	186 $\frac{3}{4}$	186 $\frac{3}{4}$	186 $\frac{5}{6}$	186 $\frac{5}{6}$
Igazgató	1	1	1	1	1	1
Rendes tanár	12	13	12	10	12	13
Rendkívüli tanár	—	—	—	1	1	1
Póttanár	—	—	2	4	2	1
Rendes tanító	—	1	1	1	1	1
Magán tanár	—	—	—	1	1	1
Tanársegéd	4	4	5	5	6	6
Rendkívüli tanító	6	5	5	5	5	5
Összesen	28	24	26	28	29	29

Ha összehasonlítjuk e felmutatott eredményt az 186 $\frac{0}{1}$ -diki s az előtti kimutatással, szembetűnő különbséget vehetünk észre, mind a tanerők számában, mely 186 $\frac{5}{6}$ -ban már 29-re szaporodott, mind különféleségében, miután ez utóbbi évben már 1 rendes tanítóval, 1 rendkívüli s 1 magántanárral is találkozunk.

A tanszemélyzet érdekében tett változások ezek :

a). 1861-ben a kormány változásával, s a magyar tanítási nyelv alkalmazásakor, *Majer Lambert* műegyetemi igazgató nyugalmaztatván, *Sztoczek József* műegyetemi tanár neveztetett ki ideiglenes, 1862 július 22-kén pedig, tanszékének díj nélküli megtartása mellett, valóságos igazgatóvá, ki az ország ez egyetlen technikai intézetének sorsát szíven viselve, fáradhatlanul iparkodott, egyesülten a tanártestülettel, a kor viszonyainak megfelelő reformokat a kormánynál ki-
eszközölni, miről az általános évi jelentésében a kormányhoz intézett kérelmei, sőt erélyes felszólalásai is méltán tanus-
kodnak.

b). Midőn a József-ipartanodát Polytechnikummá alakították, benne nem engedtek helyt egy tanárnak, ki a magyar nyelvet és irodalmat tanítsa; végre 1861 decz. 15-kén kelt intézvénnyel az igazgatóság felterjesztésére a magyar nyelv és irodalom részére is egy rendes tanszék állíttaték fel.

c). 1863 június 2-kán a természetrajzi tantárgyak két tanszék között felosztatván, az egyik az állat- és növénytan, a másik pedig az ásvány- és földtan részére szerveztetett.

d). Az 186 $\frac{2}{3}$ -diki iskolai év kezdetétől, az igazgatói túlterheltségén könnyítendő, igazgatói segéd alkalmaztatott.

e). 1864 február 25-kén a mű- és diszépítésszet és más ténnet számára egy rendkívüli tanszék állíttatott fel.

f). Végre a gyakorlati mértan tanszéke egy segéd állíttatott el, a jegyzetből pedig 186 $\frac{3}{4}$ -ben magántanári adásoknak tartása megengedtetett.

Elég küzdelembe kerültek azon vívmányok, mégis kélyeknek és jelentékteleneknek kell azokat tartanunk meggondoljuk, hogy 186 $\frac{0}{1}$ -ben a budai műegyetem, a b-nek kivételével, az ausztriai birodalom többi polytechnikumával, legalább tanszemélyzetének számával versenyezhet most pedig, nem tekintve egyéb felszámíthatlan hiányait, e tekintetben is elmaradt társaitól. Így a bécsi műegyetem az 1865-diki, a prágainál és gráczinál pedig az 1864 szervezet szerint működik:

Tanárszemélyzet	Bécsi	Prágai	Gráciai
	m ü e g y e t e m		
Igazgató tanár	1	1	1
Rendes tanár	24	21	17
Rendkívüli tanár	1	11	—
Segéd tanár	3	—	—
Magán tanár fizetéssel	6	—	6
Tanár segéd	25	20	7
Rendkívüli tanító	6	6	4
Összesen	66	49	35

Mennyire eltörpül intézetünk, — mely az 5853 □ n földnyi és 14 millió lelket számító Magyarország technikai műveltségének fejlesztésére és terjesztésére volna hivatva, e kis tartományoknak ennyi tanerővel rendelkező műegyetemei mellett! Mily erősen bizonyítják ezek, hogy Ausztria, Cseh- és Stájerország a dúsan jutalmazó műipari nevelés sokkal melegebben felkarolják mint Magyarország! Ha nálunk ily körülmények közt bajos kitűnő szakembereket nevelni és nyerni, magától értetődik.

A tanárok legtöbbje túl van terhelve, s így egyik-másik azt gondolhatná, hogy a tanárok társadalmi állásukhoz, tudásukhoz képest méltó elismerésben, vagy legalább tisztességes ellátásban is részesülnek, és hogy a rájuk rótt

gyobb, terhesebb munkáért, mint az igazság és méltányosság is kívánja, jobban jutalmaztatnak meg. Ámde nagyon csalódnék, a ki ezt gondolná. Ugyanis a tanárok évi fizetése a kinevezési okmány értelmében 1260 osztrák értékű forint; tehát 210 osztrák értékű forinttal többet kapnak, mint 1848 előtt a Józsefipartanodához 1000 ezüst forinttal kinevezett tanárok. Azonban tényleg fizetésök csakélyebb. Mert jelenleg, különösen Budapesten, a pénz értéke a többi árúk árához képest annyira alászállott, mint (csak a legkisebb arányt véve fel) $1:2\frac{1}{2}$ -hez, vagyis a mely árút 1848 előtt váltópénzben fizettünk, most legtöbb esetben még pengőpénzzel sem szerezhetni meg. Tehát 1848 előtt a Józsefipartanodához kinevezett, és ez idő alatt műegyetemmé átalakított intézetnél folytatólag jelenig, azaz 20 éven át alkalmazott tanár, a helyett, hogy becsülettel töltött 20 évi szolgálataért nagyobb jutalomban részesülne, vagy csak a 48 előtti életmódot folytathatná, jelenleg tulajdonkép 2 és $\frac{1}{2}$ -szer kevesebbet fordíthat élelemre, lakásra, ruházatra s egyéb szükségleteire, úgy hogy 1848 előtt élvezett jutalma csorbítása nélkül most 2500 ft. fizetést kellene húznia.

Svéd- és a barbárnak tartott Oroszországban a tisztviselők fizetéseinek megállapításánál, időről időre a gabnaár nagyságát veszik alapul, mely szerint, mint tudjuk, a többi életszükségletek árai is alakúlnak, sőt a nagyobb városokban elhelyezettek, a lakások drágaságához képest, még lakbérpótlékot is kapnak; nálunk a világon sehol annyira nem változó pénzláb és pénzérték mellett, az aránytalanul nagy fizetéssel ellátott kormányférfiak nem tudták, vagy legalább, úgy látszik, nem akarták tudni e közgazdasági törvényt, és mindig csak reménynyel kecsegtetve, a meglegedéssel, mint a boldogság egyik főtényezőjével, türelemmel, mint a legszebb keresztény erénynyel, nyugtatták meg a kérőket.

Hogy e fizetés a műegyetemi tanár társadalmi állásával egybekötött létfenntartási-, valamint a tanképesség megszerzésére fordított kiadásokkal és fáradsággal, szóval a rá rótt munka termelési költségeivel épen nem arányos, s hogy ily nyomorult ellátás mellett nem szentelheti magát teljesen hivatásának, azt más helyen és időben nem volna szükséges bebi-

zonyítani; de nálunk ezen összeg némelyektől elégnek még soknak is tartatik, s azért nem felesleges adatokk tüntetni, hogy 1) még az osztrák birodalom más tud tanintézeteinél is az imént elősorolt körülményekre a megállapításánál méltányos tekintettel voltak, s hogy Budapestén 1260 o. ért. forintnyi fizetésből, családosi műi tanár társadalmi állásából eredő viszonyainak, szükségteinek megfelelőleg tisztességesen megélni nem képes.

Hasonlítsuk csak egybe a budai műegyetemi tanár egész tanszemélyzet fizetését a bécsi, prágai, gráci műtemi tanár s az egész tanszemélyzet fizetésével, s e emlékezzünk meg egyszersmind ez utóbbiaknál fent kötott nagy munkafelosztásra, a különbség azonnal szemlesz. Ugyanis :

	A rendes tanár évi fizetése	Az e tan. sz. fizetési
A budai műegyetemnél	1260 ft 10 é. szolg. után 210 ft javít.	24,8
A bécsi	2500 ft 400 ft lakp. 10 é. ut. 500 f. j.	95,6
A prágai	2000 ft 10 év után 500 ft. javítás	78,7
A gráci	1600 ft 10 év után 300 ft. javítás	40,9

Ha meg akarunk győződni arról, hogy Budapestén o. ért. forintból a műegyetemi tanár családjával az igaz méltányosság követelménye szerint tisztességesen megélhet, csak azon költségeket vegyük számba, melyek zönséges polgári életmód mellett egy családnak kell t mely egy férfiból, nőből, 2 gyermekből s egy cselédbs s mely költségek csakis a lakásra, élelemre, öltözékre legszorosabb társadalmi szükségletekre vonatkoznak. Ily letes költségkimutatást a jegyzetben közlünk. *)

*) 1-ször. A lakás s velejáró egyéb szükséglet következő kiadásokat igényelnek évenként:

	oszt. ért.	fr
a) lakbér		25
b) lámpa szemetpénz		8
c) 6 öl tűzifa, 3 lét 14 fttal		2
d) olaj s gyertyavilágítás		7
e) kéményseprésre		3
f) cselédbérrre, havonként 6 ft.		1
g) mosatás havonként 3 fttal		
h) holmi apróbb kiadások		
Összesen		48

A részletes felszámításból látjuk, hogy a családos tanár évi költsége, ha csak a legközönségesebb polgári szükségle-

2-szor. Az élelmi szükségletek ismét következő kiadásokat igényelnek évenként:

	o. ért.	frt.	kr.
A) az élelmezés általános kiadásai:			
a) kenyérre naponként 20 krral	73	—	
b) sóra havonként 5 font, 10 krral	6	—	
c) zsír, szalonna havonként 9 font, fontja 40 krral	43	20	
d) főzéshez való liszt, havonként 4 font, 10 krral	4	30	
e) főzéshez cukor, ecet, fűszer, havonként 3 fttal	36	—	
f) tejfel, havonként 4 iteze, 28 krral	13	44	
g) 5 óra nyáron gyümölcs, havonk. 4 ft 50 kr.	22	50	
összesen	198	94	

B.) Az élelmezés különös kiadásai:

1-szor. Reggelire	129	12	
számítva: a) havonként 4 font cukrot 36 krral			
b) „ 2 1/2 font kávé 96 krral			
c) naponként 5 félmeszely tejet 13 krral.			
d) „ 5 zsemlyét 2 krral.			
2-szor. Ebédre	261	5	
számítva: a) leveshez (1 font húst 24 krral, zöltség 2 kr, leves-			
tészta 5 kr) összesen 31 krt.			
b) mártásra 2 krt.			
c) főzelékre vagy tésztára 30 kr, naponként össze-			
sen 63 krt.			
d) az 52 vasárnapon a 4-dik tátra 60 krral többet,			
egy évre 31 ft 90 kr.			
3-szor. Vacsorára	108	—	
számítva: naponként 30 krt.			

C.) Az öltözet következő kiadásokat okoz évenként.

A család fő költsége:

a) fehérneműre mindenkül 6 darabot számítva 3 évi tar-			
tóssággal, 1 évre átlag	14	—	
b) csizmára, cipőre s talpulásra	16	—	
c) téli ruhára (mellény, nadrág, felöltő és téli kaput 1 évre			
12 frttal)	50	—	
d) egy öltöny ősze s tavaszra	30	—	
e) nyári öltöny	25	—	
f) téli s nyári kalapra	7	—	
g) nyakkendőre	4	—	
összesen	146	—	

teket fedezni akarja, 1319 ftot tesz, tehát többet mint a mennyi egész tanári fizetése. Pedig ebből mint nyers jövedelemből a kiképezésére fordított kiadásoknak évi részletét is le kellene vonni, vagyis azon kiadásoknak a tanári fizetésből lassanként meg kellene téríttetniök.

Bizonyos tehát, hogy a polytechnikumi tanár mostani fizetéséből a család létfenntartási költségei sem kerülnek ki, a mennyiben a javításokra, a nő s gyermekek ruházatára, nevelésére, szükséges könyvekre, orvosra, gyógyszerre stb. egy krajczár sem marad, a test és lélek felvillanyozására, a munkaösztön előmozdítására, szellemi termékenység fokozására szolgáló szórakoztatásnak, gondolkodni sem szabad. Hol van most még a tanár kiképezésére fordított költségnek évi részleteiben megtérítése, a létfenntartási költséggel együtt, a munka termelési költségével együtt, azvén, megtérítendő, ha tartósan csak jó physikai munkát akarunk azért tenni, hát még a tetzés szerint előmozdított szellemi munka kinak lehet az a munka termelési költségei látánál? Tehát 1260 ft fizetéséről szólni sem lehet, még sem fedeztethetvén, tiszta jövedelméről szólni sem lehet, még is 11 ft 76 kr jövedelmi adót, 6 ft 24 kr személyadót, 1 ft 9 kr cseléladót, és a havi fizetés felvételére szolgáló 12 nyugtával 63 krajzával 7 ft 56 kr bélyegilletéket húznak le, úgy hogy tulajdonképen csak 1228 ft 94 kr marad a fent elősorolt kiadások fedezésére, 100 ft 57 kr deficittel.

Azért józanon senki sem csodálkozhatik azon, hogy a tanártestület, midőn 1862-ben az intézetben mielőbb fogyanatosítandó reformokat kérte, midőn 1864. július 29-kén az oklevelek adományozhatása, a tanszemélyzet szaporítása, czélszerűbb helyiség tágitása iránt készített ideiglenes szervezetet sürgetve benyújtotta, a kormányt az erejének javát felemészítő életküzdelmekre figyelmeztette, és fizetésének ideiglenesen legalább oly mérvben emelését kérte, miszerint elsőrendű szükségletei kielégítettvén, állásához mérve emberileg megélhessen. 1228 ft 94 kr. fizetés mellett a tanárnak nem marad egyéb hátra, mint vagy még lejjebb szállítania a már csekélyre szabott szükségleteit, tehát nyomorognia, vagy hivatásának rovására minden kínálkozó tisztességes keresetet elfogadnia. Akármelyiket választja a tanár, a tanerő fogyása

mellett, mindig többet szenved s vesz a tudomány, intézet és haza, mint nyer, az illő jutalmazással járó kiadás elvonása miatt, az ország. E méltányos kérelem elhangzott akkor, midőn a nemzeti színház évi segélyezésére az országos alaptól 50 ezer forint utalványoztatott, midőn a bécsi, prágai, gráci műegyetem 1864 és 65. évben már a kor igényeinek megfelelő végleges szervezésen is átesett; holott annak gyors jóakaratu teljesítése a magyar kir. Helytartótanácsnak, és a n. mélt. m. kir. udv. Cancellariának a birodalomban úgy, mint a külföldön nem kis elismerést szerzett volna, a mennyiben a budai magyar műegyetem, a benyújtott ideiglenes szervezetben indítványozott korszerű javaslatai által, a birodalom valamennyi műegyetemeit megelőzte volna. E halasztás oka nem képzelhető, annyival kevésbé, mivel ő Felsége 1865. június 7-kén az intézetet meglátogatván, s minden szertárait, termeit megsejmelvén, határozottan kijelenté, hogy az egész intézet nagyon is primitív állapotban van, s hogy minél előbb új épületet kell számára rakni, és így csak az alkalmat kellett volna megragadni, s már most a tanártestület által 1866-ban gonddal elkészített végleges szervezet is tárgyalathatnék.

Történtek oly dolgok is, melyeket senki sem hihetne, ha valóságos tények nem volnának. *Conlegher Károly, Szotczak József* és dr. *Nendtvich Károly* műegyetemi tanárok, az 185°/₇-dik iskolai évben tanári működésöknek az intézetnél töltött 10-dik éve eltelvén, — a rendszeresített fizetés magasabb fokozatának elnyeréseért (azaz 210 ft fizetésjavításért) folyamodtak, s e jogos kérelmüket a n. mélt. magy. kir. Helytartótanács 1861. okt. 3-kán kelt intézvénnyel kereken megtagadta! Ezzel hasonló sors érte az intézethez 185°/₁ és következő években kinevezett tanárokat is. kik 185°/₇-ben a Józsefipartanodának műegyetemmé átalakításakor, 5. 6. és illetőleg 7 évi szolgálatukat veszítették el; a mennyiben ezen évek még nyugdíjaztatásuk tekintetében sem engedtek meg figyelembe vétetni. Tehát midőn az előbbieknél, 186°/₇-dik évben 20 évi tanári működés után, már szabályszerűleg a második fok magasabb fizetésbe kellett volna lépniök, talán most fogják csak élvezhetni az utóbbiakkal együtt, az első fizetésjavítást. Ez eljárás, vagy inkább, magyarul szólva, el-

bánás, az intézetnek 186 $\frac{1}{2}$ -diki történeti lapjára mind árnyat fog vetni. Ha kérjük, mivel indokolt alapon ez így? alig lehet a tanárok ernyedetlen szolgálatával lességeiknek megelégedésre, és utoljára is az ország teljesítésével szemben, egyebet képzelni, mint hogy a ipartanoda 185 $\frac{6}{7}$ -dik iskolai évben Józséfműegyetemre kúttatott át, mely a szervezeten ha lényeges változást is, de a tanár híven teljesített szolgálatának általában méltóságánál, jutalmazásánál, tekintetbe nem vétethetik; jobban a mérvről lehetne kérdés. Ez annál fájdalmasabb hatott az illető tanárookra, mivel a birodalom többi műveinél az üresedésben levő tanszékre kiírt pályázat alig val elfogadtatott kölcsönösen az elv, hogy a birodalom mely fensőbb tanintézeténél töltött évek, az illető tanár után alkalmaztatásakor épen úgy beszámíttatnak, azokat ugyanazon tanintézetnél töltötte volna el.

II. A műegyetemi szertárak.

Ezek után a műegyetem taneszközeiről, szertárak könyvtáráról is kell röviden megemlékeznünk, melyek nemcsak a tanításnak úgy elméleti, mint gyakorlati sikerénél, hanem a különböző feltételeit képezik. Fájdalom, az intézetnek bár névszerint van physikai-, gyakorlati mértani-, iparművészeti-, vegytani-, építészeti-, mezőgazdasági-, termékek-, rajzi- és mintázati szertára! Szükségtelen némely szertáraké, más szertár majdnem üres tartalmát bővebben megemlíteni; elegendő tudni azt, hogy az imént elősorolt 9 szertár évenként csak 2541 ft fordíttatik, 1846-tól pedig, az évi költségvetésen kívül az összes szertárakra eddig 21,173 ft adományoztatván a bécsi műegyetem szertárainak csak évi javadalmazása pedig 17,057 ft, a prágai műegyetem szertárainak évi javadalmazása pedig 8,100 ft-ra rúg fel. Némileg kedvezőbb eredményt mutathatnánk fel a műegyetemi könyvtárra nézve, 1859-ben 890 munkát, 186 $\frac{3}{6}$ ban pedig már 1909 munkát foglalván magában, a rá szánt beirási pénzből évenként 1000 ft segélyt nyer, és 1846—186 $\frac{3}{6}$ -ig 15,000 ft ruházásban részesült; de ismét mily csekélység ez, a műegyetemi könyvtár javadalmazásához, mely évenként

ftot és a könyvtári személyzetnek 3795 ft fizetésével együtt 8795 ftot tesz; vagy csak a prágaihoz mérve is, mely szintén évenként 5000 ftot húz.

Életrevaló technikusok képzéséhez első kellék, a korral haladó tanárokon kívül, minden szertárnak, s olvasó szobákkal ellátott könyvtárnak lehető legtökélyesebb felszerelése; e nélkül az elméleti előadás csak akadoz, a tanulás kiszámíthatatlanul megnehezül, s parányi eredményeiben a tanulók elkedvetlenednek, s ha csak anyagi viszonyaik megengedik, külföldi vagy legalább is a prágai vagy bécsi műegyetembe menekülnek, mely utóbbiban csakugyan a magyarországi ifjakkak száma 200—300-ra is felnegy. E hiányos felszerelésnek tulajdoníthatni tehát, hogy bár 186 $\frac{1}{2}$, a magyar tannyelv visszaállítása, óta, a budai műegyetem hallgatóinak száma évről évre növekedett, most már többen, még a tanításból élő szégyényebbek is, Berlinbe, Zürichbe, Karlsruhéba vagy legalább is a Lajthántúli műegyetemekbe készülnek járni, kijelentvén, hogy itt, fájdalom, gyakorlatilag nem szerezhettek maguknak kellő ismereteket, sőt ezeket sok tekintetben egészen nélkülözni kénytelenítettnek. Ha az intézet ez állapotban még sokáig teng, attól tarthatunk, hogy a műipar alapját tevő, emelkedni kezdő reális irányu műveltség, valamint a technikai pályára lépők száma is mindinkább apadni fog; már pedig felhasználásra váró természeti kincseink mellett is nyomasztó anyagi helyzetünkben, van-e állam, mely a műipar meghonosulására, és ennek keblén növekedett értelmes, a szélső érdekeket ellensúlyozó, középosztályra annyira rászorúlna, mint éppen Magyarország? ! Elégge sajnos, hogy hazánkban a műipar hiányának sujtó következményeit, meghonosulásának nagyszertű, közgazdasági jelentőségét külföldi szakemberek előbb s s alaposabban fogják fel, mint sok, tekintélyes közgazdának látszani akaró hazánkfi, kik csak a mezőgazdaságnak, műipar nélkül, emelése által vélik Magyarországon az anyagi jólétet elővarázsolhatni.

Legyen szabad erre nézve dr. Dietz Henrik „Die ungarische Landwirtschaft“ című munkájának következő helyét idéznem: „Gewöhnlich ist es nicht der Ackerbau, welcher durch seine Entwicklung die Gewerbe und den Handel

nach sich zieht, sondern die Industrie ist es, welche vorangeht, wenn die Volkswirtschaft im Ganzen sich weiter entwickelt. Die Industrie hebt immer die Landwirthschaft; dagegen kann die beste Landwirthschaft ganz ohne Einfluss auf die Bildung einer Industrie bleiben. Eine entwickelte Industrie ist deshalb immer ein Zeichen volkswirtschaftlicher Blüte, da hier auch die Landwirthschaft gehoben wird; und wo beide mit allen Kräften produciren, da kann auch der Handel nicht fehlen. Die Blüte der Landwirthschaft eines Landes kann aber weit davon entfernt sein, die Blüte der ganzen Volkswirtschaft zu bezeichnen. Wenn neben ihr die Industrie fehlt, so ist das Product des Bodens nur im Auslande zu verwerthen, und deshalb im Innlande von geringen Werthe; der Landwirthschaft fehlt die Kaufkraft, und bei all ihrer Blüte bleibt sie ohnmächtig, der Handel aber wird dort nur schwach sein, wo es ausser den Bodenprodukten keinen Umsatz zu effectuiren gibt.

Ganz ohne Einfluss bleibt nun freilich, die Entwicklung der Landwirthschaft auf jene der Industrie wohl nie; aber dieser Einfluss wird nicht so entscheidend sein, als jener, den die voranschreitende Industrie auf die Landwirthschaft ausübt. Wenn die Industrie vorangeht, so entwickelt sich die Landwirthschaft viel rascher, aber wo jene von der Landwirthschaft erst soll in's Schlepptau genommen werden, da dürfte der Fortschritt nicht so reissend sein. In dieser Lage ist Ungarn.“ stb.

Ezen eszmék ugyan nem újak, mint hogy Carey, Rau, Roscher, Schäffle s általában az újkor valamennyi világhírű szelleműs nemzetgazdái így nyilatkoznak; nálunk azonban még mindig figyelemre méltók és számtalanszor ismétlendők is, a mint ezt ily kiterjedt s megáldott ország egyetlen technikai intézetének vázolt állapota szembetűnőleg tanúsítja.

Azonban szükség, hogy a budai müegyetem fény- vagy inkább csak megvilágított oldalait is bemutassam, s így elmondjam ama változásokat és intézkedéseket, melyek ez 5 év alatt, a kormánynak némelykor intézetünk iránt felébredt jóakarataról, a tudományos törekvések pártolásáról, szakferfiak kiképeztetése iránt gondoskodásáról is tanuságot tesznek.

E tények következők : 1862. január 30-kán megengedettett a magyar műegyetemnek, hogy a német hivatalos pecsét helyett, a hajdani Józsefipartanodának jelvényével ellátott magyar köriratu pecsétet használjon; ugyancsak 1862. május 24-én az igazgató a műegyetem részére czélszerű hely megválasztása iránt hivatalos tanácskozásra meghivatván, 1863. ápril 27-én kelt intézvényben kecsegtető remény nyújtott, hogy a tanártestületnek, a technikai tanügy országos képviselőtére, az intézetnek Pesten elhelyezésére s a tanárok fizetésének javítására vonatkozó kérelmére nézve kegyes határozat fog hozatni; 1858-ban a gőzgépkezelő, 1863. június 6-án pedig a reáltanári vizsgalóbizottmány, az igazgató elnöksége alatt, az első kizárólag, az utóbbi pedig nagyrészt a műegyetemi tanártestület kebeléből neveztetett ki; az 1865. szeptember 27-kén kelt intézmény által, az országban 1860-ig még kellőleg nem szervezett felreáliskolák hiányának pótlására a műegyetemhez csatolt előkészítő-osztály a tanártestület sürgetésére megszüntettetvén, ennek következtében a szükséghez mérve már nagyon megsaporodott műegyetemi hallgatók, 1 előadási- s 1 rajztermet visszanyertek, és az ott elfoglalt, különben is túlterhelt műegyetemi tanárok czélszerűbben fordíthatták tanerejüket, a technikai műveltség fensőbb igényeinek kielégítésére.

Felmutathatunk e korszakból oly jótéteményeket is, melyek az intézet nyílt sorvasztó sebére némi enyhítő írként hatottak. 1862. július 28-án Dr. Kautz Gyula, akkor e műegyetemen a nemzetgazdaságtan, jog- s törvényismeret tanára, 800 ft. segélylyel a londoni ipartárlat közgazdasági tanulmányozására kiküldetett; bár igaz, hogy más műegyetem részéről, a főbb tanszakok tanulmányozása érdekében 3—4 is részesül e fontos megbízásban. Továbbá az 1862²/₃-ik iskolai évben, a bicskei csillagda elosztásakor, a magas kormány által e műegyetemnek adományoztattak ama becses könyvek s taneszközök, melyekkel a könyvtár, természettani, de különösen a gyakorlati mértani szertár értékesen gyarapodott, és 1865. november 1-én az üresen volt állat-növénytan, áruismeret, valamint az ásvány-földtan szertár részére is, összesen 1200 ftnyi rendkívüli javadalmas utalványoztatott.

1863. october 29-én a kormány *Szily Kálmán*
igazgató úrnak a természettudományokban tökélyesebb ki-
képezhetőség végett, fizetésének megtartása mellett, 2 évet külföldi tanulmányozni megengedvén, egyszerűsággal elrendelni méltos-
tatott, hogy tanári pályára lépni óhajtó jelesebb műegyetemi
tanulók sere, időről időre 600 ftnyi utazási segélydíj co-
gondélyeztessék. Ezen intézkedés értelmében küldettek ki 2
évre külföldre 1864¹/₂-ben *Krenner József* volt műegyetemi ta-
nársegéd a természetrajzban, 1866. september 24-kén pedig
Horváth Ignác tanársegéd a csillagászatban, tökélyesbítésök esz-
közölhetése végett. Ez, a kiutaztatások fedezésére a
bécsi és prágai műegyetem cént 5000 ftról rendelkez-
hetik.

III. A m n i t a n u l ó k.

A műegyetem har képezvén, érdekes ann lása, végzett tanulmánya, látogatása és tanúsított tudt közö számviszonyait is szemügyre venni, a végre befejezésül az intézethez csatolt gőzgépezelési s reáltanári vizsgáló bizottság működésének eredményét is feltüntetni.

Az intézethez 186⁵/₆-ig csatolt előkészítő-osztályba, és műgyetem műszaki s közgazdasági osztályába beírt hallgatók száma, ez öt év alatt következő volt:

	186 $\frac{1}{2}$		186 $\frac{2}{3}$		186 $\frac{3}{4}$		186 $\frac{4}{5}$		186 $\frac{5}{6}$ *)	
	rendes	rendkiv.	rend.	rk.	rend.	rk.	rend.	rk.	rend.	rk.
Előkészítő osztályb. 16	—	—	11	—	40	—	81	—	—	—
Műegyetemben . 210	14	—	199	10	252	15	259	11	264	9

Ha összehasonlítjuk e kimutatást az 186 $\frac{1}{2}$ év előtt lefolyt 5 évvel, láthatjuk, hogy az intézet hallgatóinak száma a magyar tannyelv visszaállítására óta általában növekedett; mert míg 185 $\frac{7}{8}$ -tól kezdve bezárólag 186 $\frac{1}{4}$ -ig átlag 180 hallgató volt, addig ez utóbbi 5 évre átlag 235 műegyetemi hallgató esik; de mégis mennyire csekély e szám, azon egy adatból is kitűnik, hogy a bécsi műegyetem 1200 hallgatói között éven-

*) 186%,-re 253 hallgató van beírva.

ként átlag 200 magyar ifjú találthatik, ide nem számítván, a még legalább is 100-ra felrugó magyarországi izraelitákat és szlávokat, úgy hogy csak a bécsi műegyetemet is összesen évenként mintegy 300 magyarbirodalombeli ifjú látogatja.

Nemzetiségre nézve, a műegyetemi hallgatók következőleg oszlanak fel: volt

Nemzetiség	186 ¹ / ₂	186 ² / ₃	186 ³ / ₄	186 ⁴ / ₅	186 ⁵ / ₆	186 ⁶ / ₇
Magyar	171	170	233	242	252	230
Német	27	21	28	25	17	19
Szláv	8	6	6	2	2	2
Román	—	—	—	—	—	1
Olasz	1	2	—	1	2	1

Tehát az 5 év alatt volt 1219 hallgatóból :

magyar	=1071	vagyis	89%
német	= 118	"	9%
szláv	= 24	"	1,95%
olasz	= 6	"	0, 5%

Egyházi tekintetben, a műegyetemi polgárság következő számviszonyokban nyilvánul :

Vallásra nézve	186 ¹ / ₂	186 ² / ₃	186 ³ / ₄	186 ⁴ / ₅	186 ⁵ / ₆	186 ⁶ / ₇
róm. katolikus	135	122	177	189	189	178
ágostai hitv.	25	23	27	28	33	33
helvét hitv.	21	29	34	31	30	24
mózes hitü	23	21	24	18	21	16
görög kelet. egyh. . .	3	4	5	1	—	2

A műegyetemi hallgatóság forrására, valamint a műegyetemnek, mint legfensőbb technikai intézetnek, a középtanodákhoz való viszonyára nézve, nem csekély fontossággal bír, az intézetbe évenként felvett új hallgatóknak számát, és bevégezett tanulmányaik, előismereteik szerint, eloszlási arányát ismerni. Erre vonatkozólag látjuk, hogy felvétetett :

Bevégzett tanulmány alapján	186 ¹ / ₂	186 ² / ₃	186 ³ / ₄	186 ⁴ / ₅	186 ⁵ / ₆	186 ⁶ / ₇
Felgymnasiumból	10	11	12	19	13	
Felreáliskolából , ...	42	47	59	42	44	
Az intézeti előkészítő osztályból vagy felvételi vizsga után	14	12	59	43	10	
Összesen	66	70	130	104	67	

Ez 5 év alatt 5,471 fnyi ösztöndíjban részesült 51 műegyetemi hallgató, a 21 ft. évi tandíjtól pedig szegénységök bebizonyítása után felmentetett 249 ; még pedig volt :

Hallgató	186 ¹ / ₂	186 ² / ₂	186 ³ / ₂	186 ⁴ / ₂	186 ⁵ / ₂
Össz.	11	13	10	9	8
Élve- tandíj összege	1137 ft	1371 ft	1132 ft	1000 ft	828 ft
Tandí felmentett *)	34	40	49	56	70
Elegendett tandíj összege	714 ft	840 ft	1021 ft	1176 ft	1470 ft

Végre a műegyetemi hallgatóknak egyes tantárgyak látogatását, és tanúsított tudományos előmenetelőket illetőleg, legezészerűbb lesz, ha 1) a mérnöki-építészeti-gépészeti-szervezési szakosztály részben kötelezett tantárgyainak, 2) a szaktudományoknak, vagy kiegészítésére, vagy az általános műveltségre szolgáló tantárgyaknak, és 3) a nyelveknek látogatását mutatjuk be külön táblázatban, berekesztve az év végén megvizsgált hallgatóknak kifejezésével.

186¹/₂-ig egészen 186⁵/₂-ig állgatták :

Tantárgy	186 ¹ / ₂	186 ² / ₂	186 ³ / ₂	186 ⁴ / ₂	186 ⁵ / ₂
Elemi menynyiségtan	3	7	3	62	15
Előkészítő rajz	29	10	32	13	58
Felsőbb menynyiségtan					
I. és II. folyam	61	20	53	11	63
Leirati mértan s rajz	60	19	102	21	122
Gyakorlati mértan, rajz, s munkálatok	71	18	71	4	101
Felső földmértan	—	—	—	23	19
Általános természettan	30	9	46	20	58
Technik. természettan	62	24	43	9	29
Kísérleti természettan	—	—	—	—	—
Gép-erőműtan és rajz	66	37	86	10	60
Gépszerkezettan és rajz	12	6	6	—	12
Iparműtan	8	6	5	—	19
Száraz építészettan és rajz	48	6	42	16	51
Víz-, útéptészettan és rajz	32	8	34	8	38
Mű-díszépítészettan és rajz	—	—	—	5	5
Mintázás	5	4	4	—	17
Vegytan	21	14	6	2	50
Összesen	540	183	601	114	818

*) 186⁵/₂-ben már 73. A tandíjtól felmentetteknek évről évre szá-
porodása az intézetnek szegényebbek által látogatására felhozott állítást
bőven igazolja.

**) v. n. t. annyi mint : vizsgát nem tett.

II.

Tantárgy	186 ¹ / ₂		186 ² / ₃		186 ³ / ₄		186 ⁴ / ₅		186 ⁵ / ₆	
	v.n.t.		v.n.t.		v.n.t.		v.n.t.		v.n.t.	
Állat- növény- és ásványtan	6	4	30	5	63	47	29	19	30	25
Földisme	—	—	—	—	—	—	12	5	20	10
Jegecztan	—	—	—	—	5	5	—	—	—	—
Nemzetgazdaságtan	14	5	29	2	18	14	42	32	57	41
Váltójog	13	4	19	2	7	4	10	1	21	13
Pénzügyisme	—	—	—	—	2	1	3	2	7	5
Ipar s keresk. törvények	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—
Kereskedelmitan	—	—	8	—	2	1	—	—	6	2
Mezőipari politika	—	—	—	—	—	—	—	—	33	20
Mezőgazdaságtan és erdő- szeti encyclopaedia	21	6	51	17	30	15	12	20	67	45
Keresk. földrajz s történet	—	—	4	—	9	3	4	—	10	7
Statisztika	—	—	—	—	5	2	2	1	4	2
Számolástan s könyvvitel	—	—	—	—	2	—	—	—	30	25
Keresk. számtan	—	—	—	—	—	—	—	—	8	1
Politikai számtan	—	—	—	—	17	10	—	—	30	24
Magyar nyelv s irodalom története	—	—	—	—	—	—	12	8	9	8
Áruisme	—	—	—	—	—	—	3	1	6	4
Németnyelv : ügyírály	—	—	2	1	9	2	9	8	16	11
Összesen	54	19	142	24	169	104	171	97	354	243

III.

Francia nyelv	17	9	30	23	60	57	46	12	19	45
Angol nyelv	7	1	5	2	7	1	5	4	17	10
Olasz nyelv	4	3	7	5	5	3	7	6	—	—
Szépírási	5	3	3	2	—	—	—	—	15	10
Összesen	33	16	45	32	76	61	58	52	81	65

A műegyetemi polgárság tudomány s törekvéséről s előmeneteléről tanuskodik, hogy :

	186 ¹ / ₂	186 ² / ₃	186 ³ / ₄	186 ⁴ / ₅	186 ⁵ / ₆
	*% ₁₀ h.sz.	% ₁₀ h.sz.	% ₁₀ h.sz.	% ₁₀ h.sz.	% ₁₀ h.sz.
Vizsgát tett	72 210	76 199	72 252	71 259	60 264
Kiünő osztálylyal	21 "	29 "	21 "	20 "	20 "
Első "	46 "	40 "	42 "	46 "	38 "
Másod "	2 "	7 "	6 "	5 "	2 "

*) h. sz. = a hallgatók összes számának; % = százaléka.

Hogy a vizsgatevőknek több mint 70 százaléka 1862-ben 60 százalékra apadt, annak oka az, hogy a porosz hódoltság miatt meghagyatott, miszerint a vizsgák, melyek külföldön az egész július hóban tartanak, a hó közepéig fejeztessenek.

Ha összehasonlítjuk a három rovatos kimutatást, látni fogjuk, hogy legtöbb hallgatóik vannak a mérnöki pályára felkészítő tudományoknak, különösen a felső mennyiség-tan, leírási mértannak, gyakorlati mértannak, technikai természettudománynak, erdőművelés- és géptannak; a szaktudományok kiegészítése vagy az általános műveltséghez szükséges tudományok hallgatói ugyan évről évre lassan szaporodnak, de a felsőbb technikai műveltség igényeinek általában még nem elégítik ki; ezt csupán annak lehet felróni, hogy az intézet helyisége, különösen pedig a rajztermek sötétsége, és a szombati szünidő miatt is, nem kötelezett, és nem szaktudományoknak nem tartathatik föl egész héten át a délelőtti óra; délutáni négy óra elteltével pedig folytonos munka és rajz után, nem hajlandók ezen elméleti, bár a gyakorlati is hallgatni óhajtott tantárgyakra eljárni. Még legtöbb hallgatóiakadtak a már újonnan szervezett műegyetemnek felvett tantárgynak nyilvánított, és a technikusok élethívánálkülözhetlenné ismert nemzetgazdaságtannak és vállalkozásnak; utána pedig a némely technikai intézeteknél a nőkötől is megkívánt, szoros értelemben vett mezőgazdaságtannak, ha hozzáadjuk a mezőgazdasági üzlettan és erdőgazdasági encyclopaedia hallgatóit is.

Leggyérekben látogattatnak a külföldi nyelvek, és nálunk inkább sajnálatra méltó körülmény, mivel rendszerint azok maradnak meg az év végéig hallgatóknak, kik valahol a hallgatott nyelvből a vizsgát is leteszik; ezek száma nagyon is parányi számban jelentkezik.

Végre a műegyetemi hallgatóság állapotának alapvető mértékéhez szükséges felemlíteni, hogy az associatio a műegyetemi polgárság keblében is megfogamzván, 1862. július 1-én segélyegyletének, 1863/4-ik iskolai évben pedig dalárdájának is alapszabályai megerősítettek. Fájdalom azonban, a műegyetem oldalról leginkább segélyre szoruló intézetet, még e tekintetben sem kíséri a közönség részvétele, mi a szegény ifjúság

nagy száma mellett annál is inkább sajnálatra méltó, mivel az intézetnek a budai várban elhelyezése, még a tanítás által szereshető tisztességes mellékkeresetet is, részint a budai tanuló ifjúság csekély száma miatt rendkívül megnehezíti, részint a Pesttől oda- s vissza másfél órát igénylő távolság miatt lehetleníti; mulasztás elkerülése végett gyorsított hegymászásnak úgy is évről évre esik egy-egy Pesten lakó ifjú áldozatul, és az intézet betegkönyvében hétről hétre némelykor 30-an is vannak feljegyezve. Ugyanis a segélyegylet alaptőkéje 5 év alatt csak 1900 frtra növekedett; ebből 1700 ft a budai takarékpénztárba van betéve, 100 ftot a debreczeni kovács czéh alapítványa tesz, és 100 ft Velser János adománya. Az 186⁶/₇-diki tanévben 19 műegyetemi hallgató részesült segélyben, 3 pénzbeli, 7 szertári, s 9 pénzbeli és szertári segélyben.

A gőzgépkézelőkre vonatkozó számviszonyok nemcsak a műegyetemi tanárszemélyzetnek ismét hasznos működéséről, és a kazánfűtők megvizsgálásánál díj nélkül való igénybevételéről tanuskodnak, hanem közgazdasági tekintetben is érdekes jelenséget képeznek: a mennyiben ez adatokból is világosan kitűnik a gépüzletnek, Magyarországhban egyébként is kimutatott, terjedése, de főképen az iparpályának köznépünk által is megkedvelése folytán, a gépészeti pályán eddig alkalmazott külföldi, cseh- vagy morva egyéneknek mindinkább honosaink által való túlszárnyalása és lassankénti leszorítása. Az 185⁹/₉-ik iskolai évtől egészen 186⁶/₇-ig, tehát nyolcz év alatt, megvizsgáltatott 935 gőzgépkézelő, még pedig:

A gőzgépkézelők közül	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	186 ³ / ₄	8 év alatt összes.
Hajógépész	2	—	1	—	30	12	15	16	76
Mozdonyvezető . .	13	10	36	7	—	9	13	12	105
Gőzgépre felvigyázó .	64	29	35	41	119	124	44	76	532
Mozgony-felvigyázó .	—	1	1	—	10	—	—	10	22
Kazánfűtő	29	26	19	4	23	82	8	9	200
Visszavettett . . .	—	—	—	2	1	1	—	—	4
Összesen	113	66	92	52	182	227	80	123	935

186³/₄-től bezárólag 186⁶/₇-ig, tehát négy éven át, a

reáltanári pályára összesen 41-en jelentkeztek, és 22-en nyertek tanításra képesítő bizonyítványt, még pedig:

	186 ¹ / ₂	186 ¹ / ₂	186 ¹ / ₂	186 ¹ / ₂	Összesen
Felreáltanodára	11	4	5	6	26
Önálló alreáltanodára	7	—	6	2	15
Mennyiség- és természettud. szakra	11	—	6	7	24
Történet- és nyelvtudományi szakra	7	4	5	1	17
Összesen	18	4	11	8	41
A vizsgát még teljesen be nem végezte	6	3	6	4	19

E kimutatás kellő megértésére megjegyzendő, hogy a reáltanári pályára lépők, a felreáltanodáknál képviselt két fő szak szerint, a mennyiség- és természettudományokból vagy a történet- és nyelvtudományokból vizsgáltatván meg, felreáltanodának tanítási képességet. A vizsgák írásbeli, szóbeli, valamint házi feladatból állnak, és a vizsgázók kellő sikerrel kiállni; a vizsgázók és vizsgálandók közötti viszonyok az előzőekben teljesítették, a vizsga egy év alatt teljesen megvan; „a vizsgát még teljesen be nem végezte“, ily értelemben kell felfogni. A vizsgálóbiztosok jutalmazása tekintetében figyelemre méltó, hogy a tanárjelölt által fizetett 10 o. ért. ft vizsgadíj egy harmada az elnököt, egy harmada a szakvizsga írásbeli dolgozatainak, napokat igénylő, átnézésével és a szóbeli megvizsgálással megbízottakat, egy harmada pedig az általános műveltséghez tartozó tudományokból vizsgáló biztosokat illetvén, ez utóbbiaknak órákig tartó fáradságukért rendszerint 50 kr. legfeljebb 62 kr. jut. Mindenesetre jelentékeny pótlék 1228 o. ért. ft. évi fizetéshez!

V.

ERDÉLY KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZEIRŐL.

Gróf Bethlen Farkastól.

(Két térképpel.)

Midőn valamely ország vasút-hálózati tervet megállapítani szándékozik : a jelent ép úgy valamint a jövőt egyaránt figyelembe kell vennie ; mert ha a jövőt a számításból kifeleli, eme tévedése igen könnyen azon sajnos eredményt idézheti elő, hogy a milliókat felemésztő vasútai, hasznothajtó jövedelmezés mellett, helyrehozhatlan károsodást okoznak az országnak.

A legelső vasútvonal vitelénél az ország érdekének fő súlyát arra kell fektetnie, hogy ez oly tapintatteljesen megválasztott helyes irányban vezettség, nehogy a jövőben építendő pályavonaloknak akadályul szolgáljon, sőt inkább az ország vaspályáinak minden irányban leendő behálózási tervét előmozdítsa.

Erdély földirati fekvésénél fogva arra van hivatva, hogy a kelet és nyugot közötti egybekötő láncszemet képezzen ; miért is ugyanazon vaspályának kell az alapvonalat képezni, mely Nagyváradtól Kolosváron át Brassóig s innen a bodzai szoroson Moldvaországba vonúlna, mintegy gerinczét képezvén azon szárnyvonaloknak, melyek abból Erdélyország völgyeibe szétágazandók lennének. Ezzel kapcsolatba hozatnék jelesen

1) azon szárnyvonal, mely Kolosvártól fogva Deésen át Szász-Régenig, s ismét Deéstől egy szárnya a Szamos mentében húzódnék, valamint a másik Kuditól Bukovinába vonúlna.

2) Azon vonal, mely Koslárdtól a Maros folyam mellett

Fehérvárig Déván át húzódnék, s Aradnál a tiszai vaspályával köttetnék össze.

Erdélynek hivatása az, hogy abban a műipar megerősülván, gyárországgá emelkedjék; ez üdvös cél kivételre leginkább a székelyföld legalkalmasabb, miután túlnépesegett, fakészlettel és vízzel bővelkedik; miért is még egy második osztályu vaspálya-vonal azükségtetnék, mely Vajdaszegnél venné kezdetét, s a Maros mentében fölé lé Várhegyaljáig, s onnan ismét Tölgyesig felnyúlna; Várhegyaljától még a Maros folyam hosszában vezetnék, s ott áthidalva az Olt völgyébe B ig húzódnék; ezen fő vonalból egy mellékvonal Héví ehenig, s onnan ismét Kis-Kapusig a fő vonalba nyúlna; en kívül óhajtható még, hogy egy legelőbb építendő I osztályu vonal létesüljön, mely Piskitől a Zsib völgy n, miut a nagy terjedelmű, kiaknázhatlan s legkitt, ősségű barna kőszén-telepét helyére. Ezeken felül r etkező, de csak később építendő II-od és III-ad osz vaspálya-vonalok létesítése volna óhajtható, úgymint:

1) Balázsfalvától fogva a parajdi sóaknáig, minthogy a marosujvári sóakna hosszas jövőjét a gyakori víz-befakadások miatt biztosítani lehetlen. Ezen vaspálya folytatása Parajdtól Székely-Keresztúrig, honnan egyfelől Székely-Udvarhelyig, s innét Dánfalváig, másfelől pedig Héjasfalváig a fő vonalig következnek; ezen vonal elkerülhetlen életszükségnek tekintendő, minthogy a székelyföld legnagyobb része parajdi sóval él.

2) Szebentől Szent-Ágothán át Segesvárig.

3) Szamos-Ujvártól a Mezőségen keresztül Mocsnak, s onnan a Maros melletti vonalba Maros-Ludasnak.

4) Hátszegről Karánsebes felé Erdélyország határszéleig, miután a magyarországi vasút-hálózat szerint Temesvártól Karánsebesig egy vasútvonal kivitele van tervezetben.

Ezen vasút-hálózat ugyanazon tervvel összhangzó, melyet Oláhországnak irányalapul kell kitűznie, ha vasúthálózatát czélszerűen összeállítani óhajtja, mely csak úgy nyerhet valódi érvényt, ha tudniillik a tengert az ország végpont-

jaival összeköttetésbe hozandja, s miután ez létesül, csak akkor vegye foganatba az országban szerte ágazó mellék vonalait.

Miután azonban az osztrák birodalom ez idő szerint hadászati szempontból beleegyezését abba nem adhatja, hogy ezen Oláhországon végig nyúló vasút-vonal végpontja a birodalommal összeköttetésbe álljon. Mindezt szemügyre véve, valószínűnek, sőt bizonyosnak állítható, hogy Oláhország mind az ojtosi vagy gyimesi vonalt folytatni fogja, mely egyenesen Galacznak vezet, valamint a bodzait is, mely Bukuresten át egészen a tengerig fog nyúlni.

Ekként az ország a fővonal s az Arad felé vonuló mellék vonal által mind nyugattal, mind pedig kelettel közvetlen összeköttetésben állana, mi az általános európai érdeknek is leginkább megfelelne, s a mi reánk nézve leglényegesebb, belöldünk közepét hasítván át, hazánk legfontosb érdekei is kielégíttetnének az által, minthogy az ország legjelentékenyebb pontjai ezen mellékvonalak eszközlésével a fővonallal szoros érintkezésbe hozatnának. Ezen vonal nagy hordereje könnyen felismerhető leginkább abban, mert oly vidéken haladván át, mely népességgel, fával és vízzel bővelkedvén, a természet e dús adományainál fogva, kétségbevonhatlanul arra látszik hivatva lenni, hogy abban a gyárak felállítása által a műipar felvirágoztassék, valamint só-szállítmányával a vaspályának biztos jövedelmet nyújthasson.

Azonban mindenek felett meghatározandó, hogy ezen vasutak

- 1) mily renddel volnának építendőek, valamint
- 2) melyik pályavonalon mily osztályu vonalak volnának létesítendőek. A mi az első tételt illeti :
  - a) Természetes, hogy legelőbb a fővonal megépítése volna óhajtandó, mely Nagy-Váradtól Csucsán és Kolosváron át a Küküllő völgyén fel Galacz felé irányozva, s egy szárnyvonallal Károlyvárral volna összekötendő.
  - b) a második szárnyvonal a károlyfehérvári szárnyvonalnak Arad felé való folytatása lenne.
  - c) a harmadik Piskitől a Zsib völgyébe.

S miután a fennevezett három vonal építése befejezve lenne, következnek

3) a többi szárnyvonal sorrendje is.

Ezen vonalak közül az a) és b) alattiak építésre nézve az I-ső, a zsidvölgyi, mely leginkább kőszén-szállítványok eszközzésére alkalmaztatnék, a III-dik, a többi vasútvonalak pedig a II-dik és III-dik osztályba volnának sorozandók.

Mindenek előtt építendők lennének :

I-ső osztályu Csucsától Kolosvár, Brassón át Bodzáig . . .	59 mérföld
I-ső osztályu Zámától Kosalárdig	17 "
Összesen	76 "
III-dik osztályu Piskitől a Zsidvölgyig	10 "
Főösszeg	86 "

A majdan későbbben építendő II-dik osztályu vaspályák a következők lennének :

Vajdaszegtől — Maros-Vásárhelyig	7.00
Maros-Vásárhelytől — Szász-I	4.00
Szász-Régentől — Várhegyaljára	12.00
Várhegyaljától — Tölgyesig	6.00
Várhegyaljától — Brassóig	27.00
Hévíztől — Szebenig	16.00
Kolosvár-Deéstől — Szatmármegye határszélig	22.00
Deéstől — Szász-Régenig	11.00
Kudutól — Bukovina határszélig	15.00
Szebentől — Oláhország határszélig	4.00
Csik-Szeredától — Gyimesig	5.00

Összesen 137 mérföld.

Végre a III-dik osztályu vasútvonalak a következők volnának :

Balászfalvától — Parajdig	15.00
Parajdtól — Szék.-Keresztúrig	6.00
Szék.-Keresztúrtól — Szék.-Udvarhelyig	3.50
Szék.-Keresztúrtól — Héjasfalváig	1.50
Héjasfalvától Karánsebes felé a bánáti határig	5.00
Szamos-Ujvártól Mocson át Maros-Ludasig	10.00
A piski-zsidvölgyi vonalak	10.00
Udvarhelytől — Dánfalváig	5.00
Összesen	57.00
vagyis	51.50 mérföld
I-ső osztályu	76 mérföld
II-dik osztályu	137
III-dik osztályu	57.00 "
Főösszeg	270.00 "

Habár a magyarországi gazdasági egyesület emlékirata szerint a vaspályák költségei mérföldenként 750,000 forintba számítatnak is, vegyünk fel azonban 800,000 forintot átlagosan, minek alapján a 76 mérföldnyi I-ső osztályu vasútvonal 60.800,000 forintba kerülne; ugyanezen emlékirat szerint a II-od osztályu vonalakra 260,000-től 300,000 forintig számítatnak, de mi tegyünk fel 320,000 forintot, valamint a szebeni határszéli, s a csík-szereda-gyimesi vonalakra 750,000 forintot, minek folytán a 137 mérföldnyi vasútvonal 48.140,000 forint költségbe kerülne; végre, a gazdasági egyesület a III-dik osztályu vonalakra 185,000 forintot számított mérföldenként, mi azonban 200,000 forintot vessünk ki, tehát a 7.₃₀ mérföldnyi hosszú vonal 11.500,000 forint kiadást emésztene föl.

Miért is a legelőbb fölépítendő vonalak lennének, úgy-mint :

I-ső osztályu 76 mérföld hosszúságú pálya bele kerülne .	60.800,000 ftba
III-ad osztályu 10 mérföldnyire terjedő pedig	2.000,000 „
Összesen	62.800,000 „

Az osztrák birodalomnak jelenleg 829.₂₈ mérföldnyire terjedő vasútvonala van, melynek létrehozatala, az egyes számokat mellőzve, 693.460,000 forint tökét vett igénybe. Minek folytán Erdélyország óhajának méltányossága nagyon is kiderül, midőn a fennebb érintett vasútvonalak létesítését kívánja, annál is inkább, mert a birodalom ezen 829.₂₈ mérföldnyi vasút tökéjének meghatározott kamatja biztosítva lévén, a károsodásba, vagyis a reáfizetésbe Erdély is aránylag szint-úgy befoly, még pedig a nélkül, hogy egy talpalatnyi vasútvonallal bírna, habár földiratilag a birodalom $\frac{1}{11}$ -ed részét képezi, miért is, ha ezen vaspályának Erdélyország is tetteles használatában volna, azon esetre is 75 mérföldnél hosszabb vasútvonal joggal illetné meg azt; következőleg óhajtja, s méltán elvárja Erdély, mely jelenlegi elszigetelt pangó helyzetében a végpusztuláshoz oly közel áll, hogy a fennebb érintettem vaspályák mihamarább létesüljenek.

Természetes, hogy ez időszerinti mostoha körülmények között, ezen tervszerinti vasúthálózatnak kiépíttetése csaknem lehetetlen, ennek megállapítása azonban elkerülhetetlen

szükséges, már csak az oknál fogva is, hogy az általam javaslatba hozott fővonal megállapítására lényeges befolyással van, melynek kiépítése égető szükség, mivel egy más fővonal megállapítása a behálózást igen könnyen meghiúsíthatná.

Ha azonban ezen vasút-hálózat határozatba menne, az országos műutak építésében az eddigitől eltérő egészen más irányt kellend követni; azon esetre az építendő útvonalakra nézve kormányilag kellene meghatározni, még pedig figyelembe vételével annak, hogy minden műútvonala a fő vaspályavonal felé legyen irányozva, tekintettel a mellék vaspályákra nézve is.

Valamint az emberi testszervezet tartósabbá s izmosabbá erősödik, ha annak ideg-rendszerét megedzeni képesek vagyunk; ekként hasonlóan egy ország valódi idegrendszerétől a közlekedési utak mondhatók, melyeket ha jó karban előállítani s fentartani tudunk, élet-rugékonyságot s életrevalóságot tanusítunk általa, ellenkező esetben a tétlenség s tepedés csálhatlan jeleit adjuk, s egyszersmind bebizonyítjuk, hogy még azon pontot korántsem értük el, mely a polgársult népek s országok színvonalára emeljen bennünket; mert a közlekedési közegek kifejlődése általában minden nemzet mivelődésének kétségbevonhatlan hévmérőjét képezi, úgy szintén az általános műipar és a gazdaszat haladásának, valamint az elért polgárosultsági foknak alapja, s minden virágzó iparnak és kereskedelemnek múlhatatlan előföltétele s kelléke.

Jelen viszonyaink között az eddig volt álladalmi utak elnevezése meg fog szünni, s csakis országos-, törvényhatósági-, vagy közlekedési-, valamint községi-, vagy helységi utak létezhetnek.

Az országos műutak építése és fentartása az országos útépítő alapot illetendi.

A törvényhatósági vagy közlekedési műutak, a felső kormány által meghatározott irányzatokban, a törvényhatóságok terhe leendő, azoknak építésére s fentartására, melyekre a hatóságok a füstönként kiszabott hat gyalog napszámot, vagy pedig ennek megfelelő igás erőt fogják felhasználni, úgy szintén már más megyékben dívó juh-, vagy másként isztina,

(eszterha) vagy pedig kosár-adót készpénz és hidak építésére fogja az ezen adóból befolyó összeget befektetni. Hagy a juh-isztina vagy kosáradó voltaképen miből áll, vagy álljon, következőleg ohajtom megfejteti :

Miután Erdélyben nem a birkát, hanem az úgynevezett paraszt vagyis hosszú fürtű magyar juhot szokás tenyésztetni, s ez után járó legjelentékenyebb jövedelem a tejfejes : az egyes helységek 200 - 300 darabból álló juhnyájukat egy isztinába vagy kosárba egy juhász (bacsó) őrizetére s gondviselése alá szokták bízni, s ilyenmü kosarak, a helységek nagyságához képest, több vagy kevesebb számmal léteznek. Az országban dívó szokás szerint, az egyes gazdák juhainak ily kosarakba való egybecsapása, vagyis egy nyájja összecsoportosítása után, a fejes ideje, az egész országban, az óhitték naptára szerinti szent György napján veszi kezdetét, s tart szent Mihály napig bezárólag; mely idő tartama alatt minden juh-gazda, előlegesen kikötött alku mellett, minden darab juh után bizonyos meghatározott tej vagy sajt-mennyiségben részesül. Ezen általában bevett szokás folytán, a juhadó az alább elősoroltakból áll :

A helyett, hogy a tejfejes szent György napján venné kezdetét, s szent Mihály napján fejeztetnék be : egy-egy nappal előbb kezdődik, úgy szintén egy-egy nappal később végződik. Ezen két rendkívüli időbeli fejésből befolyó jövedelmet rendszeren haszonbérbe szokták adni, s az ebből növekedett összeg képezi a juhadót. A legigazságosabb adó nemeinek egyike ez, minthogy senkinek terhére nem esik, miután ezen két napi fejésnek a nélkül is egy gazda sem venné hasznát, s a mellett mégis jelentékeny bevételt eszközöl, miután minden helységben legalább is két ilyenmü juh-isztina vagy kosár létezik, a helységek legnagyobb részében sokkal nagyobb számmal találtnak ilyenmü kosarak, melyeknek egyenként két napi fejéséből befolyó tiszta jövedelmét 8—10 forintra bizton számíthatni. Ily adónem-jövedékből Udvarhely székbén, hol ez számos évek óta fennállott, azonfelül, hogy a megyei utak hídjait jó karban ebből tartotta fel, már 1848-dik évben ezrekre menő tükévé növekedett.

A harmadik rendbeli műútak a köz-égi vagy helysége-

giek, melyeknek jó karbani fontartása, az egyes helységek kötelességében fog állani.

A megyei műutak, miként fentebb érintém: a füstök után járulandó napszámok erejével építtetnének s tartatnának föl; mert gyanis a megyékben már 1861-dik évben (azóta pedig s rodtak) a füstök létszáma 194,935 volt, úgy mint: Alsó-F. megyében 36,856, Felső-Fehérm. 9,760, Küküllő 16,172, Torda 21,565, Kolos 25,575, Doboka 18,738, Belső-Szolnok 20,604, Hunyadmegyében 32,057, Fogarasföldön 11,605, a székely székekben 76,052, úgymint: Udvarhelyszékben 17,962, Háromszek. 9,004, Csíkszékben 18,457, Marosszékben 15,355. Ar. székben 4,274 füst. Továbbá a szász székekben úgymint: Szeben 17,826, Segesvár 4,274, Brassó 7,012, Beszterce 10,964, Szász-Sebes 2, Székely-Sink 5,370, Szerdahely 4,182, Köhalom 4,252, Szász-Város székekben 2,675, Szász-Város székekben 3,573.

Végre a volt katonai v. székben 23,382 füst létezik, úgymint: az első, a román v. székben 13,640, a másodikban 9,702.

A fennebb elősoroltakból kitűnik, hogy az Erdélyben létező összes füstök száma 374,175; minden egyes füstre külön-külön 6 napszámot felvéve, az eredmény 2.245,050 napszám leend, s ezen jelentékeny munkaerővel kevés évek lefolyása alatt a megyék minden műutait nem csak felépíteni, hanem egyszersmind jó karban fen lehet tartani.

Mindaddig, míg a közlekedési műutak fölépítése fogantatba nem vétetik, s miglen teljesen fölszerelve nem lesznek, az annyira ohajtott s reménylett vaspályák czélszerűsége téveszmére alapított tényként tekintendő, s a várt áldást hozó siker gyümölcseit, melyet annak létrehozniá kellene, az ország nem élvezendi, mert az év zordon szakáiban, a nagyrészen járhatlan útai miatt, teljesen el levén azoktól zárva; miért is a vaspályák fölépítésével szintűgy járna az ország, miként régebben a műutakkal járt.

A mult időben Tihuczától elkezdve, s csaknem a határszélen elvonulva egészen Tölgyesig műutak voltak, s az ebből kinyúló szárnyvonalak Bukovina-, Szatmár-, Bánátba, Al-

földre, valamint Moldva- s Oláhországba húzattak, míg ellenben az ország belsejébe nyúló vonal egyetlen-egy sem létezett.

S mi lőn ennek természetes következménye? az, hogy Bánátból s Magyarhon többi részeiből, úgy szintén Oláhországból Erdélyországba vezető s mindig jó karban fentartott műutak segítségével elő-árutereinket olcsóbb gabnával áraszták el; kevesebb időt igényelvén s jutányosb szállítási díjt kelletvén fizetniök, gabnájuknak árutereinkre való beszállításáért, míg ellenben Erdélyország természetői nem versenyezhetvén velök, belföldi járhatatlan utaink miatt.

Ezen sanyaru helyzet még sokkal rémületesb színben fog előtűnni, s a nyomort magasabb fokra csigázni, ha az országos műutak mihamarábbi foganatba vételére, és sükerre vezető végrehajtására teljes figyelmet s gondot nem fordítunk; mivel Alföld, Bánát s az egyesült Oláhországok gabnájukat s borukat tetemesen jutányosbban szállítandják be, mintsem Erdély legnagyobb része járhatatlan utain. A Mezőség gabonáját, Küküllő melléke pedig boraít épen azon környéken, mely terményeinek egyedüli fogyasztója, mint-hogy Erdélyhonban egy ottani véka, azaz 32 itcze gabnának szállítási díja rendesen 1½ krajczárba kerül mérföldenként, s így 3 vékát egy mázsára számítva, mely mérföldenként 4½ krajczárba esik; míg ellenben a vasúton egy mázsának mérföldenkénti szállítása legfelebb egy krajczárba kerül.

Őszintén be kell ismernünk és vallanunk, hogy a volt önkényü kormány a műutak építése körül, rövid uralma alatt, sokkal nagyobb érdemet vívott ki és sokkal többet hozott létre, mint a mennyi ezelőtt évtizedek alatt történt. Sok helyütt, hol ezelőtt járhatatlan utak valának, ott jelenleg a legkényelmesben utazhatni. — Az utak építése körül egyedül azon hiányos eljárások történtek, hogy igen gyakran nem a megállapított terv szerint építették azokat, hanem minden vidéki vagy kerületi biztos saját önkénye szerint építettett útvonalakat, minek azon káros eredménye lőn, hogy a már csaknem teljesen elkészült vonalak felépítését, felsőbb rendelet folytán, abban kellett hagyni, s épen ugyanazon vonalban más utat kellett építeni; elpazarolván az arra fordított napszá-

mokat, é s intetbe nem véve a kárba ment elvesztegetett drága időt.

Ezen határozatlan útéptetés körüli hiányos rendszerből származott azon megbecsülhetetlen hanyagság is, hogy olykor a legfontosb útvonalra igen kevés, vagy éppen semmi figyelm fordítottak; eleven példa erre a Mezőség.

Ez hasonló hátrányos körülmény kikerülése szempontjából, miként fennebb érintém, elkerülhetetlen szükségnek ítélem, hogy a kormány a mérnöki kar által, egy oly műútervet készíttessen, mely az ország jelen s jövő viszonyainak megfelelője. — Egyanis, hogy ezen tervben a majdan vezetendő útvonalon ki legyenek jelölve, hogy min megállapított terv kivételével csupán a megye érdekeit tartva szem előtt, — I. az ország jelen s jövő viszonyaihoz képest megállapíttatnia; szem előtt kell tartania a jelent, h az ország jelen tájék az árutérekkel a lehető legrövidebb műúttal összeköttetésben; jövőre nézve pedig a megállapított hálózatát vegye tekintetbe, hogy bármely vasútvonalhoz, az ország legtávolabb fekvő vidékeiről is, a lehető legrövidebb s szilárdul épített műúttal vezessenek.

Jelenleg 12 nagyfontosságú pontja van Erdélynek; ezen nevezetes helyeket a műút-tervezetet készítő mérnöki karnak figyelembe kell vennie. Ezen jelentékeny helyek a következők, úgymint : az egyedüli kereskedelmi gyűlpont Brassó, — a két legnépeseb főváros : Kolosvár és Szeben, — továbbá középponti város . Károlyfehérvár és Maros-Vásárhely, — és végre az öt sóakna, úgymint : Maros-Ujvár, Torda, Parajd, Vizakna és Deésakna.

Ezekon kívül van Erdélyországnak gabna-magtára is, a Mezőség, úgy szintén fogyasztó környéke is, úgymint, a bányavárosok s annak vidéke, valamint a Székelyföld egy része is. Elkerülhetetlen szükséges tehát, hogy a fennebb érintettem leglényegeseb pontokon át, vagyis azok felé legyenek irányozva a műúttak, mint a kereskedelmi forgalomnak legjelentékenyebb helyei felé. Jövőre nézve pedig, ha az előbb építendő vaspályavonalak létre jönnek, kétségbevon-

hatatlan, miként igen nevezetes kereskedelmi pontokká fejlődnének Caucsza, Kolosvár, Torda vagy Egerbegy, Vajdaszeg, Balászfalva, Héjásfalva, Köhalom, Héviz, Rákos vagy Mátéfalva, Brassó, Nagy-Borosnyó, Maros-Illye, Piski, Szász-Város, Alvincz, Károlyfehérvár és Koslárd.

Miért is e tervezetnek úgy kell megállapíttatnia, hogy a szerint a lehetőségeket szem előtt nem tévesztve, az útvonalak azokhoz képest terveztesse ki.

Erdélyországnak jelenleg teljesen befjezett útvonalai a következők :

Alfalutól — Szárhelyig	4,000 öl
Brassótól — Törösvárig	22,000 „
Brassótól — Tömösreig	11,860 „
Kézd-Vásárhelytől — György-Szent Miklósig	96,500 „
Sep.-Szent-Györgytől — Csikszentkirályig	38,800 „
Sep.-Szent-Györgytől — Parajdig	68,200 „
Sep.-Szent-Györgytől — Földvárig	9,000 „
Sep.-Szent-Györgytől — Előpatakig	16,500 „
Besztercsétől — Nassódig	11,000 „
Csik-Szeredától — Gyimesig	32,400 „
Deéstől a kővári határig	18,000 „
Deéstől — Lápasa határig	47,700 „
Dobrától — Aradmegye határáig	15,100 „
Fehérvártól — Topánfalváig	36,000 „
György Szent-Miklóstól — Borszék-Tölgyesig	30,900 „
Kézd-Vásárhelytől — ojtosi határszélig	18,800 „
Kolosvártól — Caucsáig	50,800 „
Kolosvártól — Szász-Sebesig	57,100 „
Kolosvártól — Besztercséig	66,000 „
Kudutól — Radna-Bukovináig	52,000 „
Nyárádtől — Mikefalváig	6,900 „
Parajdtól — Korod-Szent-Mártonig	24,600 „
Segesvártól — Csikszerecsig	48,000 „
Solymostól — Zarándig	15,000 „
Szebentől — Vereatoronyig	17,800 „
Szebentől — Bukovináig	151,800 „
Szebentől — Visaknáig	7,000 „
Szebentől — Bánátig	87,100 „
Szebentől — Brassóig	74,600 „
Szent-Györgytől — Hidvégig	11,500 „
Szent-Györgytől — a kézdvasári útba	6,200 „
Szálvától — Romuli a határszélig	21,000 „

Szita-Keresztúrtól — Szent-Györgyig	18
Tordától — Maros-Vásárhelyig	40

Összesen 1,221,

vagyis 307 mérföld és 2600 öl, ehhez azonban még számítandók az egyes helységek között fennálló műutalyok nagyobb részt a székelyföldön léteznek.

Félig kész útvonalak, melyeknek végleges fölép csekély erőt s kevés pénzt kell fordítani, a következők

Abrudbányától — Zaránd határszélig	3,
Alvincztől — a tartároí fogadóig	12,
Apahidától — Nagy-Sármásig	19,
Deéstől — Csernekig	19,
Ernyétől — Köszvényesig	15,
Erzsébetvárostól — Felsőkápolnáig	14,
Fehérvártól — Balázsfalva — Korod — Szent-Mártonig	54,
Felőrtől — magyar-láposi útbán	20,
Felvincztől — Hadrévig	7,
Galgótól — Rohig	10,
Hátszegtől — a bánáti határig	21,
Héjasfalvától — Kőhalom — Földváríg	43,
Hunyadtól — Hátszegig	11,
Hunyadtól — a dévai útig	9,
Kolosvár — Magy.-Zsombor a határszélig	36,
Kézdi-Vásárhelytől — Kovásznáig	11,
Maros-Vásárhelytől — Gerebenesig	13,
Medgyestől — Zsitveig	18,
Medgyestől — Fogarasig	36,
Medgyestől — Bogácsig	7,
Mundrától — Uj-Toháig	23,
Parajdtól — Alfaluig	20,
Piskitől — Hátszegig	15,
Radnótól — D. Szent-Mártonig	7,
Szebentől — Szent-Ágotháig	22,
Szent Páli fogadótól — Mikefalváig	5,
Tordától — Torockóig	16,

Összesen 493,6

vagyis 123 mérföld és 1600 öl, ehhez ismét hozzáad az egyes helységek között félig elkészült utak.

A fenn elősoroltak átnézetéből kiindúlva, a majda építendő új műut-vonalak a következők lennének; meg zendő azonban, hogy ezen vonalak egy részénél is a föld kálatok csaknem felényire készek, vagy pedig kezdem

zésben vannak. A felépítendő új vonalak tehát a következők, úgymint :

Bánfi-Hunyadtól — Magyar-Zsomborig	15,200 öl
Balásszfalvától — Vizaknáiig	21,800 „
Balásszfalvától — Kiskapusig	20,600 „
Békaalfalvától — Kovássnáiig	19,000 „
Beszterczétől — Szamos-Ujvárig	27,900 „
Beszterczétől — Nagy-Sármásig	22,100 „
Beszterczétől — Sajó-Szász-Régenig	27,000 „
Dánostól — Keresd-fogarasi útig	16,500 „
Egerbegtől — Hadrévig	7,400 „
Enyedtől — Lapád-Elekesig	13,000 „
Erdőháttól — Maros-Solymosig	14,300 „
Erzsébetvárostól — Balavásárig	10,200 „
Fehérvártól — Vizaknáiig	21,800 „
Felvincztől — Maros-Ujvár — Elekes — Zsitvénig	16,200 „
Fogarastól — Köhalomig	23,500 „
Gálfalvától — Bogácsig	4,000 „
Gyalutól — Topánfalváig	59,800 „
Hátszegtől a Zeliiba határig	28,600 „
Keresztúrtól — Parajdig	21,500 „
Kézdi-Vásárhelytől — Baróth az országútig	27,700 „
Kolosvár — Csernek az ország határáig	43,100 „
Köhalomtól — Szent-Pálig	14,000 „
Méhestől — Tóhátiig	8,700 „
Nagy-Sármástól — Gerebenesig	14,800 „
Nyárádtől — Kőszvényesig	26,000 „
Pánczélcsehtől — Zsomborig	15,700 „
Sepsi-Szent-Györgytől — Miklósvárig	15,200 „
Szamos-Ujvártól — Mocsig	18,000 „
Szász-Sebestől — Nagy-Sejkig	32,200 „
Szász-Régentől — Görgény Ditróig	33,000 „
Szász-Régentől — Toplicza-Ditróig	52,000 „
Szovátától — Kőszvényesig	8,300 „
Tóháttól — Hadrévig	9,600 „
Torocakótól — Nagy-Enyedig	12,000 „
Tóháttól — Maros-Ludasig	6,000 „
Toroczkótól — Topánfalváig	28,500 „
Zalathnáttól — Algyógyig	14,000 „
Összesen	769,200 „

azaz, 192 mérföld és 1600 öl.

Mint hogy, miként fentebb érintém, jövőre csakis országos, megyei és községi utak létezhetnek, ennek folytán Er-

délyországra nézve felette ohajtandó volna — miként az ide mellékelt táblázatból kitűnik — hogy abban 55 országos fő útvonal ágaznék azét, melyekből harmincz vonal éjszának és délnek kinyúlván, mellékes országos útvonalakkal egybeköttetésbe jönnének.

A fennebb érintett táblázat-melléklet kimutatása szerint, a már teljesen felépített műút-vonalak 1.039,300 öl tesznek, — a még csak félig elkészült útvonalak 278,800 öl — az újonnan építendőik pedig 228,900 öl hosszat képeznek; maradna tehát megyei útvonalak 191,640 öl teljesen felépített, továbbá 214,600 öl félig kész, a végre 540,300 öl majdan fölépítendő műút. Ezen tervjavaslatba hozott úthálózat az ország jelen s jövő közlekedési igényeinek tökéletesen megfelelne, s a község szoros kötelességének vallaná: az egyes hálózati útait épségben s jó karban mindenkor fontartani.

A vaspályákon s a felsorolt országos és megyei műútvonalokon kívül, Erdély nemzetgazdasági haladásának kifejllesztését jelentékenyebben a vasutak szabályozása nagy mérvben előmozdítná. Folyóink egy részén nem csak hogy Erdélyország fő jövedelmi forrása a tutajozás, mely csaknem szakadatlanul az év minden szakaiban folytathatnék, s a folyamok mellékeinek térségei (melyek különben is a legtermékenyebb talajt tartalmaznak) a vízárakatok által veszélyeztetve nem volnának, következőleg biztos s aránylag dúsgazdag jövedelmet nyújthatnának, s a mi felette lényeges, ez idő szerint rendetlenül kanyargó, s számos helyeken megzátonyosodott folyóink egy részét hajózható folyamokká is változtathatnók át.

S bár mennyire ohajtandó volt, hogy a volt kormány a vízszabályozások érdekében minél erélyesebb intézkedési rendszert léptetett volna életbe, ennek daczára mégis csak

1855-dik évben	. . . . .	120 frtot o. értékben
1856-dik	"	8,861 " "
1857-dik	"	5,542 " "
1860-dik	"	20,415 " "
1862-dik	"	14,000 " "
és végre 1864-dik	"	48,000 o. é. forint kiadást tett.

Hogy ezen, a vízszabályozásra fordított összegek oly csekélyek, hogy említést is alig érdemelnék, valóban, tagadni nem lehet; kivált pedig ha azt is szemügyre vesszük, hogy az eddigi vízépítésbe fektetett költségek nem annyira az ország, mint a kincstár érdekében tétettek; s miután a kiadások legnagyobb részt, Maros-Ujvártól kezdve, a Maros medrének tisztítására fordítottak: kétségbevonhatlan, hogy ebben szintén az ország is érdekelve levén, mindamellett ezen munkálatok fő iránya s ösztönző tényezőjének a kincstári sószállítmányok mondhatók. A legjelentékenyebb kiadási összeget, úgymint az 1864-diki 48,000 ftot is nagyobb részt a Rápoltnál tett átvágás emészté föl. Hogy ezen átvágás feletto szükséges volt, szintén tagadhatatlan, azonban, hogy e munkálatnál még sokkal nemcsak szükségesebb, hanem a szó szoros értelmében elkerülhetetlenebb vízkörüli építkezések léteztek már akkor is, azt mindenki, ki Erdély viszonyaiban csak felületes jártassággal is bír, ha mindjárt a volt önkényű kormányhoz szító egyén volna is, bevallani kénytelen.

S ha továbbá figyelembe vesszük azon kiszámíthatatlan károkat, melyeket jelentékenyebb folyóink évenként tesznek, s melyek a vízszabályozás mulasztásának súlyos következményeül tekinthetők; akkor ezen mulasztásnak három sajnos oldalát is fel kell ismernünk egyszersmind, mely hasonlón három kiszámíthatatlan kárnak kútfejeül tűnik fel. Elseje azon károknak az, hogy Erdélyországnak csaknem egyedüli értékes (önálló) kereskedelme, a tutajozás, teljes mérvű folyamata akadályozva van; továbbá a második, hogy azon folyók is, melyek hajózhatókká válhatnának, olyanokká nem alakították át; végre a harmadik az, hogy a vízszabályozás mulasztásának következtében, néhány év lefolyása után, Erdély legjelentékenyebb folyóinak a legdúsabbban termő térségei posványokká fajúlnak át.

Erdélyországnak a legjelentékenyebb négy folyói közül, úgymint: Maros, Olt, az Egyesült-Szamos és az Egyesült-Küküllő, csupán csak a Maros és Olt szabályozható országos költségen; mert ha ezen két folyam szabályozása létrejönne, azon esetre nem csak azoknak környékei, hanem az egész ország tetemes hasznát érezné, mert a Maros szabályo-

zása következtében, nemcsak hogy új élet pezsgése fel a tutaj-kereskedésben, mely Erdélynek, miként már fentebb érintém, csaknem egyedüli, sőt mondhatni, minden bizonytalanságok nélkül a leglényegesebb és oly activ kereskedése, melynek csökkenése is már tetemes kárt okoz; hanem az által Vajdaszegetől is hajózható folyóvá is válhatnék. Az Olt szabályozása által pedig ismét egy, az országra nézve nagy fontosságú hajózható folyót nyerne Erdély, mi által a borkereskedelem forgalma jelentékenyen emelkednék, minthogy az Olt folyó által, juttatásos szállítás folytán, az országot a Dunafolyam összekötésével a tengerrel összekötné. Ezen jótékony kifolyás megkönnyíti az áruk közlekedését, és a kereskedőkkel a versenyzést kioldja a természeti forrástól, a magas árakat megfosztva.

A már fentebb említett folyók közül az illetőleg Erdélynek még négy folyói, — miután létezik, mindkettő Deésnél egyesülvén, valamint a Tisza, melyek ismét Balázson egyesülnek, ezeknek szabályozásából nagyobbára csakis azon felföldi nyéke élvezné legtetemes hasznát, miért is azoknak, a melyek a folyó feletti völgyek alatt, magánvállalatok útján kellene szabályoztatni.

Az első és második sajnos oldala a szabályozás mulasztásának, a mint fentebb már érintém, az, hogy nemcsak hogy folyóink hajózhatatlanok, sőt a tutajozás is bizonytalan rendetlen medrekben; minek folytán legalább is Szász-Régentől fogva egészen Ludasig a malmokat egy csatorna mellé kellene költöztetni; ezen csatorna egyszersmind a rétek és szántóföldek öntözésére is alkalmaztatnék. Ezen új csatorna által a Maros rendes medre szűkebbre szoríttatnék, azon megjegyzéssel, hogy annak áradati tér hagyassék; ekként szűkebbre szorítva, gátak által nem akadályozva és zilipekkel fölszerelve, folytonos tutajozásra lehetne berendezni; midőn csakis a legnagyobb aszály idejében nem evezhetnének le rajta a tutajok, sőt még kisebbszerű vizi járművek sem. Ludason alul pedig a Maros folyamot szűkebbre szorítva és annak áradattért engedve, azon kisebbszerű gőzösök is evezhetnének.

Ha pedig jövőben is, miként eddig, a Marosnak csupán csak tekervényes (kigyózó) folyásait vágatják át, vajjon mily

eredménye lesz annak? kivált ha az 1861. és 1862. aszályos évekre visszagondolunk, midőn a tekervényességek (kigyózások) mellett is, az évnék csak igen rövid szakában evezhettek rajta a tutajok. Jelenleg a Maros esése Maros-Vásárhely és Maros-Ujvár között, minden 100 ölnél 3—4 hüvelyknyi; már pedig, ha a tekervényességek (kigyózások) keresztül vágatnak, a folyam új sebességet fog nyerni, melyet a gátak leszállítása még sokkal inkább növelni fog; és vajjon ezen sebesség által nem fog-e a hó- és esővíz oly gyorsan lefolyni, hogy a Maros, mely önerejével eléggé vízszegény, a tutajozásra majdan alkalmatlanná fog válni.

Az ilyenmü vízszabályozásnak természetes következménye az lenne, hogy a Maros medre lejjebb fogna szállani, melynek szintén természetes következménye az is, hogy a gátakat nemcsak hogy lejjebb kell szállítani, de egyszersmind törpébbekké is kell kötni azokat, mi által a két gát közötti víz mélysége, tetemesen le fog apadni.

Ha ezen nevezőket összeadjuk a középszámítást viszünk véghez, véleményem szerint azon végeredményhez jutunk, hogy a Maros mind a hóolvadás szakaiban, mind pedig a gyakori esőzések után, igen rövid ideig fog oly állapotban maradhatni, hogy azon a tutajozás szakadatlanul folyhasson, s oly jelentéktelen folyóvá silányul, mely a fő iránynak többé egyáltalában meg nem felelhet.

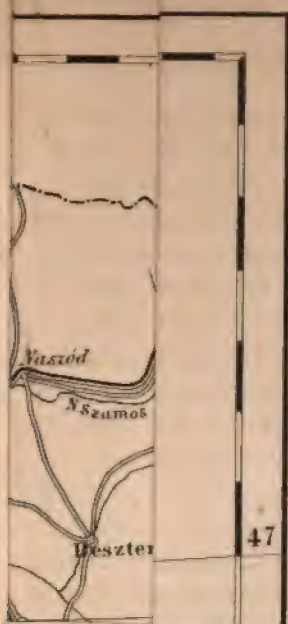
Ha az Olt vizének medrét kitisztítanak, s a némely helyeken folyását gátló szirteket löpor aláaknázásával széthányatnak, s arra a sebességét feltartóztató zsilipeket alkalmaznának, azon esetre ezen folyót, Erdélyország kiszámíthatlan hasznára, hajózhatóvá lehetne átalakítani.

A mi végre a harmadik pontot illeti, ha mind a két folyó szabályozása foganatba nem vétetik, azon esetre kiszámíthatatlan károknak lesznek okozói; mert ugyanis e folyóknak medrei, természetes sajátságuknál fogva, évről évre mindinkább megtelnek, s e hátrányos körülményt még az azokon felállított gátak is hatalmasan elősegítik. Melynek következtében nemcsak a folyók medrei emelkednek, hanem a gyakori áradatok folytán, a sebesen rohanó vizek által lehordott földtömegek nagyjából a partok hosszában rakódván le,

a folyók völgyeinek legtöbb helyeit valóságos megfordított leknővé alakították át. Melynek ismét természetes eredménye az, hogy a folyókba beömlő patakoknak nagyobbraát már semmi partjaik nincsenek, némelyek pedig már nem is ömlenek be a folyókba, hanem a körülök fekvő völgyeket s azokat árasztják el, s ott terjeszkednek szét. S végre mily nos következménye lehet még ennek? Az, hogy a meg-
 ott tekőalakú fölemelkedés a völgyekben megkezdőd-
 ven, ez ezután számtanilag fog növekedni, s néhány év mul-
 tával ezen emelkedés, s a völgyek között fekvő nagy terje-
 delmü s legjobb minőségű kőzetek posványokká fognak
 aljasulni.

Tisztább átt
 ide mellékelek két
 ható és tutajozható fo
 zott vasútjai vannak

könnyebb tájékozás végett
 ken Erdélyország hajó-
 élig kész kőútjai s terve-

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

VI.

MAGYARORSZÁG ÖNGYILKOLÁSI STATISTIKÁJÁHOZ.

Konek Sándortól.

Az öngyilkolások hullámvázai az állam társadalmi, politikai és művelődési viszonyainak hű tükkrét szolgáltatván, jelesen pedig az öngyilkosok úgy általános számából, mint név szerint a nőnemnek, a fiatal és hajlott kornak e téren magasabb szerepléséből fontos következtetések levén levonhatók nem csak a közérköcsi, népnevelési és vallásbeli, hanem még a közgazdasági állapotokra is : nem lesz érdektelen a szorosán vett Magyarország öngyilkolási statistikájához némi részletesebb adatokat közölni, melyekkel hazánk népességi mozgalmával ujabban tüzetesen foglalkodó *Schimmer* udv. fogalmazó és bécsi statist. hivatal egyik alkalmazottja alulirotnak tetsző használatra kedveskedni szíveskedett.

Ausztriában az öngyilkolások a legutóbbi időben egyáltalán, de különösen a magyar sz. korona tartományaiban sajnos növekvést tanusítanak. Vajjon a gyarapodás legalább részben nem magyarázható-e meg a feljegyzéseknek nöttön nött pontosságából, nehéz ugyan meghatározni, de alig feltehető, hogy 1864-ben, mely évre a közlött adatok vonatkoznak, a feljegyzési szabatoság jóval nagyobb lett volna, mint az 1854—59-ki időkörben, úgy hogy a növekedék inkább az öngyilkolási esetek csakugyan valósággal beállott sűrűsödésének, mint a felvételek szabályosabb modorának szüleménye gyanánt jelenkezik.

Az említett 1854—59-diki 6 évi időköz átlaga szerint t. i. egy-egy évben az egész birodalomban 1,659, az 1864-ki

évben ellenben 2104 öngyilkolás számíttatván, 26.‰ szaporodás mutatkozik, míg a magyar tartományokban a mondott 6 évi korszakban átmérőleg egy-egy évben 539, ellenben 1864-ben 748 öngyilkolási eset fordult elő, tehát itt még nagyobb gyarapodás észlelhető, t. i. 38.7‰-el. Szorosan vett Magyarországon az előbb említett 6 évi időközben átlag csak 402, az 1864-ki évben pedig 583 öngyilkos számíttatván, a szaporodás éppen 45‰, holott a német-szláv örökös tartományokban ezen szám 1049-től csak 1306-ra, tehát egészben csak 24.5‰-al emelkedett, mi következő összevetésből tűnik ki, volt

	Magyarországon	a német-szláv tart.
1854.	352	1084
1855.	395	1123
1856.	382	1116
1857.	393	1028
1858.	470	1008
1859.	421	933
1864.	585	1306.

Igaz, hogy a viszonylagos szám mind a mellett Magyarországon csekélyebb még mint a német-szláv tartományokban, nálunk 1864-ben az akkori itteni népességhez mérve csak 18,326 lakóra, a német-szláv tartományokban ellenben már 15,009 lakóra egy öngyilkos esvén, de mégis kedvezőtlenebb, mint átlag az egész magyar birodalomban, ugyan ez évben a magyar korona ösztérületén csak 20,000 lakóra jöven egy öngyilkos; az egész osztrák államban végre 2,104 öngyilkos mellett 17,600 lakóra jutott egy, míg az 1854—59-ki átlag ezerint csak 21,760, és a magyar koronaterületen éppen csak 25,543 lakóra volt számítható egy-egy öngyilkos.

De még az 1864-ki adatok is jelentékeny mérvben a való mögött látszanak maradni, legalább tekintve a többi európai államokat a gyanu nagyon közel fekszik, hogy még a legújabb feljegyzések sem folynak azon pontossággal, mint másutt, legalább Franciaországban jóformán gyarló népszám mellett átlag évenként 3,594 öngyilkolás fordul elő, tehát egy 9,956 lakóra, Poroszországban 9,277, sőt a statisztikai feljegyzései szabatoságáról ismeretes Szász királyságban már 4,946 lakóra számíttatik egy öngyilkos.

Másrészt azonban a följegyzések pontosságát és a statisztikai kimutatások jelességét illetőleg Szász királyságot ha nem felülmúló, de bizonyosan azzal egy vonalon sorakozó Belgiaországban is csak 17,863 lakóra számíttatik egy öngyilkos; tehát ott körülbelül ugyanazon arány lelhető, mint az ausztriai birodalomban, mi megint az ausztriai adatok iránt némi bizodalmat gerjeszthet; Belgaországban minden nemzeti és közgazdasági jólét mellett, az ott felette terjedt pauperismus oly társadalmi állapotokat szülvén, melyek nem kisebb mértékben vezethetnek öngyilkolásra, mint a pauperismus oly roppant elterjedésétől megóvott ugyan, de másrészt egyáltalán visszasz közgazdasági viszonyok alatt sínlődő ausztriai államban.

Az utolsó 1864-ki év adatai szerint a magyarországi öngyilkosok közt úgy a nőnem, mint a fiatalabb kor feltűnően magasabb mértékben van képviselve, mint a birodalom német-szláv tartományaiban, mi mindenestre sajnos észlelet, jelesen tekintve a nőnembeli öngyilkosokat, miután Magyarországban az általános népesség közt a nőnem különben jóval kisebb arányban szerepel mint az örökös tartományokban; jelesen a mondott év adatai szerint van

	Magyarországban		a német-szláv tart.	
	%		%	
öngyilkos	450	vagy 77 ₂	1086	vagy 83 ₁
nőnembeli öngyilkos	133	" 22 ₂	220	" 16 ₂
együtt	583	" 100 ₂	1306	" 100 ₂

a szorosán vett Magyarországban ennél fogva 1864-ben a nőnem majdnem 6%-el több vett részt az öngyilkolásban, mint a német-szláv tartományokban.

Még szembetűnőbb a különbség a fiatal koru öngyilkosokra nézve, főleg az öngyilkosnők közt, nálunk majd 14%-el több nő még a 20-dik éven alól erőt vesz magán, mint a többi tartományokban, mi következő összeállításból kitűnik; volt 1864-ben az öngyilkosok közt :

KÖNYEK SÁNDOR.

	Magyarországon				a németországi tartom.			
	f-		nőnembei		f-		nőnembei	
	Általán	%	Általán	%	Általán	%	Általán	%
15 éven alúl	16	3 ₄	3	2 ₁	24	2 ₄	2	0 ₄
16—20 éven	34	7 ₂	27	20 ₂	50	4 ₂	17	7 ₂
21—30 „	95	21 ₂	42	31 ₂	223	20 ₂	55	25 ₂
31—40 „	73	16 ₂	19	14 ₂	201	18 ₂	39	18 ₂
41—50 „	82	18 ₂	16	12 ₂	240	22 ₂	44	20 ₂
51—60 „	69	15 ₂	11	8 ₂	174	16 ₂	32	14 ₂
61—70 „	36	8 ₂	5	4 ₂	108	10 ₂	19	8 ₂
71—80 „	11		1 ₂		30	2 ₂	9	4 ₂
81—90 „	2				4	0 ₄	—	—
ismeretlen koru . .					6 ₂	32	2 ₂	0 ₂
Összesen	400				1086		220	

A v   Rn)

folyás: lehet ugyan közvetlen be-

a men   a mellett Magyarországon

jell   tek nagyrészt nemzetiségi

gyo   külön nemzetiségek na-

és oláhok jobbára a görög-keleti, az oroszok a görög-katho-

lika egyházat, a magyarok a helvét, a tótok és német-ajkuak

az ágostai hitvallást követik, az öngyilkosok közti valláskü-

lönbség nem egészen közönyös; és ha mindjárt ama szembe-

tűnő magasabb arány, melyben az evangélika egyház hívei

főleg a helvéthitűek Magyarország öngyilkosai sorában je-

lenkeznek szemközt ugyanazon aránnyal a többi tartomá-

nyokban, némikép azon körülményből kimagyarázható, hogy

nálunk a köznép közt is egyáltalán a helvéthitvallás jóval

magasabb mérvben van képviselve, mind a mellett a feltűnő

aránykülönbség teljesen csak az által megfejtethő, hogy nem

annyira a helvét hitvallás, mint inkább a magyar nemzetiség

az, mely erre döntő befolyással van, a magyar lakta megyék-

ben egyáltalán, tehát más hitű magyarok közt is aránylag

legtöbb öngyilkolás számíttatván. Hogy csakugyan e tekin-

tetben inkább a nemzetiségi mozzanat az iránytadó tényező,

onnan is következtethető, hogy a görög-keleti egyházból

való öngyilkosokra nézve Magyarország és a többi tartomá-

nyok közt korán sincs oly aránykülönbség, noha az általános

képviselőnél nem csekélyebb lesz a különbség, mint az evangélikusokra nézve.

Ugyanis vallásfelekezetek szerint volt 1864-ben :

		Magyarországban		a német-szláv tartom.	
		%		%	
római katolikus	299	vagy 51.	1127	vagy 86.	
görög katolikus	22	" 3.	115	" 8.	
görög kelet-egyházi	28	" 4.	18	" 1.	
ágostai hitvallásu	55	" 9.	19	" 1.	
helvét hitvallásu	168	" 28.	9	" 0.	
Mózes vallásu	11	" 2.	18	" 1.	
összesen	583	" 100.	1306	" 101.	

Tekintve az egyes megyéket, aránylag legtöbb öngyilkos a Dunán inneni kerületben, legkevesebb a Dunán túli kerületben fordul elő, de nyilván azért, mert az előbbi kerületre az ország fővárosa jön, mely e tekintetben közel fekvő okoknál fogva a legmostohább arányt tünteti fel, Buda-Pesten a mondott évben 51 öngyilkolás számíttatván, itt már 3715 lélekre egy öngyilkos esett, noha ezen szám is tetemesen a való mögött marad, de még feltűnőbbek e tekintetben némely vármegyék feljegyzései, több százezer lakóval bíró megyékben gyakran csak egy-két öngyilkolási eset lévén kimutatva, mi következő összeállításból tűnik ki :

	öngyilkolási eset	
	egyáltalán	esik egy
Buda-Pesten	51	3,715 lakóra
Hajdu kerületben	15	3,976 "
Csongrád megyében	27	7,464 "
Esztergom "	9	8,073 "
Jászékun kerületben	24	9,160 "
Pest-Pilis-Solt megyében	53	9,363 "
Zólyom megyében	10	9,871 "
Gömör "	14	12,180 "
Bars "	12	12,531 "
Komárom "	11	12,624 "
Szabolcs "	11	13,064 "
Borsod "	14	13,445 "
Fehérvár "	14	13,984 "
Közép-Szolnok megye	7	14,781 "
Békes megye	11	14,880 "
Heves "	21	15,280 "

KONEK SÁNDOR.

		öngyilkolási eszt	
		egyáltalán	csak egy
Tolna megyében	15	15,531 lakóra	
Kraassna	4	16,035	"
Csanád	6	16,435	"
Abauj	9	17,277	"
Szepes	9	19,173	"
Baranya	11	20,919	"
Somogy	13	20,913	"
Sáros	7	22,559	"
Thuróc	2	22,720	"
Temes	15	23,034	"
Torna	1	24,038	"
Ung	4	24,103	"
Trencsén	10	24,601	"
Veszprém megyében	8	25,164	"
"	4	25,217	"
"	10	25,268	"
"	3	26,049	"
Har	21	27,118	"
Beregh	5	27,530	"
Torontál	15	28,035	"
Bács	20	28,439	"
Arad	10	28,447	"
Soprony	8	28,675	"
Hont	4	30,214	"
Ugocsa	2	30,624	"
Pozsony	10	30,645	"
Zala	9	32,184	"
Nógrád	6	32,795	"
Vas	9	34,317	"
Szathmár	7	38,490	"
Árva	2	38,916	"
Zemplén	5	52,151	"
Zaránd	1	53,931	"
Mosony	1	81,067	"
Nyitra	3	117,642	"
Mármaros	1	196,743	"

Ezen kimutatásból, miután csak egy évre vonatkozik nem igen lehet nagy horderejű következtetéseket levonni, de mégis egy körülmény az öngyilkolásokra némi befolyással látszik lenni, mire eddigelé talán sehol sem fektetett kellő súly, t. i. az orographi viszonyok, legalább a magyar me

gyékben, a mint jobban előtérbe lép a hegyes idom, úgy aránylag kevesbülnek az öngyilkolások, vagy talán az is inkább a nemzetiség kifolymánya, a hegyes vidékek en leginkább a szláv és oláh elem pontosulván össze?

A módot, mely szerint az öngyilkolás egyes esetei megtörténtek, következő adatok mutatják ki, 1864-ben volt öngyilkolás:

	Magyarországban %	a német-szláv tartom. %
felakasztás folytán	359 vagy 61. ₀	831 vagy 63. ₀
agyonlövés „	100 „ 17. ₁	186 „ 14. ₁
vizbefulasztás folytán	54 „ 9. ₂	116 „ 8. ₀
megmérgezés „	50 „ 8. ₄	87 „ 6. ₇
megsebezés „	17 „ 2. ₀	73 „ 5. ₇
egyéb módon	3 „ 0. ₀	13 „ 1. ₀
együtt	583	1306

Az időszak is, melyben legtöbb vagy legkevesebb öngyilkolás szokott előfordulni, nem épen közönyös, e tekintetben azonban nincs teljes összevágás a magyar- és német-szláv tartománybeli adatok közt egyedül a maximumra nézve, mindkettő május és június hóban találkozik, míg a minimumra nézve februáron kívül deczember és január közt ingadozik a sorozat, így az 1864-dik évi adatok szerint ekkép sorakoznak az egyes hónapok:

Magyarországban	a német-szláv tartom.
Május hóban 68	Június hóban 157
Június hóban 63	Május hóban 140
Márczius hóban 56	Július hóban 136
November hóban 52	Augusztus hóban 129
Augusztus hóban 51	April hóban 115
Szeptember hóban 51	Szeptember hóban 108
April hóban 46	Oktober hóban 115
Oktober hóban 45	Márczius hóban 99
Január hóban 43	November hóban 91
Július hóban 40	Deczember hóban 82
Február hóban 38	Február hóban 77
Deczember hóban 30	Január hóban 67

Még érdekesebb társadalmi szempontból az o k, mely miatt az öngyilkolás helyt nyert, de e tekintetben kimutatá-

KONEK SÁNDOR.

zaink éppen hiányosak, legkevesebb esetben találjuk az okot feljegyezve, és a hol meg is van érintve, nem mindig híven van feltüntetve, mind a mellett még azon töredékes adatok is, melyek az 1864-ki öngyilkosságok némely eseteire vonatkozólag rendelkezésünkre vannak, nem minden érdek nélküliek, és azok szerint történt öngyilkolás :

	Magyar- ország.	német-alföldi tartom.
elmezavarodásból	120	562
nyomor és inségből	82	226
szerelemből	9	25
iszékoságból	15	53
nyavalya miatt	9	73
büntetés vagy megazégyenítéstől	27	47
a kipuhatolt esetek száma	262	986
nem kipuhatolt esetek száma	321	320

VII.

NEHÁNY ÉSZREVÉTEL A NÉPSZÁMLÁLÁS RÓL.

Hunfalvy Jánostól.

Minden néposztályra kiterjedő, s meghatározott időközökben ismétlődő népszámlálások csak jelen századunk második tizede óta hajtatnak végre Európa különböző államaiban. Nálunk eddigelé még csak két ily általános és teljes népszámlálás volt, t. i. 1850°/₁-ben s 1857-ben. A magyar kormány egyik legelső s legfontosabb feladata új rendszeres népszámlálást megindítani, mivel most, midőn alkotmányunk helyreállíttatván a törvényhozás és közigazgatás terén annyi a teendő, midőn állami és társadalmi életünk gyökeres reformot kíván, — az egy évtized előtt, tevőlegesen befolyásunk nélkül, végrehajtott népszámlálás eredményei semmi tekintetben sem lehetnek kielégítők.

Legtöbb európai országban gyakrabban voltak már népszámlálások, s bizonyos időszakokban rendszeresen ismételtettek. Ekkép sok tapasztalást gyűjtöttek, melyeket a tudomány felvilágosítani s a közigazgatás céljaira értékesíteni igyekezett. Mindazáltal még sok eltérés van mind az elvekre mind a módzatokra nézve. A nemzetközi statisztikai kongresszus, 1853 óta ismételve tárgyalta a népszámlálást, s nézetei és határozatai részint már foganatosítottak is, de teljesen kielégítő megállapodásra és egyforma eljárásra még mostanig sem jutottak.

Igen hihető, hogy a magyar kormány nemsokára egy új népszámlálást fog megindítani, s azért időszerűnek tartom a nemzetközi statisztikai kongresszus ide vonatkozó végzéseit s a külföldön követett eljárást a magyar közönséggel megis-

mertetni, hogy némileg tájékozva legyen, ha majd közremunkálásra szólíttatik fel.

A nemzetközi statisztikai kongresszus elvei és végzései a népszámlálásra nézve következő pontokba foglalhatók :

1.) Kivánatos, hogy a számlálás névszerint történjék a t e t t l e g e s népességre alapíttassék.

2.) Szükséges, hogy minden község és tartomány illetékes (jogszerinti) népessége is megszámláltassék, mert a népszámlálás csak így felelhet meg a közigazgatás kívánatainak.

3.) A népszámlálás 10 évről 10 évre ismételtessék.

4.) A népszámlálás, ha lehet, egy napon végeztessék be az egész országban, a főlvételek még akkor is, ha bármely oknál fogva az összámlálás egy napon be nem fejeztethetnék, az egész országban meghatározott azonedgy napnak állapotjára vonatkoztassák.

5.) Jóllehet deczemben végeztesse a népszámlálásra azért, mivel abban a népesség leginkább otthon van, mégis, ha más évszakban a népszámlálás egy nap alatt fejeztethetik be, ezen körülmény tekintetbe vétesseék a számlálás napjának kitűzésénél.

6.) Minden család vagy háztartás számára egy külön bejelentési (összeírási) ív rendeltessék.

7.) A számláló biztosok, kik a bejelentési íveket kiosztják és beszedik, ügyeljenek arra, hogy az ívek pontosan kitöltessenek; szükség esetében magok töltsék ki azokat a családfők szóbeli jelentései szerint.

8.) Hogy a kívánt adatok híven és szabatosan jelentessenek be, büntetés szabassék azokra, kik a jelentéseket vagy épen nem tessik, vagy lényegesen meghamisítják.

9.) Kivánatos, hogy a nép minél nagyobb részt vegyen a népszámlálásban, s azért közremunkálkodása nemcsak a háztartási lajstromok kitöltésére szorítkozzék, hanem a lajstromok beszedésére, megvizsgálására és egybeállítására is terjesztessék ki.

10.) A család fogalma szabatos meghatározása végett tanácsos mindazon személyt családi (háztartási) főnek tekin-

teni, ki saját házában lakik, vagy ki, midőn bérben lakik, a haszonbért az egész házért vagy ennek bizonyos részéért fizeti.

11.) Kivánatos, hogy a népszámlálás alkalmával gyűjtött adatok két osztályra osztassanak. Az első osztály azokat foglalja magában, melyek minden államra nézve mulhatatlannok, a második pedig azokat, melyek csak az illető országra nézve kívánatosak. A minden államra nézve egyaránt szükséges adatok közé tartoznak: a vezeté- és keresztnév, nem, kor, atyafisági fok, állapot, hivatás vagy foglalkozás, születési hely (nem honosított idegéneknél ezeknek honja is), a vakok és siketnémák lajstroma.

Második osztálybeli adatok: a nyelv, vallás, a tartózkodás minősége (állandó vagy ideiglenes), lakhely, az elemi iskolába járó (vagy otthon oktatott) gyermekek száma, a súlyos nyavalyákban szenvedő és nyomorék személyek megjelölése.

12.) A népszámlálással együtt az épületek is számlálassanak meg.

13.) A népszámlálás eredményei mindenütt egyforma mintázatok szerint állíttassanak egybe, hogy egymással összehasonlíthatók legyenek.

Ezek körülbelől a nemzetközi statisztikai kongresszus megállapodásai a népszámlálás ügyében. Azok, melyek a népszámlálás módozataira vonatkoznak, sok helyütt már követésre is találtak. Bejelentési ívek által, melyekbe a családfejek a család (vagy háztartás) tagjait az illető rovatok szerint beírják, s melyeket külön megbízott felügyelők a hely színén megvizsgálják és szükség esetében kiegészítenek és kiigazítanak, Belgiomban, Németalföldön, Angliában, Svajczerországban, Olaszországban, Portugalliában, Spanyolországban s Kurland orosz tartományban, valamint néhány német államban eszközöltetik a népszámlálás. Némely német államban, pl. Szászországban, nem háztartási, hanem házi lajstromok alkalmaztatnak, de ezek is a családok, háztartások fejeinek közreműködésével töltetnek ki. Dán-, Görögországban, Hannoverában és Választó-Hassziában rendszeren a hatóságok ké-

állandóan vagy csak ideig-óráig tartózkodnak-e az országban; tehát a tényleges népesség számából mindazon honfiak kima-radnak, kik a számlálás napján külföldön tartózkodnak.

Az országban lakó népesség alatt azon bel- és kül-földi emberek összeségét értik, kik az ország egyes községei-ben stb. tartósan vagy ideiglenesen laknak, akár a számlálás napján rendes lakhelyükön jelenlevők, akár ideiglenesen tá-vollevők.

A letelepedett népességet azon bel- és külföldi emberek összesége teszi, kik a számláláskor az ország egyes lakhelyein állandóan tartózkodnak, beleszámítva a ház-tartások azon tagjait is, kik csak ideiglenesen távol vannak.

Vége az illetékes vagy jogszerinti népesség alatt azoknak összegét értik, kik a számlálás idején az ország egyes községeiben honosak vagy honosultak, vagyis ezekbe jog szerint tartoznak, akár jelenlevők akár nem, akár a szám-lálás idején a belföldön, akár a külföldön tartózkodnak. Itt tehát minden belföldi lakos azon község szerint, melybe jogi-lag való, vétetik számba, a külföldiek pedig egészen mellöz-tetnek, ha csak honosítást nem nyertek; de a belföldiek még akkor is számba vétetnek, ha a számláláskor külföldön tar-tózkodnak, hacsak végkép oda nem hagyták hazájokat s kül-földön kerestek és nyertek honosítást.

Ez azon négy főrovat, melyek szerint valamely ország népességét megkülönböztetni és számba venni szokták. A nemzetközi stat. kongresszusok, mint láttuk, különösen a tényleges és illetékes népességre fektettek súlyt. De mindezen fogalmak nem eléggé szabatosak, s alkalmaztatá-tásuk a gyakorlatban sokféle nehézséggel jár.

Legegyszerűbb s legvilágosabb a tényleges népes-ség fogalma, de még erre nézve sem történt meg közös meg-állapodás, még erre nézve is eltérnek a nézetek. A tényleges népességet Belgium-, Dánia-, Görögország- és Nagybritanniá-ban, Németalföldön, Olasz-, Portugal-, Spanyol- és Svajczor-számban, a pápai államban, Németországban a szász államok-ban, Badenben, Hasszia nagyhercegségben számítják. De némelyek az említett államok közül az úton levőket s azokat is, kik a számlálás napján lakásuktól ideiglenesen távol van-

nak, be eszik a tényleges népesség számába, mások pedig
m... Az osztrák birodalomban eddigelé a lakosok száma
alatt a tényleges népesség számát értették, kivonván belőle
azok... kik mint átutazók történetesen jelen vannak, de be-
le... a azon családtagokat, kik ideiglenesen távol vannak.

Poroszorsz.- és Bajorországban s a többi német álla-
mol... kivén azokat, melyeket már megemlítettünk, az
ország népességétül, melynek létszáma a vámegyleti felszámi-
tásoknál vétetik tekintetbe, azon lakosok összeségét veszik,
kik tartósan laknak... n, kizárván az ideiglenesen
jelenlevőket s beleszáml... on belföldieket, kik távol
utazáson vannak, de l... gy évig.

Francziaországban a... lepedett népességet tekia-
tik az ország népessé... véd- és Norvég-országokban
csak a honos, je... pesség vétetik számba. Né-
mely német államl... s népesség mellett az ideig-
lenesen jelenlev... ideiglenesen távollevők még
külön is számba véte... mely államban a jelenlevőket
még születésük helye, l... onossági helyök), s letelepe-
dési vagy utolsó tartózkodási helyök szerint is megkülön-
böztetik.

A legtöbb államban, melyben a tényleges népességet
veszik számba, azokat, kik rendes lakhelyeiktől ideiglenesen
távol vannak, szintén felvesszik. Mindezekből látni, hogy még
a tényleges népesség fogalma sincs szorosan megállapítva.
Még nagyobb eltéréseket tapasztalhatunk a számlálási folya-
mat részleteire, az utasításokra, bejelentési és felvételi ívek
szerkesztésére nézve.

Minden népszámlálás legelső kelléke mindenesetre az,
hogy az országban bizonyos időben létező lakosok számát
szabatosan mutassa ki, úgy hogy a rendes lakosokból senki
se maradjon ki, és kétszer se számíttassék senki, s hogy az
ideiglenesen jelenlevő személyek is számba vétessenek.

Hogy a tényleges népesség szabatosan számba vétet-
hessék, szükséges minden embert, ki a számlálásra kitűzött
napon és órában az ország községeinek határában tartósko-
dik, bejegyezni s mint az illető község lakosát kimutatni. Az
egy-egy községek, helységek tényleges népességéből az egé-
sz

ország tényleges népessége kerül ki. Hogy senki kétszer ne számíttassék, kell, hogy a rendes lakásuktól ideiglenesen távollevők ott vétessenek számba, hol épen tartózkodnak, ne pedig rendes lakásuk helyén; ekkép a belföldön levők mind számba fognak vétetni, de a külföldön levő honfiak elmelőztetnek.

Az így számított tettelegesen népesség legközelebb jár az ország közepes népességéhez, kivált ha a népszámlálás a téli hónapokban történik. Az ország tényleges népességétől függnék a termelés és fogyasztás, a születések, halálozások, esketések stb. száma és módja, a népsűrűség, a forgalmi eszközök használása, a hatóságok igénybevétele stb. Ellenben a jelenlevők- és távollevőkből kiszámított népesség legtöbbnyire nagyon elűt a valóságtól. Továbbá a tényleges népesség számba vétele nem jár nagy nehézséggel, nem igényel bonyolódott felvételi és számlálási utasításokat s nagy szabadsággal hajtható végre. Azon körülmény, hogy az ideiglenesen jelenlevők is felvétetnek s a lakosok közé számíttatnak, az ideiglenesen távollevők pedig mellőztetnek, keveset nyom, mert az ország lakosainak átlagos számára és minőségére nézve alig gyakorol észrevehető befolyást. Az ekkép nyert számlálási eredmény, mint a tapasztalás bizonyítja, sokkal biztosabb, helyesebb, mint az, melyet a másképp csaknem kikerülhetlen kihagyások vagy kétszeres számítások mellett nyerhetünk.

Azon kifogás, hogy a tényleges népesség egyik alkotó részét képező azon személyek számbavétele, kik a számlálás napján lakásaikon kívül vannak, nagy ne hézséggel jár, szintén keveset nyom, ha meggondoljuk, hogy december havában, mely a népszámlálásra legalkalmasabb, aránylag kevés ember éjszakázik a lakott épületeken kívül. Ellenben ha az egyes helyeken való népesség számbavételénél a távollevők bizonyos osztályai számítandók, mások meg mellőzendők, a számlálással megbízott ügynökök a gyakorlatban legott számos kétségre és nehézségre találhatnak, mivel az egyes személyek viszonyai a családokhoz vagy háztartásokhoz, melyekhez eredetileg vagy mulólag tartoznak, s a tartós és ideiglenes tartózkodás fokozatai oly sokfélék, hogy nem szolgálhatnak alkalmas ismérvekül, melyek szerint egyes népségi

csoportok a számlálásra nézve szabatosan körülhatárolhatók, miszerint azután ezen csoportok létszámából az összes népesség száma kitűntessék.

Kétséget nem szenved tehát, hogy a tényleges népesség kiválólag alkalmas alapul kínálkozik a népességi viszonyok statisztikai tárgyalására s az összehasonlító népességi statisztikára.

Az illetékes népességet illetőleg, melynek számbavételét a nemzetközi statisztikai kongresszusok szintén ajánlják, meg kell jegyeznünk, hogy még arra nézve sem voltak magokkal egészen tisztában, mit kelljen alatta érteni. A londoni kongresszus végzései szerint az illetékes népességnek azokra is ki kell terjedniük, kik a számlálás idején az országon kívül tartózkodnak ideiglenesen. Tehát szükséges, hogy a külföldön tartózkodó honfiak illető rendes lakhelyeiken vétessenek számba, hol mulólagos távollétüket tudják. De ha, mint a berlini kongresszus kívánja, minden egyes község és tartomány illetékes népessége mutatandó ki, akkor a jelenlevő és távollévő honfiakat azon helyeken kell összeírni, hol honosultak vagyis hová jogilag valók, nem tekintve tartózkodási vagy rendes lakási helyeiket, s azokat is fel kell venni, kik honossági helyükön kívül a bel- vagy külföldön tartósan laknak, hogy azután honossági helyeiknek illetékes népességéhez számítassanak. Az egyes községek illetékes népességéből az egész ország illetékes népessége kerül ki.

Az ily értelemben vett illetékes népesség eddigelé csak Hasszia nagyhercegségben vétetett számba. A többi legtöbb államban csak a lakhelyeiktől ideiglenesen távollévőket számítják össze; de ekkép csak az egyes községekben stb. lakozó, nem pedig az országban letelepedett vagy honosult népességet lehet kisűtni.

Néha az illetékes népességet a születési hely szerint állapítják meg, gyakran pedig nem különböztetik meg szabatosan a születési, honossági, tartós és ideiglenes tartózkodási helyeket.

Fabricius a zavar kikerülésére az illetékes népességet illetőleg ezeket javasolja :

Illetékes népesség alatt azon emberek összesége

értessék, kik a számlálás idején az ország egyes községeiben honossági joggal bírnak. E mellett megkülönböztetendők :

I. azok, kik honossági helyökön jelenlevők ;

II. azok, kik honossági helyöktől távollevők. Ez utóbbiak ismét :

1) honossági helyökön laknak rendesen, de vagy a) mulólag vagy b) különben ideiglenesen távol vannak a számlálás napján ;

2) másutt telepedtek le állandóan, a nélkül, hogy az illető helyen honossági jogukról lemondottak volna, és pedig vagy a) belföldön, vagy b) külföldön telepedtek le.

Az I. II. 1) alatti megjelölt egyének honossági helyeiken vétetnek számba, és pedig azon háztartásoknál, melyekhez rendszerint tartoznak ; a II. 2) alatt megjelölt személyek tartózkodási helyeiken vétetnek fel s az ott tett feljegyzések szerint illető honossági helyeik illetékes népességéhez számíttatnak. A külföldön tartósan lakó illetékes egyének honossági helyeiken külön vétetnek számba a népességi lajstromok stb. alapján, vagy pedig a követségek útján a külföldön iratnak össze.

Meglehet, hogy Fabricius azon javaslata által a zavar és tétova, mely az illetékes népesség megállapításánál előfordulni szokott, kikerültetnék oly országban, hol teljesen rendezett községek vannak, hol tehát mindenkinek honossága bizonyos és könnyen kimutatható. De oly országban, melynek, mint hazánknak, még honosulási törvénye sincs, melyben a községek éppen nincsenek rendezve, számtalan esetben senkisék határozhatná meg, hogy Péter vagy Pál melyik községbe tartozik jogilag, melyik községben tekintessék honosnak, vagy honosúlnak. Nálunk tehát teljes lehetetlen az egyes községek úgynevezett illetékes vagyis jogszerinti lakosságát megállapítani és számbavenni. Ez mindenesetre a legnagyobb önkényre és zavarra szolgáltatna alkalmat. Az osztrák kormány által rendelt népszámlálás alkalmával 1850°/₁-ben és 1857-ben megkülönböztették ugyan az úgynevezett illetékes népességet, sőt ezt alapul használták a népességi viszonyok kimutatásánál. De éppen ezen körülmény, különösen hazánkra nézve, majdnem hasznavehetlenné tette a népszámlálás

egész eredményét, a kivált a nagyobb városok népességi viszonyait egészen hamisan tüntette fel. Mert mire alapították az utasítást, honnan vették a biztos kriteriumot, melyet az illetékesség meghatározásánál akár az egyesek, akár a hatóságok, akár a számláló közegek következetesen használhattak?

Az országban lakó népesség kiszámítása s a lakosoknak tartós és ideiglenes jelenlétök meg távollétök szerinti csoportosítása kívánatos ugyan, de szintén sok nehézséggel jár, mert megeshetik, hogy sokan mellőztetnek, mások pedig kétszer számíttatnak, a hogy egyenlőtlen osztályok összesíttetnek. A német vámokban pl. a múltól (vendégekül stb.) jelenlevő beírtatnak szembe, kik legutóbb egy évig távol vannak. Ez nem helyes eljárás, mert az ideiglenes jelenlevőket kihagyni, a múltól távollevőket és külföldieket pedig számbeírni és távollét meghatározására bevinni s az ideiglenes és távollét meghatározására egyenlő időszakokat beírni. Még így is helytelenségek fordulnának elő, mivel a távollét időn távollévőkről lakhelyeiken gyakran nem tudhatunk, hol tartózkodási helyeiken múltól vagy különben ideiglenesen jelenlevők, s vajjon ott felvették-e vagy kihagyták. Ezt tehát, hogy a számlálás idején hány ember lakik az ország különböző helyein tartósan vagy ideiglenesen, ki lehet ugyan sütni, de az illető számok nem vethetők össze, hogy belőlük az egész országban lakó népesség létszáma szabatosan megállapíttassék, mivel a rendszer lakhelyeiktől távollevő emberek egy része mind ott mind ideiglenes tartózkodási helyeiken vétethetik számba, míg ellenben sokan, különösen olyanok, kik történetesen nem tagjai valamely letelepedett háztartásnak, egészen kimaradhatnak.

Kisebb nehézséggel járna az országban letelepedett emberek kiszámítása, mivel itt a változó tartózkodási viszonyok kevesebbé jönnek tekintetbe. Ha az országban lakó népességet akarjuk számba venni, akkor a háztartás feje köteles a nála dolgozó legényeket és cselédeket mint háztartása tagjait felvenni, saját gyermekeit pedig, kik netán mint tanulók, segédek stb. ideiglenesen távol vannak, kihagyni a számításból. Ellenben ha a letelepedett népességet vesszük számba, akkor az ideiglenesen jelenlevő

segédek, cselédek, intézetbeli növendékek, tanulók stb., a kórházakban levők, a szolgálatra berendelt katonák, a börtönben levők stb. nem vétetnek fel, a családnak pedig minden tagjai, akár jelen, akár távol vannak, összeíratnak, kivéve azokat, kik másutt telepedtek le és külön háztartást alapítottak meg. Világos, hogy azon összeírás, melynek alapjai a családok, háztartások s önálló letelepedések, sokkal szabadosabban és helyesebben hajtathatik végre s becsesebb statisztikai anyagot szolgáltat, mint azon összeírás, mely az egyes helyeken tartósan vagy ideiglenesen lakó emberek szerint történik.

A községenkint letelepedett népesség összeírása s az illető egyének megkülönböztetése jelenlevők, úton levők s egyébkint távollevők szerint eddigelé csak Baden és Hasszia nagyhercezségeekben vitetett véghez. Legtöbb államban a népszámlálásnál épen semmi tekintet nincs a letelepedési viszonyokra.

A tényleges népesség az ország fogyasztó népességét fejezi ki legszabadosabban, a letelepedett népesség pedig az illető állam hatalmi viszonyait tünteti fel legjobban, a menyiben azok a népesség létszámától függnék. A letelepedett népesség továbbá sok állami intézkedésekre is alkalmasabb alapúl szolgálhat, mint az illetékes vagy jogos népesség, melynek egy része mindig távol van a hazától vagy a honossági községtől, s ennél fogva a politikai jogok gyakorlatánál vagy az államnak teendő szolgálatoknál tekintetbe sem vehető.

Hazánkban az illetékes népesség fogalmának szabatos megállapítására jelenleg semmi biztos és törvényes alap nem létezik, s az illetékes népesség számbavétele községek vagy megyék szerint merőben lehetetlen. Az országban lakó népesség oly keveset különbözik a tényleges népességtől, hogy annak külön kimutatása a vele járó nehézségeket és bonyolódott számításokat meg nem érdemli. Nincs tehát egyéb hátra, mint az, hogy a legközelebb megindítandó népszámlálásnál a főszűly az ország tényleges népességére vetessék; hogy ennek fogalma szabatosan meghatározassék, s az illető oktatások és utasítások ily értelemben készüljenek. A mellett ugyan az egyes községekben és az egész országban letele-

pedett népességet is felszámíthatnók. De szükséges volna, hogy a letelepedés fogalma úgy állapíttassék meg, hogy az mindenkori azonnal megérthesse. E tekintetben törvényre is lehetne szólni, t. i. azon törvényre (1848-diki XXIII. törvény), amely a községi választásokról intézkedik. Azon törvény szerint tekintetik valamely községben letelepedettnek a ruhát fel az illető községben politikai jogok gyakorlataival a ki abban egy év óta a fizetést folytat vagy egyébként egy év óta állandóan lakik. Ez intézkedést kivétel nélkül mindenkire lehetne alkalmazni. Minden községben lakik, mely nem születési helye, hanem az, ahol a községben telepedtek le. A letelepedés kriteriuma, hogy valaki valamely helyen állandóan tartózkodott. De a számbavétele is számos módra lehetne bonyolódottá teszi, azért a legközelebbi népszámláláskor a számbavételre szorítkozunk. Végre az országon kívül tartózkodó honfiak számbavétele is könnyen foganatosítható, ha arra utasítjuk az illetőket, hogy a távollevők közül különösen azokat írják össze, kik az országon kívül tartózkodnak tartósan vagy ideiglenesen.

Franciaországban a lebegő vagy hullámszó népességet (population flottante) is megkülönböztetik, s ide a tanulókat, intézetek növendékeit, katonaságot, szerzeteseket fogságban levőket számítják. A tényleges népesség ezen alkotórészeit mi is megkülönböztethetjük, de a szerzeteseket inkább az állandó népességhez számíthatnók, s a helyett az ideiglenesen itt mulató idegeneket számíthatjuk a hullámszó népességhez.

Az előrebocsátott fejtegetések szerint a nálunk eszközrendő népszámlálás ügyében körülbelül a következő utasítások volnának kibocsátandók:

1.) Az önszámlálás elve, a mennyire lehet, nálunk is követendő; minden család s illetőleg háztartás feje vagy helyettese tehát, ha írni tud s különben is elég értelmiséggel bír, maga töltse ki a bejelentési ív rovatait. A számlálási

ügynökök csak akkor teljesítsék a háztartás fejeinek teendőit, ha ezek írni nem tudnak, vagy különben alkalmatlanok.

2.) Földolog levén, hogy a tényleges népesség létszáma pontosan állapíttathassék meg s hogy a népességi viszonyok a tényleges népességre alkalmaztassanak, azért minden házban mindenki irassék össze, ki a népszámlálásra kitűzött napon abban tartózkodott, akár tartósan, akár ideiglenesen, s akár belföldi, akár idegen.

3.) A tartósan vagy ideiglenesen távollevők közül csak azok irassanak össze rendes lakásuk helyén, kik az országon kívül tartózkodnak. A mennyiben ezek az országban lakó valamely háztartás vagy család tagjai, az illető háztartás vagy család feje írja vagy jelentse be őket; ha pedig az országban lakó családnak vagy háztartásnak tagjai közé nem tartoznak, akkor a községi elöljárók vagy városi és megyei hatóságok jelentsék be őket az összeírással megbízott ügynököknek. Azon honfiak, kik a hatóságok tudtával az országból végkép kiköltöztek, egészen kihagyandók.

4.) A mesteremberek, kereskedők, gyárbirtokosok stb. a náluk munkában levő munkásokat, segédeket, legényeket, inasokat stb. csak akkor írják össze, ha náluk laknak s külön háztartást vagy családot nem képeznek.

5.) Az oktatási, művészeti stb. intézetek tulajdonosai a náluk lakáson és kosztón levő növendékeket összeírják, de azokat, kik másutt laknak s hozzájuk csak tanításra járnak, kihagyják.

6.) Minden házbirtokos köteles azokat összeírni, kik házában mint nem önállóak laknak, pl. tanulók stb., ugyanezt tartozik minden házbérlő is tenni azokra nézve, kik nála albérben tartózkodnak. Minden háztartás vagy család feje azokat is köteles összeírni, illetőleg bejelenteni, kik az összeírás napján csak történetesen pl. mint vendégek tartózkodnak nála.

7.) A külföldiek minden összeírási íven külön jelöltesenek meg, s mondassék ki az is, vajjon itt tartózkodásuk tartós-e vagy csak ideiglenes.

EGYVELEG.

A földmivelés jövedelme és tőkeje Franciaországban 1789-ben képezte a becslés tárgya
 összes jövedelme 1788-ban 2
 szerint, ki részletes leltárt ki
 zeti termelés 6,000 millió, az á
 selt. Ha a tiszta jövedelmet a ávort
 időben 3,000 milliót tett volna
 tiszta jövedelem csak 1,5
 tot készített a köziganga...
 szerződések, adás-vetési é
 földadó a kerületekre, járás
 gatlanok utáni tiszta jövedele
 tőkeérték pedig 39,514 millió...
 1851-ben azonban a tőkeérték 83,741 millióra becsültetett, a jövedelem
 pedig 2,613 millió frankra vagyis 3,1 százalékra. E számokból látszik
 hogy a tőkeérték a 30 éves korszak alatt 111%-kal, a tiszta jövedelem
 azonban csak 67%-kal szaporodott.

Ha 1851 óta ugyanazon haladást teszünk föl, mely a megelőző 30
 évben mutatkozott, úgy a föld tiszta jövedelme Franciaországban 3,300
 millió franknál többre rúgna. Ha pedig *Moreau de Joannés* 1842-ben tett
 fölvételeit tekintjük, 4,000 milliót is bátran föl lehet venni.

E jövedelem megadóztatása az úgynevezett földadóra a a pól-
 l é k o k r a (centimes additionnel) oszlik. 1790-ben a földadó 240 millióban
 állapított meg. Azóta ez az V-dik évben 218 millióra, 1802-ben 210-re,
 1807-ben 207-re, 1815-ben 172-re, 1825-ben 155 millió frankra csökken-
 tetett. Azóta ez adó nem változott, kivéve a házbirtokok forgalmát, és
 1864-diki költségvetésben 167 millió frankban jelenik meg.

Összehasonlítva ez adót az 1851-diki hivatalosan kimutatott földjő-
 vedelemmel, 6,1%-kát képezi; 1851-ben csak 6,00% volt. Ha a jelen
 földjövedelem 3,300 millióba vétetik, akkor az adó 5,00%, ha 4,000 mil-
 lióba csak 4,1%-ka.

E földösszeghez járulnak az általános pótlékok, melyek az állam
 javára, a azon pótlék centimek, melyek a megyék és községek javára ki-
 vettetnek. Az általános pótlék 1850-ben 17 cent. volt és körülbelül 27

sier és *Necker* szerint a földmiveli
 5 frankra rúgott. *Moreau de Joannés*
 földmivelésről, 1840-ben a növény-
 yesztés 1,500 millió értéket képi
 vedelem 40%-ára becsüljük, az
 27-ki kataszter szerint azonban
 goit. Sokkal pontosabb munká
 a másodikban (1851-ben a hasonb
 sok alapján. E szerint vetteit ki
 zségekre. E munkálat szerint az 18
 1-ben 1,580 millióra becsültetett,
 etvén, esik 3,95% a jövedelemre.

millió frankot jövedelmezett. Azóta azonban mellőztetett, s jelenleg csak 2 cent. vettetik ki netaláni hiányok pótlására.

A megyék és községek javára szedett pótlékok azonban 1830-ban 50 millió frankra, 1840-ben 74-re, 1850-ben 91-re, 1860-ban 115 millióra emelkedtek, s az 1864-diki költségvetésben 126 millió frankban fordulnak elő.

Összehasonlítva az 1851-diki hivatalosan kimutatott földjövödelemmel, jelenleg 4,70%-át képezik; 1851-ben 3,2%-nál többre nem rúgtak. 3,300 milliónyi jövedelem mellett 3,1, 4,000 millió mellett 3,5%-ot képviselnének.

Összevéve az egész adózást, ez 1864-ben 11,0%-kát tette a hivatalos földjövödelemnek, 8,4%-ot, ha azt 3,300 millióra, 7,2%-ot, ha 4,000 millió frankra becsüljük.

Vignes a földbirtok összes terheltetését, számba nem véve a földbirtokosok fogyasztási adóját, 465 millióra teszi. Ez összegben a *droits d'enregistrement* után fizetett 171 millió frank is befoglaltatik.

Mindezekből kitűnik, hogy a földbirtok Franciaországban túl van terhelve. Az ingó vagyon s a személyes tőke utáni jövedelmet *Vignes* 8,169 millió frankra becsüli, adóterhe pedig csak 236 millió. *Block Möriz* szerint Franciaország összes jövedelme (1860-ban) 11,169 millió frank, melyből legfeljebb 3—4,000 millió esik a földbirtokra.

Franciaország még azon országokhoz tartozik, melyekben a földbirtok, tekintet nélkül a rajta fekvő jelzálogi terhekre, melyek Franciaországban 12,000 millióra rúgnak, adóalapul szolgál. Pedig nem is eshetik kérdés alá, hogy ez esetben a földbirtokos oly jövedelem után fizet adót, mely másnak javára esik. Mert, ha a jelzálogi adósság nem is fosztja meg a földbirtokost tulajdon jogától, megfosztja legalább földbirtokának jövedelmétől. Pedig Franciaországban a földbirtokos adója a jelzálogi hitelező iránt 5—7%.

Az angol munkásosztályok jövedelme. A munkások osztályának jövedelme Angliában egyik főfontosságú kérdés, melynek kipuhatásával több ízben alaposan foglalkoztak. *Gladstone* 250 millió font sterlingre becsülte összes jövedelmüket, valami *Bass M. J.* 350 millióra mondja. Ujabban *Leone Lewi* tanár, a londoni statisztikai társulat tagja foglalkozott e kérdéssel, és alapos tanulmányok folytán következőket derített ki, melyek az „*Arbgr*” című lapból vették.

Munkásosztályok címe alatt mindazon egyének értetnek, kik akár saját, akár mások rovására kézimunkával foglalkoznak; szolgáljon bár a munka a nemzeti termelés előnyére vagy nem. Eltartás és lakás szintén pénzben van számítva. A vesztett idő kárpótlása miatt a 60 éven felüli munkások számba nem vették.

A népszámlálás, mely egyébiránt a mestereket és legényeket külön nem sorolja, következő számokat tüntet ki:

EGYVELEG.

rei k:	Anglia	Skócia	Irhon	egész Angolorsz.
20—60 évig .	3,800,000	543,500	1,180,000	5,523,500
20 éven alul .	987,000	122,000	246,000	1,355,000
nők:				
20—60 évig .	1,830,000	328,000	513,000	2,671,000
20 éven alul .	849,000	110,500	188,000	1,147,500

Egészben 7,466,000 1,104,000 2,127,000 10,697,000

A heti bérek összege, mely a különféle iparágakban fizettetni szokottak: következőleg állítható össze:

	Anglia frank cent.	Skócia frank cent.	Irhon frank cent.
férfiak:			
20—60 évig	27 00	24 60	17 20
20 éven alul	7 80	9 20	7 50
nők:			
20—60 évig	15 00	12 60	11 70
20 éven alul	10 20	9 80	8 80
Átlag	19 40	16 90	14 10

Ezek szerint a bérek összege egész évre következőleg számítható:

	Anglia frank	Skócia frank	Irhon frank	egész Angolor. frank
férfiak:				
20—60 évig	5,432,500,000	725,000,000	1,087,500,000	7,245,000,000
20 éven alul	397,500,000	60,000,000	100,000,000	557,500,000
nők:				
20—60 évig	1,487,500,000	223,750,000	325,000,000	2,036,250,000
20 éven alul	470,000,000	58,750,000	90,000,000	618,750,000
Összesen	7,787,500,000	1,067,500,000	1,602,500,000	10,457,500,000

Ezen összeg következőleg oszlik el az egyes iparágak közé:

	Anglia frank	Skócia frank	Irhon frank	egész Angolor. frank
földmivelés	1,100,000,000	200,000,000	575,000,000	1,875,000,000
szövő-gyárak	825,000,000	150,000,000	200,000,000	1,175,000,000
fémipar . .	675,000,000	75,000,000	37,500,000	787,500,000
építészet .	875,000,000	100,000,000	87,500,000	1,062,500,000
hajózás és				
vasutak .	625,000,000	37,500,000	30,000,000	692,500,000
ruházat . .	525,000,000	125,000,000	175,000,000	825,000,000
bányászat .	325,000,000	50,000,000	—	375,000,000
személyes szol-				
gálatok .	1,175,000,000	125,000,000	200,000,000	1,500,000,000
munkások, kik				
nem bizonyos				
iparhoz kötve	425,000,000	50,000,000	175,000,000	650,000,000
egyebek .	1,237,500,000	155,000,000	122,500,000	1,515,000,000
Mindössze	7,787,500,000	1,067,500,000	1,602,500,000	10,457,500,000

E számokból kitétnék, hogy az átlagos heti bér Angliában 27 frank, Skóciában 24 frank 50 cent. és Írthonban 17 frank 20 cent. A családokban rendszerint egynél többen kapnak bért, többnyire a férj, a nő és egy gyermek, gyakran több gyermek is. Ha átlag két férfibért vesszünk fel, úgy családonként hetijövedelemül Angliában 38 frank 80 cent., Skóciában 35 frank 40 cent., Írthonban 28 frank 20 cent. esik.

Ezen, a munka után eső jövedelemhez hozzá kell számítani a munkás osztályok megtakarításaiból eredő jövedelmet, mely el van helyezve a takarékpénztárakban (legalább 960.000.000 frank erejéig) a segélyező egyesületek pénztáraiban, a munkásoknak való épületeket s kerteket szerző társulatokban, az egyetemleg termelő s a kölcsönös támogatásra alapított beteg- és eltakarító társulatokban.

A 10,157.500.000 frankban számított évi munka-jövedelem magasnak látszik, magasabbnak is van véve, mint *Gladstone*, sőt *Leone Levet* egyik régebbi becslése; de azóta a lakosság közel $1\frac{1}{2}$ millióval szaporodott, s némely iparágban a bérek is emelkedtek. A jövedelmi adó alá eső 2,500 frankon (100 £ sterling) fölüli jövedelem pedig igen megközelíti az összes munkabéreket.

As 1861-diki jövedelmi adó-kataszter ugyanis 2,500 frank adóköteles jövedelmet Angliára . . . 6,912.856,250 frankot

Skóciára . . . 678.447,950 "

Írthonra . . . 578.083,325 "

mindössze 8,169.387,525 frankot számít Nagy-Bri-

tauniára.

A munkabér 10,457.500,000

Összesen 18,626.887,525 frank.

Összes jövedelem ennélfogva $18\frac{1}{2}$ ezer millió frank. A valódi jövedelem azonban sokkal több, miután a hivatalos becslés rendszerint nagyon alóla marad a valóságnak, s mert a külföldi vállalatokba fektetett tőke számítás alá nem jön, vagy legalább nem ellenőrizhető. A legtöbb üzletember azonkívül nem is szokta a tiszta jövedelmet csak az üzleti költség levonásával, hanem az üzleti és háztartási költségek levonásával. Ha ezen összegekhez hozzáadjuk az állami javak és adók utáni jövedelmet, 1,700.000.000 frankot, valamint a szegényadót 175.000.000 frankkal: Anglia évi jövedelme, ide nem számítva a községi pótlékot könnyen 25,000 millió frankra tehető.

As angol hivatalos statisztika szerint 1866-ban következő munkabérek fordultak elő az egyes iparágakban. E mellett megjegyzendő, hogy a legalsó bér az ez iparágakban foglalkoztatott egyszerű segédmunkásokra, a legmagasabb rendkívüli ügyes, művészi és technice képzett munkásokra vonatkozik, kik közül többen 5—6,000 frank fizetést kapnak.

EGYVÉLEG.

Hetibér gyárakban stb.	férfimunkások				női munkások			
	férjak		gyermekek		nők		leány gy.	
	hetibér shilling	óra szám	bér	óra szám	bér	óra szám	bér	óra szám
mut ipargyártók . . .	19—50	60	6—16	60	8—19	50—60	6—10	30
" " " " " "	18—35	—	4—8	—	6—15	60	4—6	—
újú " " " " " "	15—42	—	5—20	—	7—20	—	6—14	—
s fonalgártók . . .	14—40	—	9—12	—	8—12	—	3—9	—
ut és selyem haris-								
nyakötők . . .	12—35	—	—	—	—	—	—	—
gyapjú harisnyakötők .	9—60	—	5—8	—	12—20	—	5	—
pamut és selyem csipe-								
kötők . . .	16—35	—	5	—	12	—	4—8	—
kancuk-szövés stb. . .	15—35	60—70	—	—	10—14	—	7	—
vas és aczel munkások	6—45	50—60	—	—	—	—	—	—
" " " hengerítők	66—90	—	—	—	—	—	—	—
vas-hajó építézek . . .	20—35	58 1/2	—	—	—	—	—	—
cziát- és britannia fém-								
művesek . . .	14—40	58	—	—	—	—	—	—
fegyverművesek . . .	12—60	60	—	—	—	—	—	—
agyag- és porcelánmü-								
vesek . . .	9—	—	—	—	—	—	—	—
üvegművesek . . .	10—	—	—	—	—	—	—	—
vegyészeti munkások	15—35	—	—	—	—	—	—	—
bányászok . . .	18—28	48	9	60—72	—	—	—	—
fabajú-gyártók . . .	18—30	—	12	—	—	—	—	—
kőtélverők . . .	18—30	60	8	60	8	60	—	—
csizmadiák . . .	20—35	58	10	58	7—15	58	3—8	—
aerfűzők . . .	17—25	60	—	—	—	—	—	—
építészeti kézművesek	19—38	56—58	—	—	—	—	—	—
segédmunkások . . .	17—18	—	—	—	—	—	—	—
kocsigyártók . . .	14—27	57	—	—	—	—	—	—
gásművek . . .	15—36	60	10—12	6	—	—	—	—
kalaposok . . .	25—40	48	24	—	7	—	—	—
timárok . . .	25—34	58	—	—	—	—	—	—
papirgyártók . . .	14—22	60—72	—	—	—	—	—	—
nyomdászok . . .	20—40	57	3—20	—	6—9	57	—	—
szappanyosok . . .	12—40	48—61	—	—	—	—	—	—
cukorfinomítók . . .	18—33	60	—	—	—	—	—	—
tengerészek havonkint	50—70	—	—	—	—	—	—	—
gőzhajókon : hajómester	240—300	—	—	—	—	—	—	—
kormányos	31—40	—	—	—	—	—	—	—
vitorlás hajókon : hajóm.	200	—	—	—	—	—	—	—
kormányos	90—120	—	—	—	—	—	—	—

A papirpénzforgalom a német vámegetlet államaiban 1830-ban és 1863 végével. E tárgyról érdekes kimutatás foglaltatik *Hildebrand* „Jahrbücher für Nat. Oecon. u. Stat.“ című folyóiratában, mely annál érdekesebb jelenleg, hol az új éjszaki német szövetségi államnak lesz földadata a forgó papirpénzről is intézkedni. A kimutatás

készakarva az 1866-diki német háboru előtti időről szól, mert azóta több német állam nyert országgyűlése által papírpénskibocsátási engedélyt, de melylyel eddigelé még nem éltek.

Az állam neve, melyben a papírpénz kibocsátatott	év	népszám	az állam által kibocsátott papírpénz összege	testüle- tek	a pénze- gyek szől- nak	esik fejenként
				tallér		tallér
Poroszország . . .	1850	16.331,187	30.842,347	—	5 és 1 tallérra	1. ₈₉
	1865	19.255,139	15.842,347	—	—	0. ₈₃
Szászország . . .	1850	1.894,431	7.000,000	—	10. 5. 1 tallérra	3. ₇₀
	1865	2.343,991	7.000,000	500,000 — 500,000	1 — —	0. ₃₀ 2. ₉₉ 0. ₇₁
Hannovera . . .	1850	1.758,856	—	200,000	5. 1	0. ₁₁
	1865	1.924,172	—	130,000	—	0. ₃₇
Württemberg . . .	1850	1.744,595	1.714,286 (3 mill. frt)	—	10 frt	0. ₉₄
	1865	1.748,024	1.714,286	—	—	0. ₈₈
Baden	1850	1.355,950	1.142,857 (2 mill. frt)	—	50.10.2 frt	0. ₈₁
	1865	1.425,478	1.714,286 (3 mill. frt)	—	—	1. ₂₀
Hessen nagybgség	1850	852,524	1.142,857 (2 mill. frt)	—	70. 35. 10. 5. 1 frt	1. ₈₁
	1865	853,322	2.422,857	—	—	2. ₈₄
Hessen választó fej.	1850	759,630	2.500,000	—	20. 5. 1 tallér	3. ₂₉
	1865	745,063	1.000,000	—	—	1. ₃₄
Szász-Weimar . . .	1850	261,091	600,000	—	leg- alább 1 tallér,	2. ₃₀
	1865	280,201	600,000	—	illeté- leg 1 frt	2. ₁₁
Szász-Meiningen . .	1850	163,323	600,000	—	—	3. ₆₇
	1865	178,065	600,000	—	—	3. ₉₇
Szász Altenburg . .	1850	131,629	500,000	—	—	3. ₆₀
	1865	141,891	500,000	—	—	3. ₅₃
Szász-Koburg . . .	1850	44,749	200,000	—	—	4. ₁₇
	1865	47,966	200,000	—	—	4. ₁₇
Szász-Gotha . . .	1850	105,005	400,000	—	—	3. ₈₁
	1865	116,661	400,000	—	—	3. ₄₁
Szász-Kob.-Gotha	1850	149,751	600,000	—	—	4. ₀₁
	1865	164,527	600,000	—	—	3. ₆₅
Schw. Rndolstadt .	1850	69,648	200,000	—	—	2. ₈₇
	1865	73,717	200,000	—	—	2. ₇₁

EGYVELEG.

n	am neve, apirpénz atott	év	népszám	az állam	testüle- tek	a pénzje- gyek szől- nak	esik fejenkint
				Által kibocsátott papirpénz összege			
sa if.		1850	77,963	300,000	—	—	3. ₈₅
		1865	86,472	320,000	—	—	3. ₇₀
		1865	43,851	130,000	—	—	2. ₇₅
	ershausen	1865	66,189	150,000	—	—	2. ₃₀
	an	1850	63,700	1.000,000	—	10.1 tallér	15. ₇₀
	n	1850	40,388	500,000	—	—	12. ₃₅
l		1850	50,411	300,000	—	—	5. ₉₅
		1850	—	—	200,000	—	3. ₉₀
	rpénz rezegsé-	1850	—	500,000	—	—	9. ₅₃
		1850	151,499	1.800,000	—	—	11. ₅₃
	ze papirpénz	—	—	2.000,000	—	—	12. ₉₅
	t herczegség	1865	193,016	950,000	—	—	4. ₉₃
	Waldeck	1865	51,124	150,000	—	10.1 tallér	2. ₁₈
	Frankfurt	1850	71,678	2.285,714 (4 mill. frt)	—	—	31. ₅₉
Összes vámegelet		1850	29.800,063	51.228,061	700,500	—	1. ₇₄
		1865	35.887,119	33.893,776	630,000	—	0. ₈₈

Ez összeállításból kitűnik, hogy Éjszak-Németország talléros pénzlábu országaiban az 1850-től 1865-ig terjedő időszakban a papirpénzforgalom 45.642,347 tallérról 28.672,347 tallérig, vagyis fejenkint 2.₇₁ tallérról 1.₀₀ tallérra szállt alá, holott Délnémetország forintos pénzlábu országaiban 6.285,714 tallérról csak 5.851,429 tallérra, vagyis fejenkint 0.₇₀ tallérról csak 0.₆₃ tallérra csökkent. A papirpénzforgalom tehát mind 1850-ben, mind 1865-ben erősebb volt a talléros lábu országokban, de ezen korszakban ugyanitt sokkal nagyobb mértékben csökkent is.

A mi a forgalom törvényszerűségét illeti, úgy a szász királyságban és a thüringai államokban a papirpénz törvényes fizető eszközül szolgál az állam és magánosok közötti forgalomban; a két Hessenben törvényes forgalmi eszköz még a magánosok között is. A többi német államokban, ha a porosz papirpénz kissé homályos törvényszerűségét mellőzzük, tiszta hitel-pénzüll forog a papirpénz, melynek elfogadása az illető bizalmától és tettségétől függ. Azon összeg, mely részben vagy általában törvényes fizető

eszközül forog, 12.922,667 tallér, vagyis 38,1, százaléka az összes papírpénznek.

Beváltó hivatal, melyekben a papírpénz folyton ezüstté váltható, Hessen nagyhercegséget és a lipcse-drezdai vasutat kivéve, mindenütt léteznek; az ezek által forgalomban tartott papírpénz összege 2.922,857 tallér, vagyis az összes papírpénzforgalomnak 8,1, százaléka.

Törvényszerű folytonos törlesztés csak Hannoverában és V. Hessenben létezik 1.180,000 tallérnyi összegre, vagyis 3,1, százalékra nézve, 33.393,776 tallér pedig, vagyis 96,1,1, folytonos törleszthetetlen államadósság.

A hivatalnokok egylete Ausztriában múlt 1866. évi működéséről egy kimutatást közöl, melyből kitűnik, hogy az életbiztosítási osztályban 2,606 biztosítási szerződés kötöttetett 2.117,750 frt tőke-, és 8,220 frt évi járadék erejéig. Az e biztosításokért járó évdíj 73,981 frtra, az eddigi díjak 62,245 frtra rúgnak. Ez osztály működése kezdetétől — 1865 október 1-jétől — 17 haláleset fordult elő 13,100 frt biztosított tőkével, melyből 11,900 frt már ki van fizetve; 1000 frt tárgyalás alatt van, és 200 frt csak 1872-ben lesz fizetendő. A betegbiztosító osztályban 61 szerződés kötöttetett 292 frt heti betegápolási díjért és 321 frt 29 kr díjjövdelemből 6 betegségi esetben 76 frt ki is fizettetett. Az előlegi osztályban 16 előleg-consortium van 929 részvevővel és 1,109 darab 50 frtos részjeggyel. Ez osztály működése óta a részvevők által 23,275 frt lett befizetve és 33,456 frt előleg adva; a kamatláb a különféle consortiumoknál 7 1/2, és 24%, között változott.

Az osztrák hajóépítészet 1866-ban következő eredményeket tüntet föl. Trieszt kikötőjében tengerre bocsáttatott: 17 vitorlás hajó, 5 gőzös, összesen 5,496 tonnatartalmu és 844,980 frt értékű. Fiumében építettetett: 16 hajó, 3 bárka, 9,007 tonnatartalmu, 900,580 frt értékben. Lussin-Piccoló-ban: 7 hajó, 9 bárka. Rovigno-ban: 1 hajó, 19 bárka. Zengben: 3 bárka. Spalató-ban: 2 hajó, 6 bárka. Egész Ausztriában: 45 vitorlás hajó, 5 gőzös, 57 bárka; összesen 17,782 tonnatartalommal 2.118,790 frt értékben; 1864-ben csak 26 hajó 10,234 tonnás. Ebből kiviláglik, hogy Fiume most is az egész birodalomban a legelső hajóépítő rév, pedig ide nincs számítva a fiumei stabilimento technico Pesten épült két dunai gőzöse, de meg a szab. dunagőzhajózási társulat évenként építtetni szokott hajói sem.

Az északamerikai államköltségek és államjövedelmek
az 1866. jun. 30-kán befejezett kincstári évben következőleg állottak :

Bevétel:

készlet a kincstárban	3.076,042 dollár
..... után	712.351,559 "
....	179.048,651 "
ért	665,031 "
..... adóiból	1.974,754 "
.....égi adók után	209.226,813 "
különfélék	67.119,369 "
..... ezen	1,273.960,213 "

Kiadás:

Államadósság visszafizetése	620.321,725 dollár
kormány költség	41.056,961 "
Indiánok	18.852,416 "
hadügy	281.449,702 "
tengerészet	43.324,118 "
államadósság kamatai	133.067,742 "
..... ezen	1,141.072,664 "
Marad készlet 1866. jul. 1-jén	132.887,549 "

Róma népessége 1866-ban. A római vikariatus által közölt statisztika szerint Róma város lakossága 1865. husvétől kezdve 1866. husvétig 210,701 lelket számolt, vagyis 3,363-mal többet mint a megelőző évben és 30,749-czel többet mint 1861-ben. (1702-ben Rómának 123,131 lakosa volt, a XVIII. században legtöbb lakosa 1794-ben volt, t. i. 166,944 lélek.) Róma lakossága 41,789 családra oszlik 102,514 férfi- a 97,494 női lakossal. A kiskorúak száma volt 45,903, a hajadonoké 64,851. Házass volt 63,313, özvegy 16,285. A papok és papnövendékek száma 1,476, a barátoké 2,833, az apáczáké 2,169. Katona volt 5,206. A börtönökben 454 fegyencz volt elzárva. A zsidók száma 4,567, más vallásbelieké 429. Róma lakossága 54 parochiára oszlik. Született ezekben 5,262, köztük 2,713 fi-, 2,549 leánygyermek. Meghalt 4,997, és pedig 2,703 férfi és 2,294 nő. A szülöttek száma e szerint csak 265 haladta meg a halottak számát. A kor szerint volt 146 egyén 90 és 100 éves között, e korban meghalt 73 férfi és 20. A legnagyobb halandóság (553) januárra, a legcsekélyebb (228) áprilra esik. A 210,701 lakos közül 7,378 egyén tartozik az egyházi rendhez, köztük 30 bibornok és 36 püspök.

a magánosok vastelepei	vaskő-termelés	üzemben volt olvasztók	nyersvas-termelés	a nyújtott vasárók mennyeisége	elfogyasztott barnaszén	elfogyasztott fa	elfogyasztott faszén	a munkások száma	a munkások keresete	a helybeli fűtő- szerek keresete
	bécsi mázsa		bécsi mázsa			b.köb ál	köb láb		forint	
Chisnovoda	19,570	2	12,664	—	—	—	206,000	179	35,000	13,500
Berréte	55,310	1	16,997	—	—	—	114,665	40	30,000	14,000
Csetnek, Ma- darász	54,512	1	18,275	—	—	—	166,446	120	17,532	13,761
Szinna (Béla)	9,530	1	1,733	31,041	—	3 627	130,544	164	24,519	20,294
Vilmoskőhő	18,234	1	9,730	1,005	—	—	192,606	182	17,687	11,168
Hámor . Jakobs O.	28,230	—	—	5,250	—	—	94,066	100	18,164	4,000
Matilda-kőhő	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hradek, Al- brecht főhg	103,458	1	53,493	4,437	—	231	996,324	183	40,955	88,751
Kurcsin, b. Pa- lochay	—	—	—	3,066	—	—	99,690	25	2,691	695
Lucska	96,751	1	29,662	—	—	—	240,816	98	25,012	17,259
Mizalóka	5,975	1	2,116	2,062	—	78	48,885	47	4,690	1,910
Concordia, Tischler és t., Szepes	—	—	—	11,269	—	—	186,110	26	6,517	1,514
Jászó .	—	1	—	16,217	—	793	65,656	21	2,421	4,382
Busóc	—	—	—	5,548	—	—	98,024	26	4,654	2,915
N. Kemence, Andrássy gfné	—	—	—	1,437	—	—	34,488	16	2,167	2,915
Podhora, Czé- kus család	81,300	1	27,820	—	—	—	230,814	60	12,499	28,916
Avas-Mojzesf.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ürményi J.	12,313	1	2,235	2,009	—	—	81,082	61	5,340	2,450
Összesen	2 586,152	42	882,050	324,935	500,790	8,941	12,976,940	5,017	1 036,084	947,330
Kincstári vastelepek:										
Rhónicz	398,697	6	171,455	178,340	—	15,080	2,374,995	1,800	263,694	154,480
Diósgyőr	22,965	1	11,581	5,259	—	—	349,540	60	7,271	7,452
Fejérpatak	46,953	1	6,693	7,231	—	—	241,224	220	44,621	6,300
Együtt	378,615	8	189,729	190,830	—	15,080	2,965,759	2,080	315,586	168,182
Mária-kőhő, Mensdorfer	—	—	12,384	—	—	—	—	—	—	—
Szalóc	—	—	29,924	—	—	—	—	—	—	—
Óváz	—	—	11,247	—	—	—	—	—	—	—
Vagendrüsszel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Merény	—	—	20,496	—	—	—	—	—	—	—
Felső-Remete, gr. Sztáray	—	—	3,324	—	—	—	—	—	—	—
Fűösszeg	2,964,767	50	1 149,164	515 785	500 790	24,021	15,942,699	7,097	1,851,670	1,115,587

42

VIII.

A VASPÁLYÁK BEFOLYASARÓL A NÉPESEDÉSRE.

Dr. Barsi Józseftől.

Az emberiség haladásának azon aránylag új eszköze, melynek neve vaspálya, oly nagyszerű forradalmat van hivatva végrehajtani az emberi érdekek összes ágaiban, s e hivatásának némely előrehaladottabb országokban működésének néhány rövid évtizede alatt oly serényen meg is felelt már, hogy hatása eredményeit, melyek a gyakorlati élet embere előtt kézzelfoghatók, az elmélet embere sem kicsinyelheti többé. Ezen eredmények nem mindenütt egyaránt szembetűnők ugyan, de mindenütt tagadhatatlanok, még nálunk is, habár hazánk és Ausztria viszonyai a legújabb időkig nemcsak a gyakorlati élet minden térein, hanem az elmélet minden ágaira nézve is oly mostohák, zsibbasztók és meddők voltak, hogy a nálunk eddig létre jött vaspályák egyfelől nem fejthették ki teljes mértékben azt a munkásságot, melyet más országok vaspályáinál tapasztalunk, másfelől nem volt mód e munkásság minden oldalu hatásait úgy, mint kívánatos volna, hiteles és dűnthesetlen számadatokkal kifejezni, összeállítani, s így kifejezve és összeállítva, magasabb szemléletek anyagává, illetőleg alapjává tenni.

Az emberi mozgalom minden terén újabban nálunk is teljesen megnyíltak a korlátok, s e tény remélnünk engedi, hogy a mit államférfiú, nemzetgazda, bölcész és általában honunk jövőjét szíven hordozó minden értelmes hazafi első szükségnek vall, t. i. a helyes és minél teljesebb önismeretet

előmozdító mindennemű hiteles adatoknak gondos gyűjtése, lelkiismeretes összeállítása és szakavatott közzététele, ezentől nem csak lehetséges, hanem a kormány és nemzet összeható buzgóságánál fogva, termékeny valósággá is leend.

Addig is azonban, míg a jogosult reményünk teljesülhetend, legyen szabad a vaspályák befolyásáról emberi nemünk minden rendű érdekeire, és ezeknek sorában a népesezésre is, röviden értekeznünk, oly férfi munkájára támaszkodva, kinek mint az éjszak-amerikai Egyesült Államok rotterdami consulának a legbővebb és legpontosabb adattár áll vala rendelkezésére, ki, sorba fogván a most nevezett Unio államait, egyenként végig megy rajtok, a régib-

ket az első népszámlálás, vagyis 1790 óta, az újabbakat azon év óta, melyben egyenjogú társakul az Unióba felvételtek, évtizedről évtizedre a legprólékosabb statisztikai vizsgálat és egybevetés tárgyát képezte, és, miként az előterületől kezdve valamelyik részről hatolván Louisianáig, az így nyert részletes adatai a legzegezés után oly teljes, oly örövendetes és oly tanulságos képet mutat fel az olvasónak, mely az emberiség minden barátját a jövőre nézve a legszebb reményekre jogosítja.*)

Lássuk már néhány híven utánzott fővonásban ama képnek összevont másolatát, mely irányadóul fog szolgálhatni nemcsak vaspálya-rendszerünk kijavítása és tovább fejlesztése ép oly sürgetős mint nehéz munkájában, hanem, a mi sokkal fontosabb, irányadóul fog szolgálhatni egyszersmind ama remények alapos- vagy alaptalansága megítélésében is, melyekkel minden hazafi, ki nem véve a leginkább „aggódókat” sem, sokszor öntudatlanul bár a jövőbe tekint.

Az éjszakamerikai Egyesült Államok, ide nem számítva a jelen évben az Orosztól és Dániától készpénzért az Uniónak átengedett területet és szigeteket, — az éjszaki szél. 24°

*) Az itt alapul szolgáló munka czime: „Das Gesetz der Bevölkerung und die Eisenbahnen stb. von Dr. Georg Eduard Wiss stb. Berlin, Herbig, 1867. VII. 463. l. és egy térkép.

20' — 49°00', a nyugati hossz. 66° 48' — 124° 32' közt nyilván el, 3.001,002 mfdnyi területet ölelnek magukba. *)

E terület lakott részein az első népszámlálás 1790-ben hajtattott végre, s azóta tíz évről tíz évre ismételtetvén, a következő kis táblán adjuk a számba vett népesség főösszegeit.

I. A népszám emelkedése tíz éves szakaszokban:

A számlálás éve	1790	1800	1810	1820	1830	1840	1850	1860
Összes népesség	3.929,827	5.305,026	7.239,814	9.638,131	12.466,020	17.069,153	23.191,876	31.443,322
Mezei kerületeké	3.709,999	4.917,169	6.614,618	8.816,822	11.571,002	15.034,977	19.437,898	25.695,212
Városi lakosságé	219,828	388,766	625,136	821,300	1.295,018	2.034,476	3.753,978	5.748,080

A népesedés hatalmas szaporodását e kis táblán első pillanatra is mindenki látja ugyan, de világosabb áttekinthetőség végett ide igdatunk még egyet, mely e szaporodást százalékokban kifejezve tünteti szemünk elé.

II. A népszám emelkedése százalékokban kifejezve:

Tizedes évszakasz	1790-től 1800-ig	1800-től 1810-ig	1810-től 1820-ig	1820-től 1830-ig	1830-től 1840-ig	1840-től 1850-ig	1850-től 1860-ig
Össz. népesség	+35.01	+36.45	+33.13	+33.49	+32.67	+38.87	+35.59
Mezei } lakos-	+32.51	+34.52	+33.30	+31.23	+29.93	+29.33	+32.20
Városi } ság	+76.84	+60.80	+31.22	+57.68	+57.10	+84.51	+53.12

*) Egyszer mindenkorra megjegyezzük itt, hogy az Unióban mindenütt és mindenben az angol mértérendszer érvényes, kivéve a pénzt.

Az itt adott számokat csáfíolhatatlan bizonyossággal vehetjük bizvást azon általános jóllétnek, mely az Unióban honos, mert e nélkül a népszám szaporodásának százaléka nem szoktak ily magásra emelkedni, sem ily tartós állandóságha megmaradni.

Ezen általános jóllétnek az Egyesült Államokban sem egy forrása van ugyan, sem egyetlen tényezője, s kétség kívül hiba volna egyedül a vaspályák befolyásának tulajdonítanunk azt. Ily források és tényezők létezését és jótékony hatását nem tagadván, a vaspályák általános feltett célunkhoz képest még is a vaspályákra annál fogva szükségessé vált, hogy megvizsgáljuk, mely a forgalomnak átadott vaspályák hosszát mutatnak azok évtizedenként megnyitottak.

III. A vaspályák

ld szám a évtizedek
nt:

1828-ban három mfd	1830-ban 41 mfd	1850-ben 8,690 mfd	1860-ban 30,794 mfd
-----------------------	--------------------	-----------------------	------------------------

Vegyük először fontolóra a II. kis táblát, s minden esetre gondolkodóba ejtend látnunk, hogy az Unio népessége csaknem egyenletes arányban szaporodott, melynek legmagasabb kifejezése az 1800 és 1810 közötti évekre esik, és 36.45 % -t mutat, legalsó kifejezése ellenben, t. i. 32.67% 1830 és 1840 közt fordul elő. 1840 után ismét emelkedik s 1850-ben 35.87%-t tesz, azontúl pedig gyengén alább száll s 1860-ban 35.59%-ra jut.

Legyen egy úttal szabad már itt figyelmeztetnünk a különbségre, melyet növekedések százalékaiban a mezői ke-
rültek és a városi lakosság számai mutatnak. A mezői lakosság növekedési százaléka 1800 és 1810 közt nyeri legmagasabb kifejezését, 34.52%. Onnan túl folytonosan alább száll 1850-ig, mikor csak 29.33% tesz, de innen túl ismét emelkedik s 1860-ban közel jut azon kifejezéshez, melyben 1790-ben láttuk, a nélkül, hogy azt egészen elérné.

A városi lakosság növekedési százaléka ellenben 1790-től fogva hanyatló irányt mutat 1820-ig, mikor 31.22% esik. Onnan gyorsan és fokozatosan emelkedik 1850-ig, hol 84.51

0%-ig ér, s csak 1850 és 1860 közt kezd rendes mértékére szállani, mint a kiáradt folyam rendes medrébe.

Mindent mindenbe véve, a két kis táblából általános, rendszeres és csaknem egyenletes emelkedését látjuk az Unio népesedésének, oly különböző időkben és művelődési viszonyok közt, milyeneket Amerika 1790-től 1860-ig látott, a háború és béke rombolásai és áldásai, a természet, éghajlat és talaj majd kedvező, majd ellenséges, de mindenkor hatalmas befolyásai alatt, annyi zúvatar, járvány és ragály mellett és annak daczára, hogy az új telepedők élete a lakatlan pusztákon épen oly védtelenül van alávetve minden sanyaruságnak és veszélynek, mint van alávetve a hirtelen felgazdagodott városok lakója az elpuhultság nemzedékgyilkos csáb-jainak.

Malthus az emberi nem rendes évi szaporodását 4 százalékosnak vette, s ha ez állna, a népesség száma 10 éves szakaszonként 40 százalékkal fogna emelkedni. Az amerikai Unióban a népesség növekedése nem igazolja e magas számot, mert a kimutatott s 70 évre terjedő korszakban egy évtizedes szakasz sem érte el a 40 százalékot, közép számnak pedig 34.60%-ot kapunk.

„Ez sem a rendes szaporodás eredménye,“ — mondhatná valaki, — „miután tudjuk, hogy a feketék nyilvános behurczoltatása nem oly régen, az alattomos teljesen tehát soha sem szűnt meg, legalább 1860-ig nem; a fehérek beköltözése pedig a föld minden részeiből, de kivált Irlandból és a német birodalomból kisebb nagyobb mértékben folytonos, és, keveset mondva, évről évre tetemes.“

A feketék nyilvános és alattomos behurczoltatását, valamint a fehérek folytonos és tetemes beköltözését szerzőnk sem vonja kétségbe, de figyelmeztet, hogy a népesedés e két mellék forrása a közlött táblácskák első tizedeiben inkább tehetett volna számot, mikor a megtelepedett népesség összege négy és hét millió közelében lebegett, mint az újabb évtizedekben, mikor annak száma tizenhét milliőről harmincegyre növekedett. A számviszonyt azonban a beköltözés akkor sem módosította érezhetőleg, mert ismeretes tény, hogy ama beköltözöttek legnagyobb része a még műveletlen vadon-

ban a gyilkosul változékony éghajlat, a kemény munka és szokatlan sanyaruságok, nyavalyák és folytonos veszélyek súlya alatt martalékul esett kora halálnak és elpusztulásnak. Sőt a statisztika Uj-Yorkban még az újabb időkben is kimutatta, hogy a halandóság a városban a jövevények gyermekei között oly rémséges, hogy a beköltözöttek a szó szoros értelmében kihalnának, ha magokra hagyatva ők képeznék egyegyedül a város lakosságát. „A honkeresők sorsa általában, — úgymond szerzőnk, — „az Egyesült Államok éghajlatát és életét a rájuk nézve szokatlan érdek-surlódást, s az új beszerzés nehézségeit te valóságos apártai fürdőként fogadja az idegent, mely a legizmosabbak s a legzavosb idegűek kelnek ki a szűk szűkül.”

Ámde mellőzzük ezeket mind, s ne legyünk tekintettel csak a számokra, melyeket főleg közlünk s melyeket más hiteles forrásokból azonnal vehetünk. 1820-ban az összes népesség 9.638,131 lélek. A beköltözöttek számát 1790 óta 1820-ig Fischer 230,000, a kivándorlók számát ugyanazon időben Person (Annals of Commerce-ben) 30, — 40,000-re. Tegyük ezek szerint az önkéntes és erőszakolt beköltözést 1820-ig 270,000 fejrre, s azonnal látni fogjuk, hogy e szám ott, hol a népesség 3.929,827-ről 9.638,131-re nőtt, nem sokat jelent.

„Ezt meg lehet engedni”, — mondja ellenfelünk, — „de hogyan állnak a számviszonyok 1820-tól 1840-ig és onnan 1860-ig?”

Hogy e dologban tisztán lássunk, menjünk vissza 1790-re. Ezen évtől 1800-ig a népesség szaporodása 35.87%-ot tesz, a beköltözöttek száma pedig csak 50,000. 1800-tól 1810-ig a szaporodás 36.45%, a beköltözöttek száma 70,000-rel nőtt. 1810-től 1820-ig a szaporodás csak 33.13%, noha a beköltözés már 110,000-rel nagyobb. Itt tehát a szaporodás százaléka a nagyobb beköltözés daczára hanyatlást mutat, mely tart egészen 1840-ig, vagyis azon korszakig, melyben a vaspályák által életkített forgalom s megtermékenyített ipar a szaporodás százalékát ismét 35.87-re rugtatta. S vajjon mekkora volt a beköltözés 1840-től 1850-ig? 1.713,251 fej, holott ama tíz év alatt a népesség száma 23.191,876-ra nőtt. Általában lehet mondani, ha a be-

költözés a rendes szaporodás százalékára némi érezhetőbb befolyást gyakorolna, ennek az 1850 és 1860 közti évtizedben kellenie feltűnnie, mert e tíz év alatt a beköltözöttek száma 2.598,214 lelket tön, s imo a szaporodási százalék épen e tizedben nemcsak nem nagyobb a közvetlenül előtte letűnt tizedénél, de sőt érezhetőleg kisebb, t. i. 35.59. De különben is, hol a népesség 23.191,876-ról 31.443,322-re növekszik, e növekedést nem lehet egyedül a beköltözöttek harmadfél milliójának tulajdonítani, vagy ha igen, ez is mutatja, mily hatalmas lendületet kölcsönöz a vaspálya a népesedésnek még nemzetközi viszonyokban is.

Az Unio népességének rendes szaporodását fennebb 34.60%-ban láttuk kifejezve. E rendes mértéken két ízben emelkedik túl a szaporodás, úgymint 1790-től 1810-ig, és 1840-től 1860-ig, míg ellenben 1810-től 1840-ig hanyatló irányt követ annak daczára, hogy a beköltözés amott nem volt aránylag annyival nagyobb, itt nem annyival kisebb; miből világos, hogy a szaporodási arány a beköltözéssel nincs állandó viszonyban.

Az első emelkedést, mely 1790-től 1810-ig mutatkozott annak tulajdonítja szerzőnk, hogy épen ama korszakba esik a legélénkebb államalakulás, mikor t. i. azelőtt vadon területek előbb úgynevezett territoriummá, utóbb, mielőtt az Unio alkotmánya által megkivánt 60,000 főnyi népességet ki tudták mutatni, megannyi államokká lettek s mint egyenjogú társak vétettek fel a szabad államok egyesületébe. A második emelkedés okát ellenben a forgalom ama nevezetes megkönnyebbülésében látja, melyet a csatornák és vasutak rendszerének következetesen erélyes kifejtésével megteremtett magának az Unio lakossága.

Mi az államalakulást illeti, minden szó fölösleges annak megmutatására, hogy a kedélynyugalom, melyet a személy és vagyonbeli jogok állami biztosítására nyújt, s a békés verseny, melyre a szorosabb mind politikai mind nemzetgazdasági szövetkezés régiebb és fejlettebb műveltségű államokkal ösztönöz s mintegy kényszerít, nem folyhatnak be a termelésre másképpen, mint serkentőleg és fokozólag. Már pedig a hol új termelésnek jutalmazó tér nyílik, ott nemcsak a helybeliek érzik meg az új ösztön ingerét, nem csak ők engedelmesskednek ha-

tásának, nem csak ők termelnek bővebben és szaporodnak
 rabban s erőteljesebben, hanem a régibb államokban fel
 ő és tökefölösleg is könnyen indíttatva érzik magu
 lni az úgy szólván szűz földre, s mind azok, kik rég
 honu n politikai, vallásbeli, társadalmi vagy gazdasági
 okok fogva megnyugodni nem tudnak, vagy kiket a tágabb
 tér t nyereséggel kecségtet, igen könnyen engednek s
 csábba mely az új hon felől nagyobb megelégedés alakjá
 ban k íntgat feléjük. Ezeknek odább költözésével azonban
 hült helyeik nem soká maradnak üresek, miről bizonyítást
 szolgáltat azon tünemény, hogy a népesség aránya nem fogy
 a kiköltözöttek aránya a.

Ily be- és át-özönlé
 mok régiben, mikor meg
 szilárdult első tizenháron
 keleti vidékéről a me
 ha nem az összes állam
 ha szabad volna bocsátkoz
 tébe, minden állításunk m
 nének fel bizonyítékul.

unui voltak az Egyesült-Áll
 az áramlás Európából a meg
 földére, aztán pedig az Unio
 ígu nyugati vidékek felé; s
 ülését tartanók szemünk előtt,
 az egyes államok élettörténe
 iteles számadatokkal léphet

Az új államalakulással párhuzamban járt az említett
 első emelkedés korszakában a Mississippi folyamvidékének
 fokonzó megvédése az áradások ellen, és szintoly fokozat
 menti megtelepítése és népesítése. Minden mérföldnyi töltés,
 mely a hatalmas folyam árjai ellen megvédte partjai vidékét,
 gazdag mezőiséget biztosított sok ezernyi tanya és telep szá
 mára. Minden ilyen töltés készítésénél két főtekintet vezérelte
 telepedőket: a mező sikeres és állandó megvédése a folyam
 vize ellen, és egyenes vízi közlekedés biztosítása az új telep
 számára mind le- mind felfelé. Így fejlődött néhány évtized
 alatt a gazdag élet, mely a Mississippi keleti és nyugati part
 jain már is oly kövér számokban leli kifejezését, de mely föl
 lött csak a rabszolgaság sötét és áldástalan éjjelének meg
 szünte után kelend fel szebb korának hajnalcsillaga.

Míg azonban a „vizek atyjának“ beszorítása ter
 mést védő és forgalmat biztosító töltések közé inkább mezői
 tanyák és telepek alakítására indította az oda áramló népet,
 addig s még inkább ujabbán a gazdag arany és ezüst telérek

felfödözése Kaliforniában és a „Sziklás hegyek“ vidékén, Vancouver szigetétől kezdve le egész Sonoráig, inkább városok gyors alakulására szolgált alkalmul, melyek körül azután jóval lassabb léptekkel foglalt helyet a földmivelés és a mezőség betelepítése.

Hogy részrehajlók ne legyünk, még egy csekélységet kell említenünk, mely az Unio délibb vidékeinek népesedési viszonyaira roppant befolyással volt. E csekélység egy fekete ember szerencsés találmánya, a „Cotton gin“, vagy is az a gép, mely a gyapot-termelés egyik legfárasztóbb műveletét, a gyapot magvak elkülönítését a gyapjától gyorsan és könnyen eszközözi. Ez a gyapot-termelést hihetetlen arányokban fejleszté, úgy hogy az rövid idő alatt háromszorosra nőtt. Nem vélünk ennélfogva tévedni, midőn a mezei népesség aránylag nagyobb szaporodását 1830 és 1840 közt, kivált a déli államokban nagy részt a Cotton ginnek tulajdonítjuk.

Végre nem kis mértékben befolytak a népességnek a rendesen magasabb szaporodására a hajózható csatornák, melyek kivált az 1838 és 1840 közti években éreztették lendítő hatásukat a közlekedés könnyítésére, minthogy általuk tavak, folyamok és tengerek összeköttetvén, a személy- és teher szállító hajók és bárkák sok ezrei az atlanti tenger éjszakai partjai és mexicói öböl közt az Unio belföldén át vehették útjokat.

De míg a Mississippi téreinek megtelepítése a töltések terjedésétől függ; míg a nemes fémnek, névszerint a gazdag arany- és ezüst telérek kiaknázása csak némely területek természeti adományaihoz vala kötve; míg a „Cotton gin“ a termelésnek csak egyik ágára hatott első sorban élénkítőleg; míg a csatornák összes rendszere inkább csak egyes vidékek földrajzi és egyéb természeti viszonyaikoz csatlakozik a már meglévő vízi utak kiegészítője gyanánt: addig a vaspálya az amerikai Unio területén akadályt nem ismer, s magával viszi a munkakedvet, sőt némileg a munkakényszert, nem ugyan korbács és pálca alakjában, hanem az által, hogy félrelökéssel vagy elgázolással fenyegeti a bámészt, ki útjába állni merne, s hátrahagyással, teljes mellőzéssel azt, ki az általa nyújtott alkalommal élni vagy nem akar vagy nem tud.

Az Uniónak előttünk fekvő térképén, az éjszak föld délnek húzódó nagy vonalakat, valamint az egyes államok mindenirányu kisebb pályáit mellőzve, csak arra figyelmeztetünk, hogy keletről nyugatra az atlanti tengertől és az északi oldalon elterülő tavaktól a csendes oceanig, illetőleg a kaliforniai öböl, már öt vonal van részint közel befejeztetéshez, részint munkában, részint tervben. A legelső „nemzetközi csendes tengeri vonal” a „Felső tó” partjait köti össze az éjsz. szél. 56° táján Amerika azon partvidékével, melyet az Unió a jelenlegben pénzen váltott meg Orosztól. A második, min. „északi csendes tengeri vonal” a Michigan tó felől indul, a Walla-Walla örödnél Columbia folyamból az éjsz. szél. 46° alatt. A harmadik „központi vonal” neve alatt Uj-York és San Francisco városok között szeli át majdnem nyílt tengeren nyosan az Unió területét, melyet az éjsz. szél. 36° alatt vezetnek, mint „déli vonal” a Chesapeake öblétől a Mexikói öböl felé, vezetve összekötni Kaliforniai öblével. Az ötödik vonal a déli államok földén futandó, melyet az éjsz. szél. 26° alatt vezetnek végig, Wilmingtonnál kezdve, Montgomery, Jackson, Austint és Chihuahuát érintve, a Quaysanál, szintén a kaliforniai öböl mellett, érendő végét.

A vaspálya végleges hatásáról az emberi nem összes viszonyaira szólni még ma korán volna. Eddigi hatásából annyi bizonyos, hogy az ember összes tehetségeire termékenyítőleg, mondhatnók villanyozólag hat. Első sorban mindenütt a föld termékei és a természetek állván, a vaspálya által, hogy a természeteket vagy terménygyűjtőket kivált a kezdetben rendkívüli erőfeszítésre serkenti, kétféleképen foly be a termelésre, úgy mint a már létező iparágak forgalmát fokozva, és újabbak meghonosítására buzdítva, sok esetben csaknem kényszerítve; s ha földművelő országban a serkentett ipart mindenek előtt a mezey gazdaság terményeinek szaporítására látjuk irányulni, ezt nyomban követi sok oly iparágak meghonosulása és felvirulása, melyek a vaspályák által biztosan, gyorsan, rendesen és olcsón nyerik az előbb nélkülözött nyers vagy félkészítésű anyagot egyfelől, a munkásoknak szükséges élelmi szereket és szerszámokat másfelől, a

harmadfelől azt, a mi mindennek rugója, biztos és jutalmazó keletet a készítménynek.

Mennyire hat a szállítás olcsósága némely árucikknek forgalmi értékére, a következő táblából lehet látni, mely a földművelő középállamok két főterményének, a búzának és tengerinek, forgalmi értékét mutatja először a fogyasztás piacán, azután pedig 10—10 mfldnyi távolságban tőle, a szerint a mint tonna számra mfldenként közönséges országuton 15 cent-ért, vagy pedig vaspályán 1. cent-ért szállítatik.

Egy-egy ionna értéke	Egy-egy tonna szállítása kerül							
	vaspályán				közönséges országúton			
	Búza		Tengeri		Búza		Tengeri	
	Doll.	Cent.	Doll.	Cent.	Doll.	Cent.	Doll.	Cent.
A piacon . . .	49	50	24	75	49	50	24	75
A piactól 10 mfldre	49	35	24	60	48	—	23	25
" 20 "	49	20	24	45	40	50	21	75
" 30 "	49	5	24	30	45	—	20	25
" 40 "	48	90	24	15	43	50	18	75
" 50 "	48	75	24	—	42	—	17	25
" 60 "	48	60	23	85	40	50	15	75
" 70 "	48	45	23	70	39	—	14	25
" 80 "	48	30	23	55	37	50	12	75
" 90 "	48	15	23	45	36	—	11	25
" 100 "	48	—	23	25	34	50	9	75
" 110 "	47	85	23	10	33	—	8	25
" 120 "	47	70	22	95	31	50	6	75
" 130 "	47	55	22	80	30	—	5	25
" 140 "	47	40	22	65	28	50	3	75
" 150 "	47	25	22	50	27	—	2	25
" 160 "	47	10	22	30	25	50	—	75
" 170 "	46	95	22	20	24	—	—	—
" 180 "	46	80	22	5	22	50	—	—
" 190 "	46	65	21	90	21	—	—	—
" 200 "	46	50	21	75	19	50	—	—
" 210 "	46	35	21	60	18	—	—	—
" 220 "	46	20	21	45	16	50	—	—
" 230 "	46	5	21	30	15	—	—	—
" 240 "	45	90	21	15	13	50	—	—
" 250 "	45	75	21	—	12	—	—	—
" 260 "	45	60	20	85	10	50	—	—
" 270 "	45	45	20	70	9	—	—	—
" 280 "	45	30	20	55	7	50	—	—
" 290 "	45	15	20	40	6	—	—	—
" 300 "	45	—	20	25	4	50	—	—
" 310 "	44	85	20	10	3	—	—	—
" 320 "	44	70	19	95	1	50	—	—
" 330 "	44	55	19	80	—	—	—	—

Fajértéke a búzának és tengerinek mindig egyaránt marad, bár hol legyen is lerakva, de forgalmi értéke változik nem csak a kínálat és kereslet piaczi törvénye szerint, hanem azon eszközök tulajdonai szerint is, melyek a szállításhoz alkalmaztatnak és a kínálat és kereslet közt közvetítő szerepet játszanak. Nem figyelünk most a szállítási idők pontos megtartására, nem a gyorsaságra, melylyel a vaspálya kínálkozik csak olcsóságára vagyunk tekintettel, és az erre támaszkodó fennebbi tábla elég világosan mutatja, közönséges országúton szállítván piacra a búza bruttó értéke tonna számára 49 dollár 50 cent, ha birtokosa csak a földet, annál kevesebb marad meg a bevett összegből az eladótól, minél továbbra volt kénytelen azt szállítani, míg a vaspályán az egész bevétele a szállítási költség nyeli el, a tengeri ára már a 170 dollár, a vaspályán sem győzi meg a szállítás költségét; míg a tengeri vaspályán szállítva a búza tonnájáért 330 milliót kap, a földön pedig csak 55 cent. értéket kap az eladó, a tengeri tonnájáért pedig 170 dollár 80 cent. a szállítási költség.

De ugyanazon arányban, melyben a piacra szállított búza vagy tengeri értékét a vaspálya kíméli, a közönséges országút hamar felemésztí, emelkedik vagy pang azon földek értéke is, melyeken a búza vagy tengeri termelt a szerint, és mint vaspálya vagy országút, vagy egyik sem vonul el a magtár közelében. A föld értékével egy úttal emelkedik a munka értéke, ezzel pedig a munkás nép keresete, és ezen értelemben mondhatni, hogy a vaspálya tényleg annyit jelent, mint a nép közvetlen gazdagodását, és a szállítási költségek megkíméléséből gyűlő megtakarítások összege jóval meghaladja a vaspályák építésére fordított milliókat.

Ezek után nem lesz nehéz megtalálni a kapcsolatot, mely a népesedés emelkedésének magas százaléka és az elbájlított vaspályák millióinak számai közt kis tábláinkon mutatkozik. Mert ismeretes tény, hogy a népesedés törvénye, akár a szaporodás arányának gyorsabb vagy lassabb emelkedését vagy éppen hanyatlását, akár a népesség eloszlását mezei és városi községek között vegyük számba, lényegesen és egyenlő politikai és társadalmi viszonyok közt, csaknem egyedül a ter-

meléstől függ, minthogy a népesség, nagyban véve, soha sem mehet magasabb számra, mint az eltartására szükséges termelés, a forgalmat is bele értve, engedi. E szerint minden, mi a termelést fokozza, végeredményében magasabbra emeli egy-szersmind a népesedés számát, mert az életösztön folytonosan munkás; mihelyt a megélhetés feltételei nem hiányzanak, azonnal hatalmasan kezd nyilatkozni, s a mint a megélhetés feltételei a fokozódott termelés következtében mezei vagy városi községekben inkább szaporodnak, a szerint szaporodik nagyobb arányokban majd ama majd eme községek népessége.

Ezen egyszerű törvény megfejt minden talányt, mely különben rendes viszonyok közt, valamely adott területen a mezei és városi községek népesedési mozgalmaira nézve netalán fölmerülhet.

A termelés első és nélkülözhetetlen föltételét fennebb a rendezett államviszonyok, a jogbiztosság megszilárdulásában láttuk. E nélkül ingatag minden, e nélkül a zarándokbotot, védfegyvert soha sem teheti le nyugton kezéből a zaklatott halandó s nem cserélheti fel huzamosan sem ekével sem más alsó vagy felső rendű szerszámmal.

E nélkül nem lehet tartós társulatokat vagy egyesületeket alkotni bármi czélra; e nélkül nem lehet folyamokat szabályozni és csatornákra szedni, nem lehet bányászatot és kohászatot nyugalommal üzni, annál kevésbé magasabb rendű közlekedési eszközökre s világkereskedésre gondolni; e nélkül elesik a termelés főrugója, a jutányos és még is jövedelmező, mert mindenkor biztosított piac, mind a kölcsönös megélhetés jogszerű s ennél fogva természetes alakja.

Lehet ugyan megélni piac nélkül is, de akkor munkamegosztásról, a magasabb haladás ezen életfeltételéről szó sem lehet, mert a kik piac nélkül akarnak megélni, csak úgy élhetnek meg; ha magok termesztenek és elkészitenek mindent, a mi megélhetésükre szükséges, mely állapotból azonban az indiánok s nálunk a cigányok is már régen kinőttek.

A személy- és vagyon biztosság elérése, s rendezett viszonyok megszilárdulása előtt, az élet bárhol e földön csak

nyomorteljes pangás, s a föld legbájosabb zuga sem egyéb mint a síralom völgye.

Ez értelemben nem állhatom, hogy ne ígtassanak ide néhány sort szerzőnk munkájából szószzerinti fordításban, hogy lássuk, mely társaságban és színben mutatta be hazánkat még a jelen év elején a külföldnek.

„Orosz és török földön,“ — úgymond, — „Magyarországban és az Egyesült Államok indián területein, vagyis oly országokban, hol a többnyire termékeny talaj roppant nagyságához képest a népesség — nyilván legkisebb számát találhatni, ennek is legnagyobb része nyomorban él, a gyermekek fele elhal, az éhség gyakori, sőt olykor egész törzseket ragad el, míg más, nemcsak iparos országokban, milynek a Németbirodalom, Na tannia, Belgium stb. az éhség ismeretlen, vagy legföllebb s ennél fogva könnyen elűzhető tünetnyként jelentkezik, s általános jólét mellett a halandóság aránya az é — legkisebb.“

Ime, mily társaságban állít meg Árpád apánk közel ezer éves birodalma, s királyunk közel kilencszáz éves országa! s mi a jogbiztosságot illeti, ha közel négyszázados multunkat és alig múlt jelenünket tekintjük: vajjon helytelenül sorol-e oda az indián területek mellé?

„No de se baj, másként leszzen ezután,
Szóval' tettel majd segítsünk a hazán,“

mely, miután jogi közéletének alapja megszilárdulásnak indult s magánjogi törvényei is korszerű javítást nyerendek, a gyors felvirulás minden föltételeivel földében és népében bőven meg van áldva; népünk vezérei pedig szívesen vendik néhány sorban e föltételek hatásának elemzését, a mint azok az amerikai Unio felvirágoztatására hatottak, míg végre még a rabszolgaság ép oly undok mint mótelyes bűnétől is megszabadíták azt.

A népesedés alapfeltétele, mint láttuk, a fokoként terjedő és emelkedő termelés, ennek feltétele vagyis rugója a biztosított piac és meg nem háborított forgalom, segédeszköz mind a kettőhöz, termelés és forgalomhoz, az egyre tökéletesedő szerszám. Az őseredeti és természetes szerszám az ember keze, ezt követi a durva, — ezt a műszerszám, mint mű-

eszköz, mit egyik bölcsész nyelvészünk ész-kéznek magyarázott, s végre jő a gép, mint az ember helyettese, mint testet öltött emberi gondolat, melyet elmésen alkalmazott s ügyesen kiszámított más természeti erők mozgatnak.

Ugyan ilyen fokenkénti haladást mutat közegeiben a forgalom is. Ennek természetes eszköze a terhet odább vivő ember feje, válla, lába, keze. A teherhordó állat már nagy haladást jelent az emberi művelődés történetében. A szekér és hajó első durványai már a műút és hajózható csatorna csíráját foglalják magokban, a műút önként vaspályára vezeti a kutató elmét, a csatorna megszüli a gőzhajó eszméjét, ez a gőzmozdonyét. Hasonlót mondhatunk a piac adásvevését közvetítő és könnyítő szerekről, melyek részint értékmérőül, részint csereeszközüül szolgálnak; de ezt bizvást mellőzzük.

Mihelyt a gőzmozdony működni kezd, a forgalom a megbízhatóság határai közt, hozzájárulván most már a távirda is, teljes lendületet nyer és nyomában mindenütt megélénkül a termelés, szaporodik a népesség.

Minthogy az Unio némely új vaspályája még teljesen vadonat vidékeken vonul keresztül, ott legjobban lehet látni, mily gyorsan népesül meg az ős erdők tája fát vágó, hasító s fűrészelő, gyantát, juharczukrot stb. gyűjtő, vadat hajszólo telepítvényekkel, nyomukban a földmivelő, legszükségesebb iparos és a szatócs, e nélkülözhetetlen közbenjáró, kinek boltja, raktárai és könyve egy ideig egyedüli közegéül szolgál a megindult áru, — érték — és értesülés — cserének, mely a mellette elvonuló vaspálya segítségével hihetetlen távolságok közt mozgásban tartja az egyre duzzadó forgalmat, mely sokszor oly élénk, hogy némely darab vaspálya épen akkor jövedelmez legjobban, mikor még csak erdőtermékeket szállít, melyekért mindazt szállítja vissza a vadonban megtelepülők számára, a mi nekik új telepjeik berendezésére, új városaik felépítésére kell. Így támadnak mindenütt a vaspályák nyomában új telepek, új mezei tanyák, új városok; így nyerne a már létező városok roppant forgalmat, élénkséget és növekedést terjedelemben és népességben, melyből a műveltség magasabb foka önként következik.

Félig vadon, félig megtelepített államokban, milyenek

Jowa, Wisconsin, Kansas stb. nem is keletkezik már új város, csak a vaspályák mentében; itt azonban nem csak újak keletkeznek, hanem a már létezők is gyorsan gyarapodnak. Mert a vaspálya először független a földirati viszonyoktól, másodsor független az évszak- és időjárástól; megkiméli a szállítási költség 900 százalékát, megkiméli aállítás idejének 400—600 söt több százalékát; ezek által hozzájárul aállítás biztosságához, s mindezeknél fogva tágítja és biztositja a piacot roppant arányban. Mind ezt különösen a városai népesség gyarapodására, e következő kis tábla mutatja.

A következő néhány város népessége volt:

	1800-ban.	1850-ben.
Uj-York külvárosaival . . .	63,000	700,000.
Boston	38,000	212,000.
Philadelphia	73,000	460,000.
Cincinnati	750	115,436.
Buffalo	—	42,360.
Oswego	—	12,205.
Albany	5,349	50,763.
Chicago	—	29,963.
St. Louis	—	77,860.

Ebből láthatni, hogy századunk első felében Uj-York népessége minden 16 év alatt kétszereződött; Bostoné minden $25\frac{1}{4}$ év alatt, Philadelphiáé minden 20 év alatt, Cincinnatié minden $6\frac{1}{2}$, Albanyé 15, St. Louisé $9\frac{1}{2}$ év alatt. Ez roppant szaporodás, mely azonban még nagyobb arányokban halad, ha újabb évtizedeket veszünk szemügyre. Így például 1840-től 1850-ig némely város annyira nőtt, hogy ezeket az éveket véve alapul, Uj-York népessége 12 év alatt kétszereződne meg. Bostoné szintén 12 év alatt, Philadelphiáé $12\frac{1}{2}$, Baltimoreé $13\frac{1}{2}$, Albanyé $16\frac{1}{2}$, Cincinnatié 6, St. Louisé 4, Buffaloé $8\frac{1}{2}$, Detroité 9, Clevelandé $6\frac{1}{2}$, Sanduskyé $5\frac{1}{2}$, Chicagoé 4, Milvaukieé $3\frac{1}{3}$, Toledoé 6, Oswegoé 8 év alatt.

S itt van helyén újra figyelmeztetnünk, a vaspálya kétféle hatására, melyeknek egyike inkább helybeli, a másik

inkább általános, mely utóbbi már nemzetközi viszonyokban is érezteti átalakító befolyását.

A helybeli hatás mindennek előtt abban mutatkozik, hogy a termelés azon ágát, mely egy-egy vidéken különben is honos, hatályosan fejleszti. Így fejlett roppant arányban a buza- és marha-termelés a középállamokban, mint Illinois, Iowa stb.; a sózott hús- és boré Ohio-ban, a fémtermelés a „Sziklás hegyek” vidékén, adohányé Virginia-ban, Maryland és Kentuckyben, a gyapoté a déli államokban, a rizsé a két Karolinában, a hajógyártás az úgynevezett újangol államokban, Maryland és Viskonsinban, a vasé Pennsylvániában, a gyapot- és bőr-gyártmányoké az éjszaki államokban, a bortermelés, minthogy a venyige Amerikában bárhol is vadon terem, minden államban.

Általános hatása a vaspályának pedig abban nyilvánul, hogy általa valamennyi államban kivétel nélkül a városi termelés fokozódik, tehát a termelésnek épen azon ágai, melyek a munka mélyebbre ható megosztásában és az így előállított minél tökéletesebb munka-részleteknek magasb összeillesztésében gyökereznek. Ez, természetesen, ott mehet végbe legkönnyebben, hol több szakértelem, több kézi ügyesség, szóval több emberi és gépies erő, magasabb minták, tisztultabb ízlés és a jobb, magasabb munkát fizetni kész tökékek rendelkezésre állnak, s hol a munkaképes sokaság egyebet sem kíván, mint könnyen és biztosan szererezhető nyers anyagot, minél tökéletesb szerszámmal, s minél jutalmazóbb kelendőseget, s mindezeket a vaspálya annál inkább siet kielégíteni, minél több hasznot vár maga is, melyet csak élénk forgalom ígérhet és adhat.

E hatása a vaspályának odáig terjed, hogy a tengertől vagy más vízi utaktól száz meg száz mfdnyire eső belföldi városok is felvirulnak, föltéve, hogy határukat vaspálya szeli; minél több annál jobb. Ellenben minden város, legyen bár határa bármi nagy, legyen bár a legtermékenyebb, kézművei a legkeresettebbek, kereskedése bármily virágzó, kikerülhetetlenül lassu sorvadásnak kell hogy induljon, ha bármi oknál fogva közeli vaspálya jótétéményét nélkülözni kénytelen.

Ezen általános hatás egyik eredménye tehát az, hogy az

Unió minden állama, még a leginkább belföldiek is, földművelésből csakhamar és ellenállhatatlanul iparállammá fejlődik, gazdasági ipara azonban, igen könnyen felfogható okok következtében, ugyanakkor nem csak nem hanyatlik, sőt inkább csak azáltal válik képessé, legszebb virágait hajtani, java gyümölcseit érlelni.

Mindezen eredményeket összevonva látjuk, hogy a vaspálya befolyása alatt a nagy városok mind tetemesen növekednek, a kisebbek, fejlett műiparu államokban, milyen például Uj-York és Massachusetts, szintén, a mindezeknek népessége tetemesen nagyobb arányban emelkedik, mint az őket környező mezei kerületeké; de ezeké szintén jobban gyarapodik, mint a távolabb fekvő telepeké. A kisebb városok ellenben a legtöbb államban sajátságos fordulatot esnek át; némelyik pang, más szemlátomást hanyatlik, míg mások hirtelen felgyarapodnak.

Van azonban a vaspályák hatásának még egy nevezetes eredménye, mely már most is szembevetendő, és ez abból áll, hogy az emberek nem csak mennyiségileg való szaporodására, hanem minőségileg való nemesbítésére, magasabb erkölcsi fejlesztésére is van nevezetes befolyással, már csak az által is, hogy a viszonyt a városi lakosság és a mezei népesség számai közt érezhetőleg módosítja. Míg t. i. azelőtt a mezei népesség volt sokkal számosabb a városinál, a vaspályák korától fogva a városi lakosság száma oly mérvben emelkedik túlnyomólag, hogy ha ezt így folytatja, idő haladtával a városi lakosság számára is föltűl fogja mulni a mezei lakosság összegét. Illinois államban például a mezei lakosság száma 1820—1840-ig úgy állt a városihoz, mint 1:31, 1840-től 1860-ig e viszony annyira módosult, hogy jelenleg úgy áll, mint 1:7, s ha ezt így folytatná, 1880-ban már úgy fogna állani, mint 15:1. Ez ugyan aligha fog ily mértékben valószínűlni, mert a feltétel, mely erre kívántatnék, ha t. i. „így folytatná“, aligha fog teljesülhetni.

Az Unió városaiban a népesség leggyorsabban nőtt 1840—50-ig, mikor a vaspályák fővonalain megindult az erők élénk pezsgése, 1850-től 1860-ig e növekvés már kisebb, sőt az egész Uniót véve tekintetbe, 84 százalékról 53-ra száll alá,

holott a csatornaépítés korszakában és a vaspályák kezdetével 1820-tól 1840-ig 57-en tartotta magát. Ha az 1820 és 1840 közti éveket csatorna-korszaknak vesszük, melyben a városok népessége 31.₂₂%-ról 57.₆₈%-ra nőtt s utóbb 57.₁₀%-ra szálla vissza; ha továbbá az 1840- és 1860 közti éveket vaspálya-korszaknak vesszük, melyben a városi népesség előbb 57.₁₀%-ról 84.₅₁%-ra emelkedett, s azután 53.₁₂%-ra szálla alá, akkor a két tényezőnek befolyása a városi népesség szaporodására szemünk előtt fekszik, s azt mutatja, hogy ama nagy szállító művek alkotása különösen a városi ipar terén idézett elő nagy lendületet, mely nem maradhatott hatás nélkül a nép mennyiségére, de minőségére sem.

Szerzünk még más természeti törvénynek nyomát is fürkészi, melyet egyelőre így vél kifejezhetni, hogy bizonyos adott területen minden ezer lakos után egy (angol) mföldnyi vasút látszik szükségesnek. Kifejtését azonban más alkalomra halasztja.

A vaspályák előnyeit támadó, sőt védelmi háborúban is a hatalmak rég belátták. Ámde a vaspálya főleg a béke műve és az emberi nem szoros igazságon és méltányosságon alapuló békés jövőjének előbb elkészítésében, azután pedig serény szolgálatában nagy szerepre van hivatva. A műveltségnek alig képzelhető magas fokát, és — a mi ennél is többet ér, — széles elterjedését joggal várhatni tőle. A városok hatalmi állása döntő súlyra fog növekedni általuk nem csak társadalmi, hanem politikai tekintetben is. A város ezerszeresen fogja viasszaszolgáltatni értelmi segédeszközökben a mezőségnek azt, a mit tőle munkaerőben megvont. A közúti vaspályák, a vasút eszméjének ez ifjú nagyreményű sarja, máris új alakot kezd a városok környékének kölcsönözni, a meny nyiben az ő segítségével a város lazabb övezetben bele kezd nőni a mezők virányaiba. A falu általa külvárossá lesz, s az egykori belváros minden kényelmei és élvezetei nyitva állanak előtte és megfordítva: A városi munkás n kénytelen családját a város drága lebújaiba r tengetni, mert munkára be- s munka után k oly költséges és idő- erő-fogyasztó, hogy azt l meg ne bírná. Mindezek által a rikító külön

vaság és városi elpuhultság és egyfelől csenevész túlfinomodás, másfelől elsatnyító városi nyomor közt szelídülni fog, s végre a megsokasodott kölcsönös adás-vetés s más ezernyi anyagi és szellemi érintkezések által a műveltség új alakja támadand, melyben a városi élet szellemi gazdagsága több testi épséggel s üdőbb kedélyvel, a mezsei élet edzettebb testi ereje több bensőséggel és rugalmasabb szellemmel járand. Társadalmi és közgazdasági életünk ezen átalakulása már teljes folyamatban van, s ennél fogva kötik le annyira ezen átalakulás tényezői minden ember figyelmét, ki a mindennapi kereset és mindennapi élvezetek köréből kiemelkedve néha néha szemlét tart azon viszony fölött, melyet az ember a természettel, s ennek két nagyszerű mérőjével, az idővel és térrel szemközt elfoglalva tart és elfoglalni készül. S e gondolatok fonalán, bár szívesen elismerjük, hogy egész mostani létünk gyökszálai az emberiség rég letűnt századaiba, sőt évezredeibe nyulnak vissza, ámde az élet magasabb alakulásait csak a jövő hozandja meg. Mert lelkünk mélyében ül a meggyőződés, melyet minden nap új meg új tények ezreivel támogat, hogy a magába visszatérő haszontalan kerengés soha sem az élet nagy törvénye, azon életé, mely még a mozgás és mindennapi forgalom önalkotta eszközeinek is oly varázshatalmat kölcsönöz, hogy a forgalmon kívül nem csak az emberek számának szaporítására, hanem a mint láttuk, az emberi magasabb műveltség fejlesztésére és terjesztésére is kiszámíthatatlanul jótékony befolyást gyakorolhassanak. Sokkal bizonyosabb az, hogy az élet nagy törvénye a terjeszkedés a végtelenbe, a haladás, a tökéletesedés előre alig sejtethő arány- s irányban!

IX.

AZ OSZTRÁK BIRODALOM PÉNZÜGYI VISZONYAI.

Gróf Bethlen Farkastól.

Mindig tanulságos valamely állam pénzügyi viszonyainak vizsgálata, kétszeresen érdekes ez most minálunk, midőn hazánk nemcsak politikai, de finanziaális átalakulás küszöbén áll; mert minden átalakulás kulcsa a tényleges állás kiösmertében rejlik. Úgy vélem tehát, nem adok haszontalan munkát, ha hazánk 1864-dik és 1865-dik évi országos bevételeinek és kiadásainak kimutatását a tisztelt olvasó közönségnek bemutatom.

A közlemény adatait illetőleg bátor vagyok megjegyezni, hogy azok az 1867-dik évi nyáron Bécsben működött országos küldöttséggel közlött javított kimutatásokból vannak merítve.

A német-szláv és magyar birodalom

Folyó szám	Az országok nevei	N é p e s s é g	
		s z á m	‰/o
1	Alsó-Ausztria . . .	1753,000	—
2	Felső-Ausztria . . .	919,000	—
3	Salzburg	147,000	—
4	Stiria	1.087,000	—
5	Karinthia	342,000	—
6	Krain	473,000	—
7	Tengerpart	562,000	—
8	Tirol és Vorarlberg . .	876,000	—
9	Csehország	5.107,000	—
10	Morva	1,990,000	—
11	Silézia	487,000	—
12	Gallicia	5.102,000	—
13	Bukovina	510,000	—
14	Dalmátország	440,000	—
Összesen		19.595,000	58 ¹¹² /1000
15	Magyarország	10.684,000	—
16	Erdélyország	2.074,000	—
17	Horvát és Slavonia . . .	952,000	—
Összesen		13.710,000	41 ¹⁰² /1000
Fösszeg		33.305,000	—

J e g y z é s :

A népesedés a statisztikai központi bizottmánynak 1861 végéig tett számítása után van.

Az egész terület az 1865-dik évi statisztikai évkönyv után van feltéve.

A termő földek az 1—7, 9—11-dik és 14-dik folyó számoknál az 1867-ki kataszteri könyvek után.

A 8. 12. és 13. folyó számoknál, miután ezen tartományokban a végleges kataszter még nincs életbe léptetve, az adózás végotti felmérések után vannak felvéve.

A 15—17. folyó számoknál Magyarországra nézve az 1865-ki adó kivetés után, Horvát, Slavonia és Erdélynél az 1867-ki után van számítva.

népessége és területe.

Termő és terméketlen föld		Termő föld	
osztrák □ mértföld	%	osztrák □ mértföld	%
344 ⁴⁹ / ₁₀₀	—	331 ⁸⁷ / ₁₀₀	—
208 ⁴⁷ / ₁₀₀	—	190 ¹⁰ / ₁₀₀	—
124 ⁸³ / ₁₀₀	—	99 ⁹¹ / ₁₀₀	—
390 ¹⁹ / ₁₀₀	—	359 ¹⁰ / ₁₀₀	—
180 ³⁶ / ₁₀₀	—	158 ³⁰ / ₁₀₀	—
173 ⁸⁷ / ₁₀₀	—	164 ³⁷ / ₁₀₀	—
138 ⁸³ / ₁₀₀	—	130 ⁸² / ₁₀₀	—
509 ⁸² / ₁₀₀	—	418 ⁸⁹ / ₁₀₀	—
902 ⁸⁶ / ₁₀₀	—	875 ⁰⁹ / ₁₀₀	—
386 ²⁹ / ₁₀₀	—	374 ⁸⁴ / ₁₀₀	—
89 ⁴⁵ / ₁₀₀	—	86 ⁶⁰ / ₁₀₀	—
1,364 ⁰⁶ / ₁₀₀	—	1,316 ²¹ / ₁₀₀	—
181 ⁶¹ / ₁₀₀	—	177 ⁴⁸ / ₁₀₀	—
222 ³⁰ / ₁₀₀	—	216 ⁸⁶ / ₁₀₀	—
5,216 ⁵⁰ / ₁₀₀	50 ^{87 1/2} / ₁₀₀₀	4,900 ⁵⁰ / ₁₀₀	51 ^{12 1/2} / ₁₀₀₀
3,727 ⁸⁷ / ₁₀₀	—	3,451 ²⁸ / ₁₀₀	—
954 ⁸⁸ / ₁₀₀	—	921 ³⁹ / ₁₀₀	—
334 ⁹³ / ₁₀₀	—	311 ⁸³ / ₁₀₀	—
5,017 ⁵⁰ / ₁₀₀	49 ^{0 2/3} / ₁₀₀₀	4,684 ⁵⁰ / ₁₀₀	48 ^{6 2/3} / ₁₀₀₀
10,233 —	—	9,584 —	—

1864-beli közvetlen és közvetett

	Központi jövedelmek						Német	
	Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
Közvetlen adók:								
Telek adó	—	—	—	—	—	—	86422537	13
Kereseti adó	—	—	—	—	—	—	6322952	22
Ház adó	—	—	—	—	—	—	18059183	56
Személyes adó	—	—	—	—	—	—	—	—
Jövedelmi adó	6508805	57	—	—	6508805	57	10035555	30 ⁵ / ₁₀
Örökösödési adó	—	—	—	—	—	—	30777	98 ⁵ / ₁₀
Összesen	6508805	57	—	—	6508805	57	70871006	20
Közvetett adók:								
Általános fogyasztási adó	—	—	—	—	—	—	44025087	91 ⁵ / ₁₀
Vám jövedék	—	—	—	—	—	—	10567581	22
Só egyedárusság	—	—	—	—	—	—	23144706	02
Dobány egyedárusság	—	—	—	—	—	—	38138277	66 ⁵ / ₁₀
Díjak és jogügyektől illetékek	—	—	—	—	—	—	18505442	76 ⁵ / ₁₀
Lotto jövedék	—	—	—	—	—	—	15255488	67 ⁵ / ₁₀
Vámok	—	—	—	—	—	—	2713694	56
Fémjelzés	—	—	—	—	—	—	63769	48 ⁵ / ₁₀
Bánya cserkészeti illetékek	—	—	—	—	—	—	243151	69 ⁵ / ₁₀
Posta	—	—	—	—	—	—	9366594	87
Távírdák	—	—	—	—	—	—	1299148	5 ⁵ / ₁₀
Bélyeg jövedék	—	—	—	—	—	—	12394448	61 ⁵ / ₁₀
Összesen	—	—	—	—	—	—	175717391	79
Ehez adva a fenebbi	6508805	57	—	—	6508805	57	70871006	20
Lesz mindössze	6508805	57	—	—	6508805	57	246588397	99 ⁵ / ₁₀
A közvetlen adók aránya	—	—	—	—	—	—	65 ²⁴⁶ / ₁₀₀₀	—
A közvetett adók aránya	—	—	—	—	—	—	75 ²¹ / ₁₀₀₀	—
A közvetlen és közvetett adók aránya	—	—	—	—	—	—	72 ⁴⁵⁸ / ₁₀₀₀	—

A *-gal jelölt számok hiányt jelentenek.

adókból való bevételek.

tartományok				Magyar tartományok					
Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
—	—	36422587	13	24545226	19	—	—	24545226	19
—	—	6322952	22	—	—	—	—	—	—
—	—	18059183	56	3865634	63	—	—	3865634	63
—	—	—	—	4998181	06	—	—	4998181	06
—	—	10035555	30 ⁵ / ₁₀	4343488	72	—	—	4313488	72
—	—	30777	98 ⁵ / ₁₀	—	—	—	—	—	—
—	—	70871006	20	37752530	60	—	—	37752530	60
2748144	90 ⁶ / ₁₀	41276943	01	10170867	31	550374	59	9620492	72
1245028	90	9322552	32	2001582	34	327054	69	1674527	65
4472467	90	18672238	12	13323487	78	2323378	72 ⁵ / ₁₀	11000109	05 ⁵ / ₁₀
13368763	35 ⁵ / ₁₀	24769514	31	14669794	—	5587305	—	9082489	—
273556	08	18231886	68 ⁵ / ₁₀	7151920	55	208606	32	6943314	23
9363292	45	5892196	22 ⁵ / ₁₀	2659314	58 ⁵ / ₁₀	1174551	26	1184763	32
34542	96	2679151	90	592962	68	11156	—	581806	68
11306	77 ⁵ / ₁₀	52462	71	—	—	—	—	—	—
—	—	243151	69 ⁵ / ₁₀	97281	58	—	—	97281	58
6136518	52	2930076	35	3175767	89 ⁵ / ₁₀	3131312	60 ⁵ / ₁₀	44426	29
1690399	16	*391251	15 ⁵ / ₁₀	350885	49 ⁵ / ₁₀	422656	38 ⁵ / ₁₀	*71760	89
278237	78 ⁵ / ₁₀	12116210	83	3720554	13 ⁵ / ₁₀	56570	49 ⁵ / ₁₀	3663953	64
39922258	79	135795133	—	57914418	35	14092986	07	43821432	28
—	—	70871006	20	37752530	60	—	—	37752530	60
—	—	206666139	20	95666948	95	—	—	81573962	88
—	—	65 ²⁴⁴ / ₁₀₀₀	—	34 ⁷⁵⁶ / ₁₀₀₀	—	—	—	34 ⁷⁵⁶ / ₁₀₀₀	—
—	—	75 ⁶⁶³ / ₁₀₀₀	—	24 ⁷⁸⁹ / ₁₀₀₀	—	—	—	24 ⁷⁸⁹ / ₁₀₀₀	—
—	—	71 ⁶⁹⁹ / ₁₀₀₀	—	27 ⁹⁵² / ₁₀₀₀	—	—	—	28 ¹⁰¹ / ₁₀₀₀	—

1864-beli államtulajdonokból és

	Központi jövedelmek						Német-azláv	
	Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
Államtulajdon után való Bevételek.								
Állam jószágok . .	—	—	544265	47	*544265	47	2004179	50 ¹ / ₂
Állam erdősegek . .	—	—	—	—	—	—	5131563	97 ¹ / ₂
Kincstári gyárak . .	—	—	—	—	—	—	1609526	51
Bányászat . . .	103419	32 ¹ / ₂	421625	07 ¹ / ₂	*318205	70	12774882	06
Pénzverés . . .	—	—	—	—	—	—	10616324	46
Földtehermentesítés .	262752	11 ¹ / ₂	—	—	262752	—	—	—
Összesen . .	366171	44	965890	49 ¹ / ₂	*599719	06 ¹ / ₂	32136476	51
az arány . .	—	—	—	—	—	—	57 ³⁰⁸ / ₁₀₀₀	⁷ / ₈
Különféle bevételek.								
Uratlan jószágok és kincstári azállványok	—	—	—	—	—	—	155921	40 ¹ / ₂
Különféle alapokból járadékok . . .	—	—	—	—	—	—	42477	26
Erdész. s bányász. tanint. tulajdon bevételei .	—	—	—	—	—	—	31264	56 ¹ / ₂
Pénzügyi őrség tulajdon bevételei . . .	—	—	—	—	—	—	362318	10 ¹ / ₂
A bányászati igazgatás tulajdon bevételei .	—	—	—	—	—	—	53366	81
A telekzet tulajdon bev. térképek másolataiból	1287	50	—	—	1287	50	16024	07 ¹ / ₂
Az általános államadós. törlesztési alap jöved.	40320	26 ¹ / ₂	—	—	40320	26 ¹ / ₂	—	—
A felosztott törleszt. alap vagyonából származó jelvények kamatai .	58293	77	—	—	58293	77	—	—
Egyéb bevételek . .	147423	99 ¹ / ₂	—	—	147423	99 ¹ / ₂	446458	65 ¹ / ₂
A Triestai Lloyd társas. kölcsönzött 3 mil. frt 3% kamatja . .	91500	02	—	—	91500	02	—	—
Tömeg pénzek . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Megürült egyh. javad.	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen . .	338825	55	—	—	338825	55	1107830	87 ¹ / ₂
az arány . .	—	—	—	—	—	—	63 ⁶⁸⁵ / ₁₀₀₀	⁹ / ₁₀
Állam tulajdon után való bevételek . . .	366171	44	965890	—	*599719	06 ¹ / ₂	32136476	51
Különféle bevételek .	338825	55	—	—	338825	55	1107830	87 ¹ / ₂
Összesen . .	704996	98	965890	—	*260893	51 ¹ / ₂	33244307	38 ¹ / ₂
az arány . .	—	—	—	—	—	—	57 ³⁵⁸ / ₁₀₀₀	⁰ / ₁₀
Elkobzott jószágok .	—	—	—	—	—	—	15439	97 ¹ / ₂
Az állad. jósz. eladásából	—	—	—	—	—	—	1522528	35
Összesen . .	—	—	—	—	—	—	1537968	32 ¹ / ₂

A *-gal jelölt számok híányt jeleztenek.

különféle bevételek.

tartományok				Magyar tartományok					
Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
1387634	64	616544	86 1/2	1610721	60 1/2	1509547	89	101173	71
3873044	83 1/2	1258519	14	4542505	59 1/2	4040357	—	502184	59 1/2
1665394	91	*55868	43	21060	63 1/2	11440	56 1/2	9620	07
12637057	64 1/2	137824	41 1/2	12979256	01	13055152	18	*75896	17
10716300	88	*129976	42	4728501	25	4658935	05 1/2	69566	19 1/2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
30309432	94	1827043	57	28882045	09 1/2	23275432	69	606612	40 1/2
—	—	75 ⁹⁷⁴ / ₁₀₀₀	0/0	42 ⁶¹² / ₁₀₀₀	0/0	—	—	24 ⁹²⁹ / ₁₀₀₀	0/0
—	—	155921	40 1/2	24297	49	—	—	24297	49
—	—	42477	26	—	—	—	—	—	—
—	—	31264	56 1/2	3261	21 1/2	—	—	3261	21 1/2
—	—	362318	10 1/2	186768	83 1/2	—	—	186768	83 1/2
—	—	53366	81	28294	52	—	—	28294	52
—	—	16024	07 1/2	2914	18	—	—	2914	18
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	446458	65 1/2	323031	15	—	—	323031	15
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	39537	59 1/2	—	—	39537	59 1/2
—	—	—	—	23655	05 1/2	—	—	23655	05 1/2
—	—	1107830	87 1/2	631760	04	—	—	631760	04
—	—	63 ⁶¹¹ / ₁₀₀₀	0/0	36 ¹¹⁷ / ₁₀₀₀	0/0	—	—	36 ¹¹⁷ / ₁₀₀₀	0/0
30309432	94	1827043	57	28882045	09 1/2	23275432	69	606612	40 1/2
—	—	1107830	—	631760	04	—	—	631760	04
30809432	94	2934874	41 1/2	24513805	13 1/2	23275432	69	1238372	44 1/2
—	—	70 ¹²⁸ / ₁₀₀₀	0/0	42 ¹⁴³ / ₁₀₀₀	0/0	—	—	29 ⁶⁷⁴ / ₁₀₀₀	0/0
6767	61	8672	36 1/2	501882	48 1/2	403332	18 1/2	98550	20
—	—	1522528	35	226024	87	—	—	226024	87
6767	61	1531200	71 1/2	727907	35 1/2	403332	18 1/2	321575	17

1864-beli közigazgatási

	Központi					
	Kiadás		Bevétel		Marad Kiadás	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr
Legmagasabb udvartartás	6898145	77 1/2	—	—	6898445	77 1/2
Ó Felsőge kabineti irodája	60189	32 1/2	—	—	60189	32 1/2
Birodalmi tanács	—	—	—	—	—	—
Állam tanács	146356	63 1/2	—	—	146356	63 1/2
Miniszteri tanács	64753	02	—	—	64753	02
Külgügyi miniszterium	2225975	99 1/2	123599	11 1/2	2102376	88
Állam miniszterium	537768	13 1/2	—	—	537768	13 1/2
Vallás és közoktatási miniszterium	136542	73	—	—	136542	73
Magyar udvari kancellária	—	—	—	—	—	—
Erdélyi udvari kancellária	—	—	—	—	—	—
Horvát és tótországi kancellária	—	—	—	—	—	—
Pénzügy miniszterium	1110300	54 1/2	—	—	1110300	54 1/2
Segélyszécs és ellátások	2852235	16	—	—	2852235	16
Földtöhermentesítés	3701933	64	—	—	3701933	64
Általános pénztár kezelés	1236414	39 1/2	—	—	1236414	39 1/2
Általános nyugdíj alap	1289271	67	—	—	1289271	67
Államadósság kamatai	108830626	10	—	—	108830626	10
Adósságtörlesztés	31707835	81	—	—	31707835	81
Kereskedelmi miniszterium	228403	15	—	—	228403	15
Igazságügyi miniszterium	—	—	—	—	—	—
Rendőrségi miniszterium	832581	94 1/2	754	—	831827	64 1/2
Ellenőrzési hatóságok	2516441	06	3240	38 1/2	2513200	67 1/2
Hadügyi miniszterium	121655543	89	12082608	74 1/2	109572935	13 1/2
Tengerészeti miniszterium	8996897	11 1/2	106856	92 1/2	8890040	19
Kereskedelmi tengerészet	823141	48 1/2	199023	05 1/2	624118	43
Összesen	295851647	58	12516082	23 1/2	283335565	34 1/2
Az arány	—	—	—	—	—	—

Kiadások.

Német tartományok						Magyar tartományok					
Kiadások		Bevétel		Marad Kiadás		Kiadás		Bevétel		Marad Kiadás	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
279421	87 1/2	—	—	279421	87 1/2	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21534027	98	399292	03	21134735	95	—	—	—	—	—	—
3830289	12 1/2	169654	19	3660635	02 1/2	420	—	—	—	420	—
—	—	—	—	—	—	12863383	—	360254	35 1/2	12503128	64 1/2
—	—	—	—	—	—	3233788	—	19121	62	3214663	38
—	—	—	—	—	—	1919276	—	47079	42	1872196	58
10309034	54	—	—	10309034	54	6088606	85	—	—	6088606	85
2600516	91	—	—	2600516	91	770946	71	—	—	770946	71
1534051	76	—	—	1534051	76	—	—	—	—	—	—
658898	12	—	—	658898	12	7009	01	—	—	7009	01
7204215	71	—	—	7204215	71	1742693	22	—	—	1742693	22
121459	35	—	—	121459	35	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
222387	27 1/2	5040	49	217346	78 1/2	128545	63 1/2	2560	05	125985	58 1/2
6447912	30 1/2	—	—	6447912	30 1/2	—	—	—	—	—	—
1657306	—	457785	32	1199520	68	186872	59 1/2	12181	34 1/2	171691	25
760857	63	—	—	760857	63	259001	59 1/2	—	—	259001	59 1/2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
57160378	58	1031771	94	56128606	64	27200542	61 1/2	141199	79	26759342	85 1/2
677 1/1000	0/0	—	—	677 1/1000	0/0	32 23/1000	0/0	—	—	32 23/1000	0/0

1865-beli közvetlen és közvetett

	Központi jövedelmek						Német	
	Brutto jövedelem		Kiadás		Netto jövedelem		Brutto jövedelem	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
Közvetlen adók.								
Telek adó	—	—	—	—	—	—	35914157	23 ¹ / ₂
Ház adó	—	—	—	—	—	—	17194625	50
Kereseti adó	—	—	—	—	—	—	6181294	54
Személyes adó	—	—	—	—	—	—	—	—
Jövedelmi adó	7652909	18	—	—	7652909	18	12320329	75
Örökösödési adó	—	—	—	—	—	—	22945	65
Királybér hajtálék	—	—	—	—	—	—	—	—
Adó vagrhajtás	—	—	—	—	—	—	126735	19
Összesen	7652909	18	—	—	7652908	18	71760088	16¹/₂
Közvetett adók.								
Fogyasztási adó	—	—	—	—	—	—	46384189	16
Vám jövedék	—	—	—	—	—	—	10155289	25 ¹ / ₂
Só egyedárulás	—	—	—	—	—	—	21507215	18 ¹ / ₂
Dohány egyedárulás	—	—	—	—	—	—	37016356	42 ¹ / ₂
Bélyeg jövedék	—	—	—	—	—	—	11662682	32 ¹ / ₂
Díj és jogügyektől illetékek	—	—	—	—	—	—	18153175	19 ¹ / ₂
Lotto jövedék	—	—	—	—	—	—	10423179	95
Vámok	—	—	—	—	—	—	2789039	26 ¹ / ₂
Pénzjelzés	—	—	—	—	—	—	55550	05 ¹ / ₂
Posta	—	—	—	—	—	—	9245329	67 ¹ / ₂
Távírdák	—	—	—	—	—	—	1583869	34
Összesen	—	—	—	—	—	—	175275874	93
Ehez adva a fenebbi összeget	7662909	18	—	—	7652099	18	71760088	16 ¹ / ₂
Lesz mindössze	—	—	—	—	7652099	18	247035963	09¹/₂
A közvetlen adók aránya	—	—	—	—	—	—	67 ¹² / ₁₀₀₀	0 ⁰ / ₀
A közvetett adók aránya	—	—	—	—	—	—	75 ¹² / ₁₀₀₀	0 ⁰ / ₀
A közvetlen és közvetett adók aránya	—	—	—	—	—	—	73 ¹² / ₁₀₀₀	0 ⁰ / ₀

A *-gal jelölt számok hiányt jelentenek.

adókból való bevételek.

tartományok				Magyar tartományok					
Kiadás		Netto jövedelem		Brutto jövedelem		Kiadás		Netto jövedelem	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
—	—	—	—	21608312	97	—	—	—	—
—	—	—	—	3682571	10 1/2	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	4503883	11 1/2	—	—	—	—
—	—	—	—	3949384	11 1/2	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	3061	89	—	—	—	—
—	—	—	—	314054	79 1/2	—	—	—	—
46127	86 1/2	71713960	30	34061197	99	118144	11	33943053	88
4271136	99	42113052	17	13650181	97 1/2	520824	68 1/2	13129357	29
1055344	03 1/2	9399945	22	1796809	52 1/2	275887	11	1520922	41 1/2
4066744	93 1/2	17140470	25	11843739	31	1962861	10	9880875	21
13064577	48 1/2	24011778	94	13091280	43 1/2	4848346	13 1/2	8242934	30
233419	69 1/2	11429262	63	3105742	05 1/2	53521	24 1/2	3352220	81
341707	57 1/2	17811467	62	6016149	01	253633	92 1/2	5762515	08 1/2
10845588	08 1/2	5577640	96 1/2	2662760	50	1481500	16 1/2	1181260	33 1/2
23128	20 1/2	2765911	06	572063	28	1748	09	570315	19
12377	79 1/2	43172	26	—	—	—	—	—	—
6193048	46 1/2	3052281	21	3226998	19 1/2	2924875	49	302122	70 1/2
1964044	71	*380175	37	401407	57 1/2	506180	53	*104772	95 1/2
42071067	97 1/2	133204806	95 1/2	56667131	86	12829381	47 1/2	43837750	38 1/2
46127	86 1/2	71713960	30	34061197	99	118144	11	33943053	88
42117195	84	204918767	25 1/2	90728339	85	12947525	58 1/2	77780801	26 1/2
—	—	67 ⁸⁷⁴ / ₁₀₀₀ %	—	32 ¹⁷ / ₁₀₀₀ %	—	—	—	32 ¹²⁸ / ₁₀₀₀ %	—
—	—	75 ²⁸⁹ / ₁₀₀₀ %	—	24 ¹³² / ₁₀₀₀ %	—	—	—	24 ⁷⁸¹ / ₁₀₀₀ %	—
—	—	72 ¹⁸⁸ / ₁₀₀₀ %	—	26 ⁸⁸¹ / ₁₀₀₀ %	—	—	—	27 ⁵¹⁴ / ₁₀₀₀ %	—

1865-beli államtulajdonokból

	Központi jövedelem						Német-szláv	
	Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
Államtulajdon után való bevételek.								
Állam jószágokból . . .	—	—	447673	37 $\frac{1}{2}$	*447673	37 $\frac{1}{2}$	1563138	—
Állam erdőségeiből . . .	—	—	—	—	—	—	4993662	60 $\frac{1}{2}$
Kincsári gyárakból . . .	—	—	—	—	—	—	1161885	58
Bányászathól	1204694	—	1329353	18 $\frac{1}{2}$	*124658	98	9008196	28 $\frac{1}{2}$
Pénzverésből	—	—	—	—	—	—	8974898	66
Összesen	1204694	20 $\frac{1}{2}$	1777026	56	*572332	35 $\frac{1}{2}$	25701781	12
arány	—	—	—	—	—	—	52 $\frac{144}{1000}$	$\frac{6}{100}$
Különféle bevételek.								
Kezelési költségekhez járulékok	—	—	—	—	—	—	152234	25
Visszafizetendő állami actív követelmények	178218	49	—	—	178218	49	28913	74 $\frac{1}{2}$
Kamatok állami követelmények után	430734	19	—	—	430734	19	20111	96
Tömeges árvaalapok fölsége	—	—	—	—	—	—	388397	53
Tiszti biztosítékok befizetése kincst. pénzhivatalnál	—	—	—	—	—	—	108916	02 $\frac{1}{2}$
A felosztott általános törlesztési alap jelvényei jövedelme	44092	53	—	—	44092	53	—	—
Kamatok földtehermentesítési alapokból	460223	21 $\frac{1}{2}$	—	—	460223	21 $\frac{1}{2}$	—	—
Előlegek visszafizetése földtehermentes. alapokból	—	—	—	—	—	—	—	—
Különfélékből	3256136	13	—	—	3256136	13	1243704	83 $\frac{1}{2}$
Bevételek az 1869-ki angol kölcs. kötelezv. eladásából	4596452	08	—	—	4596452	08	—	—
Megürült egyh. javadalmak	—	—	—	—	—	—	—	—
Tömeg pénzek	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen	8965856	63 $\frac{1}{2}$	—	—	8965856	63 $\frac{1}{2}$	1942308	34 $\frac{1}{2}$
az arány	—	—	—	—	—	—	47 $\frac{296}{1000}$	$\frac{6}{100}$
Államtulajdon után való bevételek	1204694	20 $\frac{1}{2}$	1777026	56	*572332	35 $\frac{1}{2}$	25701781	12
Különféle bevételek	8965856	63 $\frac{1}{2}$	—	—	8965856	63 $\frac{1}{2}$	1942308	34 $\frac{1}{2}$
Lesz mindössze	10170550	84	1777026	56	8393524	28	27644089	12
az arány	—	—	—	—	—	—	51 $\frac{771}{1000}$	$\frac{6}{100}$
Elkobzott jószágok	—	—	—	—	—	—	148298	60 $\frac{1}{2}$
Az álladalmi jószágok eladásából	—	—	—	—	—	—	932910	84
Összesen	—	—	—	—	—	—	1081209	44 $\frac{1}{2}$

A *.gal jelölt számok hiányt jelentenek.

és különféle bevételek.

tartományok				Magyar tartományok					
Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
1204463	03 1/2	358674	96 1/2	1976153	58 1/2	1068950	29	907203	29 1/2
3928751	70	1064910	90 1/2	4241527	87	3818055	17 1/2	423472	69 1/2
1230653	80 1/2	*68770	22 1/2	10065	13 1/2	86774	17	*76709	03 1/2
8881077	80	127118	48 1/2	12328010	87 1/2	12328039	87	28	99 1/2
9044689	36 1/2	*69790	71 1/2	5032928	08	4856269	45 1/2	176658	62 1/2
24289637	70 1/2	1412143	41 1/2	23588635	54 1/2	22158088	96	1430596	57 1/2
—	—	49 ²²⁵ / ₁₀₀₀	0/0	47 ⁶⁵¹ / ₁₀₀₀	0/0	—	—	50 ³²⁵ / ₁₀₀₀	30
—	—	152234	25	72619	48 1/2	—	—	72619	48 1/2
—	—	28913	74 1/2	1895116	40 1/2	—	—	1895116	40 1/2
—	—	20111	96	133038	96 1/2	—	—	133038	96 1/2
—	—	388397	53	—	—	—	—	—	—
—	—	108946	02 1/2	26397	61	—	—	26397	61
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	1243704	83 1/2	40625	33	—	—	40625	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	217	54 1/2	—	—	217	54 1/2
—	—	—	—	*3676	42 1/2	—	—	*3676	42 1/2
—	—	1942308	34 1/2	2164368	91 1/2	—	—	2164368	91 1/2
—	—	47 ²²⁵ / ₁₀₀₀	0/0	52 ⁷⁰⁶ / ₁₀₀₀	0/0	—	—	52 ²⁰⁶ / ₁₀₀₀	0/0
24289637	70 1/2	1412143	41 1/2	23588685	54 1/2	22158088	96	1430596	57 1/2
—	—	1942308	34 1/2	2164368	91 1/2	—	—	2164368	91 1/2
24289637	70 1/2	3354451	76	25753054	46 1/2	22158088	96	—	—
—	—	48 ²⁷⁰ / ₁₀₀₀	0/0	18 ²²⁴ / ₁₀₀₀	0/0	—	—	—	—
—	—	148298	60 1/2	429727	45	287102	96	—	—
—	—	932910	84	668763	85	—	—	—	—
—	—	1081209	44 1/2	1098491	30	287102	96	—	—

1865-beli közigazgatási

	Központi					
	Kiadás		Bevétel		Marad Kiadás	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr
Legmagasabb udvartartás	7162498	28 ¹ / ₂	—	—	7162498	28 ¹ / ₂
Ő Felsője kabineti irodája	59161	89 ¹ / ₂	—	—	59161	89 ¹ / ₂
Birodalmi tanács	—	—	—	—	—	—
Állam tanács	138129	89	—	—	138129	89
Miniszteri tanács	56257	26 ¹ / ₂	—	—	56257	26 ¹ / ₂
Külügyi miniszterium	2066642	55	62945	90	2003696	65
Állam miniszterium	402752	44	—	—	402752	44
Vallás és közoktatási miniszterium	135980	27 ¹ / ₂	—	—	135980	27 ¹ / ₂
Magyar udvari kancellária	—	—	—	—	—	—
Erdélyi udvari kancellária	—	—	—	—	—	—
Horvát és tótországi kancellária	—	—	—	—	—	—
Közoktatási tanács	—	—	—	—	—	—
Pénzügy miniszterium	1088369	65 ¹ / ₂	119	08	1088249	97 ¹ / ₂
Segélyezések és juvadalmazások	1944690	52	—	—	1944690	52
Általános pénzkezelés	3793901	83 ¹ / ₂	—	—	3793901	83 ¹ / ₂
Általános nyugdíj alap	1392907	93	—	—	1392907	93
Államadósság kamatai	115472405	93	—	—	115472405	93
Adósságtörlesztés	49521247	29 ¹ / ₂	—	—	49521247	29 ¹ / ₂
Kereskedelmi miniszterium	253514	62	—	—	253514	62
Igazságügyi miniszterium	—	—	—	—	—	—
Rendőrségi miniszterium	519919	26 ¹ / ₂	632	—	519287	26 ¹ / ₂
Ellenőrzési hatóságok	2279007	63	1497	35	2277510	28
Hadügyi miniszterium	92266729	80	6157451	93 ¹ / ₂	85809277	86 ¹ / ₂
Tengerészeti miniszterium	7061726	86 ¹ / ₂	244201	71 ¹ / ₂	6817525	16
Kereskedelmi tengerészet	846553	81 ¹ / ₂	275302	97 ¹ / ₂	571250	84
Összesen	286463397	16	7042150	95 ¹ / ₂	279421246	20 ¹ / ₂
Az arány	—	—	—	—	—	—

Kiadások.

Német tartományok						Magyar tartományok					
Kiadások		Bevétel		Marad Kiadás		Kiadás		Bevétel		Marad Kiadás	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
514226	68	—	—	514226	68	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19660675	41 1/2	384657	24 1/2	19276018	17	—	—	—	—	—	—
3658114	98 1/2	24728	—	3633387	94 1/2	6000	—	—	—	6000	—
—	—	—	—	—	—	11853439	05 1/2	294418	71 1/2	11559020	34
—	—	—	—	—	—	3094173	73	15762	40 1/2	3078411	32 1/2
—	—	—	—	—	—	2103832	20	45099	80	2058732	40
41415	99	—	—	41415	99	—	—	—	—	—	—
9410361	35	179843	38 1/2	9230517	96 1/2	5588913	94 1/2	20576	32 1/2	5568337	62
2301535	87 1/2	—	—	2301535	87 1/2	525059	74	—	—	523059	74
95319	41	—	—	95319	41	73153	72	—	—	73153	72
7671556	07 1/2	—	—	7671556	07 1/2	1746960	22	—	—	1746960	22
87500	—	—	—	87500	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
221902	12	214184	60	7717	52	123877	88	70352	92	53524	96
6446900	83	—	—	6446900	83	—	—	—	—	—	—
1561364	39 1/2	420777	19 1/2	1140587	20	180139	35 1/2	4927	11	175212	24 1/2
770503	75	—	—	770503	75	266643	04	—	—	266643	04
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52441377	88 1/2	1224190	42 1/2	51217187	41	25562192	88 1/2	451137	27 1/2	25111055	61
67 ²³⁰ / ₁₀₀	0 0	73 ⁶⁷⁸ / ₁₀₀₀	0 0	67 ¹⁰¹ / ₁₀₀₀	0 0	32 ⁷⁷⁰ / ₁₀₀₀	0 0	26 ³²¹ / ₁₀₀₀	0 0	32 ⁸⁸⁹ / ₁₀₀₀	0 0

Összesítése a bevételeknek és kiadásoknak

	K ö z p o n t i					
	Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr
84-ben. A közvetlen adók . . .	6508805	57	—	—	6508805	57
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
A közvetett adók . . .	—	—	—	—	—	—
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Államtulajdon után való bevételek . . .	366171	41	965890	49 1/2	*599719	06
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Különféle bevételek . . .	338825	55	—	—	338823	55
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Összesen . . .	7213802	56	965890	49 1/2	6247912	05 1/2
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
A közvetlen és közvetett adók összege . . .	6508805	57	—	—	6508805	57
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Államtulajdon után való és különféle bevételek összege . . .	704996	99	965890	49 1/2	*260893	51 1/2
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
1865-ben Közvetlen adók . . .	7652909	18	—	—	7652909	18
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
A közvetett adók . . .	—	—	—	—	—	—
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Államtulajdon után való bevételek . . .	1204694	20 1/2	1777026	56	*572332	35 1/2
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Különféle bevételek . . .	8965856	63 1/2	—	—	8965856	63 1/2
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Összesen . . .	17823460	02	1777026	56	16046433	45 1/2
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Közvetlen és közvetett adók összege . . .	7652909	18	—	—	7652909	18
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
Államtulajdon után való és különféle bevételek összege . . .	10170650	84	1777026	56	8393524	28
az arány . . .	—	—	—	—	—	—
1864 beli közigazgatási kiadások összege . . .	12516082	23 1/2	295851647	58	283335565	31 1/2
1865-beli közigazgatási kiadások összege . . .	7042150	95 1/2	286463397	16	279121246	20 1/2

A *-gal jelölt számok hiányt jelentenek.

1864 és 1865 dik évekből.

Német és szláv tartományok						Magyar tartományok					
Brutto Bevétel		Kiadás		Netto Bevétel		Brutto Bevétel		Kiadás		Net o Bevétel	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
70871006	20	—	—	70871006	20	37752530	60	—	—	37752530	60
65 ⁷¹¹ / ₁₀₀₀	0	—	—	65 ⁷¹¹ / ₁₀₀₀	0	31 ⁷³⁶ / ₁₀₀₀	0	—	—	34 ⁷³⁶ / ₁₀₀₀	0
175717391	79	39922258	79	135795133	—	57914418	35	14092986	07	43921432	28
75 ⁷¹¹ / ₁₀₀₀	0	—	—	75 ⁶⁰³ / ₁₀₀₀	0	24 ⁷³⁷ / ₁₀₀₀	0	—	—	24 ⁷³⁷ / ₁₀₀₀	0
32136476	51	30309432	94	1927043	57	23892045	09 1/2	23275432	69	608612	40 1/2
57 ⁷³³ / ₁₀₀₀	0	—	—	75 ⁷⁷¹ / ₁₀₀₀	0	42 ⁶³² / ₁₀₀₀	0	—	—	24 ⁷³⁶ / ₁₀₀₀	0
1107830	87 1/2	—	—	1107830	87 1/2	631760	04	—	—	631760	04
63 ⁶²³ / ₁₀₀₀	0	—	—	63 ⁶²³ / ₁₀₀₀	0	36 ³¹⁷ / ₁₀₀₀	0	—	—	36 ³¹⁷ / ₁₀₀₀	0
279832703	37 1/2	70231691	73	209601013	61 1/2	120187754	08 1/2	37368418	76	82817335	82 1/2
69 ⁹⁵³ / ₁₀₀₀	0	—	—	71 ⁶⁸² / ₁₀₀₀	0	30 ⁹¹⁵ / ₁₀₀₀	0	—	—	28 ³¹⁸ / ₁₀₀₀	0
246588397	99	39922258	79	206666139	20	95666918	95	14092986	07	81573962	88
72 ⁰⁴⁸ / ₁₀₀₀	0	—	—	71 ⁶⁹⁹ / ₁₀₀₀	0	27 ⁴⁵² / ₁₀₀₀	0	—	—	28 ³⁰ / ₁₀₀₀	0
33244307	38 1/2	30309432	94	2934871	14 1/2	24518805	13 1/2	23275432	69	1243372	44 1/2
57 ³⁵⁸ / ₁₀₀₀	0	—	—	70 ⁷¹⁷ / ₁₀₀₀	0	42 ¹⁴² / ₁₀₀₀	0	—	—	29 ⁷⁵⁸ / ₁₀₀₀	0
71760088	16 1/2	4612786 1/2	71713960	30	31061197	99	118144	11	33943053	88	
67 ⁸¹³ / ₁₀₀₀	0	—	—	67 ⁸⁷⁴ / ₁₀₀₀	0	32 ¹⁰⁷ / ₁₀₀₀	0	—	—	32 ¹²⁶ / ₁₀₀₀	0
175295874	93	42117195	84	133204806	95 1/2	56667131	86	12829381	47 1/2	4387760	88 1/2
75 ⁵⁶¹ / ₁₀₀₀	0	—	—	75 ⁵⁷¹ / ₁₀₀₀	0	21 ¹¹² / ₁₀₀₀	0	—	—	24 ⁷⁶¹ / ₁₀₀₀	0
25401781	12	24289637	70 1/2	1412143	11 1/2	2358685	54 1/2	22158088	96	1430596	57 1/2
52 ¹¹⁴ / ₁₀₀₀	0	—	—	49 ⁴⁷³ / ₁₀₀₀	0	47 ³⁵⁶ / ₁₀₀₀	0	—	—	50 ³²⁵ / ₁₀₀₀	0
1942308	31 1/2	—	—	1942308	31 1/2	2164368	91 1/2	—	—	2164368	91
47 ²⁹⁶ / ₁₀₀₀	0	—	—	47 ²⁹⁶ / ₁₀₀₀	0	52 ⁷⁰⁶ / ₁₀₀₀	0	—	—	52 ⁷⁰⁶ / ₁₀₀₀	0
271680052	56	66452961	41	208273219	01 1/2	116481384	31	35106614	54 1/2	81375769	75
70 ⁷²² / ₁₀₀₀	0	—	—	71 ⁹⁰³ / ₁₀₀₀	0	29 ⁸⁰⁴ / ₁₀₀₀	0	—	—	27 ⁰²⁵ / ₁₀₀₀	0
247035963	09 1/2	42117195	84	204918767	25 1/2	90728339	85	12947525	58	77780804	26 1/2
78 ¹³⁹ / ₁₀₀₀	0	—	—	72 ¹⁸⁶ / ₁₀₀₀	0	26 ⁸⁸¹ / ₁₀₀₀	0	—	—	27 ³¹¹ / ₁₀₀₀	0
27644089	46 1/2	24289637	70 1/2	3354451	76	25753054	46	22158088	96	3594965	67
51 ⁷⁷¹ / ₁₀₀₀	0	—	—	48 ⁷⁷⁰ / ₁₀₀₀	0	48 ⁷⁷⁹ / ₁₀₀₀	0	—	—	51 ⁷⁷⁰ / ₁₀₀₀	0
57160378	58	1031771	94	56128606	64	27200542	61 1/2	441199	79	26759348	85 1/2
67 ⁷⁷⁷ / ₁₀₀₀	0	—	—	67 ⁷¹⁶ / ₁₀₀₀	0	32 ⁷¹³ / ₁₀₀₀	0	—	—	32 ⁷¹³ / ₁₀₀₀	0
52441377	88 1/2	1224190	42 1/2	51217187	41	25111055	61	451137	27 1/2	25111	32 1/2
67 ⁷³⁰ / ₁₀₀₀	0	—	—	67 ⁷⁰¹ / ₁₀₀₀	0	32 ⁷⁰⁰ / ₁₀₀₀	0	—	—	32 ⁷⁰⁰ / ₁₀₀₀	0

MAGYARORSZÁG KÜLFORGALMÁRÓL.

Keleti Károlytól.

Kevés ország lehet, mely viruló erőben s az előretörésvés szükségének teljes önérzetében bizonyos ismeretek tekintetében inkább hanyatlott volna, mint Magyarország. Nem mondhatni, hogy anyagi életünk fejlesztésére s a fejlődés eredményeinek megtudására s tanulmányozására gondot nem fordítanánk : mégis sok irányban kevesebbet tudunk, mint ezelőtt körülbelül két évtizeddel. Látjuk mellettünk, illetőleg előttünk haladni a mívelt külföldet, látjuk gazdag tapasztalatait számba venni s a nyert adatok alapján, kitartó tudományossággal, újak kutatására indulni, csodáljuk serény munkálkodását és tehetségünk szerint nyomában haladunk, — de a kiderített eredmény ott és itt vajmi különböző.

E fáradhatatlan tudományos kutatás, igaz, sokszor aprólékosságok fürkészésére vezet s néha meddő kérdéseket is vitat. Így meddőnek látszik, például, annak megállapítása, vajjon mi fontosabb tudni való egy országra nézve : termelése-e vagy külforgalma? föltéve, hogy a fogyasztást ismerjük, a belkereskedés nagyságára pedig csak következtethetünk !

Meddőnek mondhatjuk e megkülönböztetést, mert minden statisztikai munkálatnak utóvégre is az a célja, hogy több kevesebb vagy épen csak egy, politikai, nemzetgazda-

sági avagy általánosan társadalmi tényről, létezéséről s viszonyairól szerezzен megbízható, számokon alapuló képet vagy fogalmat. A kutatott ténynek vagy létező állapotnak fontossága igen viszonylagos, és e fontosságot osztályozni éppen fölös munka. De ha az ország gazdasági állapotának minél hűvebb rajzolásáról van szó, egyaránt fontosnak mondhatni mind a termelésnek, mind a külforgalomnak megtudását, nagyságának kipuhatólását.

A termelésnek, és pedig akár mezőgazdasági, bányászati vagy ipari termelésnek számitag megállapítása legegynesebben vezetne ugyan célra. Csakhogy a voltaképi ipar. statisztika eddigelé csak csakély mértékben felelt meg azon föladatnak, hogy valamely ország összes iparos termelésének képét adja; a mezőgazdasági statisztika meg éppen a legmíveltebb országokban sincs annyira kiművelve, hogy az általa szolgáltatott adatok minden tekintetben megbízhatók volnának. A fogyasztásra, legalább a mi a legfőbb élolmi cikket illeti, elég biztosan következtethetünk; de ipari, még inkább pedig fényüzési cikkek tekintetében mégis a bohóatal és kivitel vagyis a külforgalom adataira is szorulunk. Ugyan ez adatok egészítik ki a mezőgazdasági és bányászati, valamint az iparos termelés mivoltáról készítendő statisztikai képet.

A külforgalom adatainak minél pontosabb ismerete egyébiránt azért is fontos, mert a társadalom anyagi viszonyaira vonatkozó legtöbb államintézmény éppen az innen merített ismereteken alapul, minek bebizonyítására a vámpolitikára utalunk, mely legalább annyi békés és fegyvercs küzdelmeket idézett elő, mint a legvéresebb politikai villongások. A külállamok még politikai rendszere is többé-kevésbbé a forgalmi viszonyok befolyása alatt állapotott meg, legalább kifelé s évek hosszú során át oly tökéletes gépezet fejlődött, mely szerint a statisztikailag megállapítható tények közül talán éppen az államok külkereskedésére vonatkozó viszonyokat adhatja leghűvebben s bányászhatja ki leginkább a tudomány.

Ugyan ez irányban haladt Ausztria is az utóbb tizedekben s a kereskedelemről közlött hivatalos statin

munkálatai a legjobbak közé tartoznak, mit a tudomány e téren fölmutathat.

De nem így Magyarország. Ha 1850 óta igen jól s már majdnem túlzott részletezéssel tudjuk mit vitt ki, mit hozott be Ausztria nyers terményekben, gyártmányokban vagy bármely iparcikkokban, ezt korántsem mondhatjuk Magyarországról is. S ha hazánk külforgalmi viszonyainak e teljes ismeretlensége a letűnt centralistikus kormányrendszer alatt bántott és e hiányt mélyen éreztük: kétszeresen bánthat s még mélyebben érezzük e hiányt most, midőn Magyarország a dualistikus kormányrendszer alapján régi, független s önálló államéletét ismét visszanyerte.

Oly államokban tehát, melyek rendes vámviszonyok között külforgalmok teljes tudatával birna k, könnyen adhatnak elsőséget a termelési viszonyok megismerésének, melylyel még nem bírnak; de mi Magyarországon, kik a rendszeres ismereteket mind a termelésre, mind a külforgalomra nézve majdnem teljesen nélkülözzük, mi bátran mondhatjuk, hogy a termelési viszonyok szorgalmas tanulmányozása, habár áldozatok árán, igenis eszközlendő; de ránk nézve korán sem másodrendű fontosságú kereskedelmi viszonyaink ismerete sem.

Tudvalevő, hogy 1850 óta Magyarország megszűnt külön vámterület lenni, s hacsak a sorompókat visszaállítani nem akarjuk — mire anyagi viszonyaink egyébként sem kénytetnek, s mi legfeljebb forgalmunk megismerése végett volna óhajtandó — ha tehát a szabadelvű kereskedelmi politika folytonossága mellett tudni is akarunk valami bővebbet, biztosabbat anyagi életünk a határon kívül terjedő működéséről: útakról és módokról kell gondoskodnunk, hogy külforgalmunk nagyságát és minőségét vámlajstromok nélkül is valamennyire megbízhatólag megállapíthassuk.

Egy pillantás Magyarország tórképére — Magyarország alatt mindig a magyar szent korona egész területét értve — meggyőz bennünket arról, hogy nyugati határa majd egészen, az éjszaki kizárólag osztrák tartományokkal érintkezik, hogy délnyugotnak a partvidék s a kétséges állású Dalmatia partjai tengerre nyúlnak ugyan, de még mind ekkoráig sem tekint-

hetők tisztán magyar partoknak, s hogy az országnak csak déli és keleti része érintkezik Törökországgal, Szerbiával s a Duna-fejedelemségekkel tehát oly határokkal, melyek mentében vámhivatalok létezvén, az áruforgalom följegyzéséről szó lehetne.

Elvitázhatlan tény ennél fogva, hogy a mi más országokban a külforgalom megállapításának kizárólag alapul szolgál: a vámlajstromok kivonata és adatainak összeállítása, az Magyarországon soha célhoz nem vezetne. Ily adatokkal hazánkra nézve csak a 48 előtti korszakból bírunk. De azon korból is inkább a magyar-osztrák kereskedelem, mintsem az összes magyar külkereskedés részleteit ismerjük. Fölvéve ugyanis az ezen korszakhoz közel eső egyik közönséges évet, az 1845-diket például, azt tudjuk meg, hogy Magyarországnak az osztrák tartományokból való

	behozatala	oda kivitele
mezőgazdasági terményekben . . .	5.000,000 frt	24.400,000 frt
félgyártmány és segédanyag . . .	6.900,000 „	25.900,000 „
kész gyártmány	40.400,000 „	1.000,000 „
irodalmi s művészeti tárgy	200,000 „	— „
Összesen	52.500,000 „	51.300,000 „ volt,

Mennyiben szerepelt Magyarország az ausztriai tartományokon kívül is a külkereskedésben, még ama korszakból is csak hiányosan deríthető ki. Mindaz, a mit e tekintetben ki lehet mutatni, annyi: hogy ugyanazon évben vámolás alá került

	behozatal	kivitel
az osztrák (német-szláv-olasz) tartom.	103.353,000 frt	97.749,000 frt.
Magyar- és Erdélyországban . . .	18.716,000 „	16.170,000 „

értékű tárgy.

Ha későbbi korszakot veszünk fel, s a fenebbi arány szerint ki akarnók számítani, hogy például 1859-ben vagyis másfél évtizeddel később (nehogy a legújabb évek még inkább változott viszonyaihoz nyuljunk) miként állt Magyarország külforgalma, kiderülne, hogy az 35.200,000 és 1 frt lehetett.

Minthogy azonban ily sommás átteki egyebet sem mutat, mint azt, hogy Auszt emelkedésével Magyarországa is aránylag

fél évtized alatt a behozatalban majd még egyszer annyira, a kivitelben azontúl is fokozódott : ebből vajmi keveset tudunk meg s a következtetés hiányosságáról azonnal meggyőződünk, mielőtt a részletek hasonló arány-számításához fogunk.

Megtartva ugyanis a két, már szóban levő évet, a másfél évtized alatti gyarapodást Ausztriára nézve részletesen is szemlélhetjük, a következtetést Magyarország külforgalmára pedig megkísérthetjük. Volt ugyanis

a behozatal:

	Ausz- triába	Magyaror- szágba	Ausz- triába
	1845-ben		1859-ben
kész gyártmányokban:			
öltözeti és pipere árúk	}		9.722,000
fémárúk			9.688,000
összerakott árúk		6.718,000	42.177,000
papir árúk			1.355,000
vegyészeti termékek			2.787,000
könyvek s műárúk		1.001,000	274,000
Összesen	7.719,000	42.451,000	39.778,000

iparanyagokban:

ipartermények	16.233,000	3.191,000	62.531,000
segédanyagok	31.322,000	2.002,000	16.946,000
félgyártmányok	12.193,000	778,000	20.824,000
Összesen	59.743,000	5.971,000	100.301,000

fogyasztási
cikkekben;

gabonafélék	8.468,000	689,600	11.480,000
vágómarha	6.249,000	832,000	13.172,000
olaj és zsiradék	10.086,000	3,000	6.960,000
gyarmatárúk	20.100,000	1.970,000	17.337,000
más élelmi szerek	4.219,000	89,000	3.180,000
folyadék és italok	2.519,000	288,000	2.346,000
Összesen	51.641,000	3.871,000	54.475,000
Mindössze	119.108,000	52.293,000	194.554,000

A kivitel:

	Ausz- triából	Magyaror- szágból	Ausz- triából
	1845-ben		1859-ben
öltözeti és pipere árúk			35.892,000
fémárúk			7.114,000
összerakott árúk	31.794,000	1.336,000	43.832,000
papír árúk			3.140,000
vegyészeti termékek			4.016,000
könyvek s műárúk	657,000	41,000	3.081,000
Összesen	32.451,000	1.377,000	92.085,000
iparanyagokban:			
ipartermények	8.587,000	1.063,000	78.179,000
segédanyagok	43.795,000	22.266,000	4.759,000
félgártmány	3.312,000	4.452,000	10.659,000
Összesen	55.694,000	27.781,000	93.597,000
fogyasztási cikkekben:			
gabonafélék	9.563,000	18.069,000	11.343,000
vágómarha	4.289,000	9.073,800	6.100,090
olaj és zsiradék	419,000	609,000	2.863,000
gyarmatárúk	601,000	442,000	689,000
más élelmi szerek	2.916,000	1.391,000	1.957,000
folyadék és italok	1.315,900	1.105,000	1.951,000
Összesen	19.503,000	30.689,000	24.903,000
Mindössze	107.248,000	59.847,000	215.585,000

Ha tehát a gyarapodás Ausztriában kész gyártmá-
nyokban 32.000,000 és 64.600,000, iparanyagok-
ban 40.600.000 és 37.900,000, fogyasztási cikkek-
ben 2.800,000 és 5.800,000 frt volt; úgy Magyarországon a
fentebbi arány szerint kész gyártmányokban 218.600,000 és
4.131,000, iparanyagokban 10.029,000 és 46.672,000, fo-
gyasztási cikkekben 4.064,000 és 39.895,000 frtnak k
lennie. Hozzáadva ehhez az osztrák tartományokoi
35.200,000 és 33.300,000 frtnyi külföldi forgalm
gyarországnak összes külforgalma az 50-es é
391.891,000 vagyis kerékszámban 400 millió ft
megállapítható.

Az ily következtetés egyébiránt a mily kevés támpontot nyújt arra nézve, hogy a valóságot megközelíti, az egyes árúk forgalmi változása iránt épen hamis képet is adhat. Tagadhatatlan ugyanis, hogy Magyarország Ausztriával épen nem egyenközűen halad és mind nyers termelésére mind iparos munkásságára, de még fogyasztási képességére nézve is egész más irányban és mérvben fejlődik. Az arányosító összehasonlításnak tehát — mint említve volt — legfeljebb sommás áttekintési becse van, de évek hosszabb során át csak némi valószínűséggel sem folytatható.

Kell tehát más eszközökről gondoskodnunk, melyek, külön elzárt vámterület hiányában, külforgalmunk mennyi- és minőségének ismeretére vezethetnek.

És e tekintetben fontolóra veendő azon eszme, mely az országos magyar hivatalos statisztika művelésére a magyar miniszterium által alakított statisztikai tanácsban fölmerült. Ezen eszme szerint ugyanis, „kiviteli kereskedésünk terjedelmét ez idő szerint főleg a közlekedési centrumok útján lehetne kitudni, adatait egybegyűjteni . . . .“

A nagyobb forgalmi eszközök, nevezetesen a vasútak szállítási adatai csakugyan becses anyagot szolgáltathatnak külforgalmunknak, de még belkereskedésünknek is megismerésére. Hasonló becses anyaggal kínálkoznak a gőzhajózás szállítási adatai is. És újra szemünk elé téve hazánk térképét, azt tapasztaljuk, hogy az országot Pozsonytól Orsováig délkeleti irányban hasító Duna, a már meglehetősen hajózható Dráva és Száva folyamhajózása, továbbá az állam- és tiszai vaspályatársulatok érintkező vonalai: Pozsonytól—Bazsiásig, a végpontjával az éjszaki határhoz közel eső pest-debreczen-miskolcz-kassai, a bécs-győr-pesti és a buda-trieszti vonalak iránya és viszonyai biztosítanak az iránt, hogy külforgalmunk legnagyobbbrészt általuk közvetítették. Ha pedig kiépülnek a kassa-oderbergi és garanvölgy-oderbergi, a nagyváradi-kolozsvár-brassói, az alföld-fiumei, a zimony-eszéki-finnei és a buda-nagykanizsa-zágráb-fiumei tervezett vonalak, biztosítva leszünk, hogy saját termelvényünk, de külföldről hozott egyéb szükségletünk csak nagyon kis része fogja má-

sutt átlépni határunkat mint a felsorolt folyamok és vasútak határtárszeli pontjain.

De ha az országos magyar gazdasági egyesület által javasolt másodrendű vonalak kiépítése is teljesül, ha az oderberg-vágújhely-szeredi, a tarnow-eperjes-kassai, a leemberg-munkács-nyíregyházai, a szucsava-szigeti s az előbbihez kapcsolandó, továbbá a zimony-nagykikindai, brod-eszéki és grác-körmen-d-győri vonalak is létesülni találnak: hazánk fővárosa oly sugárhálózatnak lesz központjává és az ország határai annyi ponton lesznek vasútak által érintve, hogy külforgalmunk alapos megítélésére a jövőben elég biztos támpontokat lelhettünk.

Hogy a vasútak az áruforgalom megállapításában fontos szerepet játszanak, talán fölösleges bővebben fejtegetnünk. Az áruforgalomnak általuk közvetített nagysága a külföld figyelmét is magára vonta és az 1863-ban Berlinben tartott nemzetközi statisztikai kongresszus, e tárggyal bővebben foglalkozván, a vasútak áruforgalmának kimutatására nézve a következő határozatokat hozta:

1) A vasútak statisztikájára nézve fontos a javak forgalmának megállapítása; ehhez szükséges kijelölni a javak eredetét, első fölvételét és rendeltetésök helyét.

2) Ezen statisztikánál leginkább következő nemzetközi cikkek jönnek tekintetbe: barmok, bor, bőrök, cement, czimmet, coaks, dohány, építőfa, festőszerek, gabona, gyapjú, kávé, kender, kézművek, kőszén, kövek, len, mészga, pamut.

3) A vasúti igazgatóságok föladata e tárgy körül, hogy összhangzó elnevezések alapulvétele mellett a fent elősorolt cikkek forgalmával foglalatoskodjanak s nevezetesen a szállítás irányát is kijelöljék.

4) Az e cél elérésére szükséges technikai belszervezésre nézve a minták szerkesztése az egyes vasúti igazgatóságokra hagyandó.

Az osztrák vaspálya-társulatok igazgatóságai föl is szólítottak ez értelemben a kormány által még 1863-ban megmelyek, nevezetesen a déli vaspályatársulat, e fölben engedtek is: sommás áttekintéseik kitűnőek s az e vaspályatársulat kimutatásai annál érdekesebbek.

mert es különféle pályacsoportjait külön felsorolja, s így nevezetesen a hálózat magyar részének szállítási forgalma külön kitűnik évi jelentéseiből. Ezen kimutatások egyébiránt minden jelességök mellett csak kevésbé használhatók, mert egyrészt némely árúczikk, nevezetesen a gabonaneműek és hüvelyesek nincsenek eléggé részletezve, másrészt meg nincs megjelölve az egyes állomások forgalma s a mi legfőbb hiányuk: a szállítás iránya a forgalom sommás kimutatásánál meg van ugyan jelölve, de az egyes czikkek honnan s merre szállítása ki nem vehető belőlök.

A magyar felelős miniszterium megalakulása után csakhamar életbe léptetett országos központi statisztikai hivatal az osztrák-magyar vasútak emez évi jelentéseiket tanulmányozván, a statisztikai tanácsban felmerült ezen fontos kérdést tüzetes tárgyalás alá vette és a statisztikai tanács elé terjesztett javaslatában kimondta, hogy a nagy közlekedési vállalatok árúszállítási részletes jegyzékeinek tanulmányozása által igenis elérhető az, hogy nemzetközi forgalmunkra alaposan következtethessünk és az adatok szorgalmas és szigorú összeállítása által, ha a valóval egészen össze sem vágó, de attól lényegesen aligha eltérő képet nyerjünk.

Mielőtt a követendő módozatot vázolnók, vegyük szemügyre a tényállást.

A német vasúti statisztika, mely évről évre megjelenik s Németország valamennyi vasútaira kiterjeszkedvén, részletesen adja elő a pályák igazgatóságait, irányát, hosszát, s forgalmuk megnyitását; körülményesen leírja az egyes pályákat, ismerteti a beruházott tőkét, részletezi a forgalmi eszközöket (mozdonyokat és kocsikat) valamint költségüket és általános képet ad a forgalom eredményeiről is. De a forgalom émez eredményei között sokkal inkább az van kitüntetve, hogy a mozdonyok és kocsik hány mérföldet haladtak egy év alatt, és sokkal részletesebben vannak közölve a pénzügyi eredmények: a személy- és árúszállítás jövedelmei, a pálya, szállítás és igazgatás költségei, a tartaléktőkék stb. mint maga a szállítás eredménye.

Maga a szállítás eredménye két részre szakad és külön tünteti ki a személy-, külön az árúszállítást. A személyforga-

lom, saját célunkat tartva szem előtt, voltaképen nem érdekelhet. Az egyes pályák kimutatásainál a személyek és málhák szállításán kívül, ki vannak ugyan tüntetve a gyorszállítmányok és árúk is mászánkint; de a részletezés csak négy rovatra oszlik, úgymint: a belföldi forgalomban feladott és érkezett javak; a közvetlen forgalomban más pályák állomásaira feladott és más pályák állomásairól érkezett; végre az átmeneti forgalomban szállított javak. Elkülönítve e javaktól csak a kőszén és coaks fordul elő hasonló négy rovatban.

Ily kimutatás, világos, célunkhoz közelebb nem vezet. De a német vasúti statisztika számos érdekes adataival nem is a forgalom részletezését, hanem a vasúti vállalatok részletes ismertetését tűzte ki céljául, s mindössze sajnálnunk lehet, hogy az 1863-diki nemzetközi statisztikai értekezéslet határozatait e becses kimutatásban is nem értékesítik, mely esetben a sokhelyt szomszéd német pályák szállítási kimutatásait valamennyire összehasonlító ellenőreül használhatnók saját forgalmunk kimutatásának.

Az osztrák-magyar pályák évi jelentései valamivel részletesebb kimutatásokat közölnek ugyan, de használhatóságuk még mind nem olyan, hogy általuk sokkal közelebb eshetnénk célunkhoz. A többiben említett déli vaspályatársulat például minden egyes állomásnak bevételét s forgalmát adja, elkülöníti pedig a feladás és leadás szerint. A hiba — t. i. a mi szempontunkból itt csak az, hogy csupán 5 rovatot használ, ú. m. utasok, málhák, javak, pénz és pénzérték, végre kocsik és állatok szerint. A bennünket leginkább érdeklő javak rovatára ismét gyorszállításbeli és közönséges terhekre (árúkra) van osztva; legrészletesebb az állatok rovatára, melyben lovak, ökrök, sertések külön vannak kimutatva, azonkívül pedig különféle barmok számára is létezik rovat. És hogy egyelőre legalább ezen rovatokat is értékesítsük, álljon itt mutatóványul, hogy a buda-kanizsa-kostori vonalon az egyes állomásokon

1866-ban	feladatott :	leadatott :	tehát kivitel volt :
ló	24,217	13,558	5,659 darab
ökör	15,017	1,012	14,005 „
disznó	120,453	59,931	60,522 „
vegyes	18,906	2,136	16,770 „

Ez mindössze példa, de bizonyítja máris, hogy a vasúti forgalom kimutatásának saját külforgalmunk megtudására csakugyan lehet hasznát venni. Ezen külön példánál azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy az 1866-diki porosz-olasz háború fokozta annyira a lószállítást, minél fogva a feladott 24,217 és leadott 18,558 darabban bizonyosan nagyszámu katonai lovak is foglaltatnak, a kivitelül kimutatott 5,659 darab tehát aligha állana. Egyébiránt e példa arra is tanít, hogy ha a kormány a vasúti társulatokkal részletes szállítási kimutatások közlése végett érintkezni talál, kívánnia kell azt is, hogy a katonai, tehát nem kereskedési czélból szállított lovak külön kimutattassanak. Ezen kívánság teljesítése annál kevésbbé akadhat nehézségekre, miután a személyszállításnál a vasútak úgylis külön mutatják ki a polgári és katonai utasokat.

Hasonlólag kevésbé kielégítő a szabadalmazott Dunagőzhajó-társulat 1866-dik évi, különben lehetőleg részletezett és becses adatokban gazdag évi jelentése. A társulat szállítványai ugyanis, tehát az, a mi bennünket érdekel, szintén csak sommásan van kimutatva és e kimutatásban sem az irány, sem a föl- vagy leadás állomása kitéve nincs. A szállított árúk csupán egy rovatban fordulnak elő, s mindössze annyi látszik belőle, hogy az egész Dunán s még Galacz és Odessa között a tengeren is szállított 35 millió mázsa közül Magyarországra — e vonalat Pozsonytól Orsováig számítva, körülbelül 25 millió mázsa esik. Külön csak zongorák, lovak s kutyák és sertések fordulnak elő, de a behozatalt az Aldunáról, s a kivitelt Bécs felé ebből sem lehet kiszámítani, mert Bécestől Galaczig csak néhány vonalban vannak a szállítási irányok meghatározva, közülök pedig egy sem esik össze a magyar határral, s így be kell érniünk azon tudattal, hogy a szab. Dunagőzhajó-társulat 1866-ban 82,500 darab sertést szállított.

Rögtön megváltozik egyébiránt ítéletünk, mihelyt a gőzhajószállítás oly adataival találkozunk, melyek részletességre és pontosságra nézve kívánni valót sem hagynak.

Ilyenek a gabonaforgalomra vonatkozó adatok, melyek ugyan csak gőzhajózási szállítások után a pesti börzén jegyeztetnek.

Így 1867-ben januártól október végéig következő, mérőkben számított, gabonamennyiségek szállítottak gőzhajókon:

	búza	rozsa	árpa	zab	kukorica	repce	vegyes	összesen
Pestre érkezett	1,083,770	53,496	102,087	173,162	279,576	166,931	18,307	1,857,929
Pestről elszállított . . .	1,158,806	134,915	51,571	190,982	23,750	60,627	6,439	1,627,090
Pesten keresztül a Dunán fölfelé	843,386	3,619	127,065	207,358	61,459	73,594	1,060	1,337,491
Hasonló részesletekkel találkoztunk a vasúti gabonaszállítását illetőleg, és pedig Pestre érkezett:								
a déli vaspályán	89,468	38,409	13,700	10,497	15,311	2,684	12,442	177,501
az Államvaspályán . . .	3,778,229	408,823	63,556	22,076	28,231	455,915	—	4,751,830
az éjszakai magy. vaspályán	99,156	63,835	24,077	4,684	60	10,767	—	202,579
Elszállított Pestről:								
a déli vaspályán	729,859	14,656	66,843	23,992	21,936	38,018	9,439	904,753
az állami vaspályán . . .	927,062	308,910	72,630	115,772	73,665	545,591	—	2,013,603
Ha számba vesszük továbbá a vontatóhajók szállítását, melyeken ugyanis:								
Pestre érkezett	841,977	27,873	46,795	135,120	232,990	76,516	134,479	1,499,050
Pestről elszállított . . .	59,982	5,932	—	47,971	3,457	710	512	118,564
szállított fölfelé	1,168,730	6,087	44,805	747,052	68,877	7,625	98,558	2,141,204

ha — mondjuk — számba vesszük mind e tényezőket gabonaforgalmáról igen világos képet kapunk. Még ugyanis, hogy az összes gabonaforgalom Magyarországon következőleg állt:

KELETI KÁROLY.

	vaspályákon	gőzhajókon	vontatókon	
	szállított			Összesen
búza mérő	5,618,764	3,065,912	2,073,689	10,758,365
rozs "	829,643	192,030	39,892	1,061,565
árpa "	240,806	280,723	91,106	612,629
zab "	177,021	571,512	930,143	1,678,666
kukoricsa mérő	139,203	364,786	305,324	809,312
repcze "	1,052,978	301,152	85,151	1,439,281
vegyes "	21,881	25,806	233,549	281,236
Összesen	8,080,296	4,801,910	3,758,818	16,641,024

Vagyis a vaspályák szállítására . . . . 48.º/_o
a gőzhajók " . . . . 28.º/_o
a vontató hajók szállítására . . . . 22.º/_o esik.

Hasonlólag tovább részletezve, képezi az összes gabona-forgalomnak, fentebbi 16.º millió mérőt 100 %^o-nek véve :

a búza . . . . . 64.º/_o-át a kukoricsa . . . . . 4.º/_o-át
a rozs . . . . . 6.º/_o " a repcze . . . . . 8.º/_o "
az árpa . . . . . 3.º/_o " a vegyes . . . . . 1.º/_o "
a zab . . . . . 10.º/_o "

A Pestre érkezett s innen elszállított mennyiségnek különbözéke némileg a helybeli fogyasztást is mutatja, mely is 2.994,881 mérő búza, 123,013 mérő rozs, 59,171 mérő árpa, 433,360 mérő kukoricsa, 68,164 mérő repcze, 148,838 mérő vegyes gabonát mutat, holott zabból 33,178 mérővel több szállított el, mint a mennyi ide érkezett, mi egyrészt tavalyi készletekre, másrészt a tengelyen való szállítás mennyiségére enged következtetni. Fentebbi számok egyébkint sem tekinthetők tökéleteseknek, a mennyiben a környék tengelyen szállítása — mely főkép hetivásárokon tetemes — itt betudva nincs. Országos forgalom kimutatásánál azonban ilyesmi nem is szükséges, hanem a bemutatott adatokból is kiderül, hogy az ország külforgalmának mivoltát a nagyobb szállító vállalatok kimutatásaiból összeállítani sikerülhetne.

Tudjuk például, hogy az állampályán, kiviteli forgalmunk egyik fővonalán, mennyi gabona szállított ki az országból? Átlépte ugyanis a magyar határt, folyó évi

	augusztusban	septemberben	októberben	Összesen
	mázaa	mázsa	mázsa	
Marcheggnél	1,398,600	1,392,400	1,566,000	4,347,009
Lajta m. Brucknál	365,000	445,000	655,000	1,465,000

kiviteli kereskedésünk másik fővonalán, a déli vaspályán továbbá :

	augusztusban mázsa	septemberben mázsa	októberben mázsa	Összesen
Sopronynál . . .	546,000	696,000	708,000	1.950,000
Pettaunál . . .	308,000	652,000	664,000	1.624,000
Steinbrucknál . .	188,000	168,000	189,000	539,000
				Összesen 9.925,000

S ha a hajókon Pesten keresztül elszállított 894,000 mázsa gabnát hozzá adjuk, az 1867-dik harmadik negyedének majdnem teljes gabonaforgalmát állapíthatjuk meg eme 10.919,000 mázsában.

Mind a feljebb, mind az itt közlött adatok a szállító vállalatok feljegyzéseiből egyszerűen s minden különös feldolgozás nélkül állítottak össze s csak azért közöltettek, hogy kitűnjék belőlük, miszerint, ha csak magok az adatok meg vannak, a statisztika azután különböző céljaihoz képest egybeállíthatja s részletesen feldolgozhatja.

Fentebbi részletek tehát azért bocsáttattak előre, hogy kitűnjék a lehetőség, miszerint a nagyobb közlekedési vállalatok szállításaiból saját külforgalmunk nagyságára és minőségére következtetni igenis lehet, sőt viszonyaink között a külforgalom megállapítása csak is ez uton lehetséges.

Az említett évi jelentéseken kívül, melyek a forgalmat csak sommásan kitüntetik, léteznek egyébiránt még más statisztikai összeállítások a nagyobb vasuti társulatoknál, és valószínűleg a Dunagőzhajótársulatnál is, melyek használata, ha a statisztikai hivatal kezébe kerülnek, a szóban levő cél elérését még inkább elő fogja mozdítani.

Ily kimutatások az ugynevezett ellenőrzési táblázatok, melyek ugyan nem a nagy közönség használatára szánvák, de legalább a déli vaspályatársulat részéről nyomtatásban léteznek és egy példányuk 1866-ból kezünk között van.

A vasuti vonalok ezen kimutatásban is csoportokra vannak osztva, és a történt szállításokon kívül a forgalmat két irányban is kitüntetik. Meg van azonkívül bennök, a mi ránk nézve legbecsesebb, minden egyes állomásnak nem csak fel- és leadási forgalma, s az innen eredő, bennünket egyébiránt

közelebből nem érdeklő bevétel, hanem meg van mindenek fölött a szállított terhek árúnevek szerinti kimutatása az egész vonalra nézve, és megvan a minden egyes állomás által elszállított árunemek kimutatása is.

Igy a mint e kimutatás áll, nagyérdekű összeállítása és remek részletezése mellett is, saját célunknak még sem felelne meg teljesen; mert némely része annak, a mit a külforgalom kipuhatolására tudnunk kell s a mi alább elő lesz adva, ezen kimutatásban sem foglaltatik. Nincs ugyanis benne az egyes állomásokra nézve a feladás is s így lehetetlen a föl- és leadás különzkének kiszámítása, mi a határig folytatva adná voltaképen a kivitel, megfordítva a behozatal összegét.

De az anyag, melyre szükségünk van, az mind benne foglaltatik a kimutatásban, s miután a vaspálya-társulat már rendelkezik vele, külön összeállítása, ha kívántatnék, alig ha fogna nehézségekbe ütközni.

Az árunemek említett részletezése XXX fő és 67 alrovatra eszlik. E rovatok részletezése annál szükségesebb, mert utánuk ítélhetjük meg csupán: megfelelő-e kívánalmunknak vagy nem.

Az említett rovatok következők:

I. állatok, 1. ökrök, 2. lovak, 3. sertések, 4. vegyes.

II. kocsik, 5. hintók, szekerek.

III. gabonafélék, lisztnevelék és magok, 6. gabona, 7. őrési termelvények, 8. a) maláta. 8. b) olajos vetemények, magok.

IV. fa nevelék 9. tüzelőfa, 10. építő fa szálakban, kemény, 11. építő fa szálakban, lágy, 12. pallódeszkák, deszkák, léczek, 13. vasuti gerendák, 14. hordó dongák, 15. vegyes.

V. szén és coaks 16. a) coaks, 16. b) faszén 17. kő- és barnaszén.

VI. nyers fémek 18. a) vas és aczél, 18. b) nyers- és törött vas, 19. a) ólom, 19. b) cink, 19. c) másféle.

VII. italok 20. sör, 21. szesz és borszesz 12. bor és must, 23. vegyes és eczet.

VIII. gyarmati- fűszer- anyag- gyógy- és ilatárúk 24. cukor és szörp, 25. kávé és kakao, 26. rizs, 27. egyéb déli gyümölcs, 28. vegyes.

IX. szövőanyagok 29. pamut, 30. len, kender, szősz, 31. gyapju, 32. a) fonalok, czérnák, 32. b) len- s kender, pamut árúk, 33. selyem és selyemárúk.

X fémárúk 34. a) vasárúk, b) aczélárúk, 35. egyéb.

XI. építőanyagok s kövek, 36. a) gipsz és mész, 36. b) cement, 37. téglá, 38. porond és homok, 39. építő-nyers-burkolat és palakövek. 40. vegyes.

XII. ásvány-termékek 41. só, 42. a) salétrom, b) kén, c) szóda, natron, hamuzsír, e) vasérczek, 43. vegyes.

XIII. zsiradék 44. faggyú, szappan, gyertya 45. faolaj, 46. a) kőolaj b) egyéb olajok, 48. különféle zsiradékok.

XIV. hadiszerek, 48. lőpor, fegyver, löszerek.

XV. élelmiszerek 49. a) fris gyümölcs, b) aszalt gyümölcs, dió, 50 a) burgonya, b) tej, c) fris főzelék, d) gesztenye, e) vegyes.

XVI. hulladék 51. a) hulladékok, b) repcze- len- és olajpogácsa, c) rongyok.

XVII. dohány s dohánygyártmányok 52. a) dohánylevelek s hulladékok, b) dohánygyártmányok.

XVIII. festékek s festőszerek, 53. festőfák tuskókban, 54. vegyes.

XIX. üveg s agyagárúk 55. üveg s üvegárúk, 56. porcellán és kőedény.

XX. papir és könyvek 57. papir és könyvek.

XXI. cserzőszerek 58. a) gubacs, b) eczetszőmőrcze, c) cser, d) cserkéreg, japáni föld.

XXVI. vegyészeti termékek 59. a) gyujtószer, b) savanyok, alkáliák stb.

XXIII. állati termények 60 a) bőrök, szőrök, b) egyéb.

XXIV. mézgák (közönségesek) 61. kolofonium

XXV. növényiszerek 62. a) czukorrépa b) és szalma c) egyéb.

XXVI. apró- és díszárúk 63. szató

XXXVII. bőr 64. bőr és bőrárúk.

XXVIII. ásványvizek 65. ásványviz

XXIX. Vegyes tárgyak. 66 a) gépek és géprészek, b) üres edények c) üres zsákok d) egyéb.

XXX. kezelési szállítmányok 67. kezelési terhek.

Az imént elősorolt rovatokból kitűnik, hogy az árúnevek részletezésére a célnak megfelelő, s ha áruforgalmunk képét csak ennyi csoportra is osztva megkaphatjuk, tökéletesen beérhetjük vele. Csak egy árúnem van, igaz, ránk nézve éppen a legfontosabb: a gabona, melynek alosztályozását legalább ezen nemekre nézve, búza, rozs, árpa, zab, kukorica, repce s talán még egy osztály: hüvelyesekre s vegyesre nézve nagyon kell óhajtánunk. Gabonakivitelünk összes anyagi életünkben oly fontos tényező, hogy ennek ismeretében a legnagyobb részletezés sem fölösleges. Hiszszük egyébiránt, hogy a vasúti társulatok, melyek forgalmi eredményeik kitüntetésére az említett jeles statisztikai táblázatok tanúsága szerint oly kiváló gondot fordítanak: a hazai statisztika netalán ezen kíváncsiának is szívesen meg fogják felelni. És ezt annyiával inkább lehet remélnünk, miután, mint fenebb láttuk, mind az állam- és déli vaspálya, mind a Dunagőzhajózási társulat szállítmányai a gabonára nézve a kívánt rovatok szerint amúgy is tudva vannak.

A m. kir. statisztikai hivatal említett javaslata szerint arra nézve, hogy külforgalmunk összes képét megkapjuk, szükséges tudnunk a szállító vállalatok magyarországi állomásain mennyi és miféle áru adatott fel? a feladott árukból mi rakatott le az ország határain belől és mi vitetett azokon túl? a forgalmi vállalatok magyarországi állomásain mennyi és miféle áru adatott le? e leadott árúk közül mi származik az ország határain túlról?

Meg levén ezen adatok, ha azok a statisztikai hivatalban pontosan gyűjtetnek, az eredmény kiderítése csupán számítás dolga. Sőt így kísérve állomásról állomásra az áruszállítást, Magyarországnak nem csak külforgalmát, hanem belforgalmának is tekintélyes részét ismerhetnők meg. A belforgalom és belközlekedés pedig, tudvalevő, sokkal fontosabb, sokkal nagyobbsszerű a külforgalomnál, de eddig semmiféle államban még csak megközelítőleg sem volt kideríthető.

Teljes képét így sem kapnók ugyan, de a vasuthálózat kiépítése, a folyamszabályozás és csatornázás folytán a közlekedés oly tetemes része fog a nagyobb szállítóvállalatok üzletébe átmenni, hogy az ily nagyobb vonalakat nem is érintő mellékutak forgalma soha tekintélyes télyezőnek nem fog tekintethetni.

Visszatérve egyébiránt az itt kiválólag szóban levő külforgalom kipuhatolására, világos, hogy a fentebb vázolt eljárással, még ha az adatok mind híven be is szolgáltatnak, a cél teljesen elérve még korán sincs. Még mindig fennmarad Magyarország egy tekintélyes része, méltán az éjszaki övnek nevezhetők, mely a vasuti közlekedésbe maiglan sincs bevonva s melynek határa ausztriai birtokra, Galicziára támaszkodik, s fennmarad a morva-osztrák és osztrák stájer határszélnek jókora része, melynek vonalán át még mind képzelhető oly áruforgalom, melynek kimaradása az országos áttekintésből lényeges hézagot képezhetne.

Az éjszaki határt illetőleg kínálkozik ugyan egy expediens, de melynek alkalmazása, habár sikert ígér, elvi kérdés eldöntésétől függ. Tagadhatatlan ugyanis, hogy a magyar-galicziai határközlekedést csak kevés hegyszorosi út közvetíti és világos, hogy ha ezen egyes vonalok bárminemű módon elvolnának olykép rendezve, hogy a rajtok keresztül szállított áru följegyeztethetnék: az országos forgalmi kimutatás nagyot nyerne teljességben, megbízhatóságban. Tagadhatatlan egyébiránt az is, hogy sorompók felállítása ott, hol azok addig nem léteznek, a kor szellemével össze nem fér. E hegyszorosokon, egy közös uralkodó alatt álló szomszéd ország irányában egyébiránt nem is lehetne szó voltaképeni vámso-rompókról, hanem legfeljebb az utvánnyal lehetne az áruföljegyzést összekötni. Az említett hegyszorosi utak ugyanis nagyrészt állami kezelés alatt álló, vagy abba legalább könnyen átvehető állami és országutak. A kérdés, vajjon az útfenntartás költségeinek némi pótlására szedessék-e útvám v. nem, sem tudományosan elvileg, sem kormányilag eldön- még nincs. Mind az egyik mind a másik mód mellett s- érv hozható fel, mindegyik az igazságosságra fog hivat

és a legtávolabbról érdekeltek is minden esetre az utvám el-
törlése vagy be nem hozása mellett fognak szavazni.

Nem is vonható kétségbe, hogy a forgalomra nézve leg-
űdvösebb a szabadság, hogy minél kevésbé korlátolt az, an-
nál inkább fejlődik. De kétségbe vonhatatlan az is, hogy a for-
galmi eszközök fentartásában, gyarapításában nagy áldozat-
okat kénytelen hozni maga az állam, ha éppen e téren elégtelen
az egyesnek, sok tekintetben még hatalmas társulatoknak is
ereje s hogy az állami beavatkozás talán éppen a közlekedési esz-
közök kiállításában legkevésbé lett megtámadva, leginkább
óhajtva. Viszont azonban amaz általános igazságosság sem
érhető el soha utak dolgában, hogy minden költséget az állam
a közösből viseljen s a summum jus csakhamar summa injuria
lenne, ha például a bizonyos tájon lakókon kívül talán egész
éven át senki által sem használt vidéki — ugynevezett vicinalis
utak építését is az adóalapból eszközölné az állam. Az illető
közvetlen hasznavevők tehát mindenkor kénytelenek lesznek
némi áldozatot hozni saját utjaikra nézve s ez alapon eléggé
volna indokolva az ország erején épített utakat használók
megvámoztatása. Miután az általános országos forgalom és
közlekedés oly roppant költségeket követel az államtól, s
miután a közlekedési eszközök fentartása s szaporítása éppen a
forgalom érdekében egyik legfőbb kötelessége az államhata-
lomnak, kérdés, vajjon a forgalmi szükségletek, s alapjokul,
a forgalom helyzetének s jelen állapotának kipuhatólása is
nem-e kötelessége a kormánynak, nem köteles-e ezen célra
is költeni s minden jóra való eszközt fölhasználni, hogy ez
ismeretek minél teljesebb birtokába jusszon?

Ha a kérdést ezen szempontból tárgyaljuk s bizonyo-
sak vagyunk az iránt, hogy a magyar-galicziai határforgalom
például más uton, mint az utvámok szedésére hivatott közegek
följegyzősei által ki nem tudható, könnyen határozzuk el ma-
gunkat, hogy az ily utvámok fölállítását óhajtsuk. A keres-
kedés, közvetlenül, ily intézkedés által semmit sem szenvedne
s az egyszerű vallomás után följegyzett árúk lajstroma idővel
annál megbízhatóbb lenne, minél inkább meggyőződünk az üz-
leti népesség, hogy igaz bevallása reá nézve semmiféle teherrel
vagy egyéb kötelezettséggel nem jár.

A statisztikai szakosztály említett javaslatában felsorolt többi kérdések, nevezetesen : mennyi és miféle árú szállítatik a Dunán fölfelé vontató hajókon ? a korább közlött kimutatási példákban már megfejtését lelte, sőt majdnem bizonyossággal állítható, hogy ezen vontató hajók gabnaneműeken kívül semmi egyéb nagyobb fontosságú vagy mennyiségű árut nem szállítanak.

Hasonlóképen könnyen kideríthető, hogy a sziszeki és trieszti szállításra feladott gabona között például mennyi a boszniai termelvény és ki van már is derítve, mi az áruforgalom Magyarország azon határain, melyek a külföldet s nem Ausztriát érintik ; mert a magyar vámhivatalok a m. kir. pénzügyi ministerium alá helyeztetvén, megküldik oda kimutatásaikat s így az országos m. statisztikai hivatal azon helyzetben lesz, hogy a közforgalom eme részét tüzetesen ismerethesse.

PEST VÁROSA ÉLET- ÉS HALÁLOZÁSI VISZONYAINAK STATISZTIKÁJA

különös tekintettel az itt 1831, 18³⁴/₃₃ és 1866-ban aralgott
cholera járványokra.

Dr. Tormay Károlytól.

Pest városa.

Pest sz. kir. városa a Duna vízállása 0 pontja felett 305 lábnyira levő, egy kevéssé (18—36 lábnyira) hullámozó síkságon fekszik, külvárosaival együtt egy félkört képez, melynek széles alapja dél-nyugat felé a Dunát érinti, az alap központján három épület képezi azon csomót, melyből sugárként a főközlekedési utak a bel- és külvárosokon keresztül kifutnak.

Ezen épületek egyike a hit — belvárosi r. kath. plébánia, — másika az oktatás — k. rendiek főgymnasiuma, — harmadik a város igazgatásának — vár. tanácsház — székhelye, innen sugárként terjednek főközlekedési utcáink és utaink, úgy a kigyó-, hatvani- és kerepesi uton át egy fősugár a várost külvárosaival együtt két, majdnem tökéletesen egyenlő részre osztja, melynek éjszaki részét a belváros felső része, a Lipót- és Teréz-, a déli része pedig a belváros alsó részét, a József- és Ferencz-külvárosokat foglalja magában.

A belváros magában véve egy félkört képez, melynek bázisa a Duna, Mészáros utca, Kálvin tér, országút, Deák tér és Deák utca által kerített be; a közlekedés nem csak ezen körületen, hanem a városházi tér, kigyó-, hatvani-, uri-, kecskeméti- és váczi-utczákon is felette nagy. Egészségi

szempontból nem a legjobb, mert alsó része felette alacsonyan fekszik, ivó vize egyáltalában rossz, utczái szűkek, a házak többnyire régiak, csatornázása czélszerűtlen.

Lipótváros aránylag legmagasabban fekszik, legjobb ivó vízzel bír, a legszebb, majdnem mind újabb időben épült palotákból és palotanemű házakból áll, csatornázása czélszerűbb; tehetősebb, többnyire nagykereskedők laknak benne. Az utcák egyenesek és szélesek, tisztábbak mint a város egyéb részeiben, s így az egészségügyi lakhatási kívánalmaknak megfelel. A közlekedés a Dunasoron, a lánczhíd és dunagőzhajósági rakpartok, a Dorottya-, Fürdő-, Zrinyi-, Korona-, Nádor-utczákon, a váczi- és főúton nevezetes.

Terézváros a város legnagyobb és leglakottabb része, a Váci-, Ország-ut egy része és a Kerepesi-ut által, mint egy nagy háromszög, a Lipót-, bel- és József-város közé van ékelve; itt nem csak ezen az említett utakon, hanem a király-, három dob-, két szerecsen-, mező- és ákác-utczákon is a forgalom mindig nagy és élénk. Ezen külváros egészségi tekintetből nem a legjobb, miután fekvése alacsony, csatornái — a dobutcztól kivéve — rosszak, utczái szűkek, tisztátalanok, a földalatti lakások mennyisége nagy, ezek nagy része rossz, ilyen az ivó víz is; a lakosok nagyobbbrészt szegényebb sorsuak.

Józsefváros a kerepesi út által a Teréz-, az ország-ut által a bel-, és az Üllői ut által Ferenczvárostól van elválasztva, a régi (most ugyan szeméttel betöltött) Rákos árok által két részre osztatik; utczái szűk- és kövezetlen volta, a nagy részben hiányzó csatornák, s rosszul épített peczegődrök miatt, közegészségügyi tekintetből a legkevésbé egészséges városrész. A közlekedés — kivéve keretén — kevésbbé élénk mint a város többi részeiben, s az csakis a stáció-, bodzafa- és sörfőző utczákra szorítkozik.

Ferenczváros az üllői ut, Kálvin tér, Mészáros-utca és a Duna által határoltatik, alsó része homokos sík kopár legelőre terjed, szintén úgy, mint a Józsefváros a régi betöltött Rákosárok által két részre van osztva, melynek környéke itt úgy mint Józsefvárosban, a járvány-területet képezi. A kereten kívül csakis a Soroksári utczában nagy a közleke-

dés, egészségügyi tekintetből csak kevésbé jobb a Józsefvárosnál, mit is annak kell tulajdonítani, hogy utcái egy része még közvetlen, csatornai kevesek, ivó vize általában igen középszerű.

A Duna 1838 márcziusi áradása után a város alacsonyabb részei feltöltettek, s egyre emeltetnek: a legmagasabb pont volt az előtt és maradt a belvárosban a ferencziek tere, Lipótvárosban az Erzsébet tér, s ezen két pont közt a hullámzás alig észrevehető, de esik a vízvonál a külvárosok, az úgynevezett régi Rákosárok felé, innen külfelé ismét emelkedik, a város mélyebben fekvő részei a járvány területet képezik.

A térség, melyet a város jelenleg elfoglal, 1,652,102 □° ölnyre terjed, s e területen a még be nem épített helyeken kívül 27 tér, 227 út és utca, 5,385 ház és 30,060 lakás létezik. Ezek az egyes város részekre nézve következőképen oszlanak fel.

Pest városa 1866-ban.

Város rész	Terület		tér	út és utca	házak	lakások
	k. hold	öl	összes száma			
Belváros . .	68	748	11	59	654	5,780
Lipótváros .	118	1,502	6	34	524	4,110
Terézváros .	339	141	3	53	1,975	11,230
Józsefváros .	314	1,308	4	61	1,483	5,925
Ferenczváros	192	803	3	29	749	3,015
Összesen	1,033	1,302	27	227	5,385	30,060

Esik tehát a belvárosban 166 □ öltre 1 ház, egy házra 8.₈ lakás; Lipótvárosban 363 □ öltre 1 ház, 1 házra 7.₈ lakás; Ferenczvárosban 274.₆ □ öltre 1 ház, 1 házra 5.₄ lakás; Józsefvárosban 339.₆ □ öltre 1 ház, 1 házra 4.₁ lakás; Ferenczvárosban 277.₄ □ öltre 1 ház, 1 házra 3.₉ lakás.

Népesség.

Nagy város népességének valódi számát, azon feltűnő ingadozások miatt, melyeknek alá van vetve, nem könnyű

meghatározni, és ennél fogva a bekebelezett lakosok számát is csak megközelítőleg mutathatni ki, főleg ha nem minden évben egy és ugyanazon időben tételnek biztos népszámlálások.

A legutóbbi népszámlálási kimutatás, melynek birtokában vannak, 1857-ki október hó 31-kén történt, s így kiindulási pontul az utóbbi évekre biztossággal alig alkalmazható, és csak úgy lehet használni, ha évről évre a népesség mozgalma (házasságok, születések és a halálozások) tekintetbe vétetik, és arra nézve megközelítő számokat gyűjtünk.

Pest város népessége 1857-ben október 31-kén.

Város rész	lakházak	lakosok	Jelen levő lakosok					1850-ba a jelenlevők összes száma volt	a jelenl. népess. összege a küll. telk. egyült. távol lévő honosok száma	a jelenl. és távol lévő egész népess. száma	
	száma	honosult			idegenek	összesen					
		nemre nézve									
		férfi	nőneműek								
Belváros .	600	5465	6814	7063	13877	8033	21910	—	21910	137	22047
Lipót város	307	2854	4396	4357	8753	7469	16222	—	16826	53	16275
Teréz város	1227	9734	13708	14719	28427	23314	51741	—	52979	248	31989
József város	1270	5107	7517	8048	15565	9200	24765	—	27165	125	24890
Ferencz vár.	619	2391	3472	3814	7286	4463	11749	—	12055	44	11793
külfeltek .	365	991	1284	1430	2714	2604	5318	—	—	28	5346
távol lévő	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4226	4226
egész összeg	4418	26542	37191	39431	76622	55083	131705	95510	131705	4861	136566

Ezen rövid népszámlálási eredmény részletes és sommás kimutatása az I. táblán látható, melyben a népesség osztályozása 1-ször vallás, 2-or hivatás, 3-or kereseti forrás, 4-er kor, 5-ör állás és 6-or tartózkodási hely szerint van kimutatva, mely azonban még egyéb viszonyok kimutatására, alább lesz felhasználva.

Jelenleg 1866-dik év végén, népességtünk a város egyes részeiben megközelítőleg következő számmal lehet :

- a) a belvárosban 24,050
- b) Lipótvárosban 20,950
- c) Terézvárosban 57,000
- d) Józsefvárosban , ... 26,000
- e) Ferenczvárosban 12,000

s így összesen 140,000 lélek, ide

nem számítva az itt tanyázó cs. kir. katonaságot és tanuló ifjúságot.

Ha egy század év során visszatekintünk, a Pest városa kiterjedése és népessége szaporodását kutatjuk, úgy alig találunk Európában más várost, mely Pesttel ezekre nézve mérközhetnék. Egy század előtt az egész népesség a belvárosra szorítkozva, alig tett 10,000 léleknél többet, de évről évre roppant növekedésnek örvendett, úgy hogy :

1780-ban . . .	13,550	1839-ben . . .	85,226
1799-ben már .	29,780	1850-ben . . .	110,000
1809-ben . . .	35,449	1855-ben . . .	112,000
1819-ben . . .	47,188	1858-ban . . .	136,566
1829-ben . . .	62,471	1866-ban . . .	140,000
1832-ben . . .	63,143		

lélekre tehető, úgy hogy egy század óta évenként 11.₀%-al növekedett, míg Berlin csak 3.₀%-al, London 2.₃₄, St. Pétervár 2.₂₃, Madrid 1.₅₀, Bécs 1.₂₅, Hamburg 1.₀, Róma 0.₇₀%-al szaporodtak, más városok pedig népességükből évenként vesztek, így p. Palermo 0.₁₀%-ot, Velence 0.₅₀%-ot.

A népesség osztályozását illetőleg biostatikai tekintetből, csak is a faj (Race) és a keresetmód bír némi érdekekkel, az elsőt tökéletesen kimutatni épen nem lehet, ha csak a keresztényeket és zsidókat nem különböztetjük meg, ámbár az utóbbiak számát biztosan nem mondhatjuk, de hogy az sokkal több, mint az I táblán feljegyezve vagyon, azt évi halálzási viszonyuk után állíthatjuk.

A kereseti módot, foglalkozást, illetőleg az utóbbi két (1865 és 1866) évben illetékes lakosaink között volt körülbelől :

a) pap, tisztviselő, orvosi személy, birtokos, magánzó	13. ₃₉
b.) iparos, kereskedő, szállítást eszközöző	41. ₁₉
c.) gazda, kertész, tehenész, hajós, halász	1. ₄₀
d.) segéd személyzet a keresked. ipar és szállításnál .	20. ₅₀
e.) szolgálta és cseléd m. nemű	11. ₈₁
f.) napszámos s. t. ide tartozó	11. ₂₂

A népesség mozgalma.

Ez házasságkötések, születések és halálozások által idéztetvén elő, már positiv számokat nyújt részünkre, melyek biostatikai kimutatásoknál kellően érvényesíthetők.

A népesedési mozgalom nálunk még mindig csak is az illető plébániák és rabinatusok által mutattatik ki, ez pedig oly minták szerint történik, melyek az újabb kor statisztikai követelményeinek orvosi szempontból tökéletesen meg nem felelnek.

Ezen mozgalom általam majdnem két évtized óta észleltetvén, a gyűjtött anyagot tudományos szempontból felhasználva, rövid vonalakban oly évekről fogom előterjeszteni, melyek közegészségi tekintetből, különösen pedig a cholera járványok tanulmányozhatása végett érdekesek, s ezek az 1854, 1855 mint cholera járvány évek, az 1859 mint rendes minden járvány nélküli év, és az 1865, mint hagymáz és 1866-diki mint ismét cholera járvány év.

a) Népesedési mozgalom Pest városában 1854-ben.

Ez évben Pest népessége megközelítő száma 111,400 lélekre tétetett — ámbár hiv. kataster szerint a helybeli jogos népesség 83,828 lélek volt, 1031 házasság fordult elő, e szerint csak 5-el kevesebb mint 1853-ban, de 317-el kevesebb mint 1852-ben, általában tehát a három évben az általános népesedésnek 1.04%-ka, az 1854-diki évet magában véve 0.92%-al volt.

A megeskedtek korát tekintve és hat osztályra felosztva esik e szerint az

I.	osztályra férfi	24 éves koráig	. . .	5.81	} 84.88%
II.	"	"	24-től 30-ig	. . . 34.82	
III.	"	"	30-tól 40-ig	. . . 43.86	
IV.	"	"	40-től 50-ig	. . . 10.76	} 15.11%
V.	"	"	50-től 60-ig	. . . 3.89	
VI.	"	"	60 éven felüli	. . . 0.77%	

A férfiaknak általánosan fele 32 éven alól lévságra; a nőknek pedig ezen korig két harmada ment t.

A házassági év ez időben igen magas, t. i. 32.₃₀-al számított ki.

Protogam — első — és palingam — második — (ismételt) — házasság számra nézve, mely többnyire nőtlenek közt kötöttett, úgy áll, hogy 100 házasságra 75 esett, hol mind két rész nőtlen és hajadon volt, 5 hol mind két rész özvegy vala, 12 hol egy özvegy férfi egy hajadon menyasszonynyal, 8 hol özvegy asszony nőtlen férfival lépett házasságra.

Születések, az az újszülött 1854-ben 5839 jegyzetelt fel, e szerint 199 kevesebb mint 1853-ban, 92-vel pedig több mint 1852-ben, e három évet pedig együtt véve az általános népesezés száma után 5.₃%. Egy egy napra 18 születés esik.

Az újszülöttek nemre nézve nálunk is úgy állnak mint Európa bármely helyein, az az hogy több fi mint leány gyermek születik és p. oly arányban mint 15 : 14, a halva szülöttek közt mint 9 : 7-hez. E szerint voltak :

1854-ben 5839 élve szülöttek közt 3003 fi és 2836 leány gyermek.

1853-ban 6038   "   "   "   3103   "   "   2935   "   "

1852-ben 5747   "   "   "   2963   "   "   2784   "   "

A szülöttek polgári állását tekintve úgy a három itt feljegyzett éven át 100 újszülöttre 76 törvényes és 24 házasságon kívüli esik.

Halálozás. Ez évben 4804 haláleset fordult elő, legtöbb halt — mint rendesen — a nyári hónapokban; a halálozás közép száma april hóra, mint közönségesen lenni szokott, esik; egy egy napra általában 13.₆₆ halálozási eset számított; a halálozási viszony pedig a fi- és nőnem közt úgy állott mint 54.₆ : 45.₄-hez.

A gyermek halálozás a halálozáshoz általánosan e három évben úgy aránylott mint 13 : 24-hez, és pedig a gyermekek a leánygyermekhez mint 11 : 8-hoz; általában véve 100 újszülött közül az első életévben majdnem egy harmad része azaz 31.₇₆, és az ötödik életév betöltéig 44.₇₇%-al. Ha pedig az 1854-dik év általános halálozását vesszük tekintetbe, úgy az összesen elholtak közül minden 100-ra esik :

az élet 1-ső hónapjaiban 13.₀₅ v. is 100 ujszülött közt 10.₇₅

1—12 hónapos . . .	25. ₅₆	n	n	n	n	24. ₀₃
1—5 éves . . .	15. ₅₁	n	n	n	n	12. ₉₃
5—10 „ . . .	2. ₀₁	n	n	n	n	1. ₆₄
10—20 „ . . .	4. ₈₅	n	n	n	n	3. ₉₉
20—40 „ . . .	17. ₃₅	n	n	n	n	14. ₁₂
40—60 „ . . .	13. ₄₄	n	n	n	n	10. ₉₈
60—80 „ . . .	7. ₅₁	n	n	n	n	6. ₀₉
80 éven felül . . .	0. ₉₂	n	n	n	n	0. ₇₅ %-al,

és azon százaléki részek, melyek a 2-dik rovatban a 100 kie-
gészítésére hiányoznak, az évi népesedési növeke-
déséhez csatolandók és 0.₈₀%-ot tesznek ki.

Ez évben 26.₀₂ előre egy halott számított.

b) Népesedési mozgalom Pest városában . 1855-ben.

Ezen kimutatás annál nagyobb fontossággal bír, mint-
hogy az akkor uralgott cholera járvánnyal lépést tartott.

Ez évben, ámbár a katastrális kimutatás a lakosok szá-
mát csak 83,828 lélekre, s. p. 40,212 fi- és 43,616 nőneműre
teszi, az itt lakó idegenekkel együtt kerék számban 112,000-re
vehető, kik 24,550 családra oszlottak; s ezek mindnyájan a
népesedés mozgalma minden phasisaihoz, de legfőképp a halá-
lozáshoz járultak.

Házasság ezen vérszteljes járványos évben Pesten
1078 és p. 867 a róm. kath., 99 az evang., 2. görög n. e. és
110 a zsidók közt történt.

A házassági arányszám testvér városainkban
a katastrális szám szerint 81.₂₀, a lakosok megközelítő száma
szerint 92.₀₈; Pesten pedig ha 112.000 lakost veszünk
minden 111 lélekre 1 házasság esik.

A megeskedtek korát tekintve a fen jegy
szerint volt :

I. oszt. férfi	24 évig	8.51
II. " "	24—30 " . .	35.23
III. " "	30—40 " . .	40.23
		82.97%
IV. " "	40—50 . . .	12.24
V. " "	50—60 " . .	3.23
VI. " "	60 éven felüli . .	0.50%-al.
		15.97%

A protogam és palingam házasságok voltak -

- a) hol mindkét fél nőtlen és hajadon 71.95
- b) " " " özvegy " 5.58
- c) özvegy férfi hajadonnal . . . 13.08
- d) " " nő legénnyel . . . . 8.89%-al.

Születések. Ezek száma sehogy sem egyez meg az ujszülöttek számával, és pedig a halva szülöttek és többszülöttek miatt, azonban a szülöttek száma sem oly nagy, mint ez a természetes szaporodási erőnek megfelelne.

Szám szerint Pesten ez évben 5915 élve és 234 halva szülött gyermek lön feljegyezve; a születési arányszám 10,000 lakos után 549-re rug; ez évnek szülöttjei az általános népesedéshez 5.50%-ra, a katastralis szám szerinti után 4.81%-ra, vagy Pesten az első szerint esik 16.56, az utóbbi szerint 20.77 élőre 1 ujszülött gyermek. Az idő szerint legtöbb született 8.70%-al májusban, legkevesebb 7.87%-al januárban.

A szülők vallás különbsége szerint született rk. 4893, evang. a. v. 278, helvét 180, görög n. e. 13, zsidó 819; e szerint esik 1 ujszülött 16.09 rkath., 26.26 evangl. és 25.82 zsidóra.

A nemet tekintve született 3168 fi és 3986 leány, esett e szerint 1000 ujszülött leányra 1066 ujszülött figyermek.

Polgári állás szerint 4.96 házasságbelire 1 azon kívüli gyermek; 1000 ujszülöttre általánosan 34 halva született = 3.44% számított; 75 egyes szülésre 1 iker v. többes szülés esett.

Halálozás. A halottak száma e cholerajárvány évben felette nagy volt, s p. 8092 egyén jegyeztetett fel, s így a halálozási arányszám 792-re rugott; ezen évben tehát a múlt 1854-

dikhez képest 59.07%-al több halt, vagy is 7.21%-al a megközelítő valóságos és 9.63%-al a katastralis szám után, holott ezen szám rendes években 4.10% felül ritkán emelkedik.

A nemzet tekintve a megholtak közt volt 4218 fi- és 3874 nőnemű, úgy hogy 1000 nőnemű megholt után 1088 finemű számított, ezen arány a zsidóknál még feltűnőbb volt, miután 1000 : 1183-hoz állott.

A megholtak életkorát tekintve, jelentékeny a gyermek halálózása, mivel az újszülöttek legnagyobb száma gyakran már az élet első hónapjaiban elhal, s az összes elhaltaknak egy harmadát képezi az egy éves gyermekek halálózási száma; a második életévvel a gyermekhalálózás csökken; de a 0—5-dik évig csaknem a felét töltik a halálózási rovatnak.

A mi egyébiránt ezen korosztálybeli gyermekek halálózását illeti, úgy ez nem a halálózási esetek számát általán arányba hozva, hanem az újszülöttek száma szerint beszámítandó, s itt újból ezek polgári állása az elhaltakéval összehasonlítva, tekintetbe veendő.

A gyermek halálózása a XI osztályban számszerint a házasságból született gyermekek a házasságon kívül szülöttekhez hasonlítva, 1855-ben e következő százaléki arányban volt :

oszt.	kor	törvényes	törvénytelen
I.	0—1 hó	18.56	29.79
II.	1—2 „	6.10	9.50
III.	2—3 „	6.11	8.65
IV.	3—6 „	11.02	14.21
V.	6—9 „	8.80	9.00
VI.	9—12 „	9.00	6.76
VII.	12—18 hó	11.10	9.00
VIII.	18 hó—2 év	7.31	6.12
IX.	2 év—3 „	10.30	3.51
X.	3—4 év	5.81	2.57
XI.	4—5 „	4.14	1.54 %-el.

Ebből kivehető, hogy a házasságból született gyermekek élet viszonyai sokkal kedvezőbbek mint az azonkívülieké, és pedig 19.60%-al, emezek halálózási aránya li

zási aránya látszólag kedvezőbb lesz, ha az első évet túléltek s. p. 17.97%-al, azonban az előny amazok részén marad.

A magasabb életkornak halandósága következendő volt :

I—XI. oszt.	0—5 évesek	48.70
XII. „	5—10 „	3.93
XIII. „	10—20 „	6.18
XIV. „	20—30 „	8.85
XV. „	30—40 „	12.03
XVI. „	40—50 „	7.93
XVII. „	50—60 „	6.69
XVIII. „	60—70 „	4.59
XIX. „	70—80 „	2.57
XX. „	80—90 „	0.48
XXI. „	90—100 „	0.01
XXII. „	100 éven felül	0.00 %/o-al.

A gyermek halálozás aránylag a felnőttekhez véve ez évben csekélyebb volt, mint más rendes években, mert a cholera és typhus járvány alkalmával gyermek aránylag kevesebb hal meg mint korosabb osztálybeli.

A halál neme, ez még akkor tökéletlenül volt kimutatva, sem orvosrendőri, sem statistikai, még kevésbé tudományi tekintetben értékkel nem bírt, miután a halálokok elnevezései még akkori időben nemzetközileg elhatározva nem voltak, azért összehasonlításokra fel nem használhatók.

Ez évben Pesten 7990 ember = 98.67% természetes és 102 = 1.33% erőszakos halállal mult ki; s. p. járványokban cholera-ban 27.95, himlőben 1.15, nehéz szülés következtén anya 9.18 gyermek 0.47, közönséges betegségben 68.93%-al. Azon arányrész, melyet az erőszakos halállal kimultak a halálozási szám értékében ugyanez évben vesznek, öngyilkosságokra számítva, 0.33-ra tehető, s véletlen kimultak 0.56, az agyonverett és meggyilkoltak 0.05, víziszonyban elhaltak 0.002, ismeretlen okokból kimultak 0.32%-ra.

c.) Népesedési mozgalom Pest városában
1859-ben.

Eddig a népesedési mozgalmat egy rendes és egy járványos évről tárgyaltuk; de sem az egyik, sem a másikban nem voltunk képesek a halálozási viszonyokat úgy felállítani, a mint az orvosi tudományos kutatásainkra megkívántatik, főleg ha mi azt a cholera járványok tanulmányozására alkalmazni akarjuk, a hol biztos kimutatások egy rendes évben elhaltakról általjában, egyes városrészek, évszakok, az életben folytatott foglalkozásaik stb. szerint, de főleg a halál-okok elnevezéseinek biztos feljegyzésével szükségesek.

Egy ily rendes év volt az 1859-diki, melyben semmiféle betegség járványos uralkodásra nem jutott, melyben a halálozás rendes volt, mivel a kórházakon kívül csak 4116 halálozási eset a városban és külvárosokban fordult elő, 463-al kevesebb mint az előtte lefolyt évben, és a mi természetesen a népesedés növekedése miatt 447-el több mint 1857-ben.

Statisztikai összehasonlításokhoz az 1857. évi október hó 31-ki népszámlálási kimutatást, a mint az I. táblán látható, 136566 lélekkel felszámítva, használtuk.

A legnagyobb halálozás aránylag a lakosok száma szerint a Józsefvárosban volt, a legcsökélyebb a belvárosban, úgy hogy 1000 lakos után a Józsefvárosban 41, a Ferencvárosban 40, a Terézvárosban 32, a Lipótvárosban 23, a belvárosban 20 és a város lakóinak összes számát tekintve 31 s ha ide a kórházakban elhalt pestieket és idetartozó idegeneket vesszük, 38.

Az idő szerint legtöbb halt — mindig a kózházakat kivéve — a nyári hónapokban, legkevesebb november és deczemberben, mit is a következő rovatos kivételből láthatni:

Pest város

1859-ben.

Város rész	a megholtak hónapok szerint											Összesen		
	1858	1 8 5 9										tényleges szám	% arány szám	
	Decemb.	Január	Február	Március	Április	Május	Junius	Julius	Augusztus	Szeptemb.	Október			November
Belváros	32	32	47	43	37	36	45	29	27	37	33	34	424	1.78
Lipótváros	31	25	26	36	31	33	42	29	29	27	30	33	382	2.17
Terézvár.	108	141	126	153	124	157	170	164	163	133	123	104	1671	3.15
Józsefvár.	75	82	84	89	93	111	121	138	118	111	73	67	1155	4.15
Ferencv.	32	75	35	42	33	43	45	40	46	58	31	34	485	4.02
Összesen	278	316	312	363	318	374	423	391	398	366	290	277	4117	{ — 3.12
% arány	6.77	7.93	7.72	8.80	7.73	9.06	10.29	9.45	9.68	8.81	7.03	6.91	—	

Sokkal lényegesebb e halálozás kimutatása a megholtak kora szerint, főkép ha több éveket összehasonlítás végett egymás mellé állíthatunk, úgy hogy az elhalálozási rendre nézve biztos támaszpontokat nyerjünk, s így nem csak az orvosnak, hanem a statisztikusnak is érdekes szolgálatot teszünk.

Az életkor szerint a megholtakat osztályozva, meghala:

élet évek	1859-ben megholtak hónapokban												Összesen megholt 1859-ben	% -k arány a megholt.			
	1858	1 8 5 9												1859-ben	1858-ban	1857-ben	a 3 év alatti arány szám
	Decemb.	Január	Február	Március	Április	Május	Junius	Julius	Augusztus	Szeptemb.	Október	November					
0—1	124	164	146	151	163	174	226	210	230	174	132	135	2029	49.28	44.79	57.23	48.44
1—5	51	47	60	61	47	63	56	65	74	82	49	44	699	16.01	22.53	16.19	18.19
5—10	3	8	5	7	8	8	8	8	12	7	13	6	93	2.23	3.31	2.45	3.19
10—20	11	5	17	14	8	20	23	12	10	18	11	7	161	3.90	2.80	2.61	3.06
20—30	18	18	17	22	18	20	26	12	13	12	14	17	207	5.04	3.78	3.10	4.17
30—40	18	21	24	23	15	22	24	25	12	20	18	12	284	6.88	4.58	5.23	5.47
40—50	15	13	17	25	25	19	14	16	14	16	15	18	207	5.05	5.03	3.08	5.06
50—60	14	13	12	18	14	18	11	14	12	14	18	7	155	3.76	4.00	4.36	4.10
60—70	13	22	11	20	7	13	20	9	10	18	13	10	160	3.90	4.31	4.08	4.18
70—80	8	12	6	14	7	15	11	15	6	8	8	12	122	2.96	3.12	4.10	3.06
80—90	3	3	3	6	5	2	4	4	5	2	2	4	43	1.06	1.25	1.76	1.16
90 é.fel	—	—	—	2	1	—	—	1	—	1	2	—	7	0.17	0.10	0.10	0.46
Összes.	278	326	318	363	318	374	423	391	398	366	290	272	4117	—	—	—	—
%-ban	6.77	7.93	7.70	8.80	7.73	9.06	10.29	9.48	9.68	8.81	7.03	6.91	—	—	—	—	100.00

Ebből kivethető, hogy a halálozás 1859-ben általában legnagyobb május és augusztus közt volt, legkisebb november és deczember hónapokban; 1—5 éves legtöbb szeptemberben, legkevesebb novemberben halt meg, a magas és legmagasabb korokban a legtöbb halálozási eset márczius és áprilisban történt, és rendes években közönségesen történik.

Nemre nézve, az 1859-ben meghalt 4117 egyén közül volt $2138=51.93\%$ -el finemű és $1979=48.07\%$ -el nőnemű, és ezen arány a többi években is majdnem ugyanaz volt, úgy 1858-ban $51.84:48.16$ -hoz, 1857-ben $52.50:47.50$ -hez, e három éven átlajában $52.09:47.91\%$ -hoz.

Ezen három fenérintett években Pesten összesen meghalt 12,377 ember; felosztva egyes városrészekre esik a belvárosra 1333, a Lipótvárosra 1088, a Terézvárosra 5202 a Józsefvárosra 3262, a Ferenczvárosra 1492. Ha ezen számokat az egyes korosztályok szerint, s az arányszámokat ezer lélekben véve, az egyes városrészekre felosztjuk, a következő arányokat kapjuk :

Pest városában a halálozás 1857—1859-ig.

megholtak kora évek szerint	város részekben					átaljában ‰
	belváros	Lipót- város	Teréz- város	József- város	Ferencz város	
0—1	390	424	474	530	522	481
1—5	145	148	195	201	175	185
5—10	36	61	25	24	48	32
10—20	46	24	31	26	26	30
20—30	62	52	42	34	31	42
30—40	84	68	46	46	51	53
40—50	68	72	50	40	43	50
50—60	48	52	39	35	41	41
60—70	59	37	47	32	30	41
70—80	38	35	35	22	24	30
80—90	18	20	13	7	6	12
90 éven felül	3 ₀	3 ₀	1 ₅	0 ₉	—	1 ₀

Ezen három év lefolyása alatt a gyermekhalálozás legkisebb a bel- és Lipót-, legnagyobb aránylag a József- és Ferenczvárosban volt, s p. a 0—1 évesek aránya a bel- a Józsefvároshoz mint $39:53$ -hoz, az 1—5 éveseké mint $72:100$ -hoz viszonyult. A 10—40 éves osztálybeliek a bel-, a 40—60

évesek a Lipót-, úgy ezen két városrészben a legtöbb 60 éven túli is, tehát itt a legjobb élet viszonyok léteznek, mert 1000 megholt közt 70—80 éves volt a belvárosban 38, míg e kort a Ferencvárosban csak 22 érte el, úgy a 80—90 éves kort a Lipótvárosban 20, a belvárosban 18, míg ezt a Józsefvárosban 7, a Ferenczvárosban csak 6 ember érte el.

A gyermek-halandóság ezen kimutatásban fellette nagynak látszik lenni, s az is; azonban ha mi a magasabb korosztályokból azokat, kik a város népességéhez tartoznak, de a kórházakban elhunytak, ide számítva tekintetbe hozzuk, akkor egészen más s kedvezőbb arányt nyerünk, mely ezerléki számban következő:

0—1 éves	432	20—30 éves	76	60—70 éves	43
1—5 „	167	30—40 „	75	70—80 „	30
5—10 „	29	40—50 „	60	80—90 „	11
10—20 „	31	50—60 „	44	90 éven felül	1,6%-al

Az elhaltak vallását tekintve, a róm. kath. közül elhalt 5.₃₉ — legkevesebb 4.₀₄ a bel-, legtöbb 7.₃₀ a József- és 7.₂₅%-al Teréz külvárosban —; az ágost. hitvallásuak 4.₃₃, a helvét hitv. 5.₂₃, a zsidókból alig 3.₀%-al, s ez utóbbi arányszám még kisebb volna, ha a zsidók tényleges és valószínű létszáma tekintetbe vétetett volna.

Tanulságosabb az I. táblán a rovatos kimutatáson a 2-dik osztályban jegyzett megholtak száma, az életben volt hivatás és foglalkozásra nézve; mert meghalt (a kórházban meghaltakat tekintetbe nem véve) a helybeli lakosok közül: pap 1.₇₁, tisztviselő 2.₆₂, nyugdíjazott cs. kir. katonatiszt 14.₅₄, író s művész 3.₆₄, joggyakornok 1.₆₀, egészségügyi személy 3.₁₀, földbirtokos 1.₅₆, háztulajdonos és tőkepénzes 1.₈₉, gyáros s iparos 2.₆₂, kereskedő 3.₀₇, s.p. ezekre nézve az egyes városrészek tekintetbe vételével, meghalt a Lipótvárosban legkevesebb 1.₁₈%-al, — miután itt közönségesen nagykereskedő többnyire tehetősebb zsidók laknak, — a belvárosban 1.₉₆, hol tehetősebb kereskedők, legtöbb meghalt — 5.₀₂%-al a Terézvárosban, hol kis- és szegényebb sorsu kereskedő és hajhász lakik. Hogy az ipari segéd személyzet és napszámosok közül aránylag legtöbb a Lipótvá-

rosban halt meg, arra mutat, hogy azok itt nem szegények, és betegedésük esetében nem a kórházakra szorultak.

A k o r o s z t á l y o k a t e r o v a t o s k i m u t a t á s b a n t e k i n t v e, k i t ű n i k, h o g y a g y e r m e k h a l a n d ó s á g a 0—5 é v i g a b e l v á r o s b a n 14.₃₃, a L i p ó t v á r o s b a n 13.₂₈ m i n t c s e k é l y n e k v e h e t ő, e z t a v á r o s t ö b b i r é s z e i h e z h a s o n l í t v a, m e r t e z a T e r é z v á r o s b a n 30.₃₁, a J ó z s e f v á r o s b a n 36.₁₅, a F e r e n c z v á r o s b a n 29.₂₇ % - r a r u g.

A h a l á l o k o k e l n e v e z é s e o r v o s t u d o m á n y i t e k i n t e t b ő l a h a l á l o z á s k i m u t a t á s á n a k l e g é r d e k e s e b b r é s z e, s e z m o s t m á r a z 1857-ben Bécsben összegyűlt nemzetközi statisztikai congressus megállapodása és határosata szerint történik :

Meghalt tehát e szerint 1859-ben :

1-ör. R á n g á s o k b a n g y e r m e k $712=17.₅₄\%$ -al a megholtak általános összegéhez aránylag véve, egy még nem tökéletesen meghatározott halál-ok, miután ez csak a kórtünemények után neveztetett el. Számszerint legtöbb s így első helyre tétetett.

2-ör. T ü d ő g ű m ő s ő d é s 700 eset $=12.₇₅\%$, többnyire tavaszkor ér nyáron, kisebb számmal őszkor és télen fordult elő.

3-ör. H o l t a n s z ű l ő t t 339 $=8.₂₃\%$, legtöbb az őszi, kevesebb a téli hónapokban.

4-er. V e l e s z ű l e t e t t g y e n g e s é g b e n 199 $=4.₈₃\%$, legtöbb márcziustól juniussig, legkevesebb november és deczembenben.

5-ör. V í z k ó r s á g 148 $=3.₆₀\%$, legtöbb márcziusban, legkevesebb januárban. Ezek közt sok Brightféle vesebántalom.

6-ör. T ü d ő l o b 136 $=3.₃₁\%$ legtöbb január és februárban, legkevesebb július és augusztusban. Minden 10,000 élő lakos után 11 egyén halt meg tüdőlobban.

7-szer. H a s m e n é s b e n 134 $=3.₂₉\%$, legtöbb július és augusztus, legkevesebb deczembertől májusig.

8-ör. A g g g y ö n g e s é g b e n 133 $=3.₂₁\%$. Ezen szám felette nagy, miután aggnoknál, hol különös kórtünemények nem fejlődtek, a halál-ok elnevezése ekkép történt; halt pedig

elaggott ember többnyire márcziustól júniusig, legkevesebb őszkor.

9-er. Újszülöttek állgőrcse $120 = 2.01\%$, többnyire nyáron, ritkábban a téli hónapokban.

10-er. Hagymáz 109 esetben $= 2.63\%$ -al, májusban legtöbb, legkevesebb novemberben.

11-er. Bállob 109 eset $= 2.48\%$, többnyire júniusban, ritkábban február és szeptemberben.

12-szer. Tüdőhűdés 108 $= 2.62\%$, legtöbb januárban, legkevesebb júniusban.

13-or. Vérhas 84 eset $= 2.104$, juniustól szeptemberig, épen nem január és februárban.

14-er. Hasmirigy gümösödés $72 = 1.75\%$ -al.

15-ör. Hőkhurut 58 $= 1.21\%$ -al s i. t.

d.) Népesedési mozgalom Pest városában 1865 és 1866-ban.

Ezen két évet egymás mellé állítva szükségesnek tartottuk kimutatni, mivel az egyikben a hagymáz, az utóbbiban a cholera járványkép uralkodott, a halálozás összehasonlítása annál érdekesebb leend.

Házasság 1865-ben 1458, tehát 162-vel több mint 1864-ben; 1866-ban 1375, tehát 83-al kevesebb mint 1864-ben s. p. 1865-ben keresztényeknél 1226, zsidóknál 232,

1866-ban " 1141, " 234,

a házasságok száma a népesség arányához csakis a keresztényeknél növekedik rendesen, de nem úgy a zsidóknál, mert házasság köttetett:

1826-ban keresztényeknél 776, zsidóknál 18,

1830-ban " 749, " 21,

1835-ben " 831, " 38, s i. t.

Tehát a zsidók felette nagy szaporodása tűnik fel, mely azonban ezen évek során át nem annyira születések, mint bevándorlás s megtelepedés által eszközöltetett Pesten.

Született 1865-ben 6661 s p. 3462 fi és 3229 leány,

1866-ban 7158 " 3737 " " 3421 "

gyermek, s ez utóbbi volt eddig a szülöttek legmagasabb száma.

Legtöbb — 619 és 701 — született mindkét évben aprilban, legkevesebb — 504 — 1865-ben december, és 1866-ban februárban, így tehát ez évben egy hónapra középszámmal 596, a mult évben pedig 557 újszülött esik.

A szülők vallását illetőleg született és feljegyeztetett: 1865-ben 4995 r. kath. 561 evang. 8 gör. n. e, és 1127 zsidó 1866-ban 5396 „ „ 621 „ 1 „ „ „ és 1140 „ szülők után, mint azt a következő rovatos kimutatásból látni lehet. L. II. tábla.

Pest város

II.

A házasultak és szülöttek

Plebánia vagy rabinatus	január		február		márcz.		ápril		május		június	
	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született
r. kath. belváros. {1865	16	32	21	38	7	34	10	43	18	33	9	37
{1866	10	37	19	35	1	39	10	31	15	41	8	26
" " Lipótvár. {1865	4	24	18	31	—	32	7	30	11	29	8	38
{1866	5	42	11	24	—	53	6	34	7	33	3	23
" " Terézv. {1865	31	144	81	130	—	188	11	167	34	152	31	163
{1866	41	164	62	127	1	163	27	179	43	147	19	144
" " Józsefv. {1865	26	164	75	142	3	150	14	163	27	144	20	133
{1866	24	164	34	165	1	151	23	195	30	159	12	162
" " Rókusk. {1865	—	6	2	3	1	3	1	1	—	2	—	7
{1866	—	7	1	7	—	3	—	18	—	6	—	5
" " Ferenczv. {1865	9	18	17	44	—	46	2	51	13	66	8	55
{1866	25	46	23	52	—	51	13	68	9	52	5	53
evangel. ág. v. {1865	8	29	19	24	1	18	4	27	8	41	10	30
{1866	4	28	11	29	—	30	5	33	10	30	8	29
" helv. v. {1865	1	20	11	20	6	20	2	21	8	19	1	23
{1866	6	15	6	24	1	33	4	28	9	20	3	12
görög keleti {1865	—	1	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—
{1866	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—
zsidó . . . {1865	18	01	26	103	12	95	22	111	21	102	24	72
{1866	10	102	25	93	12	127	12	114	30	95	27	93
Összesen {1865	113	551	271	537	30	531	73	619	135	588	111	559
{1866	125	605	192	556	16	630	101	701	153	583	85	547
nem szerint . . .	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány
1865-ben . . .	308	243	275	262	280	251	320	296	319	275	280	279
1866-ban . . .	317	288	308	248	315	315	371	330	310	273	296	251

T á b l a.

1865 és 1866-ban.

összeses rovatos kimutatása.

július		august.		szept.		oktob.		novem.		deczem.		összesen		szülöttek köztt volt		házas- ságból azon kívül	házas. kívüliek % aránya
házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született	házasult pár	született		
13	34	10	24	15	31	14	40	11	36	3	31	147	413	314	99	—	
13	41	11	21	14	29	20	40	18	27	5	38	144	404	301	103	—	
7	36	13	36	6	35	12	30	15	32	—	28	101	377	263	144	—	
4	44	7	36	10	33	8	39	14	31	2	35	77	387	239	148	—	
34	154	35	162	34	161	52	140	56	140	1	125	400	1806	1040	766	—	
30	158	25	148	28	162	40	142	68	171	3	126	415	1936	1179	757	—	
24	180	35	130	24	116	36	138	24	162	1	135	309	1624	811	813	—	
20	166	16	35	115	34	34	117	38	135	2	165	269	1795	1103	792	—	
—	16	1	30	—	35	—	10	—	6	—	13	5	132	14	118	—	
—	31	—	—	—	36	—	39	—	19	—	8	1	220	17	203	—	
6	55	7	41	19	51	11	61	23	53	3	47	118	633	427	206	—	
12	54	13	36	11	77	6	53	13	41	—	58	130	655	446	209	—	
11	31	5	24	10	32	6	28	9	29	3	23	93	338	218	120	—	
3	31	9	27	8	32	13	35	15	25	—	36	88	377	213	164	—	
1	21	6	12	7	23	8	21	4	25	2	9	52	233	132	101	—	
3	16	3	24	1	11	4	27	6	13	2	18	48	244	141	103	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	1	1	4	6	5	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	—	—	
12	91	20	81	19	101	22	91	19	63	17	93	232	1127	1064	63	—	
7	107	18	91	10	95	12	89	25	98	16	96	234	1140	1087	53	—	
107	571	132	539	193	585	161	559	161	548	202	501	1458	6691	4289	2402	35,0	
92	648	102	570	117	591	167	581	195	560	30	578	1875	7158	4626	2532	35,3	
												összesen					
fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány	fiú	leány		
284	287	283	286	286	299	303	256	274	274	253	251	3462	3229	344	304		
344	304	293	28	309	282	298	283	291	269	285	293	3737	3421				

A halálozás mindkét utóbbi évben felette nagy volt, mi 1865-ben a hagymáz, 1866-ban a cholera járványnak tulajdonítható; meghalt pedig összesen.

1865-ben 6148 ember s p. 3412 fi- és 2736 nőnemű

1866-ban 9167 " 4770 " " 4397 "

A halálozási időt — hónaponként — tekintve meghalt:

hónap	1865-ben	1866-ban	hónap	1865-ben	1866-ban
januárban . .	8. ₉	6. ₉	júliusban . .	8. ₉	7. ₈
februárban . .	8. ₄	5. ₃	augusztusban	8. ₃	8. ₆
márcziusban .	9. ₇	7. ₃	szeptemberben	7. ₄	18. ₁
áprilisban . .	9. ₁	7. ₅	októberben . .	7. ₅	12. ₇
májusban . .	8. ₉	6. ₄	novemberben	6. ₄	5. ₇
júniusban . .	8. ₃	7. ₃	decemberben	7. ₃	6. ₁ / ₆ -al.

A havi ingadozás tehát 1865-ben az uralgó hagymáz alkalmával nem volt oly feltűnő nagy, mint 1866-ban a cholera járvány dühöngése alatt, mert a február havi 5.₃% és szeptemberi 18.₁% közt ingadozott, míg 1865-ben a legalacsonyab 6.₄ novemberi százaléki arány a márcziusi 9.₇% közt hullámozott.

Egy-egy napra átlajában 1865-ben 18, 1866-ban pedig 25 halálozási eset honosult lakosra számítható.

Va í l á s r a nézve a megholtakat osztályozván, s pedig egyszerűen a keresztényeket a zsidóktól mint különös fajt elkülönöztvén, ismét azon tapasztaláshoz jutunk; hogy a járványok alkalmával is ez utóbbiak sokkal kedvezőbb élet- és halálozási viszonyokkal bírnak mint a keresztények, s ha e két csoportot életidőre nézve egymás mellé állítjuk, következő arányok tűnnek fel: ú. m.

életév	keresztény	zsidó	életév	keresztény	zsidó
0—5 éves	53. ₀₁	32. ₃₄	50—60 éves	5. ₈₈	5. ₃₆
5—10 " "	1. ₈₆	4. ₁₀	60—70 " "	4. ₈₅	6. ₃₆
10—20 " "	4. ₃₃	7. ₄₃	70—80 " "	2. ₇₅	6. ₅₆
20—30 " "	9. ₀₇	12. ₈₇	80—90 " "	0. ₈₂	4. ₃₆
30—40 " "	9. ₆₃	9. ₃₅	90—100 " "	0. ₁₄	2. ₀₁
40—50 " "	7. ₈₇	7. ₃₉	100 éven felül	0. ₀₁	0. ₁₅ / ₆ -al.

Összehasonlítva tehát e két fajbeli halálozást tapasztaljuk, hogy a 0—5 éves gyermekeknél a halandóság felette nagy a keresztényeknél és viszonylik az e korosztályban meghalt zsidókhöz mint 5:3-hoz, s ezen oly csekély gyermekhalan-

dóság a zsidóknál legnagyobb befolyást gyakorol ezek szaporodására nézve ; — mert ha az 5—30 évesek közt a halandóság nagyobb mint a keresztényeknél, még is huszonöt évek lefolyta alatt (vagyis négy korosztály után) az aránykülönbség csak 9.32% , míg az első korosztály (0—5 évesek) nyemrényé 20.47% , s így 11.15% tisztán megmarad a harmincz éven túli korosztályoknak, mert a 35 évesek mindkét vallásfelekezeteknél egyenlő arányban vannak, innen pedig ismét a zsidókra nézve egy felette kedvező viszony áll elő, mely szerint ezek élettartama növekszik.

A zsidó gyengébb testalkattal és életerővel látszik birni mint a keresztény, a mit leginkább a hadkötelezettek állításánál lehet látni, mert azon contingens, melyet a mi izraelita népességünk a keresztényhez arányítva a harcz mezejére kiállít, jóval kisebb mint a keresztényeké, és ez okát találja a test kifejlődésében — testi hibák — az izraelita fajttal illetőleg, mely e szerint, a hadkötelezettségre nézve fenálló szabályok értelmében, képesnek nemcsak hogy nem találtatik, hanem e szolgálatnak meg sem felel. A zsidóknál kisebb-nagyobb mértékben lapos mellot találunk és ezt majdnem uralgólal, de daczára ezen látszólagos gümőkóros külemnek, a gümőkór a zsidóknál még is aránylag gyérebbe, mint a keresztényeknél.

A mi azonban a zsidók élet- és halálozási viszonyait kedvezőbbnek mutatja, ez okadatolt magyarázatát szinte a socialis és egyéb viszonyokban találja ; — a zsidó általában mértékletesebben él a kereszténynél, ritkán él szeszes italokkal, hetenként egy napon tökéletesen kipihen a heti fáradalmakat, különös gondját viseli és ápolja élete párját, nejét, kit minden terhes vagy fárasztó munkától visszatart, úgy gyermekeit is betegesedés esetében, azonnal orvosi gondviselésre bízza, mindezekhez járúl az is, hogy a zsidó közönségesen kereskedéssel, s igen ritkán nagy testi erő kifejtését kívánó mesterségekkel foglalatoskodik, s így egyáltalában kedvezőbb életviszonyokban létezik.

A halál-okot tekintve, az e szakasz lényeges részét képezi, s így az 1865 ben elhalt 6148, és

1866-ban „ 9167 egyének számszerinti

kimutatása a III. táblán, a halál-ok elnevezése, s a megholtak életben volt foglalkozásuk szerint csoportozva látható, azon csak némi gyermek és nő betegségek hagyattak ki, melyekre az életben volt foglalkozás semmiféle befolyást nem gyakorolhatott, s ezek számszerint következők:

halál-ok	1865-ben	1866-ban	halál-ok	1865-ben	1866-ban
halva született	300	334	újzsid. állgőrcse	18	34
vele szület gyengés	237	335	vizrák	6	1
kanyaró	11	258	rágások	722	842
vörheny	83	117	gyermekágyi láz	13	19
torokgyík	111	137	petefészek lob	1	1
hökhurut	97	151	gerincszag sorvadás	1	4
hasmenés	262	265			

Ebből úgy mint a fenyjegyzett III. rovatos kimutatásból látható, hogy e két járványos évben is, a typhus és cholera kívül, a többi előfordult betegségek közt, a hullámszék csekély, mi annál inkább tűnik ki, ha a rovatos kimutatást közelebből megvizsgáljuk.

A holtan születettek közt e két évben az ingadozás felette csekély volt, de az arány az összes megholtakhoz jelentékeny, és ez áll a veleszületett gyengeség következtében elhaltakra nézve is.

Öngyilkos 1866-ban csekély számmal volt, holott ezek száma rendszeren egy évben 40—60-ra rug.

Hagymáz, ez már járványkép 1864-ben kezdődött és folytonosan egész tavasz végéig 1866-ban uralkodott; meghalt 1865-ben typhusban $473=7.06\%$, és 1866-ban $256=2.6\%$ -al a holtak összes számához. — A megholtak közt volt legtöbb kézimunkás és napszámos, s p. 1865-ben 236, 1866-ban 112, úgy 61 és 25 cseléd, 16 és 6 tisztviselő, 3 orvos, 9 és 12 kereskedő, 19 és 7 cipész, 16 és 13 szabó, 6 és 6 közműves, 13 és 12 ács és asztalos, 10 és 7 lakatos és kovács, 3 és 2 áponcz, egy timársem, 31 és 16 nőszemély, 20 és 6 gyermek, s í. t.

Víz kór s ág — egy eléggé meg nem határozott halál-ok, — volt 1865-ben 163, és 1866-ban 126 eset, s. p. 6 és 7 tisztviselő, 5 és 6 magánzó, 9 és 8 kereskedő, 3 és 9 kádár és ács 78 és 50 napszámos, 0 és 12 cseléd, 4 és 2 áponcz, 27 és 14 nőszemély, 14 és 4 gyermek, s í. t.

Súly csak 2 és 3 eset.

Cholera — keleti — csak 1866-ban s p. 1944 halál-
eset, ú. m. 2 pap, 8 tisztviselő, 9 magánzó, egy orvos
sem, 35 kereskedő és hajhász, 10 fényképész és mázoló, 3
sütő, 8 molnár, 5 mészáros, 39 ezipész, 47 szabó, 5 fodrász,
28 köműves, 32 ács és asztalos, 18 lakatos és kovács, 11
timár, 43 tehenész, 8 hajós, 634 napszámos, 104 szolgál, 8
házmester, 81 áponcz, 32 koldus és csavargó, 260 nőszemély
457 gyermek s i. t., de egy tekeőr (marqueur) sem.

Tüdőlobb volt 256 és 372 haláleset, s p. 4 és 5 tiszt-
viselő, 5 és 2 kereskedő, 3 és 2 lakatos, 2 és 4 köműves, 5
és 5 ács, 187 és 143 napszámos, 8 és 19 cseléd, 6 és 8 áponcz,
13 és 9 nőszemély, 10 és 143 gyermek s i. t.

Hashártya és béllobban halt 158 és 174, s p.
3 és 2 kereskedő, 2 és 3 kovács, 2 és 2 ács, 107 és 151 nap-
számos, 13 és 2 cseléd, 11 és 5 nőszemély, 12 és 8 gyer-
mek s i. t.

Tüdőgümőben meghalt 1190 és 1242. s. p. 32 és 36
tisztviselő, 3 és 1 orvos, 45 és 42 kereskedő, 9 és 4 festész
és fényképész, 10 és 10 tekeőr, 39 és 44 cipész, 60 és 58
szabó, 23 és 20 köműves, 52 és 28 asztalos és bognár, 20 és
16 kovács és lakatos, 8 és 16 tehenész, 3 és 4 timár, 575 és 640
napszámos, 40 és 48 cseléd, 23 és 12 áponcz, 150 és 162
nőszemély, 36 és 41 gyermek s i. t.

Gümőkór általános 1050 és 961 haláleset. s p. 5 és
10 kereskedő, 6 és 6 szabó, 14 és 10 asztalos, 155 és 92 nap-
számos, 13 és 11 cseléd, 5 és 15 áponcz, 21 és 22 nőszemély,
763 és 756 gyermeknél s i. t.

Nyilvános egészségügyi felügyelet.

A közegészségügyi rendőrség tekintetéből Pesten sok
jó történt, azonban a két utolsó 1865-diki hagymáz, és
1866-diki cholera-járvány években nem annyi, a mennyi a
két járvány kitörése meggátlásának vagy enyhítése és elnyo-
mása tekintetéből szükséges lett volna.

Városunk tökéletes desinfectioja lehetetlen a számos és
célszerűtlenül épített árnyékszék és csatornák miatt; nem le-

het most már azon segíteni, hogy az 1838-diki nagy áradás után, a városnak egy nagy része rossz anyaggal — szeméttel — feltöltve lőn, sok rossz pinzelakások léteznek, melyeket a háztulajdonosok nagy kára nélkül, de a városban a lakások hiánya miatt is, megtiltani sem lehetett; nem lehetett segíteni a nagy részben rossz kútvizünkön, de lehetett volna a nagyobb tisztaság eszközése és fentartása stb. által.

Philantropiai intézetek hiányában nem vagyunk, az orvosi személyzet elegendő számmal létezik, s p. ez utolsó évben 233 orvostudor és 44 sebész segedelemre készen állott, lakik pedig orvostudor a belvárosban 68, a Lipótvárosban 67, a Terézvárosban 53, a Józsefvárosban 39, a Ferenczvárosban 6.

A város részéről alkalmazva volt:

1 tiszti főorvos, egyszeremind közkórházi igazgató,
8 kerületi főorvos, egyyszeremind mint szegények orvosai,

7 közkórházi osztályos első orvos, 12 al- és segédorvossal,

1 elsődorvos s 1 segédorvos a kényszerítő dologház és városi ápolnokok számára.

Egyébb betegápolási intézeteket illetőleg létezik Pesten: 14 nyilvános gyógyszertár, 1 közkórház, 1 szegény-gyermek-, 1 izraelita-, 1 kereskedelmi, több kisebb privát kórház, több beteg és temetkezési egylet, jótékony nőegylet s i. t.

B e t e g e s e d é s.

Mind a mellett hogy a városunkbani megbetegedésnek pontos statisztikáját tökéletesen adni nem áll hatalmunkban, úgy még is képesek vagyunk, a hivatalos jelentések nyomán a szegény-, beteg- és kórházi ápolásban előfordult kóreseteket kimutatni, melyek után már is az általános megbetegedésre nézve valószínű következtetéseket vonhatunk.

Mi itt erre nézve egy rendesen lefolyt járvány nélküli évet, az 1859-ikét, akarjuk tekintetbe venni, és a két utolsó 1865-ki typhus és 1866-ki cholerajárvány éveket.

A fent érintett rendes 1859-iki egészségügyi évben 44,112

beteg jelentetett fel, úgy hogy mindannyinál az ivar, kor, vallás és elszenvedett betegség lefolyására nézve, tökéletes kimutatások birtokában vagyunk.

A megbetegedés, gyógyulás vagy halálozás ez évben idő szerint úgy a kór kimenetelére nézve, a szegény betegek járólagos gyógykezelésére, mint a kórházbani szerelésre nézve következő eredményre jutottunk.

Pest város 1859-ben.

H ó	szegény beteg		kórházbani gyógykezelés					
	betegesedés		betegesedés	gyógyulás	halálozás	betegesedés	gyógyulás	halálozás
	%-ki arány	évszak						
Deczem. 1858	6. ₈₀	télén	7. ₀₆	7. ₇₇	8. ₇₄	21. ₁₇	23. ₀₃	25. ₄₀
Január 1859	7. ₉₅		8. ₄₀	7. ₉₁	8. ₃₈			
Február "	7. ₈₁	tava.	8. ₁₁	7. ₈₀	8. ₃₈	23. ₁₇	25. ₁₃	28. ₀₇
Márczius "	8. ₈₃		7. ₇₉	8. ₇₃	9. ₃₀			
Április "	7. ₈₈		8. ₄₃	8. ₄₁	10. ₄₀			
Május "	8. ₁₈	nyár.	7. ₃₈	8. ₃₀	9. ₃₄	26. ₁₃	25. ₁₀	25. ₀₀
Június "	8. ₄₇		7. ₄₆	7. ₂₁	9. ₅₆			
Július "	10. ₅₈		9. ₁₃	8. ₅₃	8. ₂₈			
Auguszt. "	11. ₁₉	őszk.	9. ₀₈	9. ₄₆	7. ₈₅	25. ₇₁	25. ₄₈	19. ₉₄
Szeptem. "	8. ₄₃		9. ₁₁	9. ₈₈	7. ₈₃			
Október "	7. ₆₇		8. ₀₄	8. ₇₄	6. ₅₀			
Novemb. "	6. ₅₈		8. ₅₉	7. ₃₄	6. ₅₈			

Látható tehát ebből, hogy nálunk a megbetegedés rendszeren nyáron legnagyobb, tavasz és őszkor legkisebb; a legnagyobb halálozás a kórházakban tavaszkor szokott lenni, a legcsekélyebb — mint rendes lefolyású években közönségesen, össze tehető, a relativ leggyorsabb gyógyulás augusztus és szeptember, a leglassúbb a téli hónapokra esik.

A fent kimutatott járólag kezelt betegek kor szerint osztályozva egy egy ezer betegre esett :

0—1 hónapos	28,	5—15 éves	86,	30—40 éves	201,
1—12 "	87,	15—20 "	150,	40—60 "	124,
1—5 éves	98,	20—30 "	180,	60 éven felül	40.

Tekintve a megbetegedés idejét, a megbetegedettek körét több rendes lefolyású éveken át, és az egyes betegségek százaléki arányviszonyát a megbetegedés összes számához

hasonlítva, ugy bámulatos rendet, alig észrevehető ingadozással, találunk és ezen egyformaság még a halálozásban is feltűnőleg mutatja magát.

E helyen csupán a nevezetesebb népkórokat, és pedig 1858 és 1859-ről, fogjuk egymás mellé állítani és a megbetegedésre vonatkozó számokat ‰-al kimutatni.

Pest város 1858 és 1859-ben.

A kór megnevezése	é v		A kór megnevezése	é v	
	1858	1859		1858	1859
gyomor és bélhurut	15.44	10.45	légcső lob	4.14	5.08
vérhas	1.94	1.24	tüdő- a mellhártya		
alhasbani szervek			lob	2.77	4.78
lobja	0.31	1.47	tüdőgümőkór	1.53	2.78
máj elfajulás	0.14	0.13	hökhurut	1.16	1.34
csúz és köszvény	6.41	6.77	bujakór	4.44	3.39
váltó lás	4.02	4.73	méhvérfolyás	0.22	0.01
gümőkór	1.71	1.06	gyermekági lás	0.39	0.23
gürrvénykór	2.12	2.00	szemlobok	3.13	3.06
hagymás	1.71	1.43	göresők és rángások	0.01	0.31
cholera nostras	0.57	0.43	nehézkór	0.44	0.70
orbáncz	0.05	0.76	agy- és agyhártya		
himlő	0.43	0.70	lob	0.34	0.72
vörheny	0.17	0.13	agyvízkór	0.44	0.14
kanyaró	0.37	2.33	s i. t.		
tüdő hurut	5.06	8.51			

Csak is tehát a gyomor- s bél- és tüdőhurutnál, a tüdőlobnál találunk feltűnőbb ingadozást, csekély az minden többi betegségeknel.

Hogy legelőbb némi áttekintéssel bírjunk az uralgó nevezetesebb népbetegségekről, a mint ezek kórházainkban és egyéb philantropiai intézetekben állottak, ezt a következő rovatos kimutatásban adni szándékunk.

Ha az 1859-dik évben a kórházakban s egyéb philantropiai intézetekben gyógykezelt 43,067 beteget tekintetbe vesszük, ezek fő- és arányszámát vizsgáljuk, kiténik, hogy mindannyi így és itt gyógykezelt betegségek közül a bujakór a legnagyobb — 11.61 — arányszámot nyújtja, és az aggok intézetét kivéve, még a gyermekkórházban is, még pedig

4.17%-al — előfordult — természetesen a szülőkötől a gyermekekre átszármozott esetekben.

Második helyen áll a gyomor és bélhurut, 11.25%-al, legtöbb eset az aggok intézetében; ugy továbbá a légzés szervi hurut 5.46%-al, szinte legtöbb az aggoknál; — az általános betegségek közt legmagasabb arányszámmal voltak a váltólázak s. p. 6.66%, nevezetesen nagy mennyiségben az itt tanyázó kir. katonaság közt, míg az aggoknál alig fordult elő; — a csúszok 3.28, a hagymáz csak 1.70%-al, és majd nem ezen arányban — 1.78%-al — voltak a tüdőlobok, de fájdalom nagyobb — 2.65% — arányszámmal viszonyultak a tüdőgümőkör esetei.

Ugyan ezen 1859-dik évben az egyes kórok tetőpontjokat — culminatio — és apadásuk legkisebb fokát — declinatio — különböző időkben érték, s p. a nevezetesebb népkórokat tekintve :

Pest város 1859-ben.

1000 beteg közt	A kór megnevezése	legtöbb		legkevesebb	
		hóban	% arány	hóban	% arány
129	gyomor és bélhurut	augusztus	17.21	november	3.40
69	izületlob, csúsz és kőszvény	deczemb.	10.77	október	6.34
57	légzés szervi hurut	január	17.31	október	3.50
36	váltó lázak	szeptemb.	15.24	január	5.22
32	légeső és hörg lobok	február	14.27	november	4.48
30	tüdőgümő	márczius	14.43	augusztus	3.55
29	tüdő lobok	deczemb.	12.47	október	4.43
22	görvélykór	junius	11.48	október	6.07
16	vérhas	julius	34.05	április	0.71
15	gümőkör ált.	augusztus	16.56	deczemb.	1.57
14	hagymáz	szeptemb.	15.39	május	3.01
12	rágások és nehéz kór	január	11.55	szeptemb.	3.19
9	alhasi szervek gyuladása	julius	15.05	április	3.17
9	vizkórság	október	11.22	február	5.00
8	hökhurut	augusztus	20.28	február	3.77
6	orbáncz	szeptemb.	14.00	január	3.49
5	vérpökés	május	12.41	november	3.44
3	agylob	julius	12.27	november	2.12
	s i. t.				

A népkórok időszakok szerinti fellépése látszólag szabályszerű és bekövetkeztetésök azoknak természetes összefüggését a meteoricus viszonyokkal némi-

leg tanúsítja; számos természeti tűnemények időszakonként ismétlődő megjelenése rég ismert tény, ezen időszakonkénti megjelenés hasonlatossága és egyszerűsége a különböző természettűnemények szoros összefüggésének megismeréséhez vezetve képezé számos és igen érdekes felfedezések kútfejét.

Hogy egy telhetőleg világos képet a megbetegedés és halálózásról a népkórokban és az ezekben megbetegedett és elhaltak valódi arányáról, valamint ezekről és a közmegbetegedésről egyáltalában nyerhessünk, elkerülhetetlen szükséges, hogy legalább egy tíz évet magában foglaló ciklust kimutassunk, melynek közepére egy cholera járvány év essék, ezt pedig legczélszerűbben úgy teljesíthetjük, ha az 1850 egész 1859-ik év bevégeztéig, a pesti sz. Rókus-hoz címzett közkórházban ezen tíz év alatt gyógykezelt 73,224 beteget, és az ezekből elhalt 8,051 egyént nevesetesebb népkórok szerint osztályozva százaléki arányban kimutatjuk.

E rovatos kimutatásban a leggyakrabban előforduló népbetegségek közül húsz van feljegyezve, melyek az észlelés tárgyát képezék, s meggyőződhetünk, hogy a tíz éven át legtöbb esetben az évi ingadozás csekély és alig észrevehető, és a cholerajárványon kívül egy betegség sem mutatott a megbetegedési arányban némi felöltő hullámzást; feltűnőbb az évi halálózási arány, fölötte gyakori az a fi- és nőnem közt.

Ezen tíz év lefolyta alatt — mint azt a IV-ik tábla mutatja — gyógykezeltetett a közkórházban :

1. Tüdőlobbal 1920 beteg és p. 1327 fi- és 593 nőnemű, ezek közül meghalt $441=22.97\%$ -al, a megbetegedés a nőneműeknél kisebb, de nagyobb ezeknél a halálózás, mert ez a fineműeknél 21.23 és a nőneműeknél 26.21% -al volt; a közmegbetegedésben a tüdőlob 2.62% -al részesült. Szám szerint legkevesebb — 1.98% -al — betegedett meg 1859-ben, legtöbb — 2.76% -al — 1854-ben; a halálózás legcsekélyebb — 14.78% 1857-ben, legnagyobb — 30.91% -al — 1855-ben és ez évben a nőneműeknél szinte 42.12% -ra rugott.

2. Légszervi huruttal 1297 beteg = 1.77% -al, de egy sem halt meg.

3. Tüdőgümőkórral 4255 = 5.81% -al, ezek közül

2433=57.18% halt meg, s p. fi-58.38, nőnemű 58.78%; a beteg nem szerint sokkal több fi- s p. 2849=3.88, és 1406=1.92%-al nőnemű. A szaporodás e korban évről évre fokenként történik.

4. V é r p ö k és csak 12³ eset, melyek közül 18=14.08% elhalt.

5. G y o m o r h u r u t t a l 4104=5.06, de semmi halálozás.

6. S á r g a s á g h e v. 187=0.26, 18=9.62% meghalt.

7. B é l h u r u t t a l 987=1.35, melyekből 93=9.43% halálozás.

8. V é r h a s s a l 439=0.60%, melyekből 84=19.13%-al halt; legtöbb eset 1855-ben, s p. 95, legkevesebb — 20 eset, 1851-ben fordult elő.

9. C h o l e r á v a l 1387=1.89, 748=53.90%, halt meg. Itt mindannyi s p. honosult keleti cholera esetek lettek feljegyezve, milyenek minden évben szoktak előfordulni, csak 1858-ban nem volt, a többi években 2—29 eset közt ingadozott, mert az 1850-ben jegyzett 84 eset szinte valóságos keleti cholera eset volt, úgy 1848—1850-ben a második járvány első időszakából volt. Ezen 84 cholerabetegből 49, tehát 58.33%-al meghalt; a második 1854/55-iki időszakban 1242 cholera beteg vétetett fel, kik közül 685=55.15%-al meghalt.

10. S ü l y 70 eset, meghalt 21=30.0%-al.

11. V á l t ó l á z 4190, tehát 5.72%-al az összes betegekhez; haláleset nem volt; legtöbb eset 1854- és 1850-ben fordult elő, legkevesebb 1859-ben.

12. H a g y m á z 3176=4.34%, meghalt 996=31.36%-al; legtöbb — 612=8.21%, meghalt 126=20.58%-al — 1850-ben; legkevesebb — 149 és 46=30.80% halálozással — 1859-ben. A megbetegedés nem szerint úgy állott, hogy 2122=2.90% férfi és 1054=1.43% nő volt, meghalt pedig 592=27.90 fi- és 404=38.33%-al nőnemű.

13. O r b á n c z c z a l 868=1.18%, meghalt 13=1.50%-al legtöbb — 137 — eset volt 1854-ben, legkevesebb — 43 — 1859-ben.

14. C s ú z- és k ö s z v é n y n y e l 3248=4.44%, meghalt 10=0.29%-al.

15. Agyvérzések 219=0.₂₉, meghalt 242=51.₃₃% al.

16. Gyermekekágyi lázak 64=0.₀₉%, meghalt 13=20%₀-al.

17. Himlővel 572=0.₇₈, meghalt 52=9.₀₉%-al, legtöbb — 140 — 1856-ban.

18. Vörhenynyel 52=0.₀₇, meghalt 8=15.₃₈%-al.

19. Kanyaróval 145=0.₁₉, meghalt 2=1.₃₈%-al.

20. Pokolvarral 52=0.₅₇, meghalt 6=11.₄₄%-al.

A betegedés 1865 és 1866-ban.

Ezen két évet összefoglalva adni annál inkább tartjuk szükségesnek, miután az elsőben a h a g y m á z, az utóbbiban a c h o l e r a járványként uralkodtak, és a hagymáz az elsőből az utóbbiba átment; így tehát az észlelt betegségek közül e két járvány mint felette kitűnő, érdekes adatokat orvosi tanulmányozás végett nyújt.

Az e két évben gyógykezelés alá jött és feljegyzett összes betegek száma a következők rovatos kimutatásából tűnik ki, hol ugyan is a járólag és a kórházakban fekvőleg kezelt betegek, valamint az ezekben elhaltak száma és halálzási aránya kiviláglik.

Pest város 1865 és 1866-ban.

Beteg gyógykezelés történet	1865-ben			1866-ban		
	gyógy- kezel- tetelt	szám szer.	meghalt %	gyógy- kezel- tetelt	szám szer.	meghalt %-al
Járolag a ker. főorvosok által . .	20115	—	—	18463	—	—
Városi az. Rókus kórházban . .	10360	1303	12. ₃₇	10853	1801	16. ₇₉
Szegény-gyermek kórházban fekvőleg	462	38	8. ₂₄	472	55	11. ₈₅
„ „ „ járolag	4065	—	—	4110	—	—
Buda-pesti kereskedelmi kórházban	228	2	0. ₈₈	256	11	4. ₃₉
Israelita kórházban	690	57	8. ₂₆	705	53	7. ₅₁
Pestvárosi szegény ápolda, Erzsébet.	857	66	7. ₇₇	580	146	25. ₁₇
Kényszer-dologházban	982	10	1. ₁₂	765	12	1. ₅₇
Terézvárosi I. gyerm. gyógyintézetben	424	—	—	476	1	0. ₂
„ „ „ járolag	3772	—	—	3929	—	—
kórházakban gyógyk. beteg összesen	14003	1476	10. ₅₃	14107	2157	15. ₃₉
Főösszeg	41955	—	—	40903	—	—

A betegforgalom mind két évben számra nézve nagy, és 1865-ben 1052 beteggel több került gyógykezelés alá, mint 1866-ban, de a halálozási arány a kórházakban az utóbbi évben volt nagyobb, és úgy viszonyult mint 3 : 2-hez ; nagyobb volt az ingadozás az egyes kórházakat tekintve, a két évet véve és egy kórházat a másikhoz hasonlítva, — mert míg 1865-ben a halálozás a közkórházban csak is 12.₅₇%, 1866-ban 16.₇₉%-ra rugott, az Elisabethinumban még feltűnőbb volt ez s p. 1865-ben 7.₇₁, 1866-ban a cholera járvány alkalmával 25.₁₇%-al volt. Csekély a halálozás a kereskedelmi kórházban, hol többnyire fiatal egyének vannak ; úgy nem, vagy alig fordul elő halál a kényszer-dologházban is, miután a súlyosabb betegek innen azonnal a közkórházba szállítattak.

A jár ó l a g kezelt betegek halálozási százalék viszonya biztonsággal ki nem puhatolható és e szerint meg sem számítható.

A betegségi csoportokat tekintve, és pedig a hullámozást havonként legmagasabb és legalacsonyabb, úgy közép %-ki számban véve, ezek az alább következő rovatos kimutatásban következő arányt mutattak.

A két évi kór csoportok összeállításából kivehető, hogy némely betegségekben az évi ingadozás felette csekély, sőt némelykor a culminatio is összevág, és csak azon csoportokban tetemes hullámozás a culminatio pontjaiban észlelhető, melyekben oly betegségek foglaltatnak, melyek rendszeren járvány jellegét öltik magukra, úgy azon betegségek csoportjában, hova a heveny-kütegek, az általános bajok, a hagymáz, cholera és váltólázak soroltatnak.

Az I. és II-dik csoport csekély ingadozást mutat, nagyobb a IV-dik csoporté, főleg ha a betegek számát tekintjük, kisebb az időt tekintve, mire nézve az éppen uralgó időjárási viszonyok döntők ; az V-dik csoport a legkisebb, a VI-dik a legnagyobb ingadozásnak van alávetve és rendszeren nagyobb a nyári mint a téli hónapokban, így találunk 1865-a VI-dik csoport culminatioja és minimuma közt egy fokot, mely 1865-ben 16.₀%, míg ez 1866-ban csak 9.₁₅%-ra emelkedik, mint akkor főleg tapasztalhatni, ha a hagymáz mint járvány uralg, minthogy az emésztő szervek csekély

**A nevezetesebb népbetegségek, melyek e két évben észleltettek ugyan azon módon és úton, mint a kórcsopor-
tozatok összeállítva és kiszámítva következő arányt mutatnak :**

Pest város 1865 és 1866-ban,

Folyó szám	A kór megnevezése	1865-ben				1866-ban			
		legtöbb		legkeveseb		legtöbb		legkevesebb	
		%-al	hóban	%-al	hóban	%-al	hóban	%-al	hóban
1	agy- és agykér lob	1 ¹⁰	október	0 ⁰¹	augusztus	0 ¹⁷	júnus	0 ¹²	július
2	hűdés	0 ¹⁷	május	0 ⁵¹	november	3 ¹⁴	május	0 ⁰¹	július
3	hökhurut	0 ⁰¹	október	0 ¹⁰	február	0 ³⁸	január	0 ¹⁵	aprilis
4	hártyás torok gyík	0 ⁰³	február	0 ¹⁰	augusztus	1 ⁰⁰	július	0 ¹²	aprilis
5	tüdőlobok	3 ⁰⁸	május	0 ⁰¹	november	2 ³³	március	0 ⁰⁸	szeptemb.
6	vérpökés	0 ¹⁹	február	0 ⁰¹	július	0 ¹⁰	február	0 ⁰⁸	szeptemb.
7	tüdőgümösödés	19 ¹⁸	deczemb.	4 ⁰¹	október	9 ⁴⁴	aprilis	2 ⁰¹	szeptemb.
8	gyomor- és bélhurut	7 ¹⁴	augusztus	2 ⁰¹	január	4 ⁰³	szeptemb.	2 ⁴²	március
9	verhas	0 ¹⁵	augusztus	0 ⁰¹	február	0 ¹³	október	0 ¹²	május
10	himlő	0 ³⁷	május	0 ⁰¹	október	0 ⁰⁷	október	0 ⁰³	aprilis
11	vörheny	0 ⁰⁸	október	0 ⁰³	május	0 ⁵³	május	0 ⁰⁵	március
12	kanyaró	0 ⁴¹	február	0 ⁰¹	október	0 ¹⁹	május	0 ⁰⁸	november
13	orbáncz	0 ⁴¹	július	0 ⁰¹	szeptemb.	0 ¹⁷	február	0 ³⁰	augusztus
14	bagymáz	15 ¹⁸	január	1 ⁰⁸	deczemb.	4 ⁰⁷	aprilis	0 ⁰⁹	szeptemb.
15	cholera (keleti)	0 ⁰¹	—	0 ⁰¹	—	0 ⁰¹	szeptemb.	0 ⁰¹	több hó
16	csusz és közsvény	6 ⁰⁴	aprilis	2 ⁵⁷	augusztus	3 ⁰⁸	január	1 ⁰³	júnus
17	váltóházak	2 ¹⁸	júnus	1 ⁰¹	deczemb.	1 ⁰⁸	aprilis	0 ⁰⁸	deczemb.

A szám és időszerinti ingadozás némely betegségekben némelykor csekély, sokszor azonban a fokterj felette feltűnő, s p. a szerint a mint a betegség járványos jelleget ölt magára vagy nem; kiderül a fenyjegyzett összeállításból, hogy a legtöbb betegségek majdnem mindig egyforma százaléknyi részllettel bírnak, mind az időre, mind a culminatióra nézve, s ez áll az 1, 2, 5, 6, 8, és 16 szám alatt feljegyzett betegségekről, úgy hogy ezeknél a halálozási arány is évről évre hasonló és egyforma marad. — De nem áll ez a többi fenyjegyzett betegségekre nézve, hol ugyan is ezen arány feltűnően változik, némely kórnál legalább a mennyiségre nézve, de közönségesen a culminatio idejére feltűnően, p. o. tüdőloboknál gyakoribb a culminatio tavaszkor mint télen, legcsekélyebb az őszi hónapokban, — megfordítva áll ez a vérhasnál; — a hagymáznál azonban a culminatio tél- és tavasz kezdetére esik, míg a nyár és őszi a minimumoké; a váltólázak az idő szerint ritkán követnek egy határozott culminatiót, azonban az évi közép-szám számos évek óta egyforma.

A CHOLERA.

Európa jelenleg az ázsiai cholérának harmadik nagy inváziója alatt szenved. Az első tartott 1831-től 1838-ig, tehát 8 évig, a második 1847-től 1859-ig s így 12 évig, a harmadik 1865-ben vette kezdetét Európában; meddig fog ez tartani, nem határozható el, de aligha fogja rövidebb idő alatt befejezni európai vándorlását, mint az előbbiek. Pest mindezen invasio alatt szenvedett.

a.) Az 1831 évi cholerajárvány Pesten.

A cholera mint járvány legelőször 1831-ben lépett fel nálunk, még pedig július 14-én fordult elő az első cholera kóreset, és a cholera mint járvány egész sept. 22-éig, tehát 64 napon át, félbeszakítás nélkül dühöngött. A cholérát 1822-ben elterjedt vérhas — 1830-ban makacs váltóláz-járvány előzte meg; az utóbbi annak utóbetegségeivel még tartott 1831 tavaszán, midőn ugyanez év május havában heves hurutár (Influenza) lépett fel járványkép, mely a nyáron át is elhúzódott és a közelgő cholerától félelem- és rettegéssel kapcsolatban a kedélyekre igen kártékonyan hatott.

A betegedés, valamint a halálozás ekkor júniusban és júliusban csekély volt, miglen július 14-től kezdve, mikor az első cholera kóreset előfordult, gyomor- és bélhurutok léptek fel nagy számban.

A cholera, mint egészen ösmeretlen betegség lényegét illetőleg nagyban foglalkoztatá az orvosokat, kik alkalmas gyógyszer feltalásával is fáradoztak, és miután vágó s szűrő fegyverek — kard és szurony — a betegség feltartóztatására

elégtelennek bizonyultak, az egész materia medicát fosztották ki, míg végre az ágyúkhöz folyamodtak, hogy azok megdördülése s a löporfüst által a levegő lehetőleg tisztíassék. — Az árnyékszékek észszerű fertőtlenítéséről s több efféléről alig volt valakinek sejtelme, a tisztaságra lehetőleg ügyeltek ugyan, s a chlórmeszet s eczetgőzt inkább ösztönszerűleg használták; de a betegségtől félelem akkor főmozzanatnak tekintett annak előidézése s legalább az igen gyakran előforduló gyomor- és bélhurutok előidézésében ez csakugyan volt is a főtenyező; és a hasmenés csakugyan megelőzte a cholera fölléptét, úgy a hol annak elnyomtatására szorgosan ügyeltek, ott a cholera nem is fejlődött ki.

A rohamok akkor leginkább éjjel léptek fel és pedig rögtön minden más jelentékeny feltűnő tünetek nélkül, kivéve könnyebb gyomor és bélhurutokat, melyekben akkor kevés kivétellel majdnem az egész itteni lakosság szenvedett, többnyire hasmenések előzték meg a kitörést, az egyszer kitört betegség többi kórtünetei és lefolyása tökéletesen megegyeznek a legújabb időben észleltekkel, csakhogy 100 beteg közül alig 2 panaszkodott fázásról.

Hullabonczolatok csak néhány cholerahalottakon történtek s miután a kórboncztan akkor még alig létezett, csupán tökéletlenül jegyeztettek fel. Egyébként azon kevés jegyzet is teljes összhangzásban van a legújabb észleletekkel.

A cholera nem kímélt meg semmi k o r t, n e m e t, vagy polgári állá s t. A gyermekkor leginkább vala megkímélve, a cholerától meglepett terhes nők rendesen elvetéltek s ezek halálózása 60%-ra rúgott; a betegség gonoszabb indulatot mutatott nőknél mint férfiaknál, s az előbbiek nagyobb számban is lepettek meg, oly arányban mint 57,0 : 43,0%-hoz. A jól táplált egyének nagyobb számban haltak el mint a soványak és gyengék.

A cholera kórházakban Dr. Pólya és Grünhut észleletei szerint a következő viszonyt mutattak :

0—7 évig volt	2,6	26—45 évig volt	43,0
8—14 „ „	6,4	47—60 „ „	14,0
15—25 „ „	28,1	60 on felül	5,0

A mi a cholera-betegek és halottak polgári állását s foglalkozását illeti, a statistikai adatok igen hiányosan jegyeztettek fel, mert a halottakra nézve csak a következőt találjuk :

nobiles conditiones aliquot,	serviles personae plurimae,
cives . . . . pauci,	operarii . . magno numero,
opifices . . . multi,	extranei . . . plures ;

mi tehát csak tökéletlen felvilágosítást nyújt.

Ugy szintén nem birunk ezen időről oly lebeszeti följegyzésekkel sem, melyek itt tétettek volna, és csak is azok léteztek akkor, melyek a sz. Gellérthegyen akkor még létezett m. királyi csillagdában tétettek, úgy hogy nem is vagyunk képesek az időjárásról a járvány lefolyására s összefüggésére nézve következtetéseket vonni. — Csak annyit találunk, hogy oly napokon, melyeken a hőmérsék nagyobb ingadozásokat mutatott, melyeken fergetegek beállottak, — a járványban is ingadozások — többé kevésbé rövid alábbszállás — észleltek ; mint ez július 28, 29 és 30-a, valamint augusztus 1, 7 és 17-ére nézve a kórházakból kivehető.

A betegség csakhamar góczokban összpontosult, úgy egy házban, melyben a házmester meghalt, egy éjen át 25 betegedési eset fordult elő, leggyakrabban egyes családokban, a halál ily házakban 2—3 óra alatt állott be ; visszaesések gyakoriak voltak, néha 8 nap múlva, és üdülőknél a vörös bor nem ritkán idézte elő azokat s evvel biztos halált. Étrendi hibákra rendszeren azonnali kitörése következett a betegségnek meghűlésekből (Aug. 7 és 18-ka közt jelentékeny eső és reá következő hideg szél,) számos cholera eset származott.

Ha ez egyes városrészeket a cholerábani betegedést és halálozást illetőleg tekintjük, legkedvezőtlenebb volt az arány a Teréz- és Józsefvárosban, kevésbé a Ferenczvárosban, a legkedvezőbb arány pedig a bel- és Lipótvárosban fordult elő.

A cholerábani halálozást tekintve a Terézváros 34.4%, a Józsefváros 28.1, a Ferenczváros 12.3, a bel- 9.4 és Lipótváros 9.4 a kültelkek 6.2%-al vettek részt.

A mi a cholerábani betegedést, gyógyulást és halálozást

illeti, itt rövid áttekintési táblázatot nyújtunk, megjegyezvén, hogy itt csak a haláleseteket kell irányadóknak tekinteni.

Pest városa 1831-dik évben.

Sommás kimutatása a Pest városában 1831-dik évben ebolerában történt megbetegedések, gyógyulások és halálazásoknak.														
Beteg mozgalom	A városban						A kórházakban							
	kor szerint egyes éveket véve													
	1-7 évig	8-14	15-25	26-45	46-60	60 túl	Összesen	1-7	8-14	15-25	26-45	46-60	60 túl	Összesen
Betegedések	175	99	181	229	186	112	1082	33	72	314	454	187	135	1195
Gyógyultak	35	22	35	79	35	31	237	11	45	177	191	54	32	513
Meghaltak	140	77	146	250	151	81	845	22	27	137	260	133	103	682

Ehhez járul még 137 az egyes városrészekben és kül-
telkeken meghalt és így a halottkamrába behozott egyén. A
gyógyszerelés alatt állott s mint ilyenek följegyzett betegek
száma 2271-re megy, a halottak száma 1527-re, ehhez járul a
173 halva behozott egyén, miáltal a halottak száma 1700-ra
emelkednék; e szerint tetemesen magosabb lehetett a megbete-
tegedések száma is, különben a halálozásnak arányszáma
78,1%-ben magosabb volna a városban, holott a kórházban
elhaltak csak 55,2%-ra rúgnak.

Az egyes korosztályok halálozását tekintve, a kórhá-
zakban meghaltak.

a 0-7 évig	3,2	a 26-45 évig	37,0
" 8-14 "	3,0	" 46-66 "	19,0
" 15-25 "	18,6	" 60 éven túl	15,1%-al,

hogy ha egyszerűen az egy-egy korosztályban meghaltakat az
összes halottak összegével párhuzamban állítjuk. De ha az
egy-egy korosztályban megbetegedetteket az ugyanazon kor-
osztályban meghaltakkal hozzuk arányba, akkor a hasonlít-
hatlanul legkedvezőtlenebb az arány a legmagasb és magas
korosztályokban; legkedvezőbbnek mutatkozik a második és
harmadik korosztály, mint ez a következő táblázatból kitetszik.

I. 0—7 évig . . .	66. ₄	IV. 26—45 évig . . .	57. ₃
II. 8—14 „ . . .	37. ₃	V. 46—60 „ . . .	71. ₁
III. 15—25 „ . . .	43. ₆	VI. 60-on fölül . . .	76. ₈ % -al.

Minél idősebb volt tehát a cholérától meglepett egyén, annál kedvezőtlenebbé vált annak kórjósolata.

Miután a megbetegedést, gyógyulást és halálozást illetőleg egészen biztos adatokat csak a kórházakból gyűjthetünk, a cholera betegek mozgalmát is csupán a kórházakból vehetjük szemügyre, mert ha a kórházakon kívül a járványban meghaltak száma majdnem pontosan tudva van, ez épen nem áll a megbetegedések és halálesetek számáról is.

A cholera betegek számára borenndezett I és III számú kórházakba 962 cholera beteg vétetett fel, ebből $435=45.₂₁\%$ gyógyultan bocsáttatott el, és $527=54.₇₉\%$ meghalt. Azonkívül a Rókuszkórházban szinte 233 cholera beteg lőn gyógykezelve, de miután a betegség lefolyására, korra stb. nézve nem birunk hiteles kimutatásokkal, csupán az I és III sz. cholera kórházak betegmozgalmát fogjuk tekintetbe venni.

Julius 25-én az I sz. cholera házba 4 és Julius végéig 123 cholera beteg — legtöbb — 31 — Julius 30-án — hozatott be; ezek közül meghalt $54=43.₉\%$; gyógyult csupán $8=6.₅\%$, visszaesést szenvedett 4, s ezekből meghalt 3.

Augusztus hóban a betegmozgalom már jelentékenyebb volt; ezen hó 1-jén 91, és 11-én 151 volt kezelés alatt; 8-án legnagyobb volt a napi szaporodás 41-el, s e napon legtöbb is haltak meg $=26$. 12-étől kezdve beállott lassanként az alábbhagyás, s a hónap utolsó napján mindkét t. i. az I és III sz. cholera kórházakban már csupán 97 beteg volt kezelés alatt.

Augustusban összesen 730 beteg vétetett fel, s ezekből meghalt $409=54.₆\%$, gyógyult $197=26.₈\%$; visszaesés beállott 29-nél, kik közül 18 meghalt. Az ápolásban levő betegekben Aug. 2-től 29-ig jelentéktelen volt a hullámmás, folyást 101 fölött s a napi létszám átlagosan 124-en állott.

September hóban már jelentékeny volt az alábbhagyás, mert 1-jén már csak 8 beteg vétetett fel, és csupán 75 volt már gyógykezelés alatt; a legnagyobb fölvétel, 15-el, 4-én fordult elő, s ez napon 7 haláleset volt; 20-án pedig az utolsó 12 beteg bocsáttatott el gyógyultan. Ezen 20 nap lefolyása

alatt 109 beteg vétetett föl, ezekből meghalt $64=58,7\%$, a többi pedig az Augustusból maradtakkal együtt folgyógyult; visszaesést szenvedett 6, közülök meghalt 3.

b.) A cholera-járvány Pesten az $18^{54}/_{55}$ években.

A cholera-járvány második invasiója 1847-től 1859-ig terjedt; 1848-ban és 1849-ben az egész magyar hazában és társországaiban, s ekkép városunk is lőn meglátogatva, s nem csekély mértékben szenvedett az akkori zavarok közepette; azonban ezen időből semmiféle hiteles hivatalos adatokkal nem birunk, melyeket statisztikai dolgozatainknál használni s értékesíteni lehetne. Említésre méltó csak az, hogy a cholerával egyidejűleg a küteges hagymáz nem csak az ideiglenes tábori kórházakban és közkórházban, de Pest lakosai közt is dühöngött, ettől számos orvos is lepetett meg, s a kórházi orvosok közül sokan a hagymáznak áldozatul is estek.

Itt tehát ezen invasionak csupán második rohamát — melyet az ország s Pest városa az $18^{54}/_{55}$ években szenvedett — ismertethetjük röviden statisztikai tekintetben; erről különben már bővebben szóltunk: „Adatok az $18^{54}/_{55}$ évi cholera-járvány statisztikájához“ című közleményünkben. A könnyebb megértés okáért ecseteltük akkor a talajt, melyet lakunk, a vizet, melyet iszunk, a levegőt, melyet szívunk, a növényzeti viszonyokat, a népességet és mozgalmát, a nyilvános betegápolást, a betegedést és halálozást, különösen a testvér városokban és legközelebbi környékében észlelt lefolyását tekintve, lehetőleg körülményesen rajzoltak a kóroktani viszonyokat stb.

A lebeszeti észleleteknél mindig tekintettel voltunk a járvány lefolyásának a meteoratioval való összefüggésére, miután a légnyomás és légköri hőmérsék tetemes ingadozásainál a járványban is hullámzást észleltünk; ezen észleleteket, melyeket naponta többször följegyezgeténk, külön táblázatokon mutattuk ki, s összehasonlítottuk azokat az előbb rendszeren lefolyt évekével.

Így a derült napok az $18^{54}/_{55}$ évben az előbbi évhez

hasonlítva úgy állottak, mint 6 : 7-hez, az esős napok, mint 4 : 5, és még is kevesebb esős nap mellett a járvány évében nagyobb volt a csapadék mennyisége, és pedig oly viszonyban, mint 20 : 17.₅₀; a szélment és a havazási napok mindkét évben egyformák valának; a ködös napok úgy viszonylottak, mint 8 : 21-hez. A felhőzet az alakot illetőleg, csupán a rétegzett felhőket tekintve volt feltűnő aránytalanságban, t. i. mint 19 : 28-hoz; a többi alakokra nézve egyenlő maradt az, valamint a szélirány is; csak a délről jövő légfolyam volt túlnyomó a járványos évben, és a rendes évhez úgy állott, mint 5 : 4-hez.

A légnyomás és a levegő hőmérséke nagyobb napi ingadozásokat mutatott a járvány évében, s az utóbbiban a léghőmérsék közép száma 0.74-el volt alacsonyabb, nem különben nagyobb volt ez évben a nedvesség is oly arányban mint 4 : 3-hoz.

1854 okt. 5-én fordult elő az első, és 15-én a második cholera betegedési eset, mindkettőnél a behurczoltatást határozottan lehetett kimutatni, a betegség csakhamar a járvány jellemét ölté s 14 hónapon át tartott, néhányszor a városban félbenszakadt, de azalatt a testvérvárosokban tanyázó katonaságnál uralkodott, s ott félbenszakadt, midőn ismét a polgári lakosság közt mutatkozott.

1854 oktobertől 1855 november végéig a városban a polgári lakosság közt 3520 betegedett meg, s pedig 1160 férfi, 1435 nő és 925 gyermek; ebből 1672 gyógyult, s pedig 520 férfi, 742 nő és 410 gyermek; meghalt 1848, még pedig 640 férfi, 693 nő és 515 gyermek.

Ezen kimutatás szerint a halálozás tehát 52.₅% mutat, nőknél nagyobb volt a betegeskedés mint férfiaknál, de halálozásuk csekélyebb volt, legnagyobb a gyermekeknél; férfiaknál 53.₄, nőknél 48.₃, gyermekeknél 55.₆%-al.

A járvány lefolyásának idejére nézve a következő táblázatból nyerünk fölvilágosítást :

Pest városa. A cholera-járvány kimutatása. 18⁵⁴/₅₅-ben

Időszak	Hó	a hó elején	szaporodott	Összesen	Kimenet			a hó végén megmaradt	Észrevételek.
					gyógyult	meghalt	Összesen		
I.	Okt. 1854	—	96	96	57	45	82	14	1-ő eset a hó 10-kén, 2-dik 15-kén.
	Nov. " "	14	171	185	89	81	173	19	
	Decz. " "	12	67	79	38	38	76	3	
	Jan. 1855	3	4	7	4	3	7	—	utolsó eset 6-kán.
II.	Febr. 1855	—	29	29	14	15	29	—	
	Márcz. " "	—	—	—	—	—	—	—	Kis betegedések halá- lozás nélkül.
III.	Apr. 1855	—	15	15	4	8	12	3	1-ő eset 23-kán.
	Május " "	3	119	122	42	66	108	14	
	Junius " "	14	1193	1207	546	572	1118	89	A járvány eszméje a hó közepén.
	Julius " "	89	922	1011	453	500	953	58	A hó közep. legerősebb
	Aug. " "	58	668	726	345	354	699	27	Csekély ingadozással mindig egyenlő.
	Szept. " "	27	910	237	86	143	229	8	Jelentékeny alábbha- gyás a hó végén.
	Oktob. " "	8	9	17	9	8	17	—	Egyes esetek.
	Nov. " "	—	15	15	3	12	15	—	Utolsó eset 15-kén.
Összesen		—	—	—	1672	1848	3520	—	

A járvány három időszakban lépett föl, még pedig az első 1854 október elejétől 1855 január 6-áig, s így tehát 89 napig tartott, legnagyobb volt novemberben és látszólag január 6-án aludt el. Ezen idő alatt 348 egyén betegedett meg, kik közül 178=51.15% gyógyult és 170=48.85% meghalt.

A második időszak január 6-ától tartott egész april 23-áig; ez idő alatt csupán februárban jelentetett be 29 eset, melyek közül 14 gyógyulással, 15 pedig halállal végződött. Ezen 78 napig tartó időköz felbenhagyásnak (intermissio) látszott, ha épen ez időben nem uralkodott volna a járvány a cs. k. katonaságnál, még pedig nagy fokban és kizárólag.

A harmadik időszak april 23-kán kezdődött és tartott nov. 15-éig, tetőfokát júniusban érte el, úgy hogy ezen hóban 1207 betegedés fordult elő, melyekből 546 mint gyógyult, 572 mint meghalt jelentetett be; a halálozás ez időben 52,14⁶/₀-ra rúg, tehát legnagyobb volt.

Ezen időszakok azonban csak Pesten észleltettek, legközelebbi környékében csak egy, t. i. a nyári időszak, tehát a harmadik volt jelen.

Ha a choleraanak két leírt invasióját, t. i. az 1831-kit és 1854⁴/₅₆ évit összehasonlítjuk, úgy az első járvány hasonlíthatlanul hevesebb volt, de gyorsabban is futott le, mint az utóbbi; akkor minden 26-ik, s most csak minden 36-ik ember lepetett meg cholérától; az első betörésnél a gyógyultak aránya a meghaltakhoz olyan, mint 9:15-hez, holott a második invasió-nál a második járvány alkalmával sokkal kedvezőbb volt amaz arány, t. i. 8:9-hez, első ízben az összes lakosságnak 2,44⁰/₀-a halt meg, másod ízben csak 1,48⁰/₀, akkor 24 cholerahalott jutott egy-egy napra, most csak 5; akkor a járvány tetőpontján egy napon 130 halt meg, most (jun. 14-kén) csupán 46, és ha Pestnek 1831-ben oly nagyszámu lakossága lett volna, mint 1855-ben, akkor a legnagyobb valószínűséggel 260 egyénre rugott volna a napi halálozás a járvány tetőfokán.

A mi az egyes városrészeket illeti, a viszony majdnem ép olyan maradt, mint az első betörésnél, t. i. csekély volt a hullámszás a Teréz-, József- és Ferenczváros közt, a legkevesebb megbetegedés pedig a bel- és Lipótvárosban fordult elő, úgy hogy a betegedés

a belvárosban a lakosságnak	.	0,89
„ Lipótvárosban	„	1,67
„ Terézvárosban	„	3,06
„ Ferenczvárosban	„	4,09
„ Józsefvárosban	„	4,32 ⁰ / ₀ -át tette ki.

A Sz. Rókus közkórházi létszámból cholérában 3,41⁰/₀ betegedett meg, mint azt a következő táblázatban havonként és az egyes városrészek szerint, kimutatva találjuk. E tekintetben figyelmeztetnünk kell, hogy a cholera ezekben, kivált a már kijelelt járvány-területen, t. i. azon mélyedésben dühöngött, mely éjszakkéletfelé a vaczi gáttól átmetszelve a

Terézváros külső részén az árokutcán, a Józsefvárosban a bodzafa- és serfűzőutcán, a Ferencvárosban a malomutcán vonul végig.

Pest városa 18⁶⁴/₆₅ év.

H ó	V á r o s r é s z e k					Beteglétszám a Rókus- kórházban	A megbetegedések összes száma	Százalék az egész összegtől
	Belvá- ros	Lipót- város	Teréz- város	József- város	Fe- rencsv.			
	a lakosság száma							
	20,340	15,106	44,417	22,000	10,133			
	megbetegedések cholérában							
	9.545							
Oktob. 1854	31	—	37	16	3	4	96	2. ₇₀
Novemb. "	33	4	53	34	25	17	171	4. ₉₇
Deczemb. "	20	4	25	8	3	7	67	1. ₆₀
Január 1855	2	—	1	1	—	—	4	0. ₁₁
Február "	—	—	29	—	—	—	29	0. ₆₃
Márczius "	—	—	—	—	—	—	—	—
Április "	—	—	15	—	—	—	15	0. ₃₇
Május "	6	1	68	7	2	35	119	3. ₄₀
Junius "	120	82	460	252	105	194	1193	33. ₆₈
Julius "	40	44	334	331	153	20	922	26. ₃₁
Auguszt. "	70	17	242	216	105	18	668	19. ₀₂
Szeptemb. "	10	3	80	74	15	28	210	6. ₃₀
Október "	1	1	3	—	1	3	9	0. ₂₅
Novemb. "	5	—	10	—	—	—	15	0. ₃₃
Összesen	341	136	1363	939	415	326	3520	100. ₀₀
% a holtaknak az összlakos- ságtól	1. ₆₇	1. ₃₉	3. ₀₄	4. ₂₁	4. ₀₉	3. ₄₁	—	—

Ebből láthatjuk, hogy az egészségi tekintetben legkedvezőbb fekvésű, jó módu emberektől — sok tehetős zaidóktól — lakott Lipótváros majdnem 8 hónapon át ment maradt a járványtól, s hogy sajátképi lakosságából csak kevesen betegedtek meg, miután ezen betegek többnyire tót napszámosok voltak.

A hol a betegség egyszer góczokat képezett, ott könnyen terjedett és vitetett tova, csak ritkán maradt egyes házakra korlátolva,

A járvány lefolyásában igen feltűnők voltak a félbehagyások (intermissiók), mire a légköri viszonyok nagy befolyással valának, és minden évszakban feltűnt, hogy rögtön beállott lebészeti változások akár a légnyomásban, akár annak hőmérsékében a megbetegedések számában is nagy változást vontak maguk után.

A táplálkozás és tisztaság mint jelentékeny tényezők szerepeltek; nem kevésbé gyomor- és bélhurutok, valamint elhanyagolt hasmenések is.

A choleraiban aránylag legtöbbet szenvedett a szegény, munkás és szűkölködő néposztály; jómóduaknál csak ott lépett fel, hol tartós hasmenések elhanyagoltak vagy jelentékeny étrendi hibák elkövetettek. Ezen járvány minden időszaka után idegenek voltak azok, kiknél az új kitérés észleltetett.

Megebetegedett több nő, mint férfi, azonban ezekből kevesebben gyógyultak, mint amazokból, a férfiak aránya a nőkhez 21:26-hoz. Az összes betegek közt 100-ra esett 30 férfi, 40 nő és 30 gyermek.

Az itt és a környéken szállásoló cs. k. katonaságból kivált azon hadcsapatok betegedtek meg, melyek fárasztó szolgálatot végeztek, továbbá azok, kik Erdélyből, és szabadságosok, kik onnan és Galicziából hasmenéssel érkeztek és magányosoknál elszállásoltattak.

A cs. k. katonaságnál is lehetett a 3 időszakot (intermissiót) tapasztalni, de az utolsó időszak — bár igen heves, — sokkal rövidebb tartamu volt, mint a polgárságnál.

Minden nyilvános és magánintézetekben, ú. m. iskolákban, humanitási és fenyítő intézetekben, gyárakban, melyek orvosi felügyelet alatt állottak, csak ott tört ki a cholera, hol az életrend megzavarva lett, a hasmenésre nem ügyeltek s azt el nem fojtották. A tanulók közül 30% szenvedett hasmenésben, s közülök alig 1% halt meg choleraiban (96 reáliskolatanuló közt egy sem); a városi árvaházban s az országos vakok intézetében hasmenések nagy számban — de cholera nem fordult elő, és csak a szegényápolóban tört az ki behurcsoltatás folytán, hol 1855 szeptemberben 26 nap alatt a 86 elaggott és lezsarolt áponcz közül 36 esett choleraiba

s közülök csak 10 menekedett meg. A gyári munkásoknak alig 6.40% betegedett meg. Nevezetes, hogy a városi kényszerdologházban csak néhány fegyencz betegedett meg choleraiban, a városi tolonczok helyiségében és börtönökben, melyek akkor igen egészségtelen állapotban, de folytonos orvosi felügyelet alatt voltak, egy choleraeset sem fordult elő.

Ha általában a betegedést Pesten ezen cholerajárvány tartama alatt, s a rendesen uralkodni szokott kórokat tekintjük, azt találjuk, hogy néhány hónapon több kóralak sokkal gyakrabban fordult elő, mint más években, hol cholera nem volt.

A járvány tartama alatt minden évszakban a rendesen uralgó és sajátos betegségek csak úgy mint különben voltak jelen, több kórcsoport és azok egyes kórai, mint a lobok, hagymáz és váltólás csekély alábbhagyással állandók maradtak, sőt a váltólások leginkább voltak a járvány tetőfokán elterjedve, a cholera semmi másnemű betegséget nem zárt ki, és tetőpontján sem lett egyedül uralkodóvá; az egyes kórcsoportok százalékarányai — kevés kivétellel — ugyanazok maradtak. A cholera az általános betegedéshez úgy viszonylott, mint 1:16-hoz, és szintűgy a váltólás is; a hagymáz pedig, mint 1:34-hez.

Az 18^{54/55} járvány alatt a kerületi orvosoktól s a nyilvános és magánkórházakban szerelt betegeket, s a cholerának a váltólás és hagymázhozi viszonyát a következő táblázat mutatja.

Pest városa 18⁵⁴/₅₅ év.

Intézet	Betegek száma						cholera viszonya	
	orvosok	összesen	cholera	váltóláz	hagymáz	lobok	váltóláz-hoz	hagymáz-hoz
Szegény beteg ellátás	6	15,480	672	1,236	303	1,934	1 : 1 ₁₀	2 ₁₁ : 1
Sz. Rókus-kórház	17	9,545	1,193	410	448	888	2 ₁₁ : 1	2 ₁₁ : 1
Szegény gyermek-kórház	2	3,347	37	116	55	842	1 : 3 ₁₁	2 ₁₁ : 1
Israelita kórház	2	665	34	71	53	204	1 : 2 ₁₁	1 : 1 ₁₀
Pestbudai keresk. kórh.	2	92	—	23	1	7	0 : 23	0 : 1
Városi szegényápoló	1	289	36	9	1	26	18 : 1	36 : 1
Kényszerdolgozás		526	13	14	18	64	1 : 1 ₁₁	1 : 1 ₁₀
Fegyencs és rabok kórháza	2	1,972	—	37	94	198	0 : 87 ₁₀	0 : 94
Összesen	32	31,916	1,985	1,912	932	4,143	1 ₁₀ : 37 : 1	2 ₁₁ : 1
100 betegre esik	—	—	61 ₁₁	59 ₁₀	29 ₁₁	—	—	—

A cholera Pest város környékén 18⁵⁴/₅₅-ben.

Ugyan azon időben, a midőn Pest városában, szinte Budán is kitört a cholera, s ugyan azon időszakokat tartotta meg ott is, s p. Budán 1854 dik évi október hó 18-tól 1855-diki január 22-ig, az első szaka igen szelíd lefolyással, mert Buda és Ó-Buda körül-belül 60,000-nyi lakosságából csak 140 betegedett meg, ezek közül 76 gyógyult és meghalt 64=45.7%.

A második időszak május hó 15-én vette kezdetét és szeptemberig tartott, s októberben ismét, mint utójárvány tűnt fel. Ezen időben megbetegedett 1337, melyek közül 894 gyógyult és 443=40.6% meghalt.

A leggyakoribb cholerában megbetegedés 1855-diki június hó 11-től 17-ig volt, és ezen időben leginkább is haltak.

Buda-Pest testvér városok legközelebbi környékét illető áttekintési táblája az egyidőbeni járványnak, következő volt :

Helység neve	lakosok száma	az első betegedés napja	megbetegedettek gyógyultak haltak			az utolsó betegedés napja	% arány	
			s z á m a				beteg a la- kosokhoz	halott a be- tegekhez
Pest körül	Új-Pest . .	921	julius 24.	37	26	11 szept. 30.	4.01	30.01
	Palota . .	1977	junius 14	92	75	17 julius 27.	4.65	18.49
	Csömör . .	921	" 10.	28	20	8 " 25.	3.04	28.00
	Czinkota . .	997	" 14.	3	2	1 " 2.	0.30	33.33
	Vecses . .	1568	" 7.	24	15	9 " 30.	1.53	37.50
	Csepel . .	921	" 5.	6	5	1 " 29.	0.65	16.66
Buda körül	Albertfalva .	297	junius 3.	1	1	— junius 5.	0.33	0.00
	Promontor .	8387	" 3.	1	1	— " 4.	1.04	0.00
	Törökbálint	1592	május 29.	155	120	25 julius 30.	9.75	16.13
	Budakeszi .	2541	junius 3.	139	111	28 " 7.	5.47	20.14
	Budaörs . .	2677	" 8.	127	81	46 augus. 18.	4.74	36.29
	Kovácsi . .	1278	" 21.	118	83	35 oktob. 2.	9.23	30.00
	Hidegkút . .	1016	julius 29.	33	20	13 augus. 24.	3.24	40.00
	Békásmegyer	834	junius 20.	8	5	3 julius 28.	0.94	47.50

Ebből kitűnik, hogy a megbetegedés legnagyobb mérvben Törökbálint, a legcsekélyebb Promontor- és hozzátartozó Albertfalva helységben volt, különös, hogy a budai hegyekben és körül fekvő falvakban legtöbb beteg fordult elő, és a halálozás aránylag felette nagy, míg Pest körül mindkettő kisebb vala.

Ha Pest-Pilis megye egész területét vesszük, a cholera, mint járvány, az iker városokon kívül még 94 helységben uralkodott, úgy ezen helységek 157,432 lakosai közül 3963 = 2.44 %-al megbetegedett, s ez utóbbiak után 1278 = 32.36 %-al choleraiban meghalt.

Az első cholera betegedési eset 1855-ki május hó 23-án Tökölben a Ráczkevi szigeten, az utolsó Buda körül Pómázon 1855-iki Október hó 6-án észleltetett, így tehát az egész járvárny ezen területen 136 nap alatt bevégeződött, míg Buda-Pesten majd nem 14 hónapig tartott.

c) A cholera járvány 1866-ban.

A harmadik roham, melylyel a cholera Európát meglepte, már 1866-ik évi tavaszkor nálunk adá jelét, a nyár kezdetén

a Duna alsó vidékéről utasok gyöngébb s súlyosabb hasmenéssel ide érkezvén, ezek közt egy nő volt gőzhajón, kinél a keleti cholera minden tünetényei tökéletesen kifejlődve voltak, a közkórházba felvételre s meggyógyult. Julius havában ily esetek sűrűbben előfordultak, szerencsés lefolyásnak lévén, mint cholera nostras gyógykezeltettek. Augusztus havában már mint keleti cholera lépett fel a járvány, szeptember vége felé érte el a tetőpontját, november közepe felé pedig végképen megszűnt.

A járvány 97 napig dühöngött, egész tartama alatt 4082 cholera beteg jelentetett be, kik közül $1944 = 47.6\%$ -al halálozási eset volt. Egyes városrészekre nézve :

megbetegedett a belvárosban . .	200	halt	50	=	25.0% -al
„ a Lipótvárosban . .	114	„	61	=	53.5%
„ a Terézvárosban . .	1050	„	409	=	38.9%
„ a Józsefvárosban . .	932	„	447	=	49.0%
„ a Ferenczvárosban . .	497	„	315	=	63.4%
„ a közkórházban . .	1169	„	643	=	54.9%
„ a szeg. gyer. kór. . .	1	„	1	=	100.0%
„ a keresk. kór. . .	1	„	1	=	100.0%
„ az izraelita kór. . .	50	„	17	=	34.0%

E szerint számra nézve legtöbb beteg volt a Teréz — legkevesebb a Lipótvárosban, a betegek után a cholera megholtak arányát tekintve, legkisebb volt a bel — legnagyobb a Ferencz városban; a népesség létszámát egyes városrészekben véve, meghalt 1.72 a József-, és csak 0.21% -al a belvárosban, az egész város népességéből — a kórházakban megholtakat is ide számítva — 1.38% -al, tehát 0.28% -a kevesebb mint $18^{54}/_{55}$ -ben.

Mivel a cholera járvány lefolyásának számbeli kimutatásainál a valódi cholera megbetegedés egyes eseteinek sem az ideje, sem lényege s lefolyása nem adható és csak a halálos kimenet határozható meg biztonsággal; — általam tehát a B. táblázat rovatos áttekintő és képleti kimutatásban a naponként valódi cholera meghaltakat, az egyes városrészekben és a kórházakban, hol a halál bekövetkezett, feljegyezve vannak, ehhez még a naponkénti időjáráti viszo-

nyok, nevezetesen és különösen pedig a léghévmérsék egész fokterjére nézve graphice kimutatva.

A cholerábani megbetegedés nem felel meg mindig a halálozási aránynak, de nem is lehet — mint már említettett — mindig a megbetegedettek számát a halálozási számmal viszonyba hozni, miután amaz bizonytalan volt. — A halálozási arányszám a járvány kezdeténél közönségesen felette nagy, apad a culminatiója, s növekedik ismét vége felé. Bejelentetett augusztus hó végéig 189 beteg és 133 halott = 70.₃₇
 szeptember „ 2411 „ „ 1257 „ = 52.₁₃
 október „ 4059 „ „ 1932 „ = 46.₁₂
 november hó 15-ig 4082 „ „ 1944 „ = 47.₆₂ %-al.

Ha mi ezen számokat és a cholera kórházakban nyert tapasztalatokat fontolóra vesszük, és csak a tiszta és valódi cholera eseteket számítjuk, úgy a cholerábani halálozási arány 60.₆ %-on alul ritkán fog lenni.

Az első cholera betegedési esetek az ikervárosokban ezen járvány alkalmával is a népesség forgalma által tűntek fel, felkeresvén a betegség magának azon házakat, a melyekben az előbbeni járványok alkalmával is mutatkozott, ott csak hamar magának tulajdon fészket — góczokat — képezvén, nem mindig parallel utcákra, nem egy városrészsre, sem házakra vagy egyes családokra szorítkozva, arra terjedt, hol táj- s egyéb egészség-elleni viszonyok léteztek, nem ritkán arra, merre a közlekedés aránylag nagyobb vala, közönségesen oly házakban lépett fel, s pedig nem ritkán ismételve — hol cs. k. sorkatonák — kik közül egyes egyének súlyosabb hasmenésben szenvedtek, — beszállásolva voltak.

A halál első esete jul. 17 a Teréz város erdő sor 5 sz. házban, egy földszinti lakásban egy mészáros 10 éves leányánál történt, ki e házban családjával egyedül lakott és a házat meglehetősen tisztán tartotta. E házban septb. 18-án és 24-én két halálozási eset fordult ismét elő, azonban a szomszéd s. p. 4-dik számú házban septb. 6-án, a 2, 3 sz. s egyéb ez utczai tíz házban összesen 18 ember, az ez utczában fekvő aggok intézetében pedig 81 áponcz halt meg rövid idő alatt cholerában.

A másik két cholera-haláleset a Ferenczvárosban jul.

29-én és 30-án történt; az első volt egy fuvaros 30 éves neje a Flórián utca 16 sz. igen piszkos földszinti lakásában. Ez utczában e ház szomszédságában s átellenében 13 házban, aug. 14-től octob. 13-ig 23 halál eset fordult elő, s p. az 1 sz. házban 5, a 20-ik sz. 4. s i. t., de a 16 sz. házban több cholera eset nem fordult elő. A második eset július 30-án a temető utca 27 sz. házban egy alaglakásban, egy molnár 10 hónapos leányánál, és ugyanez utczában még nyolcz házban 9 ember halt a járvány lefolyása alatt.

Július havában a közkórházban több cholera eset szerencsésen gyógyult és csak augusztus hó 8-án fordult itt az első halálozási eset elő; a második az izraelita kórházban, augusztus 15-től 4 haláleset jelentetett s. p. 2 a cholera kórházból, 1 a bel s 1 Terézvárosból; 21-én már 6, 25-én 16 halt el choleraiban, s. p. rendes mérsékelt nyárias léghévmérsék in maximo $+19^{\circ}_{.40}$ in minimo $+15^{\circ}_{.20}$ R. foknál, a légsúly in max. $33'''_{.74}$, in min. $33'''_{.27}$ p. v. alig érezhető légvonalejről némelykor csekély villámlásnál, a hold tölte előtt. Most apadozott a halálozás, de 30-án ismét feljebb — 21-re — szállt, melyek közül 15 eset a cholera kórházban volt.

A belvárosban az első cholera halál eset aug. 15-kén volt a Zöldfa utca 36. sz. házban, egy szabó mester 11 éves fia tizenkét óra lefolyása alatt halt el; — a második cholera haláleset e házban 20-kán egy 45 éves nőnél, a harmadik itt aug. 25-kén egy 4 éves gyermeknél következett be.

A Józsefvárosban az első haláleset aug. 18-kán a sertéskereskedő 26. sz. házban, hol egy 8 éves leány egy piszkos földszinti házban halt el, több eset e házban nem is volt; a 45 házból álló utca 9 házában az egész járvány ideje alatt még 10 haláleset fordult elő.

A Lipótvárosban az első haláleset aug. 21-kén a feldunasor 57. sz. házban egy 32 éves iszákos tót ajku napszámosnál, s ugyan egy időben egy 27 éves szinte iszákos szobatársánál következett be, október hó 4-kén még egy haláleset fordult e házban elő, azonban innen és a szomszéd házakból több cholerabeteg napszámos vitetett a közkórházba.

Szeptember havában napról napra szaporodtak a halálozási esetek, úgy hogy 21-kén mint ezen napig maximum

61-re rugtak, s p. ezen nap a légnyomat in max. reg. $32_{\cdot 51}$, in minimo estve $32_{\cdot 01}$ p. v, tehát igen csekély $-0''_{\cdot 34}$ fokterj-jel; a léghév $+17^{\circ}_{00}$ in max. és $+12^{\circ}_{00}$ in min., tehát csakis 4°_{00} R. foknyi ingadozással. — Ezután ismét apadt a halálozás, és pedig a hó végén csak 33 haláleset volt, de októberben ismét növekedtek a halálozási esetek, úgy hogy már 3-kán ismét 61 halott e napról jelentetett be, annélkül hogy a lebézeti tünetmények okul szolgálhattak volna, miután a légköri viszonyokban semmiféle feltűnő ingadozás nem volt. — Innen kezdődve apadt a léghévmérsék és egész -0°_{00} R.-ig leszállott, s ekkor szűnt meg a járványbani halálozás és november közepén a cholérabani megbetegedés is.

Ha ez utolsó cholerajárvány alkalmával a kórházakon kívül történt halálozást az egyes városrészek szerint vesszük, megjegyezve az utcák, házak, lakások, családok számát, hol halálozás történt, kimutatva a megholtakat vallástétel és életidőre nézve, következő rovatos táblázatot kapjuk:

Pest város 1866.

Városrész	hely		lakás neve		vallás		családok száma	életidőre nézve évesek										
	tér	utca	ház	alag	földszint	emelet		keresztény	zsidó	0—1	1—5	5—10	10—20	20—30	30—40	40—50	54—60	60 é. felett
Belváros	4	21	39	1	29	90	50	—	47	4	7	2	7	6	4	5	9	6
Lipótvár.	1	21	38	—	43	12	51	11	53	4	9	10	9	6	10	6	3	6
Terézv.	2	57	229	74	279	56	332	77	380	36	69	54	39	42	64	52	32	30
Józsefv.	4	67	67	55	367	13	443	4	400	51	107	54	30	41	54	40	25	45
Ferenczv.	1	29	96	19	269	8	314	1	280	47	73	33	13	24	45	30	20	30
Összesen	12	195	469	149	993	109	1188	94	1180	141	267	156	92	114	172	132	90	116

Cholera haláleset 12 téren, 195 utczában és 469 házban fordult elő, mentve maradt tehát csak 8 tér 32 utca, de 4876 ház, honnan cholera halott nem vitetett volna ki, azonban annyi nem maradt, hogy egyik vagy másikban cholérabani betegség elő nem fordult volna. A mi a lakhelyeket illeti, a halálozás legnagyobb $-993=79_{\cdot 37}\%$ -al — volt föld-

szinti, kevesebb — $149=11,99\%$ -al pincze — legkevesebb — $109=8,64\%$ -al — emeleten lévő lakásokban.

Itt volna a hely, az utcákat és házakat számuk szerint feljegyezve adni, a hol cholera halál előfordult, ez azonban csak is a város hatóságát és ennek közgeit leginkább érdekli, hol ezen jegyzék később előfordulható cholera járvány alkalmával kellő előleges orvos-rendőri intézkedések végett, de addig is ezen és más járványok távoltartása és elnyomása tekintetéből, az ezen jegyzékekben gyűjtött anyagok felhasznált hatók lennének. Most tehát csak is azon házakat kívánjuk itt megjegyezni, melyekben a halálozás — de megbetegedés is — feltűnő volt; így

a.) a belvárosban 50 halott 39 házból takarítatott el, s. p. meghalt: a szerb u. 6-ik sz. házban 4, zöldfa u. 36, molnár u. 10, hatvani u. 1 sz. a. házakban három három. s i. t.

b.) a Lipótvárosban 61 egyén halt meg 28 házban, úgy a téglavetőknel az 1 sz. házban 8, a 6 sz. alattiban 6, a feldunasor 57 sz. a 3, s i. t.

c.) a Terézvárosban 409 ember halt meg 229 házból, legnevezetesebb volt itt az aradi utca, hol 43 halt, honnan 67 beteg a ch. kórházba vitetett, azonkívül mindenfelé több egészséges és beteg szökött, halt pedig az 1 számú házból 5, a 11 sz. 16, a 19 sz. 5, a 21 sz. a. 8, s i. t.; a király u. 24 sz. a. 10, a k. mező u. 15 sz. a. 3, és 9 beteg szállítatott a kórházakba; erdő sor 33 sz. a. 17, s ebben a házban az $185\frac{1}{3}$ -ik cholera járvány alkalmával szinte annyi ember halt ki. Gábler u. 8-ik sz. a. 6 halt, s i. t.

d.) a Józsefvárosban 447 egyén 67 házban halt meg; itt leginkább egyes házakból és családokból, nevezetesen a statió u. 3 sz. a házból 5, a 18 sz. 3, a 72 sz. a 3, a 83 sz. a. 5; az ősz utca 19 sz. a 7; a vas u. 8 sz. 10; a köfaragó u. 7 sz. a. 7; serfőző u. 4-ik sz. a. 5; a zsák u. 11 sz. a. 5, 13 sz. 4, 35 sz. a. 3; fecske u. 18 sz. a. 4; tömő u. 14 sz. 4, 29 sz. 5, 30 sz. a. 4; köbánya u. 1. sz. a. 17; Vig u. 9 sz. a. 3, 11 sz. 6, 13 sz. 3; türelem u. 11 sz. a. 3, 18 sz. a. 4; józsefváros u. 35 sz. a. 4, 38 sz. 4, 56 sz. a. házból 3, s. t.

e.) a Ferencz városban 315 egyén halt 96 házban, s. p. flórián utca 1-ső sz. a házból 3, 11 sz. a. 20 sz. a.

roksári u. 15 sz. a. 4, 58 sz. a. 4, 71 sz. a. 3; lilium u. 3 sz. a. 5, 17 sz. a. 11, 42 sz. 3; fő utca 15 sz. a. 3, 18 sz. a. 5; ipar u. 1 sz. a. 13; gyep n. 38-ik sz. a. házból 6, s f. t.

Élet korra nézve, a gyermekek 0—16 évesig majdnem feliben az az 46.76%-al járultak a halálózáshoz, volt pedig az egyes korosztályokat véve következő:

0—1	éves	11.00	10—20 éves	7.17	40—50 éves	10.29
1—5	"	20.09	20—30 "	8.88	50—50 "	7.02
6—10	"	12.16	30—40 "	13.42	60 éven felül	9.04%-al.

Nemre nézve volt egy száz halott közül 43 fi, és 57 nőnemű.

A halottakat az életben volt foglalkozásra nézve osztályozva a III-ik táblázaton kimutatva találjuk, legtöbb volt a munkás és szolgáló osztályból, különösen azok estek áldozatul, kik sem a munkában, sem az életrendben mértéket be nem tartva, magukat káros befolyásoknak kitéve, testük és környezetük tisztaságára nem ügyelve, egyszóval a szegénységgel küzdöttek.

A cholera a kórházakban.

Itt mindenek felett a sz. Rókusához címzett közkórház s ehez tartozó két fiók- csak is cholerasok felvétele végett felállított — kórház, melyekben összesen 662 cholera halálózási eset volt, jöhet tehintetbe, ez után az izraeliták kórháza, hol 17 halál eset fordult elő, míg a budapesti kereskedelmi kórházban 1, és a szegény gyermek hórházban szinte 1 cholera halott volt.

A városi közhórházhoz tartozó két fiók cholera betegek számára felszerelt kórházban 1132 beteg lett felvéve, kik közül 446=39.4 férfi, 554=48.9 nő, és 112=9.8%-al gyermek volt; — ezek közül gyógyult 546=48.29, s p. 200=17.66 férfi, 275=24.38 nő, és 70=6.18%-al gyermek. A meghalálózott 586=51.76%-al közt volt 266=23.50 férfi, 278=24.17 nő, és 42=3.71%-al gyermek, vagyis a nemet véve tekintetbe, a cholerábani megbetegedés a fineműeknél 49.50, a nőneműeknél 50.50%-al volt, a halálózás az elsőbbsieknél 25.62, az utóbbiaknál 24.14%-al, mint az

összes 51.76% halálozási arányrésze; így tehát ez a nőnemnél nagyobb mint a finemnél volt.

A betegforgalom a cholera kórházakban augusztus havában már jelentékeny, úgy hogy a napi felvétel e hó 31-kén 19-re rugott, a legnagyobb halálozás volt e hó 30-kán 13 esettel; szeptemberben a napi felvétel legnagyobb — 37 — számban volt 20-kán, legtöbb — 27 — halt 12-kén, október 6-kán a legtöbb — 34 — beteg jött, és 5-kén legtöbb — 16 — halt meg.

A fenjegyzett 1132 cholerabeteget és ezek után az 586 halottat kor szerint osztályozva, következő adatok tűnnek fel, volt pedig:

kor szerint	beteg	halott
0 — 5 éves	30=2.65	15=1.32
5—10 „	35=3.09	8=0.70
10—20 „	159=14.04	47=4.15
20—30 „	305=27.69	136=12.01
30—40 „	241=21.49	129=11.39
40—50 „	174=15.46	114=10.07
50—60 „	104=9.19	70=6.27
60 éven felül	84=7.45	57=5.92% al.

Ezekből kitűnik, hogy az első korosztályok — 0 — 10 évesek — betegedése aránylag csekély, míg a többieké feltűnő nagy, csak az utolsóknál apad ismét; — máskép, és p. ellenkező arányban tűnik fel a halálozás, ha tíz-tíz évről az egy korszakban megbetegedetteket ugyan azon korszakban megholtakkal összehasonlítjuk, t. i. meghalt:

0—10 éves beteg közül	. . .	35.38
10—20 „ „ „	. . .	29.56
20—30 „ „ „	. . .	44.60
30—40 „ „ „	. . .	53.52
40—50 „ „ „	. . .	65.52
50—60 „ „ „	. . .	67.30
60 éven felül „ „ „	. . .	79.71% al,

úgy hogy mennél idősebb koru a cholerában megbetegedett egyén, annál bizonyosabb a halála.

A kórházba hozott cholera-betegeket foglalkosuk szerint osztályozva, a munkás osztályból legtöbbet lunk, míg a miveltbb osztálybeliek itt ritkán fordulnak

s így volt 1 írő, 1 sebészsegéd, 1 bába, 1 nyomdász, 3 zenész, míg $724=63.67\%$ -al napszámos és szolgai személy, $36=3.28$ kényszerencz, fegyencz és toloncz, $30=2.65$ cipész, $19=1.68$ kovács, $16=1.41$ asztalos, $14=1.23$ szabó, $10=0.86\%$ -al kőműves s i. t. majdnem minden iparág munkásai nagyobb s kisebb aránnyal vettek részt.

A helyiséget — városrészt, utcát, házat — a honnan a beteg a kórházba hozatott — véve, volt :

a) a belvárosból 34 férfi, 43 nő és 5 gyermek ; 5 tér, 17 utca 54 házból, ezeket tekintetbe véve, volt : 8 beteg 7 házból a magyar utcában, 10 beteg 8 házból a molnár u., 5 házból 9 beteg a zöldfa u., nevezetesen 4 beteg a 36-dik sz. alatti házból, s i. t.

b) a Lipótvárosból 28 férfi, 41 nő és 1 gyermek, 2 tér, 16 utca 44 házból hozatott ; nevezetesen a váci út 8 házból 14 beteg, feldunasor 6 házból 15 beteg s i. t.

c) a Terézvárosból 172 férfi, 226 nő és 32 gyermek, 2 tér, 44 utca 225 házból ; nevezetesen az aradi utca 20 házból 73 beteg, legtöbb a 19-dik sz. házból 13, a 11-dik sz. a. 9, a 14 és 21. sz. a. 7 és 7, az 1 sz. a. 4 beteg s i. t. ; a dob utca 13 házból 22 beteg, a dohány u. 14 házból 17 beteg, az erdősor 11 házból 51, s p. a 3 sz. a. házból 6, az 5 sz. a. 8, a 12-dik sz. a. házból 4 beteg s i. t., a kerepesi ut 18 házból 40 beteg, s p. a 32 sz. a. 6, a 34 sz. a. 4, — király u. 11 házból 16 beteg, s p. a 24-dik sz. a. 4 ; mező u. 13 házból, két szerecsen u. 7 házból 11 beteg s i. t.

d) a Józsefvárosból 96 férfi, 142 nő, 29 gyermek, 1 tér, 37 utca 162 házból, ú. m. a bodzafa utca 10 házból ugyanannyi beteg, a kerepesi uton 62. sz. a. létező dologházból 14 beteg, a zsák u. 13 házból 21, a József u. 16 házból 17, a statió u. 11 házból 17, a sertéskereskedő u. 13 házból 18, a vig u. 7 házból 12 beteg s i. t.

e) a Ferenczvárosból 51 férfi, 51 nő, 13 gyermek, 19 utca 66 házból, s p. a soroksári u. 9 házból 19 beteg, az üllői utról 18 házból 28 beteg, Florian u. 6 házból 14, nevezetesen 3-dik sz. házból 8 beteg s i. t.

Ezekén kívül hozatott Budáról 8, Pest körül lévő majorságokból és kőbányáról 165 beteg a cholera kórházakba.

Az Izraelita kórházban 50 cholera-beteg vétetett fel, melyek közül csak 16=32.0%-al halt meg.

A megbetegedett izraeliták közül volt: 19=38.0% férfi, 27=54.0% nő, 4=0.8%-al gyermek.

Kor szerint megbetegedett:

0—10 éves	3=6.0	40—50 éves	3=6.0
10—20 „	10=20.0	50—60 „	2=4.0
20—30 „	22=45.0	60 éven felül	2=4.0%-al.
30—40 „	8=16.0		

A holtakat kor szerint osztályozva volt:

0—10 éves	1=6.25	40—50 éves	1=6.25
10—20 „	1=6.25	50—60 „	1=6.25
20—30 „	10=62.50	60 éven felül	2=12.50%-al.
30—40 „	0=0.0		

A betegek úgy mint a holtak egyes korosztályait ezekben a halálózást véve tekintetbe az utóbbiak következőkép viszonyultak, meghalt:

0—10 éves	33.33	40—50 éves	33.33
10—20 „	10.0	40—60 „	50.0
20—30 „	45.45	60 éven felül	100.0%-al
30—40 „	0.0		

Igy tehát a harmadik korosztály halálozási viszonya itt is ugyan oly magas mint a közkórházban volt, de a negyedik osztályban éppen nem fordult haláleset elő.

Foglalkozás szerint a betegeket tekintve, itt is mint a közkórházban, a munkás és dolgozó osztályból voltak, s. p. 10 szabó, 10 szolgáló, 8 napszámos, 4 kiskereskedő, 2 schachter, 2 halottőr, s. i. t.

A megbetegedés helyiségét — utca és házakat — véve, hozatott a város minden részéből, azonban legtöbb: a mezőutca 1, 15, 17; király u. 10, 20, 28, 43, 57, vácsi ut. 31, 33, dob u. 6, 13, 30 sz. a. házakból s. i. t., nevezetes volt a mező ut. 15 sz. ház, honnan egy nap — sept. 21-én 6 chol. beteg az izraelita- és 2 a közkórházba szállítatott.

Ezen fenn jegyzett kórházakon kívül a cholera felette nagy mérvben a cs. kir. katonaság közt dühöngött, s ezek által a járvány nem csak az ikervárosban, hanem az egész országban elterjedt; — de hogy mily számban volt a meg-

betegedés az ikervárosokban átvonuló sorkatonaság közt, azt úgy mint a cholera lefolyását ezeknél, statistice kimutatni nem vagyunk képesek, s így szorítkozni fogunk a cholera járvány

Budapest körül és Magyarországon egy időbeni dühöngésének statistikai adataival kimutatására.

Szomszédságunkban az utolsó járvány tünetei előbb mutatkoztak, mint nálunk.

Budán a járvány épen annyi ideig tartott mint Pesten, ott a 42.000 léleknyi lakosságból $1240=1.98\%$ -al betegedett meg, melyek közül $539=42.7\%$ -al meghalt.

Pest-Pilis és Solt megyében 81 helységben mutatkozott a cholera, itt 192,540 lakos közül $6505=3.37\%$ -al betegedett meg, és $2805=43.27\%$ -al meghalt.

A legnagyobb kiterjedéssel volt a cholera Nyitra- és Pozsony megyében, hol előbb is mint nálunk járványkép dühöngött. Nyitra megye 251 helységében 309,192 lakos közül $22.255=7.2\%$ megbetegedvén, közülök $10.414=48.6\%$ -al halt meg, úgy hogy midőn nálunk a járvány már megszűnt, ott még 181 cholera beteg gyógykezelés alatt volt. Pozsony megyében 193 helységben 183,814 lakos közül megbetegedett $13,503=7.34\%$, kik közül $8103=54.8\%$ -al meghalt.

Aránylag legcsekélyebb kiterjedést nyert a cholera egy időben Budapesttel Ung, Zaránd, és a Hajdu kerületben, úgy Bersod, Beregh, Zala, Mármaros és Szathmár megyékben; azonban alig maradt egy megye érintetlenül, mit az alábbi táblázatból láthatunk, úgy azt is, hogy a cholera járvány hazánkban 1866-ban 1817 helységben lépett fel, ezekben 3.266,719 lakos közül $126,672=3.88\%$ megbetegedett, és ezekből $58.818=46.43\%$ -al meghalt.

Az országra vonatkozó összes kimutatást az itt következő rovatos összeállításból láthatni.

Folyó szám	V á r o s és m e g y e	a helyiségek száma	a lakosok száma	a járvány kitörésének ideje	a járvány ideje alatt			a megbetegedet- tek után a meg- haltak $\%$ arány
					megbe- teged- tek	gyó- gyul- tak	meg- haltak	
1	Pest főváros .	1	140000	17/8	4082	2138	1941	47.87
2	Buda " .	1	42000	13/8	1240	701	539	43.17
3	Nyitra megye	251	305192	28/7	22255	10414	10860	48.75
4	Pest " .	81	192510	10/8	6505	3411	2805	43.17
5	Pozsony " .	193	183814	23/7	13503	5793	7103	52.51
6	Komárom " .	82	110457	20/8	8352	4295	4029	48.13
7	Fehér " .	59	111443	25/10	7314	4929	2385	32.58
8	Esztergom m.	42	50019	21/8	2520	1182	1138	49.26
9	Csanád " .	18	76653	1/9	3978	1874	1844	46.75
10	Tolna " .	41	106237	21/8	4749	2810	1829	38.51
11	Zólyom " .	32	28008	19/8	542	266	217	40.04
12	Trenesén " .	55	105001	18/8	8368	4266	3520	42.06
13	Heves " .	16	76169	20/8	312	137	170	56.37
14	Mosony " .	29	43448	20/8	1749	880	869	49.83
15	Bács " .	24	137512	11/8	2329	1054	1049	45.94
16	Temes " .	53	111231	7/9	2091	1088	856	40.93
17	Liptó " .	41	34447	1/9	915	523	356	39.33
18	Arad " .	39	93880	8/9	1882	875	698	38.10
19	Veszprém " .	42	88181	24/8	2606	1333	1090	41.83
20	Sáros " .	47	24719	8/9	958	454	486	50.70
21	Nógrád " .	35	38086	25/8	1022	465	411	40.31
22	Győr " .	27	27751	10/9	1222	682	540	44.18
23	Bars " .	80	54992	8/9	3611	1706	1551	42.05
24	Gömör " .	47	48598	23/9	678	314	319	47.10
25	Torontál " .	77	184300	3/9	4579	2255	2077	44.68
26	Abauj " .	45	30976	26/9	693	293	285	45.74
27	Borsod " .	3	11680	7/3	810	495	243	30.00
28	Zemplén " .	11	14119	14/9	312	181	129	41.84
29	Honth " .	63	39784	3/8	1148	647	467	40.87
30	Beregh " .	3	?	24/9	11	6	5	46.45
31	Vas " .	12	12044	8/9	154	70	66	42.85
32	Szepes " .	30	28722	10/8	554	293	238	44.96
33	Bihar " .	26	29500	13/8	600	279	231	38.50
34	Békés " .	17	156057	1/9	1140	655	410	35.96
35	Zala " .	3	6380	12/9	16	4	10	62.50
36	Árva " .	6	6017	10/9	62	26	28	40.83
37	Torna " .	9	6457	11/9	45	10	25	56.60
38	Marmaros " .	3	7379	12/8	173	77	84	48.55
39	Turóc " .	36	29293	31/9	237	122	114	48.10
40	Csongrád " .	9	89486	21/9	980	511	459	46.34
41	Zaránd " .	1	267	7/10	12	5	5	41.46
42	Szabolcs " .	27	61193	23/8	305	155	160	44.58
43	Soprony " .	8	14291	11/9	57	27	143	27.14
44	Baranya " .	19	29650	12/9	1	1	51	42.58
45	Krassó " .	13	20830	12/10	2	1	48	27.35
46	Szathmár " .	3	3081	9/10	1	1	4	33.33

Folyó szám	V á r o s és m e g y e	a helységek száma	a lakosok száma	a járvány kitörésének ideje	a járvány ideje alatt			a betegek utáni meghaltak ‰ aránya
					megbe- teged- tek	gyó- gyál- tak	meg- haltak	
47	Ungh megye	1	?	$\frac{25}{10}$	2	—	1	50. $\frac{0}{0}$
48	Jász-Kún kerül.	19	99548	$\frac{27}{5}$	1997	1103	577	28. $\frac{63}{100}$
49	N. Kikinda "	4	37010	$\frac{29}{5}$	599	311	250	41. $\frac{73}{100}$
50	Hajdú "	1	1200	$\frac{2}{10}$	139	19	105	75. $\frac{34}{100}$
51	Szepes XVI vár	5	8600	$\frac{17}{5}$	87	49	38	43. $\frac{66}{100}$
52	Szokolca város	1	6890	$\frac{26}{2}$	870	473	397	45. $\frac{83}{100}$
53	Komárom "	1	11000	$\frac{3}{5}$	695	410	285	41. $\frac{100}{100}$
54	Nagyszombat v.	1	10413	$\frac{28}{4}$	337	156	181	53. $\frac{1}{100}$
55	Frencsán város	1	3083	$\frac{12}{5}$	92	28	59	61. $\frac{15}{100}$
56	Temesvár "	1	25000	$\frac{5}{5}$	57	12	4	70. $\frac{17}{100}$
57	Debreczen "	1	50000	$\frac{26}{5}$	180	61	116	64. $\frac{11}{100}$
58	Szeged "	1	70000	$\frac{2}{5}$	1284	402	823	61. $\frac{63}{100}$
59	Sz. Fehérvár v.	1	20940	$\frac{6}{5}$	187	46	101	54. $\frac{21}{100}$
60	Kassa város	1	17000	$\frac{26}{5}$	36	36	49	56. $\frac{63}{100}$
61	Győr "	1	18000	$\frac{3}{5}$	319	162	180	51. $\frac{37}{100}$
62	Esztargom vár.	1	8009	$\frac{8}{5}$	40	15	23	57. $\frac{20}{100}$
63	Bártfa város	1	5019	$\frac{12}{5}$	186	129	54	29. $\frac{61}{100}$
64	Arad "	1	29700	$\frac{12}{5}$	761	423	327	42. $\frac{97}{100}$
65	Újvidék "	1	15822	$\frac{12}{5}$	48	12	36	75. $\frac{60}{100}$
66	Kecskemét vár.	1	41651	$\frac{19}{5}$	724	267	454	62. $\frac{79}{100}$
67	Bazin város	1	4800	$\frac{23}{5}$	68	28	40	57. $\frac{61}{100}$
68	Modor "	1	4900	$\frac{21}{5}$	72	39	33	45. $\frac{61}{100}$
69	Sz. György vár.	1	3000	$\frac{19}{5}$	69	26	43	62. $\frac{32}{100}$
70	Zólyom város	1	1500	$\frac{25}{5}$	76	43	33	43. $\frac{13}{100}$
71	Zombor "	1	23580	$\frac{21}{5}$	86	32	54	62. $\frac{18}{100}$
72	Eperjes "	1	10346	$\frac{19}{5}$	113	51	40	35. $\frac{53}{100}$
73	Pozsony "	1	113863	$\frac{26}{5}$	429	198	88	20. $\frac{61}{100}$
74	Kőrmöcsbánya	1	5483	$\frac{21}{5}$	425	292	133	31. $\frac{78}{100}$
75	Besztercebány	1	6190	?	194	83	102	52. $\frac{66}{100}$
76	Soprony város	1	19943	$\frac{26}{5}$	169	63	54	31. $\frac{75}{100}$
77	Selmecz város	1	14600	$\frac{18}{5}$	18	8	4	22. $\frac{32}{100}$
78	Korpona "	1	4000	$\frac{24}{5}$	16	10	6	37. $\frac{11}{100}$
79	Breznobánya v.	1	4096	$\frac{6}{10}$	43	4	23	51. $\frac{1}{100}$
80	Libethánya v.	1	1757	?	60	45	8	13. $\frac{38}{100}$
81	Késmárk város	1	3500	$\frac{3}{10}$	37	16	18	48. $\frac{62}{100}$
82	Ujbánya "	1	4843	$\frac{2}{10}$	37	20	14	37. $\frac{43}{100}$
83	Bakabánya v.	1	4000	$\frac{5}{10}$	5	1	3	60. $\frac{00}{100}$
84	Nagyvárad vár.	1	23000	$\frac{1}{10}$	348	201	147	42. $\frac{31}{100}$
85	Kisszeben város	1	3000	$\frac{14}{5}$	40	16	20	50. $\frac{00}{100}$
86	Szabadka "	1	60000	$\frac{25}{5}$	117	36	66	56. $\frac{34}{100}$
87	Kis Márton "	1	?	$\frac{5}{11}$	3	—	1	33. $\frac{82}{100}$
Összeg { tényleges		1817	3266719	—	126672	61699	58818	
{ % arány		—	—	—	3. $\frac{85}{100}$	48. $\frac{11}{100}$	46. $\frac{41}{100}$	

1866-ik évi nov. 15-ig ápolás alatt maradt 5155=4. $\frac{86}{100}$ % cholera beteg.

FÜGGELÉK.

A pesti cholera-járványok statistikájához.

Mint az ó korban a poklosság (Aussatz), később a keleti dögvész és a himlők, úgy ezen században az ázsiai — kelet indiai — cholera volt az, mely az egész emberiség figyelmét igénybe vevé, s a kormányok, valamint a szakemberek fáradoztak, hogy ezen világjárvány kitörésének s tovaterjedésének orvosrendőri szabályokkal elejét vegyék, azonban hiába. Az e tekintetben, a cholerajárványok alatt észlelt és gyűjtött adatok csak intésül szolgálhatnak jövőre minden kormány és szakember lelkiismeretéhez, hogy ne csak mind az megtétessék, mi a járvány leküzdésére eddigi hiányos ismereteink álláspontjából történhet, de még inkább, hogy ismereteinket minden irányban terjesszük, mihez azonban szorgalom és a tények szigorú s fáradhatlan megfigyelése szükséges. Azon emberélet, mi e törekvések közben áldozatul eshet, legalább a jövőre nézve nem lesz hiába feláldozva, ha ikerülend a járványok okait, melyek részleteit már ismerjük, biztosan kimutatni, s ezzel egyarányban ellenük intézett rendszabályaink is biztosabbak és sikeresebbek leendnek.

Föltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy a magas minis-
teriumnál állandó orvosi bizottmány szerveztessék, mely nem
csak minden a közegészségügyet és betegellátást illető intéz-
kedések fölött tanácskozni és örködni hivatva legyen, de kü-
lönösen minden a cholera meggátlására irányzott védintéz-
kedéseket is elrendeljen és az alatta álló hatóságokkal tudas-
son. — Ép ugy kellene minden megyében, minden körületben
és városban is szervezni egészségügyi bizottmányokat, me-
lyekben nem csak a hatósági és községi, de más gyakorló
orvosok és szakemberek is részt vennének, és a köz-
egészségügy fölött örködni s a következő k... egyalt
feleleteket adni tartoznának.

Az utolsó és illetőleg jövő járvány...
vel, várni lehet a következő pontok tiszt...
adát :

1. miben állottak az 1866-ik év tapasztalatai a cholera elterjedésére és a járvány idő- és hely- szerinti segédokaira vonatkozólag?

2. miben állanak a fertőztelenítést és veszteglést illető tapasztalatok?

3. mily egészségügyi rendszabályokat kell jövőben javasolni?

4. mily pontokra irányzandók főleg a további észlelétek és kutatások?

Ezen kérdések voltak azok, melyek megfejtésével a Weimarban 1867-ben összegyűlt nemzetközi cholera-értekezlet foglalkozott s megfélelni törekedett.

Az elsőben felállított kérdésre nézve nem lehet elvitatni, hogy a járvány, hely- és időszerinti segédokai közül a cholera elterjedését a beteg emberek, különösen pedig a hasmenésben szenvedő katonai csapatok közlekedése által kimutatni lehetett; ezt bebizonyították a szegény ápolókban föllépett házi járvány, továbbá a király utca 24-ik sz., az aradi 1. 5. 11. 19 és 21 sz., a nagy mező útca 15 sz. házaiban észlelt házi járványok stb.

A cholérának szállítmányok és árucikkek általi elterjedését nálunk megállapítani nem lehetett, kivéve néhány mosónőt a kórházban, kik a cholera-betegekről származó fertőztelenített fehérnemű mosásával foglalkoztak.

A mi az állatok általi fertőzést illeti, ezt nálunk egy esetben sem lehetett kimutatni, ellenben szembetűnő volt az ivóvíz általi terjedés, mert a cholérabani betegedés leggyakrabban volt oly házakban és azok szomszédságában, hol a kutak — átszűrhető csatornák, pecze gödrök által megfertőztetve valának. A rossz víz előmozdította sőt okozta hasmenést s fogékonyrá tette az embereket a cholera iránt. Olyanok, kik vízzel élnek, nem betegedtek meg nagyobb számban, mint a bort, sört és más szeszes italokat élvezők. Iszákosak ellenben leghamarább s mindenek fölött eetek a járványnak áldozatul.

A mi a talaj minőségét illeti, az egész Duna hosszában, továbbá a Teréz- József- és Ferenczvárosban évek óta nagy mennyiségben rakják le és töltik fel az utcáit, sőt a házi szemetet is, s az utóbbiban foglalt szerves anyagok kigőzölgései

szerfölött káros hatást gyakorolnak a talajra, a kútvizre stb., úgyhogy a járványok u. m. cholera és hagymáz keletkezését elősegítik, sőt a váltólázakat is okozzák.

A talajvizet minálunk még ritkán vizsgálták meg, úgy a cholera előtt az italul használt kútviz sem vizsgáltatott meg górcsővel szerves anyagokra nézve, ellenben gyakrabban történtek vegyelemzések.

Azon közegészségügyi rendszabályokat illetőleg, melyeket jövőben ezen világjárvány kitörésének meggátolására javasolni lehetne, alig tanácsolhatunk mást, mint a fertőztelenítést.

Az eddig használt fertőztelenítő szerek vagy olyanok, melyek a rothadó ürülékek rossz bűzét elfojtják, a mennyiben a légkönneggel, kénkönenynyel stb. vegyi összeköttetésbe lépnek s ezek szagtalanító szereknek neveztetnek; vagy olyanok, melyek a rothadó ürülékek erjedését meggátolják, de az erjedés és rothadásnak már létrejött terményeire befolyással nincsenek; a rossz bűzt ezek csak annyiban távolítják el, a mennyiben azt erősebb szaguk által fedik, s ezek az erjedés- és rothadás elleni szerek; végre olyanok, melyek az erjedés és rothadás termékeit élenyítik, ezzel az erjedési s rothadási folyamatot gyorsítják s ennek folytán az erjedés- és rothadásnál támadó közbenső termékeket s szervezetek képlődését megakadályozzák; s ezek az élenyítő szerek.

A szagtalanító szerekhez tartoznak és hatásosoknak bizonyultak a fémsók, mint a vasgálicz, vashalvag, kénsavas horganyéleg, (chlormangan, a chlormészgyárak mellékterménye) stb. Pettenkofer ezen fertőztelenítő szerek sorából leginkább ajánlotta és ajánlja a kénsavas vaséleccset vagy a vasgáliczot, s ezt nálunk is használták az árnyékszékek, vesztőgödrök és éjjeli edények fertőztelenítésére, Pettenkofer tapasztalataira és ajánlatára támaszkodva; miután az ürülékek felbomlásuknál luganyos kémhatásuak, ő is igen valószínűnek tartotta, hogy ép ezen luganyos kémhatás képezi a lényeges föltételt a cholera-csír fejlődésére, ugyan ez okból ajánlja ő a savítást is, hogy így az ürülékek luganyosságá meg-

gátoltassék, s azt hiszi, hogy ez által a cholera-csír képződése megakadályoztatik.

Az erjedés- és rothadás-ellenes szerekből, milyenek a kátrány, a kreosot, benzol, aethericus olajok, szén és carbolsav stb. nálunk csak az utolsó lön gyakrabban alkalmazva, még pedig a legjobb sikerrel.

Az élenyítő szerek, mint a chlor, alchlorsavas sók, földcselenysavas sók stb. ritkábban használtattak, kivéve az első.

Miután egyrészt csupán valószínű, de koránt sem bizonyított tény, hogy az ürülékek savítása a cholera-csirt előli, vagy annak képződését megakadályozza; másrészt pedig ismeretes, hogy az erélyes élenyítő szerek az alsóbb rendű szervezeteket előlik, s azok keletkezését meggátolják, általában pedig a legkönnyebben élenyíthető anyagokat legelőbb megtámadják: mult évben ifj. Wagner Dániel tr. oly készítményt mutatott be, melyet mint savító és élenyítő fertőztelenítési szert combinálva használni lehetne. Ezen nézet helyesnek látszott, annál is inkább, miután már másutt is hasonló, földcselenysavas kali és kénsavas vasélegetből álló keverék hozatott használatba.

A savi vashalvagoldatnak chlormészszel kapcsolva combinált használata, különös előnyökkel bír más fertőztelenítő szerek fölött, mert az ürülékek nem csak savittatnak, de élenyíttetnek is és a levegőben uszó anyagok, valamint a gázalakú rothadási termények is — élenyíttetnek a kifejlődő chlor által; az ürülékek közvetlen élenyítése megakadályoztatja továbbá a közbenső termények és szervezetek képlődését is, mely utóbbiakról górcsővi vizsgálatok által könnyen meggyőződhetünk; végre oly olcsó áruak az említett fertőztelenítő szerek, hogy e tekintetben sem áll semmi elterjedésök útjába.

A vegyi-folyamat, mely ezen két anyag összetalálkozásánál létrejön, a következő. A savi vashalvagoldat földcsava a chlormészszel részint chlort fejt ki, részint pedig chlorcalciumot képez. A vashalvag és a chlorcalcium savítják az ürülékeket, a kifejlődő chlor pedig élenyíti azokat és a kifejlett légne-meket, úgy hogy ezen combinált szerekkel nem csak az ürülékeket fertőzteleníteni, hanem a levegőt is tisztítani lehet.

Nálunk a legközelebb lefolyt cholera járvány alatt nem csak az ürülékekre szorítkozott a fertőztelenítés, hanem mióta Pettenkofer a talajvíz emelkedése- és süllyedése befolyását a cholera-ra kimutatta, az ivó vízre is kiterjesztett. Az ivóvíz fertőztelenítése főlcseleynysavas kalioldattal történt, miután ez a vízben foglalt szerves anyagokat élenyíti s ennek folytán szép violaszíne elveszti. Ezen színváltozás által valamely ivóvíz jóságát megítélni képesek vagyunk, miután épen leginkább a szerves anyagok azok, melyek az ivóvizet élvezhetlenné teszik. A fertőztelenítésnél addig kell a főlcseleynysavas kalioldatot hozzá önteni, míg a violaszín rövid időre elenyészik; minél többet használunk el belőle, annál több szerves anyag volt a vízben. Ha a violaszín rövid idő múlva nem tűnik el, föl hagyunk a hozzátöltéssel, mire a vizet vagy úgy a mint van, vagy a kicsapott cselenyélegvizegy leszűrése után inni lehet.

Tökéletes fertőztelenítés nagy városokban s ennél fogva nálunk sem keresztül vihető, minek okai a hiányos árnyékszéki rendszer, a rosszul épített régibb csatornák, azoknak csekély esése, a vízvezeték hiánya stb., miért is a fertőztelenítés célja, t. i. elpusztítása annak a mihez a cholera a talajban ragadhat, aligha érhető el. A csatornai légkörben fekszik a csír szaporodásának eszköze; ezt meggátolni legjobban lehetne, ha az ürülékek azonnal tova vitetnének, mert mint igen helyesen másutt is megjegyeztetett, a cholera-méreg oly növény, mely nálunk nem fordul elő, és az ürülékekre csak oda tapad; a növény nem áll egyenes összeköttetésben a cholera-méreg nemzésével, hanem csak alkalmas ágyat képez a cholera-csír fejlődésére.

A cholera általában oly talány, mely még számos és számos éven át fog bennünket foglalkoztatni, s melynek megfejtése csak kezdetén van.

Mely pontokra irányzandók a további észlelések, s milyenekre nézve gyűjtendők a tapasztalatok? Pettenkofer cholera szabályzatában ki van fejtve, s különösen szónyainkhoz idomítva elfogadandó volna; városunkkal kapcsolatban a csatornázás és talajvíz kérdését kellene figyelni, s ekkép kezdeményezni a specificus cholera-okok kutatását, továbbá

tapasztalatokat gyűjteni a járvány lefolyása s fejlődésére, s annak hely- és időszerinti mozzanataira nézve stb.

Ezen kutatásokat irányozni kellene :

- a) azon alsórendű szervezetek további vizsgálatára, melyek a cholerahoz viszonyban állhatnak.
- b) a víznek befolyására különböző szempontból, hogyan hathat mint ivó- és háztartási víz stb.
- c) A talaj minőségére s a talajvíz viszonyaira, valamint annak a járvány támadása- és terjedésére való befolyására.
- d) Azon pontra, vajjon a cholera továbbítható-e, vajjon a talajbefolyás, s valamely külső, a közlekedés által támadt hátrány mindig együtvé működnek-e?
- e) További kutatások intézendők az átjárványozás s ennek befolyására a lakosság jövőbeni megbetegedésére, a feltétlen mentességre stb.
- f) A tetszhalottiság jelentésére, annak keletkezési módjára s a beltünetekkel összefüggésére, meghatározandó a cholera betegek hőmérséke, a béltartalom vegyelemzése, az erjedés fejlődése, vajjon hullák által elhurczolás és ragályzás lehetséges-e stb.

Feltűnő sajtóhibák.

194. lap 4. sor felülről 82.₉₇ helyett 83.₉₇ teendő.
 194. " 18 " felülről 5915 " 5918,
 196. " 6. " alulról 9.₁₈ " 0.₁₈,
 208. " 8. " felülről 237 " 287,
 212. " 7. " alulról, „a következő“ után — L. T. III. b.)
 214. " 14. " alulról, „IV-ik tábla“ után : és A.) könyomatu kimutatás.
 216. " 1. " felülről, 242=51.₃₃ helyett 142=64.₃₁ olvasandó.

EGYVELEG.

A hazánkban 1867-ben támadt és öregbített iparvállalatok :

Keletkezett :

	frt alaptőkével
A pesti „Victoria“ gőzmalom	450,000
A temesvári gőzmalom	400,000

Keletkező félben vannak :

Az „Unio“ gőzmalom Pesten	600,000
Az „Erzsébet“ gőzm. „	600,000
A király serfőző és gőzmalom részvénytársaság Pesten . . .	1.000,000
A kecskeméti gazdasági gőzmalom	60,000
Az első nagyváradai gőzmalom	500,000
Az első aradi gőzmalom és fűrészgép részvénytársaság egyelőre	400,000
A pesti molnárok és sütők gőzmalmai részvénytársasága egyelőre	400,000

A nyitrai, irsai, kőszegi, bajai gőzmalmok stb.

Több, már azelőtt fenállott gőzmalom-vállalat részvénytársasággá alakult át, s ezzel együtt tetemesen kiterjeszté üzletét. Ilyenek :

	forint
A pesti „Árpád“ gőzmalom	375,000
A budai „Király“ „	250,000
„ „ „Louiza“ „	700,000
„ „ „Blum-féle gőzmalom“	750,000

Tőke-szaporítás történt továbbá :

A pesti hengermalomnál	550,000
Az első budapesti gőzmalomnál	550,000
A „Concordia“ gőzmalomnál	250,000
A „Pannonia“ gőzmalomnál	750,000
A borsod miskolczi gőzmalomnál	200,000

Végül említendő, hogy a szegedi kiviteli gőzmalom és vízvezeték társulat Bécsből Pestre tette át székhelyét.

Egyéb gyári vállalatok, melyek a szóban levő idő alatt keletkeztek :

	frt alaptőkével
Első új-pesti szeszfinomító részvénytársaság	200,000
Első magyar gépgyár részvény-társulat	200,000
Első magyar len- és kenderfonóda Késmárkon	200,000

	frt alaptőkével
Első magyar kártoly-fonóda	600,000
A pécsi briquette-gyár	200,000
Az első magyar gyógyszerészeti és művegyészet vállalat	
Pesten	300,000
Tőkeszaporítás történt	50,000
forinttal a volt pesti szeszfinomító részvénytársaságnál, mely egyttal	
címét „első magyar szeszfinomító részvénytársaság“-ra változtatta.	

Alakulóban pedig vannak :

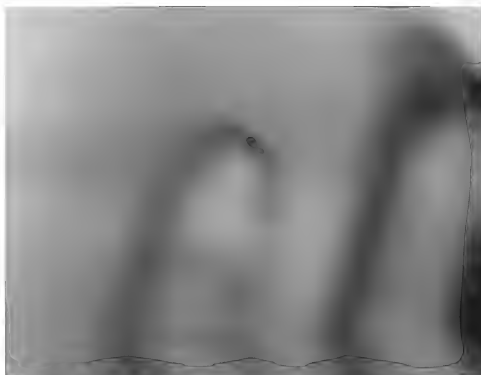
	forinttal
A pesti gyapjúmosó részvénytársulat egyelőre	200,000
Az ó-budai szeszégető és szeszfinomító részvénytársaság	300,000
Az első magyar részvényesorfüzde egyelőre	1,000,000
Az erdélyi gyapjú-kézműgyár	60,000
A vasuti vagon, gőzhajó és gazdasági gépgyár Pesten.	
Számtalan Pesten az első magyar részvénytársaság vasuti kocsik	
és egyéb eszközök előállítására egyelőre	500,000
A pesti bőrgyár részvénytársaság	600,000
A bukócs-hilyoi vasszergyár Kassán.	
A nagyváradi szeszfinomító-részvény-társaság	
Az első magyar vegyész gyártmány és stearin-gyertya-gyár-	
részvény-társaság	600,000

Egy vegyészeti gyár gorcz-só felhasználása végett.

Gyapardottak és szaporodtak a mellett közlekedési s ezzel összefüggő egyéb vállalataink is. Így a győri gőzhajózási társaság 100,00 ftnyi új részvények kibocsátása mellett megszorította forgalmi eszközeit. Szegeden egy új gőzhajózási társaság alakult. Legújabbban pedig Pesten keletkezik egy új ilyenmű vállalat, „a pesti teher-gőzhajózási és rakomány kölcsönadó részvény-társaság“ egyelőre 1 és $\frac{1}{2}$ millió ft alaptőkével, és a magyar vontató gőzhajózási részvény-társaság 1.2000,000 forint alaptőkével. — Jövő évben a „középdunai“, most „magyar gőzhajózási társaság“ is jelentékeny módon kiterjeszti üzletét, s e célból tőkéjét 400,000 ft-ról 1 millió ft-ra emelte.

A NEGYEDIK KÖTET TARTALMA.

	Lap.
I. Adatok Erdély viszonyairól, különös tekintettel az adózási rendszerre. Gr. Bethlen Farkastól	2
II. A népoktatás ügye a magyar korona területén. Konék Sándortól	36
III. A népoktatás Poroszországban. Hunfalvy Jánostól	47
IV. A budai k. magyar műegyetem történeti és statisztikai szempontból. Dr Gerlóczy Gyuldtól	59
V. Erdély közlekedési eszközeiről. Gr. Bethlen Farkastól	79
VI. Magyarország öngyilkolási statisztikájához, Konék Sándortól	97
VII. Nehány észrevétel a népszámlálásról. Hunfalvy Jánostól	105
VIII. A vaspályák befolyásáról a népesedésre Barsi Józseftől	129
IX. Az osztrák birodalom pénzügyi viszonyai. Gr. Bethlen Farkastól	149
X. Magyarország külforgalmáról. Keleti Károlytól	166
XI. Pest városa élet- és halálozási viszonyainak statisztikája. Dr Tormay Károlytól	186
Egyveleg. A földmivelés jövedelme és tőkége Franciaországban 118 l ; Az angol munkásosztályok jövedelme 119 l. ; A papírpénzforgalom a német vámegelet államaiban 122 l. ; A hivatalnokok egylete Ausztriában 125 l. ; Az osztrák hajóépítészet 1866-ban 125 l. ; Az éjszakamerikai államköltségek és jövedelmek 1866-ban 126 l. ; Róma népessége 1866-ban 126 l. ; Felső magyarországi vasipar 127 l. ; A hazánkban 1867-ben támadt és üregbített iparvállalatok 253. l.	

ozási eszleti átnézése,

VIII

S. e.

207-123

r. 3

STATISZTIKAI ÉS NEMZETGAZDASÁGI
KÖZLEMÉNYEK.

A HAZAI ÁLLAPOTOK ISMERETÉNEK

ELJÁRÁSI TÁRCA

ELJÁRÁSI

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADEMIA
STATISZTIKAI BIZOTTSÁGA.

ELJÁRÁSI

HUNFALVY JÁNOS.

HARMADIK KÖTET.

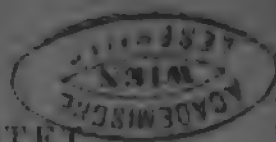
I. FÜZET. (Térképpel)

Ára 1 fl.

FESTEN,

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS MŰVELŐDÉSI MAGYAR AKADEMIAI KÖNYVTÁR

BUDAPEST.

STATISZTIKAI ÉS NEMZETGAZDASÁGI
KÖZLEMÉNYEK.

A HAZAI ÁLLAPOTOK ISMERETENÉK

ELJÁRÁSMÓDJAIRA

IRATÁRA

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

STATISZTIKAI BIZOTTSÁGA.

STATISZTIKAI

HUNFALVY JÁNOS.

HARMADIK KÖTET.

II. FÜZET.

Ar. 1 fl.

PESTEN,

UDVARTORJÁS-IRATKÖNYVTÁR, MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

MDCCLXXII

STATISZTIKAI ÉS NEMZETGAZDASÁGI
KÖZLEMÉNYEK.

A HAZAI ÁLLAPOTOT, ESMEKUTATÁSOK

ELŐZMÉNYSZÁMA.

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

STATISZTIKAI BIZOTTSÁGA

MEGLÁTOGATÁSI

HUNGÁRY JÁNOS.

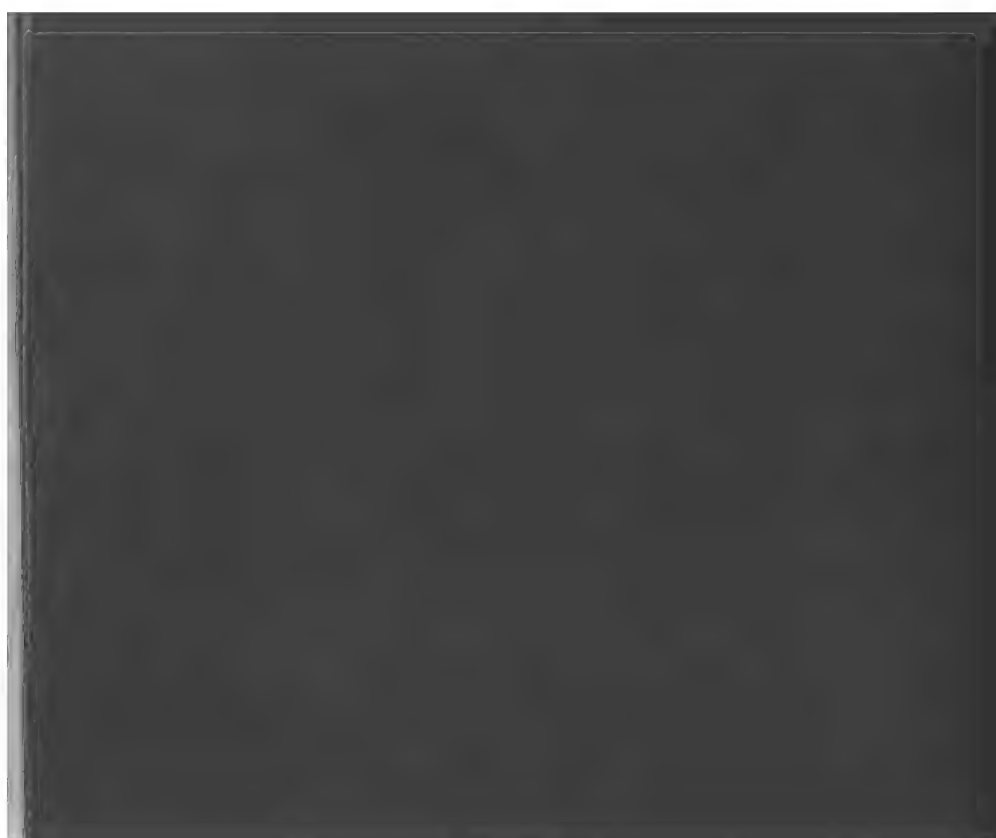
NEGYEDIK KÖTET

1884.

1884.

1884.

1884.

1871

STATISZTIKA ÉS NEVELŐLELKESÉGI
KÖZLEMÉNYEK.

A HAZAI ÁLLAMTUDOMÁNYOK ÉS MŰVISELMÉNYEK

ALAPFÖLTTÁJÁRA

ÁLLAMTUDOMÁNY

UDVARTÓR TUDOMÁNYOS AKADEMIA
STATISZTIKAI OSZTÁLYÁNAK.

ELŐSZÓ

HUNFALVY JÁNOS

NYGTHUIS ROTTER.

1871

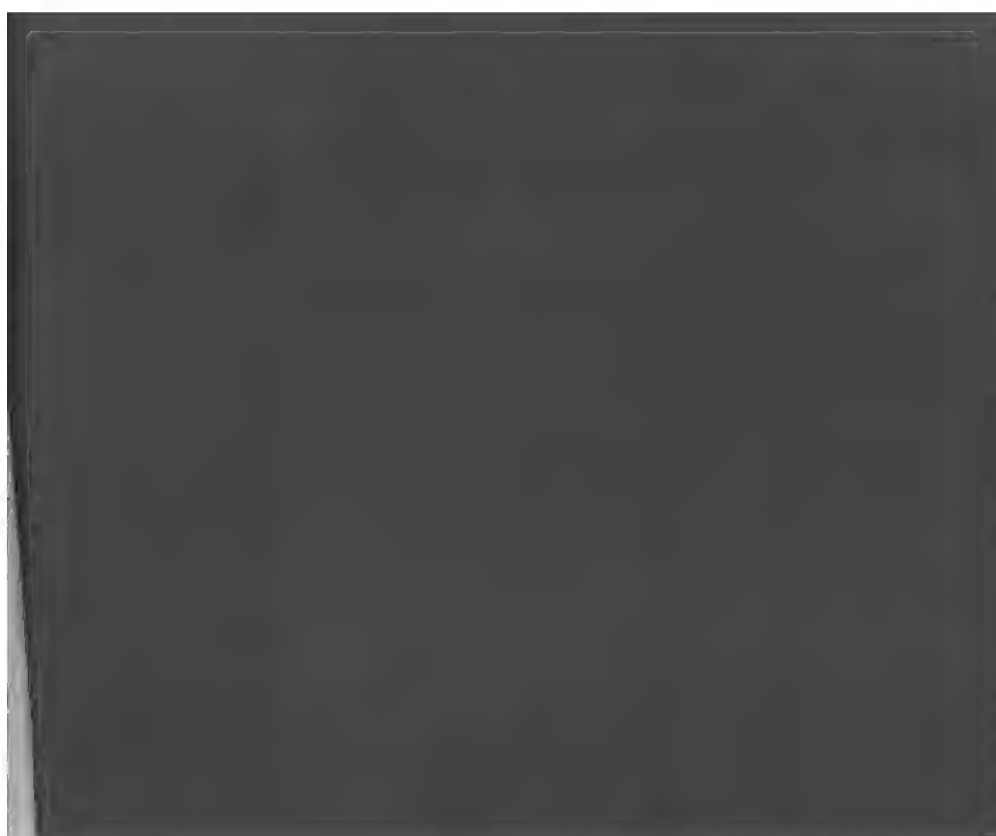
1871

1871

UDVARTÓR TUDOMÁNYOS AKADEMIA

STATISZTIKAI OSZTÁLYÁNAK

1

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

